

به هرام محمد

زاميگان ده گوليپوه

رومان
www.igra.ablantonada.com

ههولير ۲۰۱۸

رۆمان

زامەكان دەكولىنەو

بەھرام محەممەد

ناوی کتیب	: زامه‌کان ده‌کولینه‌وه
بابه‌ت	: رۆمان
نوسه‌ر	: به‌ه‌رام محممه‌د
پیتچنین	: نووسه‌ر
هه‌له‌چنی	: نووسه‌ر
نەخشەسازی ناوەرۆک	: شاخه‌وان جه‌عفر
نەخشەسازی به‌رگ	: ئامانج نه‌مین
تیراژ	: ۵۰۰ دانه
چاپ	: چاپی یه‌که‌م - چاپخانه‌ی پۆشنییری - هه‌ولیر / ۲۰۱۸
نرخ	: ۴۰۰۰ دینار

له به‌رپۆمه‌رایه‌تی گشتی کتیبخانه گشتیه‌کان
ژماره‌ی سپاردن (۱۱۱) ی سالی (۲۰۱۸) ی یتدراوه

پیشخۆریک

خاوهنى كه لاله يه كم دووچاوى زهق و دووگويى قيتى تىدايه . هر له سهر وه تا خواره وم هه موو خه سله ته كانى پياوه تيم هه يه ، نه وه هر قسه ي خوم نيبه ژنه كه شم وا ده لى و به هر ده په نجان نه وشايه ديه م بو ده دا ، خو شم به ته نها له دادگا كاندا به شايه تحالىك ده چم ، شايه تحالى به سهرهاتىك كه سالانىك له مه و بهر پوویداوه .. لاتان گرنگ نه بى من كىم و كو پى كىم ، من نه پاله وانى نه و به سهرهاتم و نه كلكى پاله وان ، پولى من له پشتى په رده وه ته نها زيندووكرده وه و گىرانه وه يه تى بۆتان .. من چنده خوم پياو ده زانم ، له وه ش زياتر كۆمه لايه تيم و حه زم له تىكه لى بونه هاتوچوى مه جلىس و ديوه خان و كو پى كۆبوونه وه ي هه موو جو ره پياوان ده كه م ، مىشكىشم ساف و بى گه رده و هىچ گرى و گو ل و كه لىن و كه له به روخوارو خىچيه كى تىدا نيبه ، هه ر كۆمپيوته رىكى بى قايرۆسه . وه ك چۆن له ناويدا تۆمارو پاكنووس كراوه . به هه مان دهق و به نه كه چراوى تىيدا دهرده چىت :

پۆژىك چه ند هاوړىيك پىكه وه دانىشتبووين ، مشتمرگرم بوو ، هه ر يه كه و به جوړىك باسى ژيانى ده كرد ، ژيان به گشتى نه ك هه ر ته نها ژيانى تايبه تى خوى ، يان نه ك ژيان ناوړىك . هه موويان ببوونه تىورسازو به كه بفى خويان په وسه ي ژيانيان شه نه با ده كردو هه رده نكه كيان به لايه كدا ده برد .

يه كىك له وان به جوړىك وه سفى ژيانى ده كردو ده يفهرموو : ژيان وه ك مه نجه لى ساواريه له سهر سىكوچكه ي (بهخت - پاره - هيز) ده كو لى و ده بىته دانووله و ده يخوين ، هه روه ها نه و ده يگو : هيزت هه بى ريزت ده بى ، بهخت هه بى تهخت ده بى ، پاره ش مو ره ، مو لاي كى بى نه و پاشايه . دياربوو بۆ هه ر تىوړىك دژه تىوړىكى ديكه هه بوو . نه وه ي به رامبه رى هه ستايه وه سهر پىيان و لووتى به لووتىيه وه نا : نه وه نده به

سادهیی سهیری ژيان مه که، مهجهلی ساواری چی وحالی چی - ژيان په شماله، يهک ستوون به رزی کردۆته وه ئه ویش (عه قل) - ههروه ها دهیگۆ:عه قل هیژ پهیدا دهکا، هیژیش پاره به دهست دههینئ، هیژو پارهش بهخت پهیدا دهکن.

من هیچ تیۆریکم شه نه باو شه ن و که و نه کرد. ناوی هیچ پیتۆل و بیردۆزیکم نه هینا. تهها چیرۆکیکی دوو درێژم بۆباسکردن که له دهوی پالنه وانهکانی ئه و چیرۆکه خۆیانم بیستبوو.. هاوړیکانم که زانیان ئه و چیرۆکه درێژهی دهیگۆمه وه په یوهندی به باسه که ی ئه وانه وه ههیه، ژیرانه دانیشن و گوئیان لیگرتم، به لێنیشیان دا شه وانه کتلی چای و جهزه ی قاوه له سه ر په نگری ناگری داری قهراشکه ری بهرده وام بئ. منیش له بهرئه وه ی چیرۆکه که زۆر درێژ بوو به شه ویک و دووان ته وانه ده بوو. به چه ندین شه و قوناغ به قوناغی چیرۆکه درێژه که م بۆ کردنه میۆژو گوێزو باده می شه و چه ره ی ئه و شه وانه و چۆنم بیستبوو وام بۆ گۆرانه وه:

سالی ۱۹۵۳ بوو ئینکلیز ماوه یهک بوو عیراقی داگیر کردبوو. عیراق خاکیکی پر خیری هه بوو، ئه و لیکاوو خوینی بۆ پشتبوو. فه رمانه وایه تی له و ولاته دا بته ماله یی بوو، ئه و بته ماله یه به خت یاوه ریان بوو، به ختیان له ژیر تاجیکی زۆپین دابوو. ته ختیان هه بوو، ته ختیش له ناو کۆشکیکی مه زندابوو. کوپی بهر مه مگان، له جیتی باوکی مردووی، له سه ر ته ختی پاشایه تی وهک په یکه ریک داندرا بوو. هه رچی بلتی له و ولاته دا هه بوو: ئه نجومه نی وه زیران و په رله مان، پۆلیس و سوپا، دادوه رو دادگا، سه روه ت و سامان و نه وتیش هه بوو. له هه موو ده شه رو شاران، له هه ریم و ناوچه جیا جیاکان، پیاوی ماقول و ناماقول ئه ندانم په رله مان بوون، هیچیان هیچ نه بوون ئینکلیز ئه و ولاته ی به رپۆه ده برده هه موو شتیک له ده ست و مست و ژیر فه رمانی ئه و دابوو. به غدا پایته ختی ئه و ولاته بوو، هه موو جوړه په نگ و په گه زیکی تیدابوو، کوردیش ده نگ و په نگ و سه نگ هه بوو، له و پایته خته داپشکی بهرکه وتبوو، کارگێرو لێپرسراوی گه وره و وه زیری پایه به رزو سوپا سالاری شیاوی هه بوو، نه زان بوو لچکه عه بای پزیوی عوسمان پاشای به رنه ده دا ئه گه رنا پاشاشی ده بوو. سه ره پای ئه وانه مه لای مزگه وتی کۆلانیک له کۆلانه کانی گه ره کیک له گه ره که کانی ئه و شاره ش کورد بوو. که وئ و سه له تی له به ردا بوو، جوبه و عه مامه شی هه بوو، به کوردیه کی په تی و پاراوی لای خۆمان ده دواو عاره بییه کی فه سیحیشی ده زانی. ئه و مه لازاده بوو که میک فارسی و تورکیش له مه لای باوکی فێریبوو، له عیلمی که لام و به لاغه و سه رف و نه خو له بله بان بوو، ئایه ت و فه رموده کانی ئه زبه ر بوو، له حینچه یی وشه کاندایاوتای نه بوو، پووخت و به مه شه رف بوو، دۆست و ئه حبابی نۆر بوو، سه روه ت و سامان و دایک و باوک و خوشک و یراو که سی نزیک له و پایته خته دا نه بوو، ئه وه ی هه یبوو چه ند کتیییکی ناو حویره ی مزگه وتیک و باوه شیک خه م بوو. پۆره کانی به نوێژو نزاو پارانه وه و پێشنوێژو وتار خویندنه وه، گالته و گه پ وده مه ته قی به سه رده برد، شه وه کانیشی هه ندیکیان لێی ده بوونه زپه خه ونی چرناو فرنا، هه ندیکیشیان دیوو ده عیا. شه وان ته نیایی لولوی ده دا، فرپی ده دا، بی هۆش و بی می شک و سه نته ر بۆت شکاو ده پۆیشته و ده که وت،

ده‌پوښت و ده‌گه‌پايه‌وه، ده‌بووه په‌په‌سټلکه قوړو ناورى ټيکه‌لده‌کرد، له بنمېچى خانووى مالټيک هيلانه‌ى دروستده‌کرد، نه‌و دروستيده‌کرد لاساريک لټى ټيکه‌ده‌دا، ناچار ده‌گه‌پايه‌وه . شه‌وان ته‌نيايى بايدده‌دا به‌ملاو به‌ولايدده‌دا، ده‌که‌وته ده‌شت و ده‌ر گټر ده‌بوو تاکو به‌يانى نه‌ده‌گه‌پايه‌وه، شه‌وان بيري ده‌بووه چه‌قويه‌کى ژه‌نگاوى کول، زه‌ينى کول‌وار. ده‌بووه کټريکى شين به‌ناو داره سووتاوه‌کاندا ده‌گه‌پاو ده‌سوړا، بوړو چلکن و په‌شه‌لده‌گه‌پا.

مه‌لا دوو زامى گه‌وره‌ى له جه‌رگ و دللى دابوو، ناوه‌ ناوه‌ يه‌ک له دواى يه‌ک به‌ نوره‌ ده‌ کولانه‌وه، ده‌چزانه‌وه، ژانبيان ده‌گرت و ده‌تلانه‌وه . ده‌ستى بو ناسمان به‌رزکرده‌وه وهک بيده‌سه‌لاتيک ده‌يکرده‌ نووزه نووزده‌نزايه‌وه، ده‌پارپايه‌وه . دوو زام، دوو خه‌مى گه‌وره‌ خه‌ويان لټزه‌وت کردبوو، ميشکيان دا بووه به‌ر نووکى ده‌رزيان - خه‌مى (نيشتمان) و (نيشتمان) - نيشتمانى دايک و نيشتمانى هاوسه‌رى.

شه‌و پاشکا ديوه‌زمه‌ى بيده‌نگى چوار ده‌ورى ته‌نى هه‌ستىکرد قورساييه‌کى قورس سه‌ر سينگى ده‌گرى، ديسان ده‌ستى بو ناسمان به‌رز کرده‌وه و منه‌ منيکى کرد، هه‌وره‌ تريشقه‌ى ده‌روونى تاويک بارانى بارانده‌ هه‌ناوى، هه‌ورى په‌ش په‌رش و بللو بووه‌وه و دنياى جه‌سته‌ى برينگاندى .. کتټبه‌کى به‌لاوه‌ ناو به‌ په‌له‌ پفيکى پر به‌ گوپى خيوانده‌ چرا په‌شکه‌ى ته‌نيشتى، کورژه‌ى کردو قه‌د قه‌د بووه‌وه . وهک که‌رويشکى چاو کراوه‌ى ناو لانه‌ به‌ هه‌ست و خوست بوړژا، هه‌وارو جټنه‌زه‌رگه‌ى باپيران به‌رى شاشه‌ى چاويان گرت و به‌ريان نه‌دا، بووه‌ تيسکه‌ خورييه‌ک به‌ شانته‌ى ته‌ونى ميشکه‌ جالجالوکیه‌کى خوى دايه‌يتنا، که‌لله‌ى بوو به‌ ته‌شى و بايداو پستى، بوو به‌ گلؤلې (با) - گلؤلې بايه‌ و هه‌ليدايه‌ و قه‌ت نه‌پرايه‌ - شه‌قشه‌قه‌ و کوترؤکه‌ و گولميک مؤرووى په‌نگاو په‌نگ و چنه‌ند جټيه‌ک په‌حه‌ته‌ لوقم وشه‌کروکى که‌سک و سوړى شارى خسته‌ ناو چنه‌ند کيسه‌يه‌ک، سوسکه‌پو پټى لټناو به‌ ريکه‌وت: نه‌وانه‌ هه‌نديکيان بو به‌رخه‌که‌م، هه‌نديکيشيان بو مندالانى گوندى، به‌رخه‌که‌م کورپه‌له‌ بوو، له‌ ناو زگى دايکيدابوو به‌جټمه‌پشت، ئيستافه‌راقه‌ و خه‌م په‌ويينه‌وه بووه .. توخه‌ى خه‌په‌تول‌که‌م له‌وانه‌يه‌ نه‌مناسييه‌وه . که‌ ده‌چمه‌وه نه‌گه‌ر له‌ ناو لانگى دابوو سه‌رچاوکه‌کى لاده‌ده‌م و هه‌مايلؤکه‌که‌ و ده‌سترازه‌کى شل ده‌که‌مه‌وه، دوو سى جار شه‌قشه‌قه‌کى بو پاده‌وه‌شټينم،

چه دجاریک قدیلانهی ده که مه وه، گدی گدی و چه بان چه پانی بۆ ده که م ده زریقیتیه وه، په نجه کانی قژ ده کاته وه و ده ست به چه پله لیدانیک ده کات هر مه پرسه، منیش تیر ماچی ده که م.. نه گه ر له ناو لانکیش نه بوو له باوه شی ده گرم و ماچی ده که م، هه ندیک له و شه کروکه و لوقمانه ی ده ده من عه می ده کات. دلنیا م پرچی به گروازه یه به خۆم ده چیت، چاویشی قه زوانیه کتومت دایکیه تی.. هر له و کاته ی ماله که ی خۆمانم به جیهیتشتوو له وانه یه هاوسه ره که م خۆی و کورپه که ی گه پانه وه گوندی و له گه ل دایک و باوکم نیشته جئ بووین. قه وم وقیلش چاوه پیمن به ینیکه نه یانینیم.

هر له و خه وه و به و شه وه گه یشته نزیک گوندی، تۆزیک سه نگرایه وه و زیاتر تیفکری: نیاوان گوندو پوویاره که ی به رمالان چرکه لان بوو، به ره و خوارتر چه ولگ و زیخه لان بوو، له ویش به دواوه و تا به ره و خوارتریش ده چووی نه وریای و سه یناغیکی هه میشه ته پ بوو، ناو گوندیش له به ر پیخوستی خه لک و مه پو مالاتان خۆله پۆک بوو، به شی نه و دیوی پوویاره که ش خاکیکی زه نه کاوی و مه یله و زیلاق بوو، بۆق و قه رژال و سلحه واشی ژۆر بوو. قازو قولینگ و قازقاز و تیترواسکیش له و ناوه دا پیاسه یان ده کرد.

مه لا پئی چه قاند و بییری خه ست ترو چتر کرده وه: هه وه هه ونیه ی پئ ناوی هر خویه تی... به هه ردو چاوی هیلکی راستی به ره و شوینیکی پوویاره که کیشا وخۆشپویانه پئی گرت به ر، به سه ر به رده بازی پوویاره که په پییه وه: مالی نیمه سه ره په رگه بوو، سه ری خانوو که مان به دارنه سپیندارو که به رگیرابوو، وه ستا بۆره هه ردو ژوو ره لابیانه که ی دواوه ی قیناج و لاخوار دروستکردبوو، خه لکی گوندی ناویان لینابوو- پاقلاره که ی مالی مه لای -ئای وه ستا بۆره خه فته ت چه ند ژۆره، له سه ر شه ره سه گیک زه لامیکت کوشت و گوندت به جیهیتشت و لیتدا پۆیشتی، خانوو که ی نیمه شت سه قه ت کرد، چه ند پیاوینکی خراب بووی دارو به رد له ده ستت به داده داد بوو، هه ی پوو زه ردی دنیاو قیامه ت بی وجیی خوشت ناوه ندی نۆزه بی، بووه له سه ر قورانه وه ی سه گیک- حه مه به ردیکی خیاوندبووه ته نگه ی- پیاوینک بده یه به ر خه نجه ران و فه راقی لیبیری. ده ی حه قمان چیه بزن به پئی خۆی و مه ریش به پئی خۆی.

هر له و خه و ن و خه ياله دا گه يشته ناو گوندى هه ستيكي ديكه ي راگرت و
 چه قووله ي بيرى خوى له پهنده داو زياتر تيرى كرده وه: ديوارى هه وشه مان
 نه زور نرم و نه زور به رزيش بوو، چهنه ريزيك خشتى هيشكه كه لك له
 سه ر يكدى داندرا بوون. ياخوا هه مه جيت ناوه ندى به هه شت بى، خشته كان
 به خشتبرى نه و پرابوون، له ئيمه سويندو له وى سويند ده يگوت: چون
 پاره ي له مالى مه لاي وهرده گرم... مه لاي باوكم خه لك خوشيان ده ويست،
 له كيشه كومه لايه تيبه كانياندا ردين سپياتى بو ده كردن. مه لازنى دايكيشم
 له لچه پى ده رگاي هه وشه كولييتكى خنجيلانه و چالاوگيكى پر ئاوى بو
 مريشك و جووجه له كان ريخستبوو، كه ئيواره داده هات ده چوو بهر ده رگاي
 كوليته كه، سى چوار جار- تى تى- ليده كردن و له ترسى دزو حيزو چه قل
 و پتوييان له كولييتى ده كردن و هه تا سبه ينى ده رگاي له سه ر داده خستن و
 خشت كليلى ده دا. گوره سه گيكى مپه مپه كهرى گوره شى وه كو دابه ستي
 دابه ستابوو، له به رامبه ر كولييتى مريشكه كان سه خوركىكى بو ريخستبوو،
 چ نان و چه رايه تى نه و ماله له خويان زياد ده بوو ده يهاويشته به رى و
 سه گه كه ش شه وانه ده بوو پاسه وانى مال و مريشك و جووجه له كان. دايكم
 له حيسابان زور كوله وار بوو هه موو جارى هر به سوچه ت پيم ده گوت:
 دايه چهنه مريشك و جووجه له ت هه يه؟ ده يگوت: كوړم جووجه له كان وردن
 قه ت نه مژماردينه. بو مريشكه كانيش پينچ به نجه ي ده ستيكى ده نوشتاندينه وه
 وسى جار به رزو نزمى ده كردنه وه و ده يگوت: پيش په مه زانى پينچ و پينچ
 و پينچمان هه بوو، به خوت ده زانى مه لا نه وسنن، هه رله ناو سى چوار پوزان
 جاريك باوكت مريشكىكى پى له عاردى ده دام و ده يگوت: مه لازن قيره به رى
 بكه با بو ئيوارى به چه لاوى خوى بيخوين به لكو شنگمان ديتنه وه به رى و
 به رگه ي پوزووه كان ده گرين، منيش قه ت بيدلى باوكتم نه كرد. مه لاي باوكت
 دلى فراوان و چاو تيره خوداش به دلى ده كا، هه تا نه مپوش هه ستمان
 به ناگزورى نه كردييه و نازانين نه بوو چيه. خه لكى نه م گونده ش زور
 مه ردن و به رامبه ر ئيمه كه م و كوړپيان نيه، پارچه يه كه زه وييان پيداوين و
 له بومان داده چينن، هه ربه خوشيان به زياره خه له و خه رمانه كه مان له بو به ناو
 ده هينن و ئيمه به س به حازره كى به ره كه ي ده خوځين سالانه ش نه وانه ي زياتر
 له چل سه ر مه پو بزنيان هه يه، هر يكه و قليكممان له باتى زهكات بو به

لاوه دهنن، خهريکه بېنه کوته ميگه ليک، به خيوکردن و شوانيه کەشی هه ر
 مانگه ی مالتیک دهیخاته ئهستوی خۆی سه ره پای ئه وهش باوکت لیتره بیزاره .
 کوپم مه لا قورئان خوینه، حوجره یه کی پر کتییی هه یه وسینگی پر، ئه و
 وه کو من نییه هه ست به خشپه ی پپی پشیلش ده کا . شه وان که پیکه وه
 ده بین-خۆ هه ر شه وان ده گه یه یه ک، به پۆز له به رنوێژو خویندنه وه و
 به ریکردنی میوانه کانی یان له مزگه وته یانیش له حوجره کە ی خۆی - جار جاره
 هه ندی شتم له لا ده درکیتی . ئه و شاره زام بووه ده زانی من ده وی خۆم
 به ده رزی دلیوان قه مامپژ کردوه، وه کو هه ندی ژنان نیمه ده مشرو بئ
 لغاویم .. باوکت ده یگوت: برا گه وره ی گوندی مه لایه کی ده وئ پۆژانه سه ردانی
 دیوه خانه کە ی بکات و له تهنیشه خۆی دایین ویه هه موو راست ودرۆیه کانی
 بلئ ئه شه بوو . کوپم، مه لای باوکت پیاویکی سرپۆش بوو، جهسته یه کی پر
 له نه ئتی هه بوو، هه موو نه ئتییه کانی زه مانه، ئه وانیه ی هه ریه که یان کتیبیک
 بوو، له سه ر په فه کانی که لله یدا پیزی کردبوون، تۆزیان گرتبوو، له خۆی
 زیاتر که سی دی نه یخویندبوونه وه . که لله ی ژووری نه ئتییه کان بوو، ئه و ژووره ی
 تهنه ا یه ک قوفلی هه بوو، قوفله کهش تهنیا یه ک کللی هه بوو، کلله کهش
 تهنه ا له یه ک شوین بوو، ئه ویش باخه لی خۆی بوو . ئه و نه ئتیانه ی
 هه ردوو لیوی به سه ریاندا قه مامپژ کردبوون بغه بوون، ئه وانیه ی نه ده گوتران،
 ئه وانیه ی نه ده بوو که س بیانزانی، ئه وانیه ی ئه گه ر بگه وتوونایه زاری که سانی
 دی ده بووه حه شر، خوین ده پژا و برا برای ده کوشت، خه لکانیک شوینبزر
 ده کران، زیندانه کان پر ده بوون .. زۆر جار له نیوان خۆی و خوای خۆیدا
 ئه و نه ئتیانه ی ورد ده کردنه وه، قل قل ئاودیوی ده کردن، له بچوکه وه بۆ
 گه وره، له بغه کانه وه بۆ هه ره بغه کان، له ترسناکه کانه وه بۆ ترسناکترینه کان
 ده یژماردن . مه لا له فیه فیه تی توو توو په ی حه سه سه کان به ئاگا هات،
 که له سه رمان و له ترسان دانه ده سه کنان: ئای به نه فره ت بن نه یان هیشته
 دیشله مه شیرینه کانی دایکم له ناو چایه که ی مندا به ته وای بتوینه وه و ژانه
 سه ره کم لایه ن .. ئای دایه گیان چهنده خۆشم ده ویستی تۆ هه ر دایکمان
 نه بووی، باشترین و به وه فاترین هاوپی مه لای باوکمان بووی ..
 دایکم ئافره تیکی به میز بوو، ئه و وا ههستی ده کرد هه موو ئه ندانه کانی
 جهسته ی کارو فرمانه کانی خۆیان به ته وای جیبه جی ده که ن و هاوکاری و

ھاوسەنگىيەكى پىك وپىك لە نىوانياندا ھەيە . دايىكم لە ناخيدا ھىزىكى
 لەرادە بەدەر تووانايەكى بى سىنور ھەبوو، بەو پەرى دىنبايىيە ھە دىتوانى
 ھە شىتىكى بوئ بىكات، ئەو لە ھەر شانەيەك لە شانەكانى جەستەيدا
 تەوژمىكى خويىنى گەش ھەبوو، ھەست و سۆزى مەمانە بە خۆکردنى
 پىدەدا، بېوا بە خۆکردن بە درىژايى تەمەنى لە گيانيدا چەكەرەى كىردىبوو،
 ئەو بەبى ھۆ توورە نەدەبوو، ئەكەر بە ھەر ھۆكارىكى نابەجىش توورە
 بووايە ھەر ئەوچرەكەيە و ئەو دەمەبوو، ئەو توورەيى و ھەلچونەى بە
 فويىك بە بايدەدا و نەيدەكردە ژەھرو نەيدەخستە ھەناوى خۆى، سەرنج و
 راي ھەموو كەسىكى بە سىنگى فراوان وەردەگرت، درىژەى بەگفتوگويەكانى
 نەدەداو چەند و چۆنى بەدوادا نەدەكردن، ئەودەيگوت: كىشەكانى خەلك بە
 من چى خويان چارەى دەكەن، بىكەن نەيكەن ھى ئەوانە بە من چى؟
 كەس بىر لە كىشەكانى من دەكاتە ھە . نەخىر ئەگەر كىشەكانم گىرد بىن
 ئەوان دەيكەنە چىيا، بەلام من كوا كىشەم ھەيە، پارووەنانىكى رەق و گۆلمە
 ماستىكى ترشام دەست كەوئ شاژنم، شاژن چىيە؟ لە ترسى خەلكەكى
 خۆى نەوەك بىكوژن، ھەكو مشك بۆ ھەر كوئ بېوا گوئى قىتە . سوپاس
 بۆ خوا نەخۆش نىمە و پىويستىم بە دىكتوران نىيە، نەخۆشىش بىم ناچمە
 لايان . گورىسكىشكانىم پىدەكەن، گورىسەكانىشيان زۆر درىژە و كۆتايى نايئ،
 ئەمىرۆ بىرۆ سەبى وەرەو درىژە دەكىشى، نەخۆشىيەكت لى دەكەنە سى و
 چوار . بۆ نەخۆش بىم ئەو ھى خەم بى لەكەللەمدا نىيە، ئەو ھى دوئى پۆى
 بە - با - م داو سەد بەردم بە دوادا ھاوئىشت، كىرى ئەمىرۆش بە قوونى
 سەبى، ھى سەبىنىش بە ھى دووسەبى و بەمجۆرە ھەتا ماوم . ھەموو كە
 سىكىش دەمرى بۆ خەمى لىبخۆم زۆر بخۆى و كەم بخۆى، چ لە كۆشكىك
 و چ لە كەلاوہەكدا بىزى ھەر دەمرى، مردن براگەورەى ھەموومانە . مادام
 ھەموومان دەمرىن و ھەمووشمان تەنھا دوو گەز جاوى سى دەكرىتە كىفمان
 و ھەكو يەكدى دەخىنە ناو گۆپى تەنگ و تارىك بۆچى خەمى لى بخۆم .
 خەم و جفارە بكوژن، چاك نىيە جفارە دوور مەودايە تا زۆرى لى نەخۆى و
 بە ناو سال نەكەوى كارت لىناكا، خەم وانىيە كە مىكى لى بخۆى گىژو
 وىژت دەكا، زۆرى لى بخۆى شىتت دەكا، سىس وپووت و لەپو لاوازت دەكا،
 رەنگت دەكاتە ھەنارى زەرد .

مه لا قسه کانی دایک و باوکی ئه وهی له بیرى ما بوو سه ره له بهر گێرايه وه، کوته کوتى هه ناوی دامرکایه وه ... به لام که سێک با هه ره مه لا بێت، با دکتۆرای له فهلسه فه و ده رووناسیشدا هه بێت، هه رچى بێت، هه رکی بێت نه گه ر کۆلیک هه مى له پشته خۆی بارکردبێت، چۆن به گێرانه وهی ئه و گۆلمه یادگارییه تالانه واز ده مێنێت، بێگومان واز نا مێنێت، ئێ بۆ واز به مێنێت؟ ئه وه نییه شه وان خه فه ت قورقورپاگه ی ده گری، ناچار خۆی به هه موو لایه کدا ده دا بۆ ئه وهی نه خنکێ، بۆ ئه وهی له و چرپووکه په شانه ی خنخاگه یان گرتووه پزگار بێت، بۆ ئه وهی هه موو شه وێ یه ک قومه نه فه س، یه ک پشیه هه وا به گه روویدا بچێته خواره وه، له پێناو ئه و تۆزه هیوايه، بۆ که مێک فه رامۆشی و ئاسوده بوون. بووه په ره سێلکه ی به هه اران هێلانه ی کۆنکریته ی له نێوان ده سته ک و کاریه کانی بنمیچه ی ژووره کۆنه که یان دروستکرد، به باله مه قه سییه کانی له ناو هه واو بۆشایی ژووره که دا مه له یکرد و هه موو کون و قوژینه کانی پشکنی. هه موو یادگارییه کانی چهند سال له مه و به ری له تاخچه و هه رزازه و ده لاقه و بوخچه بووکی نه که ی ناو سندوقه داره که ی خۆی و هاوسه ره که ی به رچه سته کرد: هه رته نه ابۆ شه ویکیش بێت بگه را بوو مایه وه ناو ئه و ژووره ی سته مکارێک داگیریکرد، کللی سندوقه که ی له لایه، کراسه بووکی نه که یم ده رده هێنا تێرتێر بۆنم ده کرد.

مه لا کۆنه داسی کولبووی بیرى هه رچه نه ده ده مى چه ور ده کرد و له هه سانی ده دا، قرشه ی ویست و ئاره زووه کانی نه ده بپی: خانووکی به سه ره که دا پووخواوی ماته مبه ار بشیگه مێ ژووره که ی خۆمان نادۆزمه وه. بێرۆکه یه ک له ناو مێشکیدا به دواى ده رفه ت و په نجه ره یه کی کراوه دا ده گه را لێی ده رباز بێت بۆی نه ده ره خسا: که واو جووبه و عه مامه که م فرێده ده م ده چمه ریزی ئه و گروپه چه قۆکێشه چه ته گه ربیانه ی ئه م شاره یان هه راسانکردووه، ئه و به سه ره اته میان بۆ ده گێرمه وه و داواى هاوکارییان لێده که م، مه گه ر هه ره شه وان به توان یارمه تیم بده ن.

سه ری ببووه مه نه جله یکی ره ش به بێ ساوار له سه رئاگرێکی گه ش ده کولا، ناوچه وانى له گزێبیان قه د قه د ببوو، کۆنترۆلی له سه ر مێشکی نه ماو له پێ سه ری وه ک گاشه به ردیک به سه ره سه رینه که یدا به ربوووه وه. ئه وه نه ده ش

کفتی نووستن بوو هر به گلۆله کراوی بۆرژا، بۆرژانی چەند چرکه یەک لێی بووه زنجیره ی ئەلقه ئەلقه پچری فلیمیکی بێ کۆتایی. هەموو نازارو ئەشکەنجە و دەردەسەرییە دەروونیەکانی درێژایی تەمەنی لێی بوونە مارو دووپشک و هەترەشیان برد، خۆی پاپسکاند دەریاز نەبوو، فیزاریکی توند پزگاری کردو دەریەپی: سەرەپای ئەو تاوانە قیزەونە ی ئەنجامیاندا بەدوای منیشدا دەگەڕێن، من ناوچەوانی خۆم باش خۆبندۆتەووە بۆ هەر کوێ بپۆم نەهامەتیەکان گڕگڕ بە دوامدا دەگەڕێن و دەمدۆزنەووە.

ئاسمانی شەوێ خامۆشە بێ مانگ و ئەستێرەکان لە مەلای بووه بآلی مێشە کە رانییەکی پەش: ئای خودایە دیسان شەو هات هەر تەنها یەک کاتژمێر خەوم بەسە... فشاری خۆینی بەرز بووهووە خۆی دواند: هە ی ترسنۆک خۆت لە کونێکی مژگەوت شاربۆتەووە هەستە بە دوایدا بگەڕێ و بیدۆزەو، ئای دەنا بە دەستم بکەوتایە چۆن ئەوی سەربپی، گۆشاوگۆش سەرم دەبپی.

تفە وشکبووه کە ی قوتدایەووەو خۆی دایە دەست ئەو نازارە ی هەناوی دەپساند. دەستی درێژکرد بە فرێک ئاو گەرووی خۆی تەپ کردەو، تۆزیک هێور بووهووە: خودایە تۆبە لێم بەعەتەب مەگرە، با ئەو سەربپینە بە دەستی خۆم نەبێ بەلام بە دلی من بێ، ئەدی بە خۆت نافەرمووێ: وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعْنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا. نوێنەکانی لەخۆی پێچایەو، هەتا چاوه کانیشی شاردنەو، چەند خوله کێک بۆرژا و راجفیری: ئای لەو خەووە دەعەجانییە پڕ مەینەتییە ی، ئەووە خەو نەبوو مار بوو بە دلییەووە دام، پێویستە سەری پان بکەمەو.

نە شەویک و نە دووان و نە دە، بەلکو چەند جارەى دەیان مەلا ئەو
 حالى بوو، بەلام جار جارەش لە شەو بە مانگ و ئەستێرەکاندا کە چاو
 چاوی نە دە دیت. ئەو لە سەر پشت پالەدەکەوت و گۆرەیهک رووناکی
 دەبینی. بە سواری ئەپۆللۆی و رەیدا بەرە و ئەو پارچە رووناکییەى ئاسمان
 سەردەکەوت، چەپکێک بیریۆکەى ئەندیشاوی دەچنى و تیر بۆ ی دەکردو
 مەست دەبوو، رۆمانسییەت دەیگرت و رووباری یادگارییەکانى و پۆلیک چیرۆکی
 خۆش بەسەر لێوەکانیدا بە خۆپ دەهاتنە خوارەو. فشارى خۆینى - بە
 هەمان ئەو خیراییەى کە شەوانى پێشتر بەرز ببوووە - ئەو جارە
 دەهاتە خوارەو، بەرە بەرە خۆین لە دەمارەکانیدا فیچقەیان دەکرد و لە
 ژێر پێستى پوخساریدا دەزان، دەم و چاوی دەبوو تەماتەیهکی خۆپ پەری
 سوور هەلگەپای. شەویکی خۆشى بەم جۆرە لە نێوان دەیان شەوانى
 مەرگەساتیدا، بۆ مەلای هیوا بەخش بوو. خەونیکی مۆژدەدەر لە نێوان
 دەیان خەونى تۆقینەر ژيانى نوێ دەکردهو. شەوێ لە شەو دڵخۆشکەرە
 دەگمەنەکانیدا، خەونیکی دەگمەنیش بەسەر پشتى - با - بە ناو (بە غدا)
 یدا گەپاندی و سوورپاندی. ئەفەندییەکی چاکەت و پانتۆل لە بەرى مەلپێچ
 لە مەل سەرنجى راکێشا، لێى چووە پێش: ئەو ئەفەندییە زۆر خاوین و
 خاوەن شکۆ دیارە پێویستە ببوینم: ئەم کاتە باش ئەفەندى. ئەم
 کاتە باشتەر بەرپێز. ئەفەندى وەلامى مەلای دایەو.

بەرپێز دەکرێت یەکدی بناسین. مەلا بە ئەفەندى گوت.

— بەلێ، بەلێ چۆن ناکرێت، ئەگەر دەتەوێت بماناسى و بتمانسم من هاوڕێی
 رەش و رووت و پێخواسم، خاوەنى چەکوچ و داسم.

ئەفەندى ناسنامەیهکی تاییەتى لە باخەلى خۆی دەرھێنا، ئەم دیوو
 ئەودییوی پێکردو نیشانی مەلای دا: فەرموو سەیری بکە ئەو چەکوچ و
 داس نییە؟ بێگومان دەزانى چەکوچ بۆ چیبە و داسیش هەروەها، ئەم
 ناسنامەیه خاوەنى هەیه هەریانگی بکەین دەمانگاتى، ناسنامەیهکی لەم
 جۆرەش بۆتۆ دروست دەکەم وەک من لە باخەلى خۆتى دابنێ.

مەلا تیچاویکی دابوێ و خۆیندبوویەو، بە ئەفەندى گوت: من مەلام مەلا،

قورشان خویښ و مه‌لای مزگه‌وتم، شه‌وه بۆ من ده‌ست نادات.
__ باشتريش، خو تۆ تاکه مه‌لا نیت بيبه خاوه‌نی شه‌م ناسنامه‌یه، هه‌زاران
مه‌لاوده‌رویش و جوتیاری هه‌زارمان هه‌یه هه‌لگری شه‌م ناسنامه‌یه‌ن، بۆ نا؟
شه‌وانیش ده‌زانن هه‌رچاو قوچانیکی ماوه، سوخره و بیدادیان له‌سه‌رلا ده‌به‌ین
و ده‌یانکه‌ینه خاوه‌ن زه‌وی و زاری خۆیان.

هه‌رچه‌نده گه‌رده لوولسی مشتومره‌کانیان دپک و داری له‌گه‌ل خۆیدا
هه‌لگرتبوو، به‌لام شه‌فندی کۆلی نه‌ده‌داو هه‌ر به‌رده‌وام بوو: ئی هاوپی
ئینجا کیشه‌که‌ی خۆتم بۆ باس بکه‌.

__ شه‌فندی چیت بۆ باس بکه‌م؟! هاوسه‌ره‌که‌م و کۆرپه‌له‌که‌ی ناو زگی...
__ به‌سه به‌س تیتگه‌یشتم، هه‌رکه‌سه‌یرم کردی زانیم که‌سیکی خۆشه‌ویستت
له‌ ده‌ستداوه، بۆیه وه‌ک پلینگیکی بریندار په‌فتار ده‌که‌یت. شه‌و به‌سه‌ره‌اته‌ی
تۆ به‌ مانشتیکی گه‌وره له‌پۆژنامه‌که‌ی ئیمه نووسراوه (به‌سه‌ره‌اتیکی
دلته‌زین)، دواتر وه‌ره‌لام پیت نیشان ده‌ده‌م.

مه‌لا بئ چهندو چۆن هه‌ر - ده - په‌نجه‌کانی قیتگرده‌وه مۆر بکات، له
گه‌ل جووله جوولکردنی، ده‌ستی به‌ چرا ره‌شکه‌ی ته‌نیشتی که‌وت، بووه
ته‌قه‌تق و به‌ئاگا هات، به‌ تووپه‌یی هه‌ردوو ده‌ستی به‌رز کرده‌وه: خودایه
ئه‌مجاره ناهیلیم خه‌ونه‌که‌م لئ بیه‌ته هه‌لم، با هه‌ر مه‌لاو مه‌لازاده بيم، نان
شه‌و نانه‌یه بیکه‌یه پاروو بیخۆی. به‌ دواي شه‌و شه‌فندییه‌دا ده‌گه‌ریم هه‌تا
ده‌یدۆزمه‌وه.

پارچه هه‌ورکی سپی ئاوس به‌ کزه بایه‌کی کز، به‌ ناو جه‌سته‌یدا
گه‌را. نه‌رمه بارانیکی بارانده ناو که‌له‌ی، چهند دلۆپه ئاوکی سویری
گه‌رم له‌ کۆده‌ره‌ی میشکی ده‌ربوون تک تک به‌سه‌ر ئاگری ناخی ده‌پژان
و ده‌یانکوژانده‌وه، خه‌نیلکه‌یه‌ک پوخساری سوور هه‌لگه‌پاند: بیرم سواری
جۆللانه‌ی میشکم بووه و به‌رزو نزم ده‌کاته‌وه، یان ده‌رده‌چم یان تیده‌چم،
سواری شه‌سپی که‌ حیلی ورم ده‌بیم به‌ ده‌شت و کێواندا، به‌ دۆل و
بیاباندا، به‌ که‌لینه شاخاندا ده‌گه‌ریم، به‌سه‌ر به‌رزه پرداندا باز ده‌ده‌م،
سواری پشتی - با - ده‌بیم و به‌ ناو هه‌وراندا ده‌پۆم، ده‌بمه تیشکی خۆر
سه‌ر به‌ هه‌موو کون و که‌له‌به‌ری مالا‌ندا ده‌که‌م. شه‌وه‌ی بینیم خه‌ون و
زپه‌خه‌ون نه‌بوو، زینده خه‌ون بوو، وازناهیتیم ده‌یدۆزمه‌وه، ده‌لین - نه‌گه‌ر

له باران ترسای بړو بهری و خوتی پښ ته پیکه - قهله په شوی خه مه کانم له هه ناوم پووش و په لاشی داناه و له سهر هیلکه کانی کورک بووه، نه گهر لیتی تیکنه دهم هر پوژهی فهرخه یکه هه لده هیتی، نه گهر به و نه فهندیبه فریاد په سه نه گهم، من له به ردهم نه ههنگی ترسدام نه مړو نا سبهی قووتم ددها، که واته بو توله سه ندنوه پښو یسته هیزیک پشتم بگرځ، چونکه هه میسه نه وهی به هیزه سهرده که ویت، نه و تاوانباره ژیانلی له خو شه ویستری کسلی من دزی، نه و ویردانی نییه - خودا گیاننیک ده به خشی چو ن ده بیت مرووف له ناوی به ریت - هر گیز ناوه ستم ده بی خاوه نی نه و چه کوچ و داسه بدوزمه وه، با مه لای مزگه وتیش بم، مه لاش مروقی خوایه، وهک هر مروفتیک نیسقان و خوین و گزسته . له و ژیاندها هر که سه و قاره ماننکی هیه، قاره مانلی منیش نه و نه فهندیبه یه، به لئ نه و نه فهندیبه یه - بو نه وهی بتوانی سهری خوت بخوریتنی ده بی نینوکت هه بی - نینوکی منیش نه و نه فهندیبه یه .

که میک نارام بووه وه، په ردهی پیلوه کانی داخران و هه ردو چاویان داپوشت، له پړو له چنند چرکه یه کی خه وه کوتکه یه کدا دهنگیک ژور به میهره بانیه وه . وهک نه کتریک شاره زا کوتایی به فیلمه کی پشتری هینا، دایکی نه وهی له میشکیدا بوو هه لیرشت:

کورم .. له وانه یه دهره تیکت بو بره خسی و به ریکه وت له باوه شلی به ختی به خته وه ریک به سیتیته وه، بوچی هه موو ژیانته به په تیکه وه ده کی . هه ولیده خوت به قه دو بالای به رزی دار نه سپینداری به ختی نه و به خته وه ره هه لواسی یان دهرده چی یانیش تیده چی . مه رج نییه له ده ستدانی هاوسه ریک، مندالیک، سامانیک هیمای به دبختی بیت، په نگه بیوه ژنیک دهرگای خیرو خوشیت بو بکاته وه، ده کرځ که سیکی نزیکت کللی کردنه وهی نه و دهرگایه له لا بیت . کورم خودا هاوسه ره که ت به شهید ده نووسی و جیی ناوه ندی به هه شته ، چیدی چاوه رپی مه که واخه ریکه ته مه نت به سهر ده چیت، چ زوره ژن زوره لیفه دپاوه که ت نوئی بکه وه .

دوو شهو، دوو خه ون له هه موو خه ونه کانی دیکه ی زیاتر له میشکیدا چه سب بوون - خه ونی نه فهندیبه خاوه ن چه کړچ و داسه که و، نه و شه وهی دایکی له خه وئی بیلی .. خوی به دوو لقوکی له رزه کی داری نه و دوو خه ونه دا

هه‌لته‌ک هه‌لته‌ک شۆپرکړده‌وه .. هه‌ستایه‌وه به په‌رداخ‌یک و دووان ئاو، می‌شک و جه‌سته و هه‌ناوی خۆی فیتک کړده‌وه . بیرى به ده‌ورى مزگه‌وت و ده‌ورو به‌رى خه‌ست بووه‌وه: ماوه‌یه‌کى زۆره له کونى ئه‌م مزگه‌وته گرمخام، قرچى قرچى گه رماو بۆن قیږى ئه‌م شاره تاوگانوگیزیان کړدووم. ماوه‌یه‌کى دى لیره بمینمه‌وه ده‌بمه دارى سووتاوى په‌شه‌لگه‌پای. نه‌گه‌رچى خه‌لک‌یک لیره ده‌مبین له‌وانه‌یه ئیره‌ییم پى بیه‌ن. بۆ نا؟ مه‌لای ئه‌م مزگه‌وته گه‌وره وخواوینمه، خوشم رنک و پیک و پرخوړو پرگوشت و پوشتمه.

پریق پریق له پریق‌ه‌ی پیکه‌نینى دا: به ناو شان و مه‌ستور، هه‌ر باره‌ندیکم گه‌ره‌که ته‌نگه‌م پى بیه‌ستم، که ده‌پۆم په‌ پى پیم خه‌لکى هه‌رچوار ده‌ورم سه‌رسام ده‌کات، توژیک پرچم بۆز بووه ئه‌وه‌ش به‌ع‌یب ناچى و نیشانه‌ی وبقاره . ده‌یان موسلمانى خواپه‌رست پینچ فه‌رزه له کتیرک‌یدان بۆ ئه‌وه‌ی بگه‌نه پۆلى په‌که‌مى نوژک‌ه‌ران و له دواوه‌ی من نوژیان دابه‌ستن پۆزانى هه‌ینیش خه‌لک‌که وه‌ک میرووله به‌ره و مزگه‌وت پیکه‌ ده‌گرن و مزگه‌وت مۆنجه‌ی دیت، به‌بى ده‌نگى گوئى له وتاره‌کانم ده‌گرن .. به‌لئى به‌غدا شارىکى گه‌وره‌یه خه‌شاماتیکى زۆرى تیدایه و جمه‌ی دیت، پیاوی خوا ناس و باشیشى زۆره ریزم ده‌گرن، به‌رده‌وام داوه‌تم ده‌که‌ن و ناهیلن ده‌ست له باخه‌لم بنیم، سه‌ردانم ده‌که‌ن و ده‌یان‌ه‌وئى غه‌ریبیم له بیر بیه‌نه‌وه - خه‌جى عه‌بۆش - ى ته‌نیشته‌ مزگه‌وت و - عه‌م زه‌ ید - ى دراوسى و هه‌رسى چوار دراوسى‌که‌ی ئه‌ولا تریان و - خه‌جیه فه‌تحیه - ى بیوه‌ژن و ئه‌وانه‌ی به‌رامبه‌ر مزگه‌وت و دراوسى‌کانى ئه‌ملو ئه‌ولای و چه‌ندى دیکه‌ش زه‌کاتى مالئى خوا ده‌رده‌که‌ن و منیشى لئى بى به‌ش ناکه‌ن، به‌و که‌واو سه‌له‌تیه بۆ هه‌رکوى ده‌پۆم به - موللا هات موللا هات - پيشوازیم لیده‌که‌ن. به‌لام من وا هه‌سته‌ده‌که‌م نه‌گه‌ر سه‌د سالى دیش له‌و شاره بم هه‌رغه‌ریبیم.

بیردانى خۆى کۆلییه‌وه و به‌ ته‌واوى پشکنى، خه‌ونه‌که‌ی شه‌وینى دایکى هاته‌وه یاد. به‌ ده‌ورو به‌رى بیوه‌ژناندا گه‌را: (فه‌تحیه) ژنیکى چاو‌ت‌یرو به‌رچاوه، شازنه نه‌ک گه‌مه، به‌که‌لافه‌ت و تیکچه‌قیوه، ماشه‌للای لیبتیت شاقه‌لئیکى هه‌یه ده‌لئى داره‌سه‌پینداره، پووى سپى بیت ئه‌سه‌م‌ریکى خوین شیرینى زۆر کراوه‌ی پیکه، هه‌رخۆشى زۆر پووخۆش و کراوه‌یه، فامیده و

قسه پهوانه. بهسته زمانه ی له بههاری ته مه نیدا ئه سخته ی - نهخته ی
 - بهختی کوژایه وه و لیتی تیکچوو، هیشتا به بهریه وه ماوه، کچیک وکوپتیکی
 ژیکه له ی بهک له نوای بهکدی هیه، ههردووکیان له خه مئ ده رچونه،
 خوا هه لئاگرئ روحی له سه ر سه ریانه. ئافره تیکی چاو له ده رو ژور بیژو
 هه له وه پو پاشدوو نییه، خواناس و به حیاو حورمه ته، له جل و بهرگیدا
 پوخته یه و به ده لینگ شوپه کانی لای خومان ده چیت، مه گه ر بۆ سه ردانی
 خزمان نه بئ نه گه رنا بپروا ناکه م له ماله وه ده ریچئ، قه تیش نه مبینیه وه
 نه مبیستوه و نه مزانیوه زگورتی و پیاوی خراپ و چاو حیز سه ردانی بکه ن،
 یان به ده ورو به ریدا بگه رپن و موزه مۆزی به دوا دا بکه ن. بۆ راویژ
 پتکردن و ئامۆژگاری وه رگرتن له من، جار جاره له گه ل کوپه تۆبه ره که ی
 سه ردانم ده کات و به شه رمه وه له لام داده نیشی. ئه و ئیستا له سه ر
 ده ست و مستی خۆیه تی، پیاوه که ی چهند مانگیک له مه ویه ر، شه ویتیکی
 درهنگ دارو ده سته ی پاشا به فیتی په گه زیه رستان لیتی بوونه چته
 و پنگر، ده رگای مانیان لیگرت و دایانه بهر قونداغه ی تهنگان و قونکی
 ده مانچان و هه ناویان پساند، هه رچی پاره و پوول و زیرو زیوی له مانیاندا
 هه بوو بریدیان و به نیوه مری به جییان هیشت، ژان له هه ناوی بووه مارو
 پتیه ویدا، پتیه داننکی ئه و تۆ نه بهیشت پهل بکوتی. هه تا (فه تحیه)
 خه به ری دامئ و من گه یشتمه سه ری، خودا ئه مانه تی خۆی لیوه ر
 گرتبووه وه. پیاوه که ی سه روه ت و سامانیکی ژۆری کۆکردبووه وه هه مووی له
 دوا ی خۆی بۆ به جیهیشت. (حه جی که ره م) ی هاو سه ری (فه تحیه) پیاویکی
 پیاوانه و مه رد بوو، هه ویری هه راته بوو له گه ل قوزه لقورتیش ده گونجا.
 له بنه په ته وه له کورده فیه لیه کانی شارۆچکه یه کی پۆژه لاتی به غدایی بوو،
 باوک و باپیرانی بهر له هاتنی ئینگلیز، ئه وان هاتبوونه ئه م شاره و ئه م
 خانوه یان کرپیوو، هه رله باپیرانه وه ژۆر کاسب بوونه و سامانیکی ژۆریان
 پتکه وه ناوه .. حکومه تی عیراق له بهر چهند هۆیه ک په گه زمانه ی عیراقی
 پئ نه ده دان. (فه تحیه) سه رقاله و پتویستی به پیاویکی باشه ئاگای له
 خۆی و سه روه ت و سامان و منداله کانی بیت.
 نوو سئ جار هه ستاو له شوینی خۆی دانیشه وه، ده یویست زهینی له
 سه ر (فه تحیه) لابه کوئی لانه ده چوو، زهینی بیوه قیرونیشت پتیه ی

نووسابوو، گرناگهی لیداکرتبوو وازی لیئنه دههینا: گریمان ئەو بیوه ژنه حەزیشی لە مێردکردنەوه بێت، بپواناکەم ئەو جوړه پیاوهی ئەو دهیهوئ به ئاسانی بوئی پێک بکهوئ، له وانه شه بوئی پێک بکهوئ و هەر خووشی له قەه لێببات، دلی بهروهست نایئ ئەو دوو مندالە باخۆش و فەراقه بووهی خوئی بداته بهر پهحمه تی هه موو زپاوکێک، که له وانه یه هەر تهنها له بهر خاتری سامانه کهی ببخوای، مێرده کهشی زۆر خوشدهویست وابه ئاسانی له بیرى ناکات. ئەو ژن و مێرده وهکو دوو کۆتری نێره و مێه، هیلانه یه کی خنجیلانه یان له سەر لیستیکی پڕ پووش، ماوهی چەند سالتیک گمه گم و بووغه بووغي خویمان تیکه ل کردبوو.

ئاخیکی زۆر گهرمی له هه ناوی خوئی کرد: چاک نییه ئەو پیاوه مه رده چەند سالتیک به ری عیشقه پیروژه کهی چنی و چەند سیوکی لاسووری له دواى خوئی به جێهێشت. من نه چیم دی و نه هیچیشم بۆکەس پێکرا له دواى خۆمدا بیگزێنه وه، زه و بیه کم به ئاره قه ی ناوچه وان دهستگه وت، کیلام و تۆم کردو ئاوم دا، بووه قهرسیل و ته باره و هاته بهرداس، له پڕ ته زره کوت و قه لداسیان کرد، ده زانم ده شمرم زلکه گیایه کی سیسی هه لوه ریویش بۆ کهس به جیناهێلم، بۆ کیی به جیبهێلم؟ تازه پۆی !! دهی با ئەوه نده بیرم سه رقāl نه کهم، بیرم هیشتا زۆر کول نه بووه، عه قلیشم له جیى خویه تی، ده مینیتته وه به خت و ناوچه وان.

مه لا ئیره یی به و کوپه برد که له مزگه وت هه وانده بویه وه: ئەو کوپه ی ماوه یه کی زۆره له لامه، له بهر هه ژاری ونه داری هه وانده مه وه، ئەوه نده هه ژاریوو پینه ی په نه گاو په نگ به رو پشتی شه روا له که یان کردبووه په نگاله . ئیواره دادی نانه کهی ده خواو پالده کهوئ، یه کسه رخه و ده یکاته ته رمیکی وشکبوو، تا به یانی چرچه ی ناکات، له خه می ئەو عه ره بانه یه ی زیاتری نییه، که پۆژانه چەند عانه یه کی پتی په یدا ده کا.

رۆژنیک-یان پاستر بلیم، چیشته نگاویکی زوو- ژنه به غداییه کی تیکسمرای سۆرمسی بهر گوزیده ی له خۆ خهفتی، به لکه و باهو وهک پیفۆک سپی، باله قینیکی له پووش و نه رمه حه سیر چینراوی رهنگاو رهنگی به دهستی پاست و، جانتایه کی بچوکی مۆرووداری به دهستی چه په وه گرتبوو. پشتی خۆی له گهڵ بالولکیکی چه قیوی ئه و ناوه کردبووه پکه و ببووه پاسه وانی هه ندی که لوپه ل، که له و بازاره ی کرپیوون.. ژنه چاوی به ملالو به ولادا ده گێپا، له پر دیمه نه سه رنجراکیش و ئاسنکیشیه که ی عه ره بانچییه کی شه رواڵ له به رو خورت به هیز په لکیشی کرد، چه ند هه نگاویک بالولکه که ی به جیپشت، به بێ چه ندو چۆن و مشتومر پازیکرد که لوپه له کانی بۆ بگه یه نیته ماله وه، ژنه پیتستر ئه وه ی ده زانی که هه ر میلله ته و تاییه ته ندیه ته ی خۆی هه یه، بۆیه هه ر خۆشی به خۆی ده گوت: گرنگترین ئه و تاییه ته ندیه ته ی له هه ر میلله تیکدا هه یه زمان و جل و به رگه، کورد به شه رواڵ، عه ره بیهش به عه گال ده ناسرینه وه. نه گه رچاوم درۆم له گه لدا نه کات و ئه م کوپه عه ره بانچییه ش به دیمه نی خۆی به سه هوم نه بات، بێگومان ئه م کوپه کورده، به شه رواڵه ده لینگ ته سه که که شی ده رده که وئ سۆرانییه نه ک بادی نی. روخساره سپیوازییه که ی و چاوو برۆشی به گه رمه سیریه کان ناچیت: خودایه به دلّی من بکه ی، چۆن مه زه نده کرد واده ربچئ، مرقی ئازاو مه رد و ساده و ساکارو به وه فان.

ئه و له لیواری شه قامه که و ئه ویش له پتپتی ته نیشته شه قامه که شان به شانی یه کدی پۆیشتن. ئه و به زمانی عه ره بی و ئه و ی دیش به و شره عه ره بییه ی ده یزانی یه کدی یان بواند. ژنه بهر له وه ی ئه و بدوینئ نیو هه نگاو خۆی دواخست، هه رله ته وقی سه ری تا پاژنه ی پتی دایه بهر نه شته ری چاوی. چاوی به قه دو بالا و پوخساریدا گێپا: دوو برۆی چپی لیکدی نزیک، سمیلکی پان و پری وهک که وانه کوو، سه رو که لله یه کی پته وو بازوکیکی به هیز ی هه یه، پیناچیت ته مه نیککی زۆریشی هه بیت.

چاوی له سه ری لابرده و سه یری ئه ملالو ئه ولای کرد: باجیتر ته ماشای نه که م هه ره وهک ده لّین- ئه گه ر به ته ماشا کردن بوایه ئه و پشیلانه ی سه یری گۆشت ده که ن ده بوونه قه ساب- ته نها به سه یرکردنیککی سه ربییی نۆد

زه‌حه‌ته بتوانم ته‌مه‌نی بخوینمه‌وه، وا پیده‌چیت پوخساری چه‌ند سالتیکی له ته‌مه‌نی شار‌دبیتته‌وه.

سه‌ری بۆ ئاسمان به‌رزکرده‌وه: خودایه ئه‌رکی‌ک مه‌خه‌ره سه‌رشانم نه‌توانم هه‌لیبگرم...

هه‌ردوو لی‌واره په‌مه‌یه داخراوه‌که‌ی ده‌وی جولاند و به‌و بیره کوردیه‌ی ده‌یزانی چه‌ند دانه گه‌وه‌ریکی لێکه‌وت:

— ته‌مه‌نت چه‌نده؟ ژنه به‌ کوپه‌ی گوت.

کوپه ئاوپی لیدایه‌وه و دانه گه‌وه‌ره که‌وتوه‌کانی ژنه‌ی هه‌لگرتته‌وه: به‌ ته‌واوی نازانم، ته‌نها ئه‌وه ده‌زانم که هاتمه ئه‌م شاره چوار سالّ بوو خۆم ناسیبوو، سێ سالتیشه لی‌ره‌م، سێ و چوار وابزانم ده‌کاته‌هه‌وت، ئه‌وه‌ی خۆم ناسی و ئه‌و پۆژه‌ی خۆم تێیدا بسمیل کرد، هه‌ردووکیانم به‌ ته‌واوی له‌ بیره و هه‌تیش له‌بیریان ناکه‌م، راستیت ده‌وێ شه‌وه‌که‌یم پێ خۆش بوو، به‌لام پۆژه‌که‌ی نا. چله‌ی زستان بوو، ئه‌وه‌ شه‌وه سامالّ بوو تفت به‌اویشته‌بویه ده‌یه‌ستا، ئه‌و تک تکه ئاوانه‌ی له‌ سوانده‌ی خانوه‌کان تکابوون، به‌رله‌وه‌ی بکه‌ونه سه‌ر زه‌وی هه‌ر له‌ هه‌واوه سه‌رما به‌ستا بوونی. زه‌وی و دارو دیوار ته‌پوون، له‌ ناو هۆلیکی له‌ قووپو خشت دروستکراوی گه‌وره‌ی پێ له‌ بۆنی قشپیل و گنجی ده‌وو به‌ری دونگی مه‌پان، بۆ پاسه‌وانی کردنیان خۆم له‌ ناو قاپوتیکی خوری لوول دابوو. مه‌په‌کان وا مۆل ببوون مشکێک، مێرووله‌یه‌ک به‌ نێوانیاندا نه‌ده‌چوو. برکی مه‌پان گه‌رمه، گه‌رمایه‌تییه‌که‌ی ئه‌وان کاری له‌ منیش کردبوو، دوا‌ی ماوه‌یه‌ک ئاگام له‌ خۆم نه‌ماو خه‌وتم.. هه‌نده‌ی نه‌برد ژنیک‌ی پوو‌خۆش - نازانم کچ بوو یان ژن - به‌ بێ له‌ ده‌رگادان لێم هاته ژووره‌وه، ده‌تگۆ دیبووم و نه‌مدیبوو، ده‌مناسی و نه‌مه‌ناسی، شه‌رم لێده‌کردو نه‌مه‌کرد، ده‌ترسام و نه‌ده‌ترسام. ئه‌و بێ شه‌رم و بێ ترس بوو، قه‌یلانه‌ی ده‌کرده‌وه وراپه‌په‌پاندم، کلاو شارکی له‌ گه‌لدا ده‌کردم، چای پیده‌چو‌قاند، کلاوی خۆی له‌ ناو لنگانی من ده‌شارده‌وه، پشته‌په‌قێ و لنگه قوچیمان ده‌کرد، ئه‌و شاره‌زابوو من یه‌که‌م جارم بوو ئه‌و جۆره یارییانه بکه‌م، نه‌مه‌دزانی زۆر په‌له‌م ده‌کرد، لووله‌ی مه‌سینه‌م ده‌خسته ناو لنگانی و ئاوم پێدا شۆپه‌کرده‌وه، که‌چی که‌ له‌خه‌وه ستم ئاوه‌که‌م هه‌مووی به‌خۆمداک‌ردبوو، ئاو چ ئاو ده‌تگۆ

شیلە ی شه‌کراوی په‌یتە، به‌جۆریک به‌ده‌رپێکه‌وه‌ نووسابوو به‌ ئامان و زه‌مان لێی نه‌ده‌بووه‌وه‌، که‌ بیرم کرده‌وه‌ زانیم چیم به‌سه‌رهاتوو، ئه‌وانه‌ی له‌من گه‌وره‌تر پێشتر وایان به‌ سه‌رهاتبوو، بۆم گێڕانه‌وه‌ ئه‌وانیش تێیان گه‌یاندم.

برائێ سهرت نه‌ینیشینم، زوو له‌ گه‌ل گه‌ردی به‌یانی به‌ر له‌وه‌ی مه‌لا بانگ بدا خۆم رێکخسته‌وه‌. شوانی مالێک بووم شه‌رممکرد پێیان بلێم هه‌ندی ئاوم بۆ گه‌رم بکه‌ن. مه‌رکه‌کانم پادان قه‌دبهر رێگام گرت به‌رو گه‌یشتمه‌ سوورپانێک، به‌ ئانیسکه‌ رپێکه‌ بامدایه‌وه‌ و خۆم گه‌یانده‌گۆمه‌ ناویکی ده‌ورو به‌ری گوندی، هه‌موو گۆم و ئاوه‌ وه‌ستاره‌کان شه‌خته‌یان به‌ستابوو، شه‌خته‌ چ شه‌خته‌، په‌ق په‌ق، ئه‌ستوو ئه‌ستوو، باز بازانیته‌ به‌ سه‌ریدا بکردبوایه‌ نه‌ده‌شکا، ئه‌و چیلکه‌ و چه‌وال و قرش و قاله‌ی بای شه‌وی هه‌تانبوو به‌ سه‌ر شه‌خته‌ی گۆمه‌ئاوه‌که‌ هه‌موویم لادان و ئاشته‌بام له‌ سه‌ری نه‌هیشته‌، به‌ ئاشتاوی ئه‌و ئاوماڵک و لیتاوه‌ی ده‌ورو به‌ریشیم به‌لاوه‌ نا، که‌ په‌نگاوه‌ی دابوووه‌. به‌ردیکی ده‌سکه‌ جۆنیانیم ده‌ست دا یی و سه‌بر سه‌بر شه‌خته‌ی لیواوی گۆمه‌ ئاوه‌که‌م شکاندو به‌قه‌د ئه‌ستووری خۆم کوناویکی وه‌ک کونه‌ رپۆیم دروستکرد. سه‌یری ئه‌ملاو ئه‌ولای خۆم کرد له‌مه‌رکه‌کانم زیاتر زیوهریک له‌و ئاوه‌ دیار نه‌بوو، یه‌که‌ یه‌که‌ی جله‌کانم داکنده‌.. ئای چ توفانێک بوو، له‌سه‌رمان چه‌قه‌ چه‌قی ددانه‌کانم به‌ قرچه‌ قرچی شکانی داره‌ ناویوکه‌کان ده‌چوو، گفله‌ گفی بایه‌ سوو سارده‌که‌ش سه‌روه‌شینی کردبووم، له‌و کاته‌دا -برایمی مه‌لا زیندین- م به‌بیر ده‌هاته‌وه‌ که‌ له‌روژێکی وه‌ک ئه‌و رۆژه‌ سارده‌دا به‌فر به‌ستابوو و جه‌سته‌ی کردبووه‌ داری وشک، ئه‌گه‌رچی ئه‌وه‌ی له‌بۆ ئه‌و پیاوه‌ کرابوو بۆ منیش بکراوایه‌ له‌دله‌وه‌ پێم خۆش بوو هه‌مان به‌سه‌رهاتم به‌سه‌ر به‌هاتبوایه‌، خۆه‌ر نه‌بوایه‌ ده‌که‌وتمه‌ سه‌ر زاران و پشتاو پشت ده‌یانگێڕایه‌وه‌. ناچاریش بووم ده‌بوایه‌ هه‌ر ئه‌و رۆژه‌ خۆم بسمیل بکه‌م و له‌ له‌ش پیسیه‌که‌م پزگار بم، مه‌لای گوندی به‌بۆنه‌ و بئێ بۆنه‌ به‌ خه‌لکی ده‌گوت - ئه‌گه‌ر به‌له‌ش پیسی به‌سه‌ر زه‌ویدا به‌رۆی، زه‌وی له‌به‌ر له‌ش پیسیه‌که‌ی تو زیوهرۆی ده‌گاته‌ عه‌رشێ عه‌زیم.. سهرت نه‌ینیشینم، پێشتر دووسی له‌په‌ ئاوم له‌گۆماوه‌که‌ ده‌ره‌یتنا، له‌شی خۆم پێی چه‌ور کردو ته‌زیم شکاند. یاتێده‌چم یا ده‌رده‌چم به‌ختی خۆم هاویشته‌ باوه‌شی هات و

نه هاتی ئه و کونه شه خته یه ی شکان دیووم . ئای چند خوش بوو!! ئه وه ی
 من مه زنده م ده کرد ئاوه که وا دهرنه چوو، نه زۆر گهرم و نه زۆر ته زیش
 بوو، له رزه له رزی هه ربوو لا کارپژم و قرچه قرچی ددانه کانمی گۆپی، ئارامی
 سه ر تاپای له شی داگرتم و هیو ربوو مه وه، به و ئاوه شله تینه ی بن شه خته که
 کونه کانمی پیستم کرانه وه که پیشتر له جیاتی ئاره قه دۆنیان دهرده داو بنه
 قوژ و پشته ملی کراسه که میان وه ک چریش به رنه ده دا. دوو سئ جار خۆم
 به ته وای نقوم کردو به ته وایش بسمل بووم. به هانکه هانک هاتمه
 دهرئ و دلم ئای خوارده وه، دهرپیته سپیه که ی بن شه روا له که شم، که
 ئاوه په یته که ی شه وئی پیوه نووسا بوو، چند جار یک خسته ناو ئای
 گۆمه که، هه لمپشافت و به جوانی شوو شتم. دای ئه و خه ونه که شه کیه م هه ستم
 ده کرد به ره به ره کچانی گوندی خۆیان لئ ده پاراستم و لیم دهر په وینه وه.
 پشته په قه و میروانی و پینجوکانتیان له که لدا نه ده کردم، خزم و براده ران
 به سهیری سهیریان ده کردم و ده یانگوت زۆر گۆپاوی، یه کیک دهستی بۆ
 که پیووم دهر بدو به که وهره ی ده زانی، یه کیک دیکه به په نجه ی ئامازه ی به
 قورگم ده کردو ده یگوت ئه و گریه که وهره یه چیه؟ می واش هه بوون پتیان
 وابوو سمیلم بۆر کردییه، بابایه کیش که قسه یان له که لدا ده کرد ده یانگوت
 ده نگت نیر بووه. دایکم زۆر به سهیری سهیری ده کردم، پفیک بۆ لای راست
 و پفیک بۆ لای چه پ نزای بۆ ده کردم - خودایه کورپه که م زیخو بووه
 له چاوی چاوپیشان بیپارزه. نه گه ر لاملیه کیشم بکردوایه باو کم پتی ده گوتم
 - که لافه تی خۆت دیتییه بوویه (عووج). خوشم هه ستم ده کرد گۆپانکارییه ک
 به سه ر گونه وێله دا هاتبوو، باتۆم په ندما بوو وامده زانی زهرده وانه پیوه یدایه ..
 دایکم منی زۆر خوشده ویست، زۆر جار دهستی به سه رمداده هیتا وده یفه رموو:
 ده چه سه ر گۆپی خدری زنده له به ری ده پارپمه وه نزام بگه یه نیتته عهرشی
 خودا، له ته مه نی من وه ریگری بیخاته سه ر ته مه تی تو، به رده په شه که ی
 سه ر زگی ماچ ده که م، به ده م و چاوو ده ست و پل و له شی خۆمی داده نیم،
 به لکو خدری زنده له لای باری ته عالا نیوانگیریم بۆ بکا، منداله کانم
 له نه خوشی و ناخوشی، له دهر د و به لا دوور بخاته وه، پارچه یه ک له
 په یۆیه که سه که ی لیده که مه وه له باسکی خۆمی ده ئالینم، دیمه وه له ماله وه
 پارچه پارچه ی ده که م، هه ر پارچه یه کی له باسکی مندالیکم ده که م، به لکو

مندالەکانم لە ھەموو گرفتێکی ئەم دنیاوە دوور دەکەوێتەوە، چەنگە بەردێکی
 پەنگاوپەنگیش فری دەدەمە ناو جۆللانە بچووکە ھەلواسراوەکە تەنیشت
 کێلەکە، ئەگەر ھاتو چەند جارێک بەهێژ ئەو دُنیا دەبم کە مرازەکانم
 لەلایەن خوداوە جێبەجێ بوو. براژن دایکم دلی زۆر ساف بوو بە گوێرە
 باوەڕی خۆی قسەی دەکرد، ھەموو جارێ خاڵیشم پێی دەگوت - خوشکم
 واز لە ناوەندگیرییە بەینە خودا پتووستی پێی نییە، ھەر خۆت لەبەری
 بپارێو ئەو قبوولی دەکا.

ژنە، بە زمانی عەرەبی لێی پرسى: مالت لەو شارەو؟
 کوپە بە ژنەى گوت: نە خۆم مالم لێرەو نە کە سێکی نزیکیشم.
 ژنە وازی نەھێنا لێی پرسییەو: ئەدی چى، لە ئوتیلان دەخەو؟!
 کوپە وەک مۆمێکی داگیرساوی گرگرتوو شەرم ئارەقەى پێکرد و تەک تەک
 دەتوایەو، ویستی خۆی لەگێلی بدات و راستییەکەى لێ بشاریتەو، کەچی
 ژنە وازی نەھێناو دیسان پرسییەو: گویت لێ نە بوو، گوتم لە ئوتیلان
 دەخەو؟

کوپە بە شەرمەو بە ژنەى گوت: نەخێر، لە مزگەوتێک دەنووم مەلایەکەى
 بپاویکی باشە.

ژنە بە توورەیی لێی پرسى: ئەگەر هیچ ناسیاو جینگە پێگەو شوپنێکت
 لەم شارە ھەزارە زیلەیدا نییە، چى پالێ پێوەناى و توێ گەیانده ئێرە؟ لە
 شوپنەکەى خۆت نانێکت پێ پەیدا نەدەکا بیخۆی؟

کوپە ویستی نەپنێبەک بدرکێنى دواتر زمانی خۆی گەست: براژن ئەو ھەویرە
 ئاویکی زۆر دەکێشى. کەئەو وای گوت، ژنە بە ئاماژە کردنى بۆ بالآخانەى کى
 دوو نھۆمى ئەو ئاوەى لێبەرى کە دەیویست ھەویرەکەى پێ بشیلى، ئەلقەى
 زنجیرەى بیرەو ھەریبەکانى پچراندو ئاراستەى رەوتەکەى بۆ بەردەمى بالآخانە
 بەرزەکە گۆپى. کوپە سەرى بۆ بالآخانەکە بەرز کردەو و چاوى بە تۆقەرەیدا
 گێرا و چەند ورتە ورتێکی کرد: ئای خودایە بەھەندێکان دەدەى گەنج و بە
 ھەندیکیش پەنج، باوکم ھەتا مردیش نە پیتێکی خویندو نە ھیشتی ئیمەش
 بخوینین، نەشارى دى و نە وایکرد ئیمەش شاران ببینین، وەکو گاجووت
 لە بن نیری کردین ھەتا ھیچمان بە ھیچ نەکرد، دونگی شەکە بەرانیك و
 گوانەکانى بزنیکی گەلیک لە مندالەکانى لەلا باشتربوو.

ئەو كەلۈپەلەكانى بۆ ھېتايە خوارەو، ژەش ھەندىك پارەى بە زيادەو ھەدايى. كوپە پارەكەى ژمارد زياد بوو، دوو سى جارى دىكەش ژماردپەو ھەر زياد بوو. زيادەكەى بۆ گەپاندەو، پىي گوت: لەسەر ئەو ھەى رىكەوتبووين ئەو ھەندەى زيادە، فرمىو ھەرىگرەو.

ژە پىي سەرسام بوو لە گەل خۆى دوو: ھەژارپە پارەى ھەرامىش ناخو. پىي گوت: بانەو ھەش بۆ خۆت پىت ديارە نىسبى تۆپە. سوپىندىك لەم و دوو سوپىند لەو، ژە پارەكەى لىو ھەنگرەو. ئەو برە پارەپەى ھەرىگرەو لە باخەلى خۆى نا: سەفتە پارەپەى بە ھەش ھەفتەپەى كەم دەكات، ديارە ژىكى خانەدان و دەستكراو پە. پارەكەى ھەرىتايەو، لىكى كەردەو و ژماردپەو، ديسان خستپەو باخەلى، ناو لەپى بە باخەلى خۆيدا ھېتاو بە نەرمى پەستايەو: خۆزگە ھەموو رۆژى نىجىرىكى ئەوام دەست بەكتايە.

لەگەپانەو یدا بۆ ھەمان بازارى كرىپەكى دىكەشى دەستكەوت: بەو سەفتەپەى ئەو ژە و بەو سووكە كرىپەش پارەپەى باشم دەستكەوتو ھەى نىو ھەش كرىپەكى دىكەشم ھەر بە نىسب دەپىت، خودا بە خىرى بگىرى ياخو. ھەروەك خەلكى ئىرە دەلەن، نىش ھەروا دەلەم - ئەللاھوممە زىد ھەبارىك.

پارەى ھەردو كرىپەكەى ھەرىتايەو و تىكەلى پەكدى كەردن، ژماردپەو: ئاى بەزىاد بى چ ھەپى نىپە، ديارە ئەو ژە ناوچەوانىشى بەخىر بوو... پالى بە ھەربانەكەپەو نا: با ئەمىر نانىكى باش بخۆم و شەرىپەتىكى (زىالەشى) لەسەر بەكم، بەخو بەتامە، ھەموو رۆژى بە نان و ماستاوەكەى (لەن ئەربىل) ھەناوم پوچ بوو پەو. ئەو ماستاوە گزگزاپە دەلەنى تىزابە، نە ھى (ئەربىل) ھەو نە ھىچ... دەستى بە زگى خۆيداھىنا: ھەناوم بە پشتمەو ھەنوساىە با ئەمىر زگم خەنى بەكم... ھەلەستەپەى كەرد: ئىستا زگم خەنى دەكەم، خەمى بەر زگم دەمىنى ئەو چ لىكەم؟... جوولە جوولەك كەوتە ناو بىردانى، كۆترە كىولەكى بىرى، لە ناو لىسى كەللەيدا، لەشەقەى پالى داو لەكەندو لەندەكانى ھەروپەرى گوندەكەى خۆيان نىشتەو: خۆزگەم بەوكتاى چەند خۆش بوو.

كوپە ھەربانچىپەكە پۆزانە ھەقى پىو ھەرىگرەو، كاتزىر ھەوت و نىو

پالۍ به عه ره بانه كه يه وه دهن او به ره و نهو بازار په ده پوښت كه پوځانه لټي راده وه سستا. چنه د رڅڅك دواى نهو رڅڅه له هه مان شوين وه ستابو به مه زندهى خوى كات زور خپرا ده پوښت. له پيشه خوى منه منيكي كرد: نه مسړو نه گبه تيبه، بازار پيكي چړو پرې، خه لكټيكي زږو بټ كار تييدا ده سووړپنه وه، كه سيك بار پيكي سوو كيشي نيبه، هر باى نان و ماستاوه كهى نيوه پوم بگات.

سه يري سي به ره كهى خوى كرد: سي به ره كه م زور كورت بووه ته وه، بانگدهرى مزگه وتيش خه ريكه قورگى خو شده كات، حال وا برخوا قه للوش ده بم. وه كاناتى بيريكي پفوكى وشكېووى به ناو په كدا پوخوا، ناچار سهرى به ره و ئاسمان به رز كرده وه و نزاى كرد: خودايه هر باى نان و ماستاوه كهى نيوه پوم. چنه د جاريكي ديش سهرى به رز كرده وه به نه نىي پارايه وه، به ئاستى خه لكى ناو بازار په كه سهرى نزم ده كرده وه و چاوى ده گيږا. له پرې شاگه شكه بوو، كزه باى توژيك هيو، توژيكش خه مه كانى دهر وونى فيتنگ كرده وه: ئاى خودايه چ ريكه وتيكه، نه سمه ره خو ينشيرينه كهى جارى پيشتره، به لى ده ق خويتهى به ره و نيره دى.

__ سل او چونى؟ ژنه سل او ليكرد.

__ سل او باشم... كوپه وه لامى دايه وه.

__ ده ستت به تاله؟ له كوپه ي پرسى.

كوپه وه لامى ژنه دايه وه: به لى بيكارم.

پي كه وه به ناو بازار په كدا گهړان، باى چنه د رڅڅك پيداويستى خواردن و كه لوپه لى پيوستيان كړى و باريان كرده سهر عه ره بانه كه. ديسان پى به پى و شان به شان و نهرم نهرم رييان گرته بهر.

ژنه پووى خوى بولاي كوپه كه وه رسو وپاند و پيى گوت: ده با مى چنه د قسه يه ك بشكښن.

كوپه دهر فتهى بو ره خسا و به هه لى زانى له ژنه ي پرسى: پوځانه له و بازار په چاوم ده گيږا ديار نه بووى؟... تو پوځانه له و بازار په كار ده كهى؟ ژنه له كوپه ي پرسى.. كوپه وه لامى دايه وه: من له وه تى هاتيمه نه م شاره ي پوځانه له به يانيه وه ديمه نه م بازار په له و شوينه ي پيشتر منت بينى، له چاوه پيى كړي به كدا تاكو نيواره راده وه ستم.

ھەريەكەو بەلایەكدا پوانى، يەككىك بەلای پاست و ئەوى دى بەلای چەپ،
 لە پەردو ئاویئەى پوخسار لە بەرامبەر يەكدى شەوقیان دایەو، پاستە
 لە چەپەى پرسى: جارى پىشتەر كە كەلوپەلەكانت بۆ بردمەو پرسیارتكم
 لىكردى وەلامت نەدامەو، گوتت ئەو ھەویرە ئاویكى زۆرى دەوئ، نەمزانی
 مەبەستت چىيە-ژنە مەرەقى بوو ئەو وەلامە وەریگرتەو. كۆرە ديسان
 ویستی ھۆكاری ھاتنەكەى بدرکینى، كەچى زمانى خۆى گەستەو: ئەگەر
 بلىم فیرارى عەسكەریم و خۆم لەم شارە جەنجالەدا شارپۆتەو خراپە،
 نا ئەوئ نالىم. بەجۆرىكى دى وەلامى دایەو: پاستیت دەوئ ئەوئ منى
 گەيانە ئیرە نەھامەتیيە، لەو گوندەى تیدا نیشتەجئ بووین مەرو مالاتمان
 نەبوو، ئەو بستە زەوییەى ھەشمان بوو گەورەى گوندی زەوتى کردبوو، باوكم
 سەپان و دایكم تیلەكیشى تەبارەى خودا پىندراوكان بوون. لە بەیانى تاكو
 ئیوارە غارە غاریان بوو نانى ئەو سئ چوار سەرکەو بنكە و پێرەوكە، يەك
 لەدوای يەكدیيانەى خۆیان پەیدا بکەن پێانەدەگەیشتن. ساوا بووم دایكم
 شەوان لەناو لانكىی دەپێچامەو و دەسترازەى لانكەكەى شەتەك دەدا، لە
 حەژمەتان دەمکردە زىرەو ھۆپ، دوو سئ شەپى لەلانكەكەم دەدا و ھەندىك
 لای لایەى بۆ دەگوتم ھەركە نەدەبووم و مېشكم دەبرد، ناچارخۆى كووپ
 دەکردەو و لامەمكىكى دەپەستایە دەوم، قورپەسەرەى بەپۆژ ئەوئەندە ھىلاك
 وماندوو بوو پېش ئەوئ من بخەوم ئەو سەرى دەبوو بەرد و بەردەبوو وە
 بن گۆمى خەوئ. پێرەوكە بووم دایكم لە قىلمقازى دەكردم و لە گەل
 خۆیدا دەبیردەم پەریژئ، لەوئ لە سىبەرى گیشەى جۆ، یان گەلاوێژى
 گەنم دەیخەواندم، ئەویش خەرىكى كۆکردنەوئ ئەو سوارەو مەزۆیانە بوو
 كە سەپانەكان وەك لىمشت لە دوای خۆیان بە جىيان دەمېشت (ئەم
 قسانە ھەمووى ھى دایكم بوون كە گەورە بووم بۆى دەگێرامەو). ھەراش
 بووم باوكم كەردمە بەرخەوانى مالىكى خوا پىدای گوندى. ھەراش تر
 بووم گالۆكىكیان دایە دەستم و گالگەلىكیشیان دایە پېشم. ھەر بە نانانە
 كەردمیانە گاوانى گوندى، رۆژانە زیاتر لە بیست گاو مانگای ئەو گوندەم
 بە پېشە خۆم دەداو دەمەردنە دەرەوئ گوندى و دەملەوەراندن، ئەگەر
 پۆژىكیش خاوە خاویبەك یان خۆ گنخاندنێكم بەكدیوایە باوكم دەیدامە بەر
 پێلەقان. كە گەورەش بووم و تازە تووكە حەرامەم لە پىئى دەھات و

سمتێم بۆر کردبوو، نه به یانیان و نه ئیواران زهرده په یری خۆرم له مائی خۆماندا نه دیت. شهو دهوژیشتم و شهویش دههاتمهوه، مینگه له مهو بزنیکم له نهستق دابوو دهبوایه شهوان شهوین و شیوه خواریان پئی بکهه و به یۆژیش بیانله وه پیتیم. بۆیه له بهر ژيانی پڕ له شهکهتی خۆم و ترسی نهملالو نهولاسهرم هه لگرت و پووم لهم شاره کرد. لهوانه شه بپرسی و بلیی - نهوه گریمان بیزار بووی و ههر دهبوایه نهوه گونده بهجئ بهیلی، بۆچی بۆشاریکی لای خۆتان نهچووی که لیئان نزیکه و به نه نسی خۆتان دهوژین و خه لکه کهشی له خۆتانن، بۆچی پووت به رهو نهوه بهغدایه وه رگێرا که چهن دین قوناغ له ئیوه دووره و زمانی تو نازانن و خه لکه کهشی نامۆن - برائن بچوومایه ههر شاریک لهو شارانهی لای خۆمان دهیاندۆزیمهوه، کهچی لهم شارهدا نامدۆزنهوه، ههر وهک گووت شاریکی دووره نهوانیش نه زمانی نهوه میلله تهی ئیره دهزانن و نه پارهی هاتوچوونی بهغدايان ههیه، یان لهوانهیه دیسان بپرسی و بلیی - نهدی تو به نه شاره زایی و پئی پارهیی و نه زانیانی زمانی خه لکی نهوه شاره، چۆن توانیت بگهیه ئیره - نهوهش به هونهری خۆم نهبووه، به هۆی خالیکهوه بوو، نهوه شاره زایی نهوه شاره بوو.

کوچه دووکه لای خه مه سووتاوه کانی ههناوی پهیتا پهیتا له دهوی دهرمهچوو. ژنهش جهسته پڕ گۆشته کهی ماندووی کردبوو، نهویش پهیتا پهیتا بهدوا دهکهوت، کوچه ههستی پیکرد لیی پرسی: برائن ماندوویتیت پپوه دیاره فهرموویا تووش سواری ههره بانه که بکهه. ژنه حریت حریت پیکه نی گالتهی پیهات، به گرژی پئی گووت: نهی خوا پووت پهش بکا، تو به په کهت کورته و پیهشت درێژه، نهگهر خۆت نهی پیه وه من دهی پیه وه، نه تو بارگینی ونه ههره بانه کهشت پهیتونه راییکیشی، لیره بوهسته با توژیک بههستینه وه.

کوچه کهوته بن گۆمکی قوولی هورینان، شهوین و شیوه خواری زوورگ و تهلان و پهقهه و کهند و جۆمه کانی هاته وه یاد: برائن مادام ههر پاوه ستاین با دهست به تال نه بین و دهم قوت نهوه ستین، تاکو تو تهواو دههه سیینه وه هه ندیکی دی باسی ژيانی خۆمت بۆ دهکهه، ههر نهوهی گووت و به پئی مۆلهت وه رگرتن دهستی پیکرد: به جوتی کلاشی خوری و به له کپینچیک و کورتهک و شهروالیکه عه مباره سووت و نیو عهلبه مزاشی

چه‌رخوز، شوانی مائی (مام خدر)ی بووم، پۆژه سارده‌کانیش که‌په‌نیکسی
 خوری بی وه‌جیان ده‌دامی، که شوانی پیشه من و پیشووتریش به‌کاریان
 هیتابوو، سئ ژهم خواردنی مه‌مره و مه‌ژیه‌شم له سه‌ریان بوو، که هر به
 ناو ژمه خواردن بوون. مالنوستنان (پلکه خه‌جئ) ی خیزانی مام (خدر)
 ی به په‌لکوتان خۆی ده‌گه‌یانده چرادانه‌که، دایده‌گیرساند و له گه‌ل خۆی
 ده‌پیرده ناو ناندینه‌که، له‌پیک کاوکۆت یان پووش و په‌لاشی ده‌خسته
 ناو ناگردانه‌که و به چهند پفیک ژیه‌مۆی بن خۆله‌میشی ناگردانه‌که ی
 ده‌گه‌شاندوه، هه‌ندئ جار به سئ چوار پفان ده‌گه‌شایه‌وه، که‌چی جاری
 وا هه‌بوو هه‌تا ناگره‌که‌ی داده‌گیرساند هینکه برای ده‌بوو، که ناگره‌که
 داده‌گیرسا نه‌ویش که‌لوپه‌لی نانکردنه‌که‌ی ناماده ده‌کرد و دوو نه‌ستوورکی
 خاوه‌برژ ده‌کرد، نه‌ستوورکی چی؟ هر له‌و په‌پۆکه خاوه‌برژانه ده‌چوون
 که‌بۆ سه‌گه‌کان نیوه‌برژی ده‌کردن، هه‌موو جاریش که نه‌ستوورکه
 خاوه‌برژه بنملیه‌کانی ده‌دامی ده‌یگوت: پۆیف، نه‌وه‌نده به تامن پی‌خوریان
 ناوئ، هه‌ردووکی لولدده‌داو له‌گه‌ل دوو سه‌لکه پیازو گۆلمیک شه‌کرو دوو
 ماک چای وشک و چادانییک و قۆغه‌یه‌کی فافۆن، هه‌مووی ده‌خسته ناو
 تووره‌گه‌یه‌کی په‌پۆ. نه‌وانه بۆ دوو ژهمی چیشته و فراوینم بوون، منیش
 هه‌ردوو ژهم ده‌کردنه یه‌ک. چیشته‌نگاوئیکی دره‌نگ سئ چوار بزنی گۆردی
 پۆش و مه‌په که‌ویسارم دیار کردبوون، که له‌وانی دیکه چچکگرت‌ر و پر
 شیرترو خۆشدۆتر بوون، پیسایی و به‌رمیزه‌کانی پاشه‌لیانم لاده‌داو پر به
 قۆغه‌که ده‌مدۆشین و هه‌ردوو نه‌ستوورکم پئ ده‌خوارد. شه‌وی واش هه‌بوو
 (مام خدر) باتۆی ده‌جولا وه‌کو که‌له‌شیربالی هه‌لده‌شه‌قاند و خۆی گیف
 ده‌کرده‌وه، (پلکه خه‌جئ) ده‌کرده مریشکیکی بال شۆپ، کلکی پئ قیت
 ده‌کرده‌وه و به‌سه‌ریدا ده‌فسی. نوئیزیان (پلکه خه‌جئ) له‌خه و پاده‌په‌پی،
 هه‌تا دوو مه‌سینه ئاوی بۆ خۆی و بۆ (مام خدر)ی میتردی گه‌رم ده‌کرد و
 خۆیان بسمیل ده‌کرد و نوئیزیان ده‌کرد دره‌نگداده‌هات، ناچار نانئیکی نه‌رمی
 ده‌خسته سه‌ر ناگری قوناگردانه‌که و به شیشه‌ی ناگره‌که نانه‌که‌ی ده‌هیناو
 ده‌برد، نانه‌که سۆرو په‌ق ده‌بووه‌وه. نه‌و نانه په‌قه‌ی ده‌خسته ناو نانئیکی
 نه‌رم و ده‌یکرده بابۆله. منیش هر له‌بای غارئ ده‌مدایه به‌رقه‌مپاران
 و کرم کرم ده‌مخوارد. نه‌وه ده‌رباره‌ی خواردنی به‌یانیان و نیوه‌رۆم بوو.

ئىتوارانىش مەگەر ھەر خوا بزانى چى دەرخوارد دەدام. لەگەنە نىسكىك و نانكىكى تىرى. يان شلەساوارىكى بە پووتى، يانىش دوو ئەستورەگە تەندوورى و كۆتكە دۆيەكى دەدامى. ھەندىجارىش كەتە درۆزنەى دروستدەكرد كەلە بى چەورىيان بە دیوارت دابدابوایە نەدەشكا، بۆى لەناو ئەشكەلكىك دەكردم مەگەر ھەر لەبەردەمى سەگ و تازیيان دابندرابوایە، زۆر جارىش پىرخەنى بۆ دەكردم دەيگۆ - لىدە عەلۆ بىخۆ بىرنجە - پىاو ھەقى خواش بلى زۆر جارىش سەلەكە توورىكى بەلاسكەوھى، يان دووسى كەلە تەپەبىازى لەگەل خواردنى ئىوارە دادەنا. باسى گۆشتىش ھەر مەكە، ئەگەر بەپىكەوت نەبوایە ئەگەرنا پشیلەيەكمان لەمال و سەر دیوارى ئەو مالە نەدەبىنى، جەژنەو جەژنەو بەرىكەوتىش كاوپىك، يان گىسكىك، يان مرىشكىكان بە عاردى دادەدا، جار جارەش مەپىك يان بىزنىك، چ بە پىسكەى، يان بە دانكەى، يان بە ھەر نەخۆشپىيەكى دىكە بكەوتایە حەلاوەلاى، ئەگەر چەقۆى بگەيشتبوایە سەرى، سەردەبراو ئەو رۆژەشمان دەبوو جەژن. براژن راستىت پى بلىم ئەوئەندەى شوانى ئەو مالە بووم، پۆژى لەپۆژان و ژەمىك لە ژەمان، لەبەر غارە غارم لە دواى مەپو بزان، پى بەزگى خۆم و بە تىرى تىرم نە خوارد. ژنە ھەستایەو بەپووى كوپە عەرەبانچىيەكەدا گرژىيەو: من حەسامو بە بپۆين.

ئەويش لەگەلیدا ھەستایەو و پالى بە عەرەبانەكەيەو نا و زەردەيەكى بەسەر لىواندا ھات: براژن تەنيا چەند قسەيەكم ماوہ تاكو دەگەينە مالەو تەواوى دەكەم، ديسان بەبى مۆلەت وەرگرتن دەستىپىكرد: با بپىنەو سەر مالىنوستنان و پلكە خەجى و خۆم. ھەتا ئەو كەلوپەل و شەكەكانى ئامادە دەكرد، منىش كەرى شىنم كورتان دەكرد و جەوئەندەيەكى پى ئاويشم بە بن زگىو دەكرد، كەرى شىن ھاوپى و ھاودەم و دابىنكەرى پىداويست و مەبەست و ئارەزووكانم بوو، ئەوئەندە متووى يەكدى بپووين نە من جارىك نەقىزەيەكم تىوہ ژاند، نە ئەويش لووشكەيەك يان جۆتكەيەكى لىدام. ژنە چەند ھەنگاوىك خۆى دواخست بۆ ئەوھى چىدى گوىى لە قسە بى سەروپەرەكانى نەبى. لەو خۆ بەدوور خستەوھى بوارى بپىركردنەوھى بۆ پەخسا خۆى بدوینى: كاتىك تەم و مژىكى چىرە سەخت ھەستەكانى مژوف دادەپۆشن و گەردەلوولىكى تۆزوى بەرى چاوى دەگەرى، زۆر لەو شتانەى

سەیریان دەکات بە پێچەوانەوه دەیانبینی، لەوانەیە پوختاری مەیموونیک لەبەرچاری ببێتە دەموچاری فریشتەیک. هەندێ دیمەنی وا هەیە، کە تاکە دیمەنی ئەو شوێنە، زۆرجار لەزەینی مۆڤدا دەچەسپێ و لێی جیا نابێتەوه و خۆی بەسەر هەستەکانیدا دەسەپێتی، ئینجا ئەو دیمەنە هەرچۆنێ بێ. مۆڤ هەر چەندە خۆی لە تەپ و تۆزو پیسایێ ئەو شوێنە داوێ شێتی شوێنەواری لەکەیهکی هەر پێوه دیار دەبێت. هەرۆهە لە پاشکاوێ ئەو ساویلکەیه دڵگران نەبوو. پەندیکی کۆنی ھاتەوه بێر: دەلێن ئەو کەرەیی لەسەر پشتی خۆی بەباشی ھەڵتەدەگری لە ئەسپێک باشتەر کەسواری پشتی بووی لووشکان داوێ و دەتخاتە خوارەوه. . . وەک خۆیندەوارو عەقلمەندیک، وەک رابەرێکی کۆمەلایەتی، وشە بە وشە، پستە بە پستە قسەکانی کوپەری لێکداپەوه: لەقۆلایی ناخی هەر کەسێکدا گردێک خەمی گەرە و شاراوێ و جێلەق ھەبە چاوەرێتی دەرەتێک دەکات بۆ ئەوێ بەرەو سەرەوه ھەلکشێ و دەرپەرێتە دەرەوه، لەوانەشە خواوەنی ئەو ناخە پرە، ئەو گەردە خەمەیی ئێمە بەخەمی دەرانی، لای ئەو خۆشی بێت. ئەو کوپە چاوەکانی لە پەنا چاویلکەیهکی پەش شارەوتەوه و بەو چاویلکەیه سەیری خەلک دەکات، سووچی ئەو نییە، ئەو نوای ئەو جامی پەشترو ئەستووتر دەخەنە سەر ئەو چاویلکەیه، بۆ ئەوێ ئەویش بە پەشتەر خەلک ببینی، دەلێن -ئەگەر کۆیلەیهکت ببینی نووستووێ لێی گەرێ با بخەوی بەلکو خەون بە ئازادییەوه دەبینی - من دەلێم کۆیلە خەون بە ئازادییەوه نابینی، چونکە قەت نەیدیوێ و تامی نەچەشتووێ. ئەو وەک مۆڤ ئەزادەکان خەون نابینی، ئەو خەون بە ئازارو ئەشکەنجە کۆیلایەتیە کە یەوێ دەبینی، خەون بەوێ دەبینی ئایا خواوەنەکی لە مەیدانی کۆیلە فرۆشان بە کیتی دەرۆشی، ئەو خەون بە ویژدانی ئەو کێپارە نوێیەوه دەبینی، ئەو خەون بە چێڕووک و قەمبەلەکانی ئەو مۆڤانەوه دەبینی کە وەک با شووکە لێی گیر دەکەن و وەک کوندەپەپو ھەلیدەپچرن.

ژنە خۆیندەوارو ژیرەکە کە خەریک بوو خوری کوپە عەرەبانچییە کە ی دەکردە پێس و پێسە کەشی دەکردە گوریس، کوپە گوریسە نیوێ پێسە کە ی لێ کردەوه پێس و پێسە کەشی لێ خاوە کردەوه. لە پێر بەردیکی ھاوێشە ناو قۆلایی بێرە وێڵبوو کە ی: براژن گەیشتیە جێ؟ ژنە سەری بەرز کردەوه

خۆی دواند: ئای چەند زوو گەشتین!!.

کەلوپەلەکانی بۆهینایە خوارەوه، پارەکە ی لێوەرگرت و بەرەو بازارە کە گەرایەوه. چەند هەنگاوێک پۆشتبوو ئاوپی دایەوه: ئەو ژنە هەروا بە دیار کەلوپەلەکانیەوه وەستاوه. چەند مەترێکی دی لە پۆشتن بەردەوام بوو ملی بۆ دواوه سوورپاندەوه: دیارە ماندوو بوو دەیهوێ بەسێتەوه، ماشەللای لێبێت پێر گۆشت و تیکچەقیو. عەرەبانەکە ی راکێشاو لە ئاوێدانەوه بەردەوام بوو: ئای لەو سەیرە ی هێشتا دەلێی دەسکەجۆنییە لە ناو جۆنی قیت بوو تەوه و ناجوولی!!.

پووی عەرەبانەکە ی سوورپاندەوه: واباشە بۆ دواوه بگەرێمەوه دیارە کەسیان لە مائەوه نییە دەرگای لێبکاتەوه. بە پەلە خۆی گەیاندى: براژن ماوێهە کە لەبەر دەرگا وەستاوی ئەگەر گرفتیکت هەیه با یارمەتیت بدەم؟

— سوپاس ئەزێتەت خوارد، کللی دەرگای هەوشەم لەبەر چوو، چاوێ پێی مێرد منداڵێکم دەکرد ئاودیوی ئەو دیوی بکەم و لە ژوورەوه پێ دەرگا کەم بۆ بکاتەوه. کوپە سەرکەوت، ئاودیو بوو کردییەوه: فەرموو تۆ بێژ ژوورەوه منیش کەلوپەلەکانت بە دواوا دەهێنم.

مێرەندی میهرەبانی کوپە ی عەرەبانچی چەقوولە ی بیری ژنە ی تیزکردەوه: کوپێکی سادەو دلپاک و میهرەبانە، لەو دوریەوه گەرایەوه یارمەتی دام، لە ئاویاندا ژیاوم دەزانم میللەتێکی چەند دڵسۆزو بە وهفان. ژنە خۆی بۆ چەماندەوه و خونچە ی لێوەکانی گەشاندەوه: زۆر سوپاس.

وەک مێروولە یەکی پەشموور دە ی سەر کزۆلە بەرەو مزگەوت پالێ بە عەرەبانەکیەوه نا: ئەمێ زۆر ماندووم، هەر لە کلێتجەمەوه تاكو پاژنە ی پێم زیرو هۆبو دادو فیغانیەتی، با بگەرێمەوه مزگەوت و بەسێمەوه.

ئىۋارە داھات بانگى مەغرىب درا، نوپۇزى بە جەماعت كرا، مەلا كوپرە گەنجەكەى بانگ كرده حوجرەكەى خۇي: برام من لە بەيانىيەۋە چەند پۇژىك ئىرە بەجىدەھىلم، ئەۋ ماۋەيە بە دۋاي ئەفەندىيەكدا دەگەرپىم، دەمەۋى بىدۆزمەۋەۋە چاۋپىكەۋتتىكى لەگەلدا بگەم، تۆ لە جياتى من لىرە دەبى و بۆ ھىچ شۋىنىك ناجولتى، ئاگات لە مزگەۋتەكە دەبىت، بە تايىبەتەش لە ژورەكەى من، بانگدەرى مزگەۋتەكەم ئاگادار كىرۋتەۋە، ئەۋ ماۋەيە ھەر پىتچ فەرزەى خوا پىشنىۋىژىتان لە بۆ دەكات. مەلا دەستى بۆ باخەلى خۇي برد گۆلمىك خورەى ئاسن و ھەندى پارەى كاغەزى دەرھىنا: برالە ئەم پارەيەم لىۋەرگەر، ئەۋ ماۋەيە بۆ خۇتى خەرج بگە، نەكەى قجى و فجى بگەى و نەۋسى خۆت بگرى، زگت بە من نەسۋىتى سۋپاس بۆ خوا من زۆرم ھەيە، ھەر لەۋ دوكانانەى تەنىشت مزگەۋت ھەموو شىتىك ھەيە، ئەملاۋ ئەۋلا مەكەۋ لەۋ دوكانانە زياتر مەۋ.

مەلا دوو رۆزى تەۋاۋ بەكەۋاۋ سەلتە، بە جۋىبەۋ عەبا بە ژوروى چايخانە و قاۋە خانەكاندا، بە لاي بازارپە گەرە و بچۈكەكاندا، بەناۋ پاسە درىژو دوو قاتەكاندا گەرا، ئەفەندى زۆرى دىت دەۋيان دەبرە بن گوپى يەكدى و بە فسكە فسك يەكدىيان دەۋاندا، كە ئەۋ ئاۋرپى لىدەدانەۋە، ئەۋان لىتى دەسلەمىنەۋە بە ئاشكرا ئايەت و ھەدىسيان دەخۆتىدەۋە، كە لىيان نىزىكەبۈۋەۋە خۇيان لغاۋ دەكرە، ئەۋىش ۋەك تەنەكەيەكى رۆج تۆتيا دەقۇپايەۋە و قەبارەى دەگۇرا. تەماشايەكى سەرو بنى خۇي كىرد، ھەر خۇشى بە خۇي گوت: (ئەگەر تەشى رپىس تەشىرپىس بى دەزانى چۆن دەپرېسى) لەۋ بچم و شەپ و شۆپىيەى من دەپەۋنەۋە ۋاچاكە بىگۇرپم. بە ناۋ كۇگاۋ موغازە گەرەكاندا گەرا، قاتىكى قوماشى فەتاح پاشاۋ كراس و ملىپچىكى گونجاۋو جۋوتە پىلاۋىكى كامىچى كرى و ھەر لەۋى خۇي گۇپى. لەسەرتاشخانەيەكىشدا پرچى پوختە رىكخست و بە شانە دايھىنا، خۇي ۋاسازدا بوو شەيتان شەرمى لىدەكرە ھەرۋەك چۆن ئەۋ خۇي گۇپى ھەموو شىتىكى دەۋرۋەرېشى گۇرا. ئەۋ جۆرە ئەفەندىيانەى ئەۋ بە دۋاياندا دەگەرا لە شەقامەكاندا سلاۋيان لىدەكرە. لە بازارپەكاندا دەياندۋاندا، لە چايخانە و قاۋەخانەكاندا چايەۋ قاۋەيان بۆ دەكرى، ھەتا كار گەيشتە ئەۋەى لە دانىشتەكانى خۇياندا بەشدارىيان پىدەكرە، بە ئاشكرا دەبىست ئەفەندىيەك دەيگوت: چۆن شىرو

پلنگ و ده عبابه خواردنی که له ش و خوینی ناز له کان به هیز ده بن، ده سه لاتدارانی
 ئه م شاره ش به برسیکردن و چهوسانه وهی ئیمه ... سمیل بابریک قسه که ی له
 ئه فهندیه که وهرده گرتوه: به لئ قسه که ت شه کره، شه کره که شت قهنده، ئه وانه
 پتویستیان به گوئی پاکیشانیک ههیه .

ناوله پ قه له ش قه له شیک ئه و قسه یه ی رهدایه وه: گوئی پاکیشان دادمان نادا، ئه و
 زالمانه قه سابن چه قوی سواوی تیژیان به دهسته وهیه، هه تا ئیمه مه پیین ئه و ان
 سه رمان ده بن. پیاویکی سمیل ستالینی ده ستخویشی لیکرد: ئه ی ئافه ریم قسه که ت
 دوپو گه وه ره، هه روه ک گوتویانه - قه ساب خه می گوشتیه تی و مه ریش خه می
 سه رپیین. هه موویان به بی ترس سه یری مه لا یان ده کرد و ده یان دواند: ئه وه چیه
 بۆ زمانت ناگه پئ؟ پشه که خواردوویه تی؟

مه لا لیان هه ستایه وه، به رپه رچی دانه وه: ئه و قسه یه ی ئیوه ده یکه ن هی
 بیده سه لاتانن، ئه گه ر ئه و زالمانه چه قویان به دهسته وهیه و سه رمان ده بن، ده بی
 ئیمه ش خۆمان به هیز بکه ین، پشتی یه کدی بگرین، له چه قویان گه وره تر
 په یدا بکه ین. ئه وه ی ته نیشته مه لای هه ستایه وه به قیتی راوه ستا: به لئ راست
 ده کا، هه روه ک ده لئین - چاوی راستت سوودی بۆ چاوی چه پت نییه - ده بی
 خۆت هیز بۆ خۆت په یدا بکه ی. ئه فهندیه کی پۆشته ی تیر عه قل که پیده چوو
 پۆلی لپرسراویتی هه بیته، ئه ویش ته کانی دایه خۆی و لیان هه ستایه وه، به
 تووره یی گوتی: نابئ ته نها له گۆره پانی جه نگدا بجه نگین، ده بی سه رها له
 میشکی مۆفه کانددا بجه نگین، ئیمه باوه رمان به ناشتی هه یه و ناشتیخوازین، ئه گه ر
 پاشای ولاتیش ده ستی ناشتیمان بۆ درێژ بکات ده ستی ده گرین، ئه گه ر ده ستمان
 گرت چه قۆکه ی ده ستی لپوره ده گرین و ناھیلین چی دیکه سه رمان ببپی. ئه گه ر
 له گه لمانددا بسازئ ده بیته هاوړیمان و پشتی پیده به ستین. هه ر هه مان ئه فهندی
 دانه نیشته وه به توندی گوتی: ئه وه قسه ی من نییه، هی گه وره مانه .

مه لا نه ک هه ر کیچ ده می تیژی ناخنییه پیستی یان هه ر وه ک ده لئین - کیچ
 که وته که ولی - به لکو خه ریک بوو کیچه که ئه وه ی ناو که لله شی بخوات، ناچارخۆی
 دواند: ئه گه ر ئه م ئه فهندیه پاله وانی خه و نه که م و قاره مانه ئاواتخوازه که م بیته،
 مه لا ئاوی بیته و ده ستت بشۆ. ئه و له به رامبه ر ئه فهندی پاوه ستا و به عه ره بییه کی
 فه سیح ره تیدایه وه: ئه فهندی قسه که ت شه کره به لام، شیرین نییه، پاشات
 پیناکرته ناشتیخواز، ئه و به سواری ئه و حوشتره ها توته سه ر ته ختی پاشایه تی،

که داگیرکه‌ران که ژاوه‌که‌یان بۆ ریک‌خستبوو، به لغاویش لغاویان کرد بوو، هه‌تا کاویژ کردنیشیان لئ بڤه کرد بوو. به‌ئێ داگیرکه‌ران پاشایه‌کی ته‌شریفاتییان ده‌وئ، بئ ده‌سه‌لات، بئ بیروپا، بئ زمان و گوئ، هیچ بیروکه‌یه‌ک به‌ که‌له‌یدا نئ، بۆ دامه‌زراندنی خزمه‌تگوزاریک بئێ واسته‌ی ده‌وئ، زۆرخۆری دایم خۆری، وه‌ک کونده‌بۆ که‌س نه‌بینی و که‌س نه‌بینن، سه‌ردولکه‌ی کوپ کوژاویک نه‌یگریئن. چواره‌وری به‌سته‌له‌ک بئ که‌س نه‌یگاتئ، که‌له‌شیریکی ده‌نگ نوسای بئ هه‌رکه‌ ویستیان قورگی بگرن قیره‌ی بپن، ملی په‌لده‌ن هیچی پئنه‌کرئ.

ئه‌فه‌ندییه‌کی ملپێچ سووری له‌ مل پێچرای، له‌ عه‌ره‌بییه‌ فسه‌یحه‌کی مه‌لای سه‌ری سووما، چووه‌ ته‌نیشتی و به‌ گویتدا فسکاندی: به‌رپز تۆ مامۆستای زمانی عه‌ره‌بی؟

— به‌ئێ جه‌ناب. مه‌لا به‌ ئه‌فه‌ندی گوت. ئه‌فه‌ندی سه‌ری بۆ مه‌لا دانه‌واند: راپۆرتیکم هه‌یه‌ ده‌مه‌وئ به‌رپزت به‌ عه‌ره‌بییه‌کی فسه‌یح بۆم بنووسی. مه‌لا سه‌رو ملی خۆی بۆخواره‌وه‌ شۆپکرده‌وه‌ و خۆی دواند: ئه‌وه‌ی پێشتر ئه‌و ئه‌فه‌ندییه‌ نه‌بوو که‌ له‌ خه‌وئ بینیم، ئه‌وه‌یان خۆیه‌تی، سه‌رو ملی به‌رز کرده‌وه‌ و سه‌یری ئه‌فه‌ندی کرد، هێمای پازی بوونی نیشان دا: فهرموو برۆ بیهێنه‌. ئه‌فه‌ندی به‌ مه‌لای گوت: لێره‌ نابئ، ده‌بئ بچینه‌ شوینێکی بێده‌نگ.

له‌ شوینێکی بئ چاوو بئ گوئ، دوور له‌ دوو پووان، له‌ پشتی پشته‌وه‌ی سیخوړان. کاغه‌زێکی سپی خه‌تخه‌تی له‌ ئه‌فه‌ندی وه‌رگرت، له‌ قولینچکی سه‌ره‌وه‌ی لایه‌کی په‌په‌ کاغه‌زه‌که‌ وێنه‌ی چه‌کوچ و داسێک کێشرا بوو، مه‌لا پێی وابوو ئه‌وه‌ هه‌مان ئه‌فه‌ندی خه‌ونه‌که‌یه‌تی. راپۆرته‌که‌ی نووسی، زانیاری ته‌واوی له‌ ئه‌فه‌ندی وه‌رگرت، خۆیان به‌ یه‌کدی ناساند، به‌ره‌و ئه‌و شوینه‌ رۆیشه‌وه‌ که‌ خۆی تێدا گۆریبوو، که‌واو سه‌له‌تو جوببه‌ و عه‌باو مه‌ندیله‌ سپیه‌که‌ی له‌ ناو کیسه‌که‌ ده‌ره‌یتنا و خۆی کرده‌وه‌ به‌ مه‌لایه‌که‌ی جاران، جلی ئه‌فه‌ندیانه‌که‌شی خسته‌ ناو هه‌مان کیسه‌ و گه‌پایه‌وه‌ مزگه‌وت، که‌گه‌پایه‌وه‌ نوێژی مه‌غریب کرابوو. ژووره‌که‌ی خۆی کرده‌وه‌ خاویلیه‌کی گه‌وره‌ی هه‌لگرت و چووه‌ ناو گه‌رمه‌وه‌که‌ و جوان خۆی شوست. له‌ هه‌مان کاتدا بۆ نوێژی عیشاش ده‌ستنوێژی هه‌لگرت. هه‌نده‌ی نه‌برد بانگه‌ده‌ری مزگه‌وت بانگی نوێژی عیشایدا، مه‌لا پێشنوێژییه‌که‌ی بۆ کردن، به‌لام بۆ ئه‌وه‌ی لێی نه‌پرسن له‌ کوئ بووی و له‌ کوئوه‌ هاتووی مه‌لا به‌ په‌له‌ چووه‌ ژووره‌که‌ی خۆی و نووست.

زیاتر له نیوهی خه لکی به غدا به دواى زنجيرو بهرداندا ده گه پان. بو ئه وهی به یانی و دوو به یانی و روژانی دواتر سینگ و پشت و گوڼلاکی خو یانی پی بکوتن. ئه و روژه ژنه سورمه که زور به په له، بوکپینی که ره ستهی هه ریس، به ناو بازاردا ده گه پاو چاوی ده گپرا: ئه وه هه مان بازاره، ئیره ش هه مان ئه و شوینه یه که کوپه عه ره بانچه که روژانه لیی پاده وه ستهی. چاوی زیاتر گپراو سه ییری هه موو لایه کی کرد: دیاره کرښه کی ده سته که وتوو و به لایه کیاندا بر دوو، هه ندیکی دیش چاوه پښی ده که م. گله یی له چلوه کانی خو ی کرد بو به جوانی وینه یان نه گرت: ده ترسم نه ینا سمه وه بو نیشانه یه کم له پوخساری دیاری نه کرد، له وانه یه چاوه کانم هیزی جارانیان نه ماییت. هه ر خو ی خیرا په شیمان بو وه: چو ن ناینا سمه وه ته نها ئه و تاکه عه ره بانچی بوو له م بازاره یدا شهروالی له بهردابوو. دیسان سه ییری هه رچوار لای خو ی کرد: عه ره بانچی روژن، با به بهرده می هه مو یاندا بر پوم نه وه که ئه مپو شوینی خو ی گوړپی، له نزیکه وه ببینم به شهرواله که یه وه ده ینا سمه وه به ناو میدی گه پایه وه شوینه که ی جارانی: کی ده لی شهرواله که ی به پانتول نه گوړپوه، هه موو شتیک ده بی، نه گه ر وایکرد بی هه ر ناینا سمه وه سه ییری کاتژمیره که ی کرد: سعاته که م پیم ده لی درهنگه و بر پو له و عه ره بانچیانه یه کیکی دیکه به گه ل خو ت بده. په شیمان بو وه وه و گوته خو ی: نه خیر، نه په له ی بکه و نه به گوپی سعاته که ت بکه، ئه و کوپکی باش و ساویلکه و بی زیان بوو. سه ری به ره و ناوه ندی بازاره که به رز کرده وه: پیاویک جه نجالی خه لکه که در دوات و هه ر هه نگاوکی کردو ته چوار. زیاتر تی پاما، سه رنجی دای: ده ق هه وه شهرواله که ی به رین و فشه له گه ل بادا ده له ریته وه، نه ویش هه ر و ابوو. کوپه زور نزیک بو وه وه به هانکه پپایی سلووی لیکرد، ژنه به گرژی وه لای دایه وه و به توندی پیی گوت: کوا عه ره بانه که ت؟

کوپه به جوړیک سه ری بو نرم کرده وه هه ره ختبوو قورگی به سینگییه وه بنووس: چه ند روژیک بوو له مزگوت دهر نه هاتبووم. مه لایه که ی سه فه ری کردبوو. ئه مپو ئه و هاته وه، منیش له و هه موو دانیشتن و کار نه کردنه م

بېزار بېووم و تامه زړوی دیتنی ئەم بازاره بووم، پېشم عەیب بوو له
 یەکەم رۆژی گەڕانەوهی مەلای عەرەبانەکە دەربەینم و کاریکەم.
 ژنە سەییاتی لە روخساریدا نەما، ئاخیکی قوولی لە هەناوییەوه هەلکێشاو
 بە نەینیی لە نێوان خۆی و خۆیدا کردییە منە من: ئەم کوپە هەژارەو
 لەم شارەشدا غەریبە، دووجار منی بردۆتەوه شارەزای بوویمە. لەبەر هیچم
 نییە تەنھا ئەوه نەبێت نامەوێ کەسیکی ناکەس بەچە شارەزای مالهەم
 بێت.. دۆش داماواییەکی ژنەیی سەرنجی کوپەیی راکێشا: براژن خەمی
 مەخۆمژگەوت دوور نییە. هەر ئێستا بە غارەکی دەچم عەرەبانەکەم دینم و
 دەگەریمەوه.. کەمتر لە نیو کاتژمێر بازاری خویان کردو بە هەمان رێگەو
 بۆ هەمان مال ديسان پێ بە پێ و قسە بە قسە رۆیشتن. ماوێهەک
 بوو یەكدیيان نەبینیبوو، بەلام گفتوگۆیەکانی پێشتریان لە یاد ماوو،
 هەر یەكەیان، بۆ ئەوهی دووری رێگا کە کورت بکاتەوه، خۆی بەدەست
 هورپنەکانیەوه دابوو، دەبویست شتێک لە یادگارییەکانی بۆ ئەوی دیکە
 بگێریتەوه، بەتایبەتی کوپە بابەتێکی لەو جۆرەیی لەمیشکیدا هەبوو بەقەد
 ماوێ رێگا کە درێژبوو، بابەتێک کە پێشتر و لە هەمان ئەو رێگایەدا
 بە نیوچەلی وازی لێهێتانبوو. ژنە وەک مەرپە دینگ شۆپو پەرگۆشتهکان
 ناوێ ناوێ دواوەکەوت. کوپەش وەک ئەو تەگە بەهێزەیی لەبەرایسی مێگەلی
 بژنان بەفیزەوه دەروات، ئەو پێشەدەکەوت و ژنەش دوا دەکەوت، هەرچارەش
 کوپەکە یەک دوو هەنگاو پێشەدەکەوت، یەک دوو ئاوێ دەدایەوه و یەک
 دوو قسەیی بۆدەکرد، دوا جار پێی گوت: رێگا کە کەمێک بۆ تۆ دوورە بە
 قسان نەبێ نابێتەوه.

— بەلێ راستە چیت ماوێ بیلێی؟ ژنە لێی پرسى.

ماوێهەک لەمەوبەر وەکو ئێستا بەو رێگایەدا دەمەردییەوه، پرسىارت لێکردم
 چۆن گەیشتییه ئەم شارە، گوتم بەهۆی خائێکمەوه بوو، زوو گەیشتییه مالهەو
 پێم تەواو نەکرا، ئێستا بۆت تەواو دەکەم.. براژن، خائێم لەبلەبانە، هەرچى
 تۆ بیرى لێدەکەیه ئەو لێی مەعلانە، باسى عەرش و قورشت لەبۆ دەکا
 زۆر لێزانە، پیاوی شەوان و سواری ناو سوارانە، جەندرمە و زەفتییە و
 هەیتەکان بەو هەموو هێزانەیی هەیتیان دەرەقی نایەن، گۆردەو چەلاوخورو
 کلکی کلکان بەدوایدا دەگەرێن زەفەری پێتابەن، زۆر بەهەستە چرپەیی پێت

بئ دەزانی کیتی، له دووره وه بۆنت دهکا دهزانی دۆستی یان دوژمن. خالم زۆر شتی بۆ دهگێڕامهوه، ئهوه دهیگوت: زۆریه خهڵک به ساده و ساکاری دهژیان، لهدهنگوباسی گوندهکهی خۆیان و چهند گوندیکی نزیکی خۆیان زیاتریان نهدهبیست، ئهوه قسهیهه بۆ پیشترو بۆ نیستاش ههراسته. خهڵک باره گهنم و جۆیان له ئیستران باردهکردو له گوندهکانی خۆیانوه بهرهو شاری خالس و دهووبهری و تاکو نزیک شاری بهغدا بهپێدهکهوتن و لهوئ گهنم و جۆیان به قهسپ و خورمادهگۆپییهوه و به بارهوه دهگهپانهوه، لهو هاتوچوونهیاندا چهندین شهوو رۆژ به رێگاوه دهبوون، چهندین جاریش لهودیوی تخوویی جهبهل حهمرین بهلای بهغداوه، بهرهنگاری چتهو رێگران دهبوونهوهو دهبووه شهپی دهستهو یهخهی نێوانیان و بریندارو کوشتاریشیان دهبوو. خهڵکی ئهوه گوندانه بۆیه ئهوه کارانهیان دهکرد چونکه پارهی هیشکهیان نهبوو پتووستیهکانی خۆیان پێ بکپن، ئهگهر خهڵکی ههسوو گوندهکانی لای خۆمانت کۆبکریهوهوه ههسوو کون و کهلهبهری مال و باخهلیانت بپشکنیویه و ئهوهی تێیانداویه کۆتبکریهوهوه و بژماردیویه له-ده، پازده - دینار زیاترت دهست نهدهکهوت.

ههلهستهیهکی کربو بۆدواوه ناوی دایهوه، ژنه به چهند ههنگاوێک به دواکهوتبوو، ههربهانهکهی راوهستانو ژنهش گهیشته. چهندخولهکیک ههرا به وهستانهوه بای پێی خۆیاندا و تۆزیک حهسانهوه، کوپه گێپێ پۆیشتنهکهی گۆپی له دوو کردیه یهک و بهرهو مالّهوه پۆیشتن، دیسان بهردهوام بوو: خانم، خالم زۆرجار باسیدهکرد چۆن شارهزای بهغدا بووه، ئهوه دهیگوت: پێش ئهوهی ئینگلیزهکان بێنه ئهم ولاته و داگیرى بکهن، عوسمانیه تورکهکان به ناوی ئیسلام داگیریان کردبوو، باپیرم لهسهردهمی ئهوه عوسمانیه، لهبههر مههرهوه مێیهی باری کوزهوانی و بۆ ئهوهی خۆی لهمهترسی ئهوه رێگا دوورو درێژ و ناوهوارهى نێوان گوندهکهی خۆیان و ئهوه شارو شارۆچکه دوورانه پزگار بکات، به خۆی و مال و مندالی بارو بارگهیان تێکههێن و لهگوندیکی دهووبهری شاری بهغدا ئاگردانی گهرمهکاتهوه و لهوئ بهکاری کاروانچهتی خهریک دهبیته، دواى ماوهیهک به تۆمهتی قاچاخچهتی له یهکیک لهکۆره رێگهکانی نێوان شارهبان و باقوبه و بهغدا دهیگرن و به کهلهپچهکراوی دهیبهنه بهغداو لهوئ ماوهی سالیکی له

به‌نديخانه‌ی (ئوچ قه‌لا) ی ده‌په‌ستن، که ئه‌و کاتی ئه‌و به‌نديخانه‌یه لیڤه‌له‌م
 شاره‌دا بووه. خاڵم ئه‌گه‌رچی ئه‌و کاتی منداڵ بووه. به‌لام بۆ سه‌ردانی
 باوکی، له‌گه‌ڵ دایکی و داپیری و خه‌ڵکی شاره‌زای هه‌رێمه‌که‌ ده‌چوووه شاری
 به‌غدا، به‌مجۆره شاره‌زای ئه‌م شاره‌ بوو. ده‌م و لووتی به‌ره‌و ئاسمان
 به‌رز کرده‌وه، پشیه‌کی قوولی به‌ قورقورپاگه‌و سورینچکیدا برده‌ خواره‌وه.
 هه‌ردوو سییه‌کانی گه‌شاندوه‌و سینگێ ده‌رپه‌راند: من پیاویکی ئه‌وه‌نده
 به‌سه‌ربه‌رنیم. گویش به‌ ژبان و گوزه‌رانم ناده‌م، ئه‌و دنیا‌یه‌ هی ئه‌وه‌ی
 نییه‌ بیکه‌مه‌ بارو به‌سه‌ر شانی خۆمیدا شوپ بکه‌مه‌وه، له‌ گویش بپسێ
 - ئه‌گه‌ر بگنجی - له‌وێ گریی ده‌ده‌مه‌وه، ئه‌گه‌رنا وازی لێده‌هینم با هه‌ر
 پسپس بێ، سیاسه‌ت و میاسه‌تیش هه‌ر هیچ، ئه‌به‌د تخوونی نه‌که‌وتیمه‌و
 لێشی نزیک نابمه‌وه، ئاگه‌ر په‌رو باڵم ده‌سووتینی. خاڵم چه‌ندین جار
 خه‌وی خۆشیان لێ تار کردییه، به‌که‌له‌پچه‌یی ره‌وانه‌ی به‌نديخانه‌ی شارانیان
 کردییه، نینۆکه‌کانیان ده‌رکێشایه‌و له‌شیان شوو شوو کردییه، به‌که‌لاکی و
 لاکه‌لاکی گه‌راییته‌وه هه‌ر وازی نییه‌. ئه‌و مه‌که‌ته‌بلی بووه و خوینده‌واری
 هه‌یه، کتێبان ده‌خوینیته‌وه و میشکی پره‌. براژن خۆزگه‌ خاڵمت بدیتبوايه
 ده‌ترانی چ جۆره‌ پیاویکه‌، ئه‌وه‌نده‌ پیاوانه‌و چاوه‌ترس و به‌غیره‌ته
 له‌به‌رامبه‌ر فیلیش چاوی خۆی به‌رناداته‌وه.

— پێویست به‌ دیننی ناکات واتۆم نه‌دیت، هه‌روه‌ک ده‌لێن: خاڵان بیینه‌و
 خوارزایان بناسه‌، دیاره‌تۆش به‌ خاڵت ده‌چیت.... ژنه‌ وای پێگوت.
 کوپه‌ ته‌ماشای سه‌رو بنی خۆی کرد، منگه‌ منگیکی کرد: چ حه‌دم هه‌یه
 به‌ خاڵم بچم.

گه‌یشتنه‌ به‌ر ده‌رگای ماڵی ژنه‌که‌، ژنه‌ جانتاکه‌ی ده‌ستی کۆلییه‌وه،
 ویستی کلێلی ده‌رگای ده‌ره‌وه‌ بدۆزیته‌وه، له‌ پر هه‌رزه‌یه‌ک په‌یدا بوو پری
 دایه‌ جانتاکه‌ی و فراندی. دزه‌ وه‌ک که‌روێشک و کوپه‌ش بووه‌ تازی، تاوی
 دایێ و کردییه‌ گرمۆله‌. ژنه‌ بییری په‌رته‌وازه‌ بووی گه‌راییه‌وه‌ ناو تخوویی
 که‌له‌ سه‌ری، میشکی جماو گه‌رماییه‌ک به‌ ناویدا گه‌را، چه‌په‌ساوییه‌که‌ی
 داسه‌کنا. به‌رله‌ هه‌موو که‌سێک له‌ گه‌ڵ خۆی دوا: ئه‌و قۆلپه‌ته‌له‌که‌بازه
 چ فاق و ته‌پکه‌یه‌کی بۆم دانا‌بووه‌وه، چۆنی زانی جانتاکه‌م پاره‌و زێری
 تێدایه‌، ئای به‌قوربانی سمیل و ده‌ست و پێیه‌کانت بم پیاو، پیاوی چی

فریشتە یە خوا بۆمنی نارد، بەراستی کورپکی مەردو تەرۆندە و ناوازیە،
 ھەرچی بۆی بکەم لە ژێر ئەو قەرزە دەرنایەم، ئەگەر خۆم و سەر
 مانی خۆم لەبەر دەستی پیاوی ئەوھا ئازا دا بنێم شایستە یەتی.. سەیری کرد
 یاری پشیلەو مشکانتی بیرکەوتەو، کورپە سەر و ملی نیچیرەکی دەخستە
 نێوان ھەردوو لاقی و دەیکوشی، نیچیر ھاواری لێتەل دەستا و دەبیۆراند،
 بەرەللایدە کرد واگۆد ببوو نەیدەتوانی غاریدا و لەبەر دەستی پرگار بیت، بە
 گاگۆلە لەسەر چۆکان دەپۆشت، بەدوو لەپان پاشەو پاش دەیگێرێتەو.
 بەدیتنی ئەو نەماشە گەپاویە ژنە بستیکی دی ھەلکشا، خەندەو گریان
 ئاویزانسی یە کدی بوون، فرمیسکەشادی بەخشەکانی خۆیان بۆ نەگیرا.
 دەستی یە کدییان دەگرت بە نەزم و ئاوازی - شمشال و پەبابە - دەمیک
 چۆپی و دەمیکیش سێپتییان دادەبەستا.. ژنە رۆمانی - کورپە ھەژارو کچە
 پاشای - چەندین جار بیستبوو، ئۆر پێی سەرسام بوو: کورپە ھەژارەکی
 دەست و بازوئیکی بە ھیزی ھەبوو، لەزۆرانبازیدا دەگەن و کەم وێنە بوو،
 ھەر ھەمان پالەوان خودا لەجەستە ی ئەم کورپە بەرجەستی کردوو و بۆ
 منی ناردوو. ئەگەرچی باوکم پاشا نەبوو، بەلام خۆمنیش ھیچم لە کچە
 پاشایان کەمتر نییە.

ژنە لەناو شەپۆلەکانی ئەو پوویارە بە خوێدە، باسکە مەلە یەکی لێدلو لە
 کەناری دڵنایایی زیاتر کەوتە ناو خەیاڵ و بۆ خۆ بیژی: کەس نییە بێت
 وەک ئەم کورپەم، دەتۆش ژن بەو مەیدۆپێنە..

کورپە نیچیری ھێنایە بەردەمی ژنەو خۆی بۆ نوشتاندەو: تۆ میرو من
 گزیر، فەرمان بکە بیکوژم. ژنە ھەردوو چۆکی لەسەر زەوی نوشتاندەو،
 کرتۆشیکی تەواوی برد: تۆ پاشا و من گەدا، کرتۆشم بردوو بۆ خودا،
 نەکی تۆخودا، با و ن بێ و برۆا.. بەرەللای کردو ھەستایەو، شەپ شەپ
 خۆی داوھشاندا، بەدەنگە نێرەکی باسکە مەلە یەکی بە بیرە ویلبوو کە ی
 ژنە ی لێدلو لە گێژەنی دەریای بیرکردنەو و چرپە چرپ و سرتە سرت
 رزگاری کرد، پێی گوت: بە یارمەتیت من دەپۆم. ژنە بە نەرم و نیانی
 و بە تیچاوی ئەفسوناوی پێی گوت: نەخێر ناپۆی، کەلوپەلەکان بە
 عەرەبانەو ببە ناو حەوشە ی.

بە پەلە پالسی بە عەرەبانەکیەو نا و گەیانیدیە بەر دەرگای دالانی

ئوردەۋەي خانوۋەكە، ھەتتا ئۇ كەلۈپلەكانى ھېتايە خوارەۋە، ژنەش
 دەرگاي دالانەكەي كىردەۋە و خۆي بە پېشى كەوت و كۆپەش كەلۈپلەكانى
 بەدۋايدا بىردە ناندېنەكە، كەداينان چاۋەپوانى كىرپەكەي كىرد بېداتى و
 بېوا. كەچى ئاش لە خەيالىك و ئاشەۋانىش لە خەيالىكى دى. ژنە پېشى
 وابوۋ خودا نىزىيە مامزىكى بىن لانى لە شوپىنكى دوور دوور بۆ پاۋ
 كىردۈۋە و بە تايىبەتېش بۆ ئۇۋى ناردۈۋە، لە دلى خۇيدا دەيگوت: ئۇ
 كۆپە ھېچى لەو نىزىيە مامزانە كەمتر نىيە كە سەردانى پېدەشت و
 چىپاكانى كوردسنانم دەكرد، دەمدىتن بەدۋاي مىنگەلىك مامزەۋە ھەمىشە
 دەيانىلاندى مرقە مرقىان بوو. ئۇ دەيويست بەدۋو چاۋە خومارىيەكانى
 سىزەي لىگىرى و تىزىكى لە زەرگ تىزتر لە ناۋەندى دلىدا بچەقېنى و ھەر
 خۆشى بېتە بەتارو لە ناۋ بەيتارخانەي دلى گەرمى خۇيدا بە بەنجى
 ئۇبەدى بېخەۋىنى، بەلىن ژنە وايدەۋىست، ھەر بۆ ئۇ مەبەستەۋ بۆ
 دانەخۆرەكىنىشى، دەرگاي ئاۋتەزۆكەكەي كىردەۋە، دۆلكەيەكى پىر شەرىبەتى
 مۆزى لىن دەرھىناۋ بەرداخىكى بۆ پىركرد. بەرداخەكەي بە تەۋاۋى لەناۋ
 لەپىدا گرتىۋو، بۆي پاگرت. ترس و شەرم ئاۋىزانى يەكدى بوون، ترس
 و شەرم لە يەكەم شەۋى پەسيوبوۋنى و يەكەم خەۋنى بە زاۋابوۋنى
 لە پەرىيەكى نەناسراۋ يەكەم بەيانى خۇبسىملىكردنى لە گۆمە ئاۋىكى
 سەھۆلبەندى شەختە بەستودا، ترس لەۋەي نەۋەك پىاۋەكەي (ئۇ دلىنا
 نەبوۋ مېردى ھەيە يان نا) لە پىركدا بە سەرياندا بېتەۋە و بەم شىۋەيە
 بىيانىنى، شەرم لەۋەي نەۋەك ئۇ ژنە ھەمان خەسلەت و رەفتارى ئۇ
 پەرىيەي نەبىن، شەرم لەۋەي نەۋەك دەستى بەدەستى بگەۋىت و ئۇ پېشى
 سەخلەت بىن. دەستى بۆ بەرداخە پىر شەرىبەتەكە بىردو نەبىرد، بەھۆي
 بە يەكدىگەيشتىنى دوۋجەمسەرى ساردو گەرمى ھەردوۋ دەستەكان، تەزۋىكى
 كارەبايى زۆرە ھىز سەرتاپاي جەستەي ھەژاند، پېشى ۋا بوو بوۋمەلەرزەيەك
 بە پلەي سەروۋى شەشى پىۋەرى پىختەر ھەلىكىسى پېدەكات، لەنىۋان
 لەپىكى گۆشتى خىپن و دەستىكى قەلەش قەلەشى لەرۆكدا، بەرداخە
 شوۋشە پىر شەرىبەتەكە ھەلخىسكاۋ پارچەشوۋشەۋ پىشكە پىشكى شەرىبەتە
 تىرەكە، ھەر يەكەۋ بە لايەكدا پىژان. ژنە ۋەك ئاۋىكى تىزپۆ شىلۋوش
 نەبوۋ، دۆلكە شەرىبەتەكەي لەبەردەمى كۆپەي دانا، بەرداخىكى ئاۋىتتەكرا

ی خسته پال دۆلکه که، چوار به ندیکیشی بۆ راکیشا و فهرمووی لیکرد:
فهرموو دانیشه، نه تبیستوو ده لێن - ژنی شهرمن به شاره کی، پیاوی
شهرمن به شانیه کی یان به عانه کی - تۆ شیرێ شیر، شهریه ته که ت
بخۆره وه و هه ناوی خۆت فیتک بکه وه.

کوپه به جۆریک دهوی بزمووک کرابوو، لێوه کانی ببوونه دوو لنگه کراش
و به لا لغاوهیدا شۆپ ببوونه وه، هه رچهنده تانی له خۆی ده داو هیزی
ده مینایه وه به ره خۆی نهیده توانی بیانجولین، هه تا بیردانیشی کورت بین
و کورت بر بوو. ژنه پتیشتر هه ولیده دا و پلانی دادرشت و فاقی بۆ
ئهو جۆخۆرکه بێ ناگایه داده نایه وه بۆ ئه وهی به لایه نی که مه وه بیکاته
ده سته که لای خۆی و هه موو کاره کانی پێ پایی بکات، به لام نازایه تی و
چاونه ترسییه که ی به رده رگای مال وایلێکرد گازمالوکه ی فاقه که زۆر له
ترازتر دابنیته وه و ده نکه جۆیه کی قه له ویشی پتیه بکات. ئهو پیتی و
بوو، هه روه ها به خۆی ده گوت: چ زوو یان درهنگ ده یخه مه ناو باگه پێکی
عیشقی سه وزی ئهو تۆ له ناویدا ببیته کووچ کووچه و به نوامدا بگه پێ
و بسوو پێ، من ئه م جۆره پیاوه م گه ره که، شهرمن و نه شاره زلو نه بیتکه.
به لام خورت و به وه ج و نازا. هه ستایه وه و پۆیشته، نوای چهند خوله کێک
گه رایه وه، کراسیکی گول گولی ئاو دامانی ته نکسی پر به جه سته ی
به سه رخویدا هینابوو، بۆن و به رامی تیرۆزیک له ناو مووه چره کانی کونه
لووتی کوپهیدا هه وراز ده بووه وه که له ی ده ته زاند، گه زگه ز به راست و
چه پی ده فه ی سینگیدا به ره و خواره وه شۆپ ده بووه وه. کوپه خۆی پێ
نه گیرا به تیچاوێکی تامه زۆزی و نه دیتکه یی سیزه ی له به له کی سپی و
نه رمی گرت، هه تا له گه ل خۆشیدا به شهرمه وه و زۆر به نه ینی و به بێ
لێو جولاندن دوا: ئه گه ر خوا بیدا چه وراتی ئه م دونه که ته په و به له که
سپیه م هه تا مردنێ به سه.

ژنه خۆی لێ نزیک کرده وه: به قوربان هه تا ئیستا خۆت پێ نه ناساندووم،
ئه گه رچی دواکه وتین به لام ئیستاش هه رباشه. ناوت چییه؟
_ ناوم (نانه خۆره ی پێنج ئه نگوسته).. کوپه به فشه وای گوت.
_ ئه وه چییه، هه نه که یان گالته م پێده که ی، دیسان لیت تووره بم؟
کوپه ترسا: ناچاوه که م نه که ی هتۆر به وه، ته نیا بۆ پێکه نینه، چ هه دم هه به

گالتەت پى بىكەم، كاتى مندالى ئەو جۆرە سوحبەتەنەمان دەكرد. ژنەش
ھەر بە قشە پىي گوت: كەواتە ھەر بۆ پىكەنەن، منىش (دانەخۆرەي
نانەخۆرەي پىنچ ئەنگوستم).

__ واتە چى؟ .. كوپە پرسى.

__ بۆ خۆت تىگە .. ژنە بە پىكەنەن بەوى گوت.

بەچاۋەخورمايەكانى تىرىكى گرتە چاۋە پەشەكانى كوپەو نازى بارانده
سەرى: كەواتە بەپاستى ناوت چىيە؟ ژنەكە، كە لىي پرسى، ئەويش
كرديەه حىكايەت، دووۋو درىزى كردهۋە: ئەۋەي پاستى بىي خالم ناۋى
لەتەنابوم (كارىق) ئەو دەيگۆ كارىق باپىرە ھەرە گەرەمانە، بەلام لەلەي
حكومت و بەپەسمى و لەتەسكەرەي نفوسمدا ناوم بە (كارىق) نووسراۋە،
ئەۋەش يان ھەلەي بەئەنقەستى پياۋانى حكومتە لە كاتى ناۋونوسيدا
شتىكىيان لى قوتدايە، يانىش سادەيى دايك و باۋكى خۆمە ھەر وايان
بانگ دەكردم. ژنەكە بە گرژنەۋە پىي گوت: (كارىق) بى يان (كارىق) ھىچ
لاي من گرنگ نىيە، تۆ ھەر ئەۋەي كە ھەي، مەۋف بە ناۋو پەنگ و
بۆي ناپىۋرى، بەسەنگ و ھەلس و كەوت و پەفتارى دەكىشەرىن ھەكو
تۆ ھەنەكان ناكەم. بەپاستى و پاستەوخۇ خۆمت پىي دەناسىنم، ناوم
(ئىيتىسام) ھ. واتە (خەندە). دلىنام سەرسامىشى بەۋەي چۆن دەزانم
(ئىيتىسام) واتە (خەندە) يە. پەلەي مەكە با يەكەو پەرداخىك شەرىت
بخۆينەۋە ئەۋەشت بۆ دەگىرپەۋە. تۆ ھەزەت لە كاميانە شەرىتى پرتەقال،
مۆز، مېۋز، يان كۆكتىلەكت بۆ بىكەم .. (كارىق) لە ھەي دوايى نەگەشت،
بەشەرمەۋە پىي گوت: شەرىتى مېۋز رۆزانە لەلەي (زىالە) دەخۆمەۋە،
لىي بىزار بوۋىمە، ئەۋانى دىش ھەر كاميان بى كەيفى خۆتە. ژنە
تىگەشت لە كۆكتىلەكە نەگەشت، بە پىكەنەنەۋە پىي گوت: شەرىتى
من و ھى (زىالە) ھەكو يەك نىن، ھى من تايبەتە بە ھەموو كەسىكى
نادەم، لىرە بە دواۋە چىدى شەرىتى (زىالە) ھەخۆۋە، خۆم پۆزانە
__ يان ھەر كاتەي ئارەزووت كرد __ بە خۆپايى دەندەمى بۆ پارەي
پىدەدەي؟ دلىنام ئەگەر شەرىتى من تام بىكەي __ نەك ھەر ھى زىالەي
__ ھىچ شەرىتىكى دى ناخۆيەۋە. با شەرىتى مېۋزەكە بۆ كاتىكى دىكە دوا
بخەين، ئىستا من و تۆ ھەر يەكەو پەرداخىك لە كۆكتىلەكە دەخۆينەۋە.

دواى نۆشکردنى شەرىتەكە: بە قوربان بە تام بوو؟.. كوپە وەلامى
دايەو: ھەر باسى ناكىڭ كەللەى تەزاندىم.

_ ئەو شەرىتەى بە قەستى بوو، شەرىتە پاستىيەكەت بدەمى ھەر لىتى
تېر نابى...

ئىبتىسام سەركۆنەى خۆى كرد: ئەو تىرەى ھاۋىشتم بە خۆم كەوتەو،
ئەو پاستۆكى تېناگا خوارۆكى ھەر ھىچ، وايزانى گويىزم بۆ ژمارد. لە
ناچارى خەندەيەكى بۆ كرد: گيانە با بېينەو سەر باسەكەى خۆمان.
ھەر چوار پېنچ سالان دەبووم دايكم بۆى گىپامەو و گوتى: سالاننىك
لەمەو، مائە كوردىكى نەفىكرائى دەريەدەر، لەبەر ئەوئەى بەدلى دارو
دەستەى پاشا نەبوون، لە ولاتى خۆيان دورخرايونەو لە گوندەكەى
ئىمە دەستبەسەر بوون، ئەو گوندە بۆ ئەوان زۆر ناخۆش بوو، ھاويانان
دۆزەخ و زستانان زەمەرير بوو، دەوربەرى ھەمووى زەلكاوو زونگاو بوو،
گوندىكى دورەدەست و لاپەڭكەى شاران بوو، غەربىگەو ھەوارگەى زۆرە ملئى
ئاواران بوو.. ئەوان شارستان و رۆشنبىر بوون، لەگوندىكى ھەك ئەوئەى
ئىمە نامۆ بوون، پىاوى مائە كوردە نەفىكراو كە مامۆستائى قوتابخانە
بوو، بەفەرمانى پاشا دورخرايونەو، ناوى مامۆستا (ەلى) بوو، خەلكى
گوندى زۆر خوشيان دەويست، بەناوى خاوەنى دولدل و باوكى دوشەھىد
ناوزەدكرابوو، ھەكو ئەويش ستەملىكراو بوو. بەلام سەرەپاى ئەو زولمەش
كە لىتىكرابوو ئەو بى باك بوو. باوہ پۆكى بەھىزى ھەبوو، خۆپاڭرىوو.
كچ و كوپانى گوندى لەمالى خۆى كۆى دەكرىنەو، بەيانيان و ئىواران
خۆبەخشانە فېرە خويندەوارى دەكرىن. بە تايبەتى لەگەل ئىمە يەكمال
بووين، مالمەن بە ماللى يەكدىيەو بوو.

ئىبتىسام سەرى بەرەو ئاسمان بەرز كرىدەو و پاراپەو: خودايە دايكم زۆر
سادەو بى گوناھ بوو، بەشىك لەبەھەشتى بەرىنى خۆتى پى بىخەشە...
دواى چەند ھەنسكىك و چاو سىپىنەو، پووى بۆ كارۆ ھەرگەپاندەو: دايكم
پەحمەتى خوائ لىتت دەيگوت - ئەو مامۆستايە سى مندالى ژىكەلەى
ھەبوو، دوو كوپو كچىك، كچەكە لە ھەردوو كوپەكان بچوكتەر بوو،
ھەرسىكيان زۆرجوان بوون، دلم بەر ھەستى نەدەدا پىر بە چاوم سەريان
بكم دەمگوت - نەوھەك بە چاو بچن - كچەكەيان لە جوانيدا ھەر باسى

ناکرئ، ههروهک ده لئین مئوژی بخواردبوایه له گه رووی دیاربوو-گوپ خپری پوومهت پر، ده تگۆ لیمۆیه به تۆقه رهی داربوه، نه بوو هی وه کو ئه و هیچ نه بوو، نازانم په ری بوو له ئاسمانن هاتبووه خوارئ، یان په سم بوو، به لئ به پاستی ره سم بوو، به لام چ په سمیک؟! مه زنترین وینه کیش وینه ی کیشابوو، که ئه ویش خودابوو.. ئه و کچه حوانه، ئه و کچه پووخۆشه، ئه و کوریکه به هارییه دهو به خنده یه ناویشی (خنده) بوو.. ههروه هابه ردهوام بوو گوتی: دایکم به ردهوام دهیگوت - چهند له سه ر دهوی دایکی خۆی خوش بوو که بانگی ده کرد، من واتای ناوه که یم نه ده زانی له دایکیم ده پرسى، ئه و دهیگوت واته (ئیبیتسام). ناوه که ی زۆر له لام شیرین و خوش بوو، ئادم له گه ل خوای خۆم کرد نه گه ر کچیکم پێیدا ناوی لئ ده نئیم (خنده). له دواى سالیک خودا نا ئومیدی نه کردم و به دلای منی کرد تۆی به من دا، تۆ کتومت ئه و بووی، ته نیا په نگی پستتازان جیاوازییه کی که می هه بوو، پستى ئه و له هی تۆ سپپات تریوو.. ئه وله دواى هه ر پسته یه ک له گێرانه و هی قسه کانی دایکی، قولپی گریان ئه وکی ده گرت، هه نسکه کانی کاریگه رییان به سه ر (کارۆ) شدا هه بوو. کارۆ به گێرانه و هه کی سه رسام بوو، له گه ل هه ر وشه یه ک له به سه ر هاته که گونجا بوو.. ئیبیتسام دوو په رداخ شه ربه تی سیوی هینا. یه کی له به ر ده می کارۆ دانا، ئه وی دیش بۆخۆی: فره موو به قوریان با له جیاتی خه م شه ربه ت بۆینه وه .

__ سوپاس.. کارۆ به وی گوت.

__ ئه م شه ربه ته ت پئ چۆن بوو؟ دواى خواردنه و هی ژنه لئی پرسى.

به شه رمه وه وه لامی دایه وه: باسی ناکرئ زۆر به تام بوو.

ژنه شیوازی جوړاو جوړی به کار ده هینا بۆ ئه و هی سه رنجی پابکیشی، به لام بئ سوود بوو: هیشتا چیت دیوه له وه ش به تامترم له لایه .. کارۆ فره ی لئوه نه هات و نقه ی نه کرد، ئه ویش دیسان ناچار بوو خۆی دواند: ئای ژنئ چهند گه له قۆی.. دواتر پووی پرسیا ری له خۆی کرد: به نیازی به فره شه ربه تیکی تیرو خه ستی ئه م پیاوه ی هه ناوی خۆت فینک بکه یه وه؟ وه لامی پرسیا ره که شی هه ر خۆی دایه وه: وایزانم ده بی هه ر بلایى - ئه م نانه به و دۆشاوه ی.. ناچار گرگر هاته وه سه ر باسه که ی پشتر: کارۆ گیان ئه وه شه ربه ته که شمان تۆشکرد با بیینه وه سه ر باسه که ی خۆمان. ده زانم هه ستی

کوردانه م وروژاندی، ده زانم بیرت پهرته وازه ی کوئی بووه، ده زانم حه زده که ی چاره نووسی ئه و مامۆستایه بزانی، به ئی هه ر ئه و مه زه ندانه ت لی په چاو ده که م، بۆیه قسه کانی دایکمت بۆ ته و او ده که م - دایکم هه نسکی ده داو گریان ی پانه ده وه ستا، بۆم ده سپیه وه سوودی نه بوو، به هه نسک و گریان وه ماچی کردم و منیشی گریان د. به ئی دایکم به هه نسکی گریان وه به رده و ام بوو: رۆله دوا ی مانگیک له دایک بوونی تۆ، ئه و مامۆستایه باشه، ئه و پیاوه به ریزه چه لاو خۆره کانی مالی پاشای قۆلبه ستیان کردو شویندیز کرا - دایکم گریا گریا، گریانیک قه ت دایکم وا نه بین ی بوو، جۆره گریانیک نه گه ر پیاوه که ی خۆشی، میرده که ی، باوکی من بمردبوا یه وای نه ده کرد، فرمیسک له چاوه کانیدا ده بارین، منیش بی ئه وه ی بزانه م بۆ ده گریتم له گه ل دایکما ده گریام، به لام لیم ده پرس ی بۆ ده گریی؟ ئه و ده یگوت: کچم ئه و ها متووی قسه خۆشه کانی و چاونه ترسییه که ی بیووم ناتوانم له بیر ی بکه م. دایکم دیسان گریا، گریا و پوومه تی خۆشی پنییه وه: هه ر له من چوو، هه ر له من پۆی. ئیبتیسام له سه ر قسه کانی دایکی به رده و ام بوو: تییگه ی شتم دایکم بۆ ده گریی، باوه شم خسته باوه شی، پوومه تم به پوومه تییه وه نا، له جیات ی ئه وه ی فرمیسکی چاوه کانی بسپمه وه فرمیسکه کانی هه ردوو کمان بوونه یه ک جۆگه له، لیوم به لیویه وه ناو هه ناسه م به هه ناسه ییه وه، ته نها توانیم یه ک رسته بچریتمه گوئییه کانی: دایه گیان نه دی (خهنده) که ی من چی به سه ر ها ت؟ به و پرس یاره م برینم زیاتر کولانده وه، دیسان گریا و هه ر به هه نسکدانه وه پتی گوتم: کچم ده بوا یه ئه و مامۆستایه ناوت لی بنی (خهنده)، چونکه من به لێنم به و ی دابوو، به لام که ئه و بزکرا باوکت جورته تی نه کرد و منیشی ترساند، ئه و ناوه له سه ر دلم بووه که سه ر، ناچار ناوم لێنای (ئیبتیسام) نه وه خه فه تیکی گه وه بوو، به لام له وه ش گه وه تر باوکت هه وئییه کی بۆ په یدا کردم، ئه گه ر ئه و بمابوایه ئه و کاره پووی نه ده دا، ئه و به رگری له مافی ئافره تان ده کرد و خه لکه کش به قسه یان ده کرد.

ئیبتیسام دۆشداما، ئاخیکی وه ک دایکی له هه ناوی کردو دوا وتی له ناخی خۆی شارده وه: باوکم منیشی کرده قوریانی خۆی، به پیره وکه یی به ستامیه وه.

کارۆ پرسى: ئەو مامۆستايە بۆ نەفى كرابوو؟

— دەيانگوت ماركسىيە.. ئىبتىسام واى گوت.. (كارۆ)ش پرسى: ديارە ئىۋەش ھەو بوون بۆيە دايكت ئەۋەندە خۆشى دەۋىست. ئىبتىسام سەرى بۆ لەقاند: ھەر ئىمە نا، خەلكى گوندى ھەموو لەو جۆرە بوون.

— دايكت لە كۆيىھ؟ كارۆ پرسى. ئەۋىش ۋەلامى دايەۋە: قوربانىت بىم دايكم لە كۆيى بى؟ دايكم چەندىن سالى لە باوكم بچوكتىر بوو، ھېشتا لە سەر شىنگ و تاقەتى خۆى بوو خەفەت كوشتى، بە چەند سالىك دواى ئەۋىش باوكم، دواى باوكىشم ھەموو كەس و كارەكانم ۋەك ئەۋەى مەرگەمووش لىيدابىن ھەلۋەرىن، ۋەكو شەمەندەفەر فەرگۆن لە دواى فەرگۆن پىشتى يەكدىيان گرت و بەرەو بەھەشتى خودا پۆيشتىن. ھەستايەۋە لەدەستشۆركەكەى ناو چىشتخانەكە چەند مستەئاۋىكى ساردى بە دەموچاۋى خۆيدا كرد، بەسەردەستى كراسەكەشى دەموچاۋ و شوۋىنەۋارى فرمىسكەكانى سىپىيەۋە، ھەر لەۋىش دوو فىنجان قاۋەى گرتەۋە، خەندەيەكى بۆ كارۆ كرد: حەياتم من خەم خوارد تۆ مەيخۆ. كەۋاتە لە جياتى خەم قاۋە دەخۆينەۋە. كۆرە شەرمى شىكاۋو: بەلى قاۋە دەخۆينەۋە. ژنەش بە پىكەنىنەۋە: قاۋە ھىمىن و ھىورمان دەكاتەۋە.

گەشايەك لە پوخسارياندا پەۋنەقى دايەۋە، ھەردووكيان چەند خولەكچىك چۈنەۋە ناو قوزاخەى خۆيان و مات بوون، ھەريەكەيان بىرى لە شتىك دەكردەۋە. كارۆ خەيالى لە كەللەيدا جيا بېۋەۋە، بەرەو گوندەكەى خۆيان بالى گرتىۋو، تىژ تىژ، خىرا خىرا دەپۆيشت و بە پوخسارى (خەندە) ى كچە پوورى دەگرژىيەۋە، خىرا خىراۋ بە پەلەش ئىبتىسام گەراندىيەۋە: ھا خۆت لىرەۋ خەيالىت لە كۆي؟ ۋەرەۋە ۋەرەۋە بە تەنيا جىم مەھىلە.

— لىرەم، بىرم لەۋە دەكردەۋە، دەمەۋى بلىم ئىبتىسام ناۋىكى خۆشە، بەلام خەندە خۆشترىشە، كچىكى پوورىشم ناۋى خەندەيە و زۆر جوانىشە، بابى ماموھەستا نىيە ئەگەر نا دەمگوت دەق ئەۋەيە كە تۆ باستىرد، كچىكى دەستپەنگىنىشە. غىرەت ژنەى ھاندا لە كۆرەى پرسى: ھاۋسەرگىرى كىردۈۋە؟

كارۆ گوتى: نەخىر.. ئىبتىسام بۆ دلىيا بوونى خۆى ئەو پرسىارەى لىكرد: مادام كچى پوورە و خۆشت دەۋى بۆ پىكەۋە ھاۋسەرگىرى ناكەن؟ كارۆ

که می‌ک دلنیا یی دایئ: بۆ ئه وه نا.. بۆ زیاتر دلنیا بوون دیسان ژنه
پرسی: بۆ نا؟

کارۆ هیشتا له وهش زیاتر دلنیا یی دایئ: من نه مالم هیه و نه حالم
حال ه چون ده توانم وابکه م. ئیبتیسام ده یویست پیازنکی سپیکرای ده ست
بکه ویت، پرسى: کچه که مالى نییه؟

کارۆ وه لامیکی دلنیا که ره وه ی دیکه ی دایئ: کچیک له گوندی بژی مالى
له کوئ بوو. به لام له هه مان کاتدا پرسیاریشی لیکرد: تو مالت هیه؟
_ به لئ مالم هیه، نابینی؟ ئیبتیسام به کارۆی گوت. نه ویش ویستی
خۆی دلنیا بکات، پرسى: له گه ل هاوسه ره که ت؟

گره گرم و ته قه ته قیک سه رنجی هه ردوکیانی پاکیشا، به مه زنده ی
ئه وان له ده رگا درا، ژنه دیشدا شه یه کی نه ستووری ره شی به سه ره خۆیدا
هیناو به ره وه ده رگا که چوو، که گه پایه وه و چاوی به په نگ و بۆی کارۆ
که وت بافره یه کی هاتئ. لیوی بۆ ئه و جولاندو چه ند که رته قه ندیکی
شکاند: مه ترسه هیچ نه بوو. دوو پشیلای نیرومئ بوون، مئیه که گه ی
گرتبوو ده هاته به رده می نیره که و پانده بووه وه ده یمراند، که چی نیره که
خاوو شه رمن و ترسنۆک بوو، هه ر سه یری نه ملاو نه ولای ده کردو له شوینی
خۆی نه ده جولا، مئیه ش له هه ژمه تان خۆی به نیره که و به دارو دیوارو
عه ره بانه که ی تۆداده دا، ده یووو گره گرم و ته قه ته ق، که منیشیان دیت
تییان ته قاندو شه رم و ترس نه یان هیشته به مرار بگه ن، عه ره بانه که شم دوو
خسته وه، برده مه پشته وه ی خانوو که و له ویش ته شکه به په یه کم به سه ردادا و
شارده وه. کوپه به بیئ ئه وه ی هیچ وشه یه که له قسه کانی ژنه ی هه ست و
سۆزی رابکیشی، پئی گوت: بۆ شارده وه؟ ده بیئ هه ر ئیستا برۆم.

ژنه که ترساندی: گیانه که م برۆ به لام عه ره بانه که ت لیئه به جئ به ئیله، تو
شه پت کردووو ئیستا شه قاوه کانی به غدا کۆده بنه وه، چه ند که سیکی وه کو
خویان ده نیترن ریگه ت لیده گرن و تیرو پرت لیده ده ن. هه ر به وهش لیئ
ناگه پئین به گرتنیشته ده ده ن. تو له وانیه نه زانی شه قاوه چیه، نه وان به بی
ئیش و کارو کاسبین، گه لۆر گه لۆر له وئ بۆ ئه وئ به دوای شه پودزی وجهه ییدا
ده گه پئین، که سیش ناویری خۆی له قه ره یان بدا، پشتیان هیه نه گه ر
پۆژیک یان دوو پۆژ بگیریئن، له دووه م و سییه م پۆژدا به ره لالا ده کریئن. ئه و

كوپه هه رزه يه ی بهر شەق و پێله قانداو یاری مشك و پشیلەت پێده كرد، ئەو به عەرەبانەوه تۆی دیوهو بێ عەرەبانە ناتناستەوه، كه پویشتی من له گەلت دیمه دەرەوه و یه پهیتونیک دهتندرمهوه، تۆش كه گهیشتی ئەملاو ئەولا مهكه با نهتدۆزنهوه، هه ر ئەو پهیتونهش تیده گه یەنم بهیانی بتهگه یه نیتەوه ئیتره، با چەند رۆژێك بهمجۆره بێ تاكو شهقاوهكان له بیرت دهكەن ولیت ناومید دهبن. تۆ چاكه یه کی گه ورت له گەل مندا كردووه، منیش نابێ به چاكه یه کی بچووك تۆلەت بۆ بکه مهوه؟.. ئیبتیسام زمانی وهكو گازمالوکه ی فاقئ بوو، ئەوه نده له ترازیش بوو زوو ته یرو ته والی دهگرت، به تایبه تی کوکوختیه كان، هه رچی بشیگرتبوایه به ئاسانی به ره لای نه ده كرد.. گه را هه ندیک کێك و برێشكه و تۆخم و نوقلی دهره ئناو کردییه ناو کیسه یه ک و برێك پاره شی خسته ناو کیسه که: ها ئەوه شه پقه و چاویلکه ره شه که ی پیاوه که مه له دوا ی به جیماوه، ئەم کیسه یه ش وه ریگره ئەم شه وه خۆتی پتیه خه ریک بکه، له بیر نه که ی به یانیش زوو وه ره وه پتیه وه نانی به یانی ده خوین، په نیرو هێلکه و سه رتویژو هه نگوینی خۆشم هه یه به بێ تۆ نانی ناخۆم.

به یانی زوو دهنگی شەق وهۆپی سه مه ئالکراوه کانی هه ر چوار په لی ولاغه به رزه كان له گوێه کانی دهنگیان دایه وه، كه ئاژوه ری پهیتونه که به بهر قامچیانی دابوون و به خێرایه شه قامه که یان شه قده كرد. لووشه لووشی ئەوان و گاسه گاسی لێخوړه که دهریان په پانده دهره وه وهك ماری بێ ئیجازه به دووسێ جلیتان گهیشته بهر دهرگای دهره وه ی مزگه وت، سهیری کرده مه مان ئاژوه رو پهیتونی دوینییه. تۆخه کی کردو به ته ناش به ره و ژووره که ی گه راپه وه، خۆی و نوینه کانی رێکخست. به په نادزه، نه وهك مه لا بیینی، گهیشته پهیتونه که و سلاویکی گه رمی کرد و له ته نیشته ئاژوه ره که دانیشته. هه رکه دانیشته با پێچیک میشکی سووپاند و پێچی پێک کرده وه، ئەوه ی به بیر هێنایه وه: كه شه پقه و چاویلکه که ی دامێ گوتی ئەمانه له پیاوه که م به جیماون. پرس یاری له خۆی کرد: ده بێ مه به سته چی بێ، ئایا مێرده که ی چووه ته دهره وه و ئەوانه ی له بیر چووه، یان مردووه؟ كه گهیشته بهر دهرگای مائی ژنه ی، کارۆ هاته خواره وه و له دهرگایدا، ژنه وهك یابراگی پێچرای به دیشدا شه یه کی ره ش و په فته یه کی باشووریانه ی

ریشه‌داری به زه‌نگیانه چنرا و، ده‌رگای کرده‌وه و چند پارچه پاره‌یه‌کی ناسنی دایه کارۆ و ئاماژە‌ی بۆ‌کرد بیداته لیخۆره‌که. ژنه به په‌له خۆی گه‌یاندە ژووری نووستن، په‌فته و دیشداشه په‌شه‌که‌ی به‌لاوه‌نا، به‌کراسنکی کورتی نیوقۆلی په‌مه‌یی وه‌ک بالی میشتی ته‌نک و بی ئاوه‌لکراس، له پیتشه‌وه نیوه‌ی مه‌مکی دانه‌پۆشیبوو، گه‌رایه‌وه هه‌ردووکیان چوونه ژووری ئاشخانه‌که، هه‌ریه‌که‌یان چواره‌بندیکی بۆخۆی راکیشاو له‌ته‌نیشت میزه‌که له به‌رامبه‌ر یه‌کدی دانیشتن. کارۆ له ژیانیدا، له ته‌مه‌ن‌ی چ له گوندو چ له شار به‌سه‌ری برده‌بوو، نه‌ ئه‌و جوړه خواردنه‌ی تام و بۆ کردبوو، نه‌ ئه‌و سینگ و به‌رۆکه پره‌ی بینیبوو. سه‌ره‌تا نه‌وس تازی دا ویستی شه‌لم کوێرم ناپاریزم ده‌ستی به‌ ناو خواردنه‌که‌دا بگێری و تێبه‌ری. دواتر سه‌لمه‌یه‌وه: با په‌له‌ی نه‌که‌م ده‌ترسم به‌نه‌دیتکه‌م بزانی، له‌ دلای خۆیدا وای گوت.

ژنه، که‌رتیک هیلکه‌و له‌تیک په‌نیرو برێک سه‌رتوێژی له‌ناو پارچه‌یه‌ک نان کرد، هه‌ندی هه‌نگوینیشی به‌سه‌ردا کردن و کردییه بابۆله: هه‌رموو بیخۆ، ئاگاشت لیبی خۆت پیس نه‌که‌ی، تۆ شایسته‌ی زۆر له‌وه زیاتری.

— ئه‌وه‌ی من کردم هیچ نه‌بوو... کارۆ به‌ ئیبتیسام ی گوت.

— چۆن هیچ نه‌بوو، تۆ سه‌رو مال و ناموسی منت کړییه‌وه، نه‌گه‌رتۆ نه‌بوی ده‌بایه له‌ نێوان مال و دادگادا که‌وه‌پێ بم و هیچیشم به‌ هیچ نه‌ده‌کرد، له‌وانه‌یه تووشی له‌وه‌ش خراپتر بوومایه. گیانه‌که‌م ئێره‌ شاره گوند نییه، له‌م ولاته‌شدا ئه‌م شاره شاری شارانه، پایته‌ختی ولاته، شاریکی وه‌ک ئه‌م شاره ده‌ریایه، سه‌ری هه‌رو ماری تێدایه، سه‌ره‌پای ماسی و گوێچکه ماسی و دوو مه‌رجان و به‌ردی گران به‌ها، چه‌ندی‌ن مارماسی و قرژال و نه‌هه‌نگیشی تێدایه، ئاگات له‌ خۆت نه‌بی ده‌بییه خۆراکی ئه‌و درپدانه. ژنه تیچاوێکی دایێ زانی مې بووه، ئه‌وه‌نده‌ی خواردوه پېر بووه: گیانه باچایه‌کی شیرینت بۆ تێیکه‌م.

— خراپ نییه ده‌لێن - چایه بۆ ژانه‌سه‌ر باشه... کارۆ وای بیستبوو.

ژنه له کارۆی پرسی: خوا نه‌کا، خۆ ژانه سه‌رت نه‌گرتییه؟

— دوور له‌تۆ له‌ نیوه‌ی شه‌ویوه لایه‌کی سه‌رم وه‌خته به‌ته‌قی.

ژنه وه‌رچه‌رخا، به‌بیرو هۆش و ته‌واوی جه‌سته‌یه‌وه بۆ لای ئه‌و سوورپایه‌وه،

بۆ ئۇ ۋەي ئاۋلەپسى بخاتە سەر ناۋچەۋانى، كەچى وازاۋىيەك گرتى وازى پېھىنا، ناچار زەردەيەكى بۆكرد: تاي گەرمەت لىيە؟ كارۋ ۋە لامى دايەۋە: بەلئى گەندە تايەكېشم لىيە.

ھەستايەۋە دوو قىلە ھەبى ژانېرى - يەكى ژانەسەرۈ يەكى تاي - بۆ ھىنا، ھەر لەسەر مېزەكەش پەرداخىك ئاۋى بۆ راگرت: فەرموو ئۇم دوو قىلە ھەبە قووت بدە. پىكىكى بۆ ئەملاۋ پىكىكىشى بۆ ئەۋلاى كرد: دوام بەسەرياندا خويئند ئىستا دەببەۋە گويىزى ساغ. ژنە ۋاي پىگوت و لەگەلىدا كەۋتە ھەنەك و زارگەمە: ئىستا نوكتەيەكت بۆ دەگىپمەۋە، ھەيامىك لەمەۋبەر بۆيان گىپامەۋە، ئۇ ۋەندە پىدەكەنى ئۇ ۋەي ژان بىت لە لەشتا نامىنى. ھەبۈۋە ھەبۈۋە ئىك ھەبۈۋە مېردى مردېۋو، ھىشتا جوان و پىك و گەنج بوو، مالى ھەبۈۋە مندالى نەبوو، لە سەر دەست و مستى خۆى بوو، لە مالى خۆى بە تەنيا بوو، مالى لەم شارە بوو لەم شارەشدا كەسى نەبوو، پىۋىستى بە پىۋىكى مەردو ئازا ھەبوو، ئۇ ۋەي ئۇ دەۋىست لەم پايتەختەدا كەم بوو، پۆۋى لە پۆۋان بە پىكەۋت توۋشى بە توۋشى پىۋىك بوو، ئۇ ۋە پىۋە ھەمان ئۇ ۋەسلەتەنى تىدا بوو، بە لام زۆر شەرمەن بوو. بىۋەژن بە پاستى بوو دەۋىست ئۇ ۋە پىۋە بكانە ھۈسەرى خۆى، سەرۈ مال و سەرۋەت و سامانەكەى بخاتە بەر دەستى ئۇ ۋە پىۋە، ئۇ ۋىش لە دزو جەردەۋ پىگەرەن بىپارېزى، بىۋەژن ھۈسەرىك خەرىكى ئۇ ۋە پىۋە بوو، خواردنى خۆشى بۆ دوست دەكرد، پاروۋى بە ھەنگۈنى بۆ لوول دەدا، دەيدايە دەستى بىخۈا، كەچى ئۇ ۋە نەژان بوو لە جياتى دەستى بۆ دەۋى بىپا بۆ چاۋى دەبرد. ژنە دايە قاقاي پىكەنىن. ئۇ ۋىش فېكە فېكە ۋەتە خويئى دەمارەكانى و بە پىكەنىنەۋە بە ژنەى گوت: ئۇ ۋە بىۋە ژنە ناۋى چى بوو؟

ژنە نەك ھەر قاقاي پىكەنىنەكەى نەبېرەۋە. بەلكو ھەرۋەختىۋ زگىشى لە گەلىدا بتەقى، دۋاي ھىۋر بوۋنەۋە: ناۋىت بۆ چىيە؟ دىيارە ھەزەت لە بىۋە ژنانە، دەتەۋى چىيە لاي بىناسى و لە خۆتى مارە بكەى. كوپرە بە شەرمەۋە: نا بەخۈاى ھەر ۋا پىرسىم.. ژنە ۋەك دەرفەتېك ئۇ ۋە قسەى كارۋى قۇستەۋە: بۆ نا؟ بىۋەژن بۆ تۆ باشقرە، تۆ زۆر نازدارى يەكېكت پىۋىستە بزانى نازت ھەلېگىرى، كچ ئۇ ۋە نازانى، بىۋەژن ئۇ ۋەمۈنى ھەيە و

شاره‌زا بووه، نه‌گه‌ر له به‌ر هه‌ر هۆیه‌ک له نه‌زموونی یه‌که‌میدا هه‌ره‌سی هینابیی، به‌ ژبانی خۆی به‌رگری له دووه‌میدا ده‌کات، که‌چی که‌چ به‌چاو به‌ستراوه‌یی ده‌چیته‌ ناو هۆلی یه‌که‌م تاقیکردنه‌وه و هیچ پێداویستییه‌کی نه‌و تاقیکردنه‌وه‌شی له هه‌گبه‌دا نییه، ده‌بیته‌ بار به‌سه‌ر شانی پیاوه‌که‌ی و هه‌ر پۆژه‌ی کۆسپێک به‌ری ده‌رگای مآلی هاوسه‌رگریه‌که‌یان لێده‌گری و ئاسته‌نگیک ژبانیان تفت و تال ده‌کات، سه‌ره‌پای نه‌وانه‌ش بپوه‌ژنی وا هه‌یه له‌سه‌ر ده‌ست و مستی خۆیه‌تی و مآل و حآلی هه‌یه، دوا‌ی مێردکردنی ده‌توانی نه‌ویش برێینی.. ژنه وایلێکرد پاست و چه‌پی خۆی نه‌ناسیته‌وه . کارۆ به‌ شه‌رمه‌وه به‌ پوویدا گرژیه‌وه: له‌ گونده‌که‌ی ئیمه‌ش بپوه‌ژنیک‌ی نۆر جوان هه‌یه، خزمی خۆشمانه، گه‌وره نییه به‌لام کورپکی گچکه‌ی هه‌یه.. ئیبتیسام غیره‌ت گه‌یشته‌ کونه‌ لووتی، به‌ مۆپی سه‌یریکرد: جوانی چی؟ له‌وانه‌یه هه‌ر له‌به‌ر چاوی تۆ حوان بیت،باخزمی خۆش‌تان بیت، کورپی خه‌لکی به‌ تۆ چی؟له‌وانه‌یه له‌ داهاتوودا ببیته‌ دوژمن، من گوتم بپوه‌ژن نه‌مگوت - مانگای به‌ گۆلک- نه‌و هه‌میشه‌ منداڵه‌که‌ی خۆی له‌تۆ خۆشتر ده‌وئ. گیانه‌که‌م زه‌ین و هۆشت بیته‌وه سه‌ری خۆت سوود له‌و جوړه بپوه‌ژنانه‌ نابینی.

هه‌ستایه‌وه بای دوو کوپ چای لێنا، یه‌ک بۆ خۆی و نه‌وی دی بۆ کارۆ، هه‌ر به‌ چا خواردنه‌وه پووی تیکرده‌وه: ها لێره‌ی یان له‌وێی؟
 _ له‌ کوێ بم؟هه‌ر لێرم.. کارۆ وه‌لامی دایه‌وه .
 _ چوزانم وامزانی لای مانگا به‌ گۆلکه‌که‌ی.. ژنه به‌ گالته‌وه وای گوت.
 کارۆ له‌ مانگاوه‌ گۆلکه‌که‌ گه‌یشته‌ به‌لام خۆی لێنه‌زان کرد: نا، به‌ نیاز نیم برۆمه‌وه نه‌و لای.

ژنه له‌ هه‌ولدان به‌رده‌وام بوو: کارۆ گیان تۆ پشتت کردۆته‌ خۆر بۆیه ته‌نیا سیپه‌ری خۆت ده‌بینی، که‌واته‌ با بیتنه‌وه سه‌ر باسه‌که‌ی خۆمان، تۆ له‌ رێگا لێت پرسیم هاوسه‌رگیریم کردووه یان نا، نه‌وکاتی وه‌لام نه‌دایه‌وه، حه‌ز ناکه‌م دلت بشکێنم ئیستابه‌درێژی و به‌پانی هه‌موو شتیکت بۆ باسده‌که‌م: من یه‌ک جار هاوسه‌رگیریم کردووه‌و تێیدا سه‌رکه‌وتوو نه‌بوویمه، که‌ ده‌لێم سه‌رکه‌وتوو نه‌بوویمه، واتای نه‌وه نییه من هۆکاری نه‌و شکسته‌ بوویمه، به‌لکو هه‌ر سه‌ره‌تای یان بناخه‌ی بینای هاوسه‌رگریه‌که‌ پفۆک

بووه، خودی هاوسه رگيريه که لا سەنگ بووه، به هيچ جۆريک هاوسەنگي
 تيدا ره چاو نه کراوه، گرته ستيکی به و جۆرهش که ژيانی دوو مرقشی پي
 ده به ستریتوه مه حاله به رده وام بيت، گرته ستيک به زۆري زۆرداری و به بي
 ويستی لايه نتيک له دوو لايه نه که نه نجام دراييت چون به رده وام ده بيت.
 نه گهر به رده واميش بيت له ژيتر پي نانی هه موو ماف و حەزو ئاره زووه کانی
 لايه نه مافخراوه که به .. کارو گيان نه وهی بيستت پيشه کيبه کی کورت بوو
 ده رياره ی هه ر هاوسه رگيريه ک، ده رياره ی هاوسه رگيريه که ی خوشم که ميک
 دريژتر باسی ده که م: پيتره وکه بووم گهره به گچکيان پيکرده م، هه ر
 له و کاته وه پيتره ش و به د به خت بووم. نه و گهره به گچکيه له جياتی
 ژنی دووه می باوكم بوو، دايكم دواي ماوه يه ک به نه خووشي لاره شه خودا بو
 به هه شتی خوئی برده وه، نه و پياوه ی من ماره بپي بووم ژنی يه که ميشی
 مابوو، باوكم له پيئاو خووشي خوئی نه گهر هه موومانی له ئاوئ بکردبوایه
 باکی نه بوو. پۆژو مانگ و ساله کان ده هاتن و ده پويشتن مهينه تيبه کانم
 له سه ر ده ستي زردايكم گرد گرد ده چوونه پال يه کدی و ده بوونه زنجيره
 چيا، تاکار گه يشته نه و پۆژه ی تازه کوته رهی مه کم داده ناو خه ريک بوو
 گليره ی ده گرت. باوکی زردايکه که م داوی ده کرد بمگوازيته وه، من ده گريام
 وياوكم ده يگوت هيشتا ماويه تی، که چی پياوه ماره بپاوه که م نمونه ی به وه
 ده هينايه وه ده يگوت - خو ئيبتيسام له عايشه ی بچوکتري نييه، نه وه نه و
 نه بوو له ته مه نی (۹) سالی گوازيه وه، به هه زار تکاو پارانه وه به هونه ری
 ماميکم يه ک سالی دواخست، دواي يه ک ساله که هه رچنده پازی نه بووم
 وکرده دانو فيغان، چاووپاوی کوشتنيان ليکردم، به ناچاری سه رم هينايه
 به ري و گوازيه وه. نه و له لوتکه ی ته مه نيدابوو منيش هيشتا حەزمده کرد
 هه موو شه ويئ له جياتی ميترد بووکه شووشه له باوه شم بگرم. ئيمه
 خه لکی گونديکی باشووری پۆژه لاتی ولات بووين، نه وانيش له بنه رته وه
 خه لکی هه مان گوند بوون، به لام ماوه ی چەند ساليک بوو بارو بارگيان
 تيکنا بوو له م شاره دا گيرسابوونه وه. ماوه يه ک دواي هاوسه رگيريه زۆره
 ملييه که ی من ژنی يه که می - نازانم به هوی نه خووشي دريژخايه ن بوو
 يان هه وي تاييه که ی من بوو - به زگيداو مرد. کابرای ميترد کاسببييه کی
 باشی ده کردو سامانيکی زۆري له م شاره دا کوکردبووه وه، بو نه وه ی من

لټی پازی بم و خوښم بوی هه موو نهو پارهو پولوی دهستی ده کهوت له دست منی ده کرد، له ماوه ی چنده سالی کدا توانیم پاره یه کی زور به سه ر یه که وه بنیم و بهو پاره یه نه م خانووه م کړی. نیستاش نه م خانووه می منه و تاپوکه شی به ناوی خومه، جگه له م خانووه ش سامانیکي زوری بو به جیته ښتووم و نه ویش تو خوش. هه رچنده کارو بهو قسه یه که میک پسکاو دلشی ناوی خوارده وه و دلنیا بوو نیبیتیسام بیوه ژنه و میړدی نه ماوه، مه زداش قدیلانه ی ده کرده وه تا کو به حیده حیتیک یان خنده یه ک یان هر نه بی به گزیننه وه یه ک، کانیای چاوه کانی له خوشییان بزین و به دوو جوگه له ی باریکدا برژینه ناو نه شکه لکی دهوی و لیواړه وشکبووه کانی په باس بکه، که چی له هه مان کاتدا نه هریمه نیکی په ش ساردییه کی ده خسته دلی و سه رچی دی ده برد: داپیرم به رحمت بی ده یگوت - نای له بیوه ژن چنده مه کربازه، کونه ده فروشی به نرخي تازه - کارو به نیبیتیسام ی گوت: خانووه که وه موو سه روه و سامانه که شت پیروزه و خیری لی بیبی، به لام پرسیارکت لیده که م: رحمتی چنده ده بی مردووه؟ نیبیتیسام به رده وام بوو: هیوادارم هه راسانم نه کردبی، نه که رپشوو درژی بی هه ر نیستابوت باسده که م: هاوسه ره که م له بواری کارکردن و خو بژیویدا نمونه ی که م بوو، له پینای په یدا کردنی پاره و خوده وله مه ندردن هه ر له غاره غارو قوشمه دابوو، بو نه و مه به سته شی تاگردانی به ته وای له یه ک شوین گهرم نه ده کرد، له وی بو نه وی گه پریده ی شاران بوو. دوی ماوه یه ک له هاوسه رگریه که مان کومه لیک کاری به لینه ده رایه تی له شاری هه ولیر پی سپر درابوو، له م کاره شیدا له گه ل که سیکي نه و شاره هاویه ش بوو، دیاریوو له وی ناسیاری له گه ل هه ندی بنه ماله و خه لکی باش په یدا کردبوو. ناووه وای شاره که زورخوش بوو، له هه مان کاتدا نه یده ویست من و هه وییه که م پیکه وه له یه ک ماله دابنیشین، بویه منی برده نه و شاره و ژنه گوره که شی له به غدا به جیته ښت. سه رتا پیم و ابوو شاره به درکراوم و ده که وه غریبیان، چنده مانگیکی ش هه رواوو. ژنانی نه و گه پرکه ی نی می لیوو دوی عه سران له بهر ده رگای ماله کانیان به کومه ل داده نیستن، من زمانی نه و انم نه ده زانی له گه لیاندا دابنیشم و بدویم، ناچار له کونی ژوروه وه نه ده هاتمه ده روه، ژنانی نه و شاره که م له ماله وه ده هاتنه ده روه، هاتنه ده روه وشیان به

عەباو پەچە بوو. مێژدەكەم بەهۆی كارەكە یەره هەندێ خەلكی خوێندەوارو
 دنیادیتەو چاوكراوەی دەناسی و تێكەلاوییهك لە نێوانماندا دروست ببوو،
 كەم كەم هات وچۆی یەكدیماندەكرد، هەندێ لە ژنەكانیش دەیانخوێند،
 ئێوان و پیاوێكانیان عەرەبییان دەزانی بۆمن فەراموشییەکی باش بوون و
 خدووم پێتو گرتبوون.. لە ماوەی مانەوێمان لەو شارەدا سەدان وشە
 زمانی كوردی و چەندین ئاكارو پەوشتی بەرز بوونە زادی ژەمەكانی پۆزانەم
 و گوێرای گوتیەكانم، كە هەتا ماوم دەزنگێتەو. قەت ئێو كچ و كوێ
 ژیکەلانی لە یادم ناچنەو كە لەبەر دەمی مالهكان و لە ناو كۆلانیەكاندا
 كۆدەبوونەو و دەستی یەكدییان دەگرت، وەك چۆلەكە دەیانكردە ویسە ویس
 و بە ئاوانی خۆش گۆرانییان بە گوتیماندا دەچری، لە گەل ئێو گۆرانی
 گوتنەشدا یارییان دەكردو هەلەپەپین. ئای چەندەزم دەكرد منیش لەگەل
 ئەواندا هەلەپەپام، خۆ منیش هەندە لەوان گەورەتر نەبووم. بەدایەو
 ماوەی مانەوێمان زۆر درێژ نەبوو، هەروەك پێشتر باسكردەویتیەكەم بە
 زگی داو مرد، پیاوێكەشم لەبەر منداڵەكانی لەهاتوچۆی نێوان بەغداو هەولێر
 بە پوودای هاتوچۆ گیانی لەدەستدا. من زۆر حەزم لەو بوو لەو شارە
 بێتێمەو بەلام كەس و كارم پازی نەبوو..

ئێتیتسام هەناسە یەکی قوولێ هەلمژی و سینگی خۆی دەپەپاند، بە
 نوێنەرایەتی دلی تیرێکی تیزێ بە كەوانی چاوەكانی هاوێشە كارۆ: بە
 قوربان دەزانی بۆ بە كوردی قسەت لەگەڵدا ناكەم؟ هەر بە خۆشی
 وەلامی دایەو: هەتا بە باشی فێری زمانی عەرەبی بیت، چونكە لێرە
 پێویستت پێی هەیە.

_ ئاوا !!.. كارۆ بە سەرسوپمانەو وای گوت.

چاوی گێرا كورسییەکی تەنیشەت كارۆی دەستنیشانكرد، چوو ببنپالی
 و بەبێ شەرم دانیشەت، سەری بەسەریو ناو نەنا، لەوانە یە چەند داو
 موویك لەنێوان سەریاندا مابیت، چرپاندییە بناگویی: كارێكم پێتە بەلام
 با چۆلەكەكانیش گوتیان لێنەبیت، لەوانە یە سیخوپیما بەسەردا بكەن، بەلێ
 سیخوپی بەوانیش دەكەن، زۆر لایەن و گروپی شەپانگێز هەن لە شەپی
 دەروونیدا ئێوان و نمونە ی وەك ئێوان بەكار دەهێنن، ئێمەش بای خۆمان
 لەو جۆرە دۆزمنانەمان هەیە.

— ئى باشە باۋايى، ئەدى ئەو كارە نەيتىيەت چىيە كەبە من دەكرى؟! زىنە لەبەردەم كۆپەى خۆى زۆر پەرىپووت و بىنەوا كرد: گىيانە من حورمە و زەغىفەمە، دەسلەلاتى سەرىپىنى مەرىشكەكم نىيە. ئەم شارەش پەرى سەو سوارو خەلكى بەدپەوشتە، بۆ ژنىكى تەنىاي وە كو من زەحمەتە لەدەست ئەو گورگانە بەسەلامەتى دەرىچم، بەچاوى خۆت يەككىك لەو دزو قۆلپرانەت بىنى. من تەنيا مەنەم بەتۆمەيە. نامووسى خۆم دەدەمە دەستى تۆ، تۆش مەدبە و بىپارىزە، پىاوى مەرد ھەر ئەوھى لى دەوھەشەتەو مەردايەتتەكى خۆى نەدۆپىنى. ئەوھى من لە تۆم دەوئى كارىكى قورس و سەخت نىيە، دەمەوئى ھەموو بەيانىان زوو بىيەئىرە زەمبىلىك بىيە و بۆيە بازار، ئەو خواردن و كەلوپەلانەم بۆ بكپى كە پىويستەم، كرىى خۆشت بە دەبلى وەرىگرە، دلنىام ناٹومىدەم ناكەى لە تۆ زياتر كەسى دىكەم نىيە بىواى پى بەكم.

كرىى دەبىل لای كارۆبووھ شەكرۆكەى ترش و شىرىن، مژتى مژتى تاكو كانىاوى دەوى زا: مادام نامووسى خۆت دايە دەستى من بەو چاوانە دەتپارىزم، ھەر ئىستا زەمبىلىكى بە تالم بدئى و ناوى كەل وپەلە پىويستەكانم پى بلى، بەيانى لە بازار دەيانكەم و دەيانەتەمەو، ھەموو بۆئى بەمچۆرە، نەك بەيانىان بىم زەمبىلى بىم و بۆمە بازارو بگەپتەمەو و دىسان بۆمەو، لەو- ھىن و من ھىنە - كانمان زۆر بە فەرۆ دەچى. ئىبتىسام خەندەيەكى بۆ كرد و پىي گوت: دەزانى تۆ لە من و لە بابىشم ئاقلترى.

ئەستەغفىروللا، ھەموو كەس لە من ئاقلترى، من كابرايەكى بىسەر گۆم چۆن بارۆن ئەوھا دەپۆم. كارۆ وای گوت، كەچى ئىبتىسام ھەلنا و پى دا: قورىان ئەوھى تۆ ئاقلەت پىدەشكى كەس رىبەدەرىشى پىتابا. كارۆ خۆى لەو ھەلئانە زۆرە بەكەمتر دەزانى، بۆيە گوتى: خۆرگە واپايە. شەپقەو چاويلكەو زەمبىلەكەو پارەكەى ناو زەمبىلەكەشى وەرگرت، پارەكەى دەرھىتا ژماردى: سەفتەيەكى باشە، كرىى رىگاش نادەم بە پىيان دەپۆم.... كارۆ بەمچۆرە بىرى كەردەو.

رۆژانە زەمبىلى بە پەرى بە شانىدادەدا و- ئەگەر جار جارە سوارى پەيتون بوايە ئەگەر نا- بە پىيان ھاتوچۆى دەكرد. ئەو پارەيەى لە

نواى كړېنى پېداويستيه كان دهمايه وه ژنه لىى وهرنه ده گرت هه، نه و پاره يه
برېككى كه م نه بوو، نه وهى له لاي نه و ده ستي ده كه وت زور له وه زياتر بوو
كه له هره بانچييه تى و كړلگرييه كى ده ستي ده كه وت.

به يانييه كى سارد بوو، مانگى شوياتى (۱۹۵۲) بوو، ئيبتيسام نه و پوژه له
هموو پوژه كانى ديكه زووتر له خه و هه ستابوو هوپينهى ده كرد: نه مړو
چله مين پوژى به كدى ناسينمانه، چل روژ له ته مهنى عه شقدا كه م نيبه،
عه شق ده بى له هر روژيكا به لاي كه مى بستيك گه شه بكات، عه شقى
ساليك پيى له سهر زوى و سهرى له ناو هوره كانه، عه شقى چنه د ساله
له ناوينى مانگ پوخسارى خوى ده بينى، عه شق به هيزو نهمره، روحيكى
نه زه لبيه، به ژنى نه وه نده به رزه هيچ روحيك شيك بوى نيبه ده ستي
بگاته لووتى و به زيندويتى بيخنكيتنى، عه شق گولله به ندى له پشستيه،
عه شق كوزه كان گولله كانيان چرووكه، خه نجه رو چه قوكانيان كولن نه ك هر
عه شق هه ته جوجكه به كيشيان پى سهر نابري، باله خانى مالى عه شق له ناو
ته لبه ندى پولاينى سينگدا بنيات نراوه، له ناو له پى فاتيمه زه هرادايه،
حه سهن و حوسين ده ستيان پيوه گرتيه كى حدى هيه بيرووخيتنى..
مه شقهرهى ناگرى عه شقى كارو و داخى سهرى حه سهن و حوسين سينگه
كوژتيان پيگرت و تووره يى ناخى هه ژاند، به سى چوار چه په روكى ده موچاوى
و چوار پينچ مسته كولهى سينگى هموو تووره ييه په نگواردوه كى ناو
سينگى پژانده سهر معاويه و دارو ده سته كانى. دلى نواى خوارده وه، به لام
هه ردو قورتى چاوه كانى پر له ناو بوون، له ده لاقه كانى ژووره كيدا به
نواى كتيبيكا ده گه را ناوونيشانه كانى پى نه ده خويندرايه وه .. هه ندهى نه برد
گره كى نيسته وه بووه پشكو، پشكوكهش به ره به ره بووه خوله ميش..
هه ستا ده موچاوى خوى شوش، ديسان به ناو ده لاقه كاندا گه را، نه و كتيبيى
ده يو يست دوزييه وه: كتيبيكى خوشه هه تا نه و ديتوه خومى پيوه خهريك
ده كه م.. به چاويلكه يه كى نهمره به كى تايبه ت به خويندنه وه هه ردو چاوه
قه تيبه كانى خوى شارده وه، كورسييه كى له به رده م تيشكه زپرينه كانى
خوزه مه لوتكه كى به ر ده رگاي ناندينه كه داناو ده ستي به خويندنه وه
كرد: (نه وانى له بهر چاوم راسته وخو پيمدا هه لده لپن و ستايشم ده كه ن،

نه وانه ديواريكي لوتېه رزانه ي نه ستور له بهر دهم دروستده كه نه بؤ نه وه ي
 بستېك پېشه خوم نه بينم) .. سهر ي له سهر كتيبه كه لاداو بير ي كرده وه:
 نه و خه سلته له مندا نيه، هه رچنده بابايه كه هه نه ناموزگاريم ده كه نه
 - پياويكي قيت و قوزو ده وله مهندي وه كو خوم بگه مه هاوسهرم - له و
 گوټيه م ديت و له وي دي ده پوا و باكيشم نيه، كارو بومن له سهرم دي و له
 پيم ده رده چي ..) چنه د لاپه په يه كي ديكه ي له كتيبه كه ناوديو كرد و چنه د
 رسته يه كي ديكه شي لي خوينده وه: (جواني به رده وام نابي، هه تا نه و كچه ي
 له بهر چاوان زور جوانه، نو ي ميژد كردن و مندا ليووني به ژن و بالا مامزيه كي
 ده بيته بالاي بارگينيكي ماندوو. جواني ده رده وه ته نيافاقيكه بؤ پاكيشاني
 پياو، پاداشتيكه سروشت داويه تي به نافرته بؤ نه وه ي پياويكي پي پوا
 بگات، جواني جوړيكه له فيلي چاو. سينگيكي پر چ به هايه كي ده بيت
 نه گه ر دليكي په قى تيدابي، دم وليويكي فسقي چ نرختيكي ده بي نه گه ر
 زمانكي تيدابي ژهر برېژي، پرچيكي لولي بريقه دار بوچي باشه نه گه ر
 له ژريدا عه قليكي ژيرانه نه بي، ده ست و قول وياسكيكي جوان نه فريديكه
 نه گه ر پيلاو بؤ پوي پياو به رز بگاته وه) .. كتيبه كي ي پيكا دايه وه و سهر ي
 كاتژميده كي كرد، حوت ونيو بوو. په نجه رهي ناشخانه كي كرده وه و گوټي
 موچ كرده وه، له دهنگه دهنگي موچه خورو فهرانبه راني حكومت و
 قيژه ي ههندي له و ژنانه ي له نانه واخانه كان ده هاتنه وه زياتري نه بيست.
 گرژيه كه پوخساري گرژكرد، بؤ خوي دووا: ده بوايه ئيستا بگه يشتبوايه، يان
 نه وه ته له خو ماوه يانيش پاره كي كه مي كرده وه نه يتوانيوه په يتونيكي
 به كړي بگري.

ته قه ته قى ده رگاي ده رده وه نه لقه كان ي زنجيري بيركردنه وه كي پچراند، غاريدا
 كردييه وه: سوپاس خودايه خويه تي .. زه مبيله كي ليوه رگرت و زو هاتنه
 ژوړه وه. چوو نه او ناشخانه كه و خريكي ناماده كړدن ي چيشته كه بوو،
 له ماوه ي نيو كاتژميده ميژي نانخواردن ي به چندين خواردن ي به تام
 پازانده وه. به قسه ي خوش و خنده ي ژر ليوان و نر مه پيگه نين نه و
 ژمه شيان نوشي گيانيان كرد. نه و روژه ئيبتيسام زياتر خوي لي نزيك
 ده كرده وه، كه خواردنه كان ي دا دنا به نه نقه ست پرچه دريژو خاوه كي
 له سهر و مل و شاني ده خشاند. هه رچنده نه و هه لسو كه وته ي له پيش

چاوی کارۆ نیشانه‌یه‌کی سه‌رسوپمانی زه‌ق بوو، که‌چی ژنه‌ به‌یه‌ک پسته‌
 نه‌و هیمایه‌ی له‌به‌ر چاوی لابرده‌، سه‌ره‌تا ناگرتوکیکی له‌ناو ئاشخانه‌که‌
 ده‌ره‌یتا، دواتر لیتی پرسى: گیانه‌که‌م نه‌و پووش و گیا و شکبوانه‌ی ناو
 باخچه‌که‌ت دیوه‌؟ کارۆ هه‌ستایه‌وه‌ و له‌ په‌نجه‌ره‌که‌وه‌ سه‌یری باخچه‌که‌ی
 کرد، وه‌لامی دایه‌وه‌: به‌لێ دیومه‌ .

ئیبیتیسام سۆزی به‌سه‌ر کارۆ دا باراند و پێی گوت: هه‌یاتم، ناگرتکیان
 تێبه‌رده‌ با له‌ شوینی خۆیاندا وه‌ک من بسووتین، که‌ سووتان و نه‌وان
 -به‌ پێچه‌وانه‌ی من- دامرگانه‌وه‌ و بوونه‌ خۆله‌میش . (ژنه‌ بۆ خۆی
 دوو: وایزانم به‌ردیش ده‌کاته‌ خۆله‌میش، ته‌نها گری ئاگری هه‌ناوی من
 دانا‌مرکیتیه‌وه‌).. ئاماژه‌ی به‌ بیل و خاکه‌ناس و دوو ده‌ویک کرد که‌ له‌وئ
 داندرا‌بوون: به‌وانه‌ په‌یتا په‌یتا و له‌سه‌ره‌خۆ بیکتله‌، ئیستا نا نیوه‌پۆ که‌
 نانت خواردو ته‌واو هه‌سایه‌وه‌ ده‌ست پێیکه‌، خۆت زۆر هیلاک مه‌که‌ .
 ئه‌مپۆ و به‌یانى و دوو به‌یانى و چه‌ندین رۆژی دیکه‌ش هه‌ر به‌م کاره‌
 خه‌ریک به‌ یه‌ک چرکه‌ سه‌یری زه‌وی کرد: مێینه‌ نه‌پینه‌کانی ناو دلای
 پاسته‌وخۆ ئاشکرا ناکا، ناراسته‌وخۆ ده‌ر ده‌به‌ری، ئه‌ویش په‌له‌ی نییه‌ که‌ی
 به‌ ته‌واوی سووتام، دامرگانه‌وه‌ و بوومه‌ خۆله‌میش، مه‌سینه‌ ئاوێکم پێدا
 ده‌کا و شوینه‌واریشم ناهیلی .. دواتر سه‌ری به‌رز کرده‌وه‌: هه‌ر به‌کیلانه‌که‌ش
 ناوه‌ستین دواتر دایده‌چیتین، که‌ داشمان چاند و هاته‌به‌ر به‌ پشتیوانی خودا
 پێکه‌وه‌ به‌ره‌که‌ی ده‌خۆین... نه‌و له‌جیاتى له‌گه‌ڵ کارۆ بدوئ له‌گه‌ڵ خۆی
 بوا: وایزانم بۆی له‌ بنی کو‌دیش بده‌م هه‌ر تێم ناگا .

(کارۆ) چوه‌ ناو باخچه‌که‌ وه‌کو جوتیارێکی شاره‌زا له‌ کێلگه‌ و پووش
 و په‌لاش و دارو ده‌وه‌ندا سه‌یری هه‌موو لایه‌کی باخچه‌که‌ی کرد، مه‌زه‌نده‌و
 تێپینه‌کانی له‌ میشکی خۆیدا تۆمار کرد و پلانی دوو لایه‌نه‌ی بۆ دا‌پشت
 - کورت مه‌وداو دوور مه‌ودا: نه‌گه‌ر پۆژانه‌ چوار سعات کار بکه‌م نه‌وه‌نده‌
 پۆژه‌ی ده‌وئ، به‌لام نه‌گه‌ر پۆژانه‌ شه‌ش سعات نیش بکه‌م که‌متری ده‌وئ ..
 ده‌رباره‌ی پلانه‌که‌ی بیرى زیاتر خه‌ستکرده‌وه‌، هه‌ردوولای لێکدایه‌وه‌: نه‌گه‌ر
 چوار سعات کار بکه‌م به‌یانیان که‌ ده‌گه‌مه‌ ئێره‌ دواى ناخواردن یه‌کسه‌ر
 ده‌ست پێده‌که‌م و پێش نیوه‌پۆ چوار سعاته‌که‌ ته‌واو ده‌به‌ی، که‌ ته‌واویش
 بووم یه‌کسه‌ر بۆ مزگه‌وت ده‌گه‌رپێمه‌وه‌، که‌چی نه‌گه‌ر شه‌ش حه‌وت سعات

کار بکەم پتویستیم بە ھەردوو دانسی رۆژەکیە، واتە دەبێ نانی بەیانی و نیوەرۆ لەم مەلەدا بخۆم، ئەوەش بۆ من شەرمە، ناکرێ ھەموو ژەمەکان نێزەبخۆم و خۆم چاوە بەرەوژێری ئەو ژنە بکەم. پاستە خواردنەکانی بە تام و لەزەتن و خۆشی ژێکی تێر ئەقل و ئەریاب و مەشرەف خۆش و چاوە تیرە، بەلام ھەر جارێک و دوو جارە لەوەی زیاتر بێ دەبمە کاسەلێس و بەرمایک خۆر. چاوی بە باخچەکەدا گێرایەو، ھەر بەچاوە بست بە بست پتوای، مەزەندەیی پەقی و نەرمی خاکەکەشی کرد: ئێرە لە ھەر ئەوەی بارانی کەمە و چەندین سالی شە بەکار نەھاتوو، خاکێکی فشۆل و نەرمیش نییە، ھەر خۆی پتەپەرەو خاکەناسەکەش وام پتەلێن دیارە ماوەیەکی نۆرە لێرە کەوتوون ژەنگیان ھەلێناو. خاکێ پەق کاتی زیاتری دەوێ ھەر پۆژانە چوار سعات کارکردنەکەم بەسە، بە ماوەی کێلانەکە زیاتر بێ. دیسان چاوی بەملاو بەولادا گێرا ھەردوو پتێکی عەرەبانەکی لە ژێر ئەو تەشکە بەرەیدابینی، کە ئیبتیسام لە ژێردا شارەدبوویەو. دلخۆشی و ئارامییەک ناخ و پوخساریان گەشاندەو. تریە تری دلی لەقەفەزەیی سینگی دا سەکنا بە ئارامی گوتیە خۆی: سوپاس خوا بە عەرەبانەکەم ھەر ماوە. گەراییەو ژوورەو بە دەم و چاوی ژەدا گرێیەو: بەلێنم پتەیی خاوەن بەلێنم و دەیگەینمە جێ، خەمت نەبێ بەلێنەکەم دەبەمە سەر، بەلام ئەمڕۆ نا سەبە، ئەمڕۆ بەلێنم بە مەلای دایە دەبێ مژگەوتەکە جوان خاویێن بکەینەو، ئەگەر نەچم عەیبە.

ژنە پتیی ناخۆش بوو، بەلام بە ناچاری و بە ھەمان شێوەی پتیشتر ئەمجارەش ھەندێ پاری لە ناو زەمبیلەکی دەستی (کارۆ) ناو بە - ئەللا بەرعاک وە عەلی مەعاک - تا کو قەمتەرەیی دیواری دەرەوێ حەوشەش بەپتیی کرد.

کارۆ به هه مان شیوهی رۆژی پێشتر به یانیه که ی گه یشته وه مائی ئیبتیسام، به گهرم و گوپتر پێشوازی لیکرا، به جۆش و خرۆشتر به تامتریش نه و ژمه خواردنه شیان تۆشی گیانیان کرد. به لام کارۆ نه و نه ده ی خوارد مپیوو، گه ده ی پپیوو، خۆی چه ندجاریک به ملاو به ولایدا نوشتانده وه و خاویله که خه نده یه کی به پووی ئیبتیسام دا هاو پێشت: زۆرم خواردییه ده مه وئ خواردنه که به ره و هه موو ده ماره کانم بچێته خواره وه .

__ ئای له گیانت خۆش بئ و پئی گه وه بی... ئیبتیسام به کارۆ ی گوت .

__ له وه ی گه وه تر بم ده بمه نه و عووچه ی باوکم ده یگۆ .

__ مه به ستم به ژنت نییه . ده مه وئ ته مه نت درێژین . ئیبتیسام پئی گوت .

نوای ده مپک گفتوگۆی خۆش و ده مه ته قیی به تام، به پئی نه و پلان و خشته یه ی دایر پشتبوو چوو نه و ناو باخچه که و کاره که ی ده سته پیکرد، ژنه ش گه راپیه وه ژووره وه به به روانگه یه ک سینگ وزگ و به رکۆشی خۆی داپۆشت و له ئاشخانه که دا به چیشتلێنان خه ریک بوو، به لام ناوه ناوه ش په رده ی په نجه ره ی ئاشخانه که ی لاده داو سه یزکی ناو باخچه که ی ده کرد، چه ندین جار په رده ی لاداو سه یزکرد، هه رجاره ی به جۆریک ده دیدیت، بینی پێش نه وه ی ئاگره که دابگیرستی په پوله وه موو زینده وه ره کانی ناو باخچه که ی ده رده کرد نه وه ک له ناو ئاگره که دا بسووتین، دارو ده وه نه بی که لکه کانی له لایه ک گزره ده کرد و ئاگری تێبه رده دان، سه ری سۆنده ی به ده سته وه گرتبوو گیاو پووشه سووتاوه کانی ئاو پرژین ده کردو خۆله میشه که ی ده مراند . بینی شه روا له که ی داکه ندووه و به ده ربپیه کی خه زنه ی سه پی شۆری ته نک وه کو په لیک دیت و ده چیت، جار جاره ش که ده که وته به ر تیشه که زیرینه کانی خۆر، هه موو شوینه هه ستیاره کانی جه سته ی له ژیر نه و ده ربپیه، شیوه ی نه ندازه یی خۆیان به ته واوی به رجه سته ده کرد، که نه و شیوه نه ندازه ییه خاوییه ی بینی، نه ویش له په نا په رده که و له درزی په نجه ره که وه بووه په یکه ریکی بئ هه ست و خوست، هه ندی جاریش نه فره تی له و چه ند پتکه هه وه چلکنه ده کرد، که به ری خۆره به خشنده که یان ده گرت و نه یانده هتشت وینه ی هه ستیارترین شوینی ژیر ده ربپیه که له میشکی خۆی بزمار پیز بکا . ماوه ی نیوان په نجه ره و چیشته کولێنه ره که دوو هه نگاو بوو،

ئەو لە ناوەندی ئەو دوو ھەنگاوەدا چەقیوو، لینگیکی لە پیش و یەکیکی لە پاش ھەردوو لای (چیشتەکو و باخچەکە) بەرێ دەکرد لە ماوەی نیو کاتریمێردا کفتی دلی خۆی دامرکاندەووە مەبەستی خۆی پێکا ھەردوو دەستی پانکردنەووە لەبەر خودا پاراپەووە: خودایە چەند بەخشندە، ھەندێ جار بەبێ نزاو پاراپەووە ھەرخۆت لە ناو دلی بەندەکانی خۆتی و بۆ ئەوێ بگەن بە ئامانج کار ئاسانیان بۆدەکە.

ئیبیتیسام بەمەزەندەیی خۆی بەو نیو کاتریمێرە نیوێ رینگای ھات و نەھاتی بری، بیری ھێناو بردو لیکیدایەووە: ئەوێ من بینیم یاخو کەس نە ببینی، بە تاییەتی ئافرەتان، ئەو خرتە سینگ پانەیی بە ھەر چەندی بکرم کەمە، نابێ لە دەستم دەریچێ و کرپاریکی دیکە ببقۆزیتەووە. بیریکی دیکە بۆ ھات: دەترسم ئەو دراوسێانەیی دەورووبەرمان بەوشیوەیەیی ببینن و ئیرەیم پێ ببەن. ھەلمی ناو مەنجەلەکەیی سەرئاگر فشاری بۆ دەرپۆشەکە ھێنا وێک دووجار بەرزو نرمی کردەووە و تەقە تەقیکی کرد، بە ئەنقەست بە دەستی پووت دەرپۆشەکەیی لادا، پەنجەکانی گزانەووە، بە ئەنقەستیش پەنجەرەکەیی کردەووە و قیزاندی، کە ئەو قیزاندی کاروبێلەکەیی فرێدا، بەسەری کۆت و پای پەتی و دەرپیتی سپی، خۆی گەیانە ژوورەووە ژنەش پەنجە سوورەلگەراوەکانی خستە ناو لەپەکەیی دیکەیی زیاتر کردییە ئاخ و ئۆف: لە بیرم نەبوو لەپکێک لە دەستم ھەلکێشم بە دەرپۆشی مەنجەلەکەیی سەرئاگر پەنجەکانم لە تەقلو ھاتن.

__کوا ماست؟ ھەندیک ماستی لێبەدین ژانەکەیی دەپوا... کارۆ ئەو بیژۆکەیی لە دایکی بیستبوو بەلام ژنە سەری خۆی بەرزکردەووە، سەرنجی کارۆی بەرەو دیواری لای ئاشخانەکە راکێشا: لە ناو ئەو دەلاقە بچکۆلەیی دەرمانی سووتان ھەیە، لوولە ھەتوانەکەو پێچەرە پارچە پەمۆیەکم بۆ بیتنە، ئەو لە ماستی باشتەر، ناھیلی چەرمی شوینە سوورەلگەراوەکان ببەن برین.

کورپە لە ناخی دلێووە حەزی دەکرد ئەو دەستە خڕپنە پیفۆکییەو پەنجە نەرم و شلانی بخاتە ناو لەپی خۆی و لیکدی بخشین، بەلام شەرم نەییشت. ژنە چاوی لە چاوی نا، کەچی ئەو چاوی خۆی بەردایەووە. ئیبیتیسام سەرزەنشستی خۆی و سەرکۆنەیی ئەوێ کرد: کەوتوو مە دوای کلاوی بابردوو، وا بزانم چەرمی گای بپچرێ، پیلای قالتاغ بپزێ، پەردەیی شەرمی ئەو کورپەیی ئەوێندە قایمە نادێ.

دوو فېره ئاوى ساردى له دۆلكه كې بهر ده مى خوارده وه، ناخى فېنك بووه وه،
بىن نه وهى چۆله كه په كېش به بنا گوئيدا بجرئوينى، ناشته واييه ك له ناخيدا
گه شاندييه وه و گوپى خړ كړد، پوخسارى سوور ه لگه پړا، به كوپه ي گوت:
مه ترسه ئىستا فېرى برين پېچىشت ده كم.

— برين پېچى !! نه وېش ده زانى؟ كارو به سهر سوپمانه وه له ئىبتىسام ي پرسى.

— به لى ده زانم نه گهر شوئىنك زامدار بوو هر خوم تيمارت ده كم.

كوپه ليوه كانى قېمسان و به تاكه سوپاسىنكېش نه كرانه وه، ژنه ش بېرى جما و
باز بازانى و نه و بهر نه و بېرى پىكرد: شه ش سالى په به ق ته مه نىكى كوله مه رگى
و درده سهرېم به ژن و مىردايه تى له گه ل پياوه كم به سهر برد، هېچم لى نه ديت
دل م پتى خوش بىت و بېگېر مه وه، نه وه سى سالىشه به بيوه ژنى هر هېچ،
خودايه به گه وړه يى خوت قهره بووى نه و هه موو مه رگه ساتيانه ي رابردووم بو
بكه يه وه و له م چركه ساته دا نه م ماله م بو بكه ي به يه هشت، له م به هه شته ي
تئيدا ده ژم ته نيا نه م پياوه كم، خودايه نه م دوعايه م بو خوم نيه، بو
نه م كوپه شهرمن و هېچ نه ديتييه، گمه كم و بووغه بووغي من و نه و تىكه ل
به يه كدى بكه ي، نه وېش به نده و هه زارى خوته به مرازي بگه يه نه ..

تيمار كړدن و پېچانه وهى ده ستى ته واو بوو، دلۆپه فرمىسكه كانى سهر كولمى
ئىبتىسام (كارو) يان كرده مقبلا، نه گيان نه زمان، نه هه ست نه خوست،
بېياكانه خوى سووراندوه بپواته وه ناو باخچه كه مى بو ئىبتىسام خوار كړده وه و
گوتى: ده پوم كاره كم ته واو ده كم .. كه چى ئىبتىسام پازى نه بوو: مه پو، كزه
بايه كى ساردى هه لكردوه، توش ماندوو بووى و ئاره قهت كردوه با لىت نه كاته
به ره ننگ و كوخه رېشه، نه و نه ده ي نه م دانه پوژه كردو ته به سه، چپشته كه
كولاوه و ناماده يه دانېشه برسيمانه با بېخوين.

به و قسه يه سهر و دل و مېشكى حه سايه وه، پوخسارى گه شايه وه، په لامارىدا
— زگه هات تېبه ريه — گوشت و برنج و كفته كانى داپه روست .. ئىبتىسام خه نى
خه نى له ناخيه وه پنده كنى: ئاى به قورىانى نه و له پانته بم، هر خه مى
زگيتى ناگاي له بهر زگى نه مايه .

كارو له ژيانى خوى نه نه و نه ده خوار دنه به تام و چه وړه ي خوار دبوو نه
نه و نه ده زوړيشى خوار دبوو، له پېشه خوى ده يگوت: نه و نه ده خوار دنى چه وړم
خوار ديه بوويمه به رميليكى پې، نه و نه ده قورس بوويمه به غلور كړنه وه نه بى

ناپۆم. دواى نيو کاتزمير زگى وهکو مانگای تازه زای، ده تگۆ گۆلکى ساواى له بهر هه لگيرايه قۆره قۆپى بوو، وهکو دۆى گزگزای ناو مه شکه دهه ژاو بلى دهدا، هه ر خۆشى به خۆى دهگوت: ده لى کاردييه ريخنه م خوارديه هه ناوى پس پس کرديمه، ده ترسم به خۆمدا بريم ئابرووم ده چى.. وهک که له شيرىکى بالشۆر چوو هه ر کاره کهى. له بهر غاره غارى نيوان شوينى کارو ئاو ده سته کهى ده ره وه هه چ بريارى نه بوو، ئاو ده سته که زۆر له ئاشخانه که نزىک بوو، هه رچه نده له شه رمان خۆى ده گوشى، شمشالزهنى ناو زگى شمشالى خۆى هه ر ليدنه دا، خۆى زياتر ده گوشى شمشال ده بووه دووزه له وه دهنگى ناسکتر ده بوو.. ژنه هه ستنى پيکتر: ئاى کۆره بم، خواردنه کهم زۆر چه ور کرديوو په له فيرکهى گرتيه. په رداخىک ئاوو ده نکه حه يىکى زگچوونى گه ياندئ.

په ننگى ئاسمان وهک شه ش تاک بازنه زيره کهى باسکى (ئيبتيسام) ي لته اتبوو، خۆر چه ند بالىکى مابوو له په نا سه رتيلهى خانوو هه کان خۆى به شاريت وه. بيل و خا که ناسه کهى له لا په رگه يه کى باخچه که دانا، سه رى شيره ي بۆپى ئاوى ته نيشته باخچه کهى کرده وه، ده ست و پلى تا ئانيشکى، ده م و چاوى و نيوه ي سه رى، قاچ و قولى تاکو سه ر گوزينگى به جوانى شووشت، شه روا له کهى هه لگرت وه وه هه ردوو لنگى نه ويشى به سه ر لنگه کانى خۆى دا هينا، که ميک به کزى و مه لولويه وه چوو ژوو ره وه به ئيبتيسام ي گوت: ئه م دانه رۆژه ش سه ره مريکى ديه کهم کرد، ئيواره داها ت ده بى بپۆم. ئيبتيسام له وه رويشتنه شى پازى نه بوو: نا مه پۆ، به وه کزى و مه لولويه ته وه بۆ کوئ ده پۆى؟ بپۆ بهر ئاوينه سه يرى په نگ و بۆى خۆت بکه سۆرايه تى تيدا نه مايه. ده تبه مه لاي دکتۆريک چاره ت بکا.

— نا هه چم نيه تۆزىک زگم ده ييشا، به قله حه به کهى تۆ نه ويش نه ما.
— چۆن نه ما؟ چما زگچوون وا ئاسانه، نه وهى ئاو بى له له شى به شه رى ناهيلى، وشکى ده کاته وه وه ناوى ده پستينى. ناهيلم بپويه وه، نه گه ر بپويه وه و زگچوونه که شته هه ر به رده وام بيت من قوپى کوئ به سه رى خۆمدا بکه م، هه ر نه وه ماوه بلىن له مالى نه و ژنه ي ژه هه ر خواردى کراوه، ده يان به يت و بالۆزه م بۆ هه لده به ستن. کارۆ به هه ندى وه رنه گرت: نه باب به وا گه ورده ي مه که، زگى من فيتره چه ندين جار وام لته اتوو وه چا کيش بوويمه وه، تۆش هه نده بيرى ليمه که وه.

که گه یشته وه مزگه وت بهر له وهی بچیتنه ژووره کهی خوی سهری به حوجره کهی مه لای داگرت. مه لا وه کو هه موو مه لا کانی دی له کاتی هه سانه وه که وا و سه لته ی به لاوه نا بوو، به کراس و ده رپتیه کی شحاده ی سپی له سهر گازه ره ی پشتی پالکه وتبوو. کارۆ شهرمی کرد پاشه و پاش بو دواوه گه پایه وه. نه و به ناگا بوو بانگی کرد: وه ره برادانی شه، شهرمی مه که خو پووت نیم. که دانیشته ویستی سهرنج و خوشه ویستی مه لای بو خوی رابکیشی: ماموه ستا، مزگه وته که پیسه هه ر ئیستا خۆم ده یشووم و ده یکه مه گول.

مه لا زهرده یه کی بو کرد: ئیستا کاتی نه وه نییه لیتیگه پئ، برسیمانه با ناننکی سووک بخوین (هه جیه هه تحیه) ی به رامبه رمان جامه ماستیکی مه پی به سه رتووی خوی بو هیتاوم، له و مالانه ی به رامبه ر مزگه وتیش، مالتیک خوا خیری بنووسی، پش نیوه پۆ نووردیه نا نئکی گهرمی فرنی بو ناردووم، چایه کیش لیده نئین، نان و ماست و چایه خواردننکی سووکه بو ئیواران با شه. کارۆ ناوه ناوه سه پری مه لای ده کرد، مه لاش بی باکانه هه ر مرچ مرچ نانی ده خوارد. نه و مه به ستی بوو مزگه وته که بشوا، بهرگه ی نه و بیده نگیه ی نه گرت، خوی پینه گیرا: ماموه ستا بو بیده نگه؟ کارۆ له مه لای پرسه. مه لا وه لامی دایه وه: بیده نگه له سهر نانخواردن سونه ته.

هه تا مې بوون نان و ماست و چایان خوارد، که ته واویش بوون مه لا له سهر گازه ره ی پشتی پاکشا و تیرنکی ئاراسته ی کارۆ کرد: مه ترسه ناخه وم، توش هه ر له شوینه کهی خۆت تۆژی راکش، دواي خواردن که مێک بیده نگه و هه سانه وه پتویسته .. نه و شهرمی کرد وه کو مه لای پالکه وه ی، پالگه یه که له نزیکه وه بوو بو لای خوی رابکیشا و ئانیشکی به سه ریدا چه قاندو بیده نگ بوو.

کارۆ به و نان و ما ست و چایه ی خوارد بووی که مێک زگی پنج ببوو، به لام مانگا سوژه ی ناو زگی جار جاره هه رده یقوراند. چاوه سیسبووه کانیشی زهنگی ناگادار کردنه و یان لیده دا، په رده ی پتله کانی به ین نا به ین په نجه ره ی قورتی چاو یان داده پۆشی و له پر ده کرانه وه. هه ردوولا کارپژه له بار یه کچوه کانیشی واتده زانی دوو په نجه ی نه ستووو دریز وه کو دوو ده وی پلا یز راست و چه بیان پیده کا، ناچار به بی دهنگی له حوجره ی مه لا بو ئاوده سته کان و له ویشه وه بو ژووره کهی خوی خشی. هه رکه له ناو جیگا کهی راکشا ده ستیکی به ورگه فوودراوه کهی خۆیدا هینا، باویشکیکی ته مبه ل پرزه ی لیبی.

به يانی زوو له خه وړا بوو، هر زووش هه مان په يتوون گه ياندييه وه مالی ئيبتيسام،
 ديسان به هه مان نه ته کيټي خوړازانده وه و نازو فيزي زياتر پيشوازي ليکرا، له سره
 هه مان کورسي و ميژي پيشتریش خوشتري و به تامترين خواردنيان خوارد. کارو وهک
 پشيله يه کی مالی بيټ شهرم چه پوکي به ناو خواردنه کانداه گيټرا، وهک کاره ميشکي
 ناو قهرسيلان به بيټ شهرم نه وهی له سره ميژه که بووده ستی پيدا هيتا ليستيه وه،
 که چی شهرمی ده کرد به زمانه زيره که ی تنها به يهک وشه دلی ئيبتيسام بليستيه وه..
 (ئيبتيسام)يش له پوخساريدا پايه خيکی سهوزی به هاری شه پولي ده دايه وه له قولایي
 چاوه جوانه کانيدا وينا که ی دهره وشايه وه، هه ستی ئوميدی و ئاوميدی له دهره ونيدا
 تیکه ل ده بوون. هه ندی جار چاوه کانی پیده که نين، هه ندی جاريش فرميسکی به رديان
 ده باراند. به خوی نه وه ستا کردييه نيچيري چاوه کانی، تیکه لييه که له سوزو ترس و
 دل پراوکت و خويه زلزان و ئاره زوی خويه دهسته وه دان و به رگري، له ناو دوو په رداخی
 جوانی هه ردو چاوه کانيدا تو ابوونه وه له ژيرچه تري برژا نگه کانيدا سه مايان ده کرد،
 نه و گوزارستانه ی له چاوه کانيدا سه مايانده کرد چه ند قامچيه کی نه وتو بوون له تعوقی
 سهری تاکو بني پييان ده ته زاند. دهره وونی وهک بني ده رايه چه کی روونی ئارام به ئافکرا
 دياربوو، نيگا کانی نه وه نده پوون بوون وهکو نه وهی له ناو ژورديکی شووشه به ند دلجن،
 له ميانه ی هه ردو گلينه بريسکه داريه کانيدا، که وهکو کونی ده رگا بوون، هه موو جوړه
 ئاره زوه کانی ده خویندرانه وه، که چی به رامبه ره که ی تنها پيتيکيشی له نه بجه دييه تی
 خو شه ويستی نه زيره نه کردبوو. له قاقوانتي ده زانی، به لام شاره زای چا وچاوانی نه بوو،
 له هه چه هه چه و هره هره و يخه يخه دا پسپوړ بوو، به لام له ناو گولزاري وشه
 ناسکه کانداه نيه ده زانی کام گول هه لېژيري. نه و دلی نه بوو، خپکه به رديکی له ناو
 قهفه زه ی سينگيدا دانا بوو، جهسته يه کی ساردو سپو تهرميکی مؤمياکراو بوو. سهره پای
 نه وهش، ئيبتيسام له سهرکه وتنی بۆ سهر نه و هه ورازه که رتپينه دا بيزار نه ده بوو، نه و
 دلتيکی پفدرای پڅ خوشه ويستی هه بوو، نه و ده يگوت: لای من نه و پياوه ی توندو
 خوگرو په قه، زور له و پياوه سهرنچراکيشتره که نه رم و نيان وله چه و ترسنوکه،
 نه رم و نيانی بۆ ئافره ته نه ک بۆ پياو. نه و دم و چای به هه ردو ناوله پی شاردوه،
 زه نگیانه کانی هه ردو چای به پرسته پزانه ناو له په کانی و خه ناوکه يه کی باق و بريقيان
 دروستکرد. نه و دهنگه زه نگیانه بريقه دارانه ش نه يانتواني بینه به ريه ست له بهر دم

ئەو تەرىپ بەھىزەي دلى، كەبە ھەموو جەستەيدا دەگەرپا، ئەو تەرىپ بە پايەژاند، خويىنى دەمارەكانى جولاند، پايەكەكاند، كولاندى و بزواندى. ويىستى نامەيەكى خۆشەويىستى لە دلى خويىدا بنووسى، لە ناو فەرھەنگەكانى خۆشەويىستيدا بە دواي چەند وشەيەكدا گەرپا ھەستەكانى پى دەربېرى. ھەر چەندە ئەو وشانەشى دۆزىيەو، بەلام نامەكەي نەنارد، ھەردوو لىۋى جولاند، بەلام ھېچى نەگوت. وەك مېيىنەيەك شەرمى بە خۆي بوو يەكەم ھەنگاۋ ھى ئەو يىت. كە نامەكەي نە نارد خۆي دوا ند: ھېچ شىتەك لەو تالتر نىيە، مەن دەستپىشخەر بىم و ئەويش پەتم بىكەتەو. تۆزىكى دى داماو زياتر خۆي دواند: بىۋەژنىكى بى بەرى لەكاروان بەجىماو كى پارزىيە بىكەتە ھاوسەرى خۆي، ئەگەرچى لە ناو بەرەبابى ئىمەدا بىۋەژن بۆ مەبەستى ھاوسەرگىرى پىگەيەكى تاييەتى ھەيە، بەلام لەلاي ئەوان بۆ ھەمان مەبەست پەسەند نىيە.

دووسى جار لە سەر كورسىيەكەي ھەستاودانىشتەو. قاچەكانى ھىزى پاكىشانى ئەو پەيكەرە ئىسقانەيان نەمايوو كەبە چىنكى ناسك بە گوشت و بەز داپۇشرا بوو. بەرە بەرە تىشكە بنەوشەيەكانى ھەردوو چاۋى لەناو تەمىكى چىرەنقوم دەبوون و دەخىكان. ژنە پىنى وا بوو: كارۋ لە دورەو دەھات و دەگىزىيەو لىۋى نىزىك دەبوو، كەيشتە تەنىشتى و شانيان بە شانى يەكدييەو نوساند، دەستە خىپنەكەي خىستە نىۋان ھەردوو لەپەكانى، وەك مېيىنەيەك يەكەمجار پلى بە پەلاپىتەكەي تەنگى بەرگىرەكەيدە ھىنا، چىرووكى كرد. ھەرچەندە باقەنەزمەي تەنگەكەي دەھىتاو دەبردو گوللەي دەبرە بەر لولولەي و دەستى پىدا دەھىنا، ھەر چىرووكى دەكرد. ناچار لولولەي تەنگەكەي شۆپكردەو، باۋەشيان بۆ يەكدى كىردەو، وەكو لاۋلەو دارئەسپىندار ئاۋىزانى يەكدى بوون، سەرى بە دەندەكانى سىنگىيەو نا، پىنگەپىنگى دلى پەردەي گونى لەراندەو، لە لەرە لەرى پەردەي گونى مېشكى بەئاگاھات و ئەويش لەرىيەو، مېشكىش ھەموو ھەستە دەمارەكانى لەراندەو، ئەوانىش دلىان لەراندەو، دلىش بە تەتەرى خويىن نامەي چىزۇخۆشى گەياندە ھەموو شارو شارۋچەكە گوندە دورەدەستەكانى ولاتى جەستە نەرم و شلەكەي، جەستەش بوو بەردەستى، بەردەستىش بە دەنگە پووشىكى ماچىكى (كارۋى گىلپەي ئاگرىكى كەشى لىپەلدەستا، ئاگر لە ئاگرى دادەگىرسا، جەستەيەكى خاۋخاۋ دەكەوتە ناو پەشمالى جەستەيەكى ئەستوندەدار، ھەرچەندە رەشەبايەك دەيلەراندەو ئەو دەستى بە ئەستوندەي بىۋەي بەژنى (كارۋى گىتەو بەرى نەدەدا. يەككىيان دەبوو ناۋدۆك ئەۋى دى مەشكە، دەپەژاندو چەۋرى پىدەگرت. ئەۋيان دەبوو ھەپك وئەۋى دىش دارى تەۋن ھەرچەند دەيكوتا زياتر توند دەبوو.

که په‌نجه‌کانی به ناو پرچیدا ده‌گیرا ده‌بووه جه‌سته‌یه‌کی خاموش، که لیوی به لیویه‌وه ده‌نا کانیه کوریویه‌که‌ی ده‌وی سه‌ر له نوی ده‌زایه‌وه، که ده‌ستی بۆ هر سیوو به‌هتیه‌کی باخچه‌ی سینگی ده‌برد گه‌رده‌لوولیک داری به‌ژنی ده‌ه‌ژاند، که چند داوه پرچیکی یاخیبوی له‌سه‌ر چاوه‌کانی لاده‌دا و پوخساری ماجباران ده‌کرد، موچکی کاره‌بایی به‌سینگ و به‌زۆکیدا شو‌رده‌بووه‌وه. نه‌ندیشه‌یه‌کی نه‌وه‌نده به‌زه‌یی و پشودریژ بوو لیگه‌را سه‌ری له‌سه‌ر سینگه پانه‌که‌ی تیز به‌سه‌سته‌وه.

ده‌نگیکی باریکی خنکاو جاریک دووجار سێ جار به‌رزده‌بووه‌وه، تا ده‌هات زیاتر به‌رز ده‌بووه‌وه، نه‌وه‌نگه کزۆله‌یه نه‌ندیشه‌که‌ی لیکرده‌ه‌لَم. خۆشی و شادی له‌ ناو ده‌ریای خه‌م و خه‌فته‌دا توه‌نه‌وه‌وه به‌ره‌و ئاسمان به‌رز بوونه‌وه، به‌لام بێ نه‌وه‌ی به‌سته‌له‌کی ئاسمان چریان بکاته‌وه‌وه بینه‌وه باران به‌ ره‌وتیکی پیچه‌وانه - هر چه‌نده ه‌لَم به‌ره‌و ئاسمان ه‌ل‌ده‌کشا، نه‌وه‌ له‌ به‌هه‌شتی ئاسمان توورده‌درا. موچکیک به‌ له‌شیدا پۆشت، کانی چاوه‌کانی ته‌قینه‌وه، کونه‌ لوت و قورتمیان پرکرد، بواری تیپه‌پیوونی نه‌وه‌ ناخه‌یان نه‌ده‌دا که‌له ناخی ناخیه‌وه جیی پی جی نه‌بوو. ده‌نگه باریکه‌که ته‌قه ته‌ق و شه‌قه شه‌قی ده‌رگای ده‌ره‌وه‌ بوو. وه‌ک مارانگه‌ستیه‌ک ده‌ره‌پی، دوو سێ جار به‌ ده‌وری خۆیدا سووپا، ده‌رگای ده‌ره‌وه‌ی کرده‌وه، پیاوژیکی درێژی په‌نگ زه‌ره‌ ده‌هه‌وه‌ چاری ده‌بریفانه‌وه، خه‌نده‌یه‌کی زه‌ردیشی به‌سه‌ر لیوه‌کانی داها‌ت و ده‌ره‌وه‌ی ده‌ستی بۆ پانکرده‌وه، که‌چی نه‌وه (ژنه‌) پیی وا بوو لیوه‌کانی ژهر ده‌پژینن نه‌ک خه‌نده‌وه‌ ژی و کینه‌یه‌کی له‌ راده‌ به‌ده‌ر وه‌ک قامچی جه‌سته‌یان شین و مو‌ر کرد، مه‌زدا هه‌یوری کرده‌وه. چه‌نده‌ عانه‌وه‌ ده‌ره‌می بۆ هه‌تاوه‌ به‌ لالووتی به‌ پیی کرد.

خه‌م به‌سه‌ر خه‌مدا ده‌باری، به‌ریه‌ستی شه‌رم لافاوی خۆشه‌ویستی دایر دایر ده‌کرد و نه‌یده‌هه‌شتت به‌ پوو‌باری جه‌سته‌ی هه‌ردووکیاندا پاسته‌پێ بپوا. هه‌ناسه‌کان (ناخ) یان ده‌باراند، ناخه‌کان نه‌وه‌نده گه‌رم بوون یه‌کدییان ده‌سووتاند، له‌ ده‌نگه‌ خه‌لووزه سووتاوه‌کانی (ناخ) په‌سته‌یه‌ک (داخ) هه‌ناوی هه‌ریه‌که‌یانی داخه‌کرد.

نه‌وه‌ سه‌رده‌می پیاو‌سالاری باو بوو، مو‌دیلی سمیل با بپو قول فشکه‌ره‌وان بوو، زۆرجار که‌ هه‌ردووکیان پێکه‌وه‌ داده‌نیشتن مه‌لا به‌ کارۆی ده‌گوت: به‌غدا گوندیک نییه‌ خه‌لکه‌که‌ی هه‌موویان یه‌کدی بناسن، سه‌دان گوندی جیا‌جیا له‌م شاره‌ جه‌نجاله‌دا بارو بارگه‌یان دا‌کو‌تاوه‌. به‌غدا شاره‌ می‌رووله‌یه، شاره‌ زه‌رگه‌ته و زه‌نگه‌سو‌ره‌یه، شاره‌ هه‌نگیشه و شه‌لخه‌ی هه‌نگونی لییه. شو‌پنی هه‌زاران که‌ پاكیزه‌ی وای لییه، نه‌گه‌ر ده‌ستت بۆ هر یه‌کیان بییه‌ لی‌ت ده‌بیته‌ مارو پیتوه‌ده‌دا.

له و شارەى به مجۆره، ئىبتيسام پتيويستی به يه کيک بوو خهسله ته کانی (کارۆى) تيدا بى. لای نهو گرنگ نه بوو نهو کهسه سەر به چ هۆزو تيره و نه ته وه يه که، هه ژاره يان دهوله مه ند، کورپى کتييه و له چ بنه ماله يه که، نهو له وشاره دا بى باوک و براو بى هاوسەر بوو، گهره کى بوو پياويک له دزو جهرده و داوین پيسان بىپاريزي.

تیشكى خۆر هه ندهى نه مابوو بۆ سەر ته پلى سهرى کارۆ ستوونى بيته خواره وه و گوشه يه کى وه ستاوى نه وه د پله يى دروست بکا، نهو ده يويست پيش نيوه پۆ بگاته وه مزگوت، به چه ند هه نگاويكى خيرا خۆى گه يانده وه ژوره وه، به پيکه نينه وه ئىبتيسام ي دوواند: حه زم ده کرد هه تا ئيواره کارم بکردبوايه و نيوه پۆش ليژه نانه کم بخواردبوايه، به لام ده بى بمبوورى. به و قسه يه ي سهر دلى ئىبتيسام ي تيكدا: نه ده تبورم و نه هيج، نانه کى پيکه وه ده خوين دواتريش كه يفى خۆته. کارۆ به شهرمه وه: خيره مه نديكى نزيك مزگوت گايه کى کردۆته خير، من و مه لاشى داوه ت کردوه نه گهر نه چم مه لا ليئم تووپه ده بى.

ئىبتيسام پړوى خۆى به لايه کيدا وه رگيڤا وگرزي کرد، خۆى دواند: هه موو رۆژى مه لا ئيشى پتيه، ده ترسم نوشته ي ليکردى و ده وى به ستاى، مه لايه هه موو شتيكى له ده ست دى.. به لام به تيجاوى تيرىكى نه فسوناوى له کارۆ گرت و پتي گوت: گيانه من له بهر خاترى تۆمه، نه وه نده جرت و فرت و هاتوچۆ بگه ي شه پفرۆش و پيگره کان ده تبينن و ده تناسنه وه، تۆ چا که يه کى گهره ت له گه ل مندا کردوه با له ناوچه وانى من تووشى که تنه کى نه بى.

کارۆ فشه ي پتيهات: مه ترسه سهرى تۆ سه لامه ت بى من هيجم به سەر ناين. ژنه ئامرازى ترساندنى به کاره ينا: هه ي خانه خراپ بۆ هه نده به پير مه رگه وه ده چيت دياره خۆت به زياد ده زانى - ياخوا شه يتان که پ بى وگويى له م قسه يه ي من نه بى - خوا نه خواسته نه گهر تۆ له ناوچه وانى من به لايه کت به سهر دا بيت من شيت ده بم. ترساندن کارى له کارۆ نه ده کرد: نه بترسه و نه شيتيش به، من ناترسم و هيجيشم به سەر ناين. ئىبتيسام به تووپه ييه وه پتي گوت: چاک ده زانم نهو مه لايه تپزه مبيوه تيختيخه ي داى ليژه نه بى، هه ي خۆرکى ليکه وي، چما نهو خوينگري تويه. دواتر هه رخۆى هتور بووه وه: ده باشه با نه مړۆ مه لا بجى گوشتى نهو گايه ي بخوا، هه ي به زپنجى بى، تۆش له گه ليڤا بپۆ توشى گيانت بى، به س گيانه نه کى تۆرى بخۆى، به خۆت ناسکى و گوشت گا ش تۆرچه وه پتي ده فپريکيني.

که گه یشته وه مزگهوت سه‌ری به حوجره‌که‌ی (مه‌لای) داگرت، سفره‌یه‌کی پلاوو گوشت و دووسئ جور شله‌ی بامیه و قه‌یسی و -نه‌وه‌ی دل حه‌زی لیده‌کا- داندرا بوو. بۆن و به‌رامی خواردنه‌که ناوی چاوو ده‌ویان تیکه‌ل کرد، سه‌ری سورما، حوجره‌ی مه‌لای و مائی (ئیبیتسام)ی به یه‌کدی چواند: ته‌ن‌ها می‌زو کورسی که‌مه، نه‌و هه‌موو خواردنه به تامه له کوئ هات.. هه‌ر له ده‌روهه بای خۆی و مه‌لای ناوی له کتلی ناوی و چایه‌په‌ستی چای کرد، په‌نگره په‌ژوه‌کانی ناو ئاته‌شچه‌رخانه‌که‌ی گه‌شاند‌وهه و هه‌ردووکیانی خسته سه‌ر په‌نگره گه‌شاوه‌کان.

مه‌لا له ژوره‌وه‌پا بانگی کردی: وه‌ره شیوه‌که‌مان سارد ده‌بیته‌وه جارئ چ په‌له‌ی چایه‌ته.

له به‌رامبه‌ر مه‌لای دانیشته، به‌ر له‌وه‌ی ده‌ست به خواردن بکات پرسى: ماموه‌ستا کئ نه‌م هه‌موو خواردنه خۆشه‌ی بۆ هیناویین؟!.

له کوئ هات و کئ هینای مه‌پرسه، ئیمه مانان هه‌ندمان پاتبه په‌حمه‌تتان لیبئ کردووه په‌رده‌ی شه‌رممان درپاوه.

کارۆ بای خۆی مه‌رایى و ماستاوجیاتی ده‌زانی: توخوا ماموه‌ستا وامه‌لئ، ئیوه تاجی سه‌ری ئیمه‌ن، ده‌ست و پئی وه‌کو ئیمه نه‌گه‌ر سه‌ری گه‌وره‌ی ئیوه نه‌بئ به‌که‌لک هه‌چ نایه‌ین.

مه‌لاش تیگه‌یشت: تۆش وا مه‌لئ، نه‌گه‌ر ئیوه‌ش نه‌بن، ده‌ست و پئی سپی وه‌کو ئیمه له برسان ده‌مرین، هه‌ر سه‌یری نه‌م خواردنه‌ی پێشه‌ خۆت بکه، نه‌گه‌ر مائی نه‌و دراوسێیه‌ی به‌رامبه‌رمان نه‌بوايه، ئیستا قۆره‌ی زگمان ده‌هات.

تیرو پیریون سوپاسی خایان کرد. کارۆ هه‌ستایه‌وه به‌ره‌و لای چایه‌که بپوات، مه‌لا به قسه‌یه‌کی نه‌رم پایگرت: برا، گوتم نه‌م خواردنه هئ مائی دراوسێیه‌که‌مانه ده‌با بۆت بگێرمه‌وه، ده‌ستنوێژم شوست و پێشنوێژم بۆ خه‌لکه‌که‌ش کرد تۆ هه‌ر نه‌هاتییه‌وه، کوپی خاوه‌نی داوه‌ته‌که کوپنکی بچکۆله‌ی ژیکه‌له‌یه، هه‌تیوه و باوکی کۆچی دوا‌یی کردووه، دایکی ئافره‌تیکی میهره‌بانه، خواپیداوه به مائی دنیا‌یی خێرۆمه‌نده، نه‌و کوپه‌ داوای لیک‌کردم

بۆ نانخواردن بچمه مالى ئىوان، بەلام من تىمگە ياند ھاورپىيەكەم دواكە وتوۋە
پىۋىستە چاۋە پىتى بىكەم، ناچار پۇيشت دواى نىو كاتزىمىر ئافىرەتەكە بەخۇى
و بەكۈرە بچكۈلەكەى، لەسەر مەجمەيەكى گەۋرە ئىم ھەموو خواردنەيان
بۆ ھىنام، ئىم ھەموو خواردنەش ھات تۆ ھەر دىيار نەبوۋى دىلەم بوۋە
كوچكە بەرد، خەفەت كىردىمە گلۈلە ولەم پىرپەۋە غلۇرى دەكردمەۋە، ھەر
دەمگوت دەبى ئىو پىاۋە چى بەسەر ھاتىن.

كارۋ بە دىرئى و بە پانى ھەردوۋكى لە يەكدى درۋى و پىۋانى، بىرى كىردەۋە:
بىۋەژنىكى تەپو لووسە، پىدەچى مەلای خستىتە ناۋ داۋى خۇى. بۆ نا؟
مال و سامانىكى زۆرىشى ھەيە. لە ھەمان كاتدا قسەيەكى باۋى خودى
مەلاكان واى كىرد پرسىارىك بەناۋ مىشكىدا بگەپى، بە ناچارى وروژاندى:
ماموھستا خواردنى مالى ھەتيوان ھەرام نىيە؟! پرسىارەكە مەلای شۆك
كىرد، كەچى ۋەلامى دابەۋە: تازە ھىتايان و پۇيشت خۇ نايگىرپەۋە،
دىل لە دىل مەدە و مەترسە من قەرەبويان بۆ دەكەمەۋە، قسەيەك ھەيە
دەلى - خورماكە بخۇ و لە ناۋكەكەى مەپرسە. مەلا بەرامبەر ئافىرەتان لە
دوۋ لاۋە ھەستىار بوۋ، لەلايەك ۋەك مەلا ھەزى نەدەكرد، واتە واتىكى
لەو جۆرەى پىۋە بنووسى، لەلايەكى دىكەش برىندارى ەشقىك بوۋە
ناۋمىدى و مەرگەساتى كۆتايى ھاتىو، بۆيە خالىكى بە كلكى بابەتەكەۋە
نا و بەو پرسىارەى لە كارۋى كىرد براندىيەۋە، يان كۆتايى پىۋىنا: ئىستا
كژى ھاتوۋە ھۆكارى دواكەوتنەكەتم بۆ باس بىكەى، بەس دىق و سىقم
پى مەكە بە تەۋاۋى بىرۋ ناۋ بابەتەكەۋە لە كورتى بىپىرپەۋە.

كارۋ گىرپايەۋە بەلام ھەندى گەندە موۋى ھىشتەۋە: ئەمىرۋ زۆر ماندوۋ بوۋم،
بەلئىنىشم بەتۆ دابوۋ بۆ نوۋىزى نىۋەپۋ بگەمەۋە مزگەۋت و نانى نىۋەپۋ
پىكەۋە بخۇين، بە پەلە پەيتوۋنىكەم بەكرىگرت، سەد خۆزگە نەمگرتبوايە.
كابرار لىخوپ ئەۋەندە پىيەى لىكردمە پىتى ھات و نەھاتى، ھەر سى چىل
شەقاۋىك دەپۇيشت و را يەدگرت. ەيىبە ەيىبە چۋار مىخەى گرتىبوۋم،
ئەگەرنا دوۋسى چەپەزۇكم دەخىۋاندا سەرۋ سەكۋتى لەبۆ بابىشى تەمىم
دەكرد. كارۋ پىرى زگى قسە بوۋكەف و كۆلى بەۋەندە دانەدەمركايەۋە، بەلام
مەلا شىۋانزى گىرپانەۋەكەى بەدىل نەبوۋ قسەكانى پى بىرى: ئىو ھەموو
ناۋو ناتۆرە و پەلارۋ فىشەك بە تارىكى نانەۋەت لە پاي چى؟ ھەر لەبەر

ئەو ھى كاپرا لەو شارە جەنجالەدا بە كاوه خۆ لىنى دەخوڤى؟ ئەو ھى تۆ دەيكە ھى يەككە لەو گوناھە گەورانە ھى خودا لىت خۆش نابى تاكو گەردنى خۆتى پى ئازاد نەكە ھى.

لە بەرامبەر ئەو ھى كارۆ ژەھرئىكى زۆرى بەسەر لىخوڤەكە داڤشت، مەلا وىستى بە توندى سەرژەنشنى بكا: تۆش چونكە خوڤىندە وارىت نىيە، لايەنى رۆشن بىرئىت كزى لاواژە و زانىارى گشتئىت زۆر كەمە، پەردە يەكە ئەستور بەسەر چاوەكانتدا ھاتووە سەپى و رەشى لىكەدى جىا ناكە يتەو، جارى وا ھە يە پەنگە سەپەكانىش بە پەشى دەبىنى.

ئەو چەند پستە يە ھى دوايى وەكو كلكى چە پەيلە تىژ بوون، بە دلى (كارۆ)يان وەدا و چزاندىانەو، لەگەل خۆى دوا: قسەكانى مەلاى وەكو پلى خالم راستن. خالم لە كەلايانى ھەميشە براوہ بوو كە پلى لە سەر كەلايدادەنا و نيشانە ھى لە تىرى بەرامبەرەكە ھى دەگرت جارىتەرى نەدەكرد يەكسەر دەپىنكا، مەلا شەكر لە لىوہەكانى دەبارى، راستە پەردە ھى رەش چارى كۆرە كرديمە و سەپى و پەشيشم لى تىكەل بوو، دەبى ئەو پەردە پەشە ھى لا بىم. دەبى خۆم فىرە خوڤىندە وارى بكم، نابى وەكو بابم كۆلە وارىم، مەكتەب لە گوندەكەماندا ھەبوو، مەلاى گوندى لە بن گوڤى باوكمى دەخوڤىند، تىخ تىخە ھى دەداو پى دەگوت: منداڵەكانت مەكە مەكتەبلى فىرى دەرسى شەيتانى دەبن، ئەو ھىش بۆ بەرژەوہندى خۆى بوو، ئەگەر ھەموو منداڵەكان بچوونايە مەكتەبى مەلا دەستى لە بن ھەمبانە ھى بە تال دەمايەو، ھەتائەگەر دژوونىش بوايە كەس نەدەما دوو قالبە سابوونى بداتى، ھەر بەين نا بەين بە فەقىيەكانى دەگوت - ئىھدىنا، دوو قالبە سابوونان بىنە، مامۇستا دژوونە.

ئەو ھوپتەنە بوونە تەمىكى ئەستور بەرى چاويان گرت، لەناو گىژەلووكە ھى ئەو يادەو ھىيانەدا بە بالە فرىكى خۆى گەيانە گوندەكە ھى خويان: بابم لە كىشان و پىوانى ئاگاكانىشدا دادپەرەرانە نەبوو، ھەموو ئاگاكانى بە كىشى ئاگاكە ھى خۆمان دەكىشا. راستە ئاگاكە ھى ئىمە ستەمكار بوو، گۆردەو چەلاو خۆرەكانى بەناو گوندى وەردەكردن و خەلكيان دەچەوساندەو، بەلام پىاو ھىش لە ناوياندا ھەبوو. كارۆ پووى بۆ لای مەلا وەرگىرا و بۆى باسكرد: بابم وەكو قەلى ھەر دەقىراند و كاولى دەكرد، گوڤى دەگرتىن و

پیتی دهگوتین: له و ناخۆران و باخۆرانه دا ئهگەر دهستباریکم لهگه‌لدا نه‌گرن له برسان ده‌مرین. ئه‌وه‌ر سالانی گرانی ده‌هیتایه‌وه بیرمان و ده‌یگۆ- به‌هه‌زاران که‌س له برسان مردن و گۆریشیان به‌نسیب نه‌بوو.

که‌باسی گرانی کرا، مه‌لا خۆی پێ نه‌گیرا، ئه‌ویش خۆی تێهه‌لقورتاند و به‌کارۆی گوت: ئه‌گەر جه‌ندرمه‌ی تورکان نه‌بوونایه ئه‌و گرانییه‌ پووی نه‌ده‌دا، ئه‌وان وه‌کو ئوتومبیلی گێر تێکچوو ته‌نها به‌گی دواوه‌یان مابوو پاشه‌ و پاش ده‌کشانه‌وه، به‌ده‌رپیی خۆیان پانه‌ده‌گه‌یشتن و پایان ده‌کرد. له‌کشانه‌وه و پاشه‌ و پاش گه‌پانه‌وه‌یاندا، هه‌رچی ئارد و دانه‌وێله‌ی ناو عه‌مبار و که‌ندووێ هه‌بوو ده‌یان برد، هه‌تا هه‌ویری ناو ته‌شتانیان ده‌برد، نانی سه‌ر سێرانیان ده‌برد، ئالیک و ئالفی مه‌پو مالآت و ولاغانیان ده‌برد، پارووه‌ نانی ده‌وی مندالانیان ده‌برد، پاره‌ شاردراره‌کانی ناو سهندوو و باولانیان ده‌برد، چیلچیله‌ نه‌رمه‌ی گوێی ژنانیان ده‌پچراند و گواره‌کانیان ده‌برد، لووتیان ده‌پچراندن و لووته‌وانه‌کانیان ده‌رده‌کێشا و ده‌یان بردن، له‌ پاکێش پاکێشی نه‌نگوستیله‌ی ده‌ستیان هه‌موو گه‌یه‌کانی په‌نجه‌یان له‌ بار یه‌ک ده‌بردن بـرا، ئه‌وانه‌ عه‌زیا بوون عه‌زیا، به‌ ترس و تۆقاندن دنیایان داگیر کرد بوو، به‌لام که‌ پۆزی فه‌نا بوونیان هات، زه‌والێک هات و قه‌ف قه‌فی پساندن.

بۆ ئۇ ۋەي ھەزى ئارەزوۋى كارۋ بەلای خويىندە ۋە دا بېلا بە خەندە يەك سەرنجى پاكىشا: مەن ئۇ ۋە ماۋەيە كىتېپكى زۆرخۆش دەخويىنمەۋە، كىتېپكە ناۋى (پىشتەى مروارى) يە، نوۋسەرەكەى ۋەك مەن مەلایە بەدىارى بۆى نارىووم، پىرى نوكتەى خۆش خۆشە، مالى پابواردنە، تۆش ھەر بلى ئۇ ۋە نانەم بە ۋە نۆشاۋەى. كارۋ بە خەمبارىيە ۋە سەيرى كىتېپخانەكەى كىرد، بە مەلای گوت: خۆزگەم بە خۆت. مەلا كىتېپخانەكەى بەش بەش كىردىو. ئايىنى، كۆمەلایەتى، مېۋىۋى، ئەدەبى ۋە ھى دىكە. ھەندى گۇشارو رۆژنامەشى بەجىا دانابو. لە ناۋاندا كىتېپكى دەرھىتا: ئەم كىتېپ بۆ ئۇ ۋە زۆر باشە، بە ۋە جۆرە فشقىياتانە ھەزى بەلای خويىندە ۋە دەبەم: ھەز دەكەى چەند خەتلىك بۆ بخويىنمەۋە؟ بەكارۋى گوت.

— بەلى زۆر ھەز دەكەم، دەلىن-كۆرە چىت دەۋى دەلىن دوو چاۋى ساغ- بەلام مەن خۆزگە چاۋىكەم نەبۋايە خويىندە ۋە ارىم ھەبۋايە.. كارۋ بە ۋە جۆرە ۋە لامى مەلای دايە ۋە.

مەلا دەۋىست بە دەستەسپى نوكتەكانى زوخاۋى ھەناۋى خۆى ۋە كارۋى بسپىتەۋە، بۆيە پەپ بە پەپى كىتېپكەى ئاۋدىو كىرد، تاكو لە لاپەپەكە سەنگراپەۋە ۋە نوكتەكەى زۆر گەپاۋى ھەلبىزارد خويىندە ۋە: ھا چۆن بوو؟.. ۋەك ئۇ ۋەي بە دوو كەسان ھەرىكە ۋە لاپەك قدىلانەى بكنەۋە، ئەۋەندە بەكۆل دابۋىيە قاقاي پىگەنەن كەۋتبۋوۋە سەر پىشتى پەلەۋاژ بېۋوۋە ۋە نەيدەتۋانى ۋە لامى مەلای بداتەۋە. مەلاش باۋگۆى دەدايەۋە بە ھەمان قاقاھانى دەدا: پىپكەنە بەكەفى خۆت، خۆش بوۋ ۋە انىيە؟

ئاۋى سوپىرى چاۋى ۋە لىنجاۋى لوۋتى كارۋى لە خۆشىيان تىكەل بېۋون، بەسەر دەستى كراسەكەى سىپىيەۋە ۋە لامى مەلای دايەۋە: بەلى زۆر خۆش بوو، بەلام ئەگەر خۆم بمخويىندە ۋە زۆر خۆشتىش دەبوو.

مەلا ھەستىكىرد مۆچەكەى بەرامبەر بە خويىندە گىرت، تىپكە يىشت زەرگەتەى ھەزى ئارەزوۋەكانى چۆن دەۋرىندىر، بۆ ئۇ ۋەي پەروشى بۆ خويىندە زىاتىر بىت، بەلىنى پىدا: ھەر ئەمىق فىرە خويىندە ۋە ارىت دەكەم.

مەلا چەند لاپەپەيەك كاغەزى خەت خەتى ھىنا، ھەر (۲۸) پىتەكانى

زمانی عاره‌بی تیدا نووسی، به ده‌ست و به سه‌ری بانگی کرد: وهره دانیشه،
هر پۆزه‌ی چەند پیتیکت فیر ده‌که‌م، دواتریش ده‌تکه‌مه فه‌قیی خۆم و
به‌ته‌واوی فیری خوینده‌واری مه‌لایه‌تیت ده‌که‌م.

کارۆ سه‌یری جوبه‌که‌ی مه‌لای کرد به سنگولکه‌یه‌کی دیواره‌وه هه‌لواسرابوو:
ئه‌و جوبه‌یه‌ش له‌به‌ر ده‌که‌م؟

__ ئا، بۆ له‌به‌ری ناکه‌ی، چیت له‌عالمی که‌متره‌؟

__ تویف له‌و مه‌لایه‌ قۆزه‌ی !!! .. کارۆ هر خۆی به‌ خۆی گوت.

__ برۆ چایه‌که‌ی بینه‌ با که‌ می‌ک سه‌رو که‌لله‌مان هتور بکه‌ینه‌وه .. مه‌لا به
کارۆ ی گوت.

که‌ هه‌ستایه‌وه کارۆ له‌ پێشه‌ خۆی ورتاندی: له‌به‌ر ئه‌م کتێبه‌ خۆشه‌
چایه‌که‌م له‌بیر چوو، ئیستا ئه‌وه‌نده‌ تالبوووه‌ بوویته‌ ژه‌قنه‌ بووت. که‌ چوووه‌
ده‌ره‌وه‌و سه‌یری ژێله‌مۆی ئاگردانه‌که‌ی کرد، ببوووه‌ خۆله‌میشیکێ وشک و
نووژه‌ی لێپرابوو، هر له‌ ده‌ره‌وه‌ پا هاواری کرد: ماموه‌ستا په‌نگره‌ ئاگره‌کان
کوژاینه‌وه‌و چایه‌که‌ش سارد بوویته‌وه‌.

مه‌لاش له‌ده‌ره‌وه‌ پا بانگی کردی: کاکێ خۆم سێ چوار کلۆته‌ په‌ژوان بینه‌و
که‌می‌ک نه‌وتی پێدا بکه‌، ئاگرێکی تێبه‌رده‌ با گه‌رم بێته‌وه‌، خۆ فڕۆکه‌ی
دروست ناکه‌ی.

کارۆ چەند دانیه‌ک خه‌لووزی خسته‌ ناو ئاگردانه‌که‌، به‌ دوا‌ی نه‌وتدا گه‌را
نه‌ما‌بوو، دیسان به‌ده‌نگیکێ به‌رز هاواری‌کرد: ماموه‌ستا، نه‌ بوتله‌که‌ و نه‌
چرادانه‌که‌ نه‌وتیان تیدا نه‌مایه‌.

مه‌لا خۆی پێپانه‌گیرا، ئه‌وه‌ی له‌ ناخیدا‌بوو هه‌لپشت و درکاندی: له‌ ولاتی‌کدا
ده‌ژین هه‌ناوی پری نه‌وته‌ کۆمپانیا نه‌وتییه‌کان به‌ هاوکاری مافیا‌کانی خۆمان
ده‌یدزن، ئه‌گه‌ر مزگه‌وت نه‌وتی نه‌ما‌بی ماله‌ هه‌ژارو نه‌داره‌کان له‌ کوێ ده‌ستیان
ده‌که‌وێت.

مه‌لا خۆشی چوووه‌ ده‌ره‌وه‌، به‌ هه‌ربوکیان که‌لێه خه‌لووزه‌کان و ژێله‌مۆی
بن ئاگردانه‌که‌یان دایه‌ به‌ر پفان، نه‌یان توانی دا بیگیرسێننه‌وه‌، له‌ چه‌قه‌
بووکه‌لی ئاگردانه‌که‌ مه‌لاو کارۆ په‌شه‌ه‌لگه‌را بوون، کارۆ سه‌یری مه‌لا ی کرد:
ماموه‌ستا باسی کۆمپانیا‌ت کرد، خا‌لم باسی کۆمپانیا‌ی (ئاوی پیسی) ده‌کرد،
ده‌یگۆت ئه‌وه‌ هر به‌ریاده‌، هه‌موو نه‌فته‌که‌ی له‌بۆ خۆی ده‌با. مه‌لا بۆی

پاست كړده وه: برا، (ښای، پی، سی) یه، نهك (ښاوی پیسی) ښهوت له كوڅی هینا. مهلاخهفت و تووړهیی شین و موړی كړد بوو، بهی ویست و ناگایی له كاروی خوپی: بریو له و ماله دراوسیتیان بهای داگیرسانی په ژووهكه نهوت بینه.

__ مالی كڅی؟ كارو پرسى.

__ مالی كڅی؟! مهلا ژور تووړه بوو: مالی سندانى، مالی قوزهلقورتى، چووزانم مالی كڅی!! دواتر هیور بووهوه، په شیمان بووهوه، نارامتر به كارو ى گوت: بریو مالی (فهتحيه ى بیوه ژن)، بو له ومان باشترو خیره و مه ندرده ست دهكه ویت له هه موویان له بارترو له حكومه تی (پاشا) ش ده ست كراوه تره. كارو ناچار پوښت و هر به پړگاوه ش منگه یه كى كړد: دیسان مه سه له كه یه، ښه وه گوتمان حكومت هیچ، دیاره خیره مه ندی ديكه له م شاره ى نه مایه. دواى چوند خوله كك كوپه بچووكه كى (فهتحيه) بوتلیك نه وتى بو هینان و سلأوى دایكى به مه لای راگه یاند.

كارو چایه كى گهرم كړده وه، دوو كوپ چای دووړه نگی تېكرد، په كیان شیرین بو خو ى و ښه وى ديكه ش دیشله مه بو مه لا، هر دوو كوپه چایه كه و چوند كه لبه شه كړى كى قه ندی له ناو سینییى كى بچووك داناو هینا به ژوړده وه، چایه شیرینه كى بو خو ى هه لگرت و دیشله مه كه شى به سینییى وه له بهر ده مى مه لای دانا. مه لاش هر به چا خواردنه وه له كارو ى پرسى: دیاره تو نه چووى بو نه وته كه؟

__ به لى پوښتم.. كارو وه لامى مه لای دایه وه.

__ كه واته، بزچى تو نه وته كه له گه ل خوتا نه هینا؟

__ ژنه كه گوتى تو بریو، به كوپه كه م ده ینیرم.. كارو به زه رده یه كى شه رمنه وه وای گوت.

کارۆ له شهوانی پښتر زووتر نووست، هه رکه پښخه فی پښلوه کانی پوښای چاوه کانیان شارده وه، جهسته ی بهنجراو وه کو گابه رڼیک کهوته بنی بیرى خه وئ، په په سیلکه ی رۆحی کردییه باله فپه و به بڼ پاسه پوړت ناش و بۆش گه پراو سووپاو سنووره کانی به زاند. سه ره تا به ره و ناسمان به رز بووه وه، له شینکه ی ناسمانی حیته حیته کیژوله ی ته پو ناسک، به ناسانی له بازگه ی په رده ی گوښه کانیدا ناودیو بوو، به نه رمه لیکدانیکى دوو بال و کلکیکی مقه سی، یان به نه رمه غاریک سیماو سه رو سه کوت و چپو چاوی چهن دین کارمازی شوخ وشهنگ و ده ستیژترو به ربه خت و ناوقه رانی یه کدی بینى، به شابسک و شاکه زى و په رچه مه کانیان تا خوار شاقه لیان داپوشرا بوو. له قه د پالی گریژلکه سه وزه کانی رۆخ میرگه پانیکى پر گوډ و گولزار، به ره و که ناری پووباریکی تیژپوی زه لال شوپ ده بوونه وه و به په نجه کانیان قه ف و گرییه کانی قوپگیان ده لرانده وه و بالوره ی خوشیان ده چپی، لاسک و په لکه میوه کان له قه دی دارچناره بالا به رزه کان نالا بوون و هیشووه ترییه سادانیه کانیش به سه ر توفه ره ی نه و دارچنارانه دا هه لته که هه لته کیان بوو. چهن دین کانی زه مزه می په رنگ جیا هه لده قولان، که نه و له ژیانیدا نه تام و بۆنى کردبوون ونه ده شیرزانی چنه. شه لڅه هه نگوینه زپینه کان ده بریسکانه وه و جوگه له ی هه نگوینیان له بهر ده پوښت، کارمازه کلک قیت و پاشه ل جوانه کان به دواى نیرییه مامزیکى ناوگه له دا ده که پان. کارۆ له و خه وه یدا خوی دواند: نه م شوینه خوشه ی نه سارد نه گه رم، دلنیام نه و به هه شته یه که جار جاره له مه لای گونده که ی خۆمان گویم لیده بوونه و باسی خوری ده کرد، باسی ژماره یه کی یه جگار زوری ده کرد با بچم بیان ژمیرم بزنام حه فتا ده بن. نامبازیکی داو هه ر ده یژماردن و لیتی تیکده چوو. زه ریه کان - په ریه یه پاکیزه کان - بانگیان کردی: هه ی زرتی زه غه لی بڼ غیره ت، زوو وه ره له به هه شتی خودا چاوه پښتین. هه موویان پیکه وه - هه روه که چۆن خودا دروستی کردبوون - به ده وریدا که په سیسه یان کرد. وه که کوره بژنیکى تامه زووی ناو له گونداگه پای، مه تره لۆزه که ی چه قاند. سه یری کرد (ئیبیتسام) سه ر ده سته یان بوو، هه ر به که نینه که ی جارانی به پیریه وه هات. که چی کارۆ سه ودا سه ریه که گرتی و سنگه پڼ پاره وستا، پښیک له پښش ئوی دی له پاش، له ده ریای پارایی و دلله پاوکیدا مه له زان نه بوو. گفتوگوی مه لای مزگه وتی گونده که ی خویانی هاته وه بیر له یه کییک له وتاره کانیدا

باسی جنۆکه ی بۆ ده کردن و ده یگوت: ده بێ بره مان به بوونی چه ند هیزیک هه بیته
له سه ره مان خاك له گه لماندا ده ژین و كاره كه نه سه ر كارو چالاکی و توانا كانمان.
له وانه یه هه ندیک له و هیزانه له خوشمان به هیزترین و له بهر چاوان بزر بن و به چاوی
ناسایی نه بیندرین. به لێ بوونی ئه و له مه چیترا نه و توانا له پاده به ده ره كانیان له
كونه وه له مێشك و ویزدانی مرقف ره گی داکوتا وه و چه سپا وه. هه موو ئایینه كانیش
بوونی ئه و جوړه بوونه وه رانه یان وهك پلستییهك سه لماندوه. هه تا كار گه یشتوته
ئه و پاده یه ی له پووی ئایینه رستی و بره بوون به خودا له گه ل ئیتمه به یك چا و
سه یرده كرتین، وهك ئیتمه ئیماندارو بێ ئیمانیا ن هه یه، جنۆكه ی با وه پداری خیرخوازو،
جنۆكه ی بێ بره ی شاپانگیز و به ده پ هه نه. ده لێن چه زه ته ی سلیمان هه موو
جنۆكه كانی خستبو وه ژیر پكیفی فه رمانه كانی خوی و به بێ ئه و نه ده جولانه وه.
ئه و جنۆكه بێ بره او شه پخوا زانه ی سه ریچی فه رمانه كانی ئه ویان ده كرد سزای ده دان
و له و زیندانه ئه به دییانه به ندی ده كردن، كه به هوی ئه نگوستیله كه یه وه ته لیسمای
كره بوون. له هه مانكاندا چیڕۆكێکی دایكیشی، كه به مندالی بۆی گێرپو وه وه،
هه راسانتری كرد، دایکی پێی ده گوت: (عه لی به رده شانی) شایه رێکی به ناویانگ
بوو، له عه ردان و له عاسمانان كه سه نه مابو نه یناسی. هه ر شای و لۆغانێك له هه ر
گونده شارێك بكره بوایه ئه ویان ده برد گۆبه ندیا ن بۆ بلی. ده لێن جنۆكه كان شای
ژن گواسته وه یان ده بێ، شه وێك دین (عه لی به رده شانی) ده دزن و ده ییه ن، چه فت
شه و وه چه فت پۆژ سه رچۆپی پێده گرن و شیعه ی گورانیان بۆ ده خوینی و به جۆش
و خرۆش نێرو مێیا ن هه لده په پێنی. دوا ی ته و او بوونی شاییه كه ده یان و یست له لای
خویان بییه ستنه وه، به لام له دوا ی ئازارو ده رده سه رییه کی زۆر خوی دزیبو وه وه و
رزگار ببوو. به و بیڕۆكه وشك و په قانه ی ناو كه لله ی كه وته قرت و فرت و قرقرا:
هه بی ونه بی ئه وانه جنۆكه ی قژنه سه رن، ئه وه نییه له وێنه ی (ئیبیتیسام) یش خویان
نیشام ده دهن.

له نێوان ئوخزنی زه ری و په رییه بسك لوله كان و له شه رمی (ئیبیتیسام) ی
سه رچۆپیگر و نێوان چه زه به ی جنۆكه كاندا، له سه ری كه یفیتی درا و وهك مه ری
كه ته ره ی له رزه ك گرتی، چوارچه مکی دانیشته و تیفكری، ئه و له مه چیترا نه ی هاتنه وه
یاد كه له شه وێکی ئه نگوسته چاوی شه وین و شیوه خوارێكدا، له ناو خه رهنده
زه ندۆره كانی ته نیشت گۆرستانی گوندی، له به رگی گورگی هاریوی ده هاتن،
زه نده قیا ن ده برد و زێلكیا ن ده پژاند. خرس له دل و مێشكیدا دارمال و لیوان لیو

بوو، نۆقره‌ی نه‌ما ئانیشکه‌یه‌کی کرده‌وه. چۆن به سواری (ده‌مه‌قران) ی ئه‌سپه‌که‌ی
 سیامه‌ند بۆ دیداری خه‌جێ به‌ره‌و ئاسمان به‌رز بپوه‌وه، هه‌ر ئاوهاش به سواری
 (تیل عه‌یشان) ی ئه‌سپه‌که‌ی (چه‌تۆی کوپی فه‌رع) به‌ حه‌فچه‌فی و هه‌تکه‌به‌پایی
 به‌ره‌و زه‌وی نشیو بپوه‌وه. به‌و نشیو بوونه‌وه‌یه‌ لووشکه‌یه‌کی له‌ به‌ختی خۆیدا،
 له‌گه‌ڵ ئه‌و لووشکه‌ به‌ هه‌زه‌یدا پێی له‌ ناو ئاوژنگی (تیل عه‌یشان) ی ترازو گلا، که
 گلا پابه‌ری و وه‌کو گامیشی شیر شیلای له‌ جیبی خۆی ده‌م و ددان و هه‌ر چوار په‌لی
 ده‌له‌زی... سێ چوار بسمیلای کرد و شاده‌ی هه‌تاو قولوه‌ولایه‌کیشی خویند. ده‌وی
 به‌و جامه‌ ئاووه‌نا که ئیواره‌ له‌ کوپه‌ ئاو هه‌تکه‌که‌ی مزگه‌وتی پری کردبوو، چه‌ند
 قومیکێ پیر به‌ گوپی خواره‌وه‌و که‌میک گره‌فه‌ گره‌فی ئاگری هه‌ناوی دامرکانده‌وه.
 شوینی پاژێرک و نوینه‌کانی گواسته‌وه‌ قوژینیکی دیکه‌ و دایوه‌شاندن، که‌دووباره
 پالکه‌وته‌وه‌ ته‌نیشتی خۆی گوپی و ئه‌وه‌ی هاته‌وه‌ یاد: که‌ مندال بووم دایکم پێی
 ده‌گوتم - نه‌گه‌ر شه‌وان خه‌ونی چرناو فریات بینی، شوینی نوسته‌نه‌که‌ت بگوازه‌وه
 و بسمیلایه‌کی بکه‌و لاتنه‌یشتی خۆشت بگۆره‌، هه‌رچی له‌مه‌چیترو قاقله‌جنۆکه
 هه‌نه‌ لێت نوور ده‌که‌ونه‌وه‌. بسمیلای ئامۆزگاریه‌که‌ی دایکی بوونه‌ دار عه‌سایه‌که‌ی
 ده‌ستی هه‌زه‌تی موسا. دارعه‌سای کۆره‌ مار خشی و جلپیت جلپیت به‌ چه‌ند بازیک
 خۆی گه‌یاند هه‌ کونه‌ گوپییه‌کی، چووه‌ ناو کادانی که‌للای سه‌ری و به‌ نوای هه‌لکه
 شه‌یتانۆکه‌کاندا گه‌را و به‌قه‌په‌لکه‌وه‌ لرفی کردن، فه‌رخه‌ جنۆکه‌ تازه‌ بالگرتوه‌کانی
 ناو مێشکی - له‌ ترسی بسمیلایه‌که‌ - له‌ ده‌رگای کونه‌ گوپییه‌که‌ی دیکه‌ی، ریزیان
 ده‌به‌ستاو به‌ره‌ به‌ره‌ هه‌لده‌فرین، هه‌ر به‌ره‌ به‌ره‌ش لێوی پیلوه‌کانی ته‌قه‌لپه‌ندو
 قه‌مامپێژکران، لێزماوی خه‌و به‌ره‌و که‌ندو جۆمه‌کانی ده‌ورو به‌ری گونده‌که‌ی خۆیان
 پاپیچی کرده‌وه.

شه‌و نه‌ده‌پایه‌وه، شه‌و سه‌ری له‌ سه‌ر سه‌رینیکی نه‌رم و جه‌سته‌ی له‌ناو جێ و
 بالینگانیکی گه‌رم، درێژ درێژ پاکشا بوو. خه‌ونی که‌م که‌س دیته‌ش - که‌س نه‌دیته‌ش
 - هه‌ردووکیانی (مه‌لا و کارۆ) ی بێزارکردبوو. دیاربوو هه‌ردووکیان هاوهم و هاوخه‌م
 و هاوخه‌وی یه‌کدی بوون، به‌لام هه‌ر یه‌که‌و کولافه‌ی ده‌ردی خۆی بوو، خالی له
 یه‌کدی چوون و جیاوازیشیان نۆد بوو، جیاوازییه‌که‌یان ئاسمان و رێسمان بوو -
 کارۆ، به‌چاو نه‌کراوه‌یی خۆی، په‌رۆشی پارچه‌ زه‌وییه‌که‌ی خۆی و خاک و خه‌لکی
 گونده‌که‌ی خۆیان بوو. مه‌لاش - به‌ زانایی و دانایی خۆی - به‌غداو گونده‌که‌ی خۆی
 و هه‌موو خاکی دنیا - وه‌ک یه‌ک - پێی هی خۆی بوون. مه‌لا - پنتیکی په‌ش له

ناو دلیدا - شاریکی وهک بهغداى پې کهیف و خوشى له بهر چاوى په شکر دبوو. نهو پنتکه په شه دل و کهله ی پې ژه هری پک و کینه و هه ولې توله سهندنه وه کړدبوو. کهله ی کاروش نه وه ی پېشتر تیدا بوو یان تییئاخندرا بوو - میکه لیک مه پو بزن، که ریکی شین، سه گیکى حه پ حه پکه ره ی دې، ترسی گه له گورگیکى هار، جنوکه کانی ناو کهله شى گه را ی گه له پشکیان دانا بوو، هه تا بانگوله و نه سپیشیان هه لهینا بوو..

باوبړى خواردنه کانی پوړى پېشتر ترپړوکی (کارو) ی پف دا بوو، میز لدانیشی ببوو ده بده به، شيله ی چه سپى دووقلى ناوپستیریشی به مووه چه کانی دیوی ناووه ی لاپانه کانی وه چه سپا بوو. هر نه وهش له سهری خوشیدا و به ناگای هینا بوو. به خو گوشینه وه به ره و ناوده سته کانی مزگه و ته که هر هه نگاویکی کرده چوارو له ناوده ستیکدا که میک حه سایه وه له شوړه شوړی نهو، مه لاش به ناگا هات، که نه ویش هر که رویشکه خه ویکى کړدبوو.

شه و خه ریک بوو سپیواژ ده بووه وه دهر دی دل له هیلکه دانی (کارو) ی وهک هیلکه په کی توپکل په قبوی دوو زه دینه ته نگاوی کړد بوو، ده بوايه شوینیک ببوړته وهو تیدا دایینى. دیار بوو به مه زه نده ی خو ی حو جره ی مه لای باشتیرین شوینی نه وم بوو. له سهر پارچه ته شکه به ریک له به رامبه مه لای که وانه ی کړد، هه ربوکیان زهینیان دایه به کدی، کارو به مه لای گوت: توش نه مړو وهکو من زوو به ناگا هاتی.. مه لا وه لای کارو ی دایه وه: من شه وانه زوو ده نووم و زووش به ناگا دیم، مه لا وهکو خه لکی ناسایی نییه، هه تا ناویک به خومدا ده که م و ده ستونیژیکى ده شوم و خوم ده گورم نزیکی بانگدان ده بینه وه، له و ماوه به شدا چه ند نایه تیک قورئان ده خوینم. کارو بیرى کړده وه. دیاره مه لاش هه مان خه ونى منى بینیه. په شیمان بووه وه. بپوا ناکه م هی مه لایان جودایه، نه وان نه وه نده باسی په ربیه کان ده که ن لیرا هاتینه و شاره زایان بوونه، نه گهر بیتنه خه ونیشیان لییان ناترسین. هه ناسه په کی قوولى هه لکیشا: به لى نه وان وهکو نیمه نین. نیمه مانان ته نها له مه چیتتر دینه خه ونمان و ده مان ترسین.

دیسان - هه روک ده لین هه په که له مه لاو عه ره بانه ی لى ببوو ده عبا و دهوی له کهله ی نابوو. نه گهر پرسپاری عه ره بانه که م لیبکا چی له بو باس بکه م؟ بلیم له مالى نهو ژته یه؟ نا و نالیم. بلیم شاره وانی هاتن و هه رچی عه ره بانه له و بازار په دیدا هه بوو بردیان؟ مه لا له میژه له م شاره یه و خه لکیکى زور ده ناسی، ده ترسم بلى

به يانی پټکه وه ده چینه شاره وانی بۆتی ده هینمه وه . بلټم چەند پوژنیکه به کرټم دایه به يانی ده چم کرټیه که وەر ده گرم و نه ویش ده هینمه وه ؟ نا نه ویش نابن، به و دروټیه ی هر برؤا ناکا . مستیکی ځټوانده که لله بۆشه که ی خوټی: بن می شک قسه کی وا بکه پټت برؤا بکا، منیش له جیی مه لا بم ده لټم - کټشکه خوټی هه یه هه تا شو ربای هه بی .

کتوپر مه لا به پرسیارنیک دارنکی له رۆحیدا: براله، دوټنی له کاتی داو ته که دوا که و تبووی، هۆکاری دوا که و تنه که شت دایه پال نا ژوهری په یتوونیک، گوايه به سواری په یتوون گه پایه وه مزگوت، من له یادم نه بوو لټت بپرسم - نه دی عاره بانه که ت چی به سه رهاتبوو ؟

(با) بیره فرفرۆکیه که ی (کارۆی) باهه لدا، گه راندی و سووراندی، به دوا ی پینه دۆژنیکدا گه را پینه ی بۆ بکا، هر خوټی پینه یه کی قه مامه نه کر اوی دۆژییه وه، به مه لای گوت: نازانم باوه ریم پټده که ی یان نا درۆت له گه لدا ناکم، چۆن بووه وات بۆ ده گټر مه وه - له و بازاره ی له چاوه پوانی کرټیه که دا ده وه ستم، ئافره تیک هه ندی که لوپه لی هه بوو بۆم برده وه ماله وه یان، هر له رټگا و له کاتی پویشتمدا بۆ مالی نه و ژنه، که میش مابوو بگم، به قودره تی قادر یه کټیک له بۆلهرینه کانی تایه ی عاره بانه که م شکا، به هه ر حالیک بوو رامکټشایه مالی نه و ئافره ته و که لوپه له کانیم هینایه خواره وه، ویستم به راکټش راکټش بیهینمه وه، که چی ئافره ته که، که به حالی عه ره بانه که می زانی، داوا ی لټکردم له مالی نه وان به جیی به ټلم، هر نه مرۆ سبه یه ده چم بۆلهرینه نیک ده کرم و چاکی ده که مه وه ده به یتنه وه .

مه لا تیگه یشت چی له دلدايه، نه یویست درټزه به بابته که بدا. به که وانه ی چاوه کانی تیره نیگایه کی گرتی: هاوسه رنیک بۆ خۆت بدۆزه وه، مه لا وای گوت، نه گه ر پټویستیت به پاره هه یه شه رمی مه که پټم بلټی .

ترس و شه رم پټکه وه دایان په رۆست، ترسا له وه ی نه وه که مه لا به بابته ی عه ره بانه که و په یوه ندی نیوان نه و ئیبتیسام ی زانیبن . شه رمیشی کرد به مه لای بلټی - به لټن حه زم له ژنټیه، به لام پارهم نییه - ناچار پوشکه یه کی ده ست کردی و خیرا خیرا به به رده می خۆیدا هینای و بردی و به زه ویدا خشانندی، دواتر سه ری به رکرد ده وه، چاوی به ئاراسته ی چەند تاخچه که یه کی کتټبخانه که ی مه لادا گټرا، چەند کتټبټیکی سه فته کر اوی بینی. نه وه ی به بیرهاته وه: مه لای گونده که مان کتټبټیکی بۆرکه له ی هه بوو، خه لکی گوندی خه ونه کانیا ن ده برده لای نه و، نه ویش سه رقه له مانه یه کی

لێوه دهگرتن و په پ به په پى كتيبه كى ئاوديو ده كرد و ماناى خه ونه كى بۆ
لێكده دانه وه .

هه چهند كارۆ چاوى به ملاو به ولادا گتپا، هه مان شيوه و قه باره و په نگی كتيبه
بۆرکه له كى مه لای پيشترى نه نۆزیه وه، له خۆى پرسى: ده بى له وه موو كتيبه ی
ئو مه لایه هه يه تى ئو كتيبه ی من مه به ستمه تيدا نه بى؟. وازى نه هینا هه
له سه ره وه تا خواره وه و له وه ته نيشته وه بۆ ئو ته نيشته، هه ر به چا وه موو
گه را، كتيپىك سه رنجى راكيشا: مامو هستا ئو كتيبه مه یله و بۆرکه يه ی له سه ر ئو
تاخچه كيه هى چيه؟

__ ئوه كتيپى مه لایه تيه، بۆ ده پرسى؟

__ خه وننامه نييه؟

__ بۆ خه ونت بينيوه؟

__ به لى... كارۆ گوئى.

مه لا حه زى له و جۆره كتيپانه نه ده كرد بۆيه پنى گوت: زۆر ببرى لى مه كه وه
هه چ نييه، گه شبين به و په شبين مه به، به گه شبينى كارى خيرو چا كه ت ديته پى و
ئاسوده ده بى. به په شبينش هه رچى شه رو خراپه ی دنيا هه يه به رۆكته ده گرى،
پياوئىكى مه زن ده لى: جه نگی نئوان خيرو شه ر هه ميشه ييه و كوتايى نا يه ت،
گۆره پانى ئه و جه نگه ش ته نها دلى مرۆفه نه ك شوپينىكى ديكه .

كاتژميره كى له باخه لى جوببه كى ده ره ئنا كه به زنجيرىكى قولانچىك دريژ
به قۆچه يه كى ئو جوببه يه به سترابووه وه. به پلىكى ده ستى چه پى قه پاغى
كاتژميره كى قه تکرده وه و به دوو پلى ده ستى پاستيشى ميلى فتيله ی چرادانه كى
سووپاندو ئاگره كى گه شتر كرده وه. كاتژميره كى دايه به ر تيشكى پووناكى ئاگرى
چرايه كه و به په له هه ستايه وه، كارۆى ئاگا دار كرده وه: هه نده ی نه ماوه بۆ بانگدان،
با برۆين ده ستنويژ هه لگرين، به لكو چهند كه سىكى ديكه ش بيى و پيشنويژه كه تان
بۆ بكه م.

(مه لا) كه بۆ لای سه رشۆركى ته نيشته حوچه كه ی خۆى پويشت كتيبه بۆرکه له ی
هاته وه بير: وهك خۆى گۆته نى كتيپىكى بۆرکه له ی بۆ ده رده هينم، ئو هيشتا
خوينده وارييه كى زۆر باش نييه بزانی ئو كتيبه بخوينته وه. به پووى كارۆ
دا گرژيه وه: كه نوژه كه مان ته واو كرد كتيبه كه ده رده هينم و خه ونه كه ت بۆ
لێكده ده مه وه. كارۆ به و قسه يه شاگه شكه بوو، به كپى هه ستايه وه، ئويش چووه

ناو ئاودهستىك له ئاودهستهكانى مژگەوت، بە نىەتى لەش پاك كردنەوه و خۆ بىسمىل كردن، يەك دوو مەسىنە ئاوى بەخۆداکرد. ئەسپىيە جىناوئەكانى ناو مېشكى وەها دەوه تىژە دەرزىلەبىيەكانيان لە مېشكىدا ئاژنى بوو، چەندى دەيكرد بېرى جەم نەدەبوو وە فاتیحاو قولھووللاکەى بە باشى بخوئىنى، پېشى (مەلا)ش ھاتە دەرهو و لە بەردەمى حوجرەكە چاوەپىنى مەلاى کرد، ھەرکە پىكەو دانىشتن يەكسەر خەونەكەى ھەر لەسېرى ھەتا پىازى بۆ مەلاى گىراپەو. مەلاش وەك ئەوئەى ئەو دەيوست، كىتېبىكى بۆركەلەى دەرھىنا و پەپ لە دواى پەپ ئاودیوى کرد. بۆ ئەوئەى كارۆ ھېچ گومانىكى لە دلدا نەمىنى، دووچوكلېتى لە ناو قاپلەمەيەكى تەنیشتە خۆى ھىنايە دەرهو و لەسەر كىتېبەكەى داينان، يەككىيانى بۆ ئەو ھاوئىشت، كە لە بەر دەوى ھەلتوتركا بوو، يەككىشىيان خۆى خواردى: ئەم دوو چوكلېتە لە جىياتى سەرقلەمانە بوون پارەم پىن خەرج نەکردى.. ھەر لە بەر خاترى ئەو، چەند لاپەرەيەكى دىكەى - بە شەلم كوئىرم ناپارئىزم - ئاودیو دەكرىو سەبىرى دەکردن، لە لاپەرەيەكدا سەنگراپەو: ئەم لاپەرەيە لىكدانەوئەى خەونەكەى تۆى تىدايە، لە خۆت خەنى دوعاى خىرم بۆ من بكە، ھەتا منىش خەبەرى خۆشت بەدەمى. مەلا مۆژدەى بى بنەماى دەدايىن و چەواشەى دەکرد، كەچى كارۆ بە دلئاسافى و ساويلەكى خۆى باوھەپى پىدەکرد: كارۆى برا، كىتېب دەلئى: تۆ زۆر بەختەوئەرى، دواپۆژىكى پېشنگدارو گەشت ھەيە. خودا بە زىندوئىتى بەھەشتى پىن نىشان دای، ئەو شەو چۆنت بىنىو ھەر بەو جۆرەيە، كچە ناسك و شوخ و شەنگەكان، ئەو پەرى و زەريانەن كە خودا لە بەھەشت بۆ تۆى ھەلگرتوون. دوو جۆگە ئاوە ھەمەپەنگەكانىش ئەو شەرابە تەھوورەن كە لەوئى بە ھەللى دەيخۆيەو و پىنى سەرخۆش نابى. ھەروەھا بەھەشت پېرە لە سىوئى لاسۆرو دەيان ميوەى بەتام، پەنگە ئىمە ھەر ناوھەكەشيان نەزانين. ئىنشائەللا ھەردووكمەن لەوئى يەكدى دەبىينەو.

__ دلئىا بىم ئەوانە لەمەچىتر نەبوون خۆيان بەو شىئوئە نىشان دام؟! كارۆ پېرسى.
__ بەدبەخت لەمەچىترى چى و ھالى چى، تۆ شىئى؟ خوا بە گەورەيى خۆى پلاوى بۆ دانائى بە دەوى خۆت بىخۆى، تۆ پارووى بۆ چاوت دەبەى نازانى بىخۆى. كاكى خۆم ئەو ئافەرەتەش كە لەوئى چاوت پىنى كەوت و ناسىتەو لەوانەيە لە دوا پۆژدا بەر بەختى تۆ بكەوئى و ببىتە ژنت.

بەو لىكدانەوئەى كارۆ بەزى گرت و گەرمایەك بە دلئىا گەرا، ئەو گەرمایەش جوولە جوولەكى پەنھانى - لە نىوان خۆى و خۆیدا - بە لىئوھەكانىدا گەراند: جىاوازى

نېوان ئىم مەلایە و مەلای گۈندەكەمان وەكو حیاوازی ئاسمان و رېسمانە . ئو
 سەرقلەمانەى دەویست پارەش نەبوايە نەیدەویست، كەچی ئىم مەلایە چوكلېتى
 خۆی كرده سەرقلەمانە و نیویشی دایەوہ خۆم، ئو تەنھا بە ئاگرى دۆزەخ و
 جىنۇكەكان دەیتىرساندین، كەچی ئىمە بە خۆشى بەهەشت و پەرى و میوہ و ئاوہ
 خۆشەكانى دىلخۆشمان دەكا . لە خۆشى قسەخۆشەكانى مەلای ھەر وەختبۇو دوو
 بالى لى بېرسكى و ھەر ئو چركەيە خۆی بگەيەنیتە مالى ئىبتىسام: بەهەشت و
 حۆرى و میوہ و نازانم چى و چى ھەموویان لە لایەك، ئەگەرخوا بیکردبوايە ئىبتىسام
 ببوايە ژىم بەبابەوہ خەنى دەبم . بەس ئو ژنە ئەلمۇدەيە و شوانەویرەيەكى وەكو
 منیان نەگوتییە . بلىم چى ئوہ خوايە ھەموو شتىكى كەس نەكردەى پیدەكرى، ھەر
 ھەندە بلى تىژ دەلعازى دەكرى . لە خودای خۆی پاراپەوہ: خودایە ئوہت بیکردبوايە
 قەت لە چاكەت دەرنەچم، ئەگەرچى ھىچم نییە بىكەمە خىر، بەلام خۆ پىم دەكرى
 ئىم مزگەوتەى مالى تۆ ھەموو پۆژى پاك پابگرم و بىكەمە گول . با ھەر بۆوہژن
 بى باشتريشە پتى خۆشە، دەزانى نازىشم ھەلبىگى . ئەدى بەخۆی پتى نەگوتىم
 كچ باش نییە نازانى نازت ھەلبىگى، نا كچ ناخوازم . ھەندەى نەما لە خۆشبیان
 بگەویتە ھەلیكەسەما و سى جپتى لە خۆی ھەلبدا . عەشقى ئىبتىسام لە تەقرانى
 خۆشەویستیدا گەوزاندی، شىتقانە بىرى كردهوہو چۆلەكەى بىرى لە ھىللانەى
 بىردانیدا فرى، ھوپنە دواى ھوپنە، چاويشى تريوہ تريویكى كەوتى، وایزانى
 پەشەلەككە دەگەرچى نەسەرى دیارە و نەبنى، شایى ھاوسەرگىرى ھەردووكیان بوو،
 لەبەر ئوہى ئو مالى نەبوو شایيەكە لەبەر دەرگای مالى ئىبتىسام بوو . دەسمالى
 سەرچۆپى ئىبتىسام و كلکە ھەنگوچكى گاوانى خۆی شایيەكەى جۆشدا بوو . كارۆ
 بېرارىدا ھەر ئو چركەيە بەرەو شایيەكە بېوا، بەلام تەقە تەقى دەرگای دەرەوہى
 مزگەوت رايوہستاند .

مەلا خۆی بەرەو دەرگاگە پۆشت و بە پەلە گەپایەو: کوپە بچکۆلەکی
(فەتحيه) بوو، دایکی ژانە سەرپەتی دەچم دوعایەکی بۆ دەنووسم - نەوێک
کاریکی لابەلاش بەرۆکم بگری - ئەگەر درەنگ گەپامووە نەچیتە ئەملاو ئەولا،
وێکو جاری گۆرین ئاگات لە مزگەوتەکە بێ... هەندێ پەسارەش لە ناو ئەو
دەلاقەیه کە کتێبە بۆرکە ئەکەم لێدەرھێنا، بە پیتی پیتیست بۆ خۆت خەرجی
بکە.. (مەلا) بە (کارۆ)ی گۆت.

دوعا نووسینی مەلای بۆ (فەتحيه) پێنج پۆژو چوار شەوی خایاند، لەسەر
پێشنیاری ئەو ژنە بەرەو شارەکانی نەجەف و کەرەلا گەشتیان کرد، هەریەکەیان
بە تەنیا بەرەو گەراج بەرپکەوت، لەوێش بە جووتەو بە یەک ئوتومبیل و
لەتەنیشت یەکدی گەشتیان کرد، لە ماوەی نزیکەی سێ کاتژمێری رێگاگە
قسە قسەی رادەکێشا، ئەم دەیگوت و ئەوی دی سەری بۆ با دەدا. تیری
چاوەکانیان کاری دەکرد و نەدەکرد، گیرە ی پارایی و دوودلییەک قوڵقوڵاگە
دەگرتن و هەناسەی سوار دەکردن، شەرم پوخساری سوور هەڵدەگەپاندن.
لووھ ئارەقەژێنەکانیان مەلای پێدەکردن. هەریەکەیان دڵی دوولەت بوو:
ئەمیان پیتی وابوو بێوژنەو دوو مندالی چاو گەشی هەیه، ئەوی دیشیان
هاوسەرە خۆشەویستەکی و کۆرپەکی ناو زگی سەرپابوون. دوو لەتەکە
لە مەملانی دابوون، شەپکی دەستەو یەخە خەنخەنگە ی گرتبوون، شەپ
چۆنیەتی دەرپڕینی خۆشەویشتی بۆ یەکدی، شەپک لە دەررونیاندا ئەم سەر
ئەوسەری دیار نەبوو، خەنجەریان لە یەکدی دەسوی، فیشەکیان دەخستە ناو
باقەنەزمە ی تەنگ، پەنجەیان بە پەلەپێتکە یەو دەنا. هەسانەکان چەور نەبوون،
خەنجەرەکانیان نەدەسوی تیزیان بکەن، گوللەکان چەروک بوون، نەدەتە قین و
زەمەیان نەدەهات. بەدریژایی رێگاگە بەمجۆرە بوون، دەرپارە ی خۆشەویستی
نە ئەم نق و نە ئویش جق. مەلا کەواو سەلتەو مەندیلی فڕێدابوو، چاکەت و
پانتۆل لەبەری و سیدارە ی لەسەر نابوو، فەتحيهش دیشداشەو عەزێو فۆتە ی
سەری و عەبایەکی پەشی لە ناو جانتایەکی سەفەری دانابوو، پێلاویکی پاژنە
بەرز ی بن عانە ی لە پێ و دەستە جلێکی ئەلمۆدەبیانە ی پۆشیبوو. بێگومان
ئەو پێکەوت نەبوو، دواي راوێژو تەگبیرکردنێکی چەند پۆژە بوو. ماوە ی

ئەو چوار شەھەرى گەشتەكەيان، ھەر شەھەرى لەناو چوار دیواری ھەوشەو
سەحنى مەزارگەيەك لەمەزارگەكان لاونیو دەخەوتن، يەكیان سەرى لە مەشرىق
ئەوى دى لەمەغرىب. سەحن و ھەوشە مۆنچەيان دەھات، ھەشاماتىك نەسەرى
دیاریبو نەبنى، خەلك لەبەيانى تاكو نیوہ شەو وەكو مێروولە دەجوولان، كە
ھىلاك و كفت و ماندوودەبوون، ھەر يەكەو جېپى بزنكى بۆ خۆى دەدۆزىو وەو
بە نىيەتى خوشك و برايەتى لەتەنىشت ناسىاوێك - يان نەناسىك - پادەكشا.
ھەرچەندە لاقەكان يەكییان دەلێستەو، پەنجەكان دەبوونە شانەى تەون و
لەيەكدى گیردەبوون، كەچى ئەوانەى ناو سەحن بە قودرەتى قادر ھەموویان
دەبوونە خوشك و براو جەستە پەپۆ. ئارەزووكانیش لەژێرەمینى مەزارگە، لەناو
تەرمە نەناسراوہ بۆ گۆپو بۆ ئەلەدو بۆ كێلەكان دەنێژان. لەو ماوہیەدا،
ھەر پێنج فەرزەى خودا، لەكات و ساتى خۆیدا، فەتھىيە بەبەردە مۆرەمەلاش بۆ
بەردەمۆر نوێژيان دادەبەستا. ھەر يەكەيان دەستى مندالێكى دەگرت و بەجووتە
بە دەورى مەزارگەدا دەسووپانەو، نزیان دەكردو دەپارنەو. ئەوان ھەربووكیان
- بێوژن و بێوہمێرد - لەمەستان و دانیشتنیاندا، لەگەپان و سووپاناندا، لەناو
ھەشاماتەشەپ و شۆپو شەپزەكاندا شامپرو شاژن بوون. ئەو ھەر لەمۆلى
مردنى (كەرەم) ى ھاوسەرى قووجەكى مرانى لەسەر غەرە بەردى مەزارگەى
دلى (مەلای) چەقاندبوو، لە دواى ھەر پێنج فەرزەى نوێژەكانى، بە نزیو
بە ئاشكرا دەستەكانى بەرەو ئاسمان بەرز دەكردەو و دەنورزیو: خودایە
ھیچ كراس زەردىك، باخەل شۆرێك، دەست بەبازنێك، گوێ بەگوارەيەك، چاو
بەكلێك، پى بە خەرخالێكى تەپپۆش ئیرەيم پى نەبا، یا پەب ھیچ شاتكە
شیتێك، زریكە لێدراوێك. كلک پانێك، پستێر پیسیك، پاتەزىكى بە تەرەب،
زگەرەشێكى جادوكەر چاووژارى لێم نەداو ئەو قووجەكەم لى نەپووخینى، كە
ھەر پۆژەى بەردىكى دەخەمەسەرى و بەرزى دەكەمەو. خودای مەزن بە
مرازم بگەيەنە .. (فەتھىيە) دلىا بوو ئەو قوفلەى مەزارگەى دلى (مەلای) پى
قوفلدراو، بە كلىلى دەرگای مەزارگە پیرۆزەكانى (نەجەف) و (كەربەلا)، بە
ھیمەت و گەورەیی ئیمامى عەلى و ھەسەن و ھوسەین دەكریتەو. ئەو گوێى
لەو گۆرانىيە نەببوو، كە دەلى - يەكەم ھەنگاو ھى كۆپ بوو - ئەو پى
وابوو، زیان پۆژێكە و پۆژەكەش ئەمۆیە. بەلى عەشق مەچۆ مەچۆ مەپۆ
مەپۆ نازانى. بچم نەچم و دوودلى و پاراپیش لە كەللەیدا نییە. ئەو دەلى -

ئەگەر بلىنى ھەر دەپۇم ئەگەر نەلىنى ھەر دەپۇم -عەشق ماری بىن ئىجازەيە دلت دەگەزى و پېر ژەھرى خۆشەويستى دەكات و مۆلەتیش لەكەس وەرناگرى. تۆزقالتىك ترس بەناو خوینبەر و خوینبەنەرەكانى دلتىكى پېر عەشقدا ئاپوا. ھەر وەك دەلین - دل مېشە - مېشە لەوئى بۆ ئەوئى بە ئارەزوى خۆى بە ناو تەم و مژو دېكاندەگەپئ. ئەوتام و بۆنەى ئەو دەپەوئى لەكوئى بىن لەوئى دەنیشئ. مېش نە چاوى ھەيە ونە ھەست، تۆھەر لىنى بدە و دەرى بکە لە ھەمان چرکەدا دەگەپتەو ھەمان شوین.. فەتحيە گۆلمىك پارەى ئاسنى - ھەر لە فلس و دووفلس و عانەو، تا دەگاتە درەمەم و دوو درەمى - لەناو جانتاکەى دەستى دەرھینا، دایە ھەردو مندالەكەى و بەنەرمى دەستى بە سەرى ھەردوکیاندا ھینا: ھابېرۆن بۆ خۆتان شەکرۆکە و لوقمى پېیکرېن. بەکەوانى چاوى تیرىكى بەکارى گرتەمەلاو پېى گوت: (حەجى کەرەم) ى بەھەشتى متمانەى بە ھەموو کەس نەدەکرد، کەچى بە بۆنەو بىن بۆنە لە ھەموو دەرەتیکدا، کەوەکو دوو ھاوسەر گلەيى و گازاندەى خۆمان بۆ یەکدى باسدەکرد، ئەو قسەيەى دووبارە دەکردەو - دنیاەرگ و مردنە، مەن مردى و تۆ زندى، ئەگەر مەن مردم و تۆ مای، مەلای ئەومزگەوتەى بەرامبەرمان جېى متمانەمە، بیکە بە پشتیوانى خۆت و مندالەکان. (حەجى کەرەم) ى باوکی مندالەکانم زۆر خۆشەويست ئەو جۆرە قسانەم زۆر پېناخۆش بوو، چونکە وامدەزانى پیاویکى وەك ئەوم قەت دەست ناکەوئتەو، بەلام ئیستا تىگەیشتم ئەگەر پیاوى باش ھەبىن باشتريش ھەيە، کە حەجى کوژدا منى قەلەزاو، سەرگەردان و مالدویران و دەست لە ئەژنۆ نەمدەزانى چى بکەم، تۆ ھاتى دلت دامەو، کەفن و دەفن و شارەندەو ى حەجى کەرەمت ھەمووى خستە ئەستۆى خۆت، نەتھیشتم مەست ھەست بەو کۆسەم بکەم، دەستت بەسەرى مندالەکانمداھینا ماچتکردن، نەتھیشتم ھەست بە بۆشایى نەبوونى باوکیان بکەن، ھەتا ئیستانەگەر لە مزگەوت دەرچووبى سەرىکت بەلای مندا لارکردۆتەو، پېتەکت بۆمالى مەن خوارکردۆتەو، تۆ بۆمەن لە ھەموو باشان باشتري، لە ھەموو پیاوان پیاوترى، نازانم چۆن و بەچى قەرەبووى ئەو پیاوچاکییە و باشییەکانت بۆ بکەمەو.. کەوانەکانى چاویان یەکدیيان تیر باران کرد، تیرەکان بارینە سەر جۆخینەى مانگى چاوەکانیان و تەم و مژى دەووبەریان پامالى. ھەرچەند مانەوہیان لەوئى درژەى دەکیشا، تراويلکەى نۆوانیان زیاترو زیاتر دەرەوییەو و تیشكى بەھیزى خۆرى حەزو

ناره زووه كانيان پاوى شو ته مهى بهرى چاويانى ده كرد .

مه لا گريكويزه يه كه له ده روونيدا هه بوو دلى توند گريډابوو، پزىشكيكى ده روونى گه رهك بوو بوى بكا ته وه . فه تحييه بپوانامه ي پزىشكيى ده روونى نه بوو، به لام بپوانامه ي عه شقى له كوليژى دل وله زانكوى قه فه زه ي سينگيدا وه رگرتبوو، دكتوراي له و بواره دا هه بوو، له سياسه تى - كاري نه مپو مه خه ره سه بى -

شاره زابوو، به لام نه خوشييه كه ي مه لاي چاره سه رى ئاسان نه بوو، نه خوشييه كه له دليدابوو. فه تحييه ده ويوست بچيته ناو نه و ژوره تاريكه ي مه لاي، كه ئيش و ئازار لايه كى به ته واوى پهش كردبوو، لايه كه ي ديشى هه وكردبوو. مه لا هه تا نه و چركه يه ش (فه تحييه) وهك مروفنيك خوشه ويوست نهك وهك خوشه ويستنيك، نه و به خوى ده گوت: چاكه كانى فه تحييه يه كجار ژون، به لام زه حمه ته بوشايى خه مه كانم پر بكه نه وه. نه و هه ميشه ناخى خوى ده دواند و ده يگوت: مروف هه رجارنيك ماران گه سه ته ده بيت نه گه ر بيكا ته دوو گيله، من ژيانى يه كنيكى ديكه م دزيوه و گيانيم به خاك سپاريوه، گياننيك خودا به جه سه تى دابوو بي ويژداننيك ليى جياكرده وه. ده زانم هه موو كه سيك دلى هه يه، به لام ناخيش شه رته، من ناخم پپى دپكه، پپه له و دپكه زه رده په قانه ي كه س ناويژى ده ستيان بداتى، له هه ر چركه يه كدا دپكيك له گه ل خوينم به ناو جه سه ته دا ده گه پي و له دللم پاده چي. خوشه ويستيم وهك بوميكي ته وقيتكراو ناسيوه له وانه يه له هه ر كات و ساتيكا به پوي مروفدا بته قيته وه .. نانا ناكري، مروف چون ده تواني وه كو مار پيستي خوى بگورپي. بزمارى عه شقنيك ساله هاي ساله له دلماچه قيوه، راسته كون بووه و ژهنگي هه ليئاوه، به لام هيزى من باري نابا ده رى بهيني، هه تا نه گه ر هيزو تواناي (فه تحييه) ش ده رى بگيشي شوينه كه ي هه ميشه ژان ده كات و خوينى ليده چوپي.

فه تحييه چه ند به رديكي فرپدايه گومي بيدهنگي (مه لاي) و شله قاندى: كه وتومه ته ناو بيرى بيدهنگيت وه خته بخنيكم، هه رچه نده به سه ر ليوه كانته وه زه رده خه نه ده كه ي، تو له ناخه وه پيناكه ني، دهنگيك له ده مه ته وه ده رده چيت و بيدهنگيه كيش له قورگت گيريوه، من وهك ناوله پى خوم ده تناسم، زوري ده زانى و كه مى ده رده برپي، ده زانم بير له چى ده كه يته وه، بيركرده وه يه كى بيهووده يه، رابردووت له پشتته وه يه تو نه وه نده ئاوپي ليته ده وه، پشت له تاريكى بكه و به ره و خور بپو، سه برى پيشه خوت بكه خورله به رامبه رته .

مرۆف ئەگەر نەشتوانی پێستی خۆی بگۆڕی دەتوانی ناخی بگۆڕی. تۆ ئەگەر بەردهوام برینی کۆن بخوړینی خوینی زیاتری لێ دیت، من و تۆ هەمان بەرو پشتمان هەیە. هەردوو کەمان نەفسی خۆمان گرتوو، ئەوەی خودا پێی ناخۆشە ئەوەمان کردوو. دڵمان وەک مندالێکی ساوا لە گرتوخانەی سینگماندا بەند کردوو، لێی دەترسین ئاوو خواردن و سەردانی شمان لێ بگەردوو، پەنگی زەرد، تری تریکی کەم، لە پولاواز بوو، ها ئێستا نا هەنووکە پووح دەدا، بە لێ واما لێ کردوو.

مەلا حەزی دەکردو نەیدەکرد، حەزی لە ژنیکی وەک مامزێ دوو کار لەبەر دەکرد، حەزی لە جوانیکی وەک فەتحییە خاوەن مالا و سامان دەکرد، حەزی نەدەکرد لەبەختی خۆی دەترسا، نیازی تۆلەسەندنەو وەک دەبەدە بە ناخی پف دابوو، سەری یەک نووکە دەرزێلە، دپکە زەردە یەکی باریکیش لە هەر ئان و ساتێکدا تێی بچە قییبوایە دەیتە قاندهو. یانیش حەزیدە کردو نازیدە کرد دەبوو سەخت فەتحییە زیاتر بیلانێتەو. بە هەر حال ئەو پۆژەش بەو پێشەکیانەی فەتحییەو بەو خۆبێدەنگکردنەی مەلای بەسەرچوو.

دوا شەوی گەشتە کەیان بوو، ئەو شەو هەردووکیان وایان پێ باش بوو پشووێک بدەن و لە ناو جەنجالی حەشاماتی خەلک دەریچن. مەلا دوو ژووری لە ئوتیلێکی شاری کەریە لابە کرێگرتبوو، یەکیکیان بۆ حۆی و ئەوی دی بۆ ژنەو هەردوو مندالی. چارەکی شەو پۆیشتبوو تەپە تەپ و گرمە گرمی پێیان و دەنگە دەنگی گەشتیارانی ناو ئوتیل نەدەهات، مەلا بەنیەتی هەوال پرسینیان و ئاگاداری لێیان لە دەرگای ژووری ژنەیدا: هاتم بزانم چۆن !!

(فەتحییە) گەشایەو: بە خێر بێی، ئەگەر نەهاتبوای من دەهاتم، مندالەکان دەمیکە نوستوون وەرە دانیشە. ژنە حەزی دەکرد لەو دوا شەوێ گەشتە کەیاندا تەشکە بەریک لەو تەو نەیدا بچنی کە چەند پۆژو چەند شەوێکە لە ئەندێشەی پاکێ خۆیدا دايمە زانند بوو، ئەو بیریکردەو: ئەمشەو کۆتا شەو، دوا دەر فەتیشە، دڵنیاشم با پیرانم نزاکانمیان گەیاندوو و خوداش نووسیویەتی. ئەو دڵنیا بوونە زیاتر رشتی کرد بۆ ئەوەی دەرگای دلی بۆ مەلای بکاتەو: من و تۆ ئەوەندە تێکە لاو بووینە پێکەنین و گریانە کانمان بووینە بە یەک، کەچی تۆ ئاگات لەخۆت نییە، بە پێو نووستووی و نازانی بۆ کوێ دەپۆی، بۆ هەر کوێ بپۆی ناتوانی لە دەست خۆت راپکە، تۆ بە حەق و ناحەق خۆت

سەرکۆنە و تاوانبار مەکه، بەبیری تۆلەسەندنەوه ناخی خۆت مەسووتینە،
خوین بەخوین پاک نابیتەوه، هاوسەرە پەحمەتیەکهەم دەیگوت - مەلا ئەوەندە
زیرەکه موو لە پۆن دەردەهێنن - منیش دەمەوێ بە قەد زیرەکیەکهت بوێر بی،
با بوێرەکهشت بە قەد خۆشەویستیەکهی من بیت، تۆ دەتوانی ژبانی خۆت
لەسەر وێرانەیی من و کەلاوەی خۆت سەر لە نوێ بنیات بنیەوه، دلنایشم لە
کۆتایی چیرۆکهکهماندا ناهیلی خەم بخۆم.

مەلا هەستە بەنجبووەکهی سەر لە نوێ جوولەیی تیکەوتەوه، پێ بە چاوی سەیری
(فەتعیە) ی کرد: نەتۆ وێرانەو نەمن پووخواو، ژبانیکی نوێ دەستپێدەکهین،
چیرۆکیکی خەمپەوێن دەنووسینەوه، دوو دەسکه گۆلی بۆن خۆش دەچینین،
یەکیکیان لە سەر گۆپی خۆشەویستیەکهی من، ئەوی دیش لەسەر ئەوهی
تۆ. مەلا بۆ لای خەوگی هەردوو مندالەکه هەلکشا لای سەرەوه، لێفی سە
پوخساری هەربوویکیانی لادا، سەر و ماچی لە ناوچهوانی کردن، بە ئاگا هاتن
سەیری مەلایان کرد، دیسان ماچی کردنەوه و بۆنیشی کردن. فەتعیە سەیری
مندالەکانی کرد، بە قوڕگی پێ لە گریانێ خۆشی هەردوو مندالەکهی هاندا:
دەیی کۆرەکهەم کچهکهەم باوکتان ماچ بکەن.

پێنج پۆڤو چوار شەوی نەهاتنەوهی مەلای، لای کارۆ پێنج سەل و چوارمانگی
زیندانییە سیاسییەکانی نوگرە سەلمان بوو، لەنیوان هەر کاتژمێرێک و دوو
کاتژمێردا دەرگای دەرەوهی مزگەوتی دەکردهوهو سەیری ناوشەقام و ئەملاو
ئەولای مزگەوتی دەکرد: هەرکە جامە ماستە بە سەر توووهکهەمان بۆهات دەمزانی
موویکی تێدایە، هەر موو؟ وایزانم لە مووی ئەستوورتری تێدایە، دەمگۆ
ئەوهه موو پلاوو یاپراغ و فڕوجاوه لە کوێ دێ و بۆچی دێ، توومەز هەمووی
لە مائی ئەو بیوژنەیی دەهات. مەلا زۆرزانن، کپی بن بپن ناهیلن کەس
تییان بگات، هەر یەکیکی دی وای بکەربوایە لە دوایدا دەبووه واتە وات. وەک
ئەو بالندانی بە بوای (دان) دا دەگەڕێن، بەناو خەوشەیی مزگەوتدا دانەدۆزەیی
بوو هیچی نە دەدۆزییەوه: لەوێتی مەلا پۆیشتووه نەکەسیک بەلامدا تێدەپەڕی
و نە نانیکیشم لەبۆ دەهێنن، کار واپروا لەبرسانیش دەمرم. بەنانوومیدی
دەچوووه ژوورەکهی خۆی: تازە مەلام لەدەست چوو، ئەو هیلانەیی خۆی لە
مائی ئەو بیوژنەیی خۆشکردو هیلکەشی تێدا دانا، هەر ماوه بیکاتە فەرخی.

ههروهك چۆن مهی له سه‌ری سه‌رخۆشان ده‌بێته هه‌لم، ئه‌و شه‌وه‌ش بووه هه‌لم و پۆیشت. شه‌به‌قی به‌یان هه‌ناسه‌ی دا بوو، دزو پێگرو هه‌سه‌س و پشيله‌و سه‌گه به‌ره‌للاكان خه‌ریك بوو بنوون، به‌غداش كه‌وتبووه ناو ده‌ریای خه‌ونه‌كانی، ئه‌و باله‌خانه به‌رزانه‌ی سه‌ریان له كه‌شكه‌لانی فه‌لك ده‌دا، ئاسمانیان له‌به‌ر چاوان كرده‌بووه هه‌لیكی سه‌وزی باریك و به‌سه‌ر پانتایی شه‌قامه‌كاندا درێژ ده‌بوونه‌وه كارۆ ملی پێگای هات و نه‌هاتی گرت، وه‌كو ئیستریكی په‌وهانی خۆشڕۆ به‌ پێلاوه نوێیه‌كه‌ی مه‌لای كه‌ پێشكه‌شی كرد بوو- زه‌وی ده‌كو‌تا. به‌ره به‌ره نوور ده‌كه‌وته‌وه و له پێچه پێچی كۆلان و شه‌قامه‌كان و په‌نای باله‌خانه‌كاندا به‌ هیوای زوو گه‌یشته‌نی به‌ شالووله‌كه‌ی ده‌توايه‌وه. گه‌یشته‌بووه ئه‌و لقه شه‌قامه‌ی به‌ پێش مألای ئیبتیسام دا ده‌پۆیشت، كه‌ دوا‌ی په‌نجا مه‌تریك ئه‌و لقه شه‌قامه ده‌بووه دوو لقۆكه و هه‌ر یه‌كه‌یان به‌ لایه‌كدا كێل ده‌بووه‌وه. به‌ مه‌زه‌نده‌ی خۆی چل تا په‌نجا هه‌نگاوێكی ما بوو له ده‌رگای مألای ئیبتیسام بدات. زرتیه‌كه‌ی سمیل بابیری قۆل و باسك هه‌لكراوی لێ په‌یدا بوو، له لقۆكه‌یه‌كی شه‌قامه‌كه‌دا به‌ره‌و پووی ده‌هات. ده‌ستیكی له‌ پشته‌وه گرتبوو به‌ ده‌سته‌كه‌ی دیکه‌شی سمیله فشه‌كه‌ی به‌رز كرده‌وه و فیه‌كه‌یه‌كی پێ لێدا. كارۆ ترسیكی لێ نیشته: یا ئه‌للا هه‌شتا خه‌یرو شه‌پ به‌شنه‌كرانه ئه‌و بڕه به‌رازه له كوێ په‌یدا بوو، پێده‌چی سفتاحی به‌م ده‌موچاوه‌ی بكه‌مه‌وه، ده‌ی ئه‌گه‌ر هه‌ر ئه‌وه بێ هه‌یج نییه. یه‌ك دوو هه‌نگا و چووه پێش به‌ بییری هاته‌وه: له‌وانه‌یه ئه‌وه یه‌كێك بێ له‌و شه‌قاوانه‌ی ئیبتیسام باسی ده‌كردن.

كو‌له‌ مستیكی له‌ كه‌له‌ی خۆیدا: ئای ده‌به‌نگ چه‌ند بێ می‌شكی. شه‌پقه‌و چاویلکه‌كه‌ت بۆچی له‌ بیركرد. كه‌ سه‌ری به‌رزكرده‌وه‌و چاوی به‌ هه‌ر چوار لای خۆیدا گێرا، چی دیت؟ نه‌ك هه‌ر سمیل بابیریك، سێ چه‌قۆكێش سی‌پێكێكیان به‌ ده‌وریدا دروستكردبوو ده‌یانویست به‌ قناره‌یه‌وه بكه‌ن. ئه‌و خۆی چه‌تره‌ فیلێك بوو كه‌س ته‌ن به‌ ته‌ن باری نه‌ده‌برد، گه‌نجیكی چوارشانه‌ی ته‌به‌ش پانی مله‌وه‌ز بوو. ئه‌گه‌ر مووی پرچ و سمیل و ردین و سه‌رسینگ و هه‌موو شوپنه‌كانی جه‌سته‌ت كۆبكردبوايه‌وه و بتپستبوايه، گلۆره

موویکی کشتی تیده کەوت، دەست وەشێن بوو نەک گەمە مستی لە ھەر کێ بدابوایە دەیراند - ئەگەر لێم بە عەیب نەگرن دەلێم دە بتراند - ئەو پێی وا بوو دەست بە خۆدا شۆپکردنەو لە بۆ پیاوان نەھاتییە و نەنگییە . ئەو لە گەڵ خۆیدا دەدواو دەیگۆ: با سێ نەبن بیست بن، پیاو یەک جار دەمری، ئەو جارەش با بە مەردی بمری، بەلێ ئەو لەو جۆرە پیاوانە بوو. زیبا تر لێی نزیک بوونەو، یەکیکیان بە سەریدا قیژا ندی: ھیتی ھێستر، تەماشای سەرو کەللەو گوێلاکی خۆت کردییە، ئەو چاند رۆژە لە کوێ بووی، بە ئاسانی و بە پێی خۆت ھاتیو بەر دەستمان .

یەکیکی دیکەیان بە سەریدا مراندی: ھیتی بز، دەچی نانی شوانی دەخۆی؟ نەتزانێ ئەچەلت ھاتیو بەم دوو دەستەئێ من وەکو بزنی گۆشاگۆش سەردەبرێی .

سێیەمیان نەرا ندی: ھیتی مشک، لە بەر چاوی ژنان خۆت فش کردبوو وەو و ببوو پشیلە، گەمە پشیلە و مشکانێت بە عەماشێ برا گچکەم کردبوو؟ ئێستا دەبینی چۆن وەکو مشکێ تۆپیو کەورت دەکەم .

کارۆ دەستوێشینێکی ئازا بوو، ئەگەرچی زانی تازە کار لە کار تەرزەو و تێوێگلاو، بەلام لەو چرکە ساتەشدا ھێشتا پشوو درێژ بوو، بە ناچارێ خۆی دلتیا دەکردو: ئاورانەو و پارانەو دادم نادەن و ئەوانە پشتتر دەبن، دەست بە خۆدا شۆپکردنەو و پیاوی لە پیاوەتی دێخی، چارە ھەر ئەوێ دەستوێگەری بکەم، بەلام ھەتا پێم بکێی خۆم دەگنخێم، ئەو خوایە بەلکو ئیبتیسام لەو وەختێ دەرگا بکاتەو ئەو بەرەنگاریوونەوێم ببینی .

ئەفەندییەکی سیدارە لە سەرو، پیاویکی دیشداشە لەبەری عەگال لە سەر دەیانویست بەویدا تێپەرن، بەلام ئەو دیمەنە نابەرەمبەرەیان ببینی چەپەسان، لە ھەمان کاتیشدا ترسان، ترسان لەوێ نەوێک ببێ ناوێژیوان و لە ناوێژیوانیشدا رێگرەکان بیانەنە بەرچەقویان و برینداریان بکەن، ترسان لەوێ ئەگەر لە دادگا راستی بلێن سبەئ دووسبەئ ئەو چەقۆکێشانە لێیان خۆش نەبن و بیا نکوژن، ترسان لەوێ نەوێک بکێنە شایەد، مەحکەمەو مەحکەمەکاری حکومەتیش درێژە بکێشی و نەبرێتەو، لە ئێوان خۆیاندا کردیانە راوێژو گەت و گۆ:

سیداره له سهره که له دیشداسه له بهره که ی پرسى: وایه ده لاین حکومت که رویشکی به عهره بانه ی ده گری؟

دیشداسه له بهره که به پيدا گریه وه لایه تگیری نه و قسه یه ی کرد: به لى هیچی حکومت راست نه بی نه وه ی راسته .
چون !؟ سیداره له سهره که به سهر سورمانه وه له دیشداسه له بهره که ی پرسى .

دیشداسه له بهره که وه لامى سیداره له سهره که ی دایه وه: که رویشک ناژه لیکى به سته زمانه، هر که سیک پى ده گیرئ.

سیداره له سهره که به دیشداسه له بهره که ی گوت: به لى حکومتیش ته نیا که رویشکی پیده گیرئ، حکومت با بچی ناژه له درنده کان بگری. بنگومان پى ناگیرئ

نه که به عهره بانه، به نوتومبیل و فوکه ش پى ناگیرئ... دیشداسه له بهره که سیداره له سهره که ی دنیا کرده وه .

هر دووکیان سهری یه کدیان کرد و به یه کدیان گوت: برا با داومان له داوی حکومت نه نالئ، حکومت چیره ی دريژه .

باياندايه وه و به لاريدا پوښتن، به لام له منگه منگ و پرته پرتى خویان هر به رده وام بوون، دیشداسه له بهره که به عه گال له سهره که ی گوت: دیسان شه قاهو و که له چیه کانن، سه که به ره لاکان خویان له په نا دیوارو که لاوان شاردوته وه، که چی نه وانه هیتشتا بئ ترس نه م که په که یان له زه واق نایه، شه و نییه به زمیک نه نینه وه، که س له سهر و مالى خوی نه مین نییه، فرموو نه وه خوریش به قه د به ژنى من سهری دهره نایه نه وان هیتشتا لیره جرت و فرتیتیان، به سته زمانیکى وه کو نه مه بئ چه ک و بئ پشت به داویوه ده بئ و ده ستیان به بنى باخه لیدا ده یین و چند شاپیکى ته پيشی لیده دن. نه وى دى قسه که ی لى وه رگرتوه و گوتى: یاخوا هر به پاره که ی و شاپان لى بگړئن، ده بی سوپاسیشیان بکا. شار به رلایه نه که سیک لیتیان ده پیچیتوه و نه پوژیکیش ده یانگرن، منیش بم نه گهر ویزدانم له بنى پى خوم بنیم و له که س نه ترسیم هر و ده که م. نه وى دیش قسه که ی له وى وه رگرتوه و دريژه ی پيدا: شارى چی؟ بچی له گوندیک دابنیشی نه گهر له برسانیش بمرى که لیک له و ترس و توقاندنه ی

چاكتره .

هەردووکیان چەند مەتریک پۆشتن و بە کۆلانیکیدا بایاندایەو، لەو سەری کۆلەنە کە دوو پۆلیس خۆیان لە ناو پالتۆکانیان لولدا بوو، بە جۆریک چوو بوونە پال یە کدی و کورژەیان کردبوو، هەتا زۆر لێیان نزیک نەبوویتایەو نەتەزانی دووانن. کە ئەوان لێیان نزیک بوونەو، پۆلیسەکانیش هەردووکیان وەکو ماری سەر گەرمایەکیان گەیانده خۆیان و جوولە یەکیان تێکەوت، پالتۆکانیان کردەو هەریەکەو سەر و تەنگی حوسکەیان بە توندی بە دەستەو گرتبوو، دیار بوو چاوەرێی دومانەکانیان دەکرد بێن نۆبەتەکیان لێوەر بگرن. هەردوو پیاو سیدارە لەسەر دیشداشە لەبەر خۆیان لەبەر کرد چوونە لایان سلاویان لەهەردوو پۆلیسە کە کرد: بەیانیتان باش،

__ باشتەر، باشتەر.. زۆر بەبێ زەوقی وەلامی سلاوەکیان دایەو.

بە پەلە هەردوو پۆلیسیان تێگەیاند: کاکێ پۆلیس، چەندچەتە و رنگری چەقۆکیش پێیان لە گەنجیکی هەزار گرتوو و دەوریان دلو، ئەگەر زوو نەیکەن پووتی دەکەنەو و لەوانەشە بیکوژن.

__ عایدی ئێمە نییە.. هەردوو پۆلیسە کە بەبێ ئەوێ خۆیان بجوولێن.

__ ئەدی عایدی کێیە؟ خۆ تەنیا سی چل هەنگاوێک لە ئێو دەورن.

__ نازانین عایدی کێیە، بۆن بۆ خۆتان بیان دۆزێنەو.

هەردوو پیاوکان ناچار لە تەشکی خۆیانداو پۆشتن: دەیهەلا خۆ ئەوێ لەسەرمان بوو کردمان - بە یەکیان دەگوت - پیاوی حکومەتمان تێگەیاند ئەگەر ئەوان هیچ نەکەن بە ئێمە چی دەکری.

کە ئەوان لە بەر چاوان ونبوون هەردوو پۆلیسە کەش کردیانە مشتومر. یەکیان بەوی دیکە دەگوت: درۆمان کرد گومان عایدی ئێمە نییە، هەستە با تەنگەکانمان سوار بکەین و بە پەنازە بۆ دزەکان بچین، چوار دەوریان بگرن و ئەوێ بە دەستیان دەکەوێت، برابەش لەگەڵیان دابەش بکەین. ئەوی دیکەش بە تووپی بەوی دەگوت: بۆ هەندە کەری، گوێت لێ نەبوو ئەو دوو پیاو دەیانگوت ئێچیرە کە هەزارە، لە هەزارێک چیمان دەستەکەوێت هەتا لە گەڵاندا نیوێ بکەین.

ئەو دیسان بەوی دی دەگوت: بەخوا کابرا یەکی زەغەلی کاسیبەکی ئاسانیشت پێ ناکری، هەستە با بچین خۆ هیچ زەرەر ناکەین. هەر هیچ

نەبىي باي پاكەتلىك جىقارەمان دەستىدەكەي.

مىشتومرەكەيان بوو شەپە قسە، شەپە قسەش بوو شەپە جوين و شەپە
مست، لە يەكدى زۆيىر بوون و ھەر يەكەو بە لايەكدا ئەوييان بەجىھىشت.
كارۆ لە نىوان ھەرسى پىنگرەكاندا فرتكەيەكى دايە خۆي و پشتى بە ديوارەو
نووساند: پياو ئەگەر پشتى قايم بى لەپىشە خۆي بى منەت دەبى. كە
بە تەوايى لەگەل ديوارەكە بزمىر پىژ بوو، دلىنىاش بوو كەس ناتوانى
لە پشتەو ھەزەرى پىيىبا، چاوي لە چاويان نا، بۆ نامۆزگارىكرديان و
لە ھەمان كاتيشدا چاوشكانديان بەسەر ھەرسىكياندا ھاواري كرد: ھىي
دەو پىسىنە، دەوولەوسى خۆتان ديو؟ ئەگەر تۆزىك غىرەتتان ھەيە بە
سى كەسان دەورەم نادەن، ئەگەر پياو ھەر يەكەو بە تەنھا لەبۆم وەرە
مەيدانى، بەلام كوا ئەو غىرەتەي مەيدانخاۋىزەتان. غىرەت لە دەمارى
پياواندا ھەيە نەك لە دەمارە شل و خاۋەكانى ئىو. دەغرىنە پىتان
وايە بارى من دەبەن ھەريەكەتان باي چەپەزۆكىكى منە، نەك سى ئەگەر
ھەموو ئەو خۆي و تۆريانى لەو شارە دا وەكو خۆتانن كۆيان بكنەو
لەيتان ناترسىم، ئەگەر دانەسەكنىن - چەند حيزە دزو خۆپىيە رىگرو چەتەي
ترسنۆكى ئەم شارەيان لە زەواق نايەتەمبىيان دەكەم، ئىو ھەرى
خواردىتتان ھەمووتان پى دەتغىنەو، تۆتان دەبىرەو ھەو ھايلم جارىكى
دىكە لەو ناو ھەيە بىنەو. لە بۆ خۆي پىتان دەلەيم، كەيفى خۆتانە
خويىتتان لەسەرە خۆتانە، من رىم لە ئىو نەگرتىيە ئىو بەرۆكى منتان
گرتىيە، جوانكەنە بە دەستى من خۆتان جوانە ھەرگ مەكەن، رىم بەردەن
با زەرەر لە نىو ھەيە بگەرتىيەو. ئەگەر پىتان وايە ئەو قومارىكە دەيكەن يا
دەردەچن يان تىدەچن، ئەو دلىيا بن لە بەرامبەر پالەوانىكى وەك من ھەر
تىدەچن، ماىو سەرمایەكانىشتان دەتۆرپىن و بە دەست بەتالى و ماى پوچ
دەردەچن، من لە گەجەرو گوجەرى ئەم شارە نىم، خۆتان بىر بكنەو
بزانن لە كۆيە ھاتووم. ئەوانىش ھەرچەندە دەمەراشى و ھەرو گىفیان
دەكرد ئەو ھەر باكى نەبوو، بەو ھەپەشەو گورەشانەي ئەوان شىلووش
نەدەبوو، دەروونى پاك و ئارام بە قەد گەردىلەيەك ترسى نەبوو، بەلام
سەرەپاي چاۋنەترسىيەكەي ئەويش مۆفە، مۆفەش دەمارو خوين و دل و
مىشك و كەللەي ھەيە، لە ھەر پووداوو مىحنەتلىكدا بىر دەكاتەو، ئەويش

بیری کردهوه: ئەم چەنە درێژانە هێ ئهوهی نینه چاوپاوم لێیکەن، بەس چى بکەم چەقۆیان پێیه دەترسم هەر سێکیان پێکەوه تاوم بدەنئ و لە جێى کارژم گیر بکەن، زەبلوق و تێرپۆکم پێکەوه بپستێن و تەرس و گووم بە گۆپێ وەربکەن، ئەو وەختە دەبەم خۆراکی سێسارکە کەچەل و قەلەپەشکان، باشتەر وایە چۆن ئەوان بە یەک یەک دەیانترساندم منیش بە هەمان شێوازی خۆیان پوویمان تێیکەم. پەنجەى لە یەکیکیان هەلشەقاند: هێى مریشک، بێم وەکو کەلەشێر بە سەرتدا دەفسم و جیقنە سەپیلکەت پێدەکەم. پووی لەوی دیکە کرد: هێى ماکەر، بێم وەکو کەرئ شین کلکت بەرز دەکەمەوهو سواری پشتت دەبم. دەستی بۆ سێیه میان درێژ کرد: هێى چاو حیز، ئەوهی دزی بکا حیزیش دەکا، داخوا لە چ ناو کەندو کەلاوہەکیان هێنایەوه، هاتى رینگەت لە من گرتییه بە تەمای خۆت لە سەرە من ئازا بکەى، گوايه برائى (عەماش)ى کوپى تەرەماشى، دەبێ وات لێیکەم وەکو براکەت خۆت لەسەر قونان پانەگرى.

ئەو براگە وەرەیهى (عەماش)ى غیرەت لە دەمارەکانیدا جوولا. هەموو هێزى خۆى کۆکردەوهو دەستی بەرز کردەوه بۆ ئەوهی چەقۆیهکی لە سینگوپکی بدا. کارۆ وەکو بروسک چەخماخەیدا، وەکو گەوارە نەعرەتەى دا، بەوقۆندەرە قایشە پەقانهى لە پێى دابوون، شاپێکی ئهوهى خێواندە هەناوى، پشتاو پشت بە لێواری شۆستەو پێرێیهکەى دادا و تریقهى پشتى چریکاندى، لە گەل کەوتنەکەى پێگرەکە چەقۆیهکەى دەستیشى کەوتە سەر زهوى. کارۆ بۆ هەلگرتنەوهى چەقۆیهکە داوەراییهوه. چەتەى دووهم تا هێزى تێدابوو چەقۆیهکی لە ناو شانى کارۆى داو خوێن قیقچەى کرد. هەر ئەو چەتەیه پێى وابوو کارۆ پەرزەى براو زاخى ئەوهى نەما دەست بوەشیتى، ویستی چەقۆیهکی دیکەش لە شان و پێلەکەى دیکەى بدات، بەلام ئەو نەیکردە نامەردى پێلەقەیهکی وای لە هەناوى دا بەسەر کەلاکى یەکەمى داداو زیپەى گەیانده ئاسمان، چەقۆکەشى کەوتە سەر زهوى. کارۆ ئەمجارە بە پەلە بیری کردەوه: بۆ بەرگریکردن چەقۆیهکم بەسە با ئەم چەتەیهى بەساغى ماوہتەوه هەلیبگرتەوه، هەر ئەو خۆى بۆ بچەمێنیتەوه دەیدەمە بەر شاپان و بەسەر ئەو دوو کەلاکیدە دەدم.. تا دەهات کارۆ ئەولا شانەى دەکەوت کە چەقۆکەى بەر کەوتبوو، چۆپاوەگەى خوێنیش گەشتبوو ناو

پیلاره که ی، چاره شی نه بوو ده بوايه زۆرانبازي مان و نه مان له گه ل چه ته ی سییه میس بکا . چه ته ی سییه م له وانی دیکه بووده له تر بوو، به لام زۆرانتر بوو، نه ویش با ی خۆی ده یزانی و بی ری ده کرده وه: نه م پیاوه هر چه نده خوینی له بهر ده پواو هیزی پیشتری نه ماوه - چه ته ی سییه م به خۆی ده گوت - به لام هیشتا زۆر به هیزه، چه قویه کیشی که وتۆته ده ست ده توانی شه په چه قوم له گه لدا بکا، چه قویه کم بهر که ویت و بکه و مه سه ر نه م نوو که لاکه هه رسیکمان لی ره که له بچه ده کریین، کئ ده لئ نه مجاره ناکه وینه بهر ده ستی نه فسه ریکی که له ره ق، له وانه یه به رتیل و مه رتیل کاری لینه کا و هه موو پۆخله واته کانمان یه ک له دوا ی یه ک ناشکرا بکا .

تیشکی خۆر هه موو سه رتيله و سه ر سوانده ی خانووه کانی رووناک کردبووه وه، هه ندئ له و تیشکانه ش بهر به پۆزکی به رده می خانووه کانیا ن گه رم کردبوو، خه لک په یتا په یتا و یه ک له دوا ی یه کدی بۆ خۆگه رم کردنه و یان بۆ بهر ده م به پۆزکی نه و خۆره تا وه ده هاتنه ده ره وه و چاویان به و پاله وانبا زییه نابه رامبه ره ده که وت سه یریان پیده هات .

ئیبیتسام سه رمیزی ناو ناشخانه که ی به جۆره ها خواردنی به تام پازاندبووه وه، نوو گۆلدانی پر گۆلی په نگا و په نگی بۆنخۆشیشی له م سه رو له و سه ری میزه که دانا بوو، چه ند کورسییه کیشی به هه ر چوار ده وریدا به پۆکی ریز کردبوو، ده رگای ناشخانه که شی - که به رامبه ره ده رگای گه و ره ی ده ره وه بوو - خستبووه سه ر پشت . گوئ و چاوه کانیشی له جیاتی نوو کردبوونی به چوار چوار، له گه ل شه قه شه قی پییه کانی هه ر جۆته ولاغیک نه گه ر دووریش بووايه وایده زانی نه وه، هه نووکه نا ئیستا له ده رگا ده دا . ده م نا ده میس دلی ده له رزی: نه و کوپه چه ند پۆزه دیار نییه تیق و سیقی پیکردم، ده بی چی به سه ر هاتبئ، ده ترسم له رینگا پووداویک پوویدا بی . سه رکو نه ی خۆی ده کرد: خوا نه کا هیج پوویدا بی . تو زیک هیور ده بووه وه: له وانه یه مه لا به کاریک په وانه ی لایه کی کرد بی . ده تگۆ به ره ژانی گرتییه ئیستا نا نووخوله کی دیکه مه لۆتکه که ی داده نی . هه لده ستا و داده نیشته وه، له م سه رو له و سه ری میزه که جیگۆرپکی ده کرد، له نیوان ناشخانه و دالانی ژووره وه و باخچه که پیی تیکده ئالا و بهر چاوی په ش ده بوو: یا حافیز نه م شه وه هه ر قه ساب و قه سابخانم له خه وئ ده دیت، چه قویان به ده سته وه

گرتبوو که وتبوونه دواى به رانیکى دونگ گوره خودايه هر به لایهک هیه
لیمان دورى بخیه وه و به خیرى بگيرى. هر به خوشى دللى خوى
دهدايه وه: باش بوو به رانه کيان پى نه گيرا به ناگا هاتم.

له پر زاک و زووکى ژن و مندالان و فيقه فيقى هورنى تيزى ئوتوموبىلى
پوليسى فرياکه وتن، دللى (ئيبتيسام) يان داخورياند، هر وه ختبوو
په راسووه کاني کون بکا و ده رپه پى، هر به غار ده رگاي ده ره وهى کرده وه،
سه يري نه ملا و نه ولاى کرد، چى ديت؟ چى خراپه نه وهى ديت: ناي
کوره بم خه ونه کم پاست ده رچوو. هيوای نه وهى خواست زوى قوتى
بدا، نهک نه ديمه نه قيزه ونه بيینی. هر پتیه کى کرده دو، کرده چوار،
کرده ههشت، بالى نه بوو نه گهر نا ده فرى. زور نزيک بووه وه پروهه تى
خوى دارنى: وه لا دهق هه وه ده مزانى پوزمان بهم پوزهى دهگا، هر جاريک
ده رگاي ده ره وه م بکردبووايه وه و سه ریکم له ده ره وه هه لیکيشابووايه ده مدیت،
ده مکرده زووک و هوبو خه لکم لى به ناگا ده هيتاو نه مده هيتشت نه وهای
لبييت.

شان و پىلى هه تا ده گاته سه رى په نه کاني جووله يان تيدا نه مابوو، لاپانى
پاسته شى له بى ناگايى چه قويه کى پتیه وتبوو، نه وه نده زور خوینيشى
له بهر پويشتبوو شنگ و هيزى له بهر دا نه مابوو. هر سى دزو چه ته و
ريگره کانيش، هه ريه که و به دووسى شاپان ده فهى سينگيان وهک خمخانه و
ناو هه ناويان پر خویناو بوو. نه نه وه لپه پتیه کرا نه نه وانيش..
پوليس گه يشتنه سه ريان، هر سى چه ته کان ويستيان به قوونه خشکه و
چه نگوران له ناو خه لکه که تيجولین و خويان بشارنه وه، به لام خه لک و
پوليس ده وريان دان و پرگار نه بوون.. مه نمور مه رکه زیک و چوارده پوليس
نه ناوه يان داگير کرد. مه نمور مه رکه زه که له خه لکه کى پرسى: که ستان
يه کیک له و پياوانه ده ناسن؟

زوريه خه لکه که چه ته کانيان ده ناسى، به لام له ترسى سه رو مال و
نامووسى خويان که سيان به به لى وه لاميان نه دايه وه، ته نها (ئيبتيسام)
نه بى، ده ستنى بو کارو دريژ کرد، ناوى ته واوو ناو نيشانيان به ته واوى
ليوه رگرت. هر نه ويش خوى کرده خاوه نى. ئيبتيسام له ماوهى چند
خوله کيکى که م جله کاني گوپى و سه فته يک پاره شى خسته ناو جانتاکه ي

ده ستنی. ده رگای ژووره کانی کلیل داو به گه لیان کهوت. وهک ئه وهی گایه کی لامل به ره و کوشتارگه پابکیشن و نه ویش پیکوئی بکا، په کییک له پیشه وه په لی کاروی گرتیوو پایده کیشا، دووانیش له پشته وه پالیان پیوه دنا و ده یانخسته ناو قه فزی پیکابه سه وزه که.

ده مگو و مقومق و گوته گوت له ناو خه لکی کولانه که ده سته پیکرد، به تاییه تی له نیوان ژناندا، هر په که و به لایه کی دا ده برد، ژنیک ده یگوت: به چاوی خوم بینیم نه و پیاوه مله ستورو نه قورا و ناوچه وان پانه، سبهینه کی زو له ناو په یتوونیکدا دابه زی و نیبتیسام به په نا دزه پابکیشا ژووره وه... ژنیک کی دیکه ی ده مشر ده ستنی بو چاوی خوی برد: به و دوو چاوانه دیتم نه و کابرایه له ناو باخچه کی مالی نیبتیسام به ده پیتیه کی خه زنه ی سپی تنک ده مات و ده چوو، نه و ژنه چاو حیزه ش له دیاری راوه ستابوو زه ق زه ق ته ماشای ده کرد.

ده مدراوئیکی دیکه سه ری برده بن گوئی هه ربوکیان: مالم قه بری تنگ و تاره، قه بریش پری مشک و ماره، دروی له بو بابیشم ناکم، به و دوو چاوانه ی خوم دیتم نه و ژنه پیاو بازه، چاویلکه و شه پقه ی میرده ره حه تیه کی له سه رو چاوی نه و پیاوه ی نا بوو، پی به پی و دوو به دوو پیکه وه ده ماتنه ده ره وه، له ده ره وه ش په یتوونیک کی له بو گرت و په وانی کرد.

ژنه ی په که م لئی وه رگته وه: نه دی خوشکم داخوا چهند شه و له مالی خوی خه واندوویه تی و پیکه وه پایان بواردییه، ئیمه ش له گوئی گادا نوستبووین. نه وهی دووهم له په که می وه رگته وه: با هر له په نایان خوی له بهر بکا، ده لئین - مانگا به دزی کهل ده خوا به ناشکرا ده زی - نه وان هه رچنده حیزه دزه یان کرد خودا سپی هه لمالین.

نه وهی سییه میان له دووهم کی دی به ژه هتر بوو: هه موو قسه کانتان له شه کری شیرینترن، به لام کی نالی نه و سه ر به هه شه به دزی خوی لی ماره کردییه، منیش نه وه هه شت ساله له سه ر ده ست و مستی خوم، نه دزه حیزی ده که م، نه خوشم له بن زه لامی عاله می ده که م.

ژنی په که م له بهر ده می دووهم هه لئوقیه وه: ئوخه ی وا مه لی وا مه لی، توش وه کو نه و بی دلی خوت نه کردییه، ده لئین - گوشت خور زوره هر ناوی

گورگی به ده - هی خۆت دامه پۆشه و هی خه لکیش به گۆپێ وه رکهی،
ئه وه نده به ههستم لهو سه ری کۆلانی ترێک بکری گۆیم لێ ده بی، فسێک
بکری بۆنی ده کم.

دووهم له ده وی دایه وه: هه مشه له چه ستوور تۆمه تمان پێ مه که .
یه کم پشت تر بوو: تۆمه تت پێ ده کم؟ دیاره ده ته وی له بنی کودی
بده م، ئه دی (عه لالوی) کێیه، دۆستی منه یان هی تۆ، خۆت دیتیه
ده لێی به ری سێرتی.

دووهم گری گرت: هیواش هیواش، ئه گه ر من یه کێکم هه بی تۆ دووانت
هه یه، ئه دی (چه فات) و (مه ندیل) کێنه؟ ئه گه ر بلێی نا زیاتریش ده ژمێرم.
ژنی سێیه م هاته نێوانیان: پاره وستن له یه کدی مه دن خۆتان دیتیه ده لێی
ده عیلق، منی ناسک و نازدار هه زار پیاو مه منوونی قۆنده ره مه هه ر به
پیاویشیان نازانم، مێردی خۆم هه یه به که سی ناده م.

هه ردووهمه کی دیکه پێکه وه: ته ح ته ح چه ند شه ریفه، درۆیه کی وا بکه کلک
و گۆیی هه بی، هه رکپیه با مێرده بی ئاگایه که ت به ئاگا نیت.

تیرێک له م و توانجێک له وی هه نده ی نه برد بووه چراوه چراو فلان بردی
و فیسکه گای. ده ستیان له تیتکی یه کدی ناو ئاگیان له وان برأ.

کارۆ وهه رسێ دز و پێگرو چه ته کانیش به زنجیرکراوه یی په وانیه ی نه خۆشخانه
کران، کارۆ بۆ قاوشی نه شته رگه ری و ئه وانیش بۆ قاوشی هه ناو. چه ند
پاسه وانێکی پۆلیسیشیان به سه ریا نه وه دانان.

سه رده سته ی چه ته کان پێیه کی له ده ره وه و پێیه کیشی له ناوه وه ی
ده سه لات بوو، له گه ل ئه فسه ری ئه و پۆلیسخانه یه - دوو قوون و یه ک
ده ربێ بوون - موویان به نێواندا نه ده چوو، شه وان تا دره نگ پێکه وه به باپو
یا نه کاند ده گه پان و به پاره ی دزیاری ئه و چه تانه ده یانخواره وه، ئه فسه رو
مه ئمووری مه رکه زه که به پاره کلکیان له یه کدی گرێداو پووداوه کیان به
ده مه قالیه کی ئاسایی دانا. دوا ی دوو پۆژ هه رسێ چه ته کان ئازادکران، (کارۆ)ش
به که فاله تی (ئیبیتسام) ی ئازاد کرا به لām له بهر ئازاری قوولی برینه که ی
له نه خۆشخانه مایه وه، دوا ی دوو پۆژه که ش بۆ ئه وه ی پووداوه که دیزه به
ده رخۆنه بکه ن، ئه ویان بۆ نه خۆشخانه یه کی دیکه گواسته وه و ته به له و
جۆری رووداوه که شیان گۆپی. ئیبیتسام باشتترین پارێزه ری ئه و شه ره ی

بۆ به كرى گرت، چەندىن جار سەردانى پۆلىسخانەكەو دادگای كرد و دانوهرەكانى تىگەيانە، زانى هېچى پىناكرى ئەگەر ئەو سەد دىنار بەرتىل بدات ئەوان دووسەد دىنار دەدەن، چ ئۆزىو پارەى دزو حىزى ئۆزىان هەبوو، چ جاي ئەوەى دەسەلات ئەو باندانەى بۆ مەبەستى تايبەتى خۆى بە كارى دەهێنان و خەلكى رەش و پووتى پى دەترساندن ناوى سەيرو شوناسى ساختيان بۆ كردبوون و ئەدرىسى چەواشەكارىيان بۆ نووسىبوون. شەپۆلەكانى درۆو دووپووى و ساختيى، دەمو چاوى ئەو جۆرە پياوانەى بە تەواوى شوشتبوووه و پووى پاستەقینهيان شىوابوو.

ئىيتىسام هېچ كارىكى بەئى پلان نەدەكرد، هېچ پلانىكىشى دانەدەنا ئەگەر سەرکەوتنى مسۆگەر نەبوايه، لەو پۆزە رەشەدا و لەو كاتە ناسكەدا ئەو پىلانى دادەپشت، پلانى بۆ ئەو پىلانى دادەنا: باشترىن دەرفەتە بۆ ئەوەى كارۆ و مەلاى لە يەكدى دوور بخەمەوه، هەلىكى زۆرىنە و كۆزى هاتوووه ئەو كارە بكەم. پێدەچى ئەو مەلايه ئۆز ئۆزىان بى، چۆن توانىويەتى كارۆى متووى خۆى بكا. هەندىك لە مەلاى ئەوان و ناخوندەكانى ئىمە دووپووى يەك دراون، لە سەر پەنگرە ئاگرى خەلكانى ساويلكە شىوو چايەى خۆيان دىم دەكەن. تەمىكى خەم بە ناو چاوهكانىدا گەرا، خەمى ئەوەى چۆن كارۆ لە مەلاى بشارىتەوه و لە دەست باندە چەتەگەريهكانىش پزگارى بكا. لە خەمى ئەوەدابوو چۆن بە يەكجارى لە كۆنى مزگەوت دەرييهيئى. مېشك و هۆش و عەقلى دەخستە گەرا، هەستى لەلێدانى دلى دەگرت، بە چپى بىرى دەكردهوه: ئەو باندە دزو حىزانە هەموو شتىكيان لە دەست دىت، باشتر وايه لىرە پزگارى بكەم و بىبەمە لايەكى دى ئەوان پى نەزانن، خۆم دكتۆرىكى بۆ دەدۆزمەوه پۆزانە بىتە لای و چارەى بكا، لەمەدوا دەزانم چۆن شەيتان دەتوانى بچىتە ناو ناخى مرۆف و چۆن هزرو دل و هەستى داگىر دەكات و دەيگۆرى.. چەند جارىك بە ناو قاوشەكەدا گەرا و سووپا، نەرمە پىاسەيهكى بە ناو شارى بەغدا دا كرد. بىرى چپترو خەستترو تىژتر كردهوه: هەتا بە تەواوى چاك دەبىتەوه لە حەسارىك لە حەسارەكان چاوه خانووىكى بۆ بە كرى دەگرم. بىرى بە مپەندىكى دپتر لە جاران سۆى: دوكانىكم لە بازارى شىخ عومەر هەيه كرىچى تىدايه، كرىچىكەى دەرەكەم كارۆى لەسەر دادەنەيم. بۆ ئەو باشە لە

یه‌خه‌ی عه‌ره‌بانه و کۆلچیه‌تی ده‌که‌مه‌وه، بۆ منیش کۆزو شه‌شه له کوئ
 یه‌کیکی وه‌کو نه‌وم ده‌ستده‌که‌وئ. ئه‌و کوپه له‌به‌ر من پۆژی به‌و پۆژه‌ی
 گه‌یشت ده‌بێ منیش تۆله‌ی بۆ بکه‌مه‌وه. ئه‌و پۆژه زۆر ده‌فرقراو دله‌ راوکی
 گرتبووی. وێڕه‌کانی هیلکه‌دانی به‌ ده‌له‌مه‌یی ده‌هاتنه‌ خواره‌وه. زۆر به
 په‌له‌ ئۆتۆمۆبیلکی تاکسی به‌ کرێ گرت و چاوه‌ خانوویکی له‌ هه‌ساریک
 به‌ پادان دا. هه‌ساره‌که زۆر فراوان بوو زیاتر له‌ هه‌شت تا ده‌ ماله‌ هه‌زاری
 تێدا بوو، چهند ژووریکیش به‌تال بوون و هه‌شتا به‌کرێ نه‌چووین، ئه‌و
 چاوه‌ خانووه‌ی له‌و هه‌ساره‌ی گرتبوو لاچاپ بوو، کرێیه‌که‌ی له‌وانی دیکه
 گرانت‌ر بوو، ده‌رگا و رێگه‌ی هاتوچۆی جیاواز بوو به‌سه‌ر ژووره‌کانی دیکه‌وه
 نه‌بوو، ئه‌گه‌ر به‌ سه‌ردانی تاییه‌تی نه‌بویه‌ که‌س نه‌یده‌زانی له‌ ناو ئه‌و
 ژووره‌دا چی پووده‌دا. کرێچیه‌کانی ناو ئه‌و هه‌ساره‌ زیاتر له‌ نیوه‌یان کورد
 بوون، هه‌ر یه‌که‌و به‌ مه‌هه‌ستیک ژووریک یان دوو ژووری به‌ کرێ گرتبوو، هه‌ر
 بۆیه‌ش کارۆی برد بووه‌ ناو ئه‌و هه‌ساره‌ ئه‌وێ پێ باشتر بوو. له‌به‌رده‌می
 هه‌ر ژووریک ماله‌ کورده‌کان عه‌ره‌بانه‌یه‌کی ده‌ستی داندرا بوو، پیاوه‌کان
 یان کوپه‌ گه‌وره‌کانیان به‌یانیان زوو به‌ عه‌ره‌بانه‌وه ده‌چوونه‌ بازاڕیک له
 بازاڕه‌کانی شاری به‌غدا و چهندین سعات چاوه‌پێی کرێیه‌کیان ده‌کرد، ئه‌گه‌ر
 خوا بیدابویه‌ ئه‌وه‌ چ به‌ کۆل یان به‌ عه‌ره‌بانه‌کانیان بۆ خواپیداوه‌کانیان
 ده‌گواسته‌وه... مندا له‌ نێزیه‌کانی ئه‌و مالا‌نه‌ش به‌ خۆیان و به‌چهند جۆته
 نه‌علیک و سندووقیکی بۆیاغچیا‌تی و یه‌ک دوو قۆدیه‌ بۆیاغ له‌ به‌یانی تاکو
 ئێواره‌ ئه‌م بازاڕو ئه‌و بازاڕیان ده‌کرد، به‌ به‌رده‌می دوکانه‌کان و به‌ناو
 چاپخانه‌و قاوه‌خانه‌کاندا ده‌گه‌پان بۆ ئه‌وه‌ی دوو لمووژ به‌رزی بێ شه‌رمی
 له‌ خوا نه‌ترس، بێ ئه‌وه‌ی ئه‌زیه‌ت بده‌نه‌ خۆیان و پێلاوه‌کانیان دابکه‌ن،
 هه‌رجاره‌ی لاقێکیان به‌ پێلاوه‌وه ده‌خسته‌ سه‌ر سندووقه‌که‌ و ئه‌و مندا له
 نه‌دارانه‌ش به‌ ناچاری ده‌چه‌مانه‌وه و بۆیان بۆیاغ ده‌کردن، ئافه‌ته‌کانیشیان
 بێ کارنه‌بوون، پینه‌و په‌رۆ بۆ خۆیان و به‌ده‌ستیش دروومانیان بۆ مالان
 ده‌کرد.

ئیبتیسام پێش ئه‌وه‌ی کارۆ له‌ نه‌خۆشخانه‌ پرگار بکا و بیهێنێته‌ هه‌ساره‌که،
 دووسێ فانیله‌ و ده‌رپێی کورت و بیجامه‌یه‌کی دروای نوێ و سۆلیکی قایش
 و ته‌خته‌یه‌کی نووستن و قه‌ده‌ نوینیکی خاوی‌ن و تاقمی تراش و خواردن

و خواردنه وهی بۆ هینا بووه ناو ژووره که و داینا بوو. به په له گه یشته نه خۆشخانه بۆ ئه وهی بیگوازیته وه ناو هه ساره که، به لام که گه یشته ناو نه خۆشخانه هه په سا، سه ره سوو په ی گرت. چی دیت؟ دوو پۆلیس له بهر ده رگای ئه و ژووره تۆبه تیان گرتبوو که کارۆی تیدابوو. ژنه ویستی بچینه ژووره وه، که چی یه کۆیک له پۆلیسه کان وه ستان دی: خوشکم چوونه ژووره وه قه ده غه یه .

__ بۆ؟ ئیبتیسام پرسى .

__ نازانم .. پۆلیسه که گوتى .

__ ئه ی که نازانى بۆ لیتره وه ستاوى؟ ئیبتیسام به توو په یی پرسى .

__ به فه رمانى دادوهر ده سته سه ر کراوه .. پۆلیسه که وای گوت .

ئیبتیسام هه ندیک پاره ی دایه هه ردوو پۆلیسه که و ماوه ی چه ند خوله کۆیک مۆله تی لیوهرگرتن و خۆی گه یانده ژووره وه . کارۆ که چاوى به ئیبتیسام که وت شاگه شکه بوو: چۆن پێیان پێداى بێیه ژووره وه؟

__ هه رچۆنى بى پێیان پێدام، به لام تۆ ئازاد کرابووى بۆ په شیمان بوونه وه؟ ئیبتیسام له کارۆی پرسى،

کارۆ به خه مباریه وه، ئه وه ی پووى دابوو بۆ ئیبتیسام ی گێپاوه: پێش نیوه پۆی ئه مپۆ، ئه و دوو پۆلیسه ی له بهر ده رگای ژووره که م وه ستاون، هاتن منیان برده بنکه یه کی پۆلیس، له وێ لیکۆلینه وه یه کی چرو پریان له گه لدا کردم، هه ر له وێ پێیان راگه یاندم په راوگه و فایلی منیان په وانیه ی لایه نه په سمیه کانی شارى هه ولێر کردووه، ده بى چه ند پۆژیک له ژێر چاودێرى دابم تاکو وه لامه که ی ده گه پێته وه .

ئیبتیسام دلى له رزى، به لام خۆی به م جوړه نیشان نه دا، لێ پرسى: هیچ گومانیکى خراپت له خۆت هه یه؟

__ به ئی هه یه .. کارۆ به و وه لامه زیاتر ئیبتیسام ی ترساند .

ئیبتیسام پرسى: چییه؟

کارۆ به ترسه وه وه لامى دایه وه: له خزمه تی سه رپازى هه لاتووم، که ته مه نم بووه (١٨) سال، موختارى گوندی منى گه یانده شوێنیک پێیان ده گوت (فه رمانگه ی سه رپازگرى) هه ر له ویش یه کسه ر گه یاندمیانه سه رپازگه یه ک. نزیکه ی بیست پۆژ له و سه رپازگه یه مامه وه، هه موو به یانیان به ر له وه ی

مه‌لای سبه‌ینن بانگ بدا، ده‌بوايه پردیتمان بتراشین، پۆستالمان بۆیاغ بکه‌ین، پۆستال چ پۆستال، هه‌ر تاکیکێ چه‌ندین کیلۆ قورس بوو.. دواتر ده‌بووه غاره غار و پیزگرتن به‌دوای شۆریای نيسک و چه‌ند دانه‌یه‌ک سه‌موون.. عه‌ریف عه‌له‌په‌شیک هه‌بوو هه‌شتا تیرمان نه‌خواردبوو فیکه‌ی لێده‌دا، ده‌بوايه له‌گه‌ڵ یه‌که‌م فیکه‌ پیز بین، که پیزیش ده‌بووین بۆ مه‌شق کردن به‌ (یه‌س) (یه‌م) به‌ره‌و گوهره‌پانی مه‌شقکردنی ده‌بردین. مه‌شقکردنی چی و یه‌س یه‌می چی؟ به‌خوا من هه‌یچانم له‌ هه‌یچیان جیا نه‌ده‌کرده‌وه، نه‌مه‌زانی کامیان راسته‌یه‌و کامیشیان چه‌په‌یه‌، وامده‌زانی گوێزم بۆ ده‌ژمێری چونکه یه‌ک پیت عه‌ره‌بیم نه‌ده‌زانی. هه‌ر من وانه‌بووم، زۆر له‌وانه‌ی عه‌ره‌بییان نه‌ده‌زانی به‌ پێچه‌وانه‌ی خه‌لکه‌که‌ په‌فتاریان ده‌کرد.. عه‌ریف عه‌له‌په‌ش خوا له‌ ناوی ببا کوردیش بوو ئه‌لفازی به‌کوردی نه‌ده‌گه‌پا، سه‌ریشی لێ ده‌شتواندین و گالته‌شی پێده‌کردین، جوێنی پێده‌داین، به‌ چه‌ندین شتیوه سزای ده‌داین، پرچی سه‌رمان سفر ده‌تراشرا، (هه‌روه‌له‌ی پێده‌کردین، جاری وا هه‌بوو چه‌ند پۆژ له‌ چه‌پستییان ده‌په‌ستاین. هه‌تا ئه‌و بیست پۆژه‌م ته‌واو کرد پیستم چووه‌ ده‌باغخانه‌ی.. دوای ئه‌و بیست پۆژه‌ مۆله‌تیان پێداین و گه‌پامه‌وه‌ گوندی، هه‌ر ئه‌و مۆله‌ت و گه‌پانه‌وه‌یه‌ بوو، ئیتر هه‌بیر هه‌بیر پیم له‌ عه‌سکه‌ری نه‌دایه‌وه‌ و نه‌گه‌پامه‌وه‌ سه‌ربازگه‌که‌. به‌لام حاله‌م بووه‌ حاله‌ی کسۆکی بن کونده‌لانیان، ده‌بوايه‌ خۆم بشارمه‌وه‌ نه‌وه‌ک موختار به‌گرتنم بدا.

ئیبیتسام له‌ کارۆی پرسی: باوکت نه‌یده‌توانی چاره‌یه‌کت بکات؟ کارۆ بۆ دایکی پارایه‌وه، نه‌ک باوکی: خوا هه‌لناگری هه‌موو پۆژێ دایکم به‌ باوکی ده‌گوت: پیاوه‌که‌ چاره‌یه‌کی ئه‌و کوهری بکه‌، هه‌ندێ پارهی بۆ به‌ قه‌رز وه‌ریگره‌ و به‌و پارهی له‌ حکومه‌تی بیکه‌په‌وه، با چیدی خۆی له‌ کونان نه‌شاریته‌وه، ئه‌ویش بووینه‌ پیاوو کار ده‌کات و قه‌رده‌که‌ ده‌داته‌وه‌. باوکم نه‌یکه‌رو نه‌یکرد هه‌تا پۆژمان به‌و پۆژه‌ی گه‌یشته‌.

ئىبتىسام كە زانى ھۆكاريك بۆ پزگار بونى ھەيە، بىن ئەو ھى پرسىار ئىكى دىكە بىكات، يەكسەر ھەپپاي لىكرد و خۆي گە يان دە باشتىن پارىزەرى شارى بەغدا، بە دوورو درىزى باسى ئەو پرسەى بۆ كىرد، پارىزەر بەلئىنى پىدا لە ماو ھى كە متر لە (۱۰) پۆژ چارەسەرى بۆ بىكات، ئىبتىسام پارەى كپىنە ھەكە ھەندىك پىشەكشى لە جىياتى دەستەق پىدا. لە لايەكى دىكەش لە پىگەى بە پىو بەرى نەخۇشخانەكە ھەفسەرى پۆلىسى بىكەكە، ھەولیدا كارۆ تاكو تەندروسى باش دەبىت بۆ ماو ھەكى دىكە لە نەخۇشخانە بىمىنئە ھەو نەبرد رتە بەندىخانە. سەرەپاي ئەو كۆسپ و تەگەرەنەى دەھاتنە بەردەمى، كەچى پارىزەر بەو پارە نۆرەى ھەرىگرتىو ھەمووى بەلاو دەنان، ھەروەك چۆن بەلئىنى دابوو، لە ماو ھى كە متر لە (۱۰) پۆژ دەفتەر خەمەى عەسكەرى بەپر كراو ھى بۆ ئىبتىسام ھىنا ھەو ھەرمانى دەستگىر كىرەنەكەشى ھەلە شاندە ھەو ھەر ئەو پۆژەش ئىبتىسام كارۆى خەنى كىرد، دەفتەرى خەمەكەى بە پر كراو ھى دابى و لە نەخۇشخانەش دەرىھىناو بردى بە ناو ھەسارەكە.

خۆرخەرىك بوو لە پەنا خانووە بەرزەكان مائاوايى لە خەلكى شارەكە بىكات. ئىبتىسام لە بەيانىيە ھەو تا ئەو كاتە ھەر بەدەورى ئەو كۆپەدا دەھات و دەچو، چىشت و فراوینى بۆ ھىنا بوو پىكە ھەو خوار دىووان، بۆ نانى ئىوارەش لە كەبابخانەكەى تەنىشت ھەسارەكە دوو نەفەر كەبابى نایاب و تەرەو مېو ھەشى بۆ ھىنا بوو. ئەگەرچى ئەو لە نۆوانىندا يەكلا نەبىو ھەو ئایا ئەو شەو لە لای دەمىنئە ھەو يان نا، بەلام واى دانا بوو ئەگەر بىمىنئە ھەو، خۆى نىو نەفەر (كارۆ)ش نەفەر نىو ھەكى دى بخوات.

كارۆ نەك ھەر لە بەرامبەر پىت و وشەو پستەكانى (ئىبتىسام) دا ھىرى لە بىرى دەرنەدەكرد، لە بەرامبەر گوزارشتەكانى پوخسارو چاوەكانىشىدا سەرەدەرى دەرنەدەكرد. ھىلە پاست و چەپەكانى پوخسارى (ئىبتىسام) بە ھەموو زمانىك دەدوان، كەچى ئەو لە ئاستىندا كەپولال بوو. ژنە ئەو ھەموو سۆزو مېھرەبانىيەى لە ناخیدا ھەبوو ھەمووى دەپژاندە ناو چاوەكانى، كەچى ئەو ھەك بەردىكى بىن زمان بىدەنگ بوو، تەماشای پوخسارىت بىكردىوایە - كە بە تەنكە سپاوىك ئارایشى كىردىو - ھەر بە لەپە كەرە ھەكى سىپى و

سپینهی هیلکه یه کی دوو زهردینه دهچوو، که چی نهو له ئاستی ئەمەشیاندا چاوی نهبوو. ئیبتیسام زیرهک بوو، سه ره پای نهوهی خوینده وارییه کی باشی هه بوو، له ئەکادیمیای ژانیشتدا فیزی زۆر شت ببوو، چاوه کانی داخست و بووه دیلی چه ندين بیرۆکهی جۆراوجۆر: مرۆف که دهره تی بۆره خسا پێویسته بيقزیته وه نهک دواي له دهستدانی په شیمان بیته وه. زۆر گرنگه مرۆف بزانی چۆن به سه ر زامه کانیدا باز بدا و شه وه تاریکه کان بکاته پۆژی پووناک، ده لێن - ژيان نه لېبومی وینه کانه، هه ر وینه یه ک له وینه کانیش جۆره یادگارییه که، یادگارییه کانیش به خۆشی و ناخۆشییه کانیانه وه به شیکن له ژيان، به شیکن له ته مه نه کورته ی به چاو چو قانیکیدا کوتایی دئ. ئەگه ر نهو یادگارییه شیرین و تفت و تالانه هاوپی و هاو ده م و هاو خه مت نه بن، نه لێوه کانت تامی خه نده ده زانن و نه چاوه کانیشت ملوانکه ی مۆرووه په نگاوپه نگه کانی گریان ی خه م ده وه ننه وه. به لێ ده لێن - مرۆفه هۆشه منده کان ده لێن: ده بی له رێگه ی ده ماره کانت هه ته ماشای ژيان بکه ی، دواتر نه وه ی له ناو ده ماره کانه هه لیان بسه نگی، شه ن و که ویا ن بۆ بکه ی، چه ند پنتیکی ناویان وه ریگری، له نه زموونگی ژيان ی خۆتدا زانستانه بیان پشکنی، توپکاری و شیکاریان بۆ بکه ی، پێژه ی خۆشه ویستی - هیمنی و ئارامی - به خشنده یی - ترس - شه رم - رق و کینه - توورپیی له ناویاندا ده ریبه ئنی، هه موویان به راورد بکه ی، هاوسه نگی و هاوته بابیه ک له نێوانیاندا بره خسێنی. زیادبوونی پێژه ی هه رخه سه له تیک له و خه سه له تانه ی به خراپیان ده زانین نه خۆشی نییه، قوتدانه وه ی یان خواردنه وه ی نه خۆشییه، هه موومان به شیوه یه ک له شیوه کان ده ترسین یان شه رم ده که یین به لام نکولی له وه ده که یین ترسنۆکین یان شه رمین، نه وه یان نه خۆشییه و پێویستی به چاره سه ره. هه لوه سه ته یه کی کرد، چاوه کانی هه موو کون و که له به ری ژووره که یان پشکنی، نیگا کانی که وتنه سه ر په یکه ره وشکبووه که ی کارۆ، نیمچه خه نده یه کی بۆخۆی کرد و به خۆی گوت: نهو بازووی به هیزه و به غیره ت و ئازایه، کوپی پۆژی ته نگانه یه، نه وه خه سه له تیکی بۆماوه ییه، کلتوری هه موو گوندنشینه کانه، له چرکه ساتی چه نگه ر بازیدا بیر له ئاکامه که ی ناکه نه وه و فشه یان پێ دیت، لیکدان و یه کدی کوشتن لای نه وان ئاوخواردنه وه یه. له سه ر شه ره سه گیک، به زاندنی خه ته جۆتیک، پارچه یه ک له وه پی میگه له مه پزیک، بزنیکی، خوشتریک تۆوی یه کدی ده برنه وه ... دیسان هه لوه سه ته یه کی کرد، به لام

نه مجاره دهماره کانی پوخساری بهره بهره کرځبوونه وه: به لښ نه م کوپه زور
 نازايه، له هير شېرېندا دهستپېشخه و له بهرگرېکړدنيشدا چاو نه ترسه، به لام
 له راده به دهر شهرمنه، شهرم ناخي خوارېدوه و لښې بووه به ترس، ترس له
 شهرنا، ترس له شکانده وه، ترس له هره سهپناني په که م ههنگاويدا، په که م
 ههنگاولاي نه و نه سته مه، گرکانی عشق و ناره زووه کانی نه وه نده گهرمن هه ناوی
 ده سووتېتن، هه لاوه ی نه و ناگره ده یه وئ هه ردوولا په نجره ی ده ی بسووتېنی
 و نازادانه دهرېچې، جامه نه ستورده کانی په نجره ی شهرم ناگرېنه وه و نه و گرپه
 له هه ناويدا خفه ده بېته وه و به رده وام خوی ده خواته وه. له دوا هه لوه سته يدا
 نبييتيسام دهماره کرځبووه کانی خاوبوونه وه: نه گهر په کيک عاشقی پووناکی بېت
 و نه و پووناکیه ش دور بېت، به لام بۆ نه وه ی نه و پووناکیه بېنی ده بې به سه ر
 چپای نازاره کانيدا سه رکه ویت. هه نده ی نه برد په رده ی شهرمنی مېینه یی خوی
 توژيک لادا، ناروزووی له باوه ش گرڼی کارو پرسپاريکی پي وروژاند: گیانه
 خور خه ریکه مالئاواييمان لیده کات، له تاریکایی شه ودا پي دهرناکه م برېوم،
 نه گهر هه ر ده بې برېوم نه وه باشته هه تا رووناکه برېوم، نه گهر توژ حه ز
 ده کی له لات بېتمه وه، با به دلای تو بېت.

دیسان عزیای شهرم کاروی قوتدا و خستیه ناو هه ناوی: چند خوش ده بوو
 نه گهر نه م شه وه پیکه وه بووینایه - کارو به شهرمه وه خوی ده واند - به لام
 نه ژن و میردین و نه خزم و که سی په کدی، ناو نه م هه ساره ش مونه ی دی
 پیمان بزائن حه یامان ده چیت. چاوه کانی له پوخساره سووره لگه پاوه که يدا
 بوونه به رد، نه به زه قی و نه به راسته وخو و نه به تیوتیش سه پریان نه کرد، له
 ژیر په رده یه کی نه ستوری سه رسوپماندا ونېوون: زور سه یره نه م ژنه خدوی
 به کابرایه کی پووته ی وه کو من گرڼیه، هه رچه ندی ده که م بزوی ژیانی خوم
 پي په يدا ناگرې. گه له ک جوانم به بزنان نه بې به هیچی دی ناچم، نه وه چند
 پوژیشه ردینم نه تراشیه ناشیرینتر بویمه. سه رده ری له و نیشه ی دهرناکه م،
 سه ره ژنيکی جوان و قشت و ريک و پيک و خاوه مال و سامان ده بې هیچ
 پیاوړکی له من باشته ری ده ست نه که وئ.

چند چاوه پوانی کرد نبييتيسام وه لامی ده ست نه که وت، زانی شهرم لوولی دایه
 و هوپندان ده کات، ناچار پرسپاره که ی به شیواژنکی دی دووباره کرده وه: گیانه
 نه وه نده بیرکرده وه ی بۆ چیه؟ سوپاس یو خوا تو جواميرنکی بویري، پیاوی

به غیرت بریاری له دهست و مستی خوځه تی، نه پرس به کس دهکا و نه
 له که سیش دترستی، یهک قسه یه (ئا) یا ن (نا).. تیزاوه هاندهریبه که ی
 ئیبتیسام هموو خلت و خارهکانی ناو که لله ی کارو ی پامالی، ههستیگرد خوځین
 له دهمارهکانیدا فیشقه ی دهکات. دلّه له تله تېووه که ی کۆکرده وهو بریاریدا: من
 سیکارد تۆ برېه ند بمسووه و تیژم بکه، کیت دهوئ با ملی په لدهم. دیاریوو
 بریاره که ی بریار نه بو، به دلّی (ئیبتیسام) یش نه بو به کړوله یی پئی گوت:
 به قوربان ملی خه لکم بۆ په ل مه ده، گرفتمان که لیک که م نییه می دیکه شی
 بخینه سر، پیاو نابئ وهکو په شه با توندو تیژ بئ دارو درهخت و چاک و
 خراپ پیکه وه لوول بدا، ده بئ وهکو ده ریا و زه ریا هیمن و نارام و زگ گه وره
 بئ، ماسی و گوچکه ماسی و درنده ی مرؤف خوړیش له ناویدا جتیان بیته وه.
 کارو له بیابانی وشه کانیدا نهیده زانی کام وشه هه لېژتری، به بریوی خو ی (ئا)
 گومه کړه که ی خه لکی ناو هه ساره که ی ده شله قاند، (نا)ش دلّی (ئیبتیسام)
 ی لئ ده تۆراند. (ئا) و (نا) بووه مشتومریان، سهریان له دوا ی یه کترنا،
 پاوی یه کدیان کرد، که گه یشتنه ناو که لله و میشکیشی داریکی به نیتوان
 هه ریدوکیاندا نه هیئا. نه (ئا) ی یه کلا کرده وه و نه (نا): مانه وه لیره
 دلنه واییه بۆ من، له تۆ زیاتر که سی دیکه م نییه، تۆ له و ته نگانه یه دا بلوک
 و برا و کس و کاری منی، به لام نه گه ر تۆ نه پویه من ئەم شه وه خه م لئ
 ناکه وئ، دلّم هه ر له قرت و فرتی ئەو خانووه چۆله ی تۆ ده بئ. نزو جه رده
 ئەوه ندّه زۆر بن و بزاند چۆله به سه ریداده دن، دهستی پئدا ده هیتن و هه رچی
 تئیدایه ده بیه ن، منیش هه تا هه تایئ چاوشو پئی تۆ ده بم. ئەوه له لایه ک له
 لایه کی دیکه ش دلّم به روه ست نادا به ته نها بتئیرمه وه، ده ترسم ئەو هه رچی و
 په رچییانه بیته سه رو گوڼلاکت و تۆله ی منیش له تۆ بکه نه وه.
 ئەو پئی وابوو کارو خه ریکه ببیته ته یرتکی مه عقوول، هه ر ئەوه ماوه په رو
 بالی پیکبخوا: به قوربان هه موو سه رو مالی من به قوریانی یه ک خوله ک
 به خته وه ری تۆ بن. تۆ له بهر ئەم ناوچه وانه به دیومه ی من وات به سه ر هاتووه
 چۆن پشت تئیده که م، هه ر فه رمانیک تۆ ده ری بکه ی من پئی رازیمه. به لام
 ده زانم هه موو ئەندامه کانی له شت به ئازاره و باری ده روونیشت شله ژاوه. که واته
 ته نیا ئەمرو ده سه لاتئ ئەم بریاردانه به من بسپیره.

ئىبتىسام دەيوست ئەوئى مەبەستى بوو دەرى بېرى، لەو چرگەساتەدا
 پياوئىكى دەستەئى كاپىژ قۇپاي لووت قەرانگى چەناگە تەگەئى سمىل
 سىس، پالتۇيەكى درىژى بە سەر كراس و شەرۆالە كەيدەئىنا بوو. دووگەئى
 قونكە جگەرەيەكى هەلدەمژى كە دوا هەناسەئى بوو. بەئى لە دەرگادان
 دواى چەند ئىم ئىمىك لىيان بە ژوورەو كەوت. توومەز كابرە چاوى بە
 شەرۆالى (كارۆئى) كەوتبوو غرووى هەستا بوو، يان حەزى سووسەكردن
 پالى پتوھ نابوو، سلاوى كردو بەئى فەرمووكردن لەلايەكى چوار پايەكە
 دانىشت. كارۆ ژۆر بە گەرمى سلاوھەكەئى وەرگرتەو، كەچى ئىبتىسام
 بە توورەئى پووى خۆئى لى وەرگىرا. لە كارۆئى دوو قسەو لە كا بىرا
 سى قسە بوونە خەلكى يەك دەفەر گونەكانى نىزىك يەكەئى. كابرە
 چەندىن پرسىارى دەرپارەئى نەخۆشەئى و خەلكى كوئىيە و چەو كاريك
 گەياندوويەئىيە ئەم شارەلەوئى دەكرد، ئەگەرچى ئەو سەرى لە كابرە
 شىواندبوو بەلام ئىبتىسام دەترسا ئەو كە كارۆ بەساويلەكى قسەيەك
 بژەلئى. تا كار گەيشتە سەر ئەوئى كابرە پرسى: ئەئى برا ئىوھ تازە
 هاوسەرگىرىتان كردوھ؟ قەت بىروا ناكەم تازە بووك و زاوا بن، ئەگەر
 تازەش نىيە بۆچى هىچ مىندالئىكتان لەلا نىيە؟

پىش ئەوئى كارۆ دەوئى لىككەتەو، ئىبتىسام مەبەستى بوو كابرە
 چەواشە بكات، بە كوردىيەكى شىر وەلامى دايەو: ئىمە هەردووكمان
 خوشك و براين، باوكمان دوو ژنى هەئىنا بوو يەكئىيان كورد ئەوئى دىش
 عارەب، دايكى من ژنە عارەب و دايكى ئەوئىش ژنە كوردەكە بوو، دايك
 و باوكى هەردووكمان - تەمەنى درىژ بۆ تۆ - ماوھەك لەمەوېر ئەمەئى
 خوايان بەجىگەياندوھ. من بە پياوئىكى ئەم شارە مەردم كوردىيە و
 كۆشەك مىندالەم هەيە، كاتىك زانىم ئەم برايم نەخۆشە و لەم حەسارە
 چاوه خانوويەكى گرتىيە ژۆر خەم خوارد، بە پەلە هاتە لای و هەر
 ئەمۆ سەبەيە دەيەمە لای خۆم.

كابرە پتە بىروا كرد بە تايبەئى كە بىنى كوردىيەكەئى لە گزۆئى
 دووگەل دەكات و دەرپەنەكەئى تەواو نىيە. (ئىبتىسام) بىش بە دوو چاوى

بریسکه داری گرگرتوو، به ناره زوونیکى خه فه کراو، به ده ویکى ئاوتیزای تیکه ل به ناره قه ی ناوچه وان و سهر کو لمه کان، به پوخساریکی پر له هیمای خه میکی نامۆ، به دواى خه ونه ونبوو هکه یدا ده گه پا. خه ونى چى؟ لىتى بووه ته میکی به ئاو، له جياتى چرپوونه وه و بارین و جوگه له بهستان به سهر زه وى پوومه تیدا، دهنگى خوړه خوړ له ناو چاوه کانیدا خنکا و به نهینى خوۆى دواند: که لله ی له نه هریمه نیکى چه پهل زیاتری تیدا نییه، ده لئى مارمژه قونکه جفارهش ده خوا. ههر نالئى ئه م پیاوه نه خو شه با هه راسانى نه که م، نه دیتى نه ناسى لای ژووړى لىگرتین.

ئیبیتسام زانى تازه کار له کار تراز، ناچار بوو پوو له کارو بکا و پئى بلئ: براکه م من ده پۆم، به یانى خواردنت بۆ ده هیتم و به م زووانهش ده تبه مه لای خوۆم، چۆن ده هیلم ئه م تاقه برايه م به نه خو شى له هه ساران بکه وئ.

نه گه رچى تیشکه زه ردو سووره کانی خوړ له ناو پووبارى دیجله دا نقوم ببوون، شه مشه مه کویره کانیش تاک تاکه ده هاتنه ده ره وه، به لام مرو شه هه مه پهنه گه کان له ناو شه قامه کانی شاردا شه پۆل شه پۆل به کترین ده خواره وه و شه پۆلیک بز ده بوو به کیکى دى سه ری هه لده دا. سه ره پای شه وش به جوړیک ترس (ئیبیتسام) ی ده هه ژاند به دوو چاوى که رویشکانى سه یرى ههر چوار لای خوۆى ده کرد، له پویشتنیدا به چۆله که یه ک ده چوو بالئى لیکبداو بیه وئ بفرئ. ده پویششت و پرچى وهک قانه فریزى بۆر، که (با) لئیده دا شه ویش وهک شه پۆله کانی ده ریا شه پۆل له دواى شه پۆل ده جوولا. به په له په یتوونیکى پاگرت و ههر به په له شه گیشته وه ماله وه.

شه وه که درێژ بوو، به پیاسه ی ئاسایى خوۆى ده پویششت و به ره به ره پاده کشا و پاده شکا، به لام ئه وان (کابرا و کارو) له گه رمه ی پرسىار له یه کدى کردن و سوړاخ پرسین و باس و خواسدا پئیان وابوو تازه ئیواره یه. قسه قسه ی راده کتشا، سه یریده سه یریده ی به دوا دا ده هات و نه ده پراڼه وه. کابرا ئه و جه مه دانیه ماش و برنجیه ی له پرچى خوۆى لوولدا بوو، هی تايه خواره وه و له ته نیشته خوۆى داینا، سه رو پرچیکى ماش و برنجیشى به ده رخست، که به که زى وردو درشت

هۆنرابووه جفاره يه كى ديكه ي داگيرساند، وهك مارمژىكى پسپۆر دوكه لى جفاره كى پېر به سيبه كانى هه لده مژى، دواى چەند چركه يهك له زه هر پشتن و په نگوار دنه وهى دوكه ل له جووت لووله ي لووته دريژو كووپه قهرانگيه كى ده رچوو، كه وهك گزۆزى لۆرييه باره لگره مۆدیل كۆنه كان ناوه وهى ره شه لگه پابوو، به هه لمژينى دوكه لى ئه و جفاره يه ش چينه قيرىكى زه هراوى ديكه ي خسته پال ئه و قيره په شانەى به كونه كانى لووتيه وه نووسابوون به دوو سى جار حەى حەى و يا غه وسى مال له به غدا يى پوى بۆ كارۆ وه رگيتر: ده ستي پاسته ت بخه ناو ده ستي پاسته م.

كابر دوو سى جار هه ر له ناوكيه وه تاكو تۆقى سه رى له رزانده وه و حەى حەيىكى ديكه ي كرد و له سه ر قسه كانى به رده وام بوو: من ده رگاي دللى خۆمت بۆ ده خمه سه ر پشت، تۆش چيت له ناو دلدايه بۆ منى هه لپرتزه، خه لك به پرسياران يان ده بنه دۆست يان دوژمن، من و تۆ به پشتيوانى خودا هه ر ده بينه دۆست و ناسياوى يه كدى. مادام هه ردو لاشمان له غه ربى داي، ئه گه ر خوا نه خواسته دوژمنيش بين هه ر دۆستين. دواتر پوى بۆ كارۆ وه رگيتر: كاك - نازانم ناويشت چيبه . كارۆ زۆر به ساده يى به كابراى گوت: كارۆى خولامت.

ده ستي له پشتى دا: ئينشائه لالا ناودىرى، منيش خزمه تكاره - ده رويش ره حيم - خودا هه موو لايه كمان پايه دار بكات ده بللى ئامين. _ ئامين.

ده رويش په حيم هه ستايه وه، پىي له سه ر كۆسپى به ر ده رگاي ده ره وهى ژووره كه ئاوديو كرد، ده ستي هه لشه قاندو بانگى ژنه كەى خۆى كرد: چايه كى زۆر به تاممان بۆ ديم بكه و هه ر خۆشت دوو چاي خه ست و شيرينمان بۆ به يته .

له سه ر سينييه كى نه زۆر گه وه و نه زۆر بچووك، قۆرييه كى پېر چاي و هه نديك شه كرو دوو پيالەى به تالى هينا. به پىي ئامۆژگارى مېرده كەى چوار چه مكى به رامبه ريان دانىشت و هه ر يه كه و چايه كى بۆ تىكردن. ده رويش فېنكى له چايه كه و مژىكى له جفاره كەى داو سه رى بۆ كارۆ به رز كرده وه: من و ئه م ژنه م - ده رويش مامز - كه له به رامبه رت

حەرىم گران دانىشتوو، ھەردووکمان تۆبەكارى (شىخ بەرماغ) ىن، روحم بە قورىانى بىت. كاتى خۆى ئەو زاتە زەرىفە لە ناو دەرگا گەورەكەى مەسىنە چوو تە ناو مەسىنەكە و لە لولەكەشى ھاتۆتە دەرەو، ئەوئەندە نوورانى بوو و خودا خۆشى وىستوو، لىى دەگىرنەو و دەلىن - بەھارىك لە پەشمالان دەبن، (با) يەكى نۆر بەتەوژم و بەھىز ھەلدەكات و پەشمالەكان بە جورىك دەھەژىنىت خەرىك دەبىت ھەموويان وەكو خوشترى يىخ بگا. ئاگادارى ئەو شىخە نازدارەى دەكەنەو ھەر بە غار بە ھانايانەو دەچىت. ھەركە لە (با)ى دەخوپى (با) لە ترسان دەبىتە مووى ناو ماستى. ھەر دەريارەى ئەو پەپولە بى گوناھ، بە چارى خويان دىتبويان رۆژىك سوارى (دولدل) ى بىو بە چاو قوچانىك گەيشتبوو بى ھەوران و لەوى بىز بىو.

ھەرچەندە مژە دووكەلە خەستە يەك لە دواى يەكەكانى جفارەى دەرويش رەھىم پشى (كارق)ى تەنگ كەردبوو، سۆتەكى جفارە قامىشەكەشى جار جارە دەبوو مزارەو لە درۆزيان دەپووخا و دەكەوتە سەر پىخەفەكەى، كەچى ئەو نەقى لىو نەدەھات و بەبى ھەست و خوست گوپى بۆ گرتبوو... تەنھا ئەو پىدەكرا لەگەل خۆى بدوئ: ھەيران ھەيرانە ھەيران لە زوورى، كابرايەك ھەيە مل نىركە كاردى سەر سەلكە توورى، درۆيان پىنە دەكات و لىكدىيان دەدوورى، خودايە بە گەرەى خۆت گويم بۆ راگرتوو لە من بىوورى. ھەر لە پىشە خۆى بە ھۆى منە منىكەو كارۆ لىكدانەو و بەراوردكارىيەكى كرد: دايكىشم بە رەھمەت بى نۆر جار ئەو عەجباتيانەى بۆ باس دەكردم، بەلام ھى ئەم دەرويشەى لە عەجباتيانىش عەجباتى ترە. خۆ تىرە مار نەبوو چوو ناو مەسىنەى. دەرويش جفارەيەكى لە ناو قۆدىيە تەنەكەيەكەى دەرھىنا، ئاگرى لە ئاگرى پىكردەو، مۆيكى پى بە گوپى لىداو نىوەى مژەكەى قوتدا، نىوەكەى دىكەشى بە سەرو گۆيلاكى (كارق)دا بىلۆ كەردەو و ديسان دەستى بە قسەكردن كەردەو: شىخ بەرماغ - بە قورىانى بىم - ھەتا وەفاتىشى كرد، سالانە دوو جار زيارەتى ھەزەتى غەوسى دەكرد. ئىمەش شوينكەوتەى ئەو زاتە زەرىفەىن دەبى لاسايى بكەينەو. ھەردو دەستى بەرزكردنەو و پارايەو: خودايە بىكە سەگى بەر قاپى ئەو

غەوسە نازدارەى ھەتا بەردەوام لە جياتى - ھەى ھەى - ھەر ھەپە
ھەپى لە بۆ بکەم. پەوى لە کارۆ کردەو: برام دەبلى ئامین.
_ ھەزار جار ئامین.

دەستى خستەو ھاو دەستى کارۆ: کارۆى برام (لە پىشە خۆى: ناوى
چەند خۆشە، ياخوا ناودىر بى) مەن و دەرويش مامزى خىزانم - بە قوربانى
ئەویش بىم، ئەگەر ئەو نەبى ئەسپى ھىلانەى لە پرچم دادەنئ، پشک
و بانگولە دەوم تىدەنەن و خويىم دەمژن - نەزىمان لە خۆمان گرتىيە و
بەلئىتمان بە خواى خۆمان داىە، ھەموو سالى دوو جار - ئەگەر خۆشمان
فرۆشتبئ - بارو بارگەمان تىکدەنئىن و دىنە خزمەتى ئەو زاتە پىرۆزەى.
ھەر جارەى زياتر لە مانگىک لەو ھەسارەى چاوە خانووىک بە کرئ
دەگرىن. ئەگەرچى ھەم نىيە خوا بکەمە شايد بەلام خوا شايدە
چونکە ئەم ھەسارە لە مەرقەدەکە نزىکە نوژىرى ناکەين، ھەر پىنج
فەرزەى خوا لە خزمەتى ئەو زاتە مەزنەيدا دەبين و بە زىکرو تەھلىلە
و پارانەو دەبيەنە سەر. ئەمۆ درەنگ گەيشتەنە ئىرە و لە رىگاشدا
ماندوو بووين ئەگەر نا لەوئ دەبووين و لىرەت نەدەيتىن. بە پشتىوانى
خودا لە سەبەينىو قۆل و باسکمان لىھەلەمالىن و دەست پىدەکەين..
چەند مژىكى دىکەى لە جقارەکەيدا و لە نىوہى پەتکرد، دەستى بە
قسان کردەو: برا بەشەر چاوى زۆر قايمە وا دەزانى قەت نامرئ، نەقامە
نازانى کە پەلەواژ بووہو و لنگى چووہ ئاسمانئ، ئەوھا مردار دەبىتەوہ
چەقۆش بەسەريدا پا ناگا. جا برام ھەتا ئەو پۆزە نەھاتىيە و نەکەوتىنە
ھەلاوہ لايئ با بىرىک لە خۆمان بکەينەوہ و چارەى خۆمان بکەين. تۆش
مەرد بەو ھەر لە بەيانىيەوہ ناوى خواى لىبىنەو با پىکەوہ بچىنە
زىارەتى ئەو پىاوہ مەزنەى و پستىرى خۆمان پاک بکەينەوہ.

کارۆ بىرى لە خۆى کردەوہ، پىى گوت: کاک دەرويش لەوہتى خۆم
ناسىوہ و بەبىرم بئ سوپاس بۆ خوا قەت پستىر پىسىم نەکردوہ.
دەرويش قسەکەى کارۆى پەتکردەوہ: برام مادام تۆ بەشەرى قەت مەلئ
خراپەم نەکردوہ، بەشەر شىرى خاوى خواردوہ زوو شتان لە بىردەکا،
لەوانەيە تۆ لەبىرت نەھابئ پۆژئ لە پۆژان دەستت بە دەستى ئافرەتىکى
نامەھرەم کەوتبئ، نەزەرىکى ھەرام و ھەنەکىکت لە گەل ژنىکى لايەدە

— فاک و فیکى چى و هه له پاسى چى؟ هه چهنده ته ماشاى ناو قه دت ده کم ده لئى کارمامزى و قه ت زگ و زارت نه کردييه، پاپوژت نه ونده جوانه ده لئى دونگى کاوپه مييه کى دابه ستويه به پاشه لتدا شوپرووه ته وه. خهنده يه کى ته پى خه فه کراو هه ردوو لئوى مامزى پاراو کرد، که چى ويستى لغاوى بکات و ده مکوتى بکاته وه: ئاقل به و له سهر په تک و سنگى خوت داوه ريوه، با ئه م پياوه نه ديتى و نه ناسويه به شيتت تينه گات. — شيتى چى؟ مه گهر شيتى ناو چى و بالينگانى شه وانى تو بم.

مامز زياتر دابه زيه سهرى: هه ت له ته قيتنى په زاگران، قه مامه کى له ده وى خوت بده و چيدى قسه ي ناشه رعى مه که.

ده روئيش په حيم به زمه کى توخترکرد: کچى هه ت په پووش خو هيچى ناشه رعيم به سهر زاريدا نه هاتويه، ده هه سته وه کو ژنى ناو ژنان به و دوو دسته نه رم و شلانه ت سه رو ملم بشيله ده لئى قوپگم نه ستوور بووه. مامز سکتري ليکرو جرتيکى بۆکيشا: باش گويم لئيه خنه خنته ده لئى که رخنکينه ت خواردويه، نه ونده له وچه له وچى بکه ي قوپگت چون نه ستوور نابى.

ده روئيش نه رمى نواند: حورمى دياره درهنگ تيده گه ي ده لئى - ژن عه قلى له کوشيه تى - عه قلت بيته وه سهرى خوت، من فيکرم هه ر لای ئه م پياويه، ده تو ته ماشاى بکه ده لئى چه تره فيله، دووانى وه کو من ده کاته پاروويک، پيم حه يفه له م حه ساره ي به سه لتى بکه وى چاوى له ده ستى خوشکان و له وى و له وى بى نانه کى بده نئ.

هه چهنده ده روئيش نه رمى ده نواند مامز په قتر ده بوو: ژن عه قلى له کوشيه، يان پياوى وه کو تو ئه وه ي ناوى عه قله له که لله يدا نيه؟ ده روئيش له نه رميش نه رمتر بوو: ده تو واز له وه ي بيته، با بير له وه بکه ينه وه چى بو ئه م پياوه ي بکه ين.

مامز به و قسه يه که ميک هتور بووه وه: چيمان پيده کرى بۆ بکه ين؟ ده روئيش سه رو دلى مامزى به ته واوى گرت: ده زانى چيمان پيده کرى؟ ده لئى به من و تو - خه پله خه پانتيکى - بو بدوزينه وه و به بابوه خه نى بکه ين. وه کو من و تو شه وان هه تا سه بينى حيلمکانى له گه ل يه کديدا بکه ن.

ژنه هەردوو ناو لە پى خۆى لىكدى كردنەو و گەشكەيەكى دىكەشى پىگرت:
ئاي خۆركت لى بگەوى چرتە مەزە، خۆ حەيائى پڙايە !!

تا دەهات لە يەكدييان توند دەكرد، دەرويش بە مامزى گوت: هەى
پووت پەش بى لە بەرچى حەيام نەمايە، لە گەل مەحرەمى خۆشم نابى
دوو قسەى دنيايى بگەم؟

مامز توندتر پەتيدايەو: هەزار جار پووى خۆت و بابىشت پەش بى هەى
پيرەسەى سوخت گوجيلە، كەر بە كەرايەتى خۆى دوو جار پىيى بللى
هۆش پادەووستى، كەچى تۆ ئەو هۆشەت نيبە بىدەنگ بى و زەرە زەرە
نەكەى.

ژنه دارىكى لە روحى دا، پياو نەيويرا بللى لەل، هەر ئەو نەدى پىكرا
بە كاروى بللى: برام لەلات سەير نەبى بەم شىوئەيە لە دەوم دەداتەو،
سووچى خۆمە نازو فيزم نۆر دايتى، چى بگەم تۆش لە جىيى من بى
هەر وا دەكەى. بپوا دەكەى كە گواستەو وەختە بللىم تام شيرى
خاوى لە دەوى دەهات، هەندە لە مېژ نەبوو كەوتبوو مەهكى، تۆ بللى
سالىك من دەللىم شەش مانگ. چەند شەويك كە دەچوومە لای وايدزانى
دەعبامە و دەخۆم. شەو لە دواى شەو بە زانايى و دانايى خۆم كەويم
كرد و لىپاهات، ئاي لەو پەسیرە مەزە خۆشەى ئەگەر بزانى خويى
پىداكەى هەر زینەتە لىيى بخۆى.

بەو قسە هەلەق و مەلەقانە دەرويش مامز زياتر هار بوو: هەى كاسنجى،
بوويە دەويكى پووت، ديارە مەزاقى خۆت هاويشتۆتە سەر سەرى من،
هەى كۆنەبا بپۆ لە واشەيەكى لە دەوى خۆت بگە با چيتر چەلتە چەلتى
پى نەكەى.

ئەو هەى گوت و تاقمى چايەكەى هەلگرت و لىيدا پۆيشت، (دەرويش رەحيم)
يش هيجى بۆ نەمايەو تەنها ئەو نەبى بللى: برام لىيى مەگرە هيشتا
هەر بە هەى مندالى دەمىزى، وا مەزانە هەر من ئاوامە، هاو لينگىكم
هەيە خوشكى ئەم ژنەى منى لەلايە، ئەو هەر قازىكى بى قوونە لە
بەر دەستى ژنەى كۆلايە ناوئىرى بللى لەل، تازە كار لە كار ترازايە ئەوها
ئاويان بۆ پڙايە.

كارۆ چاوە خەوآلۆهەكانى هەلپشافت، ئەو نەدى پالەپەستۆيان بخاتە سەر

ئاويان تيزا، سووريش بوونه وه، ههروهك ده لئين خه وه كوتكه ي ده برده وه .
 ده رويش هه ستي پيكرد، ناچار هه ستايه وه له گه ل هه ستانه وه شي به لئينكي
 پيدا: براگيان خه مي مه خو سهرت ليتنا بيم .

ماوه يهك بوو ئيبتيسام له هاتوچو دابوو، هه رسي ژمه خواردينان پيكه وه
 بوو، جگه له كاتي خواردنه كان، دوو له سه ر سي پوژه كاني له لاي نه و
 پاده بوارد، گوئي له بيرۆكه ساده كاني ده گرت، به هه ندي پاويوچووني
 سه رسام ده بوو، پوژانه فيت ره خوئينده واري ده كرد، كتيبي به سوودي بو
 ده هينا و بوي ده خوئينده وه، جار جاره ش برينپيچي بو ده كردو برينه كي
 تيمار ده كرد. چ له لاي بووايه يان له هه ر شوينيك بووايه ئيبتيسام
 بيري هه ميشه لاي نه و بوو. سه ره پای هه موو كه م و كورتيه كاني ناوه وه ي،
 به ديمه ني ده ره وه ي و قسه و ره فتاره كاني سه رسام بوو: له م شاره دا
 كه س وه كو نه و جوان نيه، دوو چاوي په شي وهك قله تري ساداني،
 دوولا سميلي چپو پي، به ژن و بالايه كي ريك، به هه ر ريگه و كوچه
 و كۆلانتيكدا بپوا، كچاني نه و ناوه له پشت په نجه ره و ده رگاكان ده بنه
 به ردو به دوو چاوي زه ق په ق راده وه ستن. هيزي وه سفكرديم له وه زياتر
 نيه كه خودا و سروشت به موفيان به خشيوه، نه گه ر نا زۆم له وه
 تيده په پاندا، چونكه له زۆمدا زۆر له وه زياتر هيه به توانم به قسه
 ده ري بيم .. بيري خوي نه مبه ر نه و به ر پيكردو به راورد پيكي كرد: راسته
 من خوئينده وارو شارستانم، نه ته كي ت و ئاين و ئويني نه م زه مانه له وي
 زياتر ده زانم، من مال و سامانيشم هيه، نه و هيچ كاميك له وانه ي
 نيه، به لام نه و يش هه نديك تاييه ته مندي تاييه ت به خوي هيه، دلساف
 و دلكراره و دلنه رمه، چاوي له ناموس و مال و ساماني خه لك نيه،
 ده يه وي به كاسب خوي ژياني پوژانه ي بگوزه ريئي، كه سايه تيبه كي به
 هيزيشي هيه نه گه ر هه لي بو بپه خسي و وه ي به رز بكره وه، ده تواني
 نه وانه ي من هه يتم و له وانه ش باشت به ده ست به يئي. من پيويستيم
 به و ئازايه تي و هيزه ي نه و هيه، له م شاره بي سه رو به ردا هيز باوي
 هيه، به هيزه كان نه گه ر به ربه ستيكي قايمي هيز له به ر ده مياندا نه بي
 بي هيزه كان ده خون. من يه كي كم له بي هيزه كان به بي پياو وهك
 دار پيكي رووت و قووتم، نه گه لايه كم به گورانيه كاني (با) سه ما ده كات و نه

لقنیکم به پیتی بولبولیک ده لریته وه و نه په پوله به کیش شیلای گولنه کانم ده مژئ.

له کاتیکدا هه ولای ده دا به پتیلیکانه کانای (با) بۆ به رزایی ئاسمان سه ریکه وئ و هه وه وشک و په شه کانای خه م، به خنده ی لیوو کولمه به فربه کانای چر بکاته وه و بارانی خو شه ویستی به سه ر پوخساری خویدا ببارینی، که چی هه مان کابرای پیشتر هات سللوی کردو به لای ژووره وه کهوت، له سه ر لایه کی چوارپایه ی نووستنی (کارو) ی دانیششت. ئیبتیسام به و رفته یی له ملی لولدا بوو دهم و چاوی شارده وه و چوه دهره وه، له بن هه یوانه کی بهر دهمی ژووره که خوی گرموله کرد: ده رویشه فشه دیسان هات خوی فش بکاته وه، نه و سمیل پشیلانییه لیمان بووه مووی شه یسانی، به قسان و به جفاران نه م شه و که لینی ناداتی و که وه پیتی ده کات، وه کو مژمپکی پیوه ی دنووسی و بهری نادا.

ئاوو هه وای به غدا له مانگی شو باتدا ده مده می بوو، به تاییه تی له نیوه ی دووه میدا. پۆژی وا هه بوو خور سه ری که چه لانی ده سوواتند، جاری واش هه بوو عه سه ره گه والیه کی پر ئاوی گرم گرم ده هیتا و وه کو کونده ی ده و کراوه له ئاسمانه وه دایده پزانده خواره وه. سه رماش کاری خوی هه ر ده کرد و هه ندی کات بی په حمانه بوو، موچکی به جهسته ناسکه کان ده گرت و ده یته زاندن. نه و پۆژه - به تاییه تی له و کاتیدا - ئاسمان هون هون ده گریا، گه والیه کان چه ندین بلاچه یان ده ته قانده وه و گرمه گرمیان نه ده پرایه وه، بروسکیش به تیشکه به هیزه کانای ئاسمانی پارچه پارچه ده کرد، بارانیش به خوړ ده هاته خواره وه و شوپابه ی ده به ستا. چه ندین دلۆپی گه وره ی سه ر به کللوه په نجه ره کانیا ن ده پشاندو له درزی لیواره کانیا نه وه ده چونه ژووره وه .. کات وه که نه سپیکی که حیلی په وهان له قوشمه دابوو، ئیبتیسام دره نگی به سه ردا هاتبوو، ههستی ده کرد سارداییه که به ناو نه نامه هه ستیاره کانای جهسته یدا ده گه پئی و له رزی پیده گری. له ناخییه وه ناخیکی هه لکیشا، ناخیک سینگ و هه موو نه وانه ی ناو سینگی توند توند کرد بوو، ناخیک هه موو خه ونه کانای به درۆ ده خسته وه، ناخیک به بی ویستی خوی بیووه میوانی سینگورکی، ئاخ و داخ و خه م و خه فته چه ندین میوانی ناوه ختی رهزا قورسن به بی فهرمووی خانه خوئی

له ناکاو لیتی به ژووره وه که وتبویون.. ناخی دهرویشه فشه و خهفته تی
 پویشته وه چه مانده وه. په شوکابوو به لام به پوالت نمایشیکی بو کارو
 نواند، هر له بن هه یوانه که وه و دوور به دووری به دهست و به چاو
 خوا حافیزی لیکرد، له ترسی هه وری تیرو بارانی به خوړ هر له بهر
 ده رگای حه ساره که تاکسییه کی پاگرت و پویشته. له ریگا به بیرى هاته وه
 که لوپه لی خوار دنه که ی نه بردوته وه که چی هر نه گه پایه وه.

که نه و پویشته بوار بو قسه کردنی دهرویش ره حیم په خسا، له
 دانیشتنه که ی پوژی پیشتر دهستی پیکرد، له وه ی له نیوان نه وو مامزی
 ژنی پوویدا، به نه بونی مامز ده رفته تی ده قوژته وه و پاکانه ی بو خوی
 ده کرد: برا وا مه زانه نه وه منده بی ده سه لاتم به ژنی ناوه ستم، حه زم لیتی
 دنیای لیده که مه کونه مشک، مارکوژی ده که م و وه کو که ری ده یقو پینم،
 به س دهستی نه وه م شکایه سبه ینی سه د که س ده لیتن - دهرویش ره حیم
 بی ناقل بوو له گه ل ژنی نه حه وایه وه - نه وه له لایه ک له لایه کی دیکه ش
 ژنه هر خوی بیانی به من نای، ده ترسیم داریکی لیبدم لیم بغه زری،
 خوی لیم بشاریته وه و کوره بژیک بدوزیته وه و بیبانه لایه کی، نه و لای
 له و لای خراپتر، شه رمه زاری خوا و که س وکاری خوم و باب و برای ژنه ی
 ده بم، هه تا ده مرم هر ده بی به دایدا بگه پیم له وانه یه نه شیدوزمه وه.
 پینچ شه ش ساله له بن نیکاحی منه، نه و پینچ شه ش ساله ش هر
 به ژماره زوره، جاری سن چوار سالی په که می وه کو مامزی کتوی
 له لام گیر نه ده بوو. پیش نه وه ی بیگوازمه وه کوره بژیک گوندی می شک
 تیکدا بوو، باش بوو نه و گوره سه یه مان له یه خه ی خومان کرده وه،
 به لام نه و دیله سه یه ی من هیشتا هر نه و ی له من زیاتر ده وئ، له
 بهخت و ناوچه وانی منیش زگ و زاری نه کرد، هوی که ی هه رچی بی گرنه
 نه وه یه نه یکرد، نه گه ر چند مندالیکى ببویه حالمان به و حاله ی نه ده
 بوو، هر نه ببویه له سه ر منداله کانی داده وه رایه وه، که چی من سه ره پای
 به رده ق به رده قی نه م ژنه م، کیشمه کیشمی کوشیک مندالی دیکه له
 سه ره.

__ تو نالیتی مندالمان نییه.. کارو به دهرویشی گوت.

دهرویش قسه که ی خوی زیاتر بو کارو پوون کرده وه: به لئی گوتم من و

ئەم ئىكەم مەندالمان نىيە، بەلام پىشتىر ئىككى دىكەم ھەبوو، تەمەنى
 دىرېزى بۆتۇ ئەم ئەمرى خۇاى كىرد، پىنج خولامكەى تۆم لىي ھەيە -
 دوو كوپو سى زەغىفەن - ھەموويان گەرە بوونە، دوو لە كچەكان چووينە
 مال و مىردى خۇيان، ھەردوو كوپەكانىش - ئاردى خۇيان بىژتىيە و
 كەپەكى خۇيان پىژتىيە - ئىن و مەندالى خۇيان ھەيە .

شەوى رابردوو (دەرويش پەھىم) نەيتوانىبوو (كارۇ) بىننەتە ژىر بارو
 ويستى خۇى، ئەم شەو دەويست بە جۆرىكى دى داوى بۆ دابننەتەو،
 بىرى لىدەكردەو: ديارە پياويكى پەقەكارە پىم نەكرا گوتى پابكىشم و
 بىكەمە دەرويشى شىخ بەرماغى - بە قورىانى مەزەكەى بىم كە ھەكو
 دەرمانە - ئەولامان فت... ئەم ھەتا ئىستا بى ئىدە دەبى بە ئىنان لە
 خىشتەى بىم، ھەر بە قورىانى ئىنان بىم ئەوان نەبىن دەفەوتىم، بى ئەوان
 ھىچ ئىشىكم سەرنەگى، ناو شانى زۆر پانە لەبۆ دەودەوانى و دەنگ
 پەيداكرىد فەتە، بەلكو لە ھەلباردىنى ئەم جارەش نورى پاشا دەرچىت
 و ئىمە مانانىش نانەكى پىو ھەبوو. پووى تىكرىد دەوى بۆ كىردەو:
 بەقورىانى ئەم ناوشانەو جۆتە سەمىلەت بىم، دەزانى لەبەر خاترى تۆ
 زيارەتى ئەمپۆم تەواو نەكرد، داوى نوپىزى ەسرگەپامەو ھاتمە لای
 تۆ بۆ ئەو ھەى چاكەپەكت لەگەلدا بىكەم .

كارىق بە سەرسورمانەو بە دەرويشى گوت: ھەكو چى؟

دەرويش خۇى لى نىزىك كىردەو: بىرام، ئىنشائەللا لە بىراشم زىاتىرى،
 لىرە لەم غەربايەتییە ھىچ براپەكم لەلا نىيە تەنیا تۆ نەبى. ھەرچەندى
 تىدەفكرم و زەينى خۆم دەينىم و دەبەم سەرم لەو ئىشەى دەرناچى،
 كوپە گەنجىكى بە شان و شەوكتەى ھەكو تۆ پەل پەلىشت بىكەن
 چوار فەووجى ھەكو مەنت تىدەبى، مەن بەو نابوتىيەى خۆم پىي دووانم
 خۆشكرىيە، تۆ چۆن ھەتا ئىستا مەرقە مەرقىك، بىللە بىللىك، حاشا لە
 جەنابت زەرە زەپىكت بە دەورى كچىكدا نەكردەو بىكەپە ئىنى خۆت،
 ئىنشائەللا زەينت بە خراب ناچى و بە سەھو تىم ناگەى مەبەستم بە
 شەرىيە نەك ناشەرى. بىرام ئەگەر ئەو ھەا بە تەنپاىى و بە سەلتى
 مەنپەيەو دەگرمخىي و كەپەكىفەى ھەلدەھىتى .

كارۇ بەو قەسە ھەلق و پەوپوچانەى دەرويش پەھىم شەرمى كىرد، نەويست

له وه زیاتر بلای که گوتی: نه وهش قسمه ته، دیاره له ناوچه وانم نه وها نووسرایه .

ده رویش هه ولای ددها نه وه مه به سته ی له ناخی دایه به کاروی بگه یه نی: راسته ناوچه وان ده وری هه یه به لام خودا ده لای له تو هه ره که ت له منیش به ره که ت، تو هه له جی خوت گاگولک بکه ی هیچت ده ست ناکه وئ، که میک بجولای - نه وه ی لیت دووره - خودا له بۆت نزیک ده کاته وه .

ده رویش په حیم نه وه ویست و ئاره زووه ی مه به سته ی بوو به کاروی گه یاند: پیشتر تیمگه یاندی له ژنی یه که مم سئ کیژم هه یه، دووانیان به مرامی خویان گه یشتینه و له مال و میردی خویانن، نه وه ی هه ری گچکه یان هیشتا باکره یه و له به ختی تو نه وه به ختی هه لئه ستاوه، کیژه کان به من ناچن به دایکی خویان ده چن، به تاییه تی نه وه یان له دایکی خوشی تیپه پاندییه، ناوی خوی به خوی وه یه (گولای) یه ک گولای، هه په تی میرد کردنی تی پازده شارده سالییه، هه ر زینه ته مالیکی پی بۆنخۆش بکه ی، له پووت نه بی به خۆشت پیاویکی زه ریفی، نه وه (گول) بۆنخۆشه قابیلی تویه له ده سته خۆتی مه ده .. سئ چوار جار ده سته ی (کاروی) گوشای و پایته کاند: ده خوت خه نی بکه و بلای قبولمه .

له و کاته ی ههردووکیان دهستیان له ناو دهستی یه کدی دابوو. دهرویش مامز به خوی و به تاقم چای له ناکاو دهراگای ژووره که ی کرده وه و گه یشته سه سهریان. تومز له پشت دهراگا گوپی له بگروه بهرده ی به شوودانی (گولئ) ببوو پف هه لمابوو، هه به بئ پئ لیدان وهک بۆمب ته قیه وه، دهرویشی وهک که ری نیوه زه پ لیکردو له قه وچه ی دابه وه: دهرویشه فشه، ئه وه به ته مای (گولئ) ی لاق به ترشاو به ملی ئه و کوپه نازداره وه بکه ی، په ح به زیاد نه بی، دیاره ئه و کوپه مهنده ئاقلی به ریۆته وه کۆشی به و دهراک دهراک که رو مالان گه پایه پازی بی، گولی چی و حالئ چی !! چ شیلئ تیدا مایه هه تا ئه م به سته زمانه بۆنی بکا و هه لیمزئ، سه ری برابه کانیشی شۆر کردیه هه ر رۆژئ له بن لاقی پیاویک ده ریده هینتن، هه ر ئه وه مایه پاش ئاخوپی خه لکی بلیسته وه.

دهرویش په حیم شیت و هه ر بوو: پیم ئالئئ تو سه ری سیری قونکی پیازی له قه ی له به ختی خه لکی ده ده ی، هه موو جارئ ماندوو ده بم هیلاک ده بم هه تا ده پیرسم، تۆش بیی پر سه که م لئ ده که یه وه خوری.

مامز په رچه م و ئه گریجه ی له سه ر چاوی خوی لادا: چ زله پووشکه یه کی تۆم له چاویدا نییه هه تا به درۆ ته ونیکت بۆ دابه ستم و پر سه که ت بۆ بکه مه مافوو.

— ئای نه مری کلک پان، ده زانم ئه و هه موو کلکه له قینه و ماستاو گرته وه یه ت له به ر چیه، هه ی کار کرده لیره ش کاری خۆت کرد... دهرویش به مامزی گوت. هه ر ئه وه نده ی گوت و ده ره پهی که س نه یزانی بۆ کوئ پۆیشت.

دهرویش مامز فشه ی به فشه ی ده کرد، قه شمه ری به قه شمه رجاپ ده کرد، گالته ی به گالته چی ده کرد، خه نده یه کی بۆ کارۆ کرد و پئی گوت: گوپی مه ده ری ئه و فش فشکه ره ی مائی خۆم چاک ده ناسم، هه نووکه ده چی وه کو ته راشی له سه ر چاو ده که ری وه ته نوێژی سه به یئ چرچه ی ناکا، ده زانم چه ند مووی پتویه. هه ر لیمگه پئ با هه موو پۆخه واتئ به گۆرئ وه رنه که م.

سه رو چایه ی له بۆ خوی و (کارۆ) ی تیکرد و خه نده یه کی دیکه شی بۆ کرد: با من و تو سه رو چای خه ست و شیرین بخۆینه وه، ئه ویش سندانئ بخوا.

کارۆ له و ده رویشایه تی هه ئه وان و مرخیش مرخیشی نیوانیان سه ری سوپما:

دهرويش مامز، ههردووکتان لهسهر دهستی شیخه که تان تۆبه تان کردییه، ئیوه
ئو مه زاقه ی به خۆتان بکه ن ده بی خه لکی دی چی بکه ن.
مامز گالته ی به دهرویشایه تییه که ی میرده که ی کرد: تۆبه ی چی و حالی چی؟
تۆبه ی گورگی مه رگه .

کارۆ سهیری پتهات: ئه دی ئه و پرچ و کهزی و زیارهت و حه ی حه ی کردنه ی
له چیه؟

مامز کارۆی دلدنیا کرده وه: هه مووی رتویاتییه، فپی به سهر دهرویشایه تییه وه
نییه، دهرویشایه تی چی؟ گه واده گه واده دیاره تۆش درهنگ تیده گی، میشتکت به
کاربینه و به چاری کراوه ش خه لکی بیینه . به پوخساری که س فریو مه خۆ، مه لا
به مه ندیل مه بیینه، حاجی به که شیده مه پیوه . سو فی به ردین و دهرویشیش
به که زی مه کیشه، به وه ی له ناو دلایندایه هه لیان سه نگینه، خۆ تیگه یشتی
تۆخه ی ده رمانی کۆخه ی. دیاریوو (مامز) هه م گالته باز و هه م سه ودا سه ری
(کارۆ) ش بوو. به قسه هه له شه ییه کانیشی کارۆی بیده نگ و سه رسام کردبوو،
که چی ئه و دیسان دووباره ی کرده وه: تیگه یشتی تۆخه ی ده رمانی کۆخه ی؟
کارۆ ناچار وه لامي دایه وه: به لئ تیگه یشتم. به لام ئه وه ی گوت و به سه رسوپمانه وه
لئی پرسى: گه واده ی بۆ کئ ده کا؟!

_ گه واده ی داروده سته ی مالى پاشایه، به فپه چه لاویکی چه ور به کرییان
گرتیه، وه کو رتوی ده چینه بن گوئی ئه م و ئه و بۆ ئه وه ی له هه لباردنه کان
پرۆیا گه نده یان له بۆ بکه ن.

کارۆ دیسان له مامزی پرسى: گه واده ی به کئ ده کا؟!

مامز وه لامي دایه وه: به که چه کانی خۆی و ژنی حیزی عاله من.

کارۆ نه ک هه ر سه ری سوپماو چه په سا، چاویشی به ئه بله قی زه ق زه ق
پاوه ستا له دلی خۆیدا: چاک نه بوو به که چه کى پازی نه بووم، منیش ده بوومه
ده بیووس، ئه وه له گه وادیش خراپتر، چاوشۆپی دنیاو قیامه تن ده بووم. هه ر
به چه په ساوییه وه سهیری مامزی کرد: خۆ تۆشی نه خستۆته ناو ئه و قوپاوه
بۆگه نییه؟

مامز به و پرسیاره تووړه بوو: چ حه ددی هه یه، له گه ل بابیشی گووی خواردییه،
پیت وایه من ئه وه نده ساویکه و نه فامم به گوئی بکه م. به لام دوو چای دیکه ی
تیکرد، هه ستایه وه یه کیکانی بۆ کارۆ برد، چایه که ی له بهر ده می دا نا و به

قیتی له پیشی پاره‌ستا: چاکت کرد به (گولن) پازی نه‌بووی و سه‌ری خۆت شۆر نه‌کرد، سه‌رت به‌رز بکه‌وه و ته‌ماشایه‌کی من بکه، پیاو هه‌یه له پیشم بکۆخی، من (مامزم) مامز له‌و جۆره ژنانه نیم.

کارۆ ویستی لیتی بپاریته‌وه. ده‌وی لیک کرده‌وه و گوتی: ده‌رویش مامز.. نه‌و قسه‌که‌ی پێ بپی، زیاتر لیتی چووه پیش، چاوی لێ زه‌ق کرده‌وه و ترساندی: جارێکی دی ده‌وت لیکنه‌که‌یه‌وه پیم بلایی ده‌رویش، من ده‌رویشی که‌س نیم، من مامزم مامز مه‌گه‌ر ته‌نیا شیر بارم بیا. تۆ شیر یان رێوی؟ نه‌گه‌ر شیر یه‌ره مه‌یدانی... به‌ توندی به‌ کارۆ ی گوت.

کارۆ ناو‌رایه‌وه: شیرم شیر به‌لام نه‌مپۆ نا، شان و پیلیم برینداره ناو‌یرم بیجولینم. چه‌ته‌کان به‌ چه‌قۆ برینداریان کردیمه، به‌ خۆپایی یه‌خه‌یان گرتم و شه‌ریان پێ فروشتم، نه‌گه‌ر که‌میک لیم دوور بکه‌ویه‌وه بۆت ده‌گێرمه‌وه. مامز لاملی کرد: یه‌ک پیم ناجولینم هه‌تا به‌ ته‌واوی و به‌پاستی بۆم باس نه‌که‌ی.

ناچار هه‌ر له‌ سیری هه‌تا پیاوی گێرپایه‌وه. مامز پیشتر دینی ته‌به‌ش و گوێلاک و چاوپه‌رۆ که‌له‌شی ببوو، به‌و گێرپانه‌وه‌یه‌ی بووه دیلیشی: وامزانی ته‌نیا جوانی چما پاله‌وانیشی؟! مامز به‌ پێکه‌نینه‌وه به‌ کارۆ ی گوت. کارۆ ناو‌رایه‌وه: نه‌مپۆ تۆ پاله‌وانی له‌ به‌رامبه‌رم راوه‌ستای و چه‌نگت لیم قۆ کردۆته‌وه ده‌ترسیتی.

مامز وازی نه‌هێنا پرسی: شانت زۆر برینداره؟ وه‌رسووپی با سه‌یری بکه‌م. نه‌و هه‌رچه‌نده به‌ هه‌له‌شه‌یی هه‌لسوکه‌وتی ده‌کرد، به‌لام ژیرانه‌ش بی‌ری ده‌کرده‌وه، بۆ نه‌وه‌ی ده‌نگ و باسی می‌رده‌که‌شی بزانی، به‌ کارۆ ی گوت: دوو نه‌ینۆکت له‌ مالی خۆمان بۆ دینم سه‌یری برینه‌که‌ت بکه‌ی.

__ له‌و هاتوچۆیه‌تا له‌ می‌رده‌که‌ت ناترسی گومان لێ بکا؟

چاوی له‌ چاوی کارۆ ی ناو پشته‌ی کرد: مه‌گه‌ر تۆ زه‌نده‌قت لیتی چووبی، نه‌دی نه‌وه تۆ نه‌بووی خۆت کردبووه پاله‌وان و سێ زرته زه‌لامی چه‌ته‌و چه‌قۆکێشت دابوو به‌ر شاپ و شولاقان و هه‌ناوت درییوون؟ نه‌و هه‌موو غیره‌ته‌ چی به‌سه‌ر هات؟ هه‌ر ده‌تویمه‌وه که‌ ده‌بینم له‌ دندوکی مریشکه کورکێک ده‌ترسیتی. تۆ خه‌لکی کویتی؟! هه‌ر خۆی به‌ خۆی گوت: گرنگ نییه خه‌لکی کویتین تۆ شیریه بزانه چیت بۆ ده‌که‌م.. به‌ ته‌واوی لیتی نزیک بووه‌وه، به‌ ته‌واویش خۆی

به سەريدا شوپكردهوه: تهگهيهكى خورته - مامز له دلى خویدا گوتى - ناهيلم
 ئەم شەو لەبن دەستم پزگارین، لەچی بترسێم؟ ئەلەوێ بەناو پیاوێ و ئە
 لە كەس و كارم، كەسیان لەم شارەدا نین و هەر ناسزانن ئەم شارە لە كۆیە.
 قۆلى لای شانە بریندارەكەى بە نەرمى بەرز كردهوه، كراسەكەى لەبەرداماللى،
 سەیری برینەكەى كرد، لەپە خرپەكەى بە نەرمى پێداهێنا، سەرزەنشنى كارۆى
 كرد: ئەو هەموو ئاخ و ئۆفەت لە چپە هەندەى نەمایە ساپۆژ بێت. قۆچەكانى
 كراسەكەى داخستەوه، پەفكەكەى لە سەرى خۆى بەستایەوه، ویستی بپوا بە
 بیری هاتەوه گومانى لێكرد: پیاویكى شەرمەن و نەدیتكە دیارە، كلیلى سەر ئەم
 دەرگا دارە هەلەكەرم و لەگەڵ خۆم دەیبەم، نەوێك لە ژوورەوێدا كلیلى بەداو
 لێم نەكاتەوه.

لە ترسى ئەوانەى ناو حەسارەكە كە رویشكانى پۆشت، لە كەلتێنى دەرگا دارەكەى
 ژوورەكەى خۆیان تەماشای ژوورەوێ كرد، بەبێ ترس دەرگاكەى كردهوه: ها
 دەرویشە فەشە هێشتا نەنوستووی؟

دەرویش پیاوێتى و مەردایەتى ساختەى بەسەردا باراند: چۆن بنووم؟ تۆ بە
 تەنیا لەلای ئەو پیاوێ نامەحرەمەى منیش بنووم.

مامز فەشەى پێهات: بۆ؟! خۆ ئەو پیاوێ گورگ نییە بمخوا، پیاویكى وایە
 لەسەر كۆشى بنووی ترست لێى نەبێ، ئەگەر بزانی ئەو كێیەو چپە و چى
 دەگێرپایەوه، ئێستا بە خۆت دەمبەیهوه لای و دەستیشى ماچ دەكەى، خەتای
 خۆت بوو زوو تێت تەقاند ئەگەر نا بە گۆیى خۆت گۆیت لە قسەكانى
 دەبوو، ئێستاش پەلەى مەكە كە هاتەوه بۆت دەگێرپەوه. مامزخۆى سوورپاندو
 وەرچەرخایەوه، ویستی زیاتر پیاوێكەى گێل بكات: دەرزانى تۆ پیاویكى زۆر نەزانى،
 لەوەتى هەم و فام دەكەم پیاوێ بیتامى وەكو تۆم نەبینیوه، قەت بوو پیاو
 بەبیتامى بە بەژن و بالای كچی خویدا هەلبێت، تۆ نەك هەر نەفامى گێلێشى،
 بەو پێوان و كێشان و هەلکێشانەت (گۆلێ)ت سووك و چرووك كرد، وات نەكرد
 كۆرە پێى شاگەشكە بێ. دەبوايە ئەو مەسەلەیه لە بۆ من لێگەپێى، ئەو
 كارە تاییهتە بە ژنان پیاو خۆى تێهەلقورتێنى تێكێدەدا، بە تاییهتیش پیاو
 كۆلەوارى وەكو تۆ.

— من هەر چەندە نەزان بم تۆش پێلەقەیهكەت لە ئێشەكەیداو نغزۆت كرد..
 دەرویشە فەشە بە مامزى گوت.

مامز دەرۆیشه فشەى له گیلان گیلتر کرد: ئای سآلو له ئەقلت، ئەگەر بزانی دواى تۆ چیم بۆ (گولن) کردووه دەستم ماچ دەکەى، چما گولن هەر کیژی تۆیه؟ نهخیر زیاتر هی منه، هەر به خۆشم دەزانم چى بۆ دەکەم، کوپەم وا لیکردیه هەر له سبهینتۆه بێته داخوازی.. پیاوهکه خۆ داخوازیش وهکو ئەوهى تۆ فشه نییه - دەستت بێنه و بیخه ناو دەستم و قبولم کرد - دەبێ هەردووکیان یهکدی ببینن و به یهکدی پازى بن. دەزانم گولن هیچ عهیبى نییه کوپه بیهینی شاگهشکه دهبی، به لام کێ دهلێ گولن بهوی پازى دهبێ، ئەویش بهشەرەو نهفسى ههیه .

دەرۆیشه فشە باوهپی کرد و خۆی پف دا: چ ههددى ههیه پیتی پازى نهبی، من باوکیمه نابێ له قسم دهريچى چاوی دهري و تۆش نالێى کوپێكى ئەوهاو ئیوهايه .

مامز بهره بهره مێردهکەى گیلتر دهکرد: درهنگم بهسهرداهات، ناتەوێ بهو چەند رۆژەى لێرهینه بۆتى پازى بکەم. دەرۆیش خەنى بوو: ئەى ئافەرىم ژنه ئاقلەکەم، وەرە ماچێکم بدێ.

پوومهتى بۆ درێژکرد ماچێكى زۆر ساردى داى: دەرۆیشه فشە وهکو پێم گوتى ئەو نيشه هى ژنانه هى پياوان نییه، له بۆ منى لێگهپێ، تۆى هەر پیناوی چیدیکهش مهچووه لای ئەو پیاوهى و لهمن و له (گولن)ش تیک مهده . دەرۆیش له گیلایهتیشى تێپهراوند: هەر به خۆت هەر بهخۆت شیرى مهیدانى، غهوسى گهیلانى ئاگادارت بى .

_ نهفام، مردى ئاگای له خۆى نییه چۆن ئاگای له من دهبی...مامز گوتى . به پهله گهرا دوو نهینۆک و هەندیک زههجهفیل و رۆن و کووزە شفتیهک و قاشه گندۆرهیهک و دووسى سێوو خوشداکه نهى له ناو سینیهک دانا و نیشانى دەرۆیشى دا: خنس بهچه بلێ له گیانتان خوش . دەرۆیش ئەوهى بهسهر زاریدا نههات، تهنها گوتى: نهخۆشم زوو وەرەوه .

کهچى ئەو هەر باکیشى نهبوو پیتی گوت: ئەو فنه فنهت چیه دهلێى فرپینگت گرتیه، چاوهپێى من مهبه، باش بخهوه چاک دهبيهوه .

ديسان به پهنادزه خۆى گهياندهوه ژوورهکەى کارۆى، دهراگەى کردهوه و له لای ژووره وه را شمشیری دهراگەى پهپیش کردو کلیشیدا: بهغدا شارێكى کهورهیه پهی ههرجى و پهرجى و نامهرده، هەردووکهان سیلاح سزین، ناکهس

به چه يهك ليتمان به ژورده وه بكه وي حيامان دهبا، داييخهين باشته .
 هه لسوكه وته كانى مامز دلّه پاوكيى به كارو گرتبوو: كاريكى باشت كرد، به لام
 نه گهر دهرويشى ميتردت هات و ديتى ده رگا داخراوه چى ده لئى؟
 ديسان ترساي جووله كه - مامز هه رچى به سهر زاريدا هاتبوا نه يده گترياه وه -
 نه وا نه وانيش خويان كوكرده وه و شوينيكيان بو خويان پيكه وه نا و ترسيان
 نه ما، تو قهت ترست ليده رناچئ، هه ر نه وه ماوه گولمه مسيكت به سهردا
 بتاوينمه وه .

مامز هه ردو نه ينوكه كه ي هينا، كاروي هه ستانده وه، نه شانوى بريندار بوو به
 ته واوى پووتى كرده وه، نه ينوكيكي له پشت وه و نه وي ديشى له پيش وه بو
 پاگرت: هه رموو نه فهندى جوان برينه كهت ببينه . پيم نه گوتى پيت بپوا نه كردم،
 جاريكى دى بپوا نه كه ي گويت ده رده ينم .
 كارو ديسان ناورياه وه: له هه ر چوار په لان گويم ساغه به ته ماي نه ويش
 ده ريبنى .
 _ نه وهاي ده ري ده ينم .

_ حكومه تى پاشايه حوكمى قه ره قووشى ده كا .
 مامز ترساندى: به لئى وايه پيديرژييان بكه ي به گرتنيشت ده ده م .
 كارو به راستى ترسا: نه وه شت پيده كرئ؟!
 كاروي كردبووه - گيسكه كه ي هه ياسئ، له لايهك گورگى نيشان ده دا و له لايه كيش
 كاوجوي بو داده نا، بيبرى كرده وه: لامل دياره، ترسى نه ده مي به گويم ناكا،
 نه زان و نه دينكه ش دياره له وانه يه له ژيانى خويدا، نه بينيبي و نه تام و بوني
 كردبي . چاوى له كارو زهق كرده وه: به لئى پيم ده كرئ، دياره له گويسى گادا
 نووستوي، نه وه ي تو به دهرويشى داده نيى سيخوپى داروده سته ي پاشايه، هه ر
 يهك فيكه ي نهوت به سه، به خوشت نازانى له چ دارتيك به سسترايه وه .

مامز نه ينوكه كانى دانايه وه، رو و زه نه فيله كه ي هينا: نه وه رو و زه نه فيله
 قالبى پئ چه ور ده كه م، نه رم و شلت ده كاته وه و نه وه ي نازاريى له له شت
 ناميني . قولى كراسه كه ي له سهر هه ردو لابسكه به فرييه كانى لابردي، خوي لئ
 مشتومال كرد: پالكو وه پالوانى ترسنوك، ده ي په له بكه سه ره تا له سهر زگ،
 كراسه كه شت داكه نه پشتت چه ور ده كه م . له مليه وه ده ستي پيكردي، به ره و
 شان و بيل و ناوشان و هه ردو قول و پشتى پويشت، له ويش وه تاكو كلينجه و

خوار کلینجی دهستی هینایه خواره وه و له گه ل چه ورکردنه کesh دهیشیلا، مامز ههست و دل و ناخی وهک بزنه به تهگهیهک دهقاپی و بۆنیشی کهلهی کارۆی پرکرد بوو، ناخی خۆشی دهواند: من نه مه له وانم و، نه پاوی ماسی ناو ده ریاکانم کردووه، به لام نه مپۆ به ردیکي زۆر گرانبه ها که وتۆته ناو تۆره کهم. ههستایه وه و به ره و چرادانه که پۆیشت، هینایه ته نیشته خۆیان و زۆر کزی کرد: ههساره که جۆره ها خه لکی تیدایه، با بئ دینیک سه رمان لئ خوار نه کاته وه و داوه دولکه یه کمان به دوا دا بیخی.

کارۆ له پێشه خۆی ورتاندی: ئای له و به دینهی !! وه لا ئهم شه و نه وهی دین بئ له م ژۆره ی باری کرد و نه ما... مامز له پێکی له رۆن و زه نجه فیله که دا: وه رگه پێ سهر پشتت با زگ و به ر زگت چه ور بکه م.

به شه رمه خه نیلکه یه که وه: زگیشم چه ور ده که ی؟ کارۆ له مامزی پرسى. — ئا ئا، زووبه وه رگه پێ.

وهک بلێی هه یج برینیکي له شانئى نه بئ به په له وه رگه پایه سهر پشت و به مامزی گوت: پشته وه م زۆر گهرمدا هاتییه ئاگات له پێشه وه م بئ... کارۆ گوتى. — خۆت ئاگات له پشته وه ت بئ توند بیگره، پێشه وه ت عایدی من.

به نه رمی به مامزی گوت: ئه و ده رمانه زۆر گهرمی ده کا که می لییده.

— ئه مر ده که ی میردم، ها چ ده لئى میردمى یان نا؟

شه رمه خه نیلکه یه کی دیکه شی هاتئ: که یفی خۆته.

له گه ردنیه وه به قۆرت مل و گۆمه مک و سه رسینگ و زگیدا هاته خواره وه، ئه م دیوو ئه و دیوی پیکردو شیتلای، پووش گهرم بوو گهری گرت، ئاگر به ئاگره وه نووسا. مامز گهرمتر له و ده رویشانه ی له ئهلقه ی زیکردا گهرم دادین، له گه رمان هه موو جهسته ی ده کولا، ده وی برده بن گوئی: به لئى من ده رویشم ده رویش، ده رویشی شیخ و میخی وهک به رماغان نیم، ده رویشی شیخ داره لووسم، ها ده یناسی؟

— نه خیر... کارۆ درهنگ تیده گه یشت.

به هانکه هانک بایه کی له کونه گوئی کارۆ کرد: چۆن نایناسی؟! کهس هه یه نه یناسی؟ ژيانى هه موو مرۆفه کانی سهر زه وی په یوهسته به و شیخه نازداره ی!! ئه گه ر ئه و نه بئ مرۆفی زیندوو له سهر ئه م زه وییه نایبندری.

ئه و به زم و خۆشییه ی ئه و شه وه (مامز) به چاوی خۆی بینى و به جهسته ی

چەشتى، ئەو ھەستەي بەناو ھەستە دەمارەكانىدا گەپ، ھەرگىز لە ژيانى خۆيدا، نە چەشتىبوى و نە ھەستى پىكردىبوو. بە پىكىك شەرابى (كارۆ) ى گەشابوۋەو ە ھەست بىبوو، لەجياتى پىكەنن گىياو جەنەي گرت، پىكۆلى كرد: ژنى تۆم لىرە ناپۆم... ھەر بە ئەوئەندە نەوئەستا خۆي بە باوئەشيدادا: بۆكۆيم دەبەي بىم بە، تەنھا لەو پىاۋە تاوانبارەي پىزگارم بگە.

سەرەتا (كارۆ) ھەپەسا و ترسش گەرووي گرت، بەلام دواتر بىرىكردەو: ھەرەك دەروئش پەھىم دەىگوت- پەسىرەيەكى موزى خۆش و بە تامە و ھەر زىنەتە لىي بخۆي- بەلام ەانەيەكم نىيە بۆ كۆيى بىم... بە ئاولەپى پىرو قەلەش قەلەشى ھەندىك سەرۈمل و ئاوشانى مامزى شىلاو بە پىرسىارىك ھىورى كىردەو: بۆ ھەندە لەو پىاۋەي بىزاري؟

__ تاوانبارە تاوانبار، سەد تاوانىت بۆ بۆمىرم، چۆن لىي بىزار ئابم.
__ لەو سەدەي يەك دوۋەكىم بۆ بۆمىرە.

(مامز) خۆي زياتر بە سىنگوپك و ھەناسەي (كارۆ) يەوئە ئوساندو دەستىپىكرد: تەمەنم چوارە سالى پىك بوو، مالى گەورەي گوندى ئاھەنگىكى ھەوت پۆزو ھەوت شەوئەيان سازدابوو، ژنيان بۆ يەكىك لە كوپەكانى دەگواستەو، بىجگە لە نىرو مى وگەورەو بچووكى گوندەكەي خۆمان، خەلكى دەيان گوندى دىكەو شارانىش داوئ كرا بوون. ئەو ھەوت پۆزو ھەوت شەوئە دەبوايە كچ و كوپو ژن و پىاۋى گوندى بەبىن بواردنى كەسىك لەو ئاھەنگەدا بەشدار بن و جۆش و خروئشى بە ئاھەنگەكە بدەن. شايى و ھەلپەپكىي پەشەلەك لە بەيانىيەوئە تاكو درەنگى شەوئە دەپسايەو، چەند سوار ئەسپىكى شارەزاش، كە ئەسپى بەھىزو پەسەنيان ھەبوو، لە دەورى شايىەكەو چوار دەورى گوندى قۆشەيان لىدەدا. پىاۋانى مالى گەورەش، كە سەركارو خزمەتكارو پاسەوان و ئاۋ مالىان بوون، ھەر يەكەو تەھەنگىكى بىرئۆيان جامبىزاري بەدەستەوئە بوو تەقەي بووكانەيان دەكرد، لە جياتى شىرىنى گوللەيان بەسەر سەرى ئاھەنگىگىرئاندا دەھاوئشست و دەيان ترساندن. يەكىك لەو خزمەتكارانەش ئەو ناپىاۋەي مىن بوو كەتۆ بە پىاۋى مىنى دەزانى. ھەر خانەۋادەيەك ژن و كچى خۆيان بۆ ئاھەنگەكە نەئاردبوايە ئەو زەوى و زارەي لەبەر دەستى دابوو، ھەمووي لىدەسەندرايەوئە لەگوندىش دەر بەدەر دەكرا، بەتايىبەتئش ئەگەر ئەو خانەۋادەيە لە پشنى خۆي زەلامى بە وەجى نەبوايە.. باۋكم جگە لە خۆي و كوپەكانى، سى براى

گوره ترو بچو وکتر له خوی و چند مام و ناموزایه کیشی له و گونده ی هه بوو،
 هر یه که له وانه ش چند کورنکی نازایان هه بوو. باوکم پشت نه ستور به و
 نیره وزانه نه یهشت من بچه مالی پاشاو خزمه تیان بکم، بو نه و کاره شی
 بچوونی تاییه تی هه بوو، نه و کاره ی باوکم پاشای تووړه کرد، سی شهوی
 یهک له دوی یه کدی پیاوه کانی ده ناره سهر مالی نیمه و بو ترساندن و
 ملکه چپیکردنمان گولله ی حواییان پیوه ده ناین، که چی باوکم به هیچ شیوه یهک
 خوی نه دایه ده ست ویست و ناره زووه کانیان. چند شهویک دوی کوتاییه اتنی
 ناهه نگه که، نه و شهوه تاریکه شه و بوو، شهویکی نه نگوسته چاو بوو، چاو
 چاری نه ده دیت، له ناکاو ناگری گولله به سهرماندا باری و گولله به گولله ی
 ده که وت. باوک و براکام له سهر بان و په نا دیواران خویان قایم کرد، مامه کانم
 و کورپه کانیان به هانامانه وه هاتن، شه په گولله تاده هات گهرمتر ده بوو، ده یان
 گولله به بنا گویماندا گیزه یان ده هات و له ده ورو بهرماندا به دارو دیواران
 ده که وتن. ماوه ی زیاتر له دوو کاتژمیر شه په گولله به رده وام بوو، نه و شهوه
 شه په که بی زیان بوو. نیواری پوژی دواتر که خور خریک بوو له نا و زهرداری
 خوی تارای سووریای به سهره خویدانه داو خوی به ته وای له چاوان ده شارده وه،
 برایه کی نه م ده رویش ره حیمه نه گبه تییه ی میردم به نه نقه ست دووست جار
 به بهر ده رگای مالی نیمه تیپه ریپوو، له و کاته شدا برا گوره کم له بهر ده رگا
 ده بیت که هردوکیان به دوی هه نه تیکدا ده گه پان، وهک پووش و په لاشی
 وشک یهک ده نکه شخاته یان به س بوو بو نه وای ناگر بگرن، پلاریک له م و
 جوینیک له وی گری پیگرتن، له پر بووه شه په شق و شلاق و که لله، ناگری
 شه په ته وای داگیرسا و پریشکیدا، له دوو زله پووشه وه دوو ده سکه پووشی
 گرتنه وه، له وانیس په پیوه وه دوو بهر باب تیکقزقان. به په ناده و به سهر
 پیلیکانه کانه وه و به کوپه کوپه خوم گه یانده سهر بانی، له په نا دیواره کان
 سه یرم ده کرد، ژماره یه کی زور پیای ده ست به خه نجه رو چه قوم ده دیت، شان
 و پیل و سینگ و ورگ و رانی یه کدییان دابووه بهر نووکی خه نجه رو چه قویان.
 باوک و براکام ده بینی خوین به ده موچاوو سینگ و بهرکیاندا ده چوپایه وه و
 له شه پرکدنیش هر به رده وام بوون و ده ستیان نه ده دا. هر بابایه و له هه ردولا
 ده که وته خواره وه ته کانی ده دایه بهر خوی و راست ده بووه وه، هی واش
 هه بوو ده که وته سهر زهوی و له بی هیزیان راست نه ده بووه وه. بهر بهر

دەبوو شەو تاریک دادەهات، لەبەر تاریکایی شەوێکە و خۆینی دەموچاوەکان بە تەواوی نەمدەزانی بریندار لە کامەلایە و لە چ بەرەیهکی شەپدایە، پیاوی ئەوانە یان هی خۆمان. خەلکی گوندی - مندالی لێدەرکەیی - ژن و پیاو بەبێ ئەوێ هۆکاری شەپەکە بە تەواوی بزائن لەو شەپەدا هاوکارو بەشداربوون، وا تێگەلاوی یەکدی ببوون زۆری ئەوانەیی دەچوونە ناو شەپەکە نەیان دەزانی کێ لای کێیە ... دەلێن - گوشت و نینۆک لەیەکدی جیا ناکرێنەو - بۆیە من و دایکم و خوشکێکی لە خۆم گەورەتریش یەک و بەرچێخمان دەستدای و بووینە هاوکاری باوک و براکانمان، لە ئەنجامدا ئەوان کە لاکێکیان لە پەنا سەرتیلەیهکی خانووی ئێمە بەجێمابوو، جگە لەوێ چەندین بریندار لەهەردوو بەرەباب هەبوو، دووان لە براکانی منیش بەسەختی بریندار ببوون. چێشتەنگاویکی درەنگ مەئموور مەرکەزێک و چەند پۆلیسیک بەناو گوندیدا وەریوون، باوکم و براکانم و دوو مامم دەستبەسەر کران و پەوانەیی بەندیخانە کران، ئەو کۆژاوەش کە لە پەنا دیواری خانووی ئێمە کەوتبوو دەرکەوت بۆی ئەو پیاو و ناپیاو بوو کە تۆ بە دەرویش و میتردی منی دەناسی، ئەو ناپیاو خۆشی بریندار ببوو. دواي ماوێک جگە لە هەردوو براکەم، هەموویان بە کەفالت ئازادکران. بەرەبابی ئێمە زەوی و زارو خانووبەرەیی خۆیان بەجێهێشت و بەرەو گوندیکی دیكە باریانکرد. گەورەیی گوندی کێچی کەوتە کەوڵی و بە رێویاتی خۆی ویستی رۆلی ناوێژیوان لەنیوان ئێمە و ئەواندا ببینی، بۆ ئەو مەبەستەو لە پێناو دلنەوایی خانەوادی ئێمە، ئەو دەرویش رەحیمەیی خستە بەندیخانە کەبۆی کۆژاوەکە بوو. گوايە ئەو هاندەری هەلگیرسانی شەپەکە بوو. لەلایەکی دیكەشەو لەرێگەیی کێخوای ئەو گوندەیی بۆی چوووبوون پەيوەندی بە باوکم و براکانم کردو خۆی وانیشادا تەرەفگیری ئێمە دەکات و دەپەوێ کۆتایی بە دۆژمنکارییەکە بهێنێ، باوکیشم چاک دەیزانی ئەگەر مەسرەتی نەکات کۆپەکانی لە بەندیخانە پزگاریان نابێت. ئەنجامی مەسرەتییکەش ئەو بوو من لە تەمەنی چوار دە ساڵیدا لە بەدەل خۆین پێشکەش بەو پووخە پیاو کرام.

مامز ناخێکی قوولی ناخ سووتێنەری شۆپکردووە هەناوی، نەک هەر هەناوی خۆی، هەناوی کارۆشی سووتاند. چەند قولانجێک لە کارۆ دوور کەوتەو و لێی مۆر بوووە: ها پەرەسێلکە تێمگەیشتی؟ ئەگەر وا نەبوايە من و ئەو کالەکە سەنداندارییە هەناو پووخەیان گۆتبوو. بەسەری تۆ نا بەسەری خۆم، بەسەری

دایکم که له هه موو که سیکم زیاتر خۆشده وئ، چونکه نه گهر به هه په شه ی کوشتن و ناچاری نه بویه قهت دایکم پازی نه ده بوو من له و گندۆره ده ربه ماره بکریم. به سهری نه و دایکه به وه فایه م، سئ سالی ره به ق نه گهر هه موو پۆژو شه وو مانگه کانی به یه وه سهر یه کدی، سئ مانگ لای نه و کابرایه نه بووم، نه و سئ مانگه ش هه مووی به یه وه سهر یه کدی، واته له ته وای نه و سئ ساله دا پازده شه و له گه لئ نه خه وتووم.

کارۆ له خه وان کارپژنی نه ده چوونه وه پار یه کدی ده تگۆ پلایزی ده سستی دارتاشانه به رده وام بزماری له داران ده رده کیشی، خاو ببووه وه و به خاویش سهیری مامزی ده کرد، به لام چیرۆکه که ی بۆنیککی لیده هات و بۆنه که ش هه سستی ده وروژانند: سه ربرده که بۆتۆ ناخۆش بوو. به لام بۆمن..

مامز پپی بری: بۆتۆچی؟ بۆخۆتم ده به ی؟ له ده سست نه و نامه رده ی پزگارم ده که ئی؟

__ په له ی مه که بیر ده که مه وه... کارۆ هیوای به مامز به خشی.

__ باشه ترسنۆک په له ی ناکه م، با تاوانیکی دیکه شت بۆگیتپه وه: به ر له وه ی به زۆر به خه نه باوه شی نه و رتیویه گپوه ی، بیوه ژنیک له کۆلانه که ماندا هه بوو، کوپنکی تاقانه ی هه بوو ناوی (زه ندی) بوو، دایکی ده یگوت به ناوی (که ریم خانی زه ندی) مان کردوه، نه و ده یگوت نه و پیاوه - واته که ریم خانی زه ندی - به په چه له ک کو رد بووه و له سه رده می خۆیدا پاشای هه موو ئیران بووه .. نه و دایک و کوپه مالیان به رامبه ر مالممان بوو، هاوته مه ن بووین، که منداڵ بووین پیکه وه یاریمانده کرد، پشتمان به پشتی یه کدییه وه ده نوساندو یاری پشته په قیمان ده کرد، چاوی یه کدیمان ده به ستایه وه یاری چاوشارکیمان ده کرد، هه موو جۆره یارییه کمان ده کرد، ده چوومه مالیان یارمه تی دایکیم ده دا پپاله و ملاکه کانم بۆ ده شوشت، ناوم به ده سستی دایکی داده کرد، نه وه نده متووی نه و کوپه ببووم دایکم ده هات بمباته وه که چی من ده گریام و جه نه م ده گرت بۆ نه وه ی نه مباته وه، ناچار په لی ده گرتم و په لکیشی ده کردم به زۆر ده بیرده مه وه. که منداڵ بووم پۆژانه نه وه حال م بوو، که گه وره ش بووین پیکه وه ده چوینه که نگرو رتواسان، به مندالی چه ندنم خۆش ده ویست به گه وره یی ده هه نده، من چه ندنم خۆشده ویست نه و ده هه نده منی خۆشده ویست. خۆشه ویستییه که مان پۆژ به پۆژ و مانگ به مانگ و سال دوا ی سال، بست به بست گه وره و گه ره تر ده بوو. که وه ک مشکینکی بی نرخ

کلکیان گرتم و له قه بهر نه و پیاوه چلکته یان کردم خه یالَم هر لای نه و کوپه بوو، نه گهر پوژتیک نه مدیبا شیت و هار ده بووم، من زور بیرم له وه ده کرده وه سهری خومان هه لَیگرین و به ره و شاریک یان ولاتیک دیکه برۆین، به لَام له وه ده ترسام نه وه ک نه و پیاوه پیسکه ی من به پشتیوانی گهره که یه وه بماندوژیته وه و له ناومان بیا. نه و کوپه به تنیا بوو، پشتیوانیک نه بوو دایکیک قوربه سهر چی پیده کرا، تنها نه گهر شین و واوه یلای بکردبوایه... پوژو شه وه کان زوربه گرانی ده پویشتن به تایبه تیش شه وه کان. هه رله ئیواره وه تاکوبه یانی ده خه وتم و راده په ریم، شه وی وا هه بوو خه و ورده پیاسه یه کیشی بۆ لای چاوه کانم نه ده کرد، له ناو جیگا که مدا هه لده توترکام و ده گریام، نه مده هیشت نه و میرده نامه رده م ده ستم لییدا. دوا ی دووسال له و په وشه نا هه مواره ی تیدابووم، که تاکه هیوام نه و کوپه بوو، له نا کاو لَییان بزکردم، زورله و ژنانه م پاسپاردن که جی متمانه م بوون بی سوودبوو. نه و پیاوه و دارو ده سته ی مالئ گهره سهره تا گوند به ده ریانکرد، دواتریش شوینبزیانکرد، هه ندیک گوتیان بردیانه گوندیک دووره ده ست قه ت نه گاته وه ئیره، به برپای هه ندیک دی په وانه ی ئیرانیان کرد.

قه له په شه ی ترس باله کانی هه لسه قاند له سهر سهری کارو نیشته به دندوکیکی قولابی ژانی پیگرت و سهری سووراند: نه وه چ ده عبا یه که منیش شوینبزی نه کا. _ نا مه ترسه به نیازه تو بکاته زاوای خوی.

مامز دلنایایی دایه کاروی، به لَام هه ناوی له میرده که ی ده کولا له گیرانه وه ی تاوانه کانی وازی نه ده هیتا، زیاتر خوی به کارو وه نووساند: نه وه ی باسمرکد چه نگیکه له خه راریک - هه ردوو سئ مانگیک دوا ی نه و تاوانه ی، مه لائیک تازیه پیگه یشتووی جوانی گوشاوگوش سهر برپیوو کوربه له یه کیشی له زگیدابوو، خو به خت مه لای میردی نه و کاته له مال نه بووه نه گهرنا نه ویشیان به هه مان دهرده برد. له و پوژه وه تاکو ئیستا کون به کون به دوا ی نه و مه لایه شدا ده گهرین بیکوژن. یه کیک له وانه ش نه و (ده رویش ره حیم)یه، که نه ده رویش نه و نه بۆ زیاره تی غه وس هاتووه، بۆ سو راخکردنی نه و مه لایه گهره که به گهره که، مزگه وت به مزگه وت به دوا یدا ده گهری.

وه ک نه وه ی نه قیزه یه کی له نا کاوی تیوه ژانده بی کارو به توندی راجفری: توو خودا نه و مه لایه ناوی چیه !؟

_ گیانه که م خوړ خه ریکه سهره تاتکیتمان له گه لدا ده کات، خه لکی ناو حه ساره که

بمانینن حە یامان دەچی، سبە ی شەوئ بە تەواوی بۆت باسەدە کەم . کار هەر بەو شەو ه پانە وەستا، هەر گونا ه بوو پەلی گوناھی پادە کیشا، نە ک گوناھیک و دەیان بوونە گردە کانی زنجیرە ی چیا، خودا زۆر بە پە لە نامە یەکی ناگادار کردنە وە ی بە هەموو زمانیک بلآو کردە وە، بۆ کوێرو چاوساغ و شە لە، بۆ کوردو عەرەب و فە لە، کەسی ناو حە سارە کە نە ما تێنە گا، بوو ه مقۆ مقۆی - شیر مامزی لە خرتۆرئ وەردا - هەندئ لە ماله کانی ناو حە سارە کە کورد بوون، مندالی ئەوان و هەندئ مندالی گە پە کە کە، کردیانە چە پلە پیزان و بوو ه بنیشتە خوشە ی سەر زاریان (دەرۆش رحیم گە وادە پشتی ملی لباده).

چیشتنە نگاوێک ئیبتیسام بە سەرداچوو. ژنیکی بئ عەباو پە چە . کوپیک چاو قاپە ماستیک و دوو نانی لە سەر مەجمە یە ک دانابوو، بەرەو چاو ه خانووە کە ی کارۆ دە چوو، کە ژنە چاوی بەوی کەوت وە کو کوتکێک بە ناوچەوانی کە وتبئ پاشەو پاش گە پایە وە . ئیبتیسام پادە ستا بزانی بۆ کام لا دە پوا، کە چی ژنە لە پەنا دیوارێکی ناو حە سارە کە خۆی حە شارداو لە بەر چاوی ونبوو. ئیبتیسام قرقرا بە لām بە سەرە خۆی نە هینا، ئەو پۆژە ی وە کو هەموو پۆژە کانی دی نە بوو، ناو ه ناو ه سەری بە دەرە وە دادە گرت، دە یویست ئەو ژنە ببینیته وە بزانی جوانە یان نا، غیرە ت گە یشتبوو کونە لووتە کانی، هەر وە ک مندالیە کە ی جارانی بییری دە کردە وە، وایدە زانی مندالییک هاتوو بوو کە شووشە کە ی دە فرێتئ و دایک و باوکیشی جارێکی دی بۆی نا کرێه وە .

ئەو پۆژە ش وە کو پۆژانی پێشتر ئێوارە داها ت بە لām بە شکستی دل ئیبتیسام پۆیشتە وە، وە کو تەرمیک خۆی هاویشتنە باو هشی نوێنە کانی و پالکەوت، مۆلە قی چاو ه کانی بنمیچە ی ژوورە کە یان تیرباران کرد . شەو درێژ بوو، دەر یای خەو لە راست و چە پ شە پۆلی دە دا کە چی نقومی نە دە کرد، گاشە بەردێکی ناو قەفە زە ی سینگی فشاری خستبوو ه سەر دلئ، هوپێنە دوا ی هوپێنە : خودایە چ گیلایە تیه کەم بە میتشکا هات ئەو حە سارە م بۆ گرت، ئەو حە سارە کاولگە یە ی لە سیرە سیرە ی دەرگای ژوورە کانی و گزە گزی میشان زیاتر نایبستی، دە بئ لەو تە قە تە ق و پیس و پۆخلانە ی ئەو ئ رزگاری بکەم . ئەو ی گوت و پلی بە پە لاپتکە ی میتشکە پە مۆییە پە پە کراو ه کە ی خۆیە وە نا، گوللە یەکی پێتە قاند و نیشانە کەشی پێکا : لە بەر گۆتە گۆتی خە لکی حە سوود و چا و چنۆک، لە بەر جرت و فرتی چە تەو پێگران ناوێرم بە یە کجاری بیهێتمە وە ئەو ماله ی خۆم،

باشتر وایه ئەم خانووە بفروشم، بە پارەى ئەم خانووە لە گەرەکیکی دیکە خانوویک بکرمەو، یان ئەمە بە کرێ بدەم و لە شوێنێکی دی خانوویک بە کرێ بگرمەو، هەر چۆنێک بێت گرنگ ئەوێهە لێرە بار بکەم.

وەکو شاخێکی پتەو بە بلندۆزەری دڵی نەپووخا، دینەمیتی میشکی بەکارهێنا: ئەو کۆرە بە پێوهری پیشکەوتنخوازی پاشکەوتوو، لە زەلکاوێ پابردوودا مەلە دەکا، لە پووباری تیزپۆی ئیستا و ئایندەدا نایەوێ خۆی بشوا، هەتا تامی شیرینی ئیستای من نەچێژێ نەفرەت لە تال و تفتی ئەوێ پابردوو ناکا، بۆ ئەوێ بەرەو پابردوو هەنگاو بنێم پتوێستە ئەوێ ئیستامی لە دەست بنێم. بەلێ خۆ من کراسەکەى حەزەرەتى داوادم لە بەردا نییە، خۆ کفەنەکەى ئەوم بۆ نەدروایە هەتا وەکو ئەو هەزار سال بژیم، پتوێستە بە پەلە هەنگاو بنێم.

(شەو) وەکو کە نەفرەت بازى دەدا، مەلۆتکەى خەمى (ئیبیتىسام)یشى لە توورەگەى باوهرشى خۆى هەلگرتبوو، ئەویش باویشکێکی درێژ هەردوو پێلۆهکانى داخست و لە ناو ئەم و مژى ئەندێشە پەرتبوو هەکانیدا ونبوو.

کارۆ بە دارە دارە و بە پێى خۆى دەپۆیشت، برینەکەى پانى سارپژ ببوو، زامەکەى سەر شانى هەندیک ئازارى هەر مابوو. لەو ماوێدا پەرسێلکەى ویست و حەزى گەیشتنى بە مەلای مژگەوتەکە نۆز بە پەلە بوو: ئەگەر بە شەلەشەلیش بێ دەبێ خۆم بگەینمە مەلای، مامز قسەیهکی کرد دەبێ دُنیا بێم ئایا مەبەستى ئەو مەلایە بوو یان نا؟ ئەگەر ئەم دەروێشە سیخوڕە بۆ ئەو مەبەستە هاتیبێتە بەغدا خۆم دەزانم چى دەکەم، دەبێ ئەو شیرەى دایکى پێى داوێ لە لووتى دەربێتم. دایکم دەیگۆ - ئەگەر دەرزێبەک بە یەکیکدا بکەى چاوه‌ڕێى سووژنێکی لێ بکە.

نێوان عەسرو مەغریب بوو، بە هەلى زانى ئەو دەمە ئیبیتىسام لەلای نەبوو، لە دەرهوێ حەسارەکە پەیتونێکی بە کرێ گرت و گەیانیدیە مژگەوتەکە. مژگەوتى چى؟! دەرگا گەرەکەى دەرهوێ بە قایمى تۆپ و کلیل درابوو، لە دەرهزەکانى دەرگا کە سەیری ژوورەوێ مژگەوتى کرد، بە هەمان شێوێ دەرگای ژووری مەلاش مکوم کرا بوو. پێى سەیر بوو: نزیکى بانگى مەغریبە دەبوایە دەرگای مژگەوت لەسەر پشت بێت. چاوی بەملاو بەولادا گێرا، دوکانێکی تەنیش مژگەوت کرابوو، لێى چووێ پێش یەکیدیان ناسیبوو، لێى پرسى: برا، نازانى دەرگای مژگەوت بۆ داخراو؟!

دوكانداره كه سهرى هينايه بن گوښى: هيچت نه زانيوه؟

__ نا وهللا.

دوكانداره كه سهيرى پټهات: نه دى تو شهوان له م مژگه وته ناخه وي، چوڼ نا وهللا؟!

دواتر دوكانداره كه سهرى زياتر برده بن گوښى، بۇ نه وي چۆله كه ش گوښى له دهنگى نه بټت ههردوو دهستيشى بهرز كړدنه وه و له ملالو له ولاى دهوى خوى كرتن: چهند شهويك پيش ئيستا، نتيوان نوښتى مه غريب و عيشا، من هيشتا دهركاى دوكانه كه م دانه خستبوو، چاوه پيم ده كړد مه لاي عيشا بانگ بدا، دهركاى دوكانه كه م دابخه م نوښه كه م به جهامعت بكه م و برومه وه، كه چى ده زانى چيم بينى؟! حه شرى بنياده مى سهر زهويم بينى!! بينيم دوو پيكابى پر پوليس و جهندرمه ي زهمانى كوڼ، نازانم ناويان چى لئ بنيم؟ سيكه و گورگه بوون يان دهعبا. له بهر دهركاى مژگه وت وهكو باشووكه دندووكيان تيز هاتنه خواره وه، هه به غار خوځيان كوتايه ناو مژگه وت. ئاي خودايه چيم بينى!!؟ مه لايان به كه وي و سه له وه به راكيشان پاده كيشا!! هه چوار په لايان گرتبوو هه به فرېدان فرېتيان دايه ناو پيكابيك و له بهر چاوان بزريان كړد. بۇ به يانيش هاتن دهركاى مژگه وتيان وهك نه وي ده بينى توپ و كليل دا، نه وه چهند پوځه هه پينچ فهرزه يهك نوښتى لينه كراوه.

كايراي دوكاندار ههنگاو يك به رهو دواوه كشايه وه، كه چى كارو وازى نه هينا: نه تزانى مه لايان بۇ به و په نده برد!!؟

__ تكايه، منجې مه كه با من و توش نه بينه خوځاكي كنج و نه سپتيان.

كارو له مه به سته كه ي گه يشت، شار له بهر چاوى ئاوه ژو ببوه وه، نه و وای ده زانى ببوه ته چۆله كه يهك له نتيوان چرپووكه كانى باشووكه يهكي دهنوك قولابى به ئاسمانه وهيه و دهنگى ناگاته زهوى ناچار ههردوو دهستى بهرز كړدنه وه و هاناي برده بهر ئاسمان: ئاي خودا ي گه وه هه بهر نه و پنجكه م هه بوو دهستى پټوه بگرم نه ويشت هه لكيشا. له هه مان شه قامى بهر دم مژگه وته كه به شه له شه ل سواري په يتونيك بوو، كه گه يشت و دابه زى - نهك هه لاقه زامداره كه ي - له خه فه تان پاسته و چه په ي پيكه وه چه قين، وهك نه سپيكي سم برابى تازه نالكر او غه زيبوون، سهيرى له سه ره وه تا خواره وهى خوى كړد: با وات لټي، وهكو كه رى هيشكه پۇ به نه قيزان نه بى نابوى.

مه‌لای مه‌غریب تازه بانگی دابوو ئیبتیسام چند جۆره خواردینکی له گه‌ل
خۆی بۆ کارۆ هێنابوو، له چاوه‌پوانی گه‌پانه‌وه‌ی ئه‌ودا خۆی که‌وانه و گرمۆله
کردبوو: ئای له‌و پیاوه سه‌رکێشه‌ی؟ ئامۆژگاریم کرد به هیچ لایه‌که‌دا نه‌پوا
که‌چی به بێ ئاگاداری من پۆیشت، بۆ کوێ پۆیشت نازانم، وه‌خته شیت بـم له
ده‌ستی، لێم بووه به‌و کاکيله‌یه‌ی دواوه‌ی ددانه‌کانم ناوه ناوه هه‌و ده‌کا و ژانه
سه‌ری پێ ده‌گرم، به ده‌رکێشانیشی که‌لۆس ده‌بم و نانم بۆ ناخوێ. هه‌مووی
به‌خت و ناوچه‌وانه په‌شه‌که‌ی منه، من خروم به‌و به‌دبه‌ختییهم گرتووه لێم
بووه‌ته ئاسایی، گرفت له‌وه‌دایه ئه‌و به به‌خته‌وه‌رییه‌که‌ی خۆی نازانی.. خوێنی
ده‌ماره‌کانی له‌ فِرکه‌ فِرکه‌ که‌وت، میرووله ئاسا له سه‌ره‌وه بۆ خواره‌وه شوێر
ده‌بووه‌وه و له خواره‌وه‌ش بۆ سه‌ره‌وه به‌ حه‌لا وه‌لا به‌رز ده‌بووه‌وه. هه‌چی له
ده‌ست نه‌ما‌بوو هه‌ر خۆی ده‌دواند: با هه‌ر ده‌ره‌وه‌م فیتک بیت سوودی چیه
هه‌ناوم ته‌ندوووه‌و ناخم ده‌سووتی... ده‌عبای نا‌ئومیدی خۆی لێ دامووساندبوو،
سه‌نگه‌ری لێ گرتبوو، ئه‌و دیسان خۆی دواند: نا‌ئومیدی به‌ر له‌وه‌ی هه‌ستی پێ
بکه‌ی بۆنی دیت، بۆنی به‌ بۆنی ئه‌و پیساییه شله ده‌چیت که له پاشه‌لی هه‌ناو
بۆگه‌نییک ده‌ده‌چیت.

له‌و کاته‌ی ئیبتیسام له ته‌ک خه‌یا له دابو به‌ره‌للابووه‌که‌ی به لاپه‌ره‌کانی
پا‌بردوویدا ده‌گه‌را، هه‌مان ئه‌و ژنه‌ی پێشتر بینیبووی، ئه‌و ژنه‌ی له په‌نا دیوار
و خانووه‌کاندا لێی بززیوو، ئه‌و ژنه‌ی به‌یانیه‌ک له سه‌ر مه‌جمه‌یه‌ک ماست و
چایه و نانێ بۆ کارۆ هێنا بوو، ئه‌و ژنه‌ی ئه‌و به‌ باشی نه‌یدیبوو، ئه‌و ژنه‌ی
ئه‌و ناوی نه‌ده‌زانی، ئه‌و ژنه‌ی ئه‌و مه‌ره‌قی بوو بزانی حوا نه‌ یان نا، ئه‌و ژنه‌ی
به‌بێ ئاگایی ئه‌و چه‌ندین شه‌و به ده‌سته نه‌رمه‌کانی کارۆی چه‌ور کردبوو، به
سه‌ری په‌نجه‌کانی شێلابووی، به بێ ترس و بێ شه‌رم تا‌کو به‌یانی له باوه‌شی
پا‌لکه‌وتبوو، ئه‌و ژنه‌ی ژنی ئه‌و ده‌روێشه درۆزنه بوو که حه‌زه‌تی غه‌وسیشی
شه‌رمه‌زار کردبوو، ئه‌و ژنه‌ی ته‌که‌په‌ر بوو، سۆزانی و دايم په‌رنه‌بوو. به‌لێ ئه‌و
ژنه له‌و کاته‌ی ئیبتیسام له ژووری کارۆی دانیشتیوو، به‌ خۆ به مه‌جمه‌یه‌کی پـر
له خواردن پێی له کۆسپی ده‌رگای ژووره‌که‌ی کارۆ ئاودیو کرد، کو‌تک و سنگی
پوویه‌پووی یه‌کدی بوونه‌وه، کامیان کو‌تک و کامیان سنگ؟ هه‌ر خودا ده‌یزانی.

مامز هیچ په ناگه یه کی بهر چاوه نه کوهوت خوی تیدا حه شار بدات، نه و گه وزه گه وزی له و ژوره دا زور دیوو، حه په حه پیشی له گه ل ده ویشته دروژنه ی میړدیشی زور کردیوو، له و جوړه تنگانوه هه لوښتانه دا په کی نه ده کوهوت، نه ده حه په سا و پتی شو خوار دنده و بوو. کردییه فشه، پر به زگ پیکنی و به ده و کردییه قاقا: نه و کوړه به سته زمانه نه خوښه بو خوی هیچی پی دروست ناکړی، زگم پی سووتا گوتم با نانیکي بو ببه م بیخوا.

__ کویت بو سووتا؟ نیبتیسام له مامزی پرسى.

مامز وهلامی نیبتیسام ی دایه وه: زگم

__ زگت یان به زگت؟ نیبتیسام به تووړه یی به مامزی گوت.

مامز لایه کی دیکه ی به نیبتیسام نیشان داو ده ویست له خشته ی بیات: نه یه وړ، سهرت به رز بکوه وړووت له ناسمانی بکوه و خوی بناسه، من ده ویشی غه وسیمه تازه له زیاره تی هاتیمه وه.

نیبتیسام نه وه نده ناسان نه بوو بکوه ویته داوی ژنیکى وهک مامز: ده ته وئ به زیاره تی غه وسى ناو گه لت پاک بکوه ویته وه؟ زور سه هووی. نه وه ی گوت و سهری بو ناسمان به رز کرده وه: خدایه باجی گونا هه گانی نه و جوړه که سانه به نیمه ی مه ده وه. پړوی له مامز کرده وه، ویستی به تفیک پړوی بشواته وه دواتر په شیمان بووه وه، له جیاتى تف په ندیکى به پړوی دادا: نه گهر درو به چوار لاقان بپړوا، به لام راستى هیواش هیواش - نه و ده مامکه ی پوخسارت پی شار دوته وه نه مړو نا سبه ی به م دوو ده ستانه م لایده دم و پړوی راسته قینه ت درده خه م.

مامز په تی دایه وه: منیش پیت ده لیم - درو هاوړنیه کی بی وه فایه نه مړو نا سبه ی لیت هه لده گه رپته وه و هه مو کرده وه کانت ناشکرا دهکا، تو کینی؟ چی نه و کوړه ی؟ که س نازانى !! کوا چیت به و کوړه ده چیت؟ زمانه خواره که ت؟

مه سه له که له نیوانیاندا به جوړنیک په یت و خه ست ببووه وه ملاکی تینه ده چوو، نیبتیسام ویستی هه ناسه یه کی زور قوول و به په له به ره و خواره وه شوړ بکاته وه، له بزووتنه وه و هه لپه ر هه لپه رى سینگیه وه دیار بوو هه ناسه که زور گران و نه سته م بوو، پوخساریشى له گه ل نه و هه ناسه یه شین و موړ هه لگه را بوو، وهک بلتی دوژمننیک ناو له پی له سهر دهوی و به دوو پل کونه لووته کانی گوشیبی و بیه وئ بیخنکیتن. به لام له ساته وهختی خویدا دیسان میتک به هانایه وه هات، پلی به زهنگی ده رگای ژوره وهی که لله یه وه نا، زهنگیکى نهرمى بو لیدا: نه سپی

ناره زووه کانی دلت به ره لالا بووه و سنووری خاکی خۆتی به زانددووه، چهند زووتر بیههستیوه هیشتا که مه، راسته ناخت نازار ده کیشی به لام به و شیوازهش ژبانی خۆت ویران ده که ی، نه و ژنه جوان و دلکپه، نیچیریکی چه ره بۆ رابواردنی پیاوان، هله وه یو بی شهرمیشه - له ده رگاوه ده ری بکه ی له په نجه ره وه دیته وه ژووره وه - تۆ چه ندین جار به خواردنه وه ی ناخت وه که مه یخۆره وه سه رخۆش بووی، پیت و ابوو پالنه وان و پۆسته می زالی، که چی نیستا مستی ئاوت لی بووه ته ده ریا، له جۆگه له یه کیش نه تتوانی به په ره وه .. ئیبتیسام که وتبووه بهر هیرشی نازارو ژان، پوخساری به خۆینی رهش په ندما بوو، پر بیوو، خر بیوو، زهنگی میشک شیلان بوو، سۆراو بوو سپیاو بوو، خۆینی رهشی ده ماره کانی په رت کرد: ده لّین - دوژمنه که ت زیاتر له دۆسته که ت له خۆت نزیک بکه ره وه، تاکو هه رده م له بهر چاوت بیت - به لّی شیوازی هه لّس و که وتم به رامبه ری ده گۆیم .. ئیبتیسام وای پی باش بوو بۆیه شیوازی قسه کردنی خۆی گۆپی، نه رمی نواند: خوشکئ شه پی من و تۆ بی هووده یه، نه گه ر ده ستمان له تیتکی یه کدی بهر نه ده یین خه لکی ناو نه م هه ساره گالته مان پنده که ن.

مامزیش ئارام بووه وه: خه تای تۆ بوو له جیاتی سوپاسم بکه ی شه پی پی ده فرۆشی.

— خوشکئ، منیش مافی خۆمه، نه و تاکه برایم هه یه ده مه وئ بیپاریزم.

— خۆ گورگ نیم بیخۆم، مرۆفم، هه سستی مرۆفابه تیم پالی پتوه نام هه نار بۆ نه خۆش به ینم، چی تّیدایه؟ مامز گوتی.

دوو ژنی ته له که بازو ته له ته قین، یه کیکیان ته له داده نیته وه و یه کیکیان به کلکی ده یته قینیته وه. سواره شمشیر له ده سته کانی پشتری ناو گۆره پانی که لله یان چۆلیان کرد، توانج و په لاره کان ده سستی یه کدیان ماچ کرد، شه په قسه و شه په جوین نه ما، بوونه ده سته خوشک. ئیبتیسام باوه شی له مامزی وه رینا ماچی کرد و لّی پرسی: من ماوه یه که نه و برایم هان ده دم هاوسه ریک بۆ خۆی په یدا بکات که چی نه و هه ر بی ده نگه، تۆ لّی نزیک و بیستومه شه وان دیته لای و زۆر ده مینیه وه. مه به ستمه بلّیم قه ت نه و با به ته ت له گه لدا نه کردۆته وه؟ ئیبتیسام مامزی تاقی ده کردوه.

مامز هه ولّ ده دا ئیبتیسام ده سته رۆ بکات: نه یه رۆ خوشکئ، قسه یه کی وا بکه عه قل باوه پی پی بکا، من چۆن له گه لّ زه لامی عاله من ده ویرم باسی نه و جۆره

بابەتانه بگەم.

ئىبىتىسام بەمەزەندەى خۆى (مامزى) بە پىوى دانابوو، تەلەى بۆ دادەنايەو، پىى دەگوت: چى تىدايە؟ ئەو نىيە ھەستى مۇقايەتت پالت پىو دەنى خواردىنى بۆ دەھىتى.

مامزىش ئاقل بوو، بەتەلەيەو نەدەبوو: چۆن چى تىدايە؟ دەتەوى لووتم بېرن.

— كى دەيپى؟ ئىبىتىسام لە مامزى پرسى.

ئەو فېشەكانەى ئىبىتىسام دەيوست لە (مامزى) بگرى ھەمويان چرووكيان دەگرد، سەريارى ئەو ھەش مامز (ئىبىتىسام) دەترساند، پىى دەگوت: با پىت بلنىم كى دەيپى. مىردم لووتم دەبىرى، پات لىى نىيە؟ ھەر كپە با ھەردوكمان زىندە بە چال نەكا. ديارە لە گوئى گادا نووستوى؟ بە خوا ھەر فېكەيەكى ئەومان بەسە. دەيوست زياترىش ئىبىتىسام بترسىنى: ئەو پياوى مالى بابە گەورەيە، دەتوانى وامان لىبكا كەس گۆرەكەشمان نەدۆزىتەو.

ئىبىتىسام تىگەشت ئەو ژنە زۆر پەقەكارە و ھىچى لى ھەلناكپى، ناچار ناخى خۆى دواند: ژيان ئەو بە لە كاتىكدا يەككە دلخۆش دەكەى لە ھەمان كاتدا ژيانى يەككى دى وىران دەكەى.

مەيلەو تارىك دا ھاتبوو. مامز بە بى خواخا فېزى، بە بى قسە، بە بى ورتە، بە بى ئاوردانەو خواردنەكەى بەجىھىشت و بە بى دەنگى و بە بى مەت پزىشت. (ئىبىتىسام) ىش چووەو دۆخى جارانى، ناو قاوغى رەسەنى خۆى، مېشكى لە جياتى عەقل پېر بوو لە ژەھر: ژنىك بە پىو ھەرى پياوان لە من جوانتر، لەبلەبانتر، بى ترس و بى شەرمتىر، نىفۆى دەرىپى لەلاستىقىش لاستىقتىر، لەخۆشداكەنەش خۆشداكەنەتر. پياو ھەشى سىخوپى مالى بابە گەورەى بى، چى لەگەلدا دەكرى؟. دەستەوستان وەستا، ناچار وەكو ھەر ئافرەتتىك تاكە چەكى بەكار ھىنا، چاوەكانى بەو ژانە دەروونىەو ئاوس بوون و بە ناوادیى ژان، چەندىن مەلۇتكەى جەمكىان بە سەر لا پوومەتەكانىدا شۆپكرەو، گرىا گرىا گرىا. لەو كاتەى ئەو لە تەك خەيالە داپرداپرو بەرەللابووەكەيدا بە قولپى گرىان بەلاپەرەكانى خۆشەويستى (كارۆ) دەگەرا. كارۆ بەلابارىك خەم لە پېر بەسەردا ھاتەو ھەمووى لى دەق و نووشت كرد، لىى پرسى: خانەكەم چى بوو بۆ دەگرى؟! گۆرپانكارىيەكى فسىۆلۆژى و سايكۆلۆژى، جەستەيى و دەروونى بە سەر (كارۆ) ھاتبوو، بۆيە بەو شىو ھە دواندى. ئىبىتىسام پىشتىر

وشەى خانمەكەمى لە كارۆى نەبىستبوو نۆر پىتى خۆش و لای سەير بوو، ئەوئىش بە نەرمى پىتى گوت: ئەگەر ناتەوئى خەم بخۆم و بگرييم بۆچى خەم دەدەيت؟. كارۆتامى چەورکردن و شىلانى كردبوو، پەفتارى نۆرگويىبوو، لە ژيانيدا يەكەم جارى بوو ژنىك لە گەلیدا بىتتە قىرو بىتشت و شەوانە بە يەكديەو بنووسين بۆيە لە نەرمىش نەرمتر وەلامى داىەو: چ خەدم ەيە خەمت بدەمى.

ئىبتىسام گومانى لەو ەەلسوكتە نوئىەى كرد بۆيە كەمىك بە توندى دابەزىيە سەرى: ئەدى ئەوئى دەمدەيت ئەگەر خەم نىيە پىم بلئى چىيە؟ تۆ لە كاتىكتدا لە ژىر چاودىرى پۆلىسان دای، چەتەو رىگرەكان لە خوايان دەوئى بتبينن و شوئىنەكەت بدۆزەو، برىنى سەرشانت سارپۆز نەبوو و لەبەر ژانى پانت لاقت بە دواى خۆت پادەكئشى. سەرەپاى ەەموو ئەوانەش بە پووشكەيەكم دانانئى و بە بئى پرسى من دەپۆى. لە دواى ەەسرىو ەەو ژوورەى تۆ كورژەم كرديەو لە چاوەپوانى تۆدا چاوم خىل بوو ەەندى پىوانمە دەرگای ەەوشە، ملم خوار بوو ەەندى بەملاو بەولایدا خوارى بكەمەو، بىر دەكەمەو ئايا گىراى؟ فرىندەراى؟ برىندار كراى؟ خانەكا كورژاى؟ پىم بلئى بۆچى پۆيشتى؟ بۆ كوئى چووى؟ چىت بەسەرەت بۆ دواكەوتى؟

كارۆ بۆنى مئىنەيەك كەللەى تەزاندبوو، لە كۆنەكانى لووتىشىەو ئەو بۆنە ەىشتا ەەر مابوو، بە نەرمىيەكى ئەوتۆ ئىبتىسام ى دواند كە لە خودى نەرمىيەكەش نەرمتر بوو: خانمەكەم، تۆ لە منت پرسى بۆ كوئى پۆيشتى؟ بۆ چى چووى؟ پۆيشتم سەردانى مزگەوتەكەم كرد بزانم كەل و پەلەكانم ماون يان نا، كە چووم دەرگای مزگەوت تۆپ و قوفلىكى ەەندى سەرى منى پۆوخرابوو، بە كلىلش كلىل درابوو، لە يەكئىك لە دوكانەكانى تەنىشت مزگەوتم پرسى، گوتيان: پۆلىس و ئاسايش بە شەو بە سەر مزگەوتيان دادابوو، ەەلايان پاپىچ كردبوو كەس نازانى بۆ كوئيان بردبوو، ئەو سىخوپە ناپەسەنەى تۆ باسى دەكەى ەەر ئەو دەرۆيشە فشەيە بە گرتنىداو... خەنىلكەيەك پوخسارى ئىبتىسامى گۆپى: داخستنى ئەو مزگەوتە باشتىر ەەلى ژانمە. لەمەو دوا جىلەق دەبىت، لە منىش زياتر كەسى دىكەى نىيە بىجەوئىتتەو، خەون و ەىواو ئاواتەكانم تەنيا يەك ەەنگاو لىم دوورە. سەيرى كارۆى كرد وەك قەرەجىك لە جياتى ناولەپى سەير بكات پوخسارى خویندەو: بەلام ئەگەر ترسئىك ەەناسە بىرم نەكات و بتوانم ئەو ەەنگاوە باوئىم. دەترسم ئەو ەەشەسەرەش تىوەگلابىت. ئەگەر تىوەگلابىت ئەو دەفەوتى و منىش

په‌نج به خه‌سار ده‌بم.. به‌ره به‌ره ترسه په‌شه‌که به‌ری چاوی تاریک ده‌کرد: ئه‌و مه‌لایه ده‌ست و پئ سپییه له ژئیر زه‌برو زه‌نگی جه‌لاده‌کانی ناو به‌ندیخانه چۆن خۆی پئ پاده‌گیرئ، زۆر زۆر ده‌ترسم و د‌لم شتیکم پئ ده‌لئ.. ده‌ترسم ئه‌و ژنه وه‌پ وه‌په، ئه‌وه‌ی سیخو‌ری سیخوپان شه‌وان هات‌بێته بن پالئ و هه‌موو شتیکی پئ درک‌اندبئ... خۆی پێرانه‌گیرا به کارۆ ی گوت: مه‌لا زۆرزانن، ده‌ترسم تۆشی له قوربه خه‌سته‌که‌ی خۆی وه‌ردابئ، تۆش به ساده‌یی خۆت که‌وتبیه ناوی. کارۆ بێده‌نگ بوو وه‌لامی نه‌بوو، ئیبتیسام توورپه بوو، زۆر جار توورپه ده‌روو توورپه بوونه‌که‌ی به خه‌نده‌یه‌کی خۆکرد ده‌شارده‌وه، ئه‌م جاره وا نه‌بوو، له مامزو مێرده‌که‌ی و له خۆشی توورپه بوو. به زاراوه‌به‌کی توندو تیژی ئه‌وتۆ هاواری کرد ده‌نگه‌که‌ی به ده‌نگی ئه‌و چه‌کوچه ده‌چوو که به‌ردی پئ ده‌شکێنن: بۆ بێده‌نگ بووی دیاره تێوه‌گلای؟

__ نه به خوای ئاگام له هه‌چی مه‌لای نییه.. کارۆ به ترسه‌وه وای گوت.

که‌میک هه‌یوربووه‌وه: ئه‌دی که شه‌وان پێکه‌وه داده‌نیشتن باسی چیتان ده‌کرد؟

__ ئامۆژگاری ده‌کردم یان کتیبی بۆ ده‌خوێندمه‌وه، یان فێره خوێندمه‌واری ده‌کردم.

ئیبتیسام ئافه‌رینی له کارۆ و له مه‌لای کرد. به‌لام کارۆ ئاخیکێ قوولئ له ناخی کرد: هه‌ر ئه‌وه نه‌بوو، زۆریه‌ی خواردنه‌کانی مه‌لای له‌سه‌ر ده‌رو دراوسئ و خێره‌و مه‌ندان بوو، قه‌ت منیشی لئ بئ به‌ش نه‌ده‌کرد.

ئیبتیسام هه‌ولیده‌دا کارۆ د‌لنیا بکاته‌وه که دواي مه‌لا که‌سێک هه‌یه له‌خۆی بگری، زۆر به مېهره‌بانی پێی گوت: به قوربان مه‌ترسه - ئه‌وه‌ی ده‌وی به‌م جۆره تلېشان‌دووی هه‌ر خۆشی چاره‌ی خواردنت بۆ ده‌کا - خودا هۆکارت بۆ په‌یدا ده‌کات، ئه‌گه‌ر پێت وایه ئه‌و مه‌لایه نه‌ما هۆکارێش نامینئ زۆر به هه‌له‌دا چووی. کارۆ وه‌ک پێشتر نه‌ما‌بوو، پشته‌وه‌ی قسه‌کانیشی ده‌خوێندمه‌وه و له ناپاسته‌وخۆیه‌کانیش ده‌گه‌یشت، بۆیه له (ئیبتیسام)یش گه‌یشت: نێرو میاتی لئ ده‌رچئ، تۆ و مه‌لا بۆ من هه‌چ جیاوازییه‌کتان نییه، به‌لکوتۆ له هه‌موو لایه‌که‌وه زۆرله مه‌لای باشت‌تر نه‌بی خراپ‌تر نی. چه‌ندین پۆژه هاو‌ده‌م و هاو‌خه‌می منی، هه‌ر چه‌ندی بتوانی هانم ده‌ده‌ی، ده‌ملاوێتیه‌وه، بئ خواردن و بئ پاره‌ت نه‌کردووم، نا‌هێلی هه‌ست به ته‌نیا‌یی بکه‌م، له‌گه‌ل ئازاره‌کانی من ئازار ده‌کێشی به‌لام مه‌لا شتیکی جیاوازی هه‌بوو زۆر ئاگاداری باس و خواسی دنیا‌یی بوو، زوو زوو ده‌نگ و باسه‌کانی لای

خۆمانی پێدهگه یاندم و دلخۆشی دهکردم. ماوهیهک له مهو بهر دهنگوباسی پاپه پینی گوندهکانی لای خۆمانی پێراگه یاندم زۆر دلخۆشکه ر بوو. پۆژ به پۆژ سه رکه وتنی جوتیارانی دهشتی هه ولێری ده دامێ، ده یگوت ئه و پارچه زه ویهی برا گه وری گونده که تان به زۆری له بهر دهستی ده رهینای ده بیته وه ه ی خۆت و به خۆت و بۆ خۆت ده یکنێی، مه لا قسه یه کی زۆر خۆشی ده کرد، ده یگوت: من هاو پێی شوان و گاوان و شان به قورانم، برای جوتیارو سه پان و کرێکارانم، دژی چه وساندنه وه م، پشتیوانی زولم لێکاروانم، وه ک به لگه یه کیش له سه ر پاستگویی قسه کانی وینه ی چه کوچ و داسێکی به گه وریی له ناو قورئانه کی دانابوو.

ئیبیتسام زۆر به باشی تیگه یشت بۆ ده ستگیرکراوه، بیرى کرده وه: با پیریشم جیی ناوه ندی به هه شت بیته وینه ی ئه و چه کوچ و داسه ی هه بوو- مندا ل بووم وه ک چۆن ئه مپۆم له بیره ئه و کاتیشم له یاد ماوه -له بهر خۆشه ویستی بۆ ئه و چه کوچ و داسه چه ندین جار گرتیان و نینۆکیان ده رهیتنا، هه ر وازی نه هیتنا تا کو دوا جار گرتیان و ملیان په راند.

ئیبیتسام به کارۆی گوت: گیانه که م پاپه پینی سه رکه شانه سوودی چیه؟ پاپه پین به رنامه و پلان و یه کده ستی ده وێ. مه به ستی پاپه پین ده بی له ناخی هه موو مرۆفه پاپه ریوه کاندنا چه که ره ی کردبێ، ئامانه که شی له بهر چاوی هه مو یاندا پوون و ئاشکرا بێ، ئه گه رنا سه رنا که وێ... که مێک پشوری دا ده ستی له سه ر شانی کارۆی دانا: به قوریان پاپه پین و شۆرشه کانی کوردانت بیستوه؟

— هه ندیکیانم بیستوه، (به رده قاره مانه) و (داری که لی) م له لاوکه کانی (کاو یساغا) بیستوه که ده لێ- هاواری تورکان بکه ن کورد خائینه - خا ل م هه مووی ئه زبه ر بوو وه کو کاو یساغا ی ده یگوت و ده یگوت وه. ئیبیتسام ژیرانه پۆیشتبوه ناو بابه ته که و بۆی پوون ده کرده وه: پێویسته پرسیار بکه ین ئایا ئه وانه ه یچیان سه رکه وتنیان به ده ست هیتنا؟ هه ر خۆم وه لām ده ده مه وه و ده لێم نه خێر، هه ر خۆشم پرسیار له خۆم ده که م ده لێم بۆ؟ هه ر خۆشم - به و ئه ندازه یه ی تیگه یشتوم - وه لāmی ئه و (بۆیه ده ده مه وه: چونکه هه ره ک له لاوکه که ی کاو یساغا ده رده که ویت خائ و خۆفرۆش هه نه، ئه وه ی هاواریشی بۆ ده به ن پشتیوان نییه .

کارۆ سه ری سوپما: ئه و پاپه پینانه ی باست کردن ه ی کوردانن تۆ چۆن ده یانزانی؟

— له کتیبانم خۆیندۆته وه، بزانه خۆینده واری چه ند باشه .

کارۆ به ئیبیتسام ی گوت: منیش به باشی فێربویمه . که چی ئیبیتسام گوتی:

پتویستیت به زیاتره، له ماوهی چەند مانگیکدا به ته‌واوی فێره خوینده‌واریت ده‌کەم، له‌مه‌ودا بۆ ئه‌و خوله پەرورده‌بیانه‌ت ده‌نێرم که له وه‌زارتی مه‌عاریف ساڵانه چەندین جار به‌پێی پتویست ده‌کرێنه‌وه، له‌وێ خوینده‌وارییه‌که‌ت زیاتر به هێزده‌بی.

ئیبیتسام که زانی کارۆ ئاره‌زووی که‌وتۆته سه‌ر خویندن، سه‌ریاری خوله‌که‌چەند مامۆستایه‌کیشی پاسپارد وانه گرنگه‌کانی فێر بکه‌ن، ئه‌وانه ده‌هاتنه‌ لای زمانی عه‌ره‌بی و ئینگلیزی و بیرکاریان فێر ده‌کرد.

ئیبیتسام بیرى خۆی له پهنده‌دا، مپه‌ندی میتشکی به‌کار هێنا: من ئه‌و هه‌موو مولک و ماله‌م بۆ چیه‌ نه‌گه‌ر بۆ پۆژیکى وه‌ک ئه‌مپۆ نه‌بیئت. دوو دوکانم له کرێهه، کارۆ کاری عه‌ره‌بانچایه‌تی پێناکرێ له ناوچه‌وانی من وای لێهاتوه. کرێچی دوکانه‌که‌ی شه‌قامی (شیخ عومه‌ر) ده‌رده‌که‌م با کارۆ له‌سه‌ری دا‌بنیشی. زۆریشم زۆره، گواره‌و هه‌پانه‌و خلخاله‌کانی کاتی بووکی‌نی بۆم کراون مۆدیلیان نه‌ماوه ده‌یانفرۆشم. هه‌ندێ پاره‌ی هیشکه‌شم هه‌یه، به‌و پاره‌یه‌و پاره‌ی زۆره‌که‌ که‌لوپه‌لی پێده‌کرم و ده‌یخه‌مه ناو دوکانه‌که‌.

ده‌رویش په‌حیم و ده‌رویش مامز به‌چه‌پله‌ی ده‌ستان له‌حه‌ساره‌که‌ قاوهران، ده‌رویش ره‌حیم ئه‌و کاره‌ گرنگه‌ی بۆی هاتبوو ئه‌نجامیدا، شوفی خۆی هاویشته، به‌ زانیاری ته‌واوه‌هه‌هاتبووه‌ به‌غدا. پیلانگێزه‌کان پلانی توکمه‌یان بۆ دانا بوو، له‌ ناو (به‌غدا)ش هاوکاری بوون. ده‌رویش په‌حیم وه‌ک عه‌لی عه‌بدوللای شوون هه‌لگر شوین هه‌لگر بوو- شوون هه‌لگر بوو- جیاوازییان ئاسمان و په‌سمان بوو، عه‌لی مه‌رد بوو شوین پێی دزانی هه‌لده‌گرت، له‌ باوه‌شی ژنه‌کانیاندا، له‌ کۆشی دایکه‌کانیاندا ده‌ری ده‌هێنان و به‌گرتنی ده‌دان. ده‌رویش په‌حیم به‌هاوکاری نامه‌رده‌کان شوین پێی پیاوه‌ مه‌رده‌کانی هه‌لده‌گرت، له‌ ناو قوتابخانه‌و مزگه‌وت و شوینه‌ پیرۆزه‌کان- دواى ئه‌وه‌ی شوینی ده‌بۆزینه‌وه- ده‌ری ده‌هێنان و شوین بزری ده‌کردن. عه‌لی شوون هه‌لگر و نمونه‌کانی وه‌ک ئه‌و کارناسانیا بۆ حکومه‌ت ده‌کرد. ده‌رویش په‌حیم و ئه‌وانی وه‌ک ئه‌و ئاسانکاریان بۆ ژفاو شه‌پانگێزه‌کان ده‌کرد. ده‌رویشه‌ فشه‌ وه‌ک قامیشیکى قانگ هه‌ناوی به‌ پشتیه‌وه‌ نووسا بوو، دلێ- له‌ جیاتی خوین- پڕله‌ ژه‌هری په‌ش بوو.

ئه‌وه‌ی کارۆ له‌گه‌ڵ مامز کردبووی ته‌نها کسپه‌و بروسکه‌ی گه‌ری ئاگری چەند شه‌ویک بوو، پێکه‌وتیک بوو دووباره‌ بوونه‌وه‌ی ئه‌سته‌م بوو، ئه‌و له‌ خه‌ونه‌که‌ی

شەرى يەكەم بالق بوونى زياترى نەبىنبوو، يەكەمجار بوو دەستە دەستاپرەكەى
بۆ دەستىكى نەرم دىژىڭ بىكات و پەنچەكانيان وەك شەقرەكانى دارەپتى خانووەكان
بچنە پال يەكدى و ھىچ دىژىڭ نەھىلنەو، يەكەم جار بوو وەك ئەسپى كەختلى
تېرچۆ بھىلېتى، وەك شەكە بەرانى بونگ خې بمرقېتى.

دوای پۆيشتى مامز، (ئىبتىسام) یش خەرىكى تېكە و لېكەك بوو كەمتر دەھاتە
لاى، ئەو دۇنيا بوو لەوھى كارۆ لەوى زياتر ھىچ جېگە و پېگەكەى دىكەى نەماوہ.
كارۆ بىرى لە سەر چوارپايەكەى نوستى ناو ژورەكەى چىر بېووەو، يادگارپە
خۆشەكانى شەوانى پابردوو، وەك ئەو شەپۆلانەى لە لىوارە زىخ و لماويەكانى
دەريا و لە بەر تىشكى زېرىنى خۆر دەبرىقېنەو، كەللەيان دەتەزاند، شەوان
ناخى خۆى دەدواند: فېرە چەوركردن و شىلان بوویمە، ھەر ئەو شە بوو تە ھۆى
نەمانى ژان و ئازارەكەم، ماوہ يەكە لېم بېراوہ قالېم دەخوړئ..

شەپېكى لە بەرى رانى خۇيدا. ناو لەپى بە ناو لەپى دا دا، پەشىمانى نىشان دا:
ئەگەرچى مامز دەپېتى لاسىق بوو، بەلام بېواناكەم بۆ ھەموو كەسىكى ھىنايېتە
خوارەو، ئاى چۆن ھېشتم ئەو پەسىرە مزرە بە تامە لە دەستم دەرىچى!
ئادەم لەگەل خوای خۆم كرد بوو لە بەر دەستى ئەو سىخوړە پىسەى دەربېھىتم،
كەچى بە بى ئاگايى من ئەو دەيوسە بە فېران فراندى.

لە سەر چوارپايەكەى ھەستايەو، بە ناو ژورەكەيدا گەرا: ئېستا وەكو جارار
نەماوم، ھەلس و كەوت و پاووچوونم گۆپاوە، فېرە خویندن و نووسىنىش بوویمە،
ئىبتىسام ھەندى كىتېبى قەبارە بچووكى بە سوودى بۆ ھىناوم ھىواش ھىواش
دەيانخوینمەو.

لە دىزەكانى دەرگا دارەكە و جامە شكاوەكانى پەنچەرەكە سەبرى دەرەوھى كرد:
شەویش وەك دلى من بوو تە نېچىرى قەلەپەشكە و بالى پەشى بە سەرداھىتاوہ.
چووە سەر چوارپايە دارەكەى ئەم تەنىشت و ئەو تەنىشتى كردو چەند جېرە
جېرىكى لېھىنا ھەر نەيتوانى يخەوئ: شەویشم لى چىر بوو تەو ھەرچەندى
دەكەم ناپوا، سەرەپاى ئەو شەخەو لاملېم لە گەل دەكا.

كارۆ ماوہ يەكى ژۆر بوو بە تەنبا لە كونى ژورىكى مژگەوت دەخەوت، خەونى
بە جنان، بە لەمەچىتران، بە مردووان، بە زىندووان، بە ئاژەلى دېندەو بە
مارو دووېشكان دەدېت باكى نەبوو. كەچى ئەو شەوانەى دوای پۆيشتى مامز،
تەنبايى لى بېووە عەزىا، بېووە دەعبايەكى دەو گەورەى ددان شەلفە خەوى لە

چاوانی تار کړدبوو، هر دهیگوت و دهیگوتوه: تهنیایی هر له بڼو خوی باشه، که منډال بووم له باران و برووسک دترسام، ئیستا له تهنیایی، هتا زووه ده بڼ چاره یه کی خوم بکه م. وته یه کی مه لای هاته وه بیر: مه لا دهیگوت - هر کاریک ده ته وئ نه نجامی بدهی خیر له وه دایه په له ی لئ بکه ی. میشکی سهرابین بوو، بیرى وهر سووپا، که واو سالتی، جوبیه و عه بای، مه ندیله به فرییه که ی سهری مه لای که لله یان پرې کرد: ناوی مه لام هیئا ده بڼ شو پیاوه چی به سهر هاتېن؟ شو به سته زمانه برپا ناکم جوجکه یه کی له ناو کړدېن، پئی له زاده کی نابڼ، میرووله کی پانکړد بیتوه، سهری بچووبویه نویژی نه ده چوو، وه کو کولکه مه لایان نه بوو مه لای دوازه عیلم بوو، سهرم له کاری خوی دهرناچی، هیچم پیناگو ترئ، خو وه کو خوشناوه که ی ناکم بلیم (نه زی تیدا...) نه سته غفیرو لالا خودایه هر به خوت کاری خوت چاک ده زانی، تو په حمان و په حیمی به زه بیست پئیدا بیتوه. به لام هتا ناپیاوی وه کو شو (ده رویش په حیم) ه به ده رویشایه تی و به گوا دی سیخوړی بڼ نه وست مکارانه بکا حالمان هر نه وها ده بڼ.. وای دنا پوژیک ببوومایه پاشای شم ولاته، به س خدا دادپه روهی پئ ببه خشیووبوومایه و نه هیشتبوایه پئ به خواری دابنیم، سیپیکیکم له ناو شم حه ساره ی دا ده چه قاند، هرچی دووزمان و ماستاوچی و مل پانی شم ولاته هه نه لیتره له قنارم ددان.

چه سته شه که تېبوه که ی دیسان شم دیو شو دیو پیکرد: مه لا له بڼ من له بابیشم باشتر بوو، کاتې پیکه وه بووین دهستی له سهر سینگی دانا پئی گوتم وهره مهربه و ژنی بیتنه پاره ت له سهره من، نه مکړد به گوئی بکه م، ئیستاش به بڼ ژن ناحه ویمه وه. له ژیانندا هر جاریک دووجار دهر فته ت بڼ ده په خسی نه گهر نه یقوزیه وه له ده ست دچئ، حهوت هه شت ساله هه په تی ژنیمه، قهت بیرم نه ده کړده وه و نه مده زانی ژن نه و نه ده خو شه...

گزنگی به یان منډالیکى تازه له خه واپه پیبوو، خو هیشتا چاوی ه لنه گلونی بوو، کارو کتچی که و تېبوه که ولئى و هراسانی لئ ه لگیرا بوو، وه ک کووری داپراو له میگه له بز، به بونی بز نه به ته گه یه که له نیوان ژووری نوو سته که ی و دهره وهی حه ساره که ده گه پاو ده سووپا و ده بیلا ند، به دوو چاوی شیریکى برسی له یوسه دا بوو بڼ نه وهی نیچیریک هرس بکات. فیره پاره مامز ببوو بیتى به پاشه لئ که ران نه ده شکا. شو نه که هر په نگى جله کانی گزپیوو، به پو شاکى

خاسه په نگیښ خوی داپوشیبوو، به لکو خه ونه په شه کانیښی کال ببوونه وه. نه و - شه وانه له هلمی خه ونه کانیدا ژنیکي پوخسار جوان وده ننگ خوش و په نجه نه رمی دروسته کړد. بیري له هه موو ته مه نه به فیروچووه که ی خوی ده کړده وه، که له ژووړه بڼ هه ست و خوسته کانی شه وه تاریکه کاندا چوئن به ته نیایی به سهری ده برد، له ده نگی هاتو چوونی هه ناسه ی و ترپه ترپی دلّه ماندووه که ی خوی زیاتری نه ده بیست، نه ده ست و پلټکی نه رم پارووه نانیکي گرمی به خاویتنی ده دایښ و نه بوئی مینه په کی ته پ میشک و که لله ی ده ته زاند.

خوړ چنده بالټیک به سهر بانه کانی ده ورو به ری حه ساره که به رزتر ببووه وه، کارو زگ و به رزگی برسی بوو، له هاتو چوونیدا چاوی ده گټرا، له هه مان کولان و له دوری نزیکه ی په نجا که زنگ یان مه تریک نانه واخانه په ک جوشي دابوو، چنده که سټیکش له بهر ده می پریزان به ستابوو، کارو بو نه وه ی دوو سئ نانان بکړی و برسپه تی زگی بشکټنی به ره و نانه واخانه که پوښت. ژنیکي عبا له بهری په چه له سهر له هه مان نانه واخانه چاوه پټی برژانی چنده نانیکي ده کړد، ژنه نانه کانی وه رگرت به ره و دواوه که پایوه، له په کیک له کولانه کانی نیوان حه سارو نانه واخانه که له په نا خانووټیک پاوه ستا و چاوه پټی کاروی کړد، کارو له که پانه ویدا بو ناو حه ساره که به ویداتیپه پټی، ژنه به عباو په چه که په چه که ی هه لداپه وه، پوخساری به ته وای به ده رخت و بانگی کړد، کارو ټاوپی لیداپه وه به وردی سهیری کړد شاگه شکه بوو: ښای خودایه نه وه مامزه !! لیتره چی ده کات؟ نه وه ی گوت و به دوایدا پوښته ناو کولانه که. مامز که م به ره و قولایی کولانه که ده پوښت، جار جاره ش بو نه وه ی کارو دلنیا بکا، په چه که ی هه لده داپه وه و دایده خسته وه. کارو به دواي کهوت له په نا خانووټیک قوپی دور له حه ساره که پاوه ستان، مامز به ته وپی له کاروی پرسى: تو پیاوی یان نا؟

__ پیاوم نه دی چیم... کارو به نه رمی وه لامی مامزی داپه وه.

__ نه گهر خوټ به پیاو ده زانی هه لمبگره و بو شوټینیکي دور پزگارم بکه مامز به هه نسکدانه وه به کاروی گوت.

کارو به هه رسامی به مامزی گوت: بو کویت بیه م؟

__ تو ده زانی، چونت چاند وای بدووره وه. تو نالټی پیاوم؟ نه گهر به راستی پیاوی ده بی پیاوه تی خوټ به ده ر بخی... به هه په شه کړدن مامز به کاروی گوت. مامز هر به وهنده نه وه ستا زیاتر پیدرژئی کړد: ژنی عالمی چما به لاشه !!؟

خۆ کهر نییه سواری پشتی بی و بهرهلای بکهی، شهوانه پیم دهگوتی پزگارم بکه پزگارم بکه، بۆ تینهگه یشتی؟ بۆ خۆت له گیلی دا؟ ئه و میردهی من بهر له وهی من یگوازیتته وه گوللهیه کی بهر زگی که وتبوو خه سابوو، هیلکه دانی پیاوه تی ده رهینرابوو. واته به کوردیه کی پوون و پهوان ئه و مندالی نابیت، واته ئه و مندالی له مندالانی مندا بهر بهر گه شه دهکا و گه وره ده بی له تویه و هی تویه. واته ئه گهر چارهیه کم نه کهی دواي ماوهیه کی کم ئه و سیخوره پیسه ههست پیدهکا و باوک و براکانیشم ده مکوژن، ئه و کاته گۆره کهشم نابینیه وه. کارۆ به هه موو قسه کانی باوه پی کرد، سهروه شین بوو، سه ری لئ شیاو، شله ژا، دهوی قهرمسا ته نها توانی بلن: یارمه تیم بده چی بکهین؟

_ یه که هه فته مان له بهر دهست ماوه، دواي ئه و هه فتهیه ئه م شاره به جی ده هیلین نامبینیه وه، که ئه و هه ساره مان به جی هیشته له هه ساریکی دی ژووریکمان به کری گرتووه، دوو کۆلان له دواي ئه م کۆلانهیه، بنه داریکی زۆر گه وره له پیش هه ساره کهیه، شهوانه دواي نوژی عیشا وهره بن ئه و داره له وئ یه کدی ده بینین، هه ر له وئ ته گبیری خۆمان ده کهین چی بکهین و چۆن برۆین.

ئىبتىسام ھىچ پتگە چارەيەكى دىكەى لە بىردانىدا نە مابوو تەنيا ئەو
نەبىت ئەو پلانەى بەر لە ماوەيەك دايرەشتىبوو، لەو چەند پۆزەش جىبەجىيى
کردىبوو، ھەك نەخشە پتگايەك بۆ ژيانى داھاتوويان بە کردەيى کارۆى لى
ئاگادار بکاتەو: ھەستە خۆت خپ بکەو، ئەو کراس و شەروال و گۆريەو
پىلاوھى چەند پۆژىك لەمەوبەر بۆم كړى، ھەموويان بە جوانى لەبەرە
خۆت بکە، پياسەيەكى دوو بە دوويى دەكەين.

(کارۆ) كە پياسەى دوو بە دوويى بىست بە بى پرسىار کردن فەرمانەكەى
(ئىبتىسام)ى جىبەجىيى کرد، لە دەرەوھە تاکسىيەکیان گرت و يەكەم جار
بەرەو ئەو شەقامە پۆيشتن كە بە تەنیشتن مەزارگەى (ئىمام موسا
ئەلکازم) دا دەپوا، لەوئى لەبەر دەمى دوکانىك پاوھستە، ئىبتىسام ھەر
لەناو تاکسىيەكە بە دەستى سلاوئىكى لە دوکاندارەكە کرد: سلاو بىرام،
کارتان چۆنە؟

— سلاو خوشک، ھەك تۆپتيە... كړيچى دوکانەكە وەلامى (ئىبتىسام)ى
دايەو.

بەرەو شەقامى شىخ عومەر سوورپانەو، لەبەر دەمى دوکانىكى داخراو
پاوھستان، ئىبتىسام و کارۆ ھاتنە خوارەو، ئىبتىسام دەرگای دوکانەكەى
کردهو لە کارۆى پرسى: ئەم دوکانەت پى چۆنە؟... کارۆ بە ئىبتىسام ى
گوت: ئەمە چاوھ خانوئىكە نەك دوکان.

سواری تاکسىيەكە بوونەو و بەرەو شەقامى (سەعدوون) و لەوئىشەو بۆ
گەرەكى (بەتاوین) چوون، لەبەر دەمى خانوویك پاوھستان پووى بەرامبەر
پووبارى دىجلە بوو، ھەردووکیان ديسان ھاتنە خوارەو، دەرگای خانووەکیان
کردهو، چوونە ژوورەو تەماشايان کرد: ئەم خانووت پى چۆنە؟

— ئەمە قەسرە نەك خانو!!... کارۆ وەلامى دايەو.

ئىبتىسام سەرسامى کرد: ئەم خانووە و ھەردوو دوکانەكەى بينيمان ھى
خۆمن.

— بە پاست !!؟ بە سەرسوپمانەو کارۆ بە ئىبتىسام ى گوت.

بەکارۆى گوت: بەلئى بە پاست، خۆ درۆش ناکەم.

کارۆ به بئ پېشه کی و به در له هه موو داب و نه ریته کان، ویستی کوتک و سنگی رایمووسی، که چی نهو به جووله یه ک و قسه یه ک لیتی تیگدا: تو ماوه یه کی زۆره بئ کارو کاسبی، من و تو ئیستا هه ردوو کمان له که و لی خۆمان ده خۆین، بئگومان نه گه ر کانیه ک هه ر لیتی بخۆیه وه و ناوی نه ییته وه ناوی وشک ده کات. بۆیه ده مه وئ بته که مه دوکاندار.. ئیبتیسام را و بۆچوونی کارۆی وه رگرت.

— دوکا ندار !!! کارۆ به سه رسوپانه وه پرسپاری کرد.

— به لئ دوکاندار، نهو دوکانه ی له شه قامی شیخ عومه ر چه ند پۆژیک له مه و به ر بۆ تو به تالم کردوه، هه ندئ که لوپه ل ده کپین و له ناوی داده نیین، تۆش به دیاریانه وه دانیشه و بیانفرۆشه، به پارهی فرۆشتنی که لوپه له کان، که لوپه لی دیکه ی پئ بکړه و قازانجه که شی به نیوه یی پیکه وه ده بخۆین^{١١١} بیه ر له وه ش مه که وه بللی قازانچ ده که م یان زه ره ر، با چه ند جارێکیش قازانچ نه که ی یان زه ره ر بکه ی، به ره به ره فیره هه موو کون و قوژینه کانی کپین و فرۆشتن ده بی، وا ی لیدئ نازانی پارهی قازانجه که ت له کوئ دابنئی. هه ر نه مپۆ پئش خۆر ناوا بوون، به ر له وه ی بیه تیه شه و، هه تا حه سه س و پئگرو سه که به ره للاکان به ناو شاردا نه که وتینه، ده بی که لوپه له کانی ناو حه ساره که بگوازینه وه ناو نه و خانووه به تاله ی بینیت، خۆشت هه ر نه مپۆ حه ساره که به جیده هیللی و ده چیه ناو هه مان خانوو. نه وه پاداشتی قه رزیکت بوو له سه رم ده بوایه زووتر بته ده مه وه، سوودو باجی دواکه وتنی قه رزه که شت هیشتا ماوه، ده بی نه ویشته به زووترین کات بده مه وه.

کارۆ که وته ناو ده ریای بیرکردنه وه، گێژه نییک لولیدا تاکو ته پانی بنی ده ریاکه پاپچی کردو خنکه خنکی پئخست: بئگومان تا قیم ده کاته وه، ده یه وئ بزانی له و کاره مدا سه رکه وتوو ده بم یان نا، نه گه ر قازانجم زۆر نه بئ له وانه یه دوکان و خانووه که م لئ وه ربگریته وه. بۆقه مه له یه کی به هیز هینایه وه سه ر ناوه که: به ختیار ی بۆم بووه ته کوژیکه سی به ده وری سه رمدا باله کانی لیکده داو ده گه پئ، بۆچی له باوه شی نه گرم؟.. باسکه مه له یه ک له گێژه نه که ی دوورخسته وه: نه و خانووه سه ره بخۆیه، ئیبتیسام ده توانی شه وانیش له گه لمدا بمینیته وه. پشته مه له یه کیش گه یاندیه

که نارده ریاکه: دلنیا م ئه و باجه ی ئه و ده یه و ئی به زووترین کات بمداته وه،
هر ئه وه یه ده یه و ئی میتردم پی بکات.

چه ندین ههستی دژه یه کدی له سه رسورمان و چه سه سان، له بپواکردن و
بپوانه کردن دله پاوکیان پیگرتبوو. به سه یرکردنیک له تکا کردن و پارانه وه
ده چوو، سه یری ئیبتیسام ی کرد: به و هه موو چا که یه ت ده مخیه ژیریاری
قه رزکی گه وره قه ت له ژیری ده رناچم.

خۆر له یاری چاوشارکئی دا بوو، له نیوان بالاخانه بالا به رزه کاندای
سه ره دیقانیی ده کرد، جار جاره خۆی بزر ده کردو ناوه ناوه ش له
ناوه ندی پووباره که به پووتی خۆی نیشان ده دا و ده یویست به پشته
مه له بپه رپته وه ئه و به ری. شان به شانی یه کدی له سه ر قانه گیایه کی
که ناری پووباری دیجله، نزکی خانووه که ی خۆیان دانیشتبوون، به پانتایی
پووباره که گفه گفی کزه بایه کی زۆر فینک و جریوه جریوی بالنده کانی
سه ر داره بالا به رزه کان ده بوونه دهنگی شمشال و په بابیه، ئاوازی هیران
و عهتابه، ههسته کانی سه رخۆش ده کردن و ده یه ژاندن، ته پایه تی شی
قۆبه نه گیایه که و جۆریک له ئاره زوو به ملاو به ولادا ده یجولاندن، هر
یه که و به دزی چاوی کامیتراکان، به قه د چه ند په نجه یه ک له وی دی نزیک
ده بووه وه. کارۆ هه روه ک گۆرپوو شه رمیشی نه ما بوو، ته پوتۆزی هه موو
شته کۆنه به خۆل و خاشاکه کانی داوه شانده بوو، پشتی له رابردوو کردبوو،
له دوا ی خۆی به جییه یشتبوو، یادگاره خه مناکه کانی له بیردانی خۆی
سه ریپوونه وه.

له ته ندووری گه رمی لاپان و برکی هه ناسه له یه کدی نزیکه کانیا ندا، کرمی
ئاره زوو هه کانی کارۆ جوولا، چاوه کانی جهسته ئارمووشیه که ی (ئیبتیسام)
یان کرده ئامانج و له ته پانی بنی ده ریاچه ی هه وهس و ده ستبازییه کانیدا
خنکان، وه ک زۆریه ی پیاوه هه وه سبازه کان ته زویکی گه رمی ئاره لی به ناو
ده ماره کانیدا گه راو که و ته ناو کایه یه کی موگناتیسی.. هۆش له که لله یدا
فری و ئه قل باریکرد. به له په ده ستاپیه که ی ده ست و مه چه که نه رمه که ی
(ئیبتیسام) ی پاکیشا. ئیبتیسام ههستی به ته پایه تی دهستی و نه رمی
پیتسه که ی کرد، وا یزانی گیانه مردوو هه که ی ناو جهسته ی به ره به ره له
خه وه ساله ها سالیه که ی ته مه نی تازه زیندوو ده بیته وه. تیشکی زۆرینی

خۆشەويستی بە کەلێنە تاريک و کاولگەکانی دليدا و بە ناو بياابانی ژيانى چۆلەوانيدا تێپەڕی، لە ناو خۆلەپۆتە وشکەکەى دليدا گۆلێکى جوانى پواند. چەند دڵۆپە فرمێسکێکى شادى بەسەر هەردوولا پوومەتیدا بازەقەيان کرد و بەسەر چەناگەيدا بەرەو سینگ و بەرۆکى شۆپوونەو. لێوەکانى تەتەلەيان کرد، خەریک بوو لە ھاپژنى گریانى خۆشى بدا، کەچى بە هەردوو ناولەپى دەموچاوى خۆى سەپپەو و لێوى کرۆژت و گریانەکەى قوتدايەو. لە چاوەکانيدا دڵۆپە فرمێسکێکى ياخى پەق پاووستا بوو، چاوى ئەوئەندە بە پەوئەق و جوان کرد بوو، کارۆ دەيوست بە زمانى بيليسيتەو، کەچى ئەو دەستپیشخەرى کرد، بە ھێنگەبراى و بە لێو پەمەيەکانى ماچێکى شەرمى بە پەلەى لە هەردوولا پوومەتى کرد. کارۆ پێى وا بوو ئەوئەش ھەر (مامزە)، نەيزانى ديوارى ئەقلى ئيبیتيسام پۆلایە:

— با زوو بگەڕێنەو نەو خانوو نوێیەکەو ئەمشەو پێکەو بنووين... بە ئيبیتيسام ی گوت.

تۆزێک لێى مۆر بووئەو خێسەيەکى بۆ کرد: منت خۆش دەوئ؟ کارۆ وتەيەکى مەلای ھاتەو بێر: مەلا دەيگوت - بەخت ھەر جارێ و دوو جار لە دەرگات دەدا و دەيەوئ ببیتە ميوانت، ئەگەر پێزى نەگري و زوو دەرگای لێ نەکەيەو، لێت دەرەوئتەو جارێکى دى پووت تێناکاتەو - ئەو لە خۆشيان مووەکانى گف بوونەو و بوونە پەپى سيخوړ، ويستی شەکرێک بشکێنى، کەچى ئيبیتيسام سيخوړمەيەکى نەرمى خێواندئ: چيە پشەکە زمانى خواردووى دەنگت بپا؟

کارۆ ھەرەختبوو لەخۆشيان بآل بگري، زمانى کرايەو شەکرەکەى ھەر شکاند - قسەيەکى شيرينى کرد: بەلێ زۆرم خۆش دەوئى، لەوئى زياتر چى بلێم؟ مەگەر بيمە شێخى سەنعانى و بۆت وەرگەپێم.

ئيبیتيسام چەند شيرين بوو، شەکرە شکاوەکەى کارۆ شيرينترى کرد: پتويست بە وەرگەپان ناکا، ھەردووکمان يەک ئايين پەيپەو دەکەين، با شێوازى پەيپەو کردنیشمان جياواز بئ. کەواتە ئامادەى ھاوسەرگيرى بکەين؟ کارۆ لە خۆشيان ھەستايەو: بەلێ، ھەر ئێستا ھەستە دەستت بدە من با بچين لەلای مەلایەک مارتە بکەم.

— با ئەمە بۆ سېھنى بېت، سېھنى بە شەرى خوا دەبىنە ھاوسەرى
يەكدى، منىش مالى خۆم دەگوازمەو ناو ئەم خانووه و شەوانى بووک و
زاوايەتى لىترە بەسەر دەبەين.. ئىبتىسام گوتى.

بەو قسە نەرمە كارۆ كوچكە بەردى سەرى دلى درزى كەوتى، لە پېش
چاوى دنيا بووه شايى و لۆغان و ھەلپەپكى.. ئەو شەو لە ناو خانووه
نويىكەى ئىبتىسام بەتەنيا مابووهو، ھەركە پىللووكانى لە يەكدى
دەبوونەو يەكسەر ديوارەكانى ژوورەكەى، لەلايك وىنەى مامز و، لەلايكەى
دېش وىنەى ئىبتىسام دەيانرازاندهو و تاريكى ژوورەكەيان پوناك دەكردهو،
شەوى لى بىووه سال نەدەپۆى، ھەر دەيورئاندا: ئەم شەو دەجانيبە
مچ و مۆرە، دەللى سوارى پشتى كىسەلى بووه ھەر ناپوا.

ئەو ژنىكى زىرەك بوو، دەيزانى چۆن باى پوداوهكان بەلای خۆيدا ببا
و ھەلكردى ئەو بابەش بۆ بەرژەوندى خۆى بقوزىتەو، زىرەكانە بىرى
دەكردهو و بە خۆى دەگوت: پەندىك ھەيە دەلى - ئەگەر لووت نەبى
چاوا چاوى دەخوا - كەواتە دەبى دوو شايدەى باش بدۆزمەو، بە تەواوى
ئاگادارى ھاوسەرگىرەكەمان و سەوداوامەلەى نىوانمان بن، نەوەك وەكو
پىويەكەم لىبىت، پىم بلين - كىت شايدە بلیم كلکم.

سېھىنە داھات بە دوو ئەلقەى زىپو دوو شايدەو مەلايك بوونە پىرۆزەيەكى
ھاوسەرگىرى شەرى.. دواى ھەفتەيەكىش لەلای دادوهرى بارى شارستانی،
بە پىى گرىپەستىكى ياسايى بوونە ژن و مېردى ياسايى. زۆرىەى
عەسرەكان، ئىوارەكانى بەر لە خۆر ئاوابوون، دەستى يەكدييان دەگرت،
سەرەتا پىاسەيەكى نەرمى دوو بە دووييان بە ناو شەقامى (سەعدون)
دا دەکرد، لە وىو بەرەو شەقامى (پەشىد) شۆپدەبوونەو. لەو شەقامە
پان و درىژدا لە (باب ئەلشەرجى) يەو دەستيان پىدەکرد تاكو كۆتايى
شەقامەكە ھەر بە نەرمە پىاسە دەگەپان و چاويان بەملاو بەولادا دەگىپا،
بە ناو بازاري شۆپچەدا دەگەپان، سەردانى بازاري مسگەرانيان دەکرد،
بە سەر شەرىەتى (زبالە) ھەناويان فېنك دەكردهو. دواتریش لە
كۆرنىشى كەنارى پوويارى دىجلە (ئەبو نەواس) دەگىرسانەو، ھەر لەویش
بە ماسىيەكى سووركراوہى (مەسگوف) لەلای يەكىك لە ماسى فرۆشەكان،
لىكە ھارەكانى ناو گەدەى خويان دادەسەكناند.

هه مان ئه و سائه بوو كه لافاوه كه ي پووياي ديبله دله پراوكتي خستبووه ناو دانيشتواني شاري به غداو خه لكی هه راسان كرديبوو. به لام ماوه يه ك بوو كاره ساته كه تپه پيندرابوو، ئه و كاتانه شهواني به غدا زور فینك بوو، به تاييه تي له هه ردوولا كه ناري پووياي ديبله، خوړ له ناو زه رده په پيكي ته ماوي خوړي لوبول دابوو، هه تا ناوكي خوړي هه شاردايوو. داوه داوه ي پووناكيه كه ي ئه و ديوي كه ل، چهند پارچه هه وريكي تاقی ئاسمانيان زه رد هه لگه پانديبوو. به يادي يه كه م دانيشتيان له و شوينه و يه كه م به ليتني هاوسه رگيريان، له سه ر هه مان قوپه نه گياو له نزيك ئاوازي زولائي بلندگويه ك پايه خيان لئ پراخست. دهنگ و ئاوازه به جوښ و خرؤشه كه ي (په ژا عه لي) ئه و ناوه ي هينا بويه سه ما و (ئيبتيسام) يشي جوښاند، له گه ليدا ده ستي پيكرد (سه مه ر سه مه ر يا سه مه ر. مينه ك يه غارولگومهر. عيني سه مه ر وين تروح. نه نته لگه لب وه نته لروح). ديار بوو گورانيه كه نوئي بوو، نه وانه ي له سه ر فريزي ناو باخچه كان دانيشتبوون، نه وانه ي له پيړتي ليتواري پوياره كه پياسه يان ده كرد، نه وانه ي به سه ر شوسته كان ده هاتن و ده چوون، نه وانه ي له چايه خانه كانی ئه و ناوه بوون، نه وانه ي هه ر به پراوه ستانه وه له كافترياكان شه ربه تي پرته قال و ميؤو سيؤيان ده خوارده وه، نه وانه ي ماسي مه سگوفيان ده برژاند، نه وانه ي ده يانخوارد، دميگچي و چه نه چيه كان، كچ و كوپه خوښه ويسته كانی به جووته له په نا داره كان خوښان هه شاردايوو، هه ر هه موويان كريدانه سه ما، هه لده په پين و هه مان گؤرا نييان دووباره و ده باره ده كرده وه.

(كارؤ) يه كه م جار بوو ئه و گورانيه ي گوئي لئ ده بوو، هيچ گورانيه كي كورديش له ميشكيدا تومار نه بوو، به لام له خوښي ئاوازه كه و له بهر نازي چاوي (ئيبتيسام) جوښ و خرؤشي گرتبوو. گوئييه كانی له سي سانتيه تر به دواوه هيچيان نه ده بيه ست، هه ردوو چاوه كانی له نيوان سيؤه كانی باخي سينگي ژنه كيدا بيزر بيوون، كه گورانيه كه ته واو بوو، كه نيچه بيده نكيه ك بالي به سه ر شوينه كه دا كيښا، نه ویش سه ري برده بن گوئي: من ژياني راسته قينه م ئه و كاته ده ستي پيكرد كه توم ناسي، تو توانيت ژيانم بگويي، به تاييه تي ئه و كاته ي هه ستم به خوښه ويستی تو كرد، پيشتر وه كو جوجه يه كي په پيووتي ناوه پووتكرا ي به بي په پوبال ده گه پام

و ده سوورام، له داره تی دنیایی که چه عه ره بانه یه کم شک ده دیت پاروه نانئیکی پی په یدا بکه م و پیی بژیم، ئه ویش به م دواپه له ترسی چه ته و پئگره کان ته شکه به پی به سر دادرا و تا کو ئیستا نازانم چی به سهرات. مال و سامانم شان و پیلیم بوو، ئه ویش تا ماوه یه کی زور له لایه نامه رده کانه وه په ک خران. شه وه تاریکه کانی ته مه نم له ناو چوار دیواری ژورئیکی ته نگه بری مرگه وتیک به ته نیاییم به سر ده بردن، که خه ونی چرنا و فرنام ده دیت هر چه نده هاوارم ده کرد و ده مقیژاند، که چی ده نگم تخوویی گهروومی نه ده به زاندو له خوم زیاتر که سی دی نه یده بیست.

(ئیبتیسام) یش وه کو هر ئافره تیک گرینوک بوو، وهک ئه وهی چاوه کانی له ناو دوکه لی جفاره ی توتنئیکی تیژ خنکابن، ئاویان تیزا به کاروی گوت: توخوا دیسان مه مگریته.

— گریانی ناوئ، هه وهک ده لئین: به ری پوژئ به بیژینگئ ناگیرئ.

کارو وای گوت و له سر قسه کانی به رده وام بوو: ژنه که له و کاته ی په یمانی هاوسه رگریمان به ستا، میژووی له دایکبوونئیکی نوئ ده سته بیچکرد، له و پوژه وه باری گرانی ژیانی ده ربه ده ری و پر مه یه تی له سر شانم هاته خواره وه. بیست و چوار سالی ته مه نم به یه ک پوژئ خوش گورییه وه. ساویلکه یی و گه مژه ییم، بئ ناگایی و نه زانیم، هه موو گوناوه و توبه کانم به نووکی تیژی چه قوئ ئه م پوژه، جیر به جیرم کردن.. بیست و چوار سال هه ستم ده کرد ته نیا یه ک که چه عه ره بانه م هه یه، که چی ئه مړو وا هه ست ده که م هه موو دنیام هه یه. هه ست ده که م گفه گفی بایه فینکه کان، قاسپه قاسپی که وه کان، جریوه جریوی چوله که کان، هاشه هاشی ناوی تافکه کان هه موویان له گهرووی من ده رده چن. هه ست ده که م هه تا ده دواژه سالی مندالیشم له توماری میژووی ته مه نمدا ده سرتنه وه.. ته مه نی مندالی چی؟! هه ر به ناو ته من، هه ر به ناو مندالی، ئیستاش که ده بینم منداله کان به هه موو دلخوشییه کانیا، به هه له بئ تاوانه کانیا، به غاره غارو ده ربه رین و پاپه رینه شادی به خشیییه کانیا، به هه لبه زو دابه زو قیزه قیزو هاوار هاواره کانیا، وهک توبه له به فر له ئاسمانه وه ده بارن و هیچ شتیکی شاره ویهان نییه، هه ر هه موویان له هه ناویانه وه پیده که نن و هه موو هه ست و هوئ و بیرو جهسته و جووله ی خوین بؤ ئه و چرکه یه ترخان ده که ن

كە تىيدا دەژىن، ھىچ مەبەستىكى ئاپوونىيان نىيە، بە بى ھەلچوون و
 شەرم كىردن و خۆنواندن تەنھا بۆ ئەو سەما دەكەن چۈنكە دىلخۆشن..
 كە ئەوانە دەبىنم ھەست دەكەم لە ھەر چوار پەلە ساردو سىرەكەم
 خويىن فېكەى دەكات، نەستم دەجوولئ، يادەوھىيە تفت و تالەكانى منداليم
 بىردىتەو، ئەو يادەوھىيانەى لە ژىر تەپ و تۆزۈكەلەكە بەردى بىست
 و چوار سال بە سەر بردنى ژيانى كۆلەمەرگىم، بە دىتنى ئەو مندالانە
 دەبنە تەزويكى كارەبايى، ھىزىم بە بەردەھىتن و تانم لىدەدەز بۆ ئەوھى
 لە ژىر قورسايى ئەو كەلەكە بەردەدا، سەردەرىھىتمەو و بىمەو ئەو
 مندالە ساوايەى دايكەم غدى غدى لىدەكردم و لە سەر ئاوازي - لايلايە
 كۆرپەكەم لايلايە - ھەلپەرم و سەما بكەم، ۋەك ئەوھى تازە لە دايك
 بوويم. بەلى ئىستاش سۆزۈ خۆشەويستىم بۆ مندالان بۆ ئەو دەگەپتەو
 كە خۆم لەو قۇناغەى تەمەندا لىتى بى بەش بوويمە.

بەو قسانەى كۆترە كىويلكەى دلى (ئىيتىسام) ى دا بەر تىران و دوو سى
 تەقلەى پى لىدا، لەگەل ناخى خۆى دووا: پاستىيەكى ون لە نىوان ھەموو
 ژن و مىردىكدا ھەيە، بەلام ئەوھى نىوان من و ئەم پىاۋە، ون نىيە و
 ئاشكرايە. پۆزىك لە پۇژان نەپىرسى - ئەرى ژنەكە تۆ چەندىن سال لەلاى
 مىردى يەكەمت بووى بۆچى مندالت نىيە؟

مانگی ته مموز بوو، به غدا برکی ده کرد، ئاسنی ده رگاو په نجه ره کانی به ندیخانه تاریکه که به په نجه وانهش نه ده ویرای ده ستیان لیده ی، هر ژورژک له ژوره کان ته ندووری فرنییان و کوورده ی که رپوچان بوو. به ندیه کان ناو خوار د نه ویهان تف و به لغه می جه لاله ده کان بوو، ناخوار د نیان شهق و شولا می ده رگاوانه کانیان بوو. مه لای ته نگه ستور ه ناوی به پشتیه وه نووسابوو، بیووه داری قامیش و به پلی مندالیک ده قرچایه وه، چند لوجیکی ئاسویی پر به پوویه ری ناوچه وانی و هندیکی نه ستوونیش به هردوولا چه ناگه یدا هاتبونه خواره وه. که وانی چاوه کانی هه موو زیندانیه کان تیریان ده باراند، له پوخساری هه ر یه کیکیاندا چیرۆکیک ده خویند رایه وه، هه موو چیرۆکه نووسراوه کانی ئه و پوخسارانهش هاو شتیه بوون.

له ناو به ندیخانه دا، له ژوره کانی ته نیشته وه، مه لا هاواری هاوړیکانی ده بیست، می وایان هه بوو ده ینالاند: هه ر یه ک قوم ئاو گه روومی پښ ته ر ده کم. هه رزه یه ک تازه هه ژده سالی ته واو کرد بوو، هه ر نه وه ته ده نگه ده بیسترا: ده ستان له سه ر ده وم لابه ن، لیم بگه پښ با قسه تان له بۆ بکه م. یه کیکی دی شاخ و ئوفی بوو: وه ی بابه نینۆکه کانم. یه کیکی دی هاواری ده کرد: به سه به سه خه سام. می واش هه بوو له ژیر نه شکه نه جا به گوته وه ی شیعه ره که ی (قانع) ده ینه راند:

گه رچی دوژمن وا ئه زانی من به دیلی لال ئه بم

باش بزانی کونجی زیندانم قوتابخانه یه

بیری ئازادیم له زیندانا فراوانتر ئه بڼ

قور به سه ر ئه و دوژمنه هیوا ی به به ندیخانه یه

گرتن و لیدان و کوشتن عامیلی ئازادییه

تۆپ و شه ستیرو که له بچه لام وه کو نه فسانه یه

که چی مه لا که لیشیان ده دا نه قه ی لیوه نه ده هات، نه و نه فنه دییه چاکه ت و پانتۆل له به رو ملپنچ له مل و خاوه ن ناسنامه ی چه کوچ و داسه که ی ده هاته وه بیر که ده یگوت: ئیمه له گۆره پانی جه نگدا ناجه نگین، به لکو له میشکی مروفه کاند ده جه نگین، راسته ناسنامه مان چه کوچ و داسه، به لام نه

چه کوچمان بۆ لیدانه و نه داسیشمان بۆ سهربرين.

كانترمير (۹) ى به يانى، پۇڭى (۱۸) ى ئو مانگه بوو، به دوو پۇلىسان (مەلا) يان پەلگىش كىردبوو، پۇلىسه كان دەيانويست به بى دەنگى بۆ لىكۆلىنه وه پايىكىشن، كه چى ئو بۆ ئو وهى هاوپىكانى بزانن بۆ كوئى دەبن، هاوارى ده كرد: لىكۆلىنه وهى چى شەرف بردنه، شكۆى مرقۇف كوشتنه، پىشپىل كردنى هەموو داب و نەرىتىكى مرقۇفایه تىبه. به لاکەلاک بۆ بەردەمى دادوهر پایانگىشا. نەیتوانى له بەردەمى دادوهر پابوہستى، كه ئووان بەریاندا ئویش له سەر زهوى ژووره كه دانىشت و پووى له دادوهر كرد: گەورەم ببوورە پىم عاردى ناگرى.

هەردوو پۇلىسه كان قۇلیان گرت ویستیان قیتى بکه نه وه، دادوهر (گۆ ئاوت) یكى لىكردن و دەرى كردنه دەرە وه. دادوهر هەستایه وه نیو پەرداخ ئاوى له ناو ئاوتەزىنه كهى تەنیشته خۆى دەرەیتناو دایه مەلاى، مەلا دەستى بۆ نیو پەرداخه ئاوه كه برد، تۆزىك سەلمیه وه و له خۆى پرسى: دەبى ئا و بى يان ژههر؟ ئه گەر ژه قنیش بى هەر دەرەخۆمه وه له شم بووه تە دارى وشك و چاوم تارىك بووه. به لیدانى پلىك و تامکردنى زمانى كه مىك دلىنا بووه وه و خۆى دواند: دیاره ئو دادوهره دەمارىكى پیاوه تى تیدا ماوه.

چاوه كانى شته كانى ناو ژووره كه یان تىكه ل و پىكه ل ده كرد، هەتا پوخسارى دادوهریشیان به حوانى نه ده خوینده وه. مەلا هەستى كرد تەقه تەقى پاژنهى پىلۆپىك لى نزیك دەبیته وه، ئو ترسا كه چى دادوهر به دوو دەست باوه شى تۆهرینا و زۆر به نەرمى بەرزى كرده وه: له سەر ئەم كورسییه دانیشه.

مەلا له نزیكه وه زهینى دایه پوخسارى، یه كه یه كهى ئەندامه كانى جهستهى به سەر كرده وه، په یكه رىكى به شان و شه وكت له بەر دەمى ده جولا، پى سەیر بوو: نا نا، ئو وه دادوهرى پاشا نییه، به كرىگىراوى داگیركه ر نییه، هەبى و نه بى هاوپىه كى خۆمانه یه.

پەشیمان دەبووه وه: نه خیر، شوان هەلخەلتینه یه، دهیه وى دانه خۆرەم بکات. چاوى نوقاند نه یویست ببینی، كه چى دادوهر دەستى خسته سەر شانى و ئازاره كانى مەلاى به زەر دەرەخه نه یك كه مىك دامرکانده وه: چۆنى؟ مه ترسه لىكۆلىنه وهى ئەمپوت ئەشكه نجه دانی تیدا نییه.

— چۆن بم، له ناو جهستهى خۆمدا به ند كراوم.. مەلا به دادوهرى گوت.

__ له ناو ژوره تاكه كه سييه و كه تدا نازارت هه يه ؟ دادوهر لتي پرسى .
 __ چوڼ نازارم نيبه !! به لام قوربان، شيره كان كه له ناو قهفه زه كانى
 باخچى نازه لان ده به سترينه وه، سهره تاو تاكو ماوه يه كى ژوريش، به هيوای
 چوونه دهره وه و نازاد بوون، به هه موو هيزيانه وه هه ول دهن قهفه زه كان
 بشكينن، كه چى دواى نه وهى تيده گن قهفه زه پولايبه كان له وان به هيزترن،
 بى هيو دهن و له گه لئاندا رادين و چى دى هه ول نادن .
 دواى چهن خوله كيك مه لا به و ناوه و به هه وای فينكى ژوره كه، وهك نه و
 كوته ره داره وشكه ي تهنه پره گه كانى مابنه وه، ته راپه تيبه ك به دهماره كانيدا
 چوه خواره وه و ناخى ناوداو گه شاندييه وه . نه گه رچى هر له سهره تاوه سووربوو
 له سهر نه وهى ليوه كانى له يه كدى نه كاته وه، نه وهك به بى ناگايى وته يه ك
 بزه ليتى، به لام نه و خهنديه و نيو په رداخ ناوه و به ليتى نه شكه نه دانى
 بوونه كليلى دهرگا دوو دهر يه كه ي دوى، به قسه هات: به ريز قهت چاكه ي
 نه و نيو په رداخه ناوه له بير ناكهم، بو من كه ميبه له بهر دهمى پياويكى
 وهك جه نابت رانه وه ستم، خودا له هه موو نا دادپهروه ريبه ك بته ريزى .
 دادوهر نيو په رداخ ناوى ديكه شى بو برد: هه رموو نه وهنده ناوه ش بخووه .
 __ نه ي خودا گه وره ترو پايه دارترو دادپهروه رتري بكا جه ناب... مه لا به
 دادوهرى گوت .

__ بپوات به خوداى هه يه نه وهنده ناوى ده به ي ؟ دادوهر واى به مه لا گوت .
 __ به ريز، من وتارخوين و ئيمامى مزگه وتم، چهندين ئايه ته كانى قورئان و ده يان
 هه ديسم له به ره، هه موو كتيبه كانى زانستى فيقهو شه ريعه م خويندوه، له
 زانستى به لاغوه و سهرف و نه خودا تاكم نيبه، هر دوازه زانستى مه لايه تيم له
 سهر ده ستى باشتري مه لا وه رگرتوه . چوڼ بپوام به خودا نيبه، نهك هر
 بپوام پتي هه يه، به لكو له هه موو كه س زياتر ده زانم بو ده بپه رستم .
 دادوهر سهرى خوى بادا: راپورتى راپورت نووسان چى ده لى و نه م پياوه ش
 چى ده لى !! ده ي با له په وتى ليكو لينه وهى ئاسايى دهر نه چم، يرسيارى
 ليكرد: دياره عاره بى باش ده زانى پتويستيت به وه رگير نيبه ؟
 مه لا وه لامى دادوهرى دايه وه: به لى جه ناب عه ره بى باش ده زانم .
 دواى پرسيار كردنى له ناوى چوارى خوى و دايكى و نازناوى و، شوين و كارى
 ئيستاي و كه سه نزيكه كاتى، لتي پرسى: عه شيره تت ؟

مهلا
__ عه شیره تم نییه .. وه لآمی ~~کۆ~~ بۆ دادوهر.

__ خۆ نێرکی عاردی نی؟ دادوهر گوتی.

__ نێرکی عاردی نیم، به لآم بپوام به عه شیره تگه ری نییه، نه گه ر عه شیره تم هه بیته ده بئ خاوه ن عه شیره تیشم هه بیته، من له خودای زیاتر که س به خاوه نی خۆم نازانم .. جه ناب ئه وه عه شیره تانه هه میسه له مملانی دان، هه ر ئیمه ش سووته مه نی ئه وه مملانی بییه ی ئه وانین.

__ باری خێزانیت؟ دادوهر هه زی له درێژدادپری نه بوو.

مه لا گوتی: ئیستا بیوه میتردم.

دادوهر به مه به ست ئه وه پرسیاره ی وروژاند: واته پێشتر ژنت هه بیوه؟

ئه وه پرسیاره ی دادوهر کره مێکی ناو میشکی مه لا ی جولاند، به لآم به مجۆره وه لآمی دایه وه: به لئ هه مبه وو نه ما.

دادوهر پرسى: مندا لیشته هه بیوه؟

کره مه که ی ناو میشکی مه لا زیاتر جولا: نه خێر نه مبه وو.

دادوهر دیسان پرسى: ئه وه ژنه ته چی به سه ر هات؟

مه لا سه یری به وه پرسیارانه هات: جه ناب باس و خواسی ئه وه ژنه م هه یچ په یوه ندیه کی به وه تاوانه وه هه یه که دراوه ته پآلم؟

نه گه ر په یوه ندی به وه تاوانه وه هه بیته و که مێک له نازاره کانم که م بکاته وه، بێگومان باسی ده که م. نه گه رچی هه ره که ده لئین - ئه وه ی کارى بکه ویته دادگا، نه گه ر چۆله که یه که به ده ست به یتنى، گایه که ده وێریتنى.

دادوهر به قسه که ی مه لای سه رسام بوو، هه ره ها بۆنى شتێکی نامۆشی کردبوو، بۆیه پێی گوت: له وانه یه په یوه ندی هه بیته.

پووی به ته واوی بۆ دادوهر وه رگێپا و لێی پرسى: گه وره م به ته واوی گویم بۆ ده گری؟

دادوهر خه ندیه کی بۆ کرد. مه لا ژۆر پێی سه یر بوو - قه سابێک خه نده بۆ گایه که بکات که بۆ سه یرپێنی ده بن - که چی هه مو هێزه ناو خۆیه کانى جه سته ی کۆکردنه وه و چۆله که ی خه یالێ به ره و سه رده می ساده یی و دلسافى فری: جه ناب، هه رچه نده ئه وه پووداوه ماوه یه کی ژۆریشی به سه ردا تێپه ریوه، به لآم هه مو کاتى که هه سته توندو تیزه کانى بۆ ناو گۆره پانى فراوانى بیردانم ده گه رپێنه وه، هه ر یه که له شانەکانى جه سته م له گه لیدا ده ژى. قوربان - به

که سم نه گوتوو (قوریان) به لām له بهر خاتری نه و فرې شاوه و نه و پړزه ی لیم دهگری به توی ده لیم - له بیرچوونه وه هه موو شتیک ده گوی، له بیرچوونه وه نه و چنه ترپه یی له دلماندا ماوه، نه و دهنگانه ی له گهروماندانه، نه و نازارانه ی چیشتمومانه، هه موویان به شاوی ده ریاکاندا ده دات و ده چنه قورگی نه ههنگه کان و لیمان ون ده بن، کاتیکیش نه وانه ون ده کین تامی ژیانمان نامینئ و تنها وهک جهسته یه کی مردوو له نیوان زیندووанда ده ژین... گه وره م، نه م دنیا به جهنگه له باش و خرابی تیدایه، هه ندیک هه نه له پتیاوی باوه پری پتوویاندا ده جهنگن و ده بنه پالوان، بۆ نه وه ی خنده ی هیوا بخه نه سه ر لیوی هه زاران باجی نه و پالوانیه ته به خوین ده دن، نه وانه په یکه ریان له شه قامه کاندا هه لده واسن، مندالان له کتیه کانی قوتابخانه ناویان ده خوینن. هی واش هه نه ئامانجیان کوشتنی نه و خنده پری هیوا یانه یه، خه لکی بی تاوان نازار ده دن و ده یکه نه ئیسک و پتست، ئیسک و پتسته که شیان فری ده دنه بهر سه گه کانیان، سه گه گه وره و زه به للاحه کان به زه قه ی چاوی سه گه بچوکه کان تییان به رده بن و ده یان بچپن و ده یان خوئن، سه گه بچوکه کانیش هه رچنده لیکای حه زو ناره زووه کانیان به لالغاوه یاندا دپته خواره وه، ناتوان بستیک لییان نزیک بینه وه، ناچار به نه ئینی لاقی سه گه گه وره کان ده گه زن و پاده کن و خویمان ده شارنه وه.

دادوهر تا نه و ساتهش حه زی له دریتژ دادری نه بوو: به خو ی یهک قسه یه نه م دریتژ دادریه ی بۆ چیه؟

مه لا پتی گوت: به پړز، بایه خدان به قسه ی به رامبه ره که ت بریتیه له قوریانیدان به هه ندئ کاتی خوئ، سه ره تا پیم گوتی گویم بۆ دهگری نکولیت نه بوو، ئیستا بۆ قیسکانه ت ته نگ بووه؟ به چاوان ده چمه ناو بابه ته که به س نه گه ده کری فریکی دی ناو ده خومه وه.

دادوهر خو ی نیو په رداخ شاوی بۆ هیئا، نه ویش ناره زووی گریان هیرش ی بۆ هیئا، قولپی گریان نه وکی گرت، به لām غیره ت گرتی: له بهر ده می دادوه ریگ که به تومه تی سیاسه تکردن دادگاییم ده کات چۆن ده بی لاواز بم و بگریتم. ته نها دوو داوه فرمیسک به چاوه کانیدا شو پربوونه وه و له په نا لۆچه کانی بوخساریدا پارانه وه: خودایه هه لینه گری، زولم هه ر زولمه گه وره بی یان بچووک.

— زولمى چى زوو بېرۇ ناو بابەتەكە .. دادوهر پېتى گوت .
 — بەلئى گەورەم، دەلئىن- تۆوى ئارامگرتن تالە، بەلام ئەگەر بېچىنى بەرەكەى
 شىرىنە- منىش بەو پارانەوہیەم ھەر وەك دەتەوئى چوویمە ناو بابەتەكە،
 ئەگەر تۆكەمىك ئۆقرە بگىرى و ھەناسەت سوار نەبى تەواوى دەكەم .
 مەلا پاشماوہى فرمىسكەكانى سەر برژانگە درژەكانى خۆى سىرپەوہ: بەرپىز،
 ھەژدە مۆمى تەمەنم داگىرساندبوو، كە باسى مۆم دەكەم تكاہە پىكەنىنت بە
 قسەكەم نەئى . باوكم مەلايەكى كراوہ بوو، دنياو دىنى پىكەوہ گرتبوو، وەكو
 خەلكە پەش و پووت و نەحوئندەوارەكە نەبوو، لە بەر ئەوہى لە گەل ئەفەندى
 و رۆناكبىرانى دەفەرەكە ھاموشۆى زۆريان لە گەل يەكدىدا ھەبوو، باوكىشم
 وەكو ئەوان مېژووى لە دايكبوونى ھەموومانى ئەزىر بوو، ھەموو سالى لە
 (۱۸) ى مانگى تەموز بە قەد تەمەنم مۆمى دادەگىرساندو بە بۆنەى لە
 دايكبوونم ئاھەنگى دەگىپرا .
 دادوهرى وا لىكردبوو پىش و پاشى خۆى نەبىنى، بە جۆرىك سەبرى كرد،
 سەيركردنەكەى بە سەرسام بوون و سەرسوپمان دەچوو، لە ھەمان كاتدا بە
 زەيبوونىكىشى پىئوہ ديار بوو، لە دللى خۆيدا بىرى كردەوہ: بەيانى (۱۸)
 ى تەموزە و يادى لە دايكبوونىەتى . ھەر ئەوہندەى لە ناخى خۆى ئاوارە
 مېھرەبانى دواندى: دەى بەردەوام بە، چەند خولەككەم بۆ زياد كردي .
 مەلا بەردەوام بوو: بەلئى، لە تەمەنى (۲۰) سالىدا- چۆن بىروام وايە خودا
 ھەيە ئەوھاش دەزانم بىست سالى بووم، چونكە ھەر ئەو سالى بە بۆنەى
 بىستەمىن سالى لە دايكبوونم باوكم بىست مۆمى داگىرساندبوو- لەو تەمەنەدا
 لە يەككە لە گوندەكانى دور لە دەفەرەكەى خۆمان فەقى بووم، فەقى چ
 فەقى، چوست و چالاک و پاك و خاوين و بە زەوق بووم، بەلام فەقىياتىش
 ئاوارەى و دەريەدەريە، دەست پانكردنەوہ و سواكردنى نان پەيداكرنە،
 ئىواران دەبوايە بە ناو گوندىدا بگەپتىن و بسورپىن بە (پاتبەرەحمەت
 لى بى) نان و شىو پەيدا بكەين و زگى خۆمانى پى تىر بكەين . من چەند
 مالىكى گەرەككى ئەو گوندەم پى سپىردا بوو، خاوەن مالىك لەو مالانە
 دەسەلاتدار بوو، كچىكيان ھەبوو سى چوار سالىك لە خۆم بچوكتەر بوو،
 كچە چونكە بە دەستپۆيى و ھەبووہى و نازو فيزو بى ئارەقەى بەر ھەتاوئى
 پەرورەدەو گەرە كرaboو . پى ناوئى جەناب ئەوہندە باسى جوانى بكەم،

هر چنده به پوخسارو به ژن و بالايدا هه لبلېم هر كه مه، منيش ئه و كاتى - هه روه كو پيشتر گوتم - خرت و خورت بووم. ئيواران كه بۆ نان و شيوه كه ده چومه بهر ده رگاي مالىيان، ئه و نه يده هيشت له خوى زياتر كه سيكي دى بيتته ده روه و خوارده كه م له بۆ بهيئى، كه ده ستي بهر ده ستم ده كه وت و چاوى له چاوم دهنه، خووشى له كه لله ي ده دام و گرپكانى عه شقيك له مولولو له كانى ميشكمه وه دزه ي ده كرده شاده ماري دلم و له ويشه وه سه رتا پاي نه دنامه كانى جه سته ي ده گرتمه وه. پۆژه كان به په له ده هاتن و ده پويشتن، خو شه ويستي من و (نيشتمان) يش به په له تر به ژنى به رز ده بووه وه. دواى شه ش مانگ له وه عه شقه پاك و خاوين و پيرۆزه، كه ته نها ئيواران ده ستم به ده ستي يه كدى ده كه وت و له وه زياتر نه بوو، چه ندين حاجى و مه لاو پياوى زه ريفم نارد بۆ داخوازي سوودى نه بوو نه ياندامن، باوكى خۆم و كه ساني خزمى خو شيانم نارد هه ر سوودى نه بوو. ديار بوو باوكى عارديكى قه سپۆكى په ق بوو نه ده كيتلدا و نه ده هاته پايى. ناچار بپارم دا (يان نيشتمان ياخود نه مان).

كات كه ي دادوهر بۆى دانابوو ته واو ببوو، به لام ديار بوو چيروكى خو شه ويستيه كه ي بۆنى تاوانيكي ليده هات سه رنجى پاكيشا بوو، بۆيه پيى نه بپي ته نها ديسان ئاگادارى كرده وه: زۆر دريژت كرده وه، به كورتى ببيره وه. _ به ئى گه ورم، ناچار - هه رچى ده بى با ببي - هه ري مان به يه كدى دا سه رمان هه لېگري ن و ئه و گونده به جي به ئيلين و پوو له شو ئينيك بكه ين نه ماندۆزنه وه. مالى باوكى كچه ي سپيان و په شانتيكى زۆريان هه بوو، مه پو بزنه كان له ده روه وى حه وشه له ناو هه ويژى خو يان مۆل ببوون. ئه گه رچى به هار بوو، ئاوو هه وا خو ش ببوو، به لام چه ند پارچه هه وريكي په ش و چلكن به رى ئاسمانيان گرتبوو، شه وه كه خوى تاريكه شه و بوو، هه وره كانيش تاريكتريان كرديوو. مالى باوكى (نيشتمان) سه گيكي زۆر دريان هه بوو، به لام نيشتمان به هۆى چه ند نانتيكى چه وره وه سه گه كه ي بردبوو ناو حه وشه و به نان خواردن خه ريكي كرديوو، هه تا (نيشتمان) ي يارم بزگوپو بوخچه ي تيكناو خه ناوكه و پۆزمك و گواره چوار گوپه كه ي هينا، من له ناو مه پو بزنه كانى ناو هه ويژه كه خۆم حه شاردا بوو، دلم له جياتى شه ست و حه فقا ليتدا، سه دو بيستي زياتر ليده دا، له وه ي ده ترسام نه ينيه كه مان ئاشكرا بيت

و خۆشه‌ویسته‌که‌م ئازار بده‌ن، به‌لام خوا کردی هه‌نده‌ی نه‌برد (نیشتمان) به‌ په‌نازده‌ خۆی گه‌یانده‌ من. که‌ ده‌رچووین چه‌ند سه‌گنکی هارو هاج به‌ دواماندا شریته‌یان کرد، به‌ ناو چه‌غه‌لوورانی‌ی سه‌گان و به‌لاپڠ و پیاده‌پیدا و به‌ بی‌ زادو تویشوو، ده‌ستمان له‌ ناو ده‌ستی یه‌کدی ناو به‌ ته‌مای خودا پویشتین. پویشتین به‌لام زیاتر له‌ مه‌تریک پی‌شه‌ خۆمان نه‌ده‌بینی، نه‌ه‌نده‌ به‌ په‌له‌ ده‌پویشتین له‌ ماوه‌یه‌کی کورتدا زیاد له‌ پپو‌یست له‌ ئاوا‌یبه‌که‌ دوور که‌وتبو‌ینه‌وه‌، هه‌ندیک خۆمان هه‌سانده‌وه‌ و چاوه‌پ‌یشمان کرد ئاسمانه‌ په‌شه‌که‌ که‌م‌یک کال بیت‌ه‌وه‌، یان هه‌رنه‌بی شین هه‌لب‌گه‌پڠ، هه‌نده‌ی نه‌برد له‌ به‌ختی ئیمه‌، هه‌وره‌ په‌شه‌که‌ زه‌نگی ئاگادار کردنه‌وه‌ی لیدا، زه‌نگ چ زه‌نگ ده‌بوا‌یه‌ به‌ هه‌ردوو ئاوه‌له‌ په‌کانت هه‌ردوو گو‌ییه‌کانت توند بگری، له‌ هه‌مان کاتیشدا هه‌وره‌ په‌شه‌که‌ هیلنجی ده‌هاتی ده‌ترساین له‌ ناکاو به‌ سه‌رماندا بر‌شیت‌ه‌وه‌. ناچار ئیسان ملی کو‌یره‌ پ‌نگاکان و ناوه‌نی ته‌باره‌ی گه‌نم و جۆیه‌کانمان گرت و پویشتین، هه‌دو سه‌دی به‌یانی بوو ئاقاری دوو سڠ گوندمان تیپه‌پاندبوو، هه‌وره‌ په‌شه‌کانیش په‌رش و بلاو ببوونه‌وه‌ و هه‌لب‌یرینگاندبوو، دنیا سپیلاژ ببووه‌وه‌، چاومان ب‌پی ده‌کرد ده‌ورو به‌ری خۆمان ببینین. له‌ ده‌وره‌وه‌ ده‌نگی زه‌نگو‌لی ملی نی‌ری و قره‌ قری لاوژۆکه‌ی ملی بزنی شوانه‌کانمان ده‌بیست که‌ به‌ره‌و پوومان ده‌هاتن و لی‌مان نزیک ده‌بوونه‌وه‌، ماوه‌یه‌ک خۆمان دایه‌ بنگه‌پ‌تکی که‌نده‌لانی‌ک و خۆمان له‌ چاوی شوانه‌کان شارده‌وه‌. هه‌رچه‌نده‌ هیلاکی ده‌ستی لی‌ستاندبووین و بر‌سیتیش پرزه‌ی بری‌بووین، نه‌ خه‌وتنی ئه‌و شه‌وه‌ در‌یژه‌ش خه‌وه‌کو‌تکه‌ی پڠ ده‌بردینه‌وه‌، جار جاره‌ش (نیشتمان) ی دۆستم هه‌ر به‌ پویشتنه‌وه‌ به‌ لادا ده‌هات و من زوو ده‌مگرت‌ه‌وه‌، به‌لام که‌ ده‌نگ نه‌ما و شوانه‌کانیش تیپه‌پ‌ین، چوومه‌ سه‌ر گرد‌یک گوندیکم به‌رچاو که‌وت، له‌ شیوه‌ی نه‌نازه‌یه‌ی گونده‌که‌دا زانیم ئه‌و گونده‌م پ‌یشت‌ر دیوه‌. هاته‌وه‌ بیرم نه‌وه‌ ئه‌و گونده‌یه‌ کاتی خۆی مامم تییدا داده‌نیشت، که‌ ئه‌ویش ئه‌مری خ‌وای کرد ئیستا مامۆزئم به‌ بی‌وه‌ژن کۆشی هه‌ر له‌وتیه‌. سڠ و دووم لی‌نه‌کرد ناوی خ‌وام لی‌ه‌ینا، به‌ پاک‌یش پاک‌یش (نیشتمان) م په‌لک‌یش کرد و هه‌نده‌ی پ‌ینه‌چوو گه‌یشتینه‌ ناو گونده‌که‌، پر‌سیار به‌ پر‌سیار مالی مامۆزئم دۆزیه‌وه‌، که‌ دۆزیمه‌وه‌ به‌خته‌وه‌ری وه‌کو‌ تیشکه‌ بنه‌وشه‌یه‌یه‌کانی خۆری به‌یانیان له‌ پ‌وخسارمدا تیشکی دایه‌وه‌ و گه‌یشته‌ قولا‌یی د‌لم و پ‌ری له‌ هیوا

کرد. مامۆزئەم ژنیکی زیرەك بوو، هەر زوو پوخساری هەردووكمانی خۆیندەوه، به پەله نان و ماست و چایهکی گەرمی داینی، هەر یهكهمانی به جیا جیا له ژوورێك پەستا، هەر به پەلهش چوو مهلایهك و دوو شایه دی بۆ هێناین و له یهكدی ماره ی کردین. دواى ماوه یهك هه سانه وه پێكه وه نووستنمان، دوو ولاغی به رزه و دوو کوپی برای چهكدارى به گه‌لداین و په‌وانه‌ی گوندیکی دی کردین كه مالى مامیکی دیکه‌م به‌ خۆی و چەند کورپێکی له‌وێ بوون. ده‌نگ و باس گه‌یشه‌وه مالى خو‌مان نه‌وانیش هاتن سه‌ردانیان کردین. مالى باوکی کچه‌ی كه به‌ ئاگا هاتبوون و زانیبوویان کار له‌ کار ترازابوو، ناچار چەند سیخوړپێکی خو‌یان تیگه‌یاندبوو به‌ دواماندا بگه‌رپین و بمان دۆزنه‌وه، نه‌وانیش کون به‌ کون به‌ دواماندا ده‌گه‌ران و نه‌یان ده‌توانی به‌ماندۆزنه‌وه. هه‌یامیکی پێچوو بوو باوکم هەر هه‌ولێ ده‌دا، له‌ملاو له‌ولا پیاوی ماقوول و خه‌لکی به‌رپێزی ده‌ناردە مالى باوکی کچه‌ی مه‌سره‌تی بکه‌ن، دواى هه‌ول و کۆششێکی زۆر، به‌ سه‌فته‌ پاره‌یه‌کی قه‌به‌ مه‌سره‌تیبه‌كه‌ کرا، به‌ مه‌رجێک من و ژنه‌که‌م نه‌چینه‌وه به‌ر چاویان.

دادوهر دیسان ئاگاداری کرده‌وه، به‌لام پێگه‌شی پێدا ته‌واوی بکات: هه‌ز ده‌که‌م چیرۆکه‌که‌ت بگه‌ به‌ بگه‌ بیستم، به‌ مه‌رجێک کورتی بکه‌یه‌وه. — به‌ چاوان به‌گم، به‌س نه‌گه‌ر پێگه‌م بده‌ی له‌سه‌ر کورسییه‌که‌ دیه‌ خواره‌وه له‌ سه‌ر زه‌وی داده‌نیشم، پشتم ده‌ده‌مه‌ دیواری له‌ سه‌ر ئه‌م کورسییه‌ زۆر ژان ده‌کا.

دادوهر نه‌ك هەر پێی پێدا، شه‌ربه‌تێکیشی داین. مه‌لا كه‌ شه‌ربه‌ته‌كه‌ی خواره‌وه ویستی سۆزی دادوهر بۆ خۆی پابکێشی، سه‌ری بۆ به‌رزکرده‌وه پێی گوت: گه‌وره‌م تۆ بۆنی ئه‌م خاکه‌ت لێدێ كه‌ من له‌ سه‌ری دانیشتووم، دلنیام تۆ له‌وان نی!! به‌رپێز، جه‌ناب پۆزه‌كان وه‌كو قله‌ ته‌سبیح ئاودیو ده‌بوون و مانگیان ته‌واو ده‌کرد، بنی مانگێ ده‌گه‌یشه‌وه سه‌ری مانگێ و نه‌وانیش به‌ هه‌مان شێوه ده‌بوونه‌ کووچ کووچه‌، مانگ دواى مانگیش (نیشتمان) ی خێزانم زیاتر هه‌لده‌په‌ندما. هه‌موو پۆژێ ده‌سته‌و دوعا هه‌ردووكمان داوامان له‌ خودای ده‌کرد، کورپێکی چاوگه‌شمان پێی به‌خشی. زه‌مانه‌ ده‌ستێکی پر له‌ په‌مۆی بۆ درێژ ده‌کردم، به‌لام من چرنبوکی قه‌له‌په‌شه‌یه‌کم تیدا ده‌بینی، ناوه‌ ناوه‌ قه‌ره‌ قه‌ری ئه‌و قه‌له‌په‌شه‌م گوێ لێده‌بوو له‌ نزیکمانه‌وه ده‌یقرا‌ند، كه‌

له من و (نیشتمان) ی ژنم بترانځی که سی دیکه نه یده بیست. کونده په پوځ به سره مالماندا ده که پراو بالی هه لده شه قاند، جهنگی ترس و هیوا له دلی هه ردو و کماندا هه لگیر سابوو، ساتیک هیوامان به خومان ده به خشیه وه و ساتیکش دیوه زمه ی ترس ده یکر دینه پاروویک و قوتی ده داین، من ده مزانی زه مانه - وهک نه و خووه ی پتی گرتووه - له یه کدیمان جیا ده گاته وه.

(مه لا) لاته نگیه کی ده یترواند و لاسه نگی تیکد ابوو، دیسان داوایه کی دیکه له جه نابی داوهر کرد: به ریز، نه که رچی له پیش جه نابتان بی نه ده بیه، به لام نه لایم زور ژان دهکا و هه راسانی کردووم، نه که ر ینگه م بدنه نه لاقه م دریژ ده که م.. مه لا نه و هه لسو که وتانه ی بو نه وه بوو داوهر تیکه یه نن زور سازار دراوه.

هه رچه نده گیزانه وه ی به سه رها ته که دریژه ی کیشا بوو، هه لسو که وته کی مه لای بیزار که ر بوو، زور نه رمی نواندنه کی داوهر یش له که سیکی تاوانبار که راو به تاوانیکی سیاسی، له په وتی ناسایی لیکولینه وه ده رچوو بوو، که چی داوهر به مه زنده ی خوی سه ره داوی تاوانیکی دیکه ی که وتوته ده ست، پیویسته به دریژی داوه که دا بپروا تاکو ده گاته کوتایی و پاستیه کان ده رده که ون. دادپه روه ریه که ناخی جولاندو به زه بیه که که وته که لای، بیرری جولاند: نه و داوه ی سه ره که ی که وتوته ده ست له وانه یه بمگه یه نیتته نه نجامیکی دادپه روه رانه. توکه یه کی بو مه لای کرد: هه رموو لاقه که شت راکیش، به س بمگه یه نه به نه نجام.

_ که وره م، هه نده ی نه ماوه پیازنکی سپیکراوت بده مه ده ست، به لام شتیک له دلم بوو یته که سه ره، له کاتی خویدا به سه ریدا بازمدا باسی نه وه م بو جه نابتان کرد که من و هاوسه ره که م ده پاراپینه وه کورپه کی ناو زگی کوپ بی، که ده لیم کوپ نه وه وا ناگه یه نن من کوپم له کهچ پی باشته، نه خیر قهت لای من جیاوازیان نییه، به لام چی بکه م دیاره میشکی مروفه کان به مجوره پرکراوه و پفدراوه، له وه تی هه مه ده بیستم ده لین - ثاوی زور ثاوی که م ده با - نه و که م و زورییه ش له ناو هه ر میلیه تیک به جوریک شروفه ی بو ده که ن و لیکده دریته وه، ولاته پیشکه وتوه کان به شیوازی دیموکراسیانه و له ینگه ی په رله مانه کانیا نه وه، زورینه و که مینه یه کلا ده که نه وه. لای نیمه زوره کان که مه کان ده مامک ده دهن و ده یانچه وسیننه وه. به لی له هه ر گوندیک،

له هەر شارێک، له هەر شوێنێک له شوێنهکانی لای ئێمه، ئهوهی کۆپی
 زۆره - چ کۆپی پشتهی خۆی چ ئهوانهی فریودراون و خۆیان به کۆپی ئه
 دهزانی - بهشی بێ کۆرهکان دهخوا.. گه ورهه، بێگومان مێژووت خوێندۆتهوه،
 خوێنی پیسی زینده به چالکردنی سه دان سالی پێش ئیستا به ناو ده ماره
 پهقهکانی ئێمه فیچقهی دهکا. هه موومان درۆ دهکین ئه گهر بلێین نامانهوی
 کورمان زۆر بێ، کار له کار ترازاو بهوه ته کارێکی بۆ ماوهی خۆسک و
 باپیرانمان وایان ویستوه، دهزانی بۆ کۆپی زۆرمان دهوی؟ من با پیت
 بلێم. بۆ شه په خه نهرو شمشێرو تیران ده مانه وین، بۆ ئه وهی ده مانه وین
 تا کو له کاتی پرسه کانمان له بهردهمی مزگه وته کان سینگیان ده ره پێن..
 گه ورهه، ژانه سه رم پێگرتی زۆرم گوت، چی بکه م دلم په ره، جۆگه له یه کی
 په ره، له جیاتی خوین، له ناخه وه به ده ماره کانمدا ده واته ناو دلم.
 هه رچه ندی ئۆقهی بکه م، هیلنج به ئێمه خۆم، بیتفێنمه وه، بپشێنمه وه، بێ
 سووده هه ره ئه وه هره ی هه ناوم کۆتایی نای. که واته با بته گه یه نمه کۆتایی
 داوه که، یان ته قانندی ته له که، ئه وه ته له یه ی بۆ مرۆفی پاک داده ندریته وه
 نه که بۆ پێوی فیلباز: نیوه و پۆی پۆی هه ینی بوو، وتاری نوێژی هه ینیم بۆ
 موسلمانان ده خوینده وه، تفیکی گه وره له ناو ده وم خۆی کۆکرده وه، ویستم
 قوتی بده مه وه نه متوانی گه رووم گیرا، تفه که م کاره ساتیکی له گه لدا بوو، زۆر
 له وه گه وره تر بوو به گه روومدا به واته خواره وه. دلم ئه وه نده به توندی لێی
 ده دا سینگم له گه لیدا به رزو نزم ده بووه وه، هه نده ی نه ما له ناو ده فه ی
 سینگمدا ده ره په یی، به په له نوێژه که م ته واو کرد، که گه پامه وه چیم دی !!؟
 ئه وه ی من دیم کافر نه ییبینی، فه رمه سۆن نه ییبینی، ئه وه ی مرۆقه، ئه وه ی
 تۆزیک هه ست و سۆزی هه یه، ئه وه ی هه ر گیان له به ره نه ییبینی. (نیشتمان)
 ی دۆستم، هاو پێم، هاو سه رو هاو ده م و هاوتا و هاوکوفم، ئه وه ی خۆشم ویست
 و بوو به ژنم، له سه ر مانگ و پۆژی خۆی بوو، دوو خزمه تکاری مالی باوکی،
 دوو دلپه شی بێ وێژدان تاویان دا بوو و به خه نه ران وه کو کاری سه ریان
 بریوو... له و کاته وه گورپیه ئاگریک له بۆشایی که لله مدا به رز ده بیته وه و له
 سه رم گرپه ی ده کا، خوێنی ده ماره کانێ دلم ده کو لێن، له و کاته وه جۆش و
 خرۆشی دلم بووینه خۆپیشانندان و پا په رین، بووینه شوڕشێکی سه رتا سه ری
 هه موو شه قامه کانێ شاری جه سه مه میان گرتۆته وه.

دابور له ناخپه وه له رزی، خوی پئ نه گیرا: سه رپرینی دایکیک و کورپه کە ی ناو زگی تاوانیککی زۆر نامرؤفانه یه، پیویسته تاوانباران بدرینه دادگاو سزا بدرین.

— قوریان، سزادانی چی !!؟ کئ بیانگرئ و کئ سزایان بدا؟ ئه وانه خویان هه موو شتیکن، داموده زگاگانی پولیس و- دوور له جه نابت- دادگاگانیش هه ر به خویانن، ئه گه ر جه نابت لیم به عه ته ب نه گری، ده لیم حکومه تیش هه ر به خویانن، ده بلئی بۆ؟ سه یر له وه دایه - ئه گه رچی سه یریش نییه - هه ر به فیتی حکومه ت تاوانه که یان له لایه ن دادگاگانه وه بۆیان پنچ کراو به (غسل العار) داندرا. له و پۆژه وه تاکو ئیستا وه کو به رزه کی بانان له و ولاته بی خوا وه نه دا ده سووپینه وه و که سیش ناویری بلئی (له پشتی چاوتان دوو برۆیه) منی بی ده سه لاتیش له ترسی ئه وان نه وه ک له ناوم بیه ن و بعه وتینن، له ولاتی خۆم ده ر به ده ر بووم و به ختی خۆم هاویشته مزگه وتیکی ئه م شاره جه نجاله، گوتم به لکو بۆم ده بینه ئه شکه وتی (الثور) و له ناو ته ونی جالجالۆکه کان بزر ده بم و نامدۆزنه وه، که چی دیاره هه ر دۆزیمانه وه.

— کئ تقی دۆزیه وه؟ دابور له مه لای پرسى.

— جه نابى دابور تۆش مافى خۆته له پله و پایه که ت بترسیتی، ئه وانه له پاشای نزیکن و هه موو شتیکیان پیده کرئ، له وان زیاتر کئ هه یه، هه ر ئه وانه ن که ژن و منداله که میان به زیندوویتی کوشت، خۆزگه منیش ئه و کاتی له وئ بوومايه و به هه مان شتیه منیشیان شه هید بکردبووايه، نه وه ک به م جوړه ی ئیستا به په ندیان ببردبوومايه. گه وره م فه رمان بفرموون با به گولله ی تفه نگیک یان به په تی سیداره، میشکم بپرژینن، دلّم بوه ستینن، ملم بپه رینن، نه ک بمنیرنه وه ناو ئه و دۆزه خه و به ئازاره وه بمرینن..

دابور چه په سا، سه ری سوپما، بیرى جولا: ئه م پیاوه به تۆمه تی تاوانیکه وه به ند کراوه هیچ په یوه ندییکی به و کیشه یه وه نییه.

دابور له سه ر کورسییه که ی هه ستایه وه نیو په رداخ ئاوی دیشی دایئ، زۆر به وردی سه یری پوخساری مه لای کرد: له گێرانه وه ی سه ربرده دلته زین و جه رگېره که ی بۆم ده رده که ویت ئه م مه لایه به یه کیک له دوو هۆ، یان به هه ردوو هۆ به ند کراوه، یا نیش ده توانین ناوی لئ بنیین دوو گریمانه، گریمانه ی یه که م ئه وه یه: قسه کانی ئه م مه لایه راستن، ئه و که سانه ی بکوژی

ژن و مندالە کەین، تۆمەتیان بۆ هەلبەستاو و بە ھۆی نزیکییان لە دەسەلاتووە لە ڕێگەی سیخوڕەکانیانەوە لە بەندیخانەیان پەستاو. گریمانە ی دووھمیش ئەوێ: ئەم مەلایە لە پێناو تۆلە سەندنووە لەو بکوژانە، لە وانە ی زولم و ستەمیان لێکردووە، تیکەڵ بە گرووپە چەپرەوکان بوو.

دابەر بەر لە بریاردان، پالە پەستۆی خستە سەر مێشکی خۆی، چەندین مادە و برگی یاسایی تاوتوێ کرد، نەخشەی بریارێکی پەسندو گونجاوی لە مێشکی خۆی وێنا کرد، پێنووسەکی ھەلگرت، دۆسییەکی پاکێشایە بەردەمی خۆی، ئەمانە ی لە سەر نووسی:

یەکەم: سێ ھەلە، یان جیاوازی لە نێوان و تەکانی تاوانبارکراو نێوان دۆسییە ی تاوانبارکردنە کەیدا ھەیە، کە ئەمانە: ناوی سییەمی تاوانبارکرا و لە دۆسیە کەیدا بە (جاسم) ھاتوو، کەچی لە ناسنامە کەیدا (ھاشم) ھ، ناوی سییەمی دایکی تاوانبارکرا و لە دۆسییە کەیدا بە (بایز) ھاتوو، کەچی لە ناسنامە کەیدا (باپیر) ھ، لە دۆسییە کەیدا نووسراو (خیزاندەر)، کەچی بە گوێرە ی ئەوێ لە ناسنامە ی باری شارستانی نووسراو ئەو (بیوھ مێردە). دووھم: لە ماوہ ی (١٥) پۆژدا ئەو جیاوێزانە بە بەلگە ی پاست و دروست ساغ بکێنەو.

سییەم: بە گوێرە ی و تەکانی تاوانبارکراو، ھەم تاوانبارکراو و ھەم تاوانلێکراویشە، بۆیە پەوتی لێکۆڵینەو - بە بێ زەبرو زەنگ و ئازاردانی جەستە یی و دەروونی - بەردەوام دەبێت، چونکە بە پێی و تەکانی تاوانبارکرا و پرسی سیاسی تیکەڵ بە پرسیکی کۆمەلایەتی کراو.

چوارەم: لە ماوہ ی ئەو (١٥) پۆژە و تاکو لێکۆڵینەو ش تەواو دەبێت، مامەلە ی بەندکراوێکی ئاسایی لە گەڵدا بکێت.

پۆژەکان وەکو بەفری بەر هەتاوی هاوین دەتوانەو و بە هەلەداوان لە ناو زگی پووباری مانگەکان خۆیان فیتک دەکردەو، مانگەکانیش لە وان بە پەلە تر دەپژانە ناو دەریای سالتەکان، سالتەکانیش وەکو دەرویشی سەرگەرمی عەشقی خودایی تامەرزوی ماچی لێوی یەکدی بوون، بە خێرای لە سەر پێپلیکانە ی مانگەکان بازیان دەداو پۆژو شەویان لە بن پێی خۆیان دەپلیخاندەو، دەریای سالتەکانیش لە بەر بەپۆژگی تیشکی خۆرەتاو خۆی گەرم دەکردەو و تەمەنی دەکردە هەلم، هەلمی تەمەنیش بست بە بست بەرەو ئاسمان بەرز دەبوو و، لە جیاتی بێتە هەروو جارێکی دی بباریتەو سەر زەوی، لە قوولایی ئاسمان و لە ناو عەرشێ خودا بزر دەبوو.

ناوەراستی هاوینی سالتی (۱۹۵۷) بوو، ئێوارەبوو کارۆبە هیلاکی لە دوکان دەگەراییەو، ئیبتیسام بە پوویکی گەشاو پێشوازی لێکرد، وەک ئەوێ نەوێک جنۆکەکان گۆییان لێبێ، خۆی بۆ خوار کردەو و سەری بردە بن گۆیی، بە ئاستەم چرپەیکێ بۆ کرد.

— گیانەکم دانیای !!؟ کارۆ بە سەرسویمانەو پرسێ.

ئیبتیسام بە پێداگریەو وەلامی دایەو و چەند فرمێسکیکی شادیش پوومەتیان تەپ کرد: زۆر دانیام.

کارۆ شاگەشکە بوو، هەروەخت بوو لە خۆشییان بفری، بآلەکانی وەکو چەتریک کرانەو و باوەشی تێوەرینا، هەر بە سەرو پوومەت و چاوەکانی نەوێستا، هەتا گۆی و گەردەن و قۆرتی ملیشی ماچ کرد، بە زمان شیلە ی ئاسمانە ی دەم و مەلاشووی یەکدییان لێستەو. هەر بەوانەش نەوێستا، زۆر بە نەرمی دەستیکێ بە سەرو بەری ناوکی داھێنا، هەستی بە پەندمان کرد: بەلێ فەرەخە کە رویشکیکی مآلی زگی هەلپەندماندووی.

ژنەش بە شلەژاوییەو گوتی: دوا ی زیاتر لە سێ سآل پارانەو نزاکانمان گەیشتە ئاسمان.

کارۆ هەر خۆی هەلپەپکێیکێ تەنیایی دابەستا، ویستی پێ بە گەرووی هاوار بکات، ژنە توند دەوی گرت: نەکە ی جنۆکە خراپەکان گۆییان لێدەبێ، وەرە دانیشە نەینییەکت بۆ دەگێرمەو... ئیبتیسام بەمجۆرە دەستپێکردو گێراییەو:

تۆ لیت نه پرسیم بۆچی له مێرده که ی پێشترم منداڵم نه بووه، منیش تاكو
 ئەمێۆ دهنگم نه كرد، بۆیهش دهنگم نه كرد چونكه بهر له هاوسه رگيريمان
 پۆژێك پێكه وه دانیشترین، له باس و خواسی منداڵندا تۆ گوتت منداڵ
 میوه ی به ههشته، منیش لیم پرسى ئەگەر نه بوو، تۆ زۆر به پەرۆشییه وه
 فهرمووت: ئەوهش ده بێ خودا بیدا، هه بێ و نه بێ تۆ هه ر خۆشه و یستی منى.
 ئەمێۆ به بۆنه ی ئەم به خۆشه پیرۆزه ی خودا پێى به خشین، ئەم فهرخه
 كه رویتشه ماییه ی تۆ ناوت وا لیتا، ئەم كۆرپه ده له مه تازه خولقاوه ی به
 پشتیوانی خودا كۆر ده بێت و من ناوی لى ده نێم (پشتیوان). به لى ئەمێۆ
 به بۆنه ی ئەوه ی ناو هه ناوم ئەو نهینى منداڵ نه بوونه م ئاشكرا ده كه م:
 نزیکه ی دواى سالتیک له هاوسه رگيرى به كه مم زگم كرد، واته منداڵێك كه وته
 ناو منداڵدانم، به لām دواى سى مانگ پۆژێك هه ر له ژووره وه ی مالى خۆمان
 خلیسكم برد و به سه ر زگمدا كه وتمه سه ر كورسییه كى تیز، كه كه وتم زانیم
 زه برێكى گه ورم پێكه وتوووه، دواى چەند كاتژمێرێكیش ژانم گرت و به رى
 نه دام تا چەند پلێته خۆینێكى قاوه یى تاريك یه ك له دواى یه ك له دامه م
 هاتنه خواره وه . به مجۆره ئەو جارى منداڵبوونێكى ئاساییم به نسیب نه بوو،
 ده رباره ی ئەو له به رچوونه م له چەندین مامان و ژنانى شاره زا له بوارى زاوژى
 و منداڵبوونم پرسى، ئەوان ده یان ترساندم و ده یان گوت: له به رچوونى، یان
 به ر هاوێشتنى، یه كه م جێى مه ترسییه، له وانه یه ئەو حاله ته چەندین جارى
 دیکه پوو پاته وه . به راستیش راستیان فهرموو، دواى دوو سال جارىكى دى
 گه رای منداڵێك له هێلكه دانم داندرايه وه، به لām دیسان دواى چەند مانگێك
 بووه خۆین و خیزاوو به نا ئاسایى هاته خواره وه ئیتر هه یبێ هه یبێ منداڵم
 له و پیاوه ی نه بووه وه ئەو نهینیه ی زیاتر په یوه ندی به من و تۆوه هه یه
 ئەوه یه: ماوه یه ك له مه و به ر به بى ئەوه ی ئاگادارى تۆ بكه مه وه، پۆیشتمه
 لای دكتۆرێكى شاره زا له بوارى زاوژى و زگ و زارى ئافره تان، دواى پشكنین
 پێى راگه یاندم په چه دانم سوورپایه، ئەو گوتى- به شه رت بۆت چاك ده كه مه وه و
 منداڵت ده بێت- منیش ناچار خۆم خسته به ر ده ستى، دواتر داواى لێكردم
 دواى دوو ما نگ و نیو سه رى لێبده مه وه، ئەمێۆ ماوه كه ی داينا بوو ته واو بوو،
 دواى پشكنینێكى ورد مزگینى دامى كۆرپه كه م دوو مانگانه یه
 كارۆ ئاگای له وه نه ما بوو ژنه كه ی چى ده لى و چى نالى، ئەو كه وتبووه ناو

گیزه‌نی ده‌ریایه‌کی قولی بیرکردنه‌وه: ئیستا هه‌ست ده‌که‌م که‌نگره‌ بئ که‌سه
 نیم، وه‌ک هه‌موو ئه‌و پیاوانه‌ی خاوه‌ن مآل و ژن و مندآلن، منیش پیاوم،
 ژنیکم هه‌یه‌ له‌ به‌ر چاوی من له‌ هه‌موو ژنان جوانتر و قه‌شه‌نگتر و ئاقلتر و
 مه‌ند تره‌، له‌ سا‌یه‌ی سه‌ری ئه‌و ژنه‌ به‌ وه‌ فایه‌م سه‌روه‌ت و سامان و مآلم
 هه‌یه‌، له‌ ژۆر پیاوانیش زیاترم هه‌یه‌. له‌ هه‌مووشیان خۆشتر ده‌بمه‌ خاوه‌ن
 مندآل.

ئه‌و له‌ دلی خۆیدا ده‌یگوت: خوا بکا به‌ دلی (ئیبیتسام)ی بکا و کۆرپه‌که‌مان
 کوپ بئ، منیش دلی ناشکینم ناوی لێده‌نیم (پشتیوان). هه‌م دلی ژنه‌که‌م
 خۆش ده‌بیت و هه‌م منیش له‌ دوا‌پۆدا خۆنگرو ئیستاش پشتیوانیکم ده‌بیت.
 من له‌ به‌ر ژنه‌که‌مه‌ وا ده‌لیم، ئه‌گه‌رنا یه‌ک به‌ خۆم کچم پئ باشتره‌، کچ بۆ
 دایک و باوکی له‌ کوپ میهره‌بانتره‌، ئه‌وه‌ته‌ من کوپم چ ئاگام له‌ دایک باوکه‌،
 که‌چی خوشکه‌کانم خزمه‌تیان ده‌که‌ن. هه‌روه‌ها ئه‌و بیرری له‌ داهاتووی خۆی
 ده‌کرده‌وه‌ ده‌یگۆ: ته‌مه‌ن و تاقیکردنه‌وه‌یه‌کی ئه‌وتۆم ده‌ستکه‌وتوو به‌توانم تام
 و چێژ له‌ ژیا‌نی ئاسایی وه‌ریگرم له‌ سه‌ر پێی خۆم به‌ باشی بووستم، له‌
 سه‌ر ده‌ستی باشت‌ترین مامۆستای ئه‌م شاره‌ فێره‌ خۆینده‌واری بوویمه‌، ئه‌
 پێگه‌ی تاقیکردنه‌وه‌ی ده‌ره‌کی هه‌ردوو قۆناغی سه‌ره‌تایی و ناوه‌ندیم به‌ ژۆر
 باشه‌ بریوه‌، خولی به‌هێز بوونیشم بینیوه‌، ئه‌وانه‌ هه‌مووی له‌لایه‌ک، له‌لایه‌کی
 دیگه‌ش بوویمه‌ توجا‌پاشی ئه‌م شاره‌، ده‌یان کرێکار و کۆله‌لگر به‌ کار و باری
 من خه‌ریکن و له‌ پێگه‌ی کاره‌کانی منه‌وه‌ ژیا‌نی پۆژانه‌یان ده‌گوزهرێن، من
 خۆم کرێکاری و کۆله‌لگیرم ژۆر کردوو، هه‌ست به‌ مه‌رگه‌ساتی ئه‌وان ده‌که‌م،
 وه‌کو هه‌موو خاوه‌ن کارێک نایانچه‌وستیمه‌وه‌.

ئیبیتسام جگه‌ - له‌ خۆشه‌ویستی - ده‌یویست به‌ دوو هۆکار، به‌ دوو پێگا،
 به‌ دوو په‌یوه‌ندی به‌ هێز کارۆی به‌ خۆی به‌ستیته‌وه‌ - سامان و کۆرپه‌که‌ی
 -هه‌ریه‌که‌ له‌ (ئیبیتسام و سامان و کۆرپه‌که‌ی) به‌ گوێره‌ی ئه‌و پێژه‌یه‌ی کارۆ
 له‌ دلی خۆیدا بۆی دانا بوون، خۆشه‌ویستیه‌که‌ی کارۆیان به‌ سه‌ردا دابه‌ش
 بیه‌و، هه‌ریه‌که‌یان چه‌ندی به‌رکه‌وتبوو به‌رنه‌که‌وتبوو، ئه‌وه‌ نه‌هێیه‌ک بوو له‌
 ناو دلی کارۆی دا بوو.

هه‌ردووکیان شه‌وان له‌سه‌ر سیسه‌مێکی دوو نه‌فه‌ری پێکه‌وه‌ ده‌نووستن،
 له‌و ژۆره‌ی لێی ده‌نووستن فاقوسێکیان وه‌ک یه‌ده‌گ دا نابوو، شه‌وانه‌ ئه‌و

فانتوسه یان زور کز ده کرد، نه گهر کاره با بکوژابویه و بۆ شه و ی بهر پیتی
خویان ببینن فانتوسه که یان به کار ده هیتا، زۆریه ی شه و کانیش بۆ ده ست به
ئاوگه یانندن یان ههر پیتیستییه کی دی جاریک دوو جار له خه و هه لده ستان.
ئه و شه و دوا ی نیوه ی شه و بوو، ئیبتیسام له خه و هه ستایه و تاریک بوو،
چاوی به ته وای کرده و تروسکاییه ک پۆناکی نه دیت: ئای خودایه، ئه م شه و
کاره با کوژاوه ته و، له بیریشم چوو سه ر له ئیواره فانتوسه که پر نه وت بکه م
کوژاوه ته و.

ژنه دلی به روه ستی نه دا میرده که ی له خه و پاپه پیتی، له لایه کی سیسه مه
ته خته داره که چوو خواره و، هه رکه چوو خواره و و چه ند هه نگاوێک
پۆیشت بوو ته قه ته ق و هۆپه هۆپ، کارۆ به ناگا هات، به لام له بهر تاریکی
هیچی نه دیت، ئه و پیتی وابوو پشیله یه و خۆی به چه ند که لوپه لێکی ناوما ل
دادایه، چه ند جاریک ده نگای داو خته ختی لێکرد، که چی بوو هه واره هاواری
ئیبتیسام: کوپه کارۆ بمگه یی ما لیم کاول بوو.

کارۆ له ناو تاریکایی ژوو تاریکه که دا ته نها به هاوار هاوارو جووله جوولی
ئیبتیسام، زانی له چ لایه که و له کوئی گیرى خواربوو، به ده ست کوتان
خۆی گه یاندى و قیتی کرده و، له باوه شی گرت، دلی دایه و، هه یچیک له مانه
بۆ ئیبتیسام سوودی نه بوو. گریا، گریانیک نه بۆ باوکی و نه بۆ دایکی و
گریا بوو، نه دلدا نه و نه باوه ش تێوه رینان و نه ماچه کانی کارۆ هه وریان
ده کرده و. کارۆ به ره و فانتوسه که پۆیشت، پایشه قاند تری نه وتی تیدا نه بوو،
به په له هه ندیک نه وتی تیکرد و دایگیرساند. به باشی سه یری ژنه که ی کرد،
شه و ی ئه و نه یده یویست به چاوی خۆی بینى. پارچه خوینی سووری زور
تۆخ، پارچه گوشتى ده له مه ی خویناوی، ئه ویش گریا، بۆ خۆی نا بۆ دلی
پر زامی ژنه که ی گریا. کارۆ تێگه یشت کار له کار ترازاوه و گریان دادیان نادا،
سه ری برده بن گوپی ئیبتیسام و پیتی گوت: با ناشوکرى نه که یین، دیاره
کاری خوایه، گرنگ نییه دووه میشى بۆ خۆی برده و، خه می لێ مه خۆ، ئه و
پۆیشت ئیمه هاوین، ئه و (پشتۆ) یه ش نه بی یه کیکی دی ده بی.

سالی (۱۹۶۰) بوو، نانی ئیواره یان خواردبوو، هردووکیان - ئیبتیسام و کارو - له بهرامبهردیتنۆکی ناو هۆلی مالی خویان به نارامی دانیشتیبون، کارو ناوه ناوه راپه نینیک به جهستهیدا دهگهراو پاده جفری، چاوه بلاجکتورییهکانی بۆ دیتنۆکه که و گوئییه که رویشکییهکانی بۆ بلاوگوئییه که راگرتبوو، ههستیسی بۆ هردوولا دابهش کردبوو: ئهوه دهنگ و باسی کاتژمیر (۱۰) له بهرامبهردوکیاندا تیپهپی، کهچی ئه و بپیاره ی باسی دهکه ن نه خویندرايه وه.

کارو بیزاری و نارهزایی دهرده بپی. بیرى وهکو مهشکه ی دۆی دهه ژاو چهوری نه دهگرت: دیاره هه ر گوته گۆت بوو.

پستیک (ناخ) هه ناو سینگ و بهرۆکیان گرت، ناخهکان وهکو ته سییحی سه دو یهک قلی تۆبه کاران داوه که ی پسائی، قل قل دهرده په پینه دهره وه: خۆزگه قهت ئه و مه لا نازداره م نه دیتبوايه و نه مناسیبوايه، ئه گه ر نه مناسیبوايه ئه وهنده خهفه تیشم بۆ نه ده خوارد.

ئیبتیسام هه ندی قرتی بۆ میرده که ی هینا: من دهچمه ناو ناندینه که، هه ندی پێژه و پێژه مه یه جیبه جیتی ده که م، تۆش هه تا من ته واو ده بم ئه و قرتیه بقرتینه و خۆت خه ریک بکه.

کارو له ژنه که ی مۆر بووه وه: هه ر ئه م چه نگه؟ ئه و قجی و فجیه ت له چییه؟

__ پیاوه که شه و درهنگه، هه ر با ی خۆ خا فلاندنم بۆ هینا ی... ژنه گوتی.

__ ژنه که دهرگاخن ی مه پدۆشیک بریشکه مان هه یه، بۆ به قنیات ده مده یی؟!.

ژنه چه نگنکی دیکه شی له ناو په شه ده مبه شه که به جوانی هه لفرچاند، بۆی هینا و جامیلکه یه کی بۆ پې کرد.

کارو قرتی قرتی ده کردو له مه ودا یه کی داخراویشدا ده خولایه وه، ته نیا یه ک پرس میشکی داگیر کردبوو: هه تا سعات دوا زدهش داده نیشم، ئه گه ر بی ت و ئه و بپیاره ی و زاره تی مه عاریف بییستم، ئاد بی ت به یانی بچه مه میدانی ئاژه لفرۆشان، مینگوینیک یان هه ر کوشتییه ک بکرم و بیکه مه خیر.

هه نده ی نه برد ده عبای بیزاری به ره به ره گیانی ده خوارد، باویشکیکی قوول وه ختبوو هه ردوو کارپێژی له بار یه کدی دهریه پیتی، چاویشی لیرو وێر بوون: باشتر وایه سه ریک به دهره وه دا بگرم، با ییکم لی بدا و خه وه که م بپه وینمه وه.

شه‌ویکی تاریکی سامناک و ترسناک وه‌کو زاره‌تره‌کی گۆرستانه‌کان، په‌شه‌باییکی ساردی سهر به‌فری کو‌یستانه‌کان، هه‌وړیکی تیری کورته بالایی تازه‌زای وه‌کو په‌شمالی شوانکاران به‌لام به‌بئ چپخ و سنگ و ئه‌ستونده، هه‌وره‌که وه‌کو بۆمبا ئه‌تۆمیه‌که‌ی سهر هیرۆشیمایا بلآچه‌ی دا و ته‌قییه‌وه . به‌هۆی وژه‌ وژی با و خوړه خوړی باران ههر پښه‌کی کرده دوو، خیرا خۆی له ژووره‌وه نایه‌وه . سه‌یری کرد لووره لووری بایه به‌هیزه‌که شاشه‌ی دیتنۆکه‌کی په‌ش هه‌لگه‌پاند و سه‌رو سیما و ده‌نگی بیژه‌ره‌که‌ش له ناو با و باراندا خنکا، ده‌نگی بلۆگو‌یه‌که‌ش بووه نووسکه نووسک و خنخناگی گیرا . کارۆ وه‌کو ده‌بده‌به، وه‌کو میژل‌داننیک‌ی پر پف کرای پف هه‌لما و پلت لئ بدابوایه ده‌ته‌قی: وه‌ختی ئه‌م هه‌وره په‌شه چلکنه‌ی بوو !! ئه‌م بایه هیوا به‌رو گورچکبه‌ له کوئ بۆ من په‌یدا بوو !!؟ ئای ناوچه‌وان نایکه‌ی .. کارۆ به‌ سه‌رسوړمانه‌وه پرسپاری له ئاسمان ده‌کرد . هه‌ردووکیانی کوژانده‌وه، برێشکه‌که‌ی به‌جامیلکه‌وه هه‌لگرت و له شویننیک‌ی به‌رزی دانا، به‌رماوه‌ی قرتاندنه‌که‌ی کۆکرده‌وه و بریدییه ناو زیل‌دانی ناندینه‌که، ههر له‌ویش دم و ددانی خۆی جوان شوست . به‌ره‌و خه‌وگه‌که‌ی پۆیش و خۆی دواند: مرقۆی ئارام نه‌گر وه‌کو چرایه‌که نه‌وتی لئیرپایی، با په‌له‌ی نه‌که‌م ههر برپاریک هه‌بیت پۆژنامه‌کان بلآوی ده‌که‌نه‌وه .

دوای زپخه‌ویه‌کی زۆر و ئه‌م ته‌نکیش و ئه‌و ته‌نکیشکردنیک‌ی بیزارکه‌رو هه‌راسانکردنی سه‌رجییی ژنه‌که‌ی و چه‌ندین خه‌ونی که‌س نه‌دیده، به‌یانی زوو له خه‌و هه‌ستا، چووه ده‌ره‌وه و خۆی گه‌یاند هه‌و باخچه‌که‌ی هه‌وشه‌که‌یان، سه‌یری ئه‌م لاو ئه‌و لای ئاسمانی کرد له دوو سئ مله هه‌وری زیوی دوور به‌ دووری زیاتری نه‌دیت . چه‌پک‌یک تیشکی خۆر به‌لادیواری هه‌وشه‌که‌وه خۆی هه‌ساندبووه‌وه، هه‌وا به‌ نه‌رمی گه‌لای داره‌کانی ده‌جولاند و پشتی خویشی به‌ هه‌مان لادیوار ده‌خوړاند . نه‌ ئه‌و پۆژه‌و نه‌ چه‌ند پۆژیکیش دواتر شوینه‌واری ده‌نگ و باسی ئه‌و برپاره دیار نه‌بوو .

مانگه‌کانی ئه‌و ساله له به‌رچاوی کارۆ به‌ پښی میرووله ده‌پۆیشتن، ناوه ناوه ده‌نگ و باسی برپاره‌که ده‌که‌وته سهر زاری هه‌ندئ که‌سه‌وه و ماوه‌یه‌کی زۆریش ده‌که‌وته بن به‌ردی . به‌یانییه‌ک بۆ ئه‌وه‌ی دوکانه‌که‌ی بکاته‌وه له مال چووه ده‌ره‌وه، له رینگا چاوی به‌ چه‌ند پۆژنامه‌یه‌که‌دا گئیرا، سه‌ره‌تا سه‌یری مانشیته‌کانی کرد، له یه‌ک‌یک له پۆژنامه‌ی رسمیه‌کان به‌ مانشیتیک‌ی گه‌وره برپاره‌که نووسرا

بوو، خوار مانښته کښی به تـهـواوی خوینده وه، خـنـی خـنـی له جـیاـتی بـرواـته دوکانه کې به په له گه پایـه وه مالـه وه، پوژنامه کې دایه ژنه کې نه ویش به ته وای خویندیه وه، ژنه سـهـری سوړما، به میړده کې گوت: چوڼ ده بـیـ مه لا بینه ماموستای سـهـره تایی؟ نه وانه ئلف و بیی مه لایه تیان خویندوه، خو دهر ووناسی و ړنگا کانی وانه و تنه وه یان نه خویندوه.

کارو خوی له ژنه کې تووړه کړد: خویندویانه نه یان خویندوه کاری ئیمه نییه، حکومت خوی ده زانی چی ده کاو چی ناگا، نه وانه زیان و گوزهرانی کول مه رگیان زور دیوه، چاویان له دهستی خه لکی خیره مند بووه، ئیستا نه حکومت ته لییان به ناگا هاتوه ده یوئ قهره بووی پابردویان بـو بکاته وه، پتویسته ده ستخوښی له م بریاره بویره ی حکومت بکین نهک تانه ی لییده یـنـ.

گرنگترین شت لای کارو نه وه بوو ده یویست به هوی دهر چوونی نه و بریاره پوژی تاقیکړنه وه مه لای بیینی: نه وه باشتـرین دهر فـته ده توانم مه لای بیینم، له هـمـان کاتدا منیش له گه ل مه لای خو م تاقیکه مه وه یان دهر ده چم یانیش تیده چم. هـخوښی دلـی خوی ده دایه وه: له هـنـدئ له و مه لایانم زیاتر خویندوه بو دهر ناچم؟

که میک دوش داما دواتر بیرى کړده وه: نه و نه ئینییه ی خو م ئیستا لای ئیبتیسام نادریکنم، بو دواى تاقیکړنه وه که هـلـیده گرم، نه گـهـر دهر چووم وهک کاریکی سهرسور هیته سهرسامی ده کم.

ئیبیتیسام تیی گه یشت بو هـنـده سهرسه ختانه بهرگری له و بریاره دهکات و به په وای ده زانی:

__ هـنـاسـم خـو نه و بریاره مه لای براده ریشت ده گریته وه؟

__ نه دی چوڼ نایگریته وه.

له بیرکړنه ویدا که شپـرزه ییه کی پتـوه دیار بوو، له هـنـگاوه کانیدا که هیشتا دیار نه بوو بو کوئیان بهاوئ، دیار بوو گوریسکی شکانی و پاکیش پاکیشیک له میشکیدا هـبـوو. وینه کونه کانی ته مه نه مرگه ساتییه کې، شـهـش سال له مه ویر له ناخ و میشکیدا سراپوونه وه، که چی وینه ی مه لا شاشه ی کامیترای میشکی به ته وای پر کړد بووه وه و نه ده سراپه وه، هـرچـنـده پلی داده گرت و لاده چوو، به لام که پلی لاده برد په کسر ده هاته وه: عه جیب غریب، ته نیا نه م وینه کونه له نه لـبـوومـی یادگار ییه کانم وا چه سپ بووه، نه لاده بری و نه ده سړیته وه.

چا که کانی مه لای ده ژمارد: یهک، دوو، سئ، چوار، پینج. هه تا (ده) ی ژمارد، له وئ پاوه ستا و بیرری کرده وه: مه لا نه بوايه له کوئ به م پۆزه ی ده گه یشتم، نه و ریگای بۆ خوشکردم، چه و پۆژی کرد، په ستایه وه، قیرتاوی کرد، من به خۆم و به عه ره بانه که م نه مه زانی چون پێیدا بپۆم، قوورت و کۆسپم تێدا دروست ده کرد، نه و هانده رو هاوکارم بوو، شاره زابوو قوورتی پرده کرده وه و کۆسپی لاده برد به لام ئیبتیسام بووه هۆکار بۆ نه وه ی به ته وای فیره خوینده واری بيم و قوناغه کانی خویندنیس بېرم، نه و باشتري مامۆستای بۆ گرتم، مامۆستا کان له تاقیکردنه وه ی دهره کی به شداریان پیکردم سه ریش که وتم، ئیستاش دهره تیک هاتۆته پیش بۆ نه وه ی له گه ل مه لاکان تاقیکردنه وه نه نجام بده م، دلنیام له وه شدا سه رده که وم، ناشی پۆلی مه لای نادیده بگرم، نه ویش زۆر شتی مه لایه تی فیکردم، که واته له سه رکه و تنه که مدا به شیک له پۆلی نه ویشی تێدا به . نه و تاقیکردنه وه یه دهره تیک ده گمه ن بوو بۆ نه وانه ی له بوا ری مه لایه تییان خویندبوو، یان نه وانه ش که خوینده واری باشیان هه بوو، بۆ به نه نجامه یان دنی نه و مه به سته ش به ره له وه ی تاقیکردنه وه که نه نجام بدرئ خولیکی په روه رده ییان بۆ کردنه وه، که چند وانه یه کی وه کو ئاین و زمانی عه ره بی و کوردی تێدا ده خویندرا، دوا ی بینینی نه و خوله تاقیکردنه وه یان نه نجام دده ا، نه وه ی سه رکه و توو بوايه ده بووه مامۆستای سه ره تایی. له ماوه ی نه و خوله دا، کارۆ له جیاتی دوکانه که ی بکاته وه، به شداری له و خوله په روه ردیه ده کرد، به لام زۆر خه می ده خوارد مه لا له و بنکه یه نه بوو که نه و تێدا به شدار بوو، نه شی ده زانی بنکه ی دیکه له ناو به غدا هه یه مه لا له وئ به شدار بووه. دوا ی خوله په روه رده ییه که پۆژی تاقیکردنه وه ش دیاری کرا. به یانی پۆژی تاقیکردنه وه که بۆ نه وه ی زووتر خۆی بگه یه نیتته شوینی تاقیکردنه وه که، کارۆ له گه ل (با) له کێپرکێ دا بوو، هه رچه نده نه و نه یده زانی مه لا له بنکه یه کی دیکه خوله که ی بینیه، به لام شتیک ختخته ی دده او له مێشکی ده یخویند که مه لا دیته نه و تاقیکردنه وه یه. چند مه تریک دوور له هۆلی تاقیکردنه وه که خۆی خسته په نا ستوونیکی کاره با، نه و نیازی وا بوو: هه رکه مه لا به م ناوه دا هات له نا کاو گوپی ده که مئ و باوه شی تپوه ردینم، نه و شاگه شکه و منیش خه نی ده بم.

له پر چاوی به ده موچاوێکدا چه قی، تئیراما زانی نامۆ نییه: نه و بروی چپی داسووی و برژانگی قه لداسی و چاوه کانی دوو ژیر پیا له بوون، مه وه زو

تیکچه قیوو به خۆوه بوو، که ده پۆی پمپه ی پپی ده هات، له ته مه نی سی و پینج سالی دا بوو، پرچیکی نه گهر بلیم ماش و برنجی له وانه یه زۆر ورد نه بم، نه ره شیکێ زۆر رهش و نه سپیش بوو، نه گهر بلیم بۆر بوو له وانه یه له وه شیاندا به هه له دا چووبم، که واته با بلتین بنه وشه یی بوو.

شاده نوژی کرده سپانه و له بنا گوئی خۆی چه قاند، دوو سی جار بایدا و بورغیه کانی که لای پیکردنه وه: هه مان بچه، به لام وه کو په یکه ریکی بووده لای نیمچه زیندوو دیته بهر چاوم، کوا به ژنه به رزه که ی؟ چه مایته وه. کوا ته به شه پانه که ی؟ پووج بوو ته وه. کوا پرچه بۆره ده نک ده نک برنجیه که ی؟ دیاره ئو سته مکارانه ته نها ده نک ماشه کانیان به مووکیش دهر کیشاوه.

ئو مام سه برۆکه بیانه به ره به ره ده هاته پیش، (کارۆ) ش وه کو ژووژک زیاتر خۆی گرمۆله ده کرد، سه ری ده برده ناوه خۆی و ده ری ده هینا، له په نا ستوونه که چاواچاوانتی له گه لدا ده کرد: نه گهرچی گوپالیکیشی به ده سته وه یه و پتوه ی ده روا، به س قهت چاوم درۆی ناکا هه ره وه.

وهک ئه وه ی له گه شتیکی گهرانی دوورو دریزدا، له پر گه یشتبیتته شوینی مه به ست و دیمه نه جوانه که سه رسامی کردبیت، نهک هه ره سه رسام شاگه شکشی کردبیت: ئای له و پیکه وته له ناکاوه سه یه ری، چه ندین پیکه وتم تاقیکردمه وه سوودی نه بوو، قهت بهروام نه ده کرد دوا ی شش سال دابپان و چاوه روانی، پۆژیک له پۆژان چاومان به یه کدی ده که ویتته وه.

به خه نده یه کی شه رمنانه ی له رزۆک مه لا باوه شی بۆ کرده وه و یه کدییان کوشی، ته باره ی ده موچاوی یه کدییان به ماچان دروینه کرد، جۆگه له ی نه شکه نه رم و گهرم و سویره کانیان، له خۆشی به یه کدی گه یشتنیان، به سه ره قه لبه زه ی گه رده نیاندا ده بوونه تافگه و به پیده شتی سینگیاندا شوپیده بوونه وه

مه لا نه یه توانی له سه ره پتیان پابه سستی، ئو له ته نیشت ستوونه که چوار چه مکێ و (کارۆ) ش له به رامبه ری پیکه وه دانیشن، مه لا له و ی پرسی: زۆر گۆرا ی؟

__ مامۆستا من یان تۆ؟ کارۆ وه لامی دایه وه

__ تۆ به سۆرو به لی، منیش به سیس و پووتی مه لا وا ی گوت.

کارۆ دیسان باوه شی بۆ کرده وه و ماچی کرد: توخوا وا مه لئ، من به دیتنی تۆ گه شایمه وه.

__ ئىستا چى دەكەى لە كوئى؟ مەلا لە كارۆى پرسى.

كارۆ بە گەشبینى و پىكەننەو بە مەلاى گوت: لە ساپەى سەرى تۆو مەن لەو پەپى باشى دام، مەن بوومە ئەو مانگە تەبەش پانەى لە ئاسمانى ژيانى تازەمدا دەدرەوشىمەو، ئىستا چەندىن پایەى بینای ژيانى بەختەوهرىم هەيه، ژىنكى ژىر، مالىكى ئارامى وەك بەهەشت، پارەو سامانىكى زۆر، مەشكىكى پىر لە بىرۆكەى تازەگەرى و خاوەن بېوانامەى خویندن هەموو خەمەكانیان لە بىر بردیمەو. ئىستاش ھاتووم ئەم تاقىكردنەوہى ئەنجام بەدەم بە پشتیوانى خودا مەن و تۆ دواى ئەم تاقىكردنەوہى بېوانامەى مامۆستایەتى وەرەگرین و پىكەوہ دەچینە يەك قوتابخانە.

مەلا بەقسەكانى كارۆ زۆر دلخۆش بوو، ئەویش دلى خۆى بۆ كردهوہ: بىرام شەكرەوى قسەكانت هەموو تالى و تفتەكانى شیرین كردم، خودا بە سافىلەكى خۆتى لە گەلدا كردى، ئىنشائەللا سەد ئەوہندەشت زیاتر بداتى بەلام شتىك هەيه حەزەكەم بىزانى، تۆ وا زەن نەبەى لە مەشكى خۆم دەرم كردى، بەيانى كە لە خەو هەستام تۆ پۆشستبووى، هەر ئەو پۆششتەت بوو نەمدىتەوہ، بۆ بەيانى و بۆ دوو بەيانىش نەگەراپەوہ، شەپزە بووم و شەلەژام، نەمزانى ئەو نەگەرەنەوہىت بە ئەنقەست بوو، يان دەستىكى پەش بەرەو نەھامەتى پاكىشەى، چەندىن نەخۆشخانە و پۆلىسخانە بە دواتدا گەرام، چەند پۆزىكىش سەردانى ئەو بازارەم كرد كە كارى عەرەبانچىبەكەت تىدا دەكرد، دەشمزانى لە كام شوین رادەوہستای زۆر چاوم بەویشدا گىرا، تا ئەو شەوہش كە سىخوړو چەلاوخرەكەى پاشا بە گرتنى دام هەر كۆلم نەدەداو بەردەوام بە دواى سۆراغىكتدا دەگەرام.

__ ئەو سىخوړە بەدفعە چ ناپەسندىك بوو؟ كارۆ دەبويست خۆى دلنیا بكاتەوہ بزانى دەرویش پەحیمە يان نا.

زەنگى دەستپىكردنى تاقىكردنەوہ و چوونە ژوورەوہى ناو ھۆلەكە لىيدا، پرسىارەكەى كارۆ بە بى وەلامى يەقین ماپەوہ، نەيان توانى سەرىردەى ژيانى ئەو شەش حەوت سالا لە يەكدى دوورەى خۆيان بۆ يەكدى تەواو بكەن، هەر ئەوہندە پىراگەيشتن بلىن: دواى تەواوبوونى ماوہى تاقىكردنەوہكە يەكدى دەبيننەوہ.

كارۆ زۆر بەپەلە تاقىكردنەوہكەى ئەنجام دەدا، بۆ ئەوہى پيش مەلا تەواو بىت

و چاره‌پرسی بکات پټکه‌وه برېږن. که هاته دهره‌وه چهند که سیکی زپته‌ی بینې، به جلی نه‌فندیاتی و ده‌مانچه‌یان له‌به‌ر قایشی پانتول له به‌ر ده‌می هوله‌که بیاسه‌یان ده‌کرد، پیکایکی پر پولیس‌ش هینرا بووه ناو‌ه‌وشه‌ی شوینی تاقیکردنه‌وه‌که، نه‌و پټی و ابوو بۆ پاراستنی تاقیکردنه‌وه‌که هاتوون، ویستی له شوینکی ناو‌ه‌وشه‌که پابوه‌ستی، که چی چه‌کداره‌کان ئاماژه‌یان بۆ کرد برواته دهره‌وه، له گه‌ل چوونه دهره‌وه‌ی سهره‌دیقانی و قوته قوتیکی گومان‌او‌ی بینې: نه‌وه درویش ره‌حیمه لیره چی ده‌کات !!؟؟..... به سهرسوپمان و شله‌ژاوییه‌وه کارو له خوی پرسې.

ویستی بچته لای و بیدوینی، نه‌و خوی لښ شارده‌وه، چاوی به‌ملا و به‌ولادا گپرا نه‌ب‌د‌زییه‌وه، له ته‌نیشت هه‌مان ستوونی پیتشتی کاره‌با پاره‌ستا، پاره‌ستا به‌لام دل‌ی کوته کوت و پنگه پنگی بوو، له‌به‌ر ئاسمان پاراپه‌وه: نه‌و هه‌موو چه‌کداره‌و قوته قوتی نه‌و سیخوپه به‌د‌فه‌ره !! یا سه‌تار سه‌ترمان بکه‌ی. دوا‌ی چهند خوله‌ک‌یک چلیک زه‌یتونی له ناخی خویدا پواند: ده‌ی هیچ نییه با نه‌و سه‌گه هه‌ر به‌چی، مه‌لا خوی خاوه‌نی نه‌م شو‌پشه مه‌زنه‌یه، به خورگ‌ری و برابه‌تی کوردو عه‌ره‌به نیشتان په‌روه‌ره‌کانی وه‌ک نه‌و، نه‌م شو‌پشه‌ی هه‌ژوان به‌رپا بوو.

دوو دل‌یه‌ک پاله‌په‌ستوی خسته سهر می‌شکی و له که‌له‌یدا دهرچوو: نه‌و برابه‌تییه زور زه‌حمته، هه‌ر ئیمه‌ین به برایان دهرانین، نه‌وان له ده‌ویان دهرناچی، نه‌وان خویان به برا گه‌وره دهرانن، برا گه‌ورایه‌تیشیان بۆ چه‌وساندنه‌وه‌ی ئیمه‌یه، نه‌ک برابه‌تی پاسته‌قینه. ئیمه‌ش نه‌گه‌ر حکومه‌ت و سه‌روکی خومان هه‌بوايه و له خومان بوايه که‌س نه‌یده‌توانی بمانچه‌وسیتنه‌وه، نه‌یان ده‌هیتشت برسی بین پارووی نان‌یان له ده‌وی خویان دهرده‌هینا و ده‌یان خسته ده‌وی ئیمه، نه‌و سه‌روه‌ت و سامانه‌ی سهر زه‌وی و ژیر زه‌وی بۆ خومان ده‌بوو، هه‌مووی دادپه‌روه‌رانه به‌سهر برسی و هه‌ژاران به بڼ جیاوازی دابه‌ش ده‌کرا.

ئاخیکی خه‌مناک له هه‌ناوی دهرپه‌رې: وا بزانه‌م نه‌وه‌ش هه‌ر خه‌یال و خه‌ونی خوشتره‌که‌ی نه‌وانه، به‌شهر هه‌ر به‌شهره، چ عه‌ره‌ب، چ کورد، چ فره‌مه‌سۆن. نه‌وه درویش ره‌حیم به ناو کورد نییه، وه‌کو ماری ناوه ناوه سهری قیت ده‌کاته‌وه و ده‌فیشینی، کفه کفمان به ده‌وریدا ده‌کا و ده‌یه‌وی دهره‌ف‌تیک بره‌خسې، نه‌و زه‌هره‌ی له هه‌ناوی دایه به سه‌رماندا بېرژینی.

ناؤمیدییه کی زۆر گهره دلتهنگتری کرد: هر ئه‌وو هه‌زارانی وه‌ک ئه‌و، له‌وانه‌ی له‌ پشته‌وه‌ را پیمان بۆ دوژمنه‌کانمان ده‌کێشنه‌وه‌، ده‌بنه‌ کاربه‌ده‌ست و ده‌مانچه‌وسێننه‌وه‌.

ئه‌و خه‌ریکی ئه‌و هه‌وێنه‌ بوو مه‌لا به‌ویدا پۆیشت، به‌لام چ پۆیشتنیک؟! له‌ ناو پیکاییکی پێ پۆلیس ده‌ستی که‌له‌چه‌ کرا بوو، چهند چه‌کدارنکی چاکه‌ت و پانتۆل له‌ به‌ریش ده‌وره‌ یان گرتبوو، مه‌لا سه‌ری به‌رز کرده‌وه‌، هاواری کرد: به‌ تۆمه‌تی به‌شداری کردنم له‌ پشێویه‌که‌ی شاری که‌رکوک سیخوپیکی مائی پاشا دیسان درۆیه‌کی شاخدارێ بۆ هه‌لبه‌ستام و به‌ گرتنی دام.

دوو سێ شه‌ق و شولاقیان له‌ سه‌رو گۆیلاکی دا و کرپان کرد... کارۆ بۆ ئه‌وه‌ی بزانی بۆ کوێی ده‌بن، به‌ په‌له‌ تاکسییه‌کی به‌ کرێ گرت و به‌ دواياندا پۆیشت، که‌چی له‌ ناو شه‌قام و کۆلانه‌کانی به‌غدا بزد بوون.

دوای ماوه‌یه‌ک له‌ یه‌کێ له‌ پۆژنامه‌کان بانگه‌وازیکی وه‌زاره‌تی مه‌عاریفی عێراقی به‌رچاو که‌وت، خۆیندیوه‌ -بانگه‌وازیکی بۆ ئه‌وانه‌ی به‌ مه‌به‌ستی دامه‌زراندن وه‌ک مامۆستا له‌ سه‌ر میلاکی وه‌زاره‌تی مه‌عاریف داواکارییان پێشکه‌ش کردوه‌، سه‌ردانی دیوانی وه‌زاره‌ت بکه‌ن - کارۆ له‌ هه‌مان پۆژی دیاری کراودا سه‌ردانی وه‌زاره‌تی کرد، لیستی ناوی ده‌رچووه‌کان و ده‌ره‌چووه‌کان به‌لادیوارنیک هه‌لواسرابوو. مه‌لاش یه‌کیک بوو له‌ ده‌رچووه‌کان، به‌لام له‌ ته‌نیشتی ناوه‌که‌ی چهند تیبنیییه‌ک نووسرابوو. کارۆ هه‌رچهنده‌ زۆر خه‌می خوارد به‌لام بێ سوود بوو. فه‌رمانی کارگێری دامه‌زراندنه‌که‌ی وه‌رگرته‌وه‌ و که‌رايه‌وه‌.

له‌ ڕێگای که‌رانه‌وه‌یدا نه‌رمه‌ بایه‌کی له‌ خۆبایی بوون، یان خۆ به‌ شت زانین، پوخساری باوه‌شین ده‌کرد و ده‌یگه‌شاندوه‌: ئه‌وه‌ منم گۆچانم کرده‌ پێنوووس؟!.. که‌س نه‌بوو وه‌لامی بداته‌وه‌، خۆی وه‌لامی خۆی دایه‌وه‌: به‌لێ ئه‌وه‌ منم، عه‌ره‌بانه‌که‌شم ده‌که‌مه‌ ماشێن، هر ئه‌وه‌ ده‌مینێ بآلم لێ برسکێ و بفیم.

چهند مه‌تریک به‌ره‌و مآله‌وه‌ پۆیشت ساتمه‌یه‌کی کرد په‌شیمان بووه‌وه‌، خۆی به‌ خۆی گوت: ئه‌دی دوا تر؟ نه‌که‌ی کارۆ نه‌که‌ی، دواتر له‌ جیاتی بفی ده‌تپی.

هۆشی که‌راندوه‌ که‌له‌ی، هه‌ندیک با ی له‌ خۆ به‌ردا: با لمووژم نه‌شکێ، هه‌مووی ده‌ستکه‌وتی من نییه‌، نازانم سوپاسی کێ بکه‌م؟ با یه‌که‌م خودا بێ، دووهم مه‌لا، سێیه‌م ئیبتیسام، ئینجا ناوچه‌وانی خۆم.

له‌ جیاتی یه‌کسه‌ر بگه‌ڕێته‌وه‌ مآله‌وه‌، هر له‌و شوێنه‌ی لێیبوو بایدایه‌وه‌ و به‌

سواری تاکسییه ک چوو مه یدانى ئاژه لفرۆشان، دوو میتنگوینى گه وری کړی و له پیکا بیک بۆیان بارکرد: یه کتیکیان بۆ ئه وخیږه ی بۆ بوونم به ماموستا له خۆم گرتبوو، ئه وی دیش بۆ دیتنى مه لای.

فرمانى کارگيرى دامه زانده که ی کرده دوو پارچه، پارچه ی یه که م ده قى برپاره که ی تیدا نووسرابوو له ملى کوشتى یه که مى کرد، لیستى ناوه دامه زیندراوه کانیشى، که له خواره وى فرمانه که نوسرا بوو، له ملى کوشتى دووه مى کرد، یه که م جار میتنگوینى یه که مى برده ژووره وه ئینجا دووه م، ژنه کاغه زه که ی له ملى ئاژه له که پچراند، خویندیه وه پتى سه یر بوو تیتینه گیشته: ئه م پارچه کاغه زه چیه؟ من وامزانى کیش و نرخى ئاژه له که ی تیدا نووسرايه. — ده سه یری ئه م پارچه یه ی ملى دووه مىش بکه .. کارۆ پتى گوت.

ژنه پارچه ی دووه مىشى لیکرده وه، یه که به یه که به ناوه کانداهات و خویندیه وه، هه رتوو پارچه ی به یه کدیه وه نووساند، دیسان خویندیه وه، له پر مه ی گریانیدا، به هۆی گریانکه نه نیا یه ک وشه ی بۆ ده رنه بریا.

کارۆ بووه لاولاوه و به قه دیه وه نووسا، هه ناسه ی به هه ناسه یه وه نا: له جیاتى پیکه نى و پچیک شایى بکه ی، ده گریتى و لشمه لشمه ده که ی؟ — گریان و لشمه لشمه دلخۆشیه هیا تم .. به قورگى پر به گریان وه به کارۆ ی گوت.

— ئه و دلخۆشیه ی ئیستامان هه مووی به یری په نجى هه ول و ماندوو بوونى تویه، به هونه یری تۆ نه بوایه قهت نه ده گیشتمه ئه م پۆژه خۆشه ی .. کارۆ پتى گوت. — هه ناسه م نه هونه یری منى تیدایه و نه هى که س، خۆت ئاماده باشیت تیدایه، زانست هیه جۆره تویه کى نییه بیخاته ناو میشتک، ئه و ته نها تویه کانى ناو میشتکى خۆت ئاو ده دا و ده یوینى و ده یگه شینى و پینیده گیینى .. ئیبتیسام ئه و وته ی به وى گوت له کتیبان خویندبوویه وه

— قسه کانت به شه کر بن، به لām ئه گه ر بایه خدان و چاوه جوانه کانى تۆ، ئه لف سه رئا ی مه لای نه بوونایه، ده بوایه هه تا ده مر م هه ر عاره بانه م رابکیشایه ... ژنه ناوچه وانى پیاوه ی ماچ کرد:

— ئه دى حیساییکیش بۆ ئه م ناوچه وانه ت نا که ی؟ — به لى پیزو سوپاسم بۆ ئه ویش ناردوو .. کارۆ پتى گوت.

سالهكان وهكو پهروانه به دهوړی چرای ته مه ندا زږر به په له ده سوړپان و یکه
یه که گریان له جهسته ی خوځیان به رده دا، په وشی عیراقیش به ره به ره له باش
به ره و خراپ ده گڼوا. له دواى شخړشی ۱۴ ی ته مموز هندی پووداو پوویان دا
و کاریگر بیان به سر نه و په وشه دا هه بوو، به تاییه تی هه لگیرسانی شخړشی
کوردستان له ۱۱ ی نه یولی ۱۹۶۱ ...

(۸) ی شویاتی ۱۹۶۲ بوو، یه که م پڅی کوده تا شوومه که ی به عسیان بوو،
خوینی پاک به گه شی له شاده مارو ده ماره ورده کانی جهسته زامداره که ی
شاری به غدا ریچکه ی به ستا بوو. پڅ له دواى پڅ کورده ی دوزه خى به غدا له
سر دهستی نه وان گهرمتر ده بوو، به پیچه وانده ی دوزه خى خودا، سووته مه نی
نه و دوزه خه هه مووی پیاوی چاک و مړوخه به ویژدانه کان بوون، تالان و لیدان
و کوشتن - ناوچه نازادکراوه کانی کوردستانی لیده رچی - سیمای نه و شاره و
هه موو شاره کانی عیراق بوو. نه که هر نه و پڅ و پڅانی دواتریش، ماوه ی
فرما په وایی نه وان که م که س دلی که میک رووناکی تیدا بوو.

کاترمیر (۱) ی دواى نیوه پڅی دووم پڅی کوده تاکه ی هه مان سال بوو،
ماموستا (کارو) له گه ل ماموستایانی قوتابخانه ی گونده که یان، به سواری
جیبیکى لاندروقه رگه رابوونه وه ناو به غدا. له پردی (الاحرار) په پیوونه وه و له
شه قامی (په شید) وه به ره و گڼه پاتی (مهیدان) ده پڅشتن، نه و گڼه پانه ی
ده که ویته به رامبه ر وه زارته ی به رگری عیراقی. یه کیک له ماموستاکان له نزیک
نه و گڼه پانه داده به زی. له ناو نه و گڼه پانه دا هه مان دیمه نی پینچ سال له
مه و به به شیوه یه کی دی دوو یاره بیووه وه. سده ان که س کو بیوونه وه، هر
بابایه وتاری ده خوینده وه و که س به که سه وه نه بوو، له ناوه وه و ده ره وه ی
وه زارته و فرمانگه کانی ده و به ری، تهرمی مردووان و لاشه ی زیندووان پیکه وه
پاده کیشران. له به رامبه ر فواره ی خوینی خوینرژاوه کان و نه و مه رگه ساتیه شدا،
بژی بژی و بمری بمری و برووخى برووخى بى ویژدانه کان نه ده برپایه وه.
دروشمی سه یر سه یر ده بیسترا، له ناو نه و هه موو حه شاماته دا تنها دوو
که س جلی کوردییان له به ردا بوو، وه کو دوو ده نکه داپووجانی ناو له گه نیکى
پې برنج له دووره وه ده ناسپړانه وه. به لى دوو کورد، دوو سیخوړی بیگانه هه بوون،

ماموستا کارۆ ههردووکیانی ناسییهوه: ئهوهی خوارهوه - شهفه تری زه مپۆیه - ته مبه ل و ته وه زه ل، بابه لباب جاشی - عه به ی بزنی - بوو. وردتر سه یری کردن، پیلوه کانی داخست فلاش باگیکی لیدا: ئه وه ی سه ر شانیشی (ده رویش په حیم) ه. ئه وه ش سیخو پو ده سته که لای به رده وامی پاشا و ده سه لاتداره به که له نوای به که کان بووه .

مامز له بیردانی (کارۆ)یدا جوولا، وه که زه روو به میشکیه وه نووسا، پرسایری له خۆی کرد: ده بی ئه و په سیره مززه به تامه چی به سه ر هاتبی؟ زه روو به ناو میشکیدا ده گه را و ده یخوراند: له و شه وه ی گفتمان به یه کدی دا پتکه وه سه ر هه لبگرین و بپۆین، که که ل وپه له کانم له ناو هه ساره که گواسته وه، ئیبتیسام پۆیشته و ئه و شه وه منی به ته نها له ناو خانووه که ی خۆی به جیه ئیشته، من له سه ر گفتی خۆم بووم له کات و ساتی خۆیدا چووم ئه و له وێ نه بوو، من له و کاتی توو په ش بووم، به لām نه که هه ر ئه و، خه لکی گه ره که که ش له ترسی لافاوی پوو یاری دیجله هه موو چۆلیان کرد بوو، له به ختی مامز ئه و شه وه (۲۸) له سه ر (۲۹) ی ئاداری (۱۹۵۴) بوو، ئه نجومه نی وه زیرانی عیراقی بانگه وازیکی بو دانیشتوانی ده ور به رو نزیک ی پوو یاری دیجله - لای په سافه - ده رکرد بوو بگوازنه وه لای که رخ، به تاییه تی دانیشتوانی هه سارو خانووه قوپه کان. به لām دواتر (سه عید قه زان) ی وه زیری ناو خۆی عیراق گوئی نه دابووه ئه و بریاره، به دانایی و زانایی و لیوه شاوه یی و ئازایه تی خۆی چاره ی ئه و لافاوه ی کرد بوو.

زه روو نه که هه ر میشکی ده خوراند و ده یگه ست، ببووه هه ره شه و مه ترسیش: نازانم ئه و قسه ی مامز کردی راست بوو یان نا؟ ئه گه ر راست بوو ئه دی چی به سه ر هات؟ مندا له که ی له به ره خۆی چواند و که س نه یزانی؟ یان هه روه کو ئه و ده یگوت کوژرا؟ ئه وه چه ندین سا له سه رو سو راغی نییه، ئه و مه نگۆزه ی میتردی ناوه ناوه و له بۆنه خۆش و ناخۆشه کاندایه بینم خۆم لیده شار یته وه . هه ردوو ده ماری سارد و گه رمی ناو میشکی له مملانی و شه ره خه نجه ری نیوان گرفته سه خته کانیدا له بار یه که ترازا بوون، میشکی کۆنتاکی کرد بوو، له چه ند بستیک زیاتر پێشه خۆی نه ده بینی، ئه و سه رو سامان و نامووسی خۆی پیمال نه بوو، ئه و پیتی وا بوو پۆئی له پۆژان پپووشکی ئه و کووره دۆزه خیه ی هه ر به رده که وێ و کاره ساتیکی نادیار سه ری ده رگای لیده گرێ. سواری به له می

خەيال بوو، بە ھەردوو سەولەكەي دەستەكانى شەپۆلە تىژپۆكانى شەق دەکرد
زوو بگاتە كەنارى ئارامى و بەسیتەو.

خۆر- بە لقە دارەكانى شەو- خۆى شۆپرەدبوو، لقە دارەكانیش تەكە
تەكيان بوو، كارۆ تەنيا دواى نيوەپۆيان دەرگاى دوكانەكەى دەكردهو، سەيرى
چوار دەورى خۆى كرد لە ناو دەريای تاريكىى تقوم بيوو، ھەر زوو دەرگاى
دوكانەكەى داخست و بەرەو مائەوە گەپايەو.

سەرى سەوداسەرى ھەردووكيان لە سەرىك سەرين بوون، ئەو شەو ژی
و پياوھ مانگ و پووبار بوون، پووبار ئەو شەو تا بەيانى مانگى لە باوھشى
خۆى نا و بەرى نەدا، ژی لە پياوھى پرسى: كارۆ گيان، دەستت لە چۆكان
وھرينايە، كە وات دەبينم ھەناوم دەپسى !!؟

— چەند پۆژىكە بپۆكەيك بە مێشكەدا دەخولیتەو و خەرىكە بپخوا، دەمەوئ
دەرى بپرم و پاى تۆ وھريگرم.... كارۆ بە ژیكەى گوت.

— پاى من ھى تۆيە چى بە مێشكتەداى بپكە... ژی بە پێداگريپەو بە
مێردەكەى گوت.

كارۆ ژیكەى لاواندەو: دەلێن دايكە حەوا لە پەراسووى باوكە ئادەم لە
دايكبوو، كەچى بە پێچەوانەى ھەموو داستان و ئەفسانە و چپۆكە سەيرو
سەمەرەكان، من لە پەراسووى تۆ بوويم ئەم پياوھى بەرامبەرت.. ژی شە
زياتر كارۆى ھەلنا: ھەموو گرەولەكانى چاكەى من لە سەرىكەدى داينى،
ناگەنە بالای بەرزى چپاى چاكەيكەى تۆ.. پياوھ سەرى بابەتەكەى بۆ ژیكەى
دەرخست: ژیكە پتويستمان بە ھيژىك ھەيە بمانپاريژى.. ژی بەسەر
سوپمانەو بە پياوھكەى گوت: ھيژمان بۆ چپيە؟

— چۆن ھيژمان بۆ چپيە؟ ديارە لەبیرت كرد، ئەگەر ھيژى من نەبوايە، تۆ
جانتاى پارەو زۆرەكەت دەست دەكەوتەو؟
— نەخیر دەستمان نەدەكەوتەو.

گفتوگۆيەكە تا دەھات لە نێوانیاندا گەرمتر دەبوو، كارۆ پێى وابوو نەدەبوو
سنگ و كوتكى، يان كۆپەر كۆكى بابەتەكە باس بكات، بە ژیكەى گوت:
كەواتە من و تۆش پتويستمان بە ھيژىك ھەيە لە من و تۆ بە ھيژتر بێت و
بمانپاريژى.. ژی چەندى دەيكرد و بپرى دەكردهو سەرى لەو ھيژان و بردنەى

کارۆی دهرنه ده چوو، که چی له لاوانده وهی کارۆی میژدی بهرده وام بوو: هیژی تو لای من له هه موو هیژنیک گرنگترو گه وره ترو به هیژترو .

هیژی من به ته نیا به شمان ناکات، نهو هیژهی ههیه له شه په مست و شاپ و چه قوش گه وره ترو و من و تو دهره قه تی نایهین، ژنه که، نه گهر زوو سه رو مائی خۆمان له و شاره پرگار نه کهین، نه وانه شه لن کویرن که س نابویرن.. پیاوه به ژنه ی گوت.

— بچینه کوئی؟ ژنه له پیاوه ی یرسی.

پیاوه به ته وای چوو نه و باب ته که و بو ژنه که ی باس کرد: بچینه شارنیک له شاره کانی کوردستان، له وئی له و ناوچه ئازادکراوانه نزیک ده بینه وه که پیشمه رگه ده یانپارژن، ئیستا گفتوگو له نیوان سه رکردایه تی شوێشی کوردستان و نه و کویده تاجپانه دا ههیه، ده توانین به ئاسانی بگهینه نه وئی.

ژنه ویستی زهینی پیاوه که ی به ئاقاریکی دیکه دا بیا: هه ناسه م، ژانیک له بنی مه که کانمه وه تاکو سه ر موسلدانم دیت و ده چیت و هه راسانی کردووم خه ریکه هه ناوم بپسینتی.

له هه مان کاتدا دهستی به زگی خۆی دا هینا و ویستی سۆزی پیاوه که ی پابکیشی و نه و بیروکه یه ی له بیر بباته وه: سه یری (به به ی زهینه ب) بکه، نابینی ئه ویش سه یرت ده کا، نه وه (خهنده) ی تویه، خوا کوپه که ی نه دا، بنا که که شمان نه روا.

— ئافره ت تو به و نه زیلانه بیروکه که م له بیر مه به وه .. کارۆ به ئیبتیسام ی گوت.

ژنه به هه موو شیوازنیک هه ولی ده دا میژده که ی په شیمان بکاته وه: له بیرت نابمه وه، به لام هه لته ک هه لته کی نه و گه شته دوورو دریزه زیان به (خهنده) ی ده گه یه نن.

فرمیسکه کانی به سه ر هه ردوولا پوومه تیدا غلۆر بوونه وه و خۆی دواند: ته مه نیک ی دوورو دریزم له م شاره دلگیره به سه ر برد، لیتی دا بیریم به زگ ده ده م. دواتر دوا جهنگی به کارهینا که ده ماری کارۆی گرت و تیایدا دۆرا: پیاوه که، ده لێن نه و پیشمه رگانه هه ر عه ره بیکیان ده سته کویت ده یکوژن، بۆمیان گتپایه وه ؛ هیترشیان کردبووه سه ر سه ر یازگه یه کی سوپا، نه وه ی کوشتبوویان و نه وه ی به دیل بردبوویان تاکیان لێ نه هیتشتبوون، یه کینک له وانیش خزمیک ی من بوو.

وهك ئهوهى خويى به برينه پر كيمهكهى (كارو)داكردبى زوورانديهوه: ژنهكه، پاپوړى پهكانت له بندهرى تكايهكاندا بيهستهوه، با زياتر نهپوا و له قولايى دهرياي خه مهكاندا نقوم نهبى.. تو چوڼ بهو چيروكه هلبه ستروانهى پهگه زپه رستان بپوا دهكهى، نهدى نهوه نيبه عه ره به نيشتمان پهروه ركان له ژير فرمانپه وايى دهسه لاتدارانى ئيره هه لدين و پوو له ناوچه نازادكراوه كانى كوردستان دهكهن، له ویش به پړزه وه ورده گيرين و به شانازييه وه ده بنه پيشمه رگه، نهو شه په شه پرى نيوان كوردو عه رب نيبه، خه با ته دژى زولمى زالم، نيكوشانه دژى چه وساندنه وهى نه ته وهو گه ليكي ماف خوراو. خزمهكهى توش نهگه ر به رگرى له مانه وهى نهو پهگه زپه رستانه نه كرده وايه، نهگه ر به بن تهقه كردن خوئ بدابوايه دهست، هه وليكمان بو دداو نازادمان دهكرد.

__ تو ليره و نهوان له ويى چوڼ دهيانگه يى؟! ئيبتيسام به سه رسوپمانه وه له ميره دهكهى پرسى.

__ نهوان هه ر له ويى نين، له هه موو شوئينكن، نهوان فريزن هه رچنده بيانپنه وه چرتر دهبن.

ئيبتيسام فينگ فينگ گريا: جه رگم ناگادارى خوټ به، مالمويرانم نهكهى. ژنه بيرى كرده وه: مالموچكه يه كم به نينوكان پيكه وه ناوه، با به پيله قان نه پيرووختم. چوه بن پالى و سه رى بو به رز كرده وه: خوا بكا له ويى سه تر بين.

__ ته نها له ويى سه تر ده بين.. كارو به ئيبتيسام ي گوت.

ئيبتيسام ناچار پازى بوو، ته نها مه رجيكى هه بوو، به كاروى گوت: پازيم به لام مه رجيكم هه يه.

شارى هه وليترم پى خوشه، پيشتر ديومه و متووى بيووم. له ويى خانويك به كرځى ده گرځين، توش هه ول بده له ناو شارت دابنين، نهگه ر له ناو شاريان دانه ناي، هه ول بده له گونديكى نزيكى شارت دابنين، هه موو پوژئ هات و چوى بكه.

مشتومره كه يان به دوو ماچ كوټايى هات. مالموستا كارو له ماوهى چهند روژيكد پكاره كانى گواستنه وهى ته واو كرد، له به پړوه به رايه تى مه عاريفى به غداوه بو به پړوه به رايه تى مه عاريفى هه وليتر گوازيه وه، له به ر ته واونه كردنى سى سالى خزمه تى مالموستايه تى، له به پړوه به رايه تى مه عاريفى هه وليتر له

گوندیکی دوورده‌دستیان دانا، بۆیه ئو دهرفته نه‌ما بۆ ئه‌وه‌ی مه‌رجه‌که‌ی ئیبتیسام ی ژنی جییه‌جی بکا، چونکه‌ گونده‌که‌ دوور بوو، هات و چۆی پۆژاته نه‌ده‌کرا به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌شاریک بۆ شاریکی دی گوازا‌بووه‌وه‌، مافی ئه‌وه‌ی هه‌بوو داوی چهند پۆژیک ئینجا له‌ قوتا‌بخانه‌ نوێیه‌که‌ی ده‌سته‌کاریی، له‌سه‌ر پێشنیاری ژنه‌که‌ی، ئو چهند پۆژه له‌ ئوتیلکی ناو هه‌ولێر مانه‌وه‌.. ئو پۆژه‌ی گه‌یشته‌بوونه‌ هه‌ولێر، بگه‌ره‌و به‌رده‌ی کاروباری گواسته‌نه‌وه‌ی مامۆستا کارۆ ماندووی کردبوون، تاکو به‌یانی له‌ ئوتیل نه‌چوونه‌ دهره‌وه‌. به‌مه‌به‌ستی په‌یدا کردنی خواردن به‌یانی چوونه‌ دهره‌وه‌، به‌ داوی پاکترین و به‌رچاوترین چیشخانه‌و باشترین خواردندا گه‌ران، ئیبتیسام به‌ گرژینه‌وه‌ به‌ کارۆ ی گوت: پیاوه‌که‌ چهن‌دین ساڵه‌ ئو شارهم نه‌دیوه‌ زۆر گۆپاوه‌.

له‌لای هه‌مامی عه‌لیاغای به‌ ته‌نیشته‌ قه‌لاتی هه‌ولێر، که‌میک سووپانه‌وه‌و به‌ره‌و خواره‌وه‌ شۆپه‌بوونه‌وه‌، به‌ به‌رده‌می پاچه‌ی هه‌ولێر و چیشخانه‌ی به‌یان (الفجر) دا تێپه‌رین هه‌یچیان به‌ دل نه‌بوو، له‌ ده‌رگای چاپخانه‌ی سه‌ید سه‌لیم نووسرا‌بوو- خواردنی به‌یانی‌مان هه‌یه‌- له‌به‌رده‌رگا کارۆ له‌ شاگرده‌که‌ی پرسى: خواردنی به‌یانی چیتان هه‌یه‌؟

شاگرده‌که‌ یه‌که‌ یه‌که‌ی خواردنه‌کانی ژمارد: ماست، په‌نیری خۆمانه‌، ژازی ناو پیسته‌ی، هه‌لکه‌ی کورای، هه‌لکه‌و پوون، قه‌یماغ، سه‌رتوو، نانی گه‌رمی فپنی.. فهرموو فهرموو دانیشن ماری خۆتانه‌. له‌گه‌ل فهرموو فهرموو کردنه‌که‌ لایه‌کی چایه‌خانه‌یان بۆ چۆل کردن.. ئه‌وه‌نده‌ له‌ به‌غدا باسی ماست و ماستاوی هه‌ولێریان کردبوو، ئیبتیسام یه‌که‌م خواردن دا‌وا‌ی ماستی کرد: به‌قوربان من ماستم ده‌وێ، تۆش هه‌رچی دا‌وا‌ی ده‌که‌ی هاوبه‌شتم.

زگی خۆیان له‌وێ تێرکرد، ئیبتیسام پێشنیاری کرد به‌ناو شه‌قام و گه‌په‌ک و کۆلانه‌کانی شاردا پیا‌سه‌یه‌ک بکه‌ن، خه‌نده‌یه‌کی بۆ کارۆ کربو پێی گوت: گیانه‌، تۆ یه‌که‌م جاره‌ ئه‌م شاره‌ ده‌بینی و شاره‌زای نی، که‌چی من- گه‌په‌که‌ نوێیه‌کانی لێده‌رکه‌ی- هه‌موو گه‌په‌که‌کانی دی کۆلان به‌ کۆلان شاره‌زایانم.

به‌ شه‌قامی کۆماری (جمه‌وری) ده‌ستیان پێکرد، ئیبتیسام به‌ کارۆی گوت: که‌ئێمه‌ لێره‌ بووین ئه‌م شه‌قامه‌ دروست نه‌کرا‌بوو، ته‌نها کۆلانه‌ی ته‌سک بوو، ئه‌ملاو ئه‌ولای خانووی جووله‌کان بوو، ما‌ل و سامان و خانووه‌کانیشیان هه‌رزان فرۆش کردبوو به‌ره‌و ئیسرائیل کۆچیان ده‌کرد، به‌ره‌و ئو ده‌وله‌ته‌ی بۆیان

دامه زړاندېوون، نه و جووله کانه هر لیره نه بوون، له زړبه یی شاره کانی عیراق دا هه بوون، به تایبه تی له به غدا زړیوون، خه لکی پوښنیرو سیاسیان هه بوو، به تایبه تی له بواری بازگانیدا سه رکه وتوو بوون، مولک و مالی زړیان هه بوو، به لام نه وانه یان پی هیچ نه بوو، زور که یف خوش بوون چونکه ده گه پانه وه نه و خاکه ی که به هی خویانیان ده زانی شتیوازی خه باتی نه وان له گه ل هی نیوه جیوازه، نیوه پاده پین شوپش له دوی شوپش ده کهن، زله یزه کان له بهرزه وه نندی خویان به کارتان ده هینن، که چی نه وان به بی نه وه ی یه ک گولله ش بته قینن، نه وان زله یزه کان بۆ بهرزه وه نندی خویان به کار ده هینن. نیبیتیسام سه یری نه ملاو نه ولای کرد به کاروی گوت: نه م شه قامه له دوی پوخانی پژی می پاشایه تی وسه رده می شوپشی (۱۴) ی ته موز دروستکراوه، هه ر بویه ش ناوی لیندراوه (شه قامی کوماری).

هه ر به و شه قامه دا به ره و پوژئاوا پویشتن، له به رامبه ر گزړه پانی (کوتری ناشتی) هه لوه سته یه کیان کرد، نیبیتیسام سه رنجی کاروی بۆ نه و به ری پاکیشا: سه یرکه چنه د جوانه، نه وه کوتری ناشتییه (حمامه السلام)، هیمای ناشتی و پیکه وه زیان، نه وه ش له سایه ی سه رکرده ی خاکه ی (عبدالکریم قاسم) دروستکراوه.

نیبیتیسام نو قرچه یه کی له کاروی دا: سه یرکه نه و خه لکه چۆن سه یرمان ده کهن، خوژگه عه بایه ک و سه رپوښیکم به ینابوايه.

به په له به ره و گه رماوی (موده) و مزگه وتی (شیخی چولی) پویشتن، به ناو گه رکه ی عه ره باندا گه پان، له ویشه وه بۆ ناو بازای گه وره، به ناو سه فارچی و فافون فروش و ورده واله فروشه کاند ا گه یشتنه کولانی کورتان درووان، ژنه هه لوه سته یه کی کرد: گیانه نیره شت نه دیتییه؟

کارو چاوی به ملاو به ولادا گتیرا، له کورتانان زیاتری نه دیت، به گرژینه وه به ژنه ی گوت: نه خیر نه مدیوه، به لام باوکم باسی نیره ی ده کرد.

ماندوو بوون به ره و نوتیل گه پانه وه، نه و شه وه ش له وی مانه وه، به لام نیبیتیسام حه زی ده کرد به یانی سه ردانی مالی باوکی کارو بکه ن له گوندی: پیاوه که، تو ئاگات له مالی باوکت هیه، کامیان ماوه کامیان خوانه خواسته نه ماوه، کامیان زیندوووه کامیان - چاوی شه یتانی کوره بی - مردوو. نیبیتیسام هه م کاروی ده ترساندو هه م هانی ده دا: تو هه ر ده وت لیکده کرده وه باسی خالت

ده کرد و دهگوت: خالم نه وهاو ئیوها بوو، ئازا بوو گوئی شیړی دهرده هینا، نینوکیان دهرده هینا منه تی پینه بوو.. له و پوژه په شهی کوده تاجیه کان پاوی نه و مارکسی و شیوعیانه دهگن، نابی بزانی چی به سه رها تووه.

__ ماوه یه که ئاگام لټیان نییه، پښتر خالم ناوه ناوه دهاته به غداو سهری لیده دام، دهنگ و باسی نه وانیشی بو دهینام، که چی نه ویش ماوه یه که نه مبینیوه، له ویش زیاتر که س نه بووه لټی بپرسم، خوشت ئاگات لټیه ماوه یه که پوډاوی سهر سهر به روکم دهگرن و نه پرژایمه سهر هه وال پرسینی نه وان.

کارو ئاگاداری نه وه بوو، هه روه ها دهیزانی پاسه داره کانی، یان قه مهره کانی گوندی چ کاتیک- له گونده وه به ره و شار- به پریده کون و، چ کاتیکیش له شاره وه به ره و گوند دهگ پرینه وه.

به یانی زوو کارو له خه و هه ستا، ناوچه وانی ژنه که ی ماچکرد: ئافره ت پښنیاره که ت به جټیه، سوپاس که په روشی خالم و مالی باوکمی، من ئیستا ده روم به دوا ی نه و که راجه دا دهگ پریم که ئوتومبیلی گونده که ی ئیمه ی لټ راده وه سستی، بو نه وه ی بزاسم که ی دهگ پرینه وه گونده که مان.

__ منیش له گه لټ دیم تو شاره زانی..... ئیبتیاسم گوتی.

__ پیویست به تو ناکا، خو شاری واق واقعی نییه دهیدو زمه وه.

کارو به پرسپاران گه یشته که راجی ته نه که ی، پیاوکی په نگ گه نمی سیسه له ی مه یله و درټز، کورته ک و شهروالیکي بزرکه له ی بټ پشدینی له به ردابوو، جهمه دانییه کی بزرکه له شی له سهری خوئی ئالاندبوو، کارو سلوی لټکرد: برا زه حمت نه بی ناوت چیه؟

__ لټو ده مکړی، ناوی منت لټو چیه؟ پیاوه که هر به فشه وای گوت.

کارو به و وه لاهه تووړه بوو، هر به تووړپیش پیی گوت: خو تو که رو بارگین نی بتکریم، من به پیاوم زانی نه و پرسپارم لټکردی..

له یه کدی پوویوون و ټیکالان، چهند پیاوکی دی لټکیان کردنه وه و له یه کدی یان دور خستنه وه، پیاوکیان به کارو ی گوت: برا نه وه (شله حمده)، چوون نایناسی پیاوکی سوحه تجیه، پاسه وانی نه م که راجیه، لټی تووړه مه به، چ پرسپاریشت هیه به منی بلن با وه لامت بده مه وه.

کارو، دهر باره ی ئوتومبیلی گونده که ی خویمان، زانیاری ته وای له و پیاوه ی

وهرگرت، له کاتیکدا ده یو یست بۆ ئه و به یری شه قامه که بپه پتته وه، ئه و پاسه ی بۆیان باسکردبوو به پری چوو ه ناو گه راجه که، نه فهره کانی ناو پاسه که یه که یه که داده به زین، نه ویش یه که یه که یانی دابوو به نه شته یری چاوه کانی، بۆ ئه وه ی خزمیک، ناسیاویک له ناویاندا بدۆزیتته وه، له پر واقی وپما، سه یری سورما: ئه وه باوکمه، ئه وه ی دواوه شی دایکه و سه رتا پای په شه، دلای له رزی، ناخی ته زی، به نه یتی پاراپه وه: خودایه هیچی خراپ پووی نه دابی.

به ره و گه راجه که بایدایه وه، هه رسیکیان یه کدییان دیت، شاگه شکه بوون... دایکی له خۆشییان زمانی گیرابوو، نوتقی لای برابوو، باوه شی تیره رینابوو به س فرمیسی ده باراند... له گه ل باوکیشی یه کدییان ماچ کرد، له به ر ده می گه راجه که هه رسیکیان پیکه وه له سه ر چینچکان دانیشن، هه والای یه کدییان پرسی، پرسیاره کان به لیشاو بوون، وه لامه کانیش درژ بوون، بۆیه کارۆ پتی گوتن: لیره و به و جوړه دانیشن هه موو قسه یه ک ناکرئ، قسه مان له گه ل یه کدی نۆره پتو یسته بچینه شوینتیکی بئ ده نگه ده نگ دابنیشین و نه و چه ندین ساله داپرانه ی خۆمان بۆ یه کدی بگپرنه وه، له وئ هه موو به سه رهاتی خۆمتان بۆ باس ده که م، ئیوه ش چیتان هیه بۆم باس بکه ن.

کارۆ بئ ئه وه ی هیچ زانیاریه کی نیوان خوی و ئیبتیسام بدرکیتی، به ده ست له ملانی و ماچکردنی یه کدی، دایک و باوکی به ره و ئوتیله که بردن له کاتی به سه ر که وتن بۆ ناو ئوتیله که باوکی لای پرسی: کوړم ده چینه کتنده ری؟ — ده چینه ناو نه م ئوتیله، من لیره ده خه وم، ده مه وئ هه م ژووره که ی من ببینن و هه م بۆ خۆمان به نارامی قسه کانی خۆمان بکه ین.

گه یشتنه به ر ده رگای ئه و ژووره ی کارۆ لای ده خه وت، کارۆ له ده رگای دا، له ژووره وه پا ده نگی نافرته تیک هات: کتیه؟

— (کارۆ) م بیکه وه.

ئیبتیسام ده رگاکه ی کرده وه، شله ژا، ترپه ترپی دلای به رز بووه وه، خوین له ده ماره کانی فرکه فرکیان تیکه وت، ئه وکی گیرا، نه یزانی و نه یتوانی له به رامبه ر ژن و پیاویکی به ته مه نی نه ناسراو هیچ بلای. سه یری پیاوه به ته مه نه که ی کرد، ناخی خوی دواند: پیاویکی کوړکن، سمیل و پدینتیکی بۆپی سپی تیکه ل و پیکه ل، کراشینیکی به به ن چنراوی سۆلانی له پئ، کوړته ک و شه روا له که ی هه ر یه که یان و له په نگیک، پشدینتیکی بۆرکه ی بئ زه وق، له لاوازییه وه بووه ته

سیرمه و هه ناوی به پشتیه وه نوساوه، به لام به جهرگی و مهردی و چاو نه ترسی له چاوه کانیدا ده بریسکینه وه و که سایه تییه کی به هیزی پیده به خشن.

چاوی له سه ر پیاوه که لابر دو سهیری ژنه پیره که ی کرد، ئه ویشی هه ر به مه زنده به رجه سته کرد: ته نیا پوخساری لیده رچیت، ئه گه رنا سه رتا پای جله گانی رهش، هه تا بسک و که زی و پرچی به ته واوی له ژیر په رده یه کی رهش شار دۆته وه، شپوشه پریوی پیوه دیاره، به لام به و شیره ژنانه ده چیت که هیچیان له پیاوان که متر نییه.

بارانی چل عه سه ره چۆن ده بارێ و هه ندێ جار سه ر به کلاوه یه و دارو به رد پیکه وه ده با، بارانی ئه ندیشه ی دایک و باوکی (کارۆ) ش ئه وانی کرد بووه لیمشت و فرپی دابونه ناو ده ریای بیر کردنه وه، هه ردوکیان بیران ده کرده وه: ئه و ژنه سورمه ته به ش پانه قه دو بالا پیکه ده بی کئ بی؟

کارۆ زانی هه په ساوییه ک له هه ردوولادا هه یه، هه ولیدا به هۆش خۆیان به ینیتیه وه، سه ره تا پووی له دایک و باوکی کرد و ده سستی بۆ ئیبتیسام درێژ کرد: ئه وه ی له بهر ده متان وه ستاوه ژنمه، هاوسه رمه، هاوبه شی ژانمه، ناوی (ئیبتیسام) ه... له هه مان کاتدا پووی خۆی بۆ لای ئیبتیسام وه رگێرا و به ده سستی ئاماژه ی بۆ دایک و باوکی کرد: ژنه که، ئه وانه ی له بهر ده مت وه ستاون، دایک و باوکمن.

دایکی که ئه وه ی بیست بووه خولخلۆکه، به ده وری (ئیبتیسام) دا سوورپاوه وه هه موو لایه کی ماچکرد، باوه شی بۆ کرده وه، له جیاتی له خۆشیان پیکه نی، ژنه ی راده کوشی و ده گریا.

له و چرکه ساته دا ئیبتیسام دایکی هاته وه بیر، که چۆن ئه و ی له باوهش ده گرت و ده یکوشی و بۆ مامۆستا (عه لی) ده گریا... ئه ویش سۆزو خۆشه ویستی بۆ دایکی هانیدا و گریا، گریا و به ته واوی خۆی به باوهش و سینگوپکی دایکی (کارۆ) وه نوساند و پێ به گه رووی هاواری کرد: دایکه.

کارۆ داینیشانندن، خۆی خسته نیوان هه ردوکیان، هیووری کردنه وه، به لام دایکی فرمیسک له چاوی گیر نه ده بوو گوپ گوپ ده هاته خواره وه، کارۆ سه ری دایکی ماچکرد و پێی گوت: دایه ئه وه چی بووه؟ له جیاتی له خۆشیان پیکه نی فرمیسک ده بارێتی؟

— کوپم نازانی ئه من و بابت لۆ هاتینه شاری؟

__ نهولهلا له كوځ بزانم .. كارو به دايكي گوت.

__ دونن ئيوارئ خه بهريان دايئ، گوتيان له بهغدايئ ههرايه، دهعبا ئينقلابيان كردييه خهركي دهخون، ئهوهي كورده، ئهوهي ناوي كوردي لئييه، ئهوهي جلگي كوردي له بهره دهگيرن و دهيدنه بهر چهپوك و قههباران و كهوري دهكهن. كه ئه و خه بهرهمان بيست ئهمن و بابت شيت و هار بووين، به دهشتي دهكهتين و خهرك دهياتهنيناينهوه، بهرهو شاري پيمان دهگرته بهر، ديسان دهيانگيرايينهوه، ئهوشهوه ههركوو بوو بهستراينهوه، بهس چشتاقمان خهونهچوووه چاوهكانمان، ههركپيروي چاوهكانم دهكهتنه سهريهكدي، دهعبام لئو دههاتن و دهيان ترساندم ئهوه له دونيوه ههركنويزان دهكهم و لووره لوورمه و دوعايان دهكهم، مهنوني خوي خوم به هانامهوه هات، ئهتوي لئو هينامهوه و به پتي خوت هاتيهوه بهر دهستم.

دايكي دهستي بئ ئاسمان بهرز كردهوه: خودايه هزار جار مهنونتم.

دايكي سهري كاروي هينايه باوهشي خوي و ماچي كرد: كوي خوم، لهوهتي ئهتو بئ سهرو شون پويشتي و بزد بووي، چما ئهمن لووره لوورم بپايه، ههركدوورزيهوه و دهكرپورزيهوه و وهكي دوني سهركاگري دهقرچيمهوه، ههركدويانگو له بهغدايئ يه، دهمپرسی بهغدا له كييه؟ دهيانگو زور دووره .. دهناورامهوه، دهنوورامهوه: خودايه كوي من، جهرگي من لئو كهته ئهوشاره دوورهي، لئو كهته بهحري؟ .. جارهكي، يان سارهكي گوتيان لافاو له بهغدايئ ههستايه، ديسان شيت و هار بووم، باش بوو ئه و هخته خارت چووبوه بهغدايئ و سهرداني كرديبوي و چاوي پيت كهتبوو، كه هاتهوه دري دايينهوه و هينور بووينهوه.

كارو، كه باسي خالي كرا، دلي له رزي: دايه گيان، خالم ماوهيه كه ديار نيبه، بوجي له گهل ئيوه نيبه؟

دايكي ليوي خوي كرژوت، زماني خوي گهست: چهندين ساره كوپهكهم ليمان داپرايه، تازه به تازه چاومان به ييكدي كهتتهوه كوو دهبي خهمي بدهم .. پووداي براكهي خوي، واته خالي كاروي كوي، ديزه به دهرخونه كرد: كوپم، خارت له بئ ههنده ئيشي خوي له و پوژانه سهفهری كردييه، ئاگاي له و هاتنه ي مه نهبووه، ئهگه ر نا ئهويش ههرك به غار دههات.

__ دايه، ئهدي ئه و ههموو جله رهشانه ي له بهرت، ئه و ههموو بهردهوام گريانهت

چییە؟ کارۆ بە دایکی گوت.

— هەمووی لە خەفەتی بێ سەرو شوونی تووھ .. دایکی کارۆ وای گوت.

کارۆ نۆد بە وردی پوختساری دایکی خوێندەوھ، دلتیا بوو کارەساتیک لە ناو چاوەکانی دایکی دا حەشار دراوھ، هەستایەوھ شانی باوکی ماچکرد: باوکە، تۆ هەمیشە هەق و پەق بووی، لە ژیانی خۆتدا هیچ شتیکت لیتمان نەشاردۆتەوھ، هەر قسەیک ئەگەر بۆ خوشت خراپ بووی، بە بێ پەردە لە دلی خۆت بەندت نەکردوھ و بە ئاشکرا دەرت بریوھ، تۆو خودا خالم چی بە سەرھاتوھ؟ باوکی لایەکی پشتدینەکەئێ کردەوھ و بە لچکیکی پشتدینەکەئێ فرمیسکەکانی خۆی سڕیەوھ و بە ناچاری گوتی: کوپم، خارت زیاتر لە مانگیکە بێ سەرو شوونە.

— بێ سەرو شوینە واتە چی؟ کارۆ لە باوکی پرسی.

— کوپم، خارت لە کن ئەو حوکمەتە پیسە و ئەوانی پیشتریش، ناوی بە خراپ ھاتییە، چەندین جار گرتیان لە حەپستییان پاکرد، ئازاریان دا، نینۆکیان دەرھینا، چما چ جیی قالمی مایە هەمووی شوو شوو کرایە، داخ کرایە، هەر وازی نەینا ھەتا سەری خۆی بەو ئەنجامەئێ گەیاندا، خوشتی فەوتاندو ئەمەشی وا لیکرد دەست لە چۆکان وەرینین و هەر خەمی لیخۆین، پیاوی فەقیر چی پێدەکرێ، هەر ئەوئەندەئێ پێدەکرێ، بە خەمانیش هیچ ناکرێ. کەسەک نییە سۆراغەکیشمان بدات، خوا بکا ئەو چارەش بە دەر بکەوێتەوھ، بەس زەحمەتە لە دەست ئەو گورگانە قوتار بی، بریم چی بە تەمای خوای، هەر ئەوئەندەمان لە دەست دێ.

باوکی داوای ھەندێ ئاوی کرد، ئاویان بۆ ھینا و تینۆیتی خۆی شکاند، سەیری (ئیبیتیسام) ی بووکی کرد: کیژم، ئەنگۆ لیکدی مارە کرانە؟ ئەگەر نەکرانە باتووشی گوناحان نەبن، ھەتا زووھ مەلایەک و دوو شاھەدان بینین و بە شەری خاوە پێغەمبەرەن لە ییکدیتان مارە بکەین.

کارۆ و ئیبیتیسام ھەردووکیان پێکەوھ وەلامیان دایەوھ: بەلێ، ئەوھ چەندین سالا بە شەری خاوە پێغەمبەرەن ژن و میردی بەکدین.

— باشە ئەوھ ئەمن و داکت ھیچمان - لە بارەئێ ئەو ژن و میردایەتییە - نەزانی، قەیدی ناکا تازە کار لە کار ترازایە و ئیشەکە بووھ، ئەدی داک و بابی، یان کەس و کاری ئەو ژنەت، بەو کەین و بەینەئێ دەزانن؟ باوکی لە کارۆی پرسی.

کارۆ و ئیبتیسام سهیری یه کدییان کرد، دیسان وهک هه موو جاران ئیبتیسام دهستپیشخه بوو، خۆی خسته باوهشی خه سووی و وه لآمی خه زووری دایه وه: ئیوه تهنه خه زوورو خه سووی من نین، دایک و باوکیشم، دایک و باوکم گۆریان پر نوور بێت و خودا به پهحمی خۆی پهحمیان پێیکا، باوکم دوو ژنی هه بوو، دایکی من ژنه گه وهی بوو، من برایهک و خوشکێکم هه بوو، ههردووکیان له من گه وه تر بوون. دواى مردنی باوکم، براکم بۆ پهیدا کردنی بژێوی ژیان له ناو زونگاوه کاندایه خه ریکی کاسبی پاوه ماسی بوو، پۆژێک کۆره وه بیابێک پێوهیداو براکه می کوشت. خوشکه که شم خه نی به دلی خۆی میردی کرد، نه ویش له یه کهم زگی له سه ر مندالی چوون پ دایکه که شم، خودا ته مهنی درێژ بکا، نه و له ژياندا ماوه و دوو کچیشی هه یه، کچهکان هه ر دووکیان به ویستی خۆیان و ئازادانه، بهر بهختی خۆیان هه لێژاردوه، نه نهوان په یوه ندییان به منه وه هه یه، نه منیش خۆم دهخمه ناو کارو بارهکانی نهوان.

— کوپم، دیاره ژنه کهت کوردی خۆمانه نییه؟ باوکی کارۆ له کارۆ ی پرسی.
— نه و له بهغدا له دایک بووه، خه لکی نه و شارهش به عه ره بی قسه ده کهن، بۆیه کوردیه که ی باش نییه .. کارۆ به باوکی گوت.

— ئافه رین کوپه کهم، نه وه درم ئاوی خواردوه، دیاره به ته واوی سه رو کلکی ئیشه که ی خۆتان لیکدی گرێ دایه، به س وه ره پێم برێ نه و هه موو ساره ی له مه مانان دابرای، کوو له برسان نه مردی؟ نه تو فیراری عه سه کهری بووی کوو حوکهت نه یگرتی؟ کوو له و غه ربیایه تییه ی نه یان کوشتی؟ کوو نه و ژنه نازدارهت دیته وه و به چ درۆیهک هه رت خه ره تاند؟ به مارو مورکت؟ به زهوی و زارت؟ به جۆخین و په وسه ی گه نم؟ به میگه له مه رو بزنت؟ به پاستی پێم برێ به چ له خشتهت برد و سه وداسه رت کرد؟

کارۆ دهستی بۆ ناوچه وانی خۆی برد و به باوکی گوت: سه بارهت به ژنه کهم و هه موو نه وانه ی باست کردن، تهنه به و ناوچه وانه م گه یشتمه نه م پۆژه ی که ئیستا له ئاغا که ی گونده که ی خۆمان ئاغاترم.

— ئی باشه کوپم دلم تهقی، بزانه کوو بوویه نه و ئاغا یه؟ باوکی به کارۆی کوپی گوت.

کارۆ هه ر له و پۆژه ی که گونده که ی خۆیانی به جێهێشت، تا کو نه و پۆژه ی له

به غداوه گه یشتنه هه ولیر- کورد گۆته نی- هه ر له هوریدی هه تا درشتی، یان هه ر له سیری هه تا پیازی بۆ دایک و باوکی باسکرد، ته نها ئه وه ی تاییه ت بوو به مامز بواردی. له کوتاییشدا دیسان دهستی بۆ ناوچه وانی خۆی بردو گوتی: ته نها ئه م ناوچه وانه م منی گه یانده ئه م پۆژه و که چه عه ره بانه یه کیش بووه هۆکار.

دایکی که ئه و سه ربرده یه ی ژیا نی کوپه که ی بیست، هه ستایه وه ناوچه وانی ماچ کرد: به قوریا نی ئه و ناوچه وانه به خیره ت بم، به قوریا نی عاره بانه که ت بم، به قوریا نی ئه و ژنه جوانه ت بم، له سه ر سه ری خۆمی داده نتم. باوه شی بۆ ئیبتی سام کرده وه: کچی هه ی جه رگه که م ئه ت بوو بیکه کی له کیژه کانم، بگه ره زیاتریش، وه ره هه میژم با بۆنت بکه م، با بتخۆم. هه موویان یه کدی یان له باوه شی گرت، یه کدی یان ماچ کرد، سوپاسی خوا یان کرد گه به یه کدی شادی کرده وه.

له بلنډگۆی مزگه ونی خانه قا بانگده ریک گه رووی خۆی خۆشده کرد، چه ند جاریک بلنډگۆیه که خشه خش و قه قه قه ته قه ته قی لیه هات، بانگده ری مزگه وته که به به رزی بانگی نیوه پۆی دا... هه ر چواریان نه قی یان برپا، هه ستیا ن له بانگه که پاگرت، ته نها لیویان به بی دهنگی ده جولا، هه یچ کامیا ن نه یه ده زانی ئه وی دی له دلی خۆیدا چی ده لئ. داوی ته وایوو نی بانگه که باوکی کارۆ به ده نگیک ی به رز گوتی: خودایه لۆ خاتری ئه و بانگ و سه راواته به پوحمی خۆت پوحم به هه موو بو سه رمانه کی راست بکه ی. خودایه ئه مه ش عه بدی تووینه و بی ده سه راتین، ئه گه ر گونا حمان هه یه لی مان خۆش به. خودایه ئه و سه و سوارانه ی به ناو گوندو شاره کانمان که تینه و پاوو پووتی ده که ن، فه ره موودی ده که ن، له سه ر مارو حاری خۆمان ده ربه ده رمان ده که ن، به هیزو توانای خۆت له ناویان ببه.

هه موو پیکه وه گوتیا ن: ئامیییییییییییی.

له ناو ژوو ری نوسته که دا ئاوده ست و گه رما و هه بوو، ئیبتی سام پتووتی خه زووو خه سووی کرد و پتزی لی ئان: دایه، بابه ئه وه ئاوده ست و گه رما وه، برۆن خۆتان بشۆن، ده ست نوێژی هه لگرن. هه ر خۆشی ده رگای ئاوده ست و گه رما وه که ی بۆ کرده وه و له چۆنیه تی به کاره ی تانی پتنامای کردن. له هه مان کاتدا کارۆ به ره و ژوو ری لیپه رسراوی کاروباری ئوتیله که پویش ت، داوی لی کرد له

باشترین چیشتهخانه باشترین خواردنیان بۆ پاسبیری.
 دایکی کارۆ چرکه به چرکه چاوی له سەر ئیبتیسام بوو، هەر به مهزنده
 دهپیوا، قه دوبالای چهند درێژه، چهند پانه. دهیکیشا، چهند گوشتی پیوهیه،
 گوشتهکی نهرمکه، چهندی بهزه، چهندی ئیسکه. لئی ورد دهبووهوه، چاوی
 کاله یان رهش، لووتی پانه یان قهرانگی، دهوی گهرهیه یان فستقی، لئی
 لچه یان قهیتانی، پاشپانی خړو پړه یان تازیانی. پشتی پانه، دونگی ههیه،
 سینگی پړه، گهردهن زهرده، ملی درێژه...

له کاتیکدا دهپیوا و دهیکیشا و هیچ کهم و کورتییکی لئ نه دیتهوه، سهرنجی
 دایه زگی: ئای خودایه به قوریانت بم، خۆ بووکه کهم ئاوسه. ههرچهنده دلدنیا
 بوو، به لام ویستی زیاتر خۆی دلدنیا بکات، سهری برده بن گوئی ئیبتیسام:
 کیژم نهتوو بارت گرانه له جیی خۆت دانیشه، زۆر جووله جوولنی مهکه.
 _ بۆ دایه گیان؟ ئیبتیسام تیی گهیشته، به لام ویستی پوونکردنهوی زیاتر
 بییستی.

_ کیژم خۆت دیتییه ههرپهندهمای، نهوه چیبیه مندار نییه له زگندا؟
 _ به لئ دایه، دووگیانم له سهر مانگ و پۆژی خۆم.
 _ ئای گیتی شهیتانی که پرسی، چاوی ههسوودان کۆره بی، نهوهی که یفی پئ
 نایی بهتقی.
 _ دایه گیان من بارم زۆر گرانه، کارۆش دهیهوئ بمباته گوندی.... ئیبتیسام
 به خهسووی گوت.

_ گوندی خۆمان؟ خهسووی وای گوت.
 _ نهخیر گوندیکی زۆر دووره له ناو چپای..... ئیبتیسام گوتی.
 _ لۆ دهتباته نهو گونده دوورهی؟ خهسوو فهرمووی.
 _ نه دی مامۆستا نییه، بۆ نهو گونده دوورهی گوازاریتهوه.
 _ ئه ی به قوریانی نهو مامۆستایه ی بم، به قوریانی ژنه کهشی بم.. خهسوو
 گوتی.

_ خوا نهکا دایه، وامه لئ.
 _ کیژم نابی بتبا، ده بی نهتوو له بهر چاوی خۆم بی.. خهسوو گوتی.
 که شهو دامات- بۆ گفتوگوو ده ریاره ی بابته ی چوونی یان نه چوونی ئیبتیسام
 بۆ گونده که - ههر چاریان پیکه وه دانیشتن. گفتوگوو زۆری کیشا، مشتومپی

به دودا هات. هئور بوونه وه و له نه جامدا گه یشتنه پڼکه وتن له سه ر نه وهی، نه و ماوه یه ی تا کو ئیبتیسام پزگار ده بیت و مندالی ده بیت خانوئیک له شه قلاوه به کرئ بگرن و دایکی کارو له لای بمینتته وه، به و پتییه هه ولیتر نوورتره و شه قلاوه له قوتابخانه ی گونده که نزیکتره، کارو ده توانی پوژانی پینجشمه و ههینی سهردانیان بکات، باوکی کارو ش بگه پتته وه گونده که ی خویمان، نه و هه واله کتوپریه، نه و مزگینیه خو شه به خوشک و براکانی کارو بگه یه نی.

بو به یانی نه و قسانه و، نه و ته گبیرانه و، نه و بریارانه ی دابوویان هه موویان جیبه جیکرد، باوکی کارو گه پایه وه گونده که ی خویمان، نه وانیش هه رسیکیان چوونه شه قلاوه. شه قلاوه نه شه قلاوه ی جاران، نه و پوژه هه رس قهومییه کان و سوپاو دائیره ی نه من کون به کون و مال به مال وهک گورگی هار به دوا ی شیوعیه کانداهه گه پان و نه وه ی نه و بونه ی لی بهاتایه ده یان گرت و شوپنیزیان ده کرد، بئگومان سیخوپو به کرئ گیراوه کانی ناوه خو چاوساغییان بو ده کرد.

کارو له ناو نه و لافاوه ی پاوه دونان و گرته دا، پتییه که له پش و یه که له پاش نهیده زانی چو نه هه لسوکه وت بکا، دایکی و (ئیبیتیسام) یش هه مان دیمه نیان بین، له لایه که ماندوو بوون و له لایه کیش برسی، کارو به هه ربووکیانی گوت: ده با بجین له چیشته خانه یه که زگی خو مان تیر بکه ین، دواتریش خوا که ریمه. که چی دایکی کارو به کورپه که ی گوت: کورم، هه زار جارخوا که ریمه، به س له و غاره غاره ی تاژی و کپروشکان کوو نانمان به زگی ده که وی.

ئیبیتیسام یش هه ر له سه ره تاوه پتی خوش بوو له هه ولیتر بمینته وه، لایه نگیری خه سووی کرد: با بگه پتییه وه جیتی خو مان، هه مان ئوتیل، هه رچوئیک بی هه ولیتر شاره کی گه وره یه له وئ له پش چاوان بزر ده بین.

کارو پشینه یاره که ی دایکی و ئیبیتیسام ی پش په سندن بوو، به لام زوور برسی بوو، له جیاتی یه که سه ر بگه پتییه وه لایاندا یه چیشته خانه یه کی نه و ناوه، دوا ی چهند خوله کی که کومه لیک هه رس قهومی هه لیان کوتایه ناو چیشته خانه که، داوا ی ناسنامه یان له هه موو خه لکه که کرد، به تاییه تیش نه وانه ی گومانیان لیده کردن، که سه بری ناسنامه ی (ئیبیتیسام) یان کرد گومانیان لیکرد. هه رچه نده ئیبیتیسام و کارو گرپییه سستی هاوسه رگیریان هه بوو، به لام له گه ل خویمان هه لیان نه گرتبوو، نه وان به مه زنده ی خویمان وایان دانابوو له

شه قلاوه خانويک دابین ده کهن و ده گه پښه وه هوليتر، بویه که لویه له کانیان له ئوتیل به جی پښتو و حرس قه ومییه کانیش به مه زنده ی خویان، گومانیان له وه هه بوو که ئیبتیسام هاوسه ری یه کتیک له لیپرسراوه شیوعیه کانه و نه وانه ده یانه وی پزگاری بکه ن. هه رسیکیان قول به ست کردن و به ره و دائیره ی نه منی شه قلاوه پاپیچیان کردن، له ویشه وه په وانه ی دائیره ی سه ره کی هه ولیتریان کردن، که گه یشتنه نه وی لیپرسراوی فرمانگه که سه ری به رز کرده وه و چاری به (ئیبتیسام) که وت به توندی لئی خوپی: خه لکی کوئی؟

_ به غدا... ئیبتیسام وه لای دایه وه.

_ کام گه ره ک؟... به پړوه به ره که پرسى.

ئیبتیسام نه دریسی خوی به ته وای درکانه، به پړوه به ره وه کو گورگی برسی سه یری سه رو بنی ئیبتیسام ی کرد: بۆ به ندکراوی؟
_ ئیمه یان به ند کردووه، وا ده زانن من هاوسه ری یه کتیک له شیوعیه کانم نه وانه پزگارم ده کهن.

_ نه وانه کین؟.. به پړوه به ره پرسى.

_ پیاوه که ماموستایه و هاوسه ره، ژنه که ش خه سوومه... ئیبتیسام پتی گوت.

به پړوه به ره به خنده یه کی حیزانه پتی گوت: کوا به لگت؟

_ به لگم له ناو جاننامه له ئوتیل... ئیبتیسام به مه ردانه وه لای دایه وه.

به پړوه به ره دوو پیای نه منی به گه ل (کارږ) و دایکی دا بۆ نه وه ی به لگه مامه که بینن، (ئیبتیسام) یشی لای خوی هیشته وه، له و ماوه یه ی هه تا نه وان گه پانه وه به هه موو هیزیه وه هه ولی ده دا ده سته موی بکا، به لام ئیبتیسام له و نافره ته ساویلکانه نه بوو نه و بتوانی له خشته ی بیا. دوی نه وه ی به لگه ی هاوسه رگرییه که یان هینا، به پړوه به ره ته نها نه وه ی بۆ مایه وه، کارتیکى پیناسه کردنی خوی له سه ر میزه که ی پاکشا و بۆ (ئیبتیسام) ی پاگرت: نه وه ژماره ی ته له فونی تاییه تیم هه ر گرفتیکت هه بوو په یوه ندیم پتیه بکه.

هه رکه له فرمانگه که ده رچوون، ورده ورده - به ره و پړوه لات تا کو گه یشتنه لای مناره ی چولی - به پیاده یی پویشن. به هار بوو، له ویش هه ندی قانه گیای سه وز هه بوو، له سه ر پارچه یه که له و گیایانه ی نریک له ویستگه ی شه مه نده هه ر دانیشن، له و ناوه ش تازه تاک تاکه خانوو دروست ده کرا، له خانوه کانی فرمانبه رانی ویستگه که زیاتری لئ نه بوو، گوپی پیاو چاکیکیش له نریکیانه وه

بوو، خه لکانیک ده هاتن بهرده کانی سر زگیان ماچ ده کړدو، پارچه په ک له و په پړو سه وزه یان لیده کړده وه که له پشت سره یی گډه که به داریکه وه کرابوو، ناوه ناوه نافرته تیک له تنیشت گډه که پالده که وت و نازانم خوی غلور ده کړده وه، یان نه و غلوری ده کړده وه، نافرته که به ده نگیکی نزم ده یگوت: بابو گور گور به گور هاتم، بو کور هاتم. هی واش هه بوو ده یگوت: بابو گور گور، هاتم به گور، هاتم بو کور.

هر سیکیان، هه ریه که و به لایه کدا بیرى ده کړده وه، بیرى په رته وازه بووی خویان کو ده کړده وه. نه و پړو چوارشه ممه بوو، کچ و کور، ژن و پیاو، په ک په ک و دوو، کو مه ل کو مه ل و، مالى واش هه بوو به خاوخیزانه وه به ره و دارستانه که ی مه حته ده چوون، نافرته که کان به جوړیک خویان پازانده بووه واته دزانی بو شایى حوت پړو حوت شه وه ده چن. نیبیتسام بیرى په رته وازه بووی به ره و دواوه گه پایه وه، له دللى خویدا گوتى: خوژگم به و کاتى، به چن دین سال له موه بهر، منیش هه موو چوار شه موان خوّم ده پازانده وه و له گه ل دراوسیتگانم ده هاتینه نیر، خوشترین خواردنمان ده میناو لیر له بن سیپه یی نه و داره به رزانه ده مانخوارد، چن دین خیزان پیکه وه کو ده بووینه وه و شاییمان داده به ستا، خه لکی نه م شاره ی هه موو وه کو خوشک و برا سه یی په کدیان ده کړد، دلپیسى نه بوو.

دایکى کارو زنجیره ی بیرکړنه وه ی نیبیتسام ی پچراند: کیژم هه مووی له ناوچه وانی تووی ده زانم نه و پیاوه قوتارى کړدین. _ نه خیر دایه گیان، هه مووی ناوچه وانی کارویه بو منیش به خیره... نیبیتسام گوتى.

هر نه و پړو خانوویکیان له گه په کی (ته پراوه) به کړی گرت، بو به یانیش کارو به مبه ستى ده ست به کاربوون، به ره و قوتاخانه ی گونده که پوښت. نه و پړو سیتشه ممه بوو، کارو چوارشه ممه و پینجشه ممه ش له وئ مایه وه. له بهر نه وه ی له شاریکی دیکه وه بو نه و گونده گوازابووه وه، بو نه وه ی کاروبارى خوی به باشى پیک بخت، به پړوه به ری قوتاخانه که چن د پوژیک موله تی پيدا. ویستی نیواره ی پړو پینجشه ممه بگه رینه وه، به لام نوتومیللى ده ست نه که وت، ناچار به یانى پړو هه ینى گه پایه وه هه ولیر. له ده رگای مالى خویانى دا که س نه بوو لى بکاته وه، نافرته تیکى دراوسیتیان

له درگای مالی خویانهوه نیوهی سه‌ری هینایه دهره‌وه: فهرموو کاکه چت له و ماره‌ی دهوئ؟

— من پیای ئه‌م مالهم، چوووومه سه‌فه‌ر و ئیستا گه‌رایمه‌وه، نه‌گه‌ر بزانی دایکم و هاوسه‌ره‌که‌م بۆ له مالهمه‌وه نین؟

— برام دیاره‌ ئاگات له هیچ نییه، دوونئ شه‌وئ- عه‌یب نه‌بی- ژنه‌که‌ت ژانی هاتبوئ، هه‌ر هاوار هاواری بوو، خوا خیری جیرانان بنووسی زوو گه‌یشتنی و به‌فراندن فراندیانه‌ خسته‌خانه‌ی جه‌مه‌وری بپۆ زوو بیگه‌یی.

کارۆ هه‌ر هه‌نگاوێکی کرده‌ چوار، تاکسییه‌کی به‌ کرئ گرت و به‌ په‌له‌ گه‌یشه‌ نه‌خۆشخانه، له‌وێش به‌ پرسیاران گه‌یشه‌ قاوشی ئافره‌ته‌ مندالبووه‌کان... چ گه‌یشتنیک؟ که‌ به‌ ساغ و سه‌لامه‌تی چای به‌ ئیبتیسام و مه‌لۆتکه‌که‌ی که‌وت خه‌نی بوو، دایکی به‌ پیرییه‌وه‌ چوو: کوپم خه‌مئ مه‌خۆ، خودا کیژی دایه‌ و کوپیشی دایه‌، که‌س ناتوانی ده‌ست له‌ کاری خوای وه‌ردا، نه‌و جاره‌ کیژی دا جاره‌کی دی کوپی ده‌دا. کارۆ له‌به‌ر خه‌می ژنه‌که‌ی ئاگای له‌ کوپو که‌چ نه‌ما‌بوو، به‌ دایکی گوت: دایه‌ گرنگ نه‌وه‌یه‌ ژنه‌که‌م سه‌لامه‌ته‌، که‌چ یان کوپ جیاوازی نییه‌.

کارۆ ناوچه‌وانی ژنه‌که‌ی ماچ کرد، ژنه‌که‌ پیتی گوت: خوا به‌ دلئ تو‌ی کرد (خه‌نده) یه‌کی پیدای.

بۆ ئیواره‌ له‌ نه‌خۆشخانه‌ ده‌رچوون و پۆیشتنه‌وه‌ مالی خویان. شه‌و داها‌ت ئیبتیسام تۆقه‌ری نه‌بوو، ده‌ها‌ت و ده‌چوو، ده‌گه‌رایه‌وه‌ ناو جئ و بالینگانی خۆی و کارۆ ی می‌ردی، ژنه‌ ده‌گریا، ده‌یکرده‌ هه‌نسکدان و فینگه‌ فینگه‌. کارۆ لپی پرسی: ئافره‌ت ژانت هه‌یه‌؟

هه‌ر به‌ هه‌نسک و لشمه‌ لشم: نه‌ختر، هیچم نییه‌.

— نه‌دی نه‌و گریانه‌ چیه‌؟

ژنه‌ نازی به‌سه‌ردا باراند: چه‌ند شه‌وه‌ له‌لام نه‌بووی هه‌ر گریامه‌و هاوارم کردییه‌ کارۆ فریام بکه‌وه‌، نابئ بپۆی به‌بئ تو‌ نا‌زیم... کارۆ دلئ دایه‌وه‌: ئای له‌منت نه‌که‌وی، نه‌دی نه‌وه‌ دایکم له‌ لات نییه‌؟

ژنه‌ وه‌ک مندال جه‌نه‌ی گرت: دایکت به‌ من چی، تو‌ می‌ردمی یان نه‌و؟ من می‌ردم ده‌وئ، من به‌س تو‌م ده‌وئ. ئیبتیسام زیاتر گرناگه‌ی داگرت: ده‌بی لی‌ره‌ نه‌پۆی هه‌ر له‌لام بی.

مامۆستا كارۇ لىكدانەۋەى بۇ ئو فەرمانەى ژنەكەى كرد، بە مەزەندەى خۇى شەن و كەۋى كرد: دلىنام ئوۋە قسەى كۇتايىى ژنەكەم نىيە، ئوۋە لە خوشەۋىستىيە، بۇيە دەستى بە سەرىدا ھىئا و دلىناى كردهۋە: ئو چەند پۇژەى مۇلەتم ھەيە لەلاتم، دەبىن خوشك و براكانم ببىنم، ئىمە دەچىن سەردانىان دەكەين، يان ئوتومبىلىك بە دواياندا دەنترم ئوۋان بەئىنى.

بۇ بەيانى بۇ لاي ئو گەرچە پۇيشت كە ئوتومبىلى گوندەكەى خۇيانى لى پادەۋەستا، چاۋەپتى كرد تاكو دەگات، كە ئوتومبىلەكە گەيشت ھەمان ئوتومبىلى بە دواياندا ناردەۋە، ھەر ئو پۇژەش باوك و براو خوشكەكانى بە خۇيان و كاوپكى دىنگ دەستاپى و مەنچەلىكى گەۋرەى پىر لە ماست ھاتن. بوۋە دەست لەملانن و يەكدى ماچ كردن و گريانى خوشى. ئو پۇژە لە مالى كارۇ و ئىبتىسام بوۋە ئاھەنگى خوشى، لە لايەك بە دايك و باوك و خوشك و براكانى شاد ببوۋەۋە و لەلايەكى دىش كچىكى چاۋگەشى لە دايك ببوۋ. مامۆستا كارۇ ھەر ئو پۇژە بەرەو مەيدانى ئاژەلان پۇيشت، گۈلكىكى گەۋرە و قەسايىكى لەگەل خۇيدا ھىئا، گۈلكەكەو كاوپەكەيان سەرىپى، گۈشتى گۈلكەكەى كرده خىرو، گۈشتى كاوپەكەشيان لە ماۋەى چەند پۇژىكدا خوارديان.

مامۆستا كارۇ ئو شەۋەى مۇلەتەكەى بۇ بەيانى تەۋا دەبوۋ، نىازى وابوۋ بگەرپتەۋە ئو گوندەى قوتابخانەكەى لىبوۋ، زۇر بە ھىمنى و بە نەرمى ئىبتىسام ى دەلاۋاندەۋە و ھىۋرى دەكردهۋە، بەلىنى دىلخوشكەرى پىدەدا: دايكى (خەندەى)، خوشەۋىستم بەيانى بەجىت دەھىلم بەلام دلم ھەر لەلاتە، خەمى مەخۇ زوۋ دەگەرپتەۋە..

لەو ماۋەيەى كارۇ پۇيشتبوۋ، سى جار (ئىبتىسام) يان بانگ كردبوۋە دائىرەى ئەمن، فۇرمى تايبەتيان پىر كردبوۋەۋە، بەلىننامەيان لىۋەرگرتبوۋ، دەيان پرسىاريان لىكردبوۋ، ئازارى دەروونيان دابوۋ، ھەر خواخۋاى بوۋ كارۇ بگەرپتەۋە و شار بەجى بەئىلى، بىرى دەكردهۋە: كارۇ پاستى دەكرد، ئو گورگانە ناھىلن كەس خوشى لە خۇى ببىنى، ھەر بىتەۋە لەگەلىدا دەچمە گوندى.

تەنيا يەك جىبى لاندروۋەر لەو گوندەدا ھەبوۋ، بەيانيان دەچوۋە شارى و ئىۋاران دەگەرپايەۋە گوندى، لەبەر ئوۋەى جىبەكان مۇدلىيان كۇن بوۋ، پىگاكانى ناو شاخ و داخەكانىش قىرتاۋ نەبوۋن و تاسە و كۆسپ و كەندريان

نۆر بوو، نۆر جار په‌کیان ده‌که‌وت و هه‌تا چاک ده‌کرانه‌وه شه‌ویان به‌سه‌ردا ده‌هات، ئه‌و جاره‌ی چوونی مامۆستا کارۆ و ژنه‌که‌ی بۆ گونده‌که‌، له‌ به‌ختی ئه‌واندا جێبه‌ لاندروقه‌ره‌ کۆنه‌که‌ هه‌ر وا بوو. ئه‌و شه‌وه‌ له‌ سه‌ر شانی ئیبتیسام نۆر گران بوو، پێگا‌که‌ له‌ به‌ر چاوی وه‌کو تووله‌ ماریکی درێژ په‌پکه‌ی خواردبوو، وه‌کو میزه‌ری مه‌لای پێچ له‌ دای پێچ لول درابوو، به‌ هۆی پێچه‌ پێچ و به‌زی و نزمی پێگا‌که‌ سه‌ری وه‌کو فرفرۆک ده‌سووپا. سوپای (با) باران و شه‌وی تاریک میشکیان له‌ که‌له‌یدا نه‌ه‌یشتیبوو، هه‌ره‌ تریشقه‌ش له‌ سه‌نگه‌ری ئاسمان به‌رده‌وام توپ بارانی ده‌کردن، ئه‌ویش هه‌ر به‌ خۆی قه‌له‌زراو بوو زهنده‌قی ده‌پژا. ناوه‌ ناوه‌ تاوه‌ بارانیکی نۆر به‌ گوپ مه‌ودای بینینی په‌کجار که‌م ده‌کردنه‌وه‌، تا‌کو به‌ره‌و سه‌ره‌وه‌تر ده‌پۆشتن ئاوی بارانه‌که‌ چه‌تره‌و خه‌ست تر ده‌بووه‌وه‌، هه‌ندێ جاریش گژلی قل گه‌وره‌ به‌ سه‌ریاندا ده‌هاته‌ خواره‌وه‌، به‌سته‌ زمانه‌ی له‌ گه‌ل هه‌ر قله‌ ته‌زه‌یه‌کدا سه‌ری خۆی لاده‌دا و وای ده‌زانی ئیستا نا هه‌نوکه‌ جامی جیبه‌که‌ کون ده‌کا. له‌ ترسان ده‌ستی به‌ دلیه‌وه‌ گرتبوو، گێژه‌نیکی بیرکردنه‌وه‌ وه‌کو سه‌لکه‌ ته‌شی ده‌یسوپاند: ده‌لێن ژنیکی گه‌وج ده‌توانی پیاویکی عاقل به‌پێوه‌ به‌ریت، که‌چی ژنیکی عاقل ده‌بێ نۆر به‌ توانا بێ بۆ ئه‌وه‌ی پیاویکی لامل به‌پێوه‌ بیا. هه‌ندێ پڕوشکه‌ باران له‌ کون و که‌له‌به‌ری جیبه‌ شه‌پکه‌ هاتبوونه‌ ژووره‌وه‌ و ته‌نکیش و له‌ته‌ری ژنه‌کیان ته‌پکردبوو، چه‌رخه‌له‌یه‌کی دایه‌ خۆی وه‌رسووپا و منگه‌یه‌کی کرد: له‌وه‌تی ئه‌م پیاوه‌م ناسیوه‌، بێ سین و جیم وه‌کو دیل به‌رده‌وام به‌دوایدا پۆشتتووم، ئه‌مپۆش من به‌ ده‌ستی دیله‌وه‌ دیلم. پێش ئه‌وه‌ی بگه‌نه‌ ناو گونده‌که‌، له‌ سه‌ر لوتکه‌ چیایه‌کی ده‌ورو به‌ری ده‌ستریژیکی بوو‌گانه‌یان به‌ سه‌ردا هاو‌یشتن، ئه‌وانه‌ی ناو ئۆتۆمبێله‌که‌ دیار بوو لێرا هاتبوون لایان ئاسایی بوو، که‌چی ئیبتیسام جیی پێ جێ نه‌بوو. کابرایه‌کی پانک و چۆغه‌ر له‌ به‌ری کلێته‌ له‌ سه‌ر، تفه‌نگیکی برنۆی درێژی له‌ نێوان هه‌ردوو لنگی خۆیدا نابوو، له‌ ناو جیبه‌که‌ له‌ به‌رامبه‌ر هه‌ردوکیاندا دانیشتیبوو هه‌ستی به‌ ترسانی ئیبتیسام کرد، له‌ دلی خۆیدا وای لێکا‌یه‌وه‌: ئه‌و به‌سته‌زمانه‌ ده‌لێی مه‌په‌ له‌رزه‌کی گرتییه‌ و ددانه‌کانی ناگه‌نه‌وه‌ په‌کدی، هه‌قیتی خه‌لکی شاریه‌ ناو چپای نه‌دیته‌یه‌: مامۆستا مه‌ترسێ هه‌چ نییه‌، ئه‌وه‌ چه‌ند سه‌ربازیکی قه‌له‌زراوی پۆژمن له‌ سه‌ر ئه‌و لوتکه‌ شاخه‌ هه‌للاتۆچکه‌ په‌کیان

ماوه، ناوه ناوه له ترسی خۆیان دهستپێژێکی بووکانه به حه‌واوه ده‌نین. — نه‌خێر، ناترسم.. ئیبتیسام به‌ کورتی وه‌لامی دایه‌وه‌.

هه‌مان کابرا بۆ ئه‌وه‌ی زیاتر دڵی ئیبتیسام هێور بکاته‌وه‌، هه‌ندیک فشه‌ فشی کردو خۆی زۆر هه‌لکێشا: ئه‌وه‌ مفاوه‌زات له‌ گۆپنیه‌ ئه‌گه‌ر نا، هه‌ر به‌و برتۆیه‌ی ده‌ستم تاویان ده‌ده‌م، ته‌غارێک گوویان پێده‌که‌م و لێره وه‌ده‌ریان ده‌نیم.

ئیبتیسام هه‌م ده‌ترساو هه‌م ژیرانه‌ش هه‌لسوکه‌وتی ده‌کرد: ده‌زانم کاکه‌، چونکه‌ ئێوه به‌رگری له‌ خاک و میله‌تی خۆتان ده‌که‌ن ئازانه، ئه‌وانه‌ش چونکه‌ به‌ زۆری زۆرداران و به‌ ناچاری هاتوونه‌ته‌ ئێره و بپوایان به‌و شه‌ره‌ خۆتپێنه‌ نییه‌ ترسنۆکن.

شه‌وانی گونده‌کان هه‌میشه‌ سامناک بوونه‌، گوندنشینه‌کان هه‌میشه‌ سامناکی شه‌وه‌ ئه‌نگوسته‌ چاوه‌کانیان به‌ بزێوی و ئازایه‌تی وه‌کو ته‌م ده‌ره‌وانده‌وه‌. زۆر شه‌وی وا هه‌بووه‌ له‌ شه‌وین و شیوه‌ خوارو شه‌و به‌کێوه‌کاندا گورگ له‌ میگه‌لی ده‌دان، دپنده‌و ده‌عبایان تووش ده‌بوو، دزو جه‌رده‌ پێیان لێده‌گرتن و گولله‌ به‌ گولله‌ ده‌که‌وت و خوێن ده‌پژا و مالنێان به‌ تالان ده‌بردرا باکیان نه‌بوو. مامۆستا (کارۆ)ش به‌ هه‌مان په‌روه‌رده‌ی گوند گوشترا بوو، له‌ ژیاڵیدا هه‌لبه‌زو دابه‌زو ده‌ستوه‌که‌ری و به‌ره‌نگاریبوونه‌وه‌ی نه‌هه‌مه‌تییه‌کانی دوژمنه‌ سه‌رسه‌خته‌کانی زۆر دیبوو، چه‌پۆکی کێخوای ترس کاری لێنه‌ده‌کرد، به‌لام ترسه‌ شاردراره‌که‌ی ناو چاوه‌ خه‌ماوییه‌کانی ژنه‌که‌ی په‌ریشان و خه‌فه‌تخانی کرد بوو.

ماوه‌ی چه‌ند پۆژێک ئیبتیسام وه‌کو ئافره‌تێکی به‌نده‌ی چوار دیوار بیری ده‌کرده‌وه‌، ده‌سته‌ وه‌ستان وه‌ستا بوو، نه‌ ده‌یده‌توانی دیواره‌کان بپووخێتی و نه‌ پێشی ده‌کرا به‌ سه‌ریاندا باز بدا، ئه‌و پێی وا بوو ئه‌و دیوی دیواره‌کانیش ته‌لبه‌ند کران. بالاخانه‌ و ته‌لاره‌ به‌ردینییه‌ بریقه‌ داره‌کانی به‌غدا له‌ کوێ و، خانووه‌ قورپنه‌ کون کونییه‌ پڕمشک و مارو چه‌ند جار وێران بووه‌که‌ی گونده‌ به‌ ناپاڵم پوخواوه‌کانی ئه‌و ده‌قه‌ره‌ له‌ کوێ. ئیبتیسام ناهاقی نه‌ده‌کرد ئه‌گه‌ر په‌ریشان و شله‌ژاوو توقی بیت، راسته‌ ئه‌و (کارۆ)ی زۆر خۆش ده‌ویست، ئه‌و عاشقی ئازایه‌تی و چاو نه‌ترسییه‌که‌ی بیوو، ئه‌و ده‌ویست له‌ به‌غدا سه‌رو مالی بپاریزی، له‌ ناو جێ و بالینگانی ئارمووشی به‌ جووته‌ بخه‌ون، نه‌ک له‌و شوێنه‌ی قه‌ت نه‌ی دیبوو، لێی نامۆ بوو، لێی توقیبوو، ئه‌و هه‌ندێ

جار بېړۍکه يهک دهاته ناو سهری و ختوکه ی ددها و دهیگوت: عشق له و
 کهسه گرنګتره که عاشقی بووی، گرنګ نییه کهسه که له دهست بدهی،
 گرنګ نهویه عشق له دهست نه دهی. له ناو نه و چوار دیواره دا هر بېری
 ده کرده وه: من عاشقی نه و پیاوهم بوویمه و هتا ده مرم هر عاشقی نه وم،
 به لام مارج نییه بیمه کووچ کووچه ی پاشه لی بۆ هر کوئی بپوا پام بکیشی.
 هنده ی بیر بکاته وه ژانه سهری گرت، سهری خوی به دیواریدا دا، به
 تووړه یی له خوی خوړی: نای نیبتیسم به دهستی خوت، به کاله ی پوچی
 خوت به دوا ی عشقیکی بی هوو ده کوتی، له جیاتی فره شی نارمووشم بۆ
 رابخا، باخچه ی ماله کم پر گول بکا، گه شتی شارو ولاتانم پی بکا، بۆ
 زیاره تی زیاره تگا کانم ببا، کردمیه گووخلینه و گردیک خه می پیسی خسته
 سهر پشتم.

سهری سووړا، ژانه سه رو ژانه پشت و ژانه زگ و سینګ کوژئ هیرشیان کرده
 سهر چه سته ی، کردیه هاوارو پۆ پۆ. کاته که نیوه پۆ بوو دهوامی قوتابخانه
 ته واو بیوو، ماموستا کارو به سهر دادو فیغانی ژنه که ی دا هاته وه، دیقه تی
 دایه چاوه هه لپشافتووه کانی، نیگای چاوه کانی وه کو تیر سینگیان بری و
 له هردو گوچکه کانی دلپه وه گیر بوون، شانی دایه بهر شانی و به له په
 گوره کانی چاوی سرپه وه، فرهامو شیه که دل و کاله و هه ناوی (نیبتیسم) ی
 فینک کرده وه، به ره به ره هتور بووه وه، وه کو مندالی بهر مه مکان فیغانه که ی
 کرده لشمه لشم و جه نه، نه ویشی کرده نزګره. کارو هه ولی دا نارامی بکاته وه:
 ژنه که، ده زانم ماندووی، هر نه مړۆ کیرکه ریکت بۆ ده دۆز مه وه ناومان بۆ
 بهیننی و نانمان بۆ بکا، جل و بهر ګه کانیشمان بۆ بشوا.

ژنه به نزګره وه به میړده که ی گوت: به قوربان، وه کو به ندیه که له ناو نه م
 چوار دیواره قوړه دا ده خنګیم.

کارو نیازی خراب نه بوو، به لام ده یویست نه خوی و نه ژنه که ی نومیدیان به
 به غدا نه مینئ، به ژنه که ی گوت: بېړۍکه يهک له می شکمدا ده جولئ، نه ګه ر پازی
 بی ده یخه مه کار.

__ چیه ده ګه رپینه وه به غدا؟ ژنه به په رو شیه وه به میړده که ی گوت.

__ به غدا ی چی؟ ده ته وئ ګورګان خواردی بین؟ کارو په رو شیه که ی لی کرده
 هه ره س.

__ باشه ئو گورگانه ناگه ئیره؟ ژنه به نابە دلی وا ی گوت.
__ ئو گورگانەى ئەوئ لیره وه کو پئوی گه پ کلکیان به سەر پاشه لیاندا
شۆپکردۆته وه... مامۆستا کارۆ وا ی گوت.

ئیبیتیسام تینگه یشت ئەوهی ئەو دهیهوئ بۆی مهیسه ر نابئ، زانی دادو فیفان
دادی نادا، له خۆدان و پۆ پۆ سوودی نییه، هۆپه هۆپ گریان کاری لئ ناگا،
جەنەو نزرگەش هەر هیچ. هەموو چەکەکانی بەکار هێنا، به بپوای خۆی
چەکیکی کاریگەرتر مابوو، (خەندە)ی هەلگرت هێنایه بەردهمی مێردهکەى،
جلەکانی کچەکەى داگەند: سەیرکە، ئەم هەموو زینکەو لیره ئەستورویوانەت
دیوه؟ ئەم هەموو پۆقلە پێ کێمانەت دیوه؟ ئەوه بەرى پەنجی چەندین سائە
دەیفەوتینی؟ به زیندویتی دەیمرتنی؟ سەندان له من و له هەموو سەرۆت و
سامانەکەمان، تەنها ئەم کچەمان مەیفەوتینی مەیمرتنە.

قسەکانی ئیبیتیسام، دیمەنى جەستەى (خەندە)ی کچی، کاریگەرییان به سەر
کارۆ دا هەبوو، بەلام ئەو زۆر بەو پەندانه سەرسام بوو کە باب و باپیوانی
فێریان کرد بوو، ئەو پێی وا بوو- سوار بوونی کەر عەبییکە و هاتنە
خوارەوهی دوو عەیب- ئەو پێی وا بوو ئەگەر بگەرێتەوه، ئەگەر پەشیمان
بێتەوه، ئەوه دواى ئەوه دەیکەنە پەندو عیبرەت و له بۆ یەکدی دەیکێنەوه.
(کارۆ) قۆناغەکانی قۆزاخە و پێوپای تێپەراندبوو، تەواو بآلى گرتبوو، کەچی
ئەو پۆژە به تەواوی گەرابوووه ناو قاوغی جارانی. توند، پەقەکار، به
چاوهکەم پوچەکەم، به هاش و هوش و هەپەشه و گۆپەشه، به هیچ شێوازو
شێوەزاریک نەرم نەدە بوو: ژنەکە، قسەکانت شەکرین، تۆم زۆر خۆش دەوئ،
خەندەش جەرگمە، بەلام من ناگەرێمەوه.

__ من ناگەرێمەوه واتە چی؟ دەتوئ من به تەنیا بگەرێمەوه؟ ژنه به قورگی
پێ به گریانەوه به مێردهکەى گوت.

__ زۆر ئاساییه، ئەگەر خۆت و کچەکەمان بگەرێتەوه بەغدا، لەوئ کەس ناتان
ناسی و خۆشتان باسی هیچ مەکەن، منیش ناوه ناوه به نهینى سەردانتان
دەکەم.. کارۆ ئەو چارەسەرییەى پێ له بارو گونجاو بوو.

ژنه بیرى کردەوه: ئەگەر بچمەوه بەغدايئ، له کیفه کیفی ماران، گزە گزی
مێشان، جەرت و فرتی گووخلێنە و هەزاری و خەمگرووان پزگار دەبین، ئەگەر
شەپیش دەستپێکاتەوه گرمە گرمی توپان و گفە گفی فێرکانیش له لایەکی دی.

ھەر خۆى پرسیاری لە خۆى کرد: کارۆ خوشەویست ترە یان بەغدا؟ ھەر خوشى وەلامى خۆى دایەو: بێگومان ئەو، لە پۆزى ھاوسەرگیرى کەماندا، بەلێنم پێدا ئەوم لە ھەموو سەر و مال و سامانە کەم خوشتر بوو.

ژنە بەراوردیکى لە نێوان خۆى و مێردە کەى کرد: من و ئەو لە سۆزى خوشەویستى ژن و مێردایەتیدا ھاویەشین، ھەربووکیشمان لە بەرامبەر بەرى دارى خوشەویستى کەماندا وەکو یەكدى لێپرسراوین، بەلام ھەمان ھەست و سۆزى خوشەویستیمان بۆ ئەم خاکی نییە، ئێرە نیشتمانی ئەو بواوک و باپیرانیەتى، داگیرکراو ھەقى خۆیەتى بەرگى لێکا.

ئییستى سام سۆز خوشەویستى بەسەر مێردە کەیدا باراند: گیانە کەم لنگم لە سەر لنگە بۆ کوێ برۆی لە گەلتم، بە تەمای بە جێت بھێلم ھەوێنە کەم بۆ پەیدا بکەى، ئای قورپى بە سەرى وەللا دەخنکێنم. دەستیان لە ملی یەكدى کردو بەلێنى خوشەویستیان نوێ کردەو. ژنە لە باوھى مێردە کەیدا پرسیاری لێکرد: پیاوھە کە باسى بپۆزە یەکت کرد، ئەو چى بوو؟

پیاوھە بە ژنەى گوت: ژنە کە گۆتە گۆتیک لە ناو خەلک و ھەندێ لە لێپرسراوان بۆ بوو تەو، گوايە دانوستانى نێوان حکومەت و سەرکردایەتى شۆرش لەم زوانە بە ھەرس کوتایى پێدیت، ئەگەر ئەو پاست بێ، بێگومان شەپ لە نێوانیاندا دەست پێدەکاتەو، کە شەپش دەستى پێکردەو ئێمە ناچار دەبین بەرەو سەرەو تر ھەلکەشتین و خۆمان یەکلە بکەینەو، ئایا لە گەل شۆرش دەبین یان دەگەرینەو ناو حکومەت، حکومەتیش ھەر ئەو حکومەتە یە کە لە بەغدا بینیمان، کەواتە من پێشنیارێکم ھەبە ئەگەر تۆ پێى پازى بى، پێشنیارە کەم دەربارەى ئەو مال و مولکانەى بەغدا، ئایا چییان لێکەین؟ من دەلێم ھەتا ئەو چەند پۆزەى دانوستان ماوھ بگەرینەو بەغدا، مولکەکانى ئەو بفرۆشین، بە بریک پارەى ئەو مولکانە جێبێکى لاندروڤەر بکړین، ئەو پارەى دەمینیتەو جارێ ھەلێبکړین، ئەگەر دانوستانە کە بە ئەنجامێکى باش گەشت، لە ھەولێر مولکى پێ دەکړینەو، ئەگەر شەپش دەستى پێکردەو بێگومان حکومەت مووچە کەى من دەبێ، کە مووچە کەشم بپا بەو جێتە لاندروڤەرەى دەیکړین کړى پێدەکەم و خۆمان دەژینین، ئەگەر زانیشمان لە ژێر مەترسیدا ین و فرۆکە جەنگیەکان و قۆپە دوور ھاوێژەکانى حکومەت بەردەوام تۆپ بارانمان دەکەن، لە سنوور دەتان پەڕینمەو و لەوێ دەتان

حهوئینهوه، منیش له و نئوانه دا هات و چۆ دهکهم.

ئیبیتیسام زیاد له پئویست نه رمی نواند: حیاتم، هه مووی مالی خۆته چی لیدهکهی بیکه به لام فروشتنی نه و هه موو مولکه به پۆژیک و دووان ناکرئ، نه و پارێزه ره ی تۆی له عهسکه ری پزگار کرد وه کاله تی له بۆ دهکهم، با نه و بیانفرۆشی، ته نها پۆژی به ناو کردنی منی دهوئ، نه و کاتی دهچینه به غداین به ناوی کرپاره که ی دهکهم و پاره کهش وه رده گرین، پاره کهش هه مووی له دهستی تۆ دهکهم، فرپی ده ده ی، ده یسووتیتی، مولکی پیده کپی، مالی خۆته چی لیدهکهی بیکه. ده رباره ی جیبه کهش به بن فروشتنی مولکه کانی به غداین ده توانین بیکرین، من هه ندیک زێرم ماوه نه وان ده فروشم، بریکیش پاره ی هیشکه مان هه یه، هه مووی کۆ بکه ی نه وه جیبه لاندروفره که ی پیده کپی. نه وه ی به قسه گو تیان بۆ به یانی کردیانه کردار، ئیبیتیسام و کارۆ به ره و هه ولێر پۆیشن له وئ ته له فۆنیکیان بۆ پارێزه ره که کرد بۆ به یانی بگاته هه ولێر، هه ره یانی ش وه کاله ته که ی بۆ کرد، جیبیکسی لاندروفره ریان کپی و له هه ولێره وه به ره و گونده که گه رانه وه، له پنگا لایان دایه سه یرانگای بیخال، له وئ له چیشته خانه یه کی بچکۆله خۆیان مپکرد، مامۆستا کارۆ ژۆر دلخۆش بوو هه ر ده یخوارد و بۆ ژنه که ی ده دا: ژنه که پێبکه نه، نه مپق خۆشته رین پۆژی ته مه نامه.

ئیبیتیسام خه نده یه کی بۆ کرد: لیده عه لۆ برنجه !!

_ نه وه ی له کوئ فێر بووی؟ پیاوه له ژنه ی پرسى.

_ له تۆ، دیاره که وتیه خۆشی پلکه (خه جئ) ت له بیر کرد؟! ژنه به پیاوه ی گۆ.

کارۆ بیرى بۆ که لله ی گه راپه وه: قهت نه و زنجیره به رزو نزمه یادگاره وشکانه م له بیر ناکهم، هه ر پلکه خه جئ و مام خدر بوون نقورچه یه کیان له بیردانم دا و گه یاندمیانه ئیره. بۆ نه وه ی بپوا بکه ی به چاوی خۆت چه ندین ساده و ساکاری وهک نه وان لیره و له و گونده ش ده بینى.

نه گه رچی حکومهت نیازی خراپ بوو، حه ره س قه ومی و داییره ی نه من خه لکیان ده گرت و ئازاریان ده دان، به لام دانوستانی ئیوان سه رکر دایه تی بزوتنه وه ی پزگاری خوازی کوردو، حکومه تی عیراق کۆتایى پینه هاتبوو. هه ردووکیان -

ئىيتىسام و كارۆ - بىريان له وه ده كرده وه سه فەريكى به غدا بكن و بزائن
 پرسى فرۆشتنى مولكه كانيان به كوئ گەيشتووه . بۆ به يانى مامۆستا كارۆ
 مۆله تى له به پتوه بهرى قوتابخانه وه رگرت و خۆى و ئىيتىسام به ره و به غدا
 به رێكه وتن . له وئ سەردانى پارێزه ره كه يان كرد ، پارێزه ر مولكه كانى فرۆشتبوو ،
 پێشه كى به كيشى وه رگرتبوو ، له سه ر ئه وهى مابوو ئىيتىسام بچى به ناوى
 كپاره كهى بكات .. هه موو پاره كه يان وه رگرت ، به سواری تاكسييه ك به ره و
 گه راجى (نه هزه) پۆيشتن بۆ ئه وهى بگه رێنه وه هه ولێر . كاتژمێر شەشى به يانى
 بوو ، كه په سىسهى خەلك له ناوه ندى شه قام پێگه ي پۆيشتنى برپىبوو ، له سه ر
 تەرمێك وه ستابوون كه س نه يده ناسى ،، مامۆستا كارۆ دابه زى سه ىرى كرد
 ناسيه وه ، به سه رساميه وه به خۆى گوت : ئه وه ده رویش (په حيم) .

له خەلكه كهى پرسى : ئه و پياوه كئ كوشتويه تى ؟

يه كێك وه لآمى دايه وه : ئه م شه و لێره ، له لايه ن چه ند كه سێكى ناديار ده سترێژى
 گولله ي لێكراوه ، كه سيش نازانى بۆچى و له به ر چى كوژداوه .

ئىيتىسام پۆز له دواى پۆز له گەل داب و نەرتى خەلکى دەفەرە که دەسازا، به بينىنى سروشتى جوانى کوردستان ئابلوقەى ترسى دەشکا، به و پایەخە به فریانی ناو که لینه شاخەکانى نساگره دورە دەستەکان سەرسام دەبوو که هیشتا به رامبەر ئەو که مەزىیەى تیشكى خۆر خۆراگر بوون و به دەگمەن نەبوايه گەرماییه کهى نەیان دەگەيشتى. به کانیه چاوماړییه کان دەحەپەسا، که تازه زابوونه وه و ئاوى که لله تەزىنیاں له بەر دەپۆيشت. به بەژنى تەبارەى دەغل و دان و قۆپەنەى گیا دەگەشایە وه، که هیواى خۆشگوزەرانیاں دەخستە دلێ. به بۆن و بەرامى گۆلەزەردە و حاجیلە و خەزیمە شاگەشکە دەبوو، که دەشت و دەرو قەدپالەکانیاں پەر دەکرد و دیمەنى پەنگاوپەنگیاں به سروشتى دەفەرە که دەبەخشى و دەیان پازاندە وه. که دەبینى نێرو مى و گەورە و بچووکی گوندە که خەریکی کرپن و دورینى جل و بەرگ و دەسزۆگ و پیتلۆى جوان بوون، بۆ ئەوهى دواى چەند پۆزىکی دى له بەریان بکەن و له بەر دەمى مەشقەرەى ئاگرى نەورۆز پیتچىک شایى پەشبەلەک بگێنن، ئەویش نەدەعەجما و بۆ هەمان مەبەست له گەل هاوسەرە کهى دەچوو شارى. ئىيتىسام هیچ پەگىکی پەگەزپەرستى له ناخیدا نەپوا بوو، هەموو پەنگەکان له ناو دلیدا تیکەل ببوون و یەک پەنگیاں دروست کردبوو، ئەو هەر خۆى پەنگالە بوو هەر کویتى بویستایە لى دەنیشته وه، ئەو پەپوولە بوو هەموو گۆلەکان له کەللەى ئەودا یەک بۆنیاں هەبوو. بەلام هەر باوکىک که تۆویک له هیلکەدانى هەر ئافەرەتیکدا دادەنى، بەشیک له خەسلەتە بۆماوہییهکانى تیدا دەپوینى، که چاوى به و هەموو کوپە گەنجە ولاتپارێزو خاکپارێزو میللەتپارێزە دەکەوت، خوین له دەمارە لاوازو بى هیزو سستە کهى گەش گەش دەگەرا. ئەو گوخلینانەى بێزى نەدەهات سەیریاں بکا، ئەو بۆقانەى به قیرپە قیرپان هەراسانیاں کرد بوو، ئەو خەمەگپووانەى لىیان دەترسا، ئەو میرووہ پيسانەى به پېستى کچە کهى هەلگەرا بوون، ئەو کونە دیوارە پەشانەى پیتی وا بوو مارو دوویشکیان لى دینە دەرە وه، ئەو تەپ و تۆزانەى له گەل هەلکردنى هەر بایەکی به هیزدا چاوه گەشەکانیاں سوور هەلەدەگەران، ئەو چوار دیوارە قورپە پەستەى لى ببوونە بەندیخانەى ئەبوغریب، چونکه (کارۆ) ی خۆشەویست له گەل هەموواندا پاهات. به سەر هەر پردیکی

داریندا دەپەرپەو قاقچەکانی زۆر دا نەدەگرت نەوێک برپووخێ، لە بەرامبەر هەر کۆپە قۆزێکی پێشمەرگە بوەستایە، زۆر سەیری نەدەکرد نەوێک بە چاوە بچێ، چاوی بە هەر مندالێکی باوک شەهید بکەوتایە، چی لەناو جانتاکە دەستی بوایە لە دەستی دەنا، هەر فرۆکەیکە دوزمن بهاتایە لەگەڵ ئەوان بە بێ ترس دەچوو ناو کونە شاخێک و خۆی دەشاردەو، کێ بە هەر ھۆکاریک بریندار بوایە برینپێچی بۆ دەکرد، کێ بە هەر ھۆکاریک باری لاکەچ بوایە بۆی راست دەکردەو، ئەو پێی وای بوو مرۆف بە ئازارەکانیەو گەورە دەبێ، ھەموو جارێ بە بۆنە و بێ بۆنە (کارۆ) ی دەکردە نموونە، لە عەرەبانەیکە کەچەو بۆ خاوەن ئۆتۆمۆبیل، لە لانەوازی و کونی مزگەوتانەو بۆ خاوەن خانوو، لە کەم کاری و ماندوو بوون بۆخاوەن دوکان و حەسانەو، لە نەخوێندەواریکی کۆلەوار بۆ مامۆستایەکی بلیمەت. ئەو لە هەر بۆنەیکەشدا ھەرکە دەرەتیی بۆ دەپەرەخسا، ئەوێ نەدەشاردەو و بە خۆی و بە خەڵکیشی دەگوت: سەرەتا شەروالەکی (کارۆ)م خۆش ویست، دواتر ئازایەتیەکی، ئینجا چاوە برۆی.

ئێبتیسام ناوبانگیکی باشی، لە لایەن خەڵکی دەفەرکە، بۆ خۆی پەیدا کرد بوو، وەک برینپێچێکی شارەزا و مامۆستایەکی خۆبەخش بۆ کچەکانیان ھەمیشە لە خزمەتیاندا بوو، بۆیە بە ناوێشتە و بەرەبابی خۆیانیان دەزانی، نەک بە پەناھەندە و لایەیکەکی خوارەو.

سەرەتای مانگی حوزیرانی سالی (١٩٦٣) بوو، دانوستان و پێکەوتن لە نێوان سەرکردایەتی شۆڕشی کورد و کودەتاجییەکان، سەری بە ھیچ ئاکامێک نەگەشتبوو، حەرەس قەومی و خۆفروشی ئابڕوو تکاوەکانی ناوخۆ، بەر بپوونە گیانی خەڵکی بێ تاوانی ناو شارەکانی کوردستان.. ھەندێ لە ھۆزو تیرە عەرەبەکانی ھاوسنووری باشووری کوردستان، گوندەکانی ئەو سنووریان وێران و تالان کردبوو، ئەو سالا بە سالی (فەرھود) بە ناوبانگ بوو، فرۆکە جەنگیەکان پۆز نەبوو پیاسەیی بێ ترس بە ئاسمانی ئەو گوندەدا نەکەن کە (کارۆ) و (ئێبتیسام) ی لێبوو، پۆزی وای ھەبوو ھارو ھاج ھەرچی پێ و قین و ژەھریان ھەبوو، ھەموویان دەباراندە سەر گۆیلەکی شوان و گاوان و جوتیارە بێدەسەلاتەکان، دارە بەرزەکانی گۆیز و بەپووەکان بە ناپاڵم دەسوتێنران، تۆپە دوورھاوێژەکان کۆترانە مزگەوت و قوتابخانەیان دەکردە ئامانج، دوزمن بۆ پووبەپووبوونەوێ شۆڕشی کورد ھەرچی لە توانای دا بوو بەکاری دەھێنا، نەک

هه ر تۆپ و فۆكە و چەك و تەقەمەنى، هەتا ویزدان و چاوەكانیشی دەكړې، بۆ
ئەوێ حەشارگەى شۆرشگێزانی نیشان بدەن.

نیشتەمان پەرەوران، بە تاییەتى ئەوانەى ناو شارەكان، بەرگەى دۆزەخى
فاشیەكانیان نەدەگرت، كۆمەل كۆمەل و تاك تاك پێگەى هات و نەهاتیان
دەگرت و پەيوەندیان بە شۆرشەو دەكرد، شۆرش زگى زۆر گەورە بوو، لە
كوردستانی گەورەش گەورەتر بوو، حەشارگە و پارێزەرى هەموو رەگەز و باوەرى
جیا جیا و ئایین و ئایینزاكان بوونەو كاتە لە تەمەندا هێشتا ساوا بوو
بە تەواوى بە سەر پێى خۆى نەكەوتبوو، تەنها دوو سالانە بوو، بەلام دوو
بازووى بە هێز و تۆكمەى سیاسى و سەربازى لە پشتمەو بوون، هەر یەكە و
لایەکیان گرتبوو، وەرەى پۆشتنیان بەرز كەربووەو، لە قسە كردن و گفتوگۆدا
و لە گالە گال و دایەو بابەى تێپەراندبوو، بەلام ئەو توانایەى نەبوو هەركێ
سلأوى لێك وەك خۆى وەلامى بداتەو، ئەوانەى پەيوەندیان دەكرد زۆر بوون،
بەلام بۆریشیان تێدا هەبوو، بۆر چلكنیشە وەك كۆرە ماری ژەهراوى لە گەل
هەموو خاكێكدا دەسازێ، زەحمەتە بە یەك دوو سەرنج ببیندرێ، نەیدەتوانى
هەركێ پەيوەندى پێو بەكا و بیهوێ ببێتە پێشمەرگە چەكێكى بدات، ئەوانەى
پەيوەندیان دەكرد دەبوا بە چەكەو بێن، یان دواى پەيوەندى كردن چەكێك
بۆ خۆیان پەیدا بكەن.

بە مەبەستى بەرگری كردن لە خۆى و ژن و منداڵ و خاكەكەى، بۆ ئەوێ تەنگێك
و چەند تاقمە فیشەكێك پەیدا بكە، مامۆستا (كارۆ) سواری تۆتۆمۆبیلەكەى بوو.
ترسى لە بازگەكانى میرى نەبوو، لە باخەلیدا ناسنامەى مامۆستایەتى هەبوو، بۆ
بازگەكانى پێشمەرگەش پەسولەى تێپەرینی بۆ كرا بوو. بە شەقامى نۆڤدەولەتى
(هاملتۆن) دا پۆشت، لە سەر پردى (رەشدرور) وە بەرەو (قەسرێ)، لەوێشەو
- بە مەبەستى پۆشتنى بۆ (سەنگەسەر) - بە گوندەكانى (گۆجاړ) و (بەرگرتكە)
و (ئېنێزێ) و (لێوژێ) بۆ ناو دۆلى شەهیدان شۆر بوووەو. ئەو بیستبووى هەندێ
لە جاشەكانى ئەو ناو، وەك سازان و هاوكارییەك لە گەل هێزەكانى پێشمەرگە
و لە هەمان كاتیشدا بۆ قازانجى خۆیان، بازرگانی چەك و تەقەمەنیان دەكرد.
هەندەى نەما بوو دۆلەكە بە تەواوى بېرى و بگاتە (سەنگەسەر)، پەيكەرێكى
ئێسك و پێستى لە پو لاوازی بینی، ئێسكەكانى وەك ستوونى رەشمال قیت و
زەق بە جۆرێك دیار بوون هەندەى نەما بوو پێستە زەرد هەلگەپاوەكەى بدڕێن.

وهك كېسه لېكې ئاۋ لېبراي شەكەت و تېنوو بەرەو ناۋ دۆلەكە ھەر دەپۆى و ئاۋپى دەداپەۋە، بە نياز بوۋجېيېك، پېكايېك، تراكتۆرىك، ھەر تېرپۆيېكې لەو جۆرانە بەو دۆلەدا سەرىكەۋى، لە گەل خۆى سۋارى بكا و لە بارەگای ھېزىك، بەتالېۆنېك، لقيك، پەلېك، دەستەيەك پېشمەرگە نزىكى بكا تەۋە. (كارۆ) كە گەيشتە بەرامبەرى، ئەو بەژنە چىلكە دارىيە و دەموچاۋە قۇپاۋىيەى لە لا نامۆ نەبوو. سستۆپىكى خىراى كرد و پا يگرت، ھەردووكيان سەبرى يەكدىيان كرد، جامى لای خۆى بە تەۋاۋى ھېتايە خوارەۋە و بە تەۋاۋىش سەبرى كرد: ھەۋە ھەۋنىيەى پېتاۋى دەق ھەۋە، لە عاسمانانم دەۋىست لە عاردانم دەستكەوت. ھاتە خوارەۋە و لىى چۈۋە پېش، كە ئەو چۈۋە بەردەمى ئەۋىش ناسىيەۋە، تېكنالان و بوونە يەك، كارۆ ئەۋى بەرز كەردەۋە و خستىە سەرشانى خۆى: ھاۋارتە لە من كراۋەتە فېروچ، ئاى لەو بەدبەختىيەى ئەو ھەموو زانستەى لە سىنگىدا بوو بە كەلكى نەھات.

لە پېشمەۋەى جېيەكە لە تەنىشتە خۆى دايىنا، كارۆ خۆى گەيانىدە شوپىنى مەبەست و ئەۋەى بۆى چۈۋ بوو جېيەجىنى كرد، بە پەلە پېچى كەردەۋە و پى و پى بە پى خۆيدا گەپايەۋە. قسەيەك لەم و دوو لەۋى پرسىارو سۆراخكردن بوونە پستە و قل قل لە يەكدى دەبوونەۋە و لە دەۋيان دەھاتنە دەر، ھەرىكەيان تېنۋى بەسەرھاتەكانى ئەۋى دىكەيان بوو. ھەتا گەيشتە چايخانۆكەيەكى ناۋ (قەسرئ)، مامۆستا (كارۆ) سەرلەبەر بەسەرھاتەكانى خۆى، ھەتا ئەو پۆژەى قەدەر كردييە مامۆستا و گەياندىيە ئەو دەفەرە، ھەر لە ھوردى ھەتا درشتى بۆ گىپا يەۋە.

بە دوكلە و بۆنى فەشا فېشى بەردەرگای چايخانۆچكەكە مولولولەكانى ناۋ گەدەيان گريانىان ھات.

لە پەنا ديۋارىكى نزيك پايگرت و دابەزىن، كە دانىشتن كارۆ يەكېك لە شاگردەكانى بانگ كرد: كاكە سەرۋ چۈۋ شىشى موشەكەل و دوو جام ماستاۋى مەرە كۆزەشمان بۆ بېنە.

ھەر لە سەر خواردنەكە بوون كارۆ دەستى لە سەر شانى مەلاى دانا: قەت ئەو ھەموو گوشت و پلاۋ برنج و چەلاۋە چەۋرە و ماستاۋە كوركناھەى تۆ لە بىرناكەم، كە لەملا و لەۋلاۋە و بەتاييەتېش لە لايەن خانمە (فەتحييە) ھەۋە بۆ تۆ دەھاتن و منىش لىيان بى بەش نەدە بووم.

ئەوئەندەيان خوارد مېر بوون، ويستی دوو چای عەتتاییش بانگ بکا، کەچی قسەکەي مەلای ھاتەوہ بیر: کاتی زێرینی مەلای، ئەو کاتەي لە بەغدا بووین، ئەو مەلای مزگەوت بوو، بە گەنم نەبوایە بە جۆی نەدەدا. منیش ئەگەر داوئەتەکانی ئەو نەبوونایە، نان و تەماتە و نان و ماستاوم دەخوارد و عەرەبانەم پادەکیشا. بەلێ ئەو کاتی ئەو دەيگوت: راستەوخۆ لە دواي گۆشت خواردن (چا) خواردنەوہ باش نییە، گۆشت ئاسنی تێدایەو بۆ لەش پێویستە، کەچی (چا) ئاسن کوژە. پەشیمان بووہوہ چایەکەي بانگ نەکرد.

خواردنی ئۆو ماستاوی کورکن کفت و خەوآلوی کرد بوون و بەلادا دەچوون، دواي نوێژی عیشا گەیشتنەوہ مائەوہ، ژنە کە چاوي بە میوان کەوت شلەژا، دەرڤەتیکي دۆزییەوہ، چووہ بن گوێی پیاوہکەي: بە تەمای پوو زەردم بکەي میوانی ناوہختت بۆ ھێناوم؟

__ ئاقووت ئەوہ میوان نییە برا مە برا م..... پیاوہ بە ژنەي گوت.

ژنە سەیری میردەي کرد: ئای بە قوربانی خۆت و برات بم، ئەدی ئەوہ بۆچی وەکو چیلکەداری قامیش رەق بووینەوہ ؟!

__ بەدبەختی و خەفەتی دنیا.. پیاوہ وەلامی ژنەکەي دایەوہ.

شەپۆلی دەریایەکی بێ سەر و بنی بیرکردنەوہ مامۆستا (کارۆي) را دەپێچا و بەرەو دواوي دەبردەوہ: حەیفە ئەو مەلایە نازدارە کوچک رەش بێ، ھەندی چەنگیکي لێمايتەوہ، لامک رەق و تەقی لاخوار، بالکەوتی و مالکەوتی بووینە مەحچەچە، بە لاکە لاک دەپوا ولاقى لە دواي نایێ، کە وای دەبینم دڵم قرچ و ھۆر لە بۆي دەسووتێ.

ئاووي لێدایەوہ، مەلا پرخە پرخی بوو، ئەو پرخە پرخە و کەلەشی ماندووي مەلا سەرنجی کارۆي پاکیشا: دەلێی ھۆشبری درایتێ خەو بەنجی کردووە. ئەو کەلەشە گەورەيە و ئەو ھەموو بەزەي ناوہد و تەنگەي چیان بە سەرھات!!؟ گلەیی لە زەمانە کرد: ئای دنیا چۆن بلێندان نەوي دەکەي و نەوییان بلێند دەکەي.

پەشیمانیش بووہوہ: چ پەيوەندی بە دنیاوہ ھەيە؟ دنیا ھەقی چییە؟ ھەر کارێک خۆمان بە نەزانی دەیکەین، ھەرچەند زاناش بین ھەر وامان لێدیت. دەستیکي بە ناوچەوانی خۆیدا ھینا: ئەوہش پۆلی ھەيە، چاکە و خراپەي پێدەکری.

ئەو شەوئە ئاسايى پۆشت، بۆ بەيانى ئەوئە بە كەلك چىشتى بەيانى دەھات و خودا بەوانى دا بوو، ئىيتىسام لە سەر مەجمەيەك رىزى كردن، لە دواى بەيانى باشكردن لە بەردەمى دانان. مەلا بىن ئەوئە سەرى بەرزى بکاتەوئە بەيانى باشكەئە بە گەرمى وەرگرتەوئە، ژنەش لىتى لە بۆسە دا بوو بە دەرەفەتى زانى، هەلەوئەستەيەكى کردو هەر لە سەرى هەتا بنى مەلاى دايە بەر تىشكى چاوەکانى، هەر بە چاوەکانىشى ئاماژەئە بۆ پیاوئەكەئە کرد بە دوايدا بچىتە دەرەوئە: پیاوئەكە، ئەو كابرايە هىچى بە تۆ ناچى، بپروا ناکەم براى تۆ بىن. کارۆ كەمىكى دى ژنەكەئە دوور خستەوئە: ژنەكە، پاست دەكەئە ئەو براى پىشتىم نىيە، بەلام وەك برا خۆشم دەوئە..... کارۆ هىشتا دوودل بوو لەوئە مەلا بە ژنەكەئە بناسىنى.

ئىيتىسام چۆلەكەيەك لە بناگوئەئە دەيجريواند و شتىكى نەيتى پىدەگوت، ئەوئەش بە کارۆئە گوت: خودا برات لى نەستىنى، چۆن خوداى بە هەق دەناسم ئاوها دەمزانى ئەو مەردەلەيە براى تۆ نىيە، ئەوئە دەللى هەر لىيان دايە و پاروئە ناننىكىشيان پىن نەدايە، لاق و لەتەرى هەموئە گۆشتپارە و شوو شوو بوو. کارۆ هەندىك ژنەئە لاواندەوئە، دواتر بىرى کردەوئە: دوودلى بۆ چىيە؟ پىنى دەناسىنم خۆ مەلا دوژمنى بابەكوشتەئە ئەو نىيە.

بەسەرھاتەكەئە پۆزى پىشتىرى هەموئە بۆ گىرايەوئە: دوئىنى بۆ ئەوئە تەفەنگ و پەخت و چەند پاكتە فىشەكەك پەيدا بکەم، بەرەو سەنگەسەر دەپۆيشتم، بىنىم ئەو پیاوئە لەو بەرى پىگاكە وەستا بوو، سەيرم کرد لە ترسان دەلەرزى، لە برسان شنگى لە بەر برا بوو، لە تىنۆتتىيان بىوئە سىوئەرۆكى وشك، سۆزم بۆى جوولا، دلم بۆى سووتا ستۆپىكم گرت و پامگرت، كە پاوئەستام بە باشى سەيرم کرد ناسىمەوئە، هەرکە ناسىمەوئە باوئەشم بۆ کردەوئە و خستە ناو جىبەكەم و هىتامەوئە، كە هىتامەوئە و ئەو دارە وشكەت بىنى سەرت سوپما و واقت وپما، كە گوتم براىمە زياتر حەپەساي، پرسىارىك لە ناخت دروست بوو، لە خۆت پرسى: ئەوئە لە كوئى و ئەوئە لە كوئى؟ هەقتە ئەو پرسىارەت لە خۆت کرد، چونكە ئەمپۆ، لەو كاتەئە كە واى دەبىنى هىچ كامىكەمان بەوى دى ناچى، نە شىوئەمان، نە هەلسووكەوتەمان، نە ئەوئە لە ناخماندا دەجولى. خۆزگە (۱۰) سالى لەمەوبەر ئەو پىاوئە بدىتبوايە، دەترانى چ زىخۆيەكە، دەتبىنى چ زەلامىكە، ئەوئە دەھاتە ئەو مەزگەوتە، ئەوئە دەرو دراوسى بوو، ئەوئە ئەو

مه‌لایه‌ی دهناسی باس هر باسی نه‌و بوو، به‌لئ نه‌و مه‌لای مزگه‌وته‌که‌ی به‌غدایه، که من له‌لای فه‌قئ بووم (ئه‌لف سه‌ر نا) م ده‌خویند.

ئیبیتیسام سه‌ره‌سوڤه‌ی گرت، ته‌نھا خۆی دواند: گرگې، گرگې ئاقیبه‌ت تووشی نه‌و نزیکه به‌لایه‌ی بووینه‌وه، خوا به خیری بگێږی. دواتر پرسى: نه‌وه‌نده مه‌دح و سه‌نای نه‌و مه‌لایه‌ت ده‌کرد، چى وای لیکرد وای لیبی؟

__ زولمى زالمان.. کارۆ وای گوت.

__ نه‌و زالمانه بۆ زولمیان لیکرد؟ ژنه به مه‌به‌ست نه‌و پرسیاره‌ی له کارۆ کرد.

__ چونکه بیگانه په‌رست نه‌بوو.. کارۆ زانیاری زیاتری له‌ لا بوو به‌لام هر نه‌وه‌نده‌ی به ژنه‌که‌ی گوت.

__ چۆن ده‌زانی بیگانه‌په‌رست نه‌بوو؟ ژنه‌که پرسى.

__ نه‌وه نه‌بوو هر نه‌وانه ئازاریان ده‌دا که سیاسه‌تی بیگانه‌یان په‌یږهو ده‌کرد.. کارۆ وای گوت.

__ نه‌دی نه‌و سیاسه‌تی کام لای په‌یږهو ده‌کرد؟ ئیبیتیسام به کارۆی گوت.

مامۆستا کارۆ له ناستی تیگه‌یشتنی ژنه‌که‌ی سه‌ری سوڤما، زانی زانیاری زۆری له‌و جوړه باب‌ه‌تانه هیه، نه‌گه‌ر دیزه به ده‌رخۆنه‌ی نه‌کا خراپتر له پاشتر، بیده‌نگ بوو ته‌نھا خۆی دواند: ئاگره سووره له خۆم دووره، با زۆر تیلکی تیوه‌رنه‌دم پریشکی بۆ خۆشم ده‌په‌ریته‌وه.

ته‌نھا خه‌نده‌یه‌کی خۆکردی بۆ ژنه‌که‌ی کرد: ده‌لێن: نه‌گه‌ر به‌خت هه‌بێ ته‌خت ده‌بێ.

ژنه‌ش به جوړیکى دى په‌نده‌که‌ی بیستبوو: به‌لئ بیستوومه ده‌لێن: نه‌گه‌ر به به‌ختی پاشای سه‌ر ته‌ختی.

مه‌لا ماوه‌یه‌ک له مالى مامۆستا کارۆ مایه‌وه، ئیسقانه په‌ق وته‌قانه‌ی گۆشتیان گرته‌وه، ئاخیزیک به هر چوار په‌لیدا گه‌پا، گۆشتپاره‌کانی پاپولی، شین و مۆری قاج قولى و هه‌موو جه‌سته‌ی، په‌نگی ئاسایی خویان هینایه‌وه، خوینى شینکه‌ی ده‌ماره‌کانی وه‌کو جاران سوور هه‌لگه‌پایه‌وه.

خه‌لکی گونده‌که و نه‌وانه‌ی مامۆستا (کارۆ)یان دهناسی کۆمه‌ل کۆمه‌ل سه‌ردانی (مه‌لا)یان ده‌کرد و له هه‌وآلیان ده‌پرسی، گفتوگۆی نێوانیان درێژه‌ی ده‌کێشا، چه‌ندین پرسیار له مه‌لای ده‌کرا. مه‌لا سه‌ره‌به‌ری به‌سه‌ره‌اتی خۆی بۆ ده‌گه‌رانه‌وه، چیرۆکی مه‌رگه‌ساتی هاوسه‌رو کۆڤه‌که‌ی، نه‌وه‌ی په‌یوه‌ندی به

مژگه وت و (کارۆوه هه بوو، مه سه له ی چه کوچ و داسه که، هۆکاری به ندرکردنی و شیوازی ئازاردانی، هه لۆیستی نه و دادوه ره مروفدۆسته ی په وتی دادگاییه که ی بۆ به رژه وهندی نه و گۆپی و بووه هۆی چیدی ئازارنه دانی، نه و سیخوپه ی مائی پاشای که هه میشه وه کو کلک به دوایه وه بوو.

کارۆ که نه و پسته یه ی دواپی بیست، دهوی برده ته نیشته سه ری مه لا و مژگینی داین: مامۆستا نه و سیخوپه کۆتایی پێهات.

مه لا به دهنگی به رز گوتی: نه وه نا په نجای دیکه. سیخوپ کۆتاییان پێنایه ت. گفتوگۆی ئێوانیان به رده وام بوو، خه لکه که سه رنجی جیا جیایان هه بوو، پرسپاری هه مه جۆره هه مه لایه نه شه نه ده بپایه وه، یه کێک له میوانه کان ده یگوت: چه کوچ و داس یه کێک ده توانی خاوه نداریه تی بکا، که ناوله پی قه له شه قه له شه و به رۆکی به قرشه و شه روا له که ی قرچ و نووسه نه کی پێوه نوسابن. نه وی ته نیشته سه رزه نشته ی مه لای ده کرد: تۆ به چه کوچ و داس له خسته بربرای، واتزانی ئامرازی هێزن، نه تزان ی نه وانه هێمای په نچ و تیکۆشانن، ئامرازی ده سته په نجبه ر و جوتیارن. خاوه نی برنۆ برژه که ی به رامبه ری خۆی هه لکێشا: خۆزگه (۱۰) سأل له مه و به ر ده مناسی بزانه چۆن سه ری نه و زالمانه م پان ده کرده وه. کلێته له سه ره که شه قسه ی خۆی کرد: تۆ له هه لبراردنی نه و پێگه یه دوو دلێیه ک له ناخدا هه بوو، به لام یان تیده چی یان ده رده چی پێیدا پۆیشته. نه وه ی خه نجهره گه و ره که ی له به ر پشدێتی بوو ده ی خورپ: به س پیم بلێ نه و زالمه ی به گرتنی دای له کوپیه هه تا نه وها و ئیوه ی لێبکه م. نه وه ی ته نکه رپدێنکی هه بوو ئامۆزگاری ده کرد: نه وان پێیان گوتی - ئیمه له مهیدانی جه نگدا ناچه نگین، به لکو له مێشکی مروفه کاند ده جه نگین - بۆ تینه گیشته؟ تۆ کێشه قورسه کانت به گوریسیک له ته نگه ی خۆت شه ته ک داوه و به نه قنق پایده کیشی، ده عبا به کی دپی به دبه ختیت سواری سه ر شانی خۆت کردوه، پێگه ی هاتی لێ داخستوی و ده رگای نه هامة تی لێ کردوویته وه. تۆ گوڵی ته مه نت له نیوان چپنووکه تیزه کانی دلپه قی و ئازاره ده روونییه کانتدا هه لوه راند. نه وه ی پۆی بووه به سه رهات، ناتوانین هه یج شه مه نده فه رێک پاشه و پاش بگێرینه وه، گرنگ له مه و دوایه. چاک بزانه نه وه ی بکه و ئێ که س بۆی ناگری، پێی پیده که نن.

نه وه نده ئازارو نه شکهنجه ی (مه لا) یان دابوو، نه وه نده شکومه ندیان شکاندبوو، نه وه نده هیواکانیان سه ربپیبوو، پقی له خۆی و له مروفه کانیش ده بووه وه. به

جۆرژیک له ژيانیشی بێزار بوو، ئه و پیتی وابوو دایکه (حهوا) مارهیی له باوکه (ئادهم) نه هاتبوو، کتوپر چاوی به مینهیهک که وتیوو پیری دابوو و زگی پر کردبوو، بۆیه نه وه کانیشیان به و جۆره شه پانگیزن. هه ر له سه ره تا وهش هه ردوو کورپه که ی له سه ر جوانی و ناشیرینی کچه شوخیکی خوشکی خۆیان به کدییان کوشت.

بۆیه مه لا بایه خێ به پرسیاره کان نه دا، تاکه وه لامی بۆ ئه وان ئه وه بوو: تروسکاییه کی گه رم له هه ر شویتنیک بیت، سه ر ما برییه کان په وی تیده که ن. په و ناکییه ک له هه ر جیه ک تیشک بداته وه، شه و کویره کان به ئاراسته یه وه ده پۆن. ماوه ی چه ند سالتیک، له هاوکاری و هاوته بایی، له به رزی و نزمی نیتوان مه لا و ماموستا کارۆ دوا ی شه ش هه وت سالتیک، پۆژێ له پۆژان کتوپر هه وه ره شه ترسنا که کان په وینه وه و نه یان گرماند، کونده په په وه شوومه کان ده نگیان له گه روویاندا خنکا و نه یانقراند، تیشکی ژێرینی خۆر ئاسمانی زه رد هه لگه پاند. ئاسمانی زه رد و زه وی سه وز که هه وه چلکنه کانی نیتوانیان په وینه وه، دیسان باوه شیان بۆ یه کدی کرده وه - پۆژه کان هه موویان بوونه نه و پۆژ و جه ژنی نه و پۆژی ئه و سالتش به غدا ی هه ژاند.

(کارۆ و) (مه لا) هه ریبه که یان به مه به ستیک سه ردانی (به غدا) یان کرد، گرنگترین خه ونی مه لای گه پانه وه بوو بۆ به غدا، گه پانه وه بۆ هه مان مزگه وت، گه پانه وه بۆ لای (فه تحیه)، ئه و پیتی وا بوو قه له ره شه سه پی بووه ته وه، گه پایه وه و به مه لایه تی مزگه وته که ی جارانی پازی بوو، هه ندیک گو تیان تاکتیکه و هه نیکیش پیتیان وا بوو ستراتیژه، هه ر کامیان بوو له ئیمه دیار نه بوو. سالت ده هات و ده پۆشت پینچ فه رزه له مناره ی مزگه وته که ی به هه موو ده نگیه وه بانگی ده دا، ده نگی کز بوو نه ده بیسترا. نوێژکه رانی پشته خۆی پۆژ له دوا ی پۆژ نمونه کانی وه ک ده رویش په حیم ده یانکردنه ده رویشی خۆیان و ده یانبردنه لای پاشا پاشاش وه کو جارێ نه ما بوو، ئه ویش چه کوچ و داسینکی ساخته ی له سه ر شانی خۆیدا دانا بوو، هه ر به و چه کوچ و داسه سه ری مه لا و هاو پیتانی مه لا ی ده شکاند و ملی ده په پاندن.

نێره که رێکی ئه و سه ری دنیا ی زه پی، بوومه له رزه یه کی دروست کرد، چیا کانی هه ژاند، شاخه کانی پوو خاند، قوتکه و که پک و گرده کانی به یه کدیدا دا، هه ره سی به ئه سپه کان هینا، قاسپه ی له گه رووی که وه کان بپی، هه زارانی به سته زمان بوونه ئاردی ناو درکان. له و پۆژه ته نگه دا، له شه شی ئاداری هه زارو ئۆسه بو حه فتاو پۆلج دا، له و پۆژه مه رگه ساتیه دا، له و پۆژه ی میله تیک به ته وای به چه قوی کول سه رده بپا، میله تیک به ته وای ئاواره ی ولتان ده بوو، ئه و پۆژه ی فه رمانده ئازا کانی، فه رمانده مه زن و دلسۆزه کانی ئه و شکسته یان، ئه و کاره ساته یان، ئه و هه ره سه یان، ئه و پیلانه شوومه یان پی هه رس نه ده کرا و خۆیان ده کوشت، جهنگا وه ره قاره مانه کان سهریان لئ شیوابوو، ئافره ته کان په شپۆش بوون و شین و واوه یلیان دابه ستا بوو. به لئ له و پۆژه دا ئیبتیسام له سه ر مانگ و پۆژی خۆی بوو، ماوه یه ک له مه و بهر گه رای (پشتو) یه کی دیکه ی دانا بوو. ژنه سه ره پای باری گرانی، ترسیشی زۆر بوو، له لایه ک کارۆ بۆ سۆراغ کردنی ئه و مهینه تییه و بۆ دلتیا بوون له پاستی ئه و شکسته، به ره و سه ره وه تر هه لکشا بوو، له لایه کی دیش خه لکی گونده که ئه وانه ی ماشین، یان هه ر ئامرازێکی گواستنه وه یان هه بوو، مائی خۆیان بارده کرد و خۆیان ئاماده ده کرد به ره و سنووره کانی ئێران بپۆن. ئه وانه ش که هیچ له و ئامرازانه یان نه بوو مندالی ساواو ده سته جلیکیان به کۆل خۆیان دادا بوو، به ره و سه ره وه تر په له په لیان بوو، له نیوان هه ر کاتژمیریک و کاتژمیریک دیکه دا خه لک ده پۆشتن و زۆریشیان به و گونده دا تیده په رین، هه ندیکیان وه یان به رز و هی هه ندیکیشیان داته پیبوو.

خه لکی گوندی، ئیبتیسام و مامۆستا کارۆ یان زۆر خۆشه ویست، به بی ئه وان پێیان ده رنه ده کرد، به تاییه تی ئه وانه ی ماشینیان هه بوو، داوایان له ئیبتیسام ده کرد له گه لیان سواری ئوتومبیل بیت و بپۆن و گونده که به جی به تێن. که چی ئیبتیسام خه م کرد بوویه گۆله، قه له په شه ی ترس خست بوویه ژێر بالی خۆی، له وه ده ترسا نه وه ک له رینگا کارۆ له په له په لیان ئوتومبیله که ی وه رگه رابی، یان تووشی گرفتیک لابه لا بووی، ئه و به خه لکه که ی ده گوت: من چۆن ده پۆم و خۆم پزگار ده که م تا کو چاره نووسی کارۆ نه زانم.

سه رباری ئه وه ی کارۆی میدی نه گه رابوو وه، ئیبتیسام بیرى له وه ش ده کرده وه و

له دلی خویدا دهیگوت: چۆن دهیښ بهیښ کارو بږوم، نو هه موو پاره یی مولکه کان له ماله وه شاردراینه وه، ده ترسم له گه ل خومیان بیه م، کی ده یانپاریزی، متمان به کی بکه م.

له و ثان و ساهه دا، له کاتیکدا نیبیتیسام به ره ژانی ده هاتی، ناله نال و خو کوشینی بوو، پیچی ده کرده وه، خنده ی کچی بوی ده گریا، ژانی گوندی نه وانه ی له و بابته تانه شاره زابوون ده وریان دابوو، هر یه که یان پراوسه رنجی خوی ده رده بری، له کاتیکدا خه لک هه مووی تیکده قزقران، که س نه ده بووه برای که س، به پانتایی شه قامه کان و زیاتریش هر بابایه پهلې منداله کانی گرتبوو، به ره و هات و نه هات، به ره و چاره نووسیکی نادیار، به ره و شوتنیک که سه رچاوه ی مه رگه ساتییه که بوو، به ره و ولاتیک ده پویشتن که له شکست و هه ره سه پنه که لایه نی سه ره کی بوو. به لئ له و ثان و ساهه دا خه لکی گوندی، ژن و پیاویان، پیرو گه نجیان، هه تا منداله کانیان که قوتابی ماموستا کارو بوون پنیان له بهر پی نه ده نا بږون، چاوه پتی پزگار یوونی نیبیتیسام و گه پانه وه ی ماموستا کارو یان ده کرد، نوری پیچوو نه نیبیتیسام پزگار ده بوو نه ماموستا کاروش ده گه پانه وه. خه لکی گوندی ده ستیان له چوکان وه رینابوو، بلکه (زاری) له سه ره ژنه کانی ده پرسې: نه ری چی بوو پزگارتان نه کرد؟

خوشکه (هرمئ) وه لایم ده دایه وه: قه ت شتی وام نه دیتییه نه وه یه ک. (خه جی) خوی نازا ده کرد، ده یگوت: هر ژنه ک له و گونده ی ژانی مندالوونی هاتبیتی، به دوو س قوه تان پزگار مان کردییه. (مام علی) له دووره وه خه فته ی بږ ده خوارد، په له په لیشی بوو بږ پویشتن، هاواری ده کرد: کچی ژنینه نیوه تان مامانیتان کردییه، زوو نه و به سته زمانه ی پزگار بکه ن.

(کاکه ولا) دهینه پاند: نای له و پوژه په شه ی، وه ره دختوره ک، سسته ره ک، خه سته خانه یه که نه بی، هه مووی پایدوستیان لیکرد و پویشتن، نه ی هاوار هه یش. (شیخه) چاری تیز بوو، سهیری لای سه ره وه ی کرد: هه ها کورینه، جیبه کی گوره خه شاماته که داپ داپ ده کا و به پیچه وانه ی خه لکه که به ره و نیره وه دی. (مام علی) پراپانه وه: خودایه ماموستا کارو بی. (کاکه ولا) له گه نجه کانی خوپی: گه نجینه نه نگو چاوتان تیزه، جوان ته ماشاکه ن بزانن هه وه.

هه موو تیکرا هاواریان کرد: به لئی هه وه، به لئی هه وه.

کارۆ به سهر مهرگه ساتییه که دا هاته وه، به په له چ پاره و پوول و شتی گرانبه ها و دهستیگ جل و هه ندی خواردنی بارکرده ناو ئوتومیله که، چه ند ژنیک یارمه تی (کارۆ) یان داو (ئیبیتیسام) یان بارکرده ناو پشته وه ی ئوتومیله که، دوو ژنه مامانی باشیش له ملا و له ولای سواربوون، هه ر به په له ش کارۆ سولفی لیداو جیبه که ی به گپدا و پۆیشت. پۆیشتنی چی؟ به نیو کاتژمیر کیلومه تریکیان نه ده بپی، شه قامی هاملتون پچ سوارو پیاده بوو، باسی پۆزی چه شرو پردی سیرات ده که ن له و چه شنه بوو، خه لکی برسی تینوو، بئ سهر، بئ پینیشانده ر، بئ فه رمانده، بئ سهرکرده، به بئ هیوا به گریان، به پۆ پۆ، به لاکه لاک ده پۆیشتن، پتییه که له پیش دوو له پاش نه یان ده زانی بۆ کوئی بپۆن، راستیان ده بیست، درو یان ده بیست، باوه پوتمانه له و ده فاره باری کردبوو. چه ک فریده درا، چه ک ده شکیندرا، چه ک له یه کدی پاده کیشرا، چه ک لووله ی له خو ده کرا، چه ک باوی نه ده ما، بپتویه که به یه ک جفاره ده فروشرا، کلاشینکۆف و سه مینۆف ببوونه په پۆی به گرو.

له ناو هه ر چه ند خوله کیکدا (کارۆ) بانگی (ئیبیتیسام) ی ده کرد: ژنه که مه ترسه، هه نده مان نه مایه بگه یه چۆمان، له وئ بنگه یه کی ته ندروستی هه یه. ئیبیتیسام ته نها منگه یه کی ده کرد و هیچی دی نا.

گه یشتنه چۆمان، نه بنگه ی ته ندروستی و نه چش، ناچار به لۆفه کانی نازادی به ره و حاجی تۆمه ران سهرکه وتن.. له پڕ یه کیک له ژنه مامانه کان کردییه چریک و هۆپ: کوره مامۆستا کارۆ پاگه قوړت به سهر بوو، مالت کاول بوو.

مامۆستا کارۆ ئوتومیله که ی پاگرت: ها چی بووه؟

__ ژنه که ت، خیزانه نازداره که ت، دایکی منداله که ت زه رد هه لگه پایه .. ژنه مامانیکیان وای گوت.

ئافره ته مامانه که ی بووه دهستی له سهر ده ماره کانی ملی ئیبیتیسام دانا، گوئی له لیدانی دلای گرت، نه ههستی به هیچ کرد و، نه گوئی له لیدانی دلای بوو: مامۆستا به قوریانت بم ته واو بووه.

مامۆستا کارۆ شیت و هار بوو، ئوتومیله که ی به په شوکاوی دایه پۆخی شه قامه که، هه ر له شوینه که ی خۆی ئاودیو بووه پشته وه ی ئوتومیله که، باوه شی له ژنه که ی وه ریئا، دهستی له سهر دلای دانا، سه ری خسته سهر سینگی و گوئی به دلایه ونا، ترپه یه کی نه بیست کردییه دادوفیغان، له گه ل کچه که ی ده ستیان له ملی یه کدی کرد

و پټکه وه گریان، دادی نه دان (نښتیسام)، دایکې (خنده) کچی نه به دی کرد. کارو بۆ یه که م جار له ژیانیدا به و توندییه، به و دلسۆزییه، به و بارانی فرمیسکانه ده گریا، نه و پۆزه ئاسمانیش ده گریا، فرمیسکه کانی ئاسمان پروباریان پټه لده ستا، کارو بۆ ژنه که ی و ئاسمانیش بۆ میلله تیکی سته مدیته ی به دبه ختی خیر له خۆ نه دیتی ده گریا، کارو پۆپۆی ده کرد، ئاسمانیش له هارژنی ده دا. ژنانی گوندی شینیان دابه ستا بوو، پیاوه کانی فرمیسکیان ده باراند.

نه که هر نښتیسام، زۆر که سی دیش ژیانیان کوتایی پټهات، یان کوتاییان به ژیان خویان هینا، شوپشیک ته مهنی به قه د کچیکی په سیو بوو، ته و او گهی بوو، له سه ر پټی خۆی راوه ستابوو، جیگه ی ئومیدی نه ته وه یه ک بوو، به یه ک فیکه پوو خا. به لئی به فیکه ی عیزرائیلک دوو پوح پټکه وه ده رکیشران، پوحی نښتیسام و پوحی شوپشیکی گه وړه، هیوای گه لیک کوژا.

خه لکی گوندی، به تاییه تی پیاوه کان ده وړه یان له کارو ی دا، پټشنیاریان ده کرد له گوړستانی نه و گونده نښتیسام به شارد ریته وه، نه وان پټیان و ابو هښتنه وه ی ته رم بۆ ماوه یه کی زۆر گوناخه، که چی کارو به وانی ده گۆ: برایان، خوشکان ئتوه هه مووتان که س و کاری منن، گونده که شتان گوندی منه، هه موو بستیکی خاکی نه م ولاته ش خاکی منه. به لام نښتیسام وه سیه تی کرد بوو ده بئ له شاری نه جف به شارد ریته وه، جیبه جیکردنی وه سیه تنامه که ی ئه رکه له سه ر شانی من، به لام له و پۆزه په شه ی نه و وه سیه تنامه یه جیبه جئ ناکرئ. خزمینه ئتوه برۆن، من یه ک هه نگاو ئیره به جئ ناهیل، با سوپای عیراق به سه ر پشتی من تپه پئ و من و (خنده) کچیشم له ته نښت نه و دا بکوژرئین، مانه وه نه مانمان وه کو یه که، که نه و پۆشیت ئیمه بۆچی باشین.

پیاوه کان، ژنه کان هه موویان له هارژنی گریانیان دا، خه می خویان و کارو و شوپشیک زۆر قورس بوون، نه به شان و مل، نه به پشت، نه به میشک هه لنه ده گیران، له ژیریدا چه مابوونه وه، چاریشیان نه بوو ده بوايه خویان پرگار بکه ن، پیاوه هه ره ئاقله که یان خۆی پټنه گیرا: مامۆستا نه توو چ ده لئی، کوو به جیت ده هیلین عه سکه ر به سه ر پشتت دا برؤا.

ژنیکیان گوتی: مامۆستا هیمه تت هه بی، به مقه ده ری خوای پازی به، شوکری خوای بکه با گوناچار نه بی.

ئاقله ندیکی دیکه یان له کارو نزیک بووه وه، پټشنیاریکی له بارو گونجای کرد:

ماموستا خو دنیا هر ئه وړو نیه، سبهش هیه و دووسبش هیه، باجاری لیره
 بیشارینه وه، دواى ماوویه کی دی ئه گهر دنیا خوش بووه وه و گه پراينه وه، ئه وه ئه و
 وهختی دهیبهینه ئه و شاره ی ئه توو ده لئی، ئه گهر هیچ تروسکاییه کیش لږ خوشی
 نه بوو، ئه مه شاره زای مه نتيقه ی خومانین چند زه لامه ک به دزی دین، له گورپه که
 ده ری دهینین به قاچاخ دهیگه یینه ناو ئیران، نه تووش ئه و کاتی له پئی ئیرانه وه
 بینیره ئه و جیبی پیت خوشه .

کارو له ژیر ئه و هم موو فشارو داواکاری و پیشنیاراندا که میک نه رمی نواند: که واته
 با هر ئیستا له گه ل خوماندا بیبهینه ئیران و له وئ به شیوه یه کی کاتی بیشارینه وه،
 تا ئه و پوژه ی خودا ده رگایه کمان لیده کاته وه .

که نجیک زور تووړه بوو، هم خه می نیبتیسام ی و، هم خه می چه که کی دهستی
 بوو نه یده زانی چی لیکات، هاواری کرد: خودا کوا ده رگا له ئیمه ده کاته وه، هه ول
 ده دهین ده رگایه ک بکه ینه وه به سه رمان داده خن، نه ویش به ده نگمانه وه نای. .
 کاکه ولا دهستی بۆ ئاسمان به رز کرده وه: خودایه ئه وان ده مانچه وسپننه وه، له
 ناومان ده بهن، ده مانکوژن، که سمان نیبه ئه توو به هانامان وه ره .

خه لکه که هه موویان پیکه وه کارویان ترساند: ماموستا قسه که ت به شه کری، به لام
 هر ئیستا له مه رزه که ئاودیو ده بین ناهیلن بۆ هیچ شویتیک برۆین، هر له وئ به ش
 به شمان ده کهن، ده مانکه نه ئاردی ناو درکان، هر هه ندیکمان به لایه کدا ده بهن،
 ده مانخه نه ناو سیمان و ده رگامان به سه ردا داده خن، که سمان نابینه برای که س.
 کارو بیروکه یه کی زور په سندی به می شکیداهات: برایان، هیشتا سوپای عیراق
 نه هاتوته ئه م ناوچه یه، لیبور دنی گشتیش هیه، منیش ناسنامه ی نیقابه ی
 ماموستایانم هیه، هه رچه نده کون بووه به لام ئه وانیه له بازگه کان خه لکی
 ده پشکنن به زوری نه خوینده وارن، بۆیه تا کو لیبور دنه که ته واو نه بووه ته رمه که
 ده گه یه نه مه شاری نه جه ف و ده گه پیمه وه، بۆ هر کویتان ببهن ده تان دۆز مه وه .
 دواى ئه وه ی به رواری ناسنامه که ی- له لای یه کیک له شاره زایانی ئه و بواره - گورپی،
 ئه وه ی له می شکى دابوو، ئه وه ی له لای خه لکه که گوتی کردییه کردار، (نیبتیسام)
 ی له شاری (نه جه ف) به خاک سپاردو بهر له وه ی لیبور دنه که ته واو بی گه پرايه وه .

مانگی نه ورۆزی نه و ساله شوومه بوو، ئیرانیه کان نه ورۆزیان ده کرد، به لام کوردانی ئیراق بی چاوو بی گوئی و بی سهر به ناویاندا ده پۆشتن. له و تۆردوگایه کارۆ و (خنده) ی کچی لیوون، کوپکی قۆزی ته مه ن بیست سالی قه له م و کاغه زیکی به دهسته وه گرتبوو، نه و خواردن و که لوپه لانه ی له لایه ن خیرخوازیکه وه نارد رابوون، به سه رئاو اهره کانی دابه ش ده کردن، گه یشته لای مامۆستا (کارۆ): ناوت چییه ؟

__ کارۆ.

__ مامه گیان (کارۆ) وا ته چی؟ کوپه له مامۆستا کارۆ ی پرسی .

__ چ کارت پتی هه یه ؟ کارۆ لیتی پرسی .

__ باوکم هه مان ناوی له قه به ر کراوه، ده مه وئ بزانه م..... کوپه به مامۆستا کارۆ ی گوت.

مامۆستا کارۆ نه و ناوه ی زۆر پئ سهر بوو !! به لام له وه ش سهرتر نه وه بوو که له ناوی کوپه ی پرسی: ناوی خۆت چییه ؟

__ (زه ندی).. کوپه ناوی خۆی به مامۆستا کارۆ گوت.

هه رچه نده ته میکی گومانای به ری چاوی مامۆستا کارۆ ی گرت، به لام له و کتوپه ردا نه یده بیست له ناو نه و ته مه گومانایه دا سه ره داوێک بدۆزینه وه ته نها خۆی دواند: ریکه وتیکی سه یره، ناوی خۆی (زه ندی) و باوکیشی (کارۆ) یه .

__ دایکت ماوه ؟ له کوپه ی پرسی .

__ به ئی ماوه .. کوپه وه لامی دایه وه .

__ دایکت ناوی چییه ؟ له کوپه ی پرسی .

__ دایکم ناوی (غه زال)ه، ناوی دایکمت بۆ چییه، ناسنامه ی باری شارستانیم بۆ ده رده هیته ی؟ کوپه زۆر په رۆشی نه و ناسنامه یه بوو بۆیه وای گوت. به لام مامۆستا کارۆ لیتی پرسی: بۆ به م ته مه نه ته وه نه و ناسنامه یه نییه !؟

کوپه وه لامی دایه وه و خه مباریه کیشی پتوه دیار بوو: نه خیر نه ته م.

مامۆستا کارۆ به وای پتکرد، ته می خه میش به ری چاوی گرت، له خۆشی

پرسی: وەك بەندكراویك لە ناو تۆردوگایەکی داخراودا چیم پێدەكێ بۆی بکەم؟. نەك هەر ئەو پرسیارە، زۆر بیریشی لێکەردەو: خۆزگە پێم دەکرا شتێکی بۆ بکەم. بەلام هێشتا پستەیهك نیشانەی پرسیار لە مێشکیدا ما بوو: تۆ ئێرانێ یان ئێراقی؟

کۆپە پووی لێوەرگێرا: ئەو هەویرە ئاوی زۆری دەوێ.

— هەتا هەویرەکە بە باشی نەشێلی چۆن بیکەمە نان؟ مامۆستا کارۆ پێی گوت.

ئەویش بە مامۆستا کارۆی گوت: ئەگەر هیچت پێنەکێ بۆ ئەو کۆنە (کا) یە بەبەر (با) بدەم و هیچیشمان دەست نەکەوێ؟!

— ئەگەر (کا) یەکە جوان شەنەبا نەکە ی چۆن (دان)ە کە ی لێ جیا دەبێتەو. کارۆ بە کۆپە گەنجەکە ی گوت.

— چی دی تا قەتی مەتلۆک و پەندانم نییە، خۆت ئاوارە و دەربەدەری، چیت بۆ من پێدەکێ؟ کۆپە ئەوێ گوت و پۆیشت.

کارۆ مەرەقی کرد، ئەو پۆژە زۆر ماندوو بوو، لەلایەک لە ناشتنی ئیبتیسام لە نەجەف گەرابوو، لەلایەکی دیش دەبوا یە (خەندە) ی کچی بە تەنیا بەجێ بهێلی و هێشتا پشستی بە کەس قایم نەبوو، لە دلی خۆی دا وایری کردەو: با ئەم پۆ وازی لێ بهێنم، دیارە کارەکە ی لێرە بە یانی دوو بە یانیش هەر دەگەرێتەو ئێرە. بیرێ خۆی چتر کردەو: باوکی ناوی (کارۆ) یە، ئەو هەموو شارانە ی ئێران بگەرێی کارۆیەکی دی تێدا نییە. دایکی ناوی (غەزال)ە، غەزال واتە مامز، کۆپەش ناوی (زەندی)یە. زانیارییەکی دیکەش لە مێشکیدا کاریگەری هەر مابوو: مامز ئەو بە یانییە ی لە نەواخانەکە منی بینی پێی گوتم: ئەوێ ناو زگم لەتۆیە، ئەگەر زگەکەم کۆپ بوو ناوی لێدەنێم (زەندی).

هیچ کۆسپێک لەکەللەیدا نەما، بریاریدا: بۆ هەر کوێ بپروا بە دوایدا دەپۆم تاکو مالهەکی دەدۆزمەو.

کۆپەش لە گەپانی بە ناو تۆردوگاکاندا دیار بوو مەبەستێکی هەبوو، بۆیە لە هەموو مالهە ئێراقیەکانی دەپرسی، هەر زانیارییەکی گونجایی دەست بکەوتایە دەیکە یان دەدایکی. ئەو پۆژەش کە گەپایەو مالهەو، وردەکاری هەموو ئەو ناوانە ی نووسیوی گە یانیدیەو دایکی. دایکی کە ناوی کارۆ ی

بیست خورپه یه ک که و ته ناو دلی، لیتی پرسى: نهو (کارۆ) یه تۆ باسى ده که ی به مه زنده ته مهنی چەند ده بوو؟
 _ له چلی زیاتر بوو.. کوپه که وای مه زنده کرد.
 _ سهلت بوو یان ژن و مندالی هه بوو؟ دایکی له کوپه که ی پرسى.
 _ ژنی نه بوو، به لام کچیکی له گه لدا بوو.. کوپه که گوتی.
 دایکی ژۆر پرسى یاری دیکه ی لیکرد، ده رباره ی پهنگی ده موچاوی، به ژن و بالای، قه له وی و لاوازی، شتیوازی قسه کردنی، هه تا جلوه رگیشی: چی له بهر بوو؟
 کوپه گه نه که وه لامی دایکی دایه وه: نه فەندی بوو، سه تهره و پانتۆلی له بهر دا بوو.
 دایکی کوپه که وه ک بلتی هه له یه ک له وه لامی کوپه که یدا هه بیته، ساتمه یه کی کرد: خو سه هوو نی؟
 _ نه خیر، به و دوو چاوانه بینیم.. به دایکی گوت.
 دایکی پیتی گوت: کوپم، به یانی پارهت ده ده مهنی بۆ بازار، مامزیک بکپه بۆی بیه، پیتی بلتی: له بهر نه وه ی تۆ ئاواره ی ئیراقی، دایکم نه وه ی به دیاری بۆ ناردووی، هه روه ها پیتی بلتی: حه زده که م سه ری بپری و من و تۆ پیکه وه گۆشته که ی بخۆین، نه گهر سه ری بپری یان سه ری نه بپری وه ره وه ناگادارم بکه وه.
 کوپه که له ته گبیره که ی دایکی سه ری سوپما، به لام به بیئ سین و جیم جیبه جیتی کرد، مامزیکى مێیه ی بۆ کارۆ برد: مامه دایکم نه م مامزه ی بۆ تۆ ناردووه، ده بیئ سه ری بپری پیکه وه گۆشته که ی بخۆین.
 مامۆستا کارۆ مامزه که ی لیوه رگرت، ماچی کرد: کوپم، نه م مامزه می سه ربپرن نییه، نه وه ی دایکت ناردوویه تی گۆشته ناخوړی.
 مامۆستا کارۆ دلتیا بوو، نه و کوپه کوپی خۆیه تی و دایکیشی ناوی (مامز) ه، بۆ نه وه ی لیتره نه یناسنه وه ناوی خۆی گۆپیوه، له کوپه گه نه که ی پرسى: له کوڤ داده نیشن، به چی ده ژین؟
 _ له ناو نه و شاره ی (کوپه که ده ستی بۆ شاره که درێژکرد) نیشه جین بووینه، پۆژانه من و دایکم کاری سه ربپیتی ده که ی و ژيانمان ده گوزه رینین....
 وه لامی کوپه بۆ کارۆ.

مامۆستا کارۆ به ئاسانی وازی لێنه دههێنا، هەر لێی دهپرسی: بۆچی کارێکی په‌رسی حکومه‌تتان نییه‌؟

کو‌په به‌ خه‌مباریه‌وه، وه‌لامی دایه‌وه: دایکم ده‌یگوت ئێمه‌ خه‌لکی ئێراقین، که‌ سوکارمان هه‌موویان له‌ ئێراقینه‌، خه‌لکی گه‌ره‌که‌ که‌ شمان هه‌ر وامان پێده‌لێن، من لێره له‌ دایک بوویمه‌ که‌چی هه‌ر به‌ ئێراقیم ده‌زانن. ئه‌وه‌ی ئێراقی بێ کاروباری حکومه‌تی پێناسپێرن.

مامۆستا کارۆ، که‌ که‌ی خۆی و (زه‌ندی)شی به‌گه‌ڵ خۆیداو له‌ گوندیکی ده‌رووبه‌ری ئۆردوگا که‌ کاره‌ بزنیکی پرگۆشت و گه‌وره‌ی کپی و دایه‌ (زه‌ندی): کو‌پم، ئه‌و (کاره‌ی بۆ خۆتان بیه‌ و بۆ دایکت بیکاته‌ خێری ده‌رویشه‌ فشه‌ که‌ ماوه‌یه‌ک له‌مه‌ویه‌ر به‌ دۆزه‌خیان گه‌یاند.

هه‌ردووکیان - مامز و کارۆ - نه‌ کار مامزێان سه‌رپێ و نه‌ کار بز، له‌ یه‌کدی گه‌یشتن، به‌ یه‌کدی گه‌یشتن، سه‌ره‌تا چوار قۆلی و دواتریش دوو به‌ دوو پێکه‌وه‌ دانیشتن، نه‌ مامز ئه‌و هه‌له‌شه‌ی پێشان بوو، نه‌ کارۆش وه‌ک ئه‌و کاتی له‌ به‌غدا بوو شه‌رم مابوو، به‌بێ په‌رده‌ یه‌کدییان دواند، سه‌ره‌تا مامز ده‌ستیپێکرد: ئه‌و به‌یانیه‌ی له‌ نانه‌واخانه‌که‌ یه‌کدیمان بینی و به‌لێتمان به‌ یه‌کدی دا له‌لای بانه‌داره‌ گه‌وزه‌که‌ یه‌کدی ببینین، تۆ به‌لێنه‌که‌ت نه‌برده‌ سه‌ر، که‌ تۆ نه‌هاتی...

کارۆ یه‌کسه‌ر پێی بپی: هه‌موو تاوانه‌که‌ مه‌خه‌ره‌ سه‌ر من، هاتم تۆ له‌وێ نه‌بووی.

مامز بیرى هاته‌وه‌: به‌لێ وایه‌، ئه‌و شه‌وه‌ خه‌لکیان ترساند، حکومه‌ت خۆی خه‌لکی ئاگادار ده‌کرده‌وه‌ ئه‌و شوێنانه‌ به‌جێ به‌تلن که‌ له‌ نزیک پووباری دیجله‌ن له‌به‌ر ئه‌وه‌ی لافاو هه‌لده‌ستن، که‌ سێک له‌ گه‌ره‌کی ئێمه‌ نه‌ما، هه‌ر خێزان و به‌لایه‌کدا په‌رت و بلّاو بوونه‌وه‌.

_ مامۆستا کارۆ مامزی قه‌ردار کرده‌وه‌: که‌واته‌ تۆش پۆیشتی و به‌لێنه‌که‌ت نه‌گه‌یاند هه‌ر.

مامزیش ده‌رباره‌ی ئه‌و به‌یه‌کدی نه‌گه‌یشته‌یان بیانووی هه‌بوو: نه‌خێر به‌و جو‌ره‌ نه‌بوو، پاسته‌ یه‌که‌م جار به‌ ناچاری له‌گه‌ڵ ده‌رویشه‌ فشه‌ پۆیستم، به‌لام دواجار له‌کات و ساتی ژوانه‌که‌مان به‌ ته‌نیا گه‌پامه‌وه‌، که‌ گه‌پامه‌وه‌ هه‌موو سه‌ره‌ کۆلانه‌کان به‌ پۆلیس گیرا بوون، هه‌تا بن داره‌ گه‌وره‌که‌ش

چەند پۆلیسیکی لى پارهستا بوو، ناچار بووم بگه پيمه وه دواوه و له لای نانه و اخانه که خۆم دایه په نایهک و ماوه ی یهک کاتزمیر چاوه پوانم کردی، گوتم نه وه خودایه و به ریکه وت به وئ داییی، که چی به ناو میدی گه پامه وه و دهستم له تو شوست.

__ ئی دواتر.. کارۆ به مامزی گوت.

مامز وای پتوه دیاربوو وهکو پیشان نه مابوو: نه فەندی ده نه وهی لیگه پئ، چیه ده بینم گۆپای، کورتهک و شهروارت فری دایه سه تروه پانتورت به سه ر خۆتدا هه رکیشایه؟

کارۆ که نه و خاویلکه ییه ی له مامز بینیی، نه ویش به ساردی پتی گوت: تو ش نه وهی لیگه پئ، وهختی نه و بابته ی نییه .

__ بێ، ها وهختی دیاره کوردایه تی ماوه ی به سه رچوو، خۆتان له په نای نه و جگه ته سک و تریسکه ی ده شارنه وه .. مامز پتی وابوو له بهر خۆشاردنه وه نه و جوړه بهرگه ی پۆشیوه .

__ کوردایه تی چی، ئاوئ بیته و دهستان بشۆ.. کارۆ وای گوت.

__ هه رهس و هیتا؟ مامز پرسی.

__ هه رهس بوو، شکست بوو، هه ر ناویکی لیده نیی لئی بنئ.. کارۆ گوتی.

له و کاته دا که نه وان هه ردوکیان له و گفتوگوه چوپچه دابوون، له ده رگای مائی مامز درا، مامز ده رگای کرده وه، ژنیک و مندالکی (ده دوازه) سالی له ده رگا وه ستا بوون، ژنه قولپی گریان له نه وکی دا مابوو، به چاوی سوور هه لگه پای سه یری مامزی کرد: خۆم و نه م مندالهم له سه ر سنووره وه، سئ شه وو سئ پۆژه به پتیان ده پۆین، هیلاک و ماندووین، نه گه ر هه بی یهک بوو نان و جامیلکه یهک ئاومان بده یئ.

مامز هه رمووی لیکردن: هه رموون وه رنه ژووره وه دانیشن، با ماندیتان به سه یته وه .

که هه ردوکیان چونه ژووره وه و نزیک بوونه وه، منداله که هه ر به غار تاوی دایه مامۆستا کارۆ، ده ستی ماچ کرد و بانگی دایکی کرد: دایه دایه نه وه مامۆستا کارۆی خۆمانه .

مامۆستا کارۆ له باوه شی خۆی گرت، چەند جارێک ماچی کرد، ده ستی به سه ریدا هیتا، له ته نیشته خۆی داینا، پتی گوتن: ئتوه لیتره بن نه پۆن

هەر ئیستا من دهگه پیمهوه .

مامز له و جۆره بانگ کردنه ی منداڵه که و له و گرنگی پێدانه یان له لایه ن کارۆ، سه ری سوپما . له ژنه که ی پرسى : مێردت نییه ؟
_ نه خێر، له داره تی دنیا یی ئه و تاقه کوپه م هه یه .. ژنه که وای وه لام دایه وه .

مامز پێی گوت: دیاره ئه و پیاوه ی ده ناسن؟
ژنه که گریا: ئه وه مامۆستای منداڵه که مه، پیاو نییه شان له شان ی مامۆستا کارۆ بدا، به خۆی چه ند پیاو بوو، ژنێکی هه بوو له زۆر پیاوان پیاوتر بوو.

_ ئه دی چی به سه ر هات؟ مامز له ژنه ی پرسى .
ژنه که دیسان هه ر به گریان هه: بریم چی به سه ر هات، ئه وه ی به سه ر ئه ودا هات یاخوا به سه ر کافریش نه یئ .
_ کوژرا، سووتا، هه ر نه تگۆت چی به سه ر هات؟ مامز ده یویست دڵنیا بیت .

ژنه که زیاتر گریا: ئه و پۆژه په شه ی به سه ر میله ته ی کوورد دامات، ئه و هه شه سه ره ی به دوو لا گرت هه، له لایه ک هه رکه سه و ئاگای له برای خۆی نه مابوو، له لایه کی دیش مامۆستا ئیبتیسام له سه ر پۆژو سه اتی خۆی بوو، هه رچه نده هه ولمان دا و به ده وریدا گه راین و سووپاین پێمان پزگار نه کرا، له سه ر منداره که ی شه هید بوو.

ژنه ده سه تی بۆ ئاسمان به رز کرده وه و ناو رایه وه: خودایه لق خاتری خۆشه ویستی خۆت به شه هیدی بنووسی .

_ ژنه که ی ئه و پیاوه ی مامۆستا بوو؟ مامز پرسى .
ژنه که گوتی: نا، به س خینده وارییه کی باشی هه بوو، هه روه ها خۆبه خشانه برین پێچیشی له بۆ خه لکی گوندی ده کرد .

مامز تیگه یشت، له دڵی خۆیدا لێکی دایه وه: ئه و ژنه درۆژنه ده یویست له خشته م بیا ده یگوت کارۆ براهه، ده رکه وت به ته مای بوو مێردی پێیکا، هه ر له بهر ئه وه ش له سه ری به شیر بوو، هه روه ختێوو هه یای من بیا .

هه ر له و کاته شدا مامۆستا کارۆ گه رایه وه، چه ندین جۆره خواردن و میوه ی له گه ل خۆیدا هێنا بوو، هه مووی له به رده می دایک و کوپه که ی دانا:

فەرموون نۆشی گیانتان بی، شەرم مەکن مآلی خۆتانه. تا ئەو کاتە خەندە و زەندی لە مآلەو دەرجوویوون و بە ناو شاردا دەگەپان. گەپانەو، خەندە چاوی بە منداڵە هاوتەمەنکەیی خۆی کەوت: باوکە گیان، ئەو (پشتیوان) ی هاوپۆلمە، تۆ هەر نەتدەگوت ئەو کوپە براتە؟ کارۆ بە کچەکەیی خۆی گوت: بەلێ ئیستاش هەر براتە کچم. خەندە پۆیشت لە تەنیشت پشتیوان دانیششت، بۆ ئەوێ شەرمی بشکێنی چەند پارووە خواردنیککی لەگەڵدا خوارد، کە تیریوون و خواردنەگیان بە زیاد کرد، دوو دوو، پێکەووە دانیشتن و سەربردەیی خۆیان بۆ یەکدی گێپایەو. مامزۆ کارۆ کەمێک دور کەوتنەو، ئەگەرچی هەردووکیان تەمەنیان لە چل سالی تێپەڕاندبوو، لە پەوی حەزو ئارەزووەکانیشیان وەک جاری جارن نەمابوون، بەلام یادگاری شەوانی ناو حەسارەکە و داپراڤانی چەندین سالی نۆانیان لە یەکدی نزیک کردبوونەو، هەریەگیان بە پەرۆشی ئەو بوو لە گێپانەوێ بەسەرھاتەکانی خۆی دەستپێشخەر بی، دیار بوو مامزۆ بە پەرۆشتر بوو، خێرا دەستپێکرد: کە لە ناو حەسارەکە لە یەکدییان جیاکردینەو و لە لای نانەواخانەکش بەلێتمان بە یەکدی دا، کەچی لافاو کە نەپێشت بە یەکدی بگەین، دواي چەند پۆژیک مانەوهم و بی هیوابوونم لە دیتنی تۆ، دەرویشە فەشەم تەنگاو کرد بگەپینەو گوندەکەیی خۆمان، خۆ گەپانەوێش ئەوئەندە ئاسان نەبوو، هەمیشە ناخە دەسووتا، هەناوم کوتە کوتی بوو ئەگەر پەلەم نەکردبایە دەپەندمام. شەوانە پلانم دادەنا، پلان لە دواي پلان، هەندیکیان شکستیان دەهێنا. ناچار بە دواي پیلاندا گەپام. سێ پیلانم لەمیشکی خۆمدا داپشت: یەکیان ئەو بوو منداڵەکەم لە بار ببەم، لە وەیاندا بە شوو بپارم دەدا بە پۆژ پەشیمان دەبوومەو، دلم بەروەستی نەدەدا - پوچیک خودا پێی داوم - من بیکوژم، بە تاییەتیش بە ویست و ئارەزووی خۆم هاتبێتە بەر. دووهمیش ئەو بوو بەتەمابووم خۆم بسووتینم، لەوێشیاندا لەبەرختاری پوچی منداڵەکەم شکستم هێنا. بەلام لە کوتاییدا سێیەم پیلانم پەسند کرد، ئەویش ئەو بوو بەهۆی ژن و میردیکەو کە زۆر مەتەنەم پێیان هەبوو، بگەپینن ئەو گوندەیی (زەند) یان پەپگەندەیی ئەوئێ کردبوو، زەندی ئەو کوپە بوو کە لە شەوانی ناو حەسارەکە بۆم باس کردی - هەر لە منداڵی تاکو گەورەش

بووین - خوښم دهوښت. نه و گونده ی زه ندی لیو له سار سنووری ئیران بوو، نوریش دور بوو، به لام نه و پیلانم، یان پلانم، به باشتیرین چاره سر دانا. نه و پاره و زیو زیو تاییه تیبه ی خوښم هه مېوو، هه موویانم له ناو جانتایه کی دهستی دانا، دهسته یه ک جلویه رگم له ناو بوخچه یه ک کرد و پیچامه وه، دهستم له هیچ شتیک نه دا که تاییه ت بی به دهرویشه فشه ی میردم، به م جوړه بو چرکه ساتی دهستی کردنی پلانم که به ته وای خوښم ناماده کرد.

کارو تیق و سیقی کردبوو، مه زنده ی خراپی ده کرد بویه پرسى: ئیى دواتر؟

مامز سهیری پوخساری کارو ی کرد هه لېزېکابوو، به لام له سار قسه کانی به رده وام بوو: مانگیک به سار زگپړیه که م تپه پى بوو، شه و درنگ بوو، به ره بهری مالنوستنان بوو له ده رگامان درا، دهرویشه فشه له مال نه بوو له مالى ناغای توبه ته شه ی بوو، به ترسه وه ده رگام کرده وه نه و ژنه بوو که متمانم پتی هه بوو، ساری هینایه بن گویم: میرده که ت له ماله وه یه؟

پیم گوت: نه خیر، فرموو وهره دانیشه.

نه و گوتی: نا، دانانیشم هر نیستا چیت هه یه ناماده ی بکه و با بېوین.

خه نی بووم، پیم گوت: ناماده م.

به که له خویدام، نه و له من شاره زاتر بوو به لایه کی دا بردم هیچ سه کی لینه بوو پیمان به پی، به ره و کهنده که ی بهر مالانى بردم، که که ی شتمه نه وئ سهرم سورما چاوم زه قبوه وه، چیم دی؟ پیم و ابوو خونه که چی پاستی بوو که (زه ندی) م دی تفهنگیکى برنؤ به شانیه وه، خه نجه ریکی ده بان له بهر پشدتینه وه، جله وی ئیسترکی کورتان کراوی گرتبوو. ده تگو به بیست که سان پالم پیوه ده نین، ده تگو بوویمه ته یرو ده فرم. به لئ بو باوه شی (زه ندی) هاوړئ و خوښه ویستم فریم، نه و باوه شی نه کرده وه، گوتی تا نه و میرده ت نه توپینم ناتخه مه باوه شم.

کارو پشیه کی هاته وه به رئ، لئی پرسى: دواتر چیتان کرد؟

مامز دیسان سهیری پوخساری کارو ی کرد، بینى گه شایه تیبه کی پیوه دیاره، به لام نه و وای نه ده ویست، گه ره کی بوو غیره ی بېزوینی و پرشتی

بکا، که میک شیوازی گئیرانه وه که ی گوپی: له پشته خوی سواری کردم،
دوای دوو پۆژو دوو شه و گه یشتینه سهر سنوور، له ریگا لیم پرسى: کئ
خه بهرى پئیدای بییه گوندی؟

ئه وه هر ئه وه نده ی پیگوتم: مام (عه بدوللا) و خیزانه که ی که سیکیان نارد.

به لئی ئه وه و مێرده ی متمانه م پئیان هه بوو ئاگاداریان کردبووه وه.

ماموستا کارۆ به و گئیرانه وه یه، له لایه ک دلخۆش بوو چونکه مامز له کوشتن
پزگار ببوو، له لایه کی دیش دلتنگ بوو چونکه وای مه زنده کرد ئه وه کوپه
ماوه و مامزیش ههر خوشی دهوئ، بۆیه به خه مبارییه وه پرسى: که واته
ئه وه کوپه له زیانتدا ماوه و خۆشت دهوئ؟

مامز پیتی گوت: په لای مه که ئیستا وه لایى ئه م پرسیاره و هه موو پرسیاره
به دگومانیه کانی ناو میشتک ده ده مه وه، پیم گوتی ئه وه هر له سه ره تا وه
ئاماده نه بوو باوه شم بۆ بکاته وه، ئه و بریاری دابوو تا کو ده رویتشه فشه
له ناو نه با و به شه رعی خوا مارهم نه کا ده ستم لینه دا. ئه وه منی له
پئناو گه یشتن به هه وه س و ئاره زوه کانی خۆش نه ده ویست، ئه وه به پاکی
منی ده ویست. وه کو من و تو ی نه کرد.

— له و کاره ی له من و تو راست تر بوو، به لام ئه گهر وا بوو چۆن بریار
ده دا پیاویک بکوژی؟ ... مامز وه لایى کارۆی نه دایه وه.

ئێواره داهات، مه لای مه غریب بانگی دا، کارۆ به مامزی گوت: بۆ خواردنی
ئێواره خۆت ماندوو مه که، ده چم له بازار خواردنتان بۆ ده هینم.

لینه گه پان پشتیوان و دایکیشی برۆن، هه موویان پیکه وه نانی ئێواره یان
خوارد، کارۆ دوای نان خواردن هه ستایه وه به و، مامز پیتی گوت: بۆ کوئ؟
— ده مه وئ برۆم، به س حه ز ده که م دوو قسانت بریم.

مامز به گه لئی کهوت، (خهنده) ش به دواياندا ده پۆیشت، کارۆ به مامزی
گوت: پشتیوان و دایکی بۆ چهند پۆژیک تا کو چاره یه کیان ده که م با
ئه مانه تی تو بن.

خهنده که ئه مه ی بیست گرناگه ی داگرت: باوکه گیان منیش له گه ل
پشتیوانی هاوپیتم لای پوورم ده مینمه وه.

له بهر ئه وه ی خهنده ماوه یه کی که م بوو دایکی وه فاتى کردبوو، کارۆ نازی
زۆر هه لده گرت لینگه را لای ئه وان به مینیته وه: باشه، با که چه که شم تا کو

سبه یئڼ ئه مانه تی تۆ بی .

کارۆ شهوئ که وته بن باره کی خه مان: پاسداران به هه موو کون و قوژینه کاندایا به دواى ئاواره کورده کاندایا ده گه پێن، لیئوردنه گشته که ی ئیراق کوتایى پئ بی ده مانکه نه ئاردی ناو دپکان و هه ر یه که مان به لایه کیدا ده به ن .
ئو شه وه هه ور ده یگرماند، بروسک ده یته قانده وه، باران به لیژمه ده هاته خواره وه، ئو خیه ته ی کارۆی له ناو بوو به باشی چه سپ نه کرا بوو ئاو له ژیریه وه ده هاته ناوی، ژورده وه ی ببوه قوپولیه . کارۆ جانتا پر باره که ی هه لگرت و خۆی گه یانده لیئرسراوی ئیداره ی ئوردوگا که، به هه ندئ باره پازی کرد له لیستی ناوه کانی ئوردوگا که بیسپرتیه وه، ئو شه وه له ئوتیلکی شاره که مایه وه به لام خه و نه ده چوه چاره کانی هه ر بییری ده کرده وه: بۆ ئه وه ی کوپه که م به ده ست بێنم ده بی داواى هاوسه رگیری له (مانم بکه م، به هه ر نرخیک بی پیویسته پازی بکه م، ئو کوپه قۆزه به ته واوی به خۆم ده چی، ئه گه ر به زووترین کات وانه که م له ده ستم ده رده چی .

چه ند کاتژمێرێک نووست، خه ونی به (ئیبیتیسام) وه بینى، لیئى بووه زپه خه و، هه ستایه وه و خه وی لیئنه که وته وه: ئیبیتیسام ماوه یه کی که مه کوچی دواى کردیه، زۆر پکیشی له مامز ده بووه وه له و دنیاى به ته مای منه و چاره و پیم ده کا، نازانم چۆن پیکه وه بیان بگونجینم، بی له وه ش له م دنیا به ی زۆر به که لکم هاتیه، ئه گه ر ئو نه قه بوایه من چۆن ده متوانی ئو لاف و گه زافه ی لییده م، یه ک جانتای پر باره ی ئه وم له لایه، ده توانم باشترین و خوشترین ژيانى پئ به سه ر ببه م .

ئو کارۆیه ی پیشان نه مابوو، ئیستا مامۆستا کارۆ بوو، ده ی توانی پلان دابریژئ و بریاریش بدا . به یانى خۆی تاس و لووس دا، له باشترین و خاوینترین چیشته خانه به تامترین خواردنی کړی، بۆ مالى مامزى برد، دواى نان خواردن کارۆ دواى له مامز کرد له لچه پیک کوپینه وه، کارۆ به مامزى گوت: به سه رهاته که ی خۆتان و چاره نووسی (زه ندی) خو شه ویستت بۆ ته واو نه کردم .

— بۆت باس ده که م، به لام تۆ ئه وه م پئ بلی، چۆن له ناو هه ساره که ی به غدا درۆت له گه ل مندا ده کرد، له گه ل ئو ژنه ی ده هاته لات خۆتان

کردبوو خوشک و برا، که چی بوونه خۆشه‌ویست و هاوسەری یە کدی؟
— منیش بۆت باس دەکەم، بەلام ئیستا نا، ئەو کاتە من و تۆ
ئینشائەللا بۆ خۆشه‌ویستەکە ی جارێ دەگەرێنەوه و بە خێر دەبینە
هاوسەری یە کدی... کارۆ دڵی مامزێ دایەوه.

بەلام مامز دڵی ببوو کۆچکە بەرد نەدەهاتە پایی: دیارە تۆ وەکو گۆپی
پیاو چاکێک سەیرم دەکە، هەر وەختێک پێویستیت پێم هەبوو دێیە لام
بۆ ئەوێ نزاكانت بگەیهنم و لە نەخۆشییە دەروونییەکانت پرگار بی.

— بە هەلە تێمەگە، سەرەپای هەموو مەینەتیەکانمان من کۆپێکم لە تۆ
هەیه.... کارۆ گوتی.

— ئەگەر کۆرەکەت بە هی خۆت بزانیبوایە، بە دواي دایکیدا دەگەرایی تاکو
دەندۆزییەوه.

مامز بەبێ ئەوێ سەیری پوخساری بکا بە توورەییەوه بە کارۆ ی گوت:
پێم وابوو تۆ پالەوانە ئاواتخوازەکە ی منی، ئەگەرچی گوناھیش بوو،
بەهاترین شوێنی جەستە ی خۆم خستە بەر دەستی تۆ بۆ ئەوێ لە
نەهاتییەکانم پرگارم بکە، که چی تۆ شەرمناوە و ترسنۆکانه پەفتارت
کرد، لە ناخۆشتەکانم چرکەساتەکانی ژيانمدا بەجێت هێشتم.

مامز پرسى: تۆ منت خۆشویست؟ تۆ ویستت هاوسەرگیرى لەگەڵ مندا
بکە؟ با هەر خۆم وەلامت بدەمەوه، نەخێر هیچ کامێک لەوانەت نەویست.
ئەوێ منی خۆشویست، ئەوێ ویستی هاوسەرگیرى لەگەڵدا بکا، تەنهاو
تەنها (زەندى) بوو. بەلێ زەندى بوو، ئەو کۆرە ی هەر لە مندالیەوه
منی خۆشەویست و منیش خۆشم دەویست. لەو مەینەتیە ی تۆ بەسەرمت
داهێنا ئایا تۆ پرگارت کردم یان ئەو؟ لە کاتیکیدا ئەو چاک دەیزانی
ئەوێ لە هەناوی مندایە هی ئەونییە.

مامز چرکە لە دواي چرکە توورەتر دەبوو: بڕۆ بۆ خۆت بەدواي یەکیکی
دیکەدا بگەرێت هاوسەرگیرى لەگەڵدا بکە. من ئەو بیست سالی بە بیوژن
کۆشى ئەو کۆرەم گەورە کردییە، تازە بە تازە خۆت بە خاوەنی دەزانی؟
بە خۆشی بڕۆ هەتا بەناخۆشی دەرم نەکردی. ئەگەر کچەکەشت پێ بەختیو
ناکرێ، با ئەویش لای من بێت بۆتی بەختیو دەکەم.

کارۆ جامێ پر ئاوی بۆ پاگرت: ها ئەو ئاوه بخۆوه کەمێک سارد دەبیەوه.

— هه ناوی پرئاگری من به و ئاوه ناکوژیتته وه، نه و ئاگره چه ندین سال بوو دامرکابووه وه، تۆ هاتی تیلکت تیه وردا، داتگیرسانده وه، برۆ وازم لیبینه .. مامز به کارۆی گوت.

— وازت لیتناهیتم .. کارۆ نه وهی گوت و پۆیشت.

سواری جیبه که ی خۆی بوو به ناو گه په که کانی شار به دواي خانووێکی به کرێ دا گه پا، دۆزییه وه و پاره ی پێشه کی یه ک مانگی به خاوه نه که یدا، بۆ به یانی پشتیوان و دایکی به ئوتومبیله که ی هه لیگرتن و هه ردووکیانی برده ناو خانووه که . بۆ دابینکردن و کرپنی که لوپه ل و خواردنیش هه ندی پاره ی پیدان . (خهنده) شی وه ک سنگه که ی مه لای مه شوور له لای مامز هیشته وه، بۆ نیوه پۆ هه ندی خواردنی کرپ و پۆیشته وه مالی مامز، جیبه لاندروقه ره که ی له بهر ده رگا پاگرت و له ده رگای دا . (زه ندی) کوپه که ی (مامز) هاته ده ره وه، چاوی به جیبه که که وت چه په سا: ئۆی مامه نه و جیبه زۆر جوانه .

— کوپم نه گه ر پیت جوانه پیرۆزت بی .. کارۆ به کوپه که ی گوت.

نه باش نه خراپ کوپه هیچ وه لامێکی نه بوو، کارۆ ماچی کردو به بنا گویتدا چرباندی: که نانمان خوارد پیاسه یه کی دوو به دوویی به م جیبه ده که یین و به ماوه ی چه ند پۆژیکیش فیتری ئازوانت ده که م.

کارۆ ده یویست به هه ر شتواژیک بیت (زه ندی) کوپي ده سته مۆ بکات و تیی بگه یه نی که نه و باوکیه تی، دواي نان خواردن و چه سانه وه هه ردووکیان سواری جیبه که بوون و پۆیشتنه ده ره وه، کارۆ لیتی پرسى: دایکت به تۆی گوتبوو باوکت ناوی (کارۆ) یه، باشه تۆ لیت نه پرسى باوکم چی به سه ر هاتووه؟

— به لێ پرسیم، نه و گوتی: باوکت له به ندیخانه یه کی به غدا به ند کراوه .. زه ندی به کارۆی گوت.

کارۆ لیتی پرسى: نه دی نه تپرسى بۆ به ند کراوه؟

زه ندی وه لامی دایه وه: نه و گوتی له وێ نه و ی کوردبوایه ده یانگرت، که باوکتیان گرت من پامکرد نه گه رنا منیشیان له به ندیخانه ده په ستا.

— کئ دایکتی پزگار کردبوو؟ کارۆ له زه ندی پرسى.

زه ندی گوتی: که گه وره بووم و فامم کرد، دایکم دیار بوو زۆر به شان

و بالی کوپکی دا دهگوت، نه کوپه وهکو من ناوی (زهندی) بووه، نه کوپه زور پیزی دایکمی گرتووه، نه دهیگو نهگه نه کوپه نهبویه من قهت نه دهگه یستمه ئیران.

— نه یگوت نه کوپه چی به سه رهات؟ کارو له زهندی کوپی پرسى.

زهندی کوپی گوتى: به لى، دایکمی گه یاندبووه ئیران، دواتر به دایکمی گوتبوو: من دهگه پیمه وه گونده که ی خومان هه ندی تیکه و لیکه م مایه، نه وانه ته و او ده که م و پیره دایکیشم له گه ل خومدا ده هیتم و زوو دهگه پیمه وه.

— ئی گه پایه وه؟ کارو به سه ره ته وه لى پرسى.

زهندی کوپی که میک دلى کاروی خوشکرد: نه خیر نه گه پایه وه. مامه نه و چیرۆکه دوو دریژه، به س بۆت کورت ده که مه وه. نه کوپه که دهگه پیمه وه گونده که ی خویان، ده بیینی دایکی له مال نییه، له م و له وی ده پرسى، ده لىن: دوو پۆل له مه و بهر چهنده که داریک هاتن و فراندیان، که س نه یزانی بۆ کوپیان برد. کوپه ش ناچار به دواى سۆراخکردنى دایکیدا ده پوا، دیاره جیه کی پی شک دی له بۆ نه ویان بردی، به دزی ده چیه نه و گونده ی که گومانى لى مه بووه، ده چیه مالى ژن و پیاویکی ناسیاوی لىیان ده پرسى، نه وان پاستیه که ی پیده لىن. به لى نه وان مالىکی بۆ ده ستیشان ده که ن و ده لىن دایکت لیره ده سته سه ره. کوپه شیت و هار ده بی، له سه ره ته دایکی خه و و خوراکى نامینی، شه وه کی خوی داوخته سه ر دیوارى نه و ماله و له سه ر دیوارى ئاودیوی ناو حه وشه یان ده بی، نه و ماله سه یه کی زور دپیان ده بی، سه یه ده کاته وه پین و حه په حه پ کوپه ئاشکرا ده بی، چوار ده وری ده گرن و ده نگى ده دن. کوپه تفهنگى پیبووه فیشه کی دىخیه به رى و باقه نه زمه ی پاده کیشى و تفهنگى سوار ده کا، خوی ده داته په ناگه یه ک، به سه ریاندا هاوار ده کا: هه رچی بیته پیش فه راقى لیده بریم، نه وان ناویرن لى نزیك بینه وه، هه ر له دوورى یه کدى ده بیته مشت و مریان، کوپه ده لى دایکتمان فراندوه هه ر ئیستا ده مه ویته وه، نه وان فیل باز بوونه پی دلین دایکتمان بۆ جیه، به ئاره زوى خوی هاتیه وه گوندی وه کی ژنه پاشایان لیره دانیشتییه، گوتمان نه و دایک و کوپه به سه زمانه حه یامه کی زوره له سه ر شته کی هیچ غه دریان لیکرایه و نه و گونده یان به جیه یشتیه با بجین بیانگه رینینه وه گونده که ی خویان له م

لاو له ولا له لای خه لکی بیگانه نه که ون. که چی جه نابت هاتی به و شیوه یه
 چاکه مان ده ده یه وه. نه وان به و قسه پان پانانه و کوپه ش ساویلکه بووه
 پتی برپوا کردینه، له نه جامی نه و ساویلکه یه گرتیان و له ژوورکی
 تاریکیان په ستا، به قنیاخ خواردن و خوار د نه وه یان ده دای، لیتیان ده دا
 وه ره (مامز) ت چ لیکر دییه. کوپه هاواری ده کرد: نازانم، ناگام لپی نییه
 سوودی نه بوو، دواي چ هند پوژیک به خوئی و تفنگه بی مؤله ته که ی
 درانه دهستی حکومت، حکومتیش حکومتی خاوهن ده سه لات هکانه، گوئی
 له هه ژارو لیت هوماوان ناگری، پووته یه کی وه کی نه و کوپه به سته زمانه ی
 چی هه بووه بیداته به رتیلخوړانی حکومت، گرتیان و فریتیان دایه ناو
 به ندیخانه، چ هند سالتیک له به ندیخانه مایه وه، شوپشی (۱۴) ی ته موزی
 (۱۹۵۸) ی به سه ردا هاتبوو، لیبوردنی گشتی گرتبوویه وه و پزگاری بیوو،
 مؤدیلی ناغایانیش نه مابوو زولمی لیکه ن. که له به ندی پزگاری ده بی
 ده چپته وه هه مان نه و گونده ی دایکی له وئ ده سته سه ر کرابوو، نه و
 گونده ی که دایکم و نه و کوپه به نه سل له وئ له دایک بوونه، ته ماشا
 ده کا هیچ کامیک له و پیاوانه ی دایکیان فراندبوو له وئ نه مانه، باریان
 کردییه و چوینه شاران، له ترسی نه و هه موو زولمی له خه لکیان کردییه
 خوئیان شار دیت هه. نه وه له لایه ک، له لایه کی دیش دایکی گه پایته وه
 نه و گونده ی سه ر سنوور، ناچار ماوه یه ک به نوتومبیل و ماوه یه کیش به
 پتیا ن ده گه پته وه لای دایکی، به هه ر شیوازیک ده بیت دایکی پازی ده کا
 برؤنه ئیران، هه رچی هه یتیان ده یفرؤشن و سالت و قولت هه ردو وکیان
 ده گه نه سه ر سنوور، نه و کاته ش نیوان ئیراق و ئیران تیکچووبوو، نه و
 په یمان نامه یی له نیوانیاندا هه بوو هه لوه شابووه وه، دیاره به نه شار ه زابیش
 پویشتبون، پولیسی سه ر سنووری ئیراقی ده یگرن، هه ر نه و گرتنه بوو
 ماوه یه کی زؤر بزر ده کرئ. دواي نه وه ی له سالی (۱۹۶۱) شوپشی کورد
 له کوردستانی ئیراق ده سته پیده کاو به ره به ره گه وره ده بی، له سالی
 (۱۹۶۲) به عسبه کان کو ده تا به سه ر (عه بدولکه ریم قاسم) دا ده که ن،
 نه و حکومت ته نوتیه له گه ل سه ر کردایه تی شوپشی کوردستان ده که ویت ه
 گفتگو، لیبوردن بؤ به ندکراوه کانی کورد ده رده چیت، یه کتیک له و کوردانه ی
 لیبوردنه که ده یگریته وه نه و کوپه (زه ندی) ده بیت.. زه ندی به که لله یه کی

نۆز گەرم لە بەندیخانە دەردەچیت، بریار دەدا تۆلەى ئەو ھەموو ئازارو ئەشكەنجەدانەى بکاتەو، سۆراخ بە سۆراخ بە دواى ئەو پیاوھ دەکەوئى کە بوو تە ھۆکارى ئەو دەردەسەریانەى، بە ھەرچۆرێک بێ دەمانچەیک پەیدا دەکا، لە ئەنجامى ئەو گەپان و سۆراخکردنەیدا لە بەغدا دەیدۆزیتەو. شەوێک (زەندى) بەرەو بەغدا سەفەر دەکا بەیانى دەگاتە ئەوئى، بەپێکەوت ئەو پیاوھ تاوانبارەش دەیهوئى لە بەغداوھ بگەپتەو، زەندى لە گەراج دیتە دەروھە بۆ ئەوھى تاکسیەک بە کرێ بگرى، لەو کاتەشدا کابرا لە دەروھى گەراج دەیهوئى بپواتە ناو گەراج، زەندى دەیناسیتەو، بەیانیهکی نۆز زوو دەبى، خەلکیکی کەم لەو ناوھى دەبن، زەندى بە دەرفەتى دەزانى ناکاتە نامەردى دەیداتە بەر گوللان و ھەر لەوئى تەواوى دەکا. کە دڵنیا دەبێ ئەو تەواو بووھ دەیهوئى خۆى لە چاوى حکومەت بشاریتەو، کەچى لە بەختى زەندى مەفرەزەیکى نەژدە لەو ناوھى دەبى، دەنگى دەدەن بۆ ئەوھى خۆى بداتە دەست، بەلام ئەو خۆى ناداتە دەستیان و بەرگرى دەکا بۆ ئەوھى خۆى پزگار بکا. لەم کۆلان بۆ ئەو کۆلان بە دواى دەکەون، چەند گوللەیکى بەر لاق و لەتەر و ھەناوى دەکەوى، ناتوانى زیاتر بپواو فیشەکیشى تەواو دەبى، پۆلیسەکان دەگەنە سەرى و ھەلیدەگرنەو بۆ ئەوھى بیبەنە نەخۆشخانە، کەچى ھەر لە پێگەى چوونیان بۆ نەخۆشخانە ئەویش تەواو دەبى.

ھەرچەندە گێرپاڤەوھەکەى (زەندى) کوپى کارۆ نۆز درێژ بوو، بەلام کارۆ نەبیرى چونکە دەبویست بزانی ئایا ئەو کوپەى (مامز) خوشى دەویست لە ژياندا ماوھ یان نا. کە چارەنووسی ئەو زانى پشیەکی ھاتەو بەرئى، بەلام بۆ ئەوھى زیاتر دڵنیا بى، لێى پرسى: کئ ئەو ھەموو زانیارانەى بە دایکت گەیانند؟

(زەندى) کوپى پێى گوت: کە شۆرشى کوردستان دەستیپێکرد، بە تاییەتیش لە سالى (١٩٦٣) بەدواو، ئێران پەيوەندى لەگەڵ سەرکردایەتى شۆرش باش بوو، سنوورى خۆى بۆ پێشمەرگە و لێپرسراوان کردبووھ، ھاتوچۆ بە ئاسانى دەکرا، من و دایکم ھاتینە ئەو دیوى سنوورى لای ئێراق، ھەر بە تاییەتیش چووینە ئەو گوندەى (زەندى) و دایکى لێ نیشتەجێ ببوون، واتە ئەو گوندەى لەسەر سنوور بوو. دایکى کوپەکە لە ژياندا ماپوو بەلام

نۆز پیر بیوو، له خهفتهی کۆپه‌که‌ی چاویشی کز بیوو، که چاوی به دایکم کهوت دایکم قسه‌ی بۆ کرد، ئه‌و له باوهشی گرت و هه‌ر ماچی ده‌کرد و ده‌یگۆ بۆنی کۆپه‌ شیرینه‌که‌مت لێدی. به‌لێ دایکم ئه‌و هه‌موو زانیاران‌ه‌ی له‌وی وه‌رگرت، دیاربوو دایکیشم نۆز خهفته‌ی خوارد و به‌ نا ئومیدی گه‌پاوه‌ ئێران.

کارۆ د‌ل‌ن‌یا بوو ئه‌و کۆپه‌ له‌ ژیا‌نی مامز دا نه‌ماوه، هه‌روه‌ک ده‌ل‌ئ‌ین د‌ل‌ی ئاوی خواردوه‌، د‌ل‌ی کوته‌ کوتیشی نه‌ما، بۆیه تاک لایه‌نه‌ ب‌پ‌یا‌ری دا: به‌ هه‌ر نرخیک ب‌ئ‌ت ده‌ب‌ئ‌ ئه‌م کۆپه‌م به‌ ده‌ست به‌ئ‌نمه‌وه، ده‌ب‌مه‌ خاوه‌نی کۆپ‌ئ‌ک و کچ‌ئ‌ک، له‌به‌ر خات‌ری (ئ‌یبت‌ی‌سام) ی‌ش ناوی (زه‌ندی) ده‌گۆرم ده‌یکه‌مه‌ (پ‌شت‌یوان). به‌لام نه‌ئ‌نی ئه‌و گۆر‌ان‌کا‌ری‌یه‌ له‌لای مامز نا‌در‌ک‌ئ‌تم. کارۆ ئ‌وتومب‌ئ‌له‌که‌ی برده‌ لای لقه‌ شه‌قام‌ئ‌کی ق‌یر‌تاو نه‌ک‌راو، که نۆز به‌ که‌می ئ‌وتومب‌ئ‌لی پ‌ئ‌دا ده‌پ‌و‌یش‌ت. خ‌وی له‌ ج‌ئ‌به‌که‌ دا‌به‌زی، به‌ (زه‌ندی) کۆپ‌ی گو‌ت: فه‌رموو وه‌ره‌ ج‌ئ‌گای من.

— چی بکه‌م؟ زه‌ندی پرس‌ی.

— با‌ژۆ... کارۆی باوکی گو‌تی.

— چۆن با‌ژۆم نا‌زان‌م!!... زه‌ندی گو‌تی.

به‌ گ‌ئ‌ر‌انه‌وی به‌سه‌ره‌اتی ئه‌و کۆپه‌ و ف‌ئ‌ر‌کرد‌نی ئا‌ژوا‌نی ئ‌وتومب‌ئ‌ل، ئه‌و پ‌و‌ژه‌ش پ‌و‌یش‌ت، له‌ پ‌ئ‌گ‌ه‌ی گه‌ر‌انه‌و‌یا‌ندا کارۆ له‌ زه‌ندی کۆپ‌ی پرس‌ی: دیاره‌ نۆز چه‌زت له‌ ئ‌وتومب‌ئ‌له‌؟

زه‌ندی به‌ په‌ر‌وش‌یه‌وه‌ گو‌تی: نۆز نۆز، به‌س چی بکه‌م پاره‌مان ن‌یه‌.

— ئه‌گه‌ر پاره‌ت هه‌بوو ج‌ئ‌بی پ‌ئ‌ده‌ک‌ری، یان هاوسه‌ر‌گ‌یری پ‌ئ‌ده‌که‌ی؟ کارۆ ویستی تا‌قی ب‌کا‌ته‌وه‌.

— من ج‌ئ‌به‌که‌م پ‌ئ‌ باش‌تره‌، ورده‌ ورده‌ کاس‌بی پ‌ئ‌وه‌ ده‌که‌م و پار‌ه‌ی ژنه‌کی پ‌ئ‌پ‌ه‌یدا ده‌که‌م.

کارۆ ت‌ئ‌ی‌گه‌ی‌شت چه‌زی له‌هه‌ردووکیان هه‌یه‌، به‌لام کاته‌که‌ دره‌نگ بوو، ئه‌و پ‌لانه‌ی دا‌پ‌شت‌بوو بۆ کات‌ئ‌کی دی ه‌ئ‌شت‌یه‌وه‌. ئه‌و ئ‌ئ‌واره‌یه‌ش کارۆ خوارد‌نی بۆ بر‌د‌نه‌وه‌ و پ‌ئ‌که‌وه‌ نانه‌که‌یان خوارد، د‌وا‌ی نان خواردن کارۆ به‌ر له‌وه‌ی به‌ره‌و ئ‌وت‌ئ‌له‌که‌ ب‌پ‌وا ت‌ئ‌ی‌گه‌یا‌ندن که خوارد‌نی به‌یا‌نیان بۆ ده‌ه‌ئ‌نی. ماوه‌یه‌ک به‌و ج‌ۆره‌ کارۆ (به‌ه‌وی سنگ‌ی‌کی مه‌لای مه‌شوور - واته‌: خنده‌)

خواردنى ھەرسىن ژەمى بۆ دەبردن و لەگەڵ (زەندى) كوريشى پىكەو
دەچوونە دەرەو، ھەم فېرە ئاژوانى دەکرد و ھەم ھەموو نەيتىيەكانى ناو
گيرفانەكانى مېشكى زەندى بەرە بەرە دەرەھىنا و لە بەرژەوەندى خۆى
بەكارى دەھىنان. لە ھەمان كاتيشدا (مامز) ئەگەرچى لە گفتوگويەكانى
نيوان خۆى و كارۆ دا جۆرە لاملەكى پىو ديار بوو، بەلام ژىر بە ژىرى
بە ھەموو ھىزىو (خەندە) ى دەلاواندەو و بەسەر خۆيدا دەبياناندەو،
ئەويش ھەموو ئەو نەيتيانەى لەو كچە دەرەھىنا كە دەربارەى دايك و
باوكى دەيزانى.

زياتر لە دوو ھەفتەى پىچوو بوو، زەندى زانباريەكانى ئاژوانى ئوتومبىل فېر
بىو، كارۆ ئەو پۆژەى بە چارەنووسساز دانا بوو، بە زەندى كوپى گوت:
تۆ ھەزەت لىيە ئوتومبىلت ھەبى، ئەو ى ئوتومبىل باژوا دەبى مۆلەتى
لېخوپىنى ھەبى، مۆلەتى لېخوپىنىش بەبى ناسنامەى بارى شارستانى
دەرناھىندى، لە ھەمان كاتيشدا بەبى ئەو ناسنامەى ھاوسەرگيرىش ناكړئ.
زەندى ھەك ئەو ى دارىكى لە پۆجى درابىت، خەم بەسەريدا بارى، ھەر
بە مەلولى و خەمبارىو ھەش پەرسى: چۆن وايە؟
_ ئەدى چۆن وانىيە؟ لە ھەر ولاتىكى ئەم دنيايە بەم جۆرەى... كارۆ بە
زەندى كوپى گوت.

بەكجارى خەفەت چۆكى نوشتاندەو و ئاژوانى خواردىيەو: كەواتە بچم
كۆپىك بۆ خۆم ھەلگەنم و بچمە ناوى.

كارۆ كوپەى خستە باو ھشى خۆى ماچى كرد، چىرۆكى ژيانى خۆى - ھەر
لەسەرى ھەتا بنى - بۆ گىرپايەو و لە كۆتاييدا پىي گوت: خەمى مەخۆ، بۆ
گەشتن بە مرازەكانت خودا بە خۆى ئامرازت بۆ دەپەخسىتى. ھەر ھەك
چۆن بۆ منى پەخساند، بە پىشتىوانى خودا منىش بۆ تۆ دەبمە ئەو
ئامرازە و ئاسانكارىت بۆ دەكەم. مەترسە من ھەموو شتىكت بۆ دەكەم.
زەندى كوپى بە ئاژوانى گوتى: تۆ ھىچ شتىكت پىناكړئ، چونكە دايكە
پىي دەگوتم زۆر زەحمەتە، دەبى دوو شايد دەست بە قورئان دا بدەن
و بلىن باوكت مردوو، كەسەش نايى ئەو جۆرە شايدەبىيەى بە درۆ بدا،
چونكە بە قسەى دايكەم بى، باوكم نەمردوو.

كارۆ ئۆمىدى پىبەخشى: بەلئى دايكت پاست دەكا، باوكت نەمردوو، من

بۆت دەیدۆزمەو.

زەندى پوخسارى گەشايەو، بە پەرۆشايەو بە کارۆى گوت: چۆن دەیدۆزىيەو، ئەو لە بەنديخانە پزگار بوو؟

کارۆ سەرى بۆ لەقاندەو: بەئى پزگار بوو و لە ژيانيشدا ماو، دائىرەى نفوسيشى لە شارى ھەولتەر.

زەندى لە خۆشيان وەختبوو بال بگرى و بەرەو ھەولتەر بفرى: مامە گيان چۆن بگەمە ھەولتەر؟

کارۆ بە زەندى کوپى گوت: پەلەى مەگە کوپم، جارى بپۆ ئەو زانياريانەى من پىم دای بە دايكتى بدەو پىيى بئى: من لەگەل مامە کارۆى دەچمە ھەولتەر، لەوئى باوکم دەدۆزمەو و ھاوسەرگيرى دەکەم، بزانه دايکت چى دەئى؟

(زەندى) لەو بينەو بەردەى نىوان خۆى و کارۆى باوکى، ھەندى لە ئامازەکان بەرە بەرە لەلای پوون دەبوونەو و دەبوونە جىگەى تىرپامان و پرسىار لە خۆ کردن. ئەو زۆرخۆ نزىک کردنەوئى کارۆ، ئەو ھەموو خۆ ھىلاک کردنەى، ئەو ھەموو خەرجىيە و گرنگيدانەى، لەلای (زەندى) نيشانەى سەرسوپمان بوون، ئەو لە کردەوکانى کارۆ پادەماو لە خۆى دەپرسى: ئەو پياوہ بۆ دەبى واکا؟ ئەو پياوہ ناوى (کارۆ) يە، باوکيشم ناوى (کارۆ) يە، ئەو ناوہ زۆر بە کەمى ھەيە، لەوانەيە پىکەوت بى و لەوانەشە وانەبى. دايکەم دەيگوت: باوکت خەلکى گوندىکى سەر بە شارى ھەولتەر، بەلام لە منداڵیەو کەوتۆتە شارى بەغدا. ھەرەھا دايکەم زۆر جار ئەو خەسلەتانەى بۆ باس دەکردم کە لە باوکمدا ھەبوون، ھەندىکيان سەدا سەد لەو پياوہيدا ھەيە.

(زەندى) ماوہى چەند پۆژىک زۆر بىرى دەکردەو، قسەکانى مامۆستا کارۆ زۆر کارىگەرپيان لىکردبوو، بەلام چاک دەيزانى ھەرچەندە ئەو قسانە بە دايکى بئى سوودى نابى، بۆيە بىرى لەو کردەو شاتۆگەرييەک پىک بخا. زۆر بە خەمبارى و مەلولوبىيەو گەپايەو مائەو، لە مائەوہش خۆى لە کەس نەدەگەياند، ورتەى لە دەوى دەرئەدەھات، خواردنى زۆر کەم کردەو. دايکى ھەرچەندە بانگى دەکرد ئەو وەلامى نەدەدایەو، ھەرچەندە دەيدواند ئەو گوتى بۆ پانەدەگرت.

دایکیشی ژنیکسی وردبین بوو، پیشبینی نه و کاره دی دهکرد، بیرى له مه بهستی کارؤ ده کرده وه، دهیزانی نه و نده هاتوچویه له پای چیه و بؤ به ده وری (زه ندی) دا ده گه پئ و ده سووړئ، به لام نه یده زانی ده گاته نه و پاده یه ی کوپه که ی مه لوول و خه مبار بکا .

مامز ئوقره ی نه ما، به دوی سهره داوی خه مبار بوونی کوپه که یدا گه پ، یه که م جار له (زه ندی) یه وه ده سته پیئ کرد: زه ندی گیان هه رچهنده تۆ گه وره بووی و پئویستیت به ئاموژگاری من نه مایه، به لام هه ست ده که م چهنده پؤژیکه گوپاوی، نه گه ر هه ر گرفتیکت هه یه له دایکتی مه شاره وه، نه ک هه ر وه ک دایک و کوپ، به لکو وه کو دوو هاوړئ پیئکه وه داده نیشین و چاره ی ده که ین .

هه رچهنده مامز کردی و پستی و قسه ی کرد، کوپه لیوی نه بزوفت و ئه ر قومی نه کرد . مامز ناچار بوو بریار بدا خۆی بگه یه نیتته (کارؤ) . دوی خواردنی ئیواره ی نه و پؤژه، کارؤ هه ووه کو ئیواره کانی دی که خواردنی ته واو کرد خواحافیزی خواست، به لام مامز نه و جاره وه کو ئیواره کانی دی نه بوو، جیاواز له هه ل سوکه وته کانی پیشتری هه تا ده رگای ده ووه به گه ل کارؤ که وت، له و به ینه پیی گوت: ده مه وئ پیئکه وه قسه بکه ین . کارؤ قسه که ی پیخۆش بوو: له کوئ؟

مامز به کارؤی گوت: نه م شه و لیره بمینتوه .

کارؤ گرانی فروشت: سوپاس ده پؤمه وه ئوتیل .

مامز هه رچهنده به سهر خۆیدا شکایه وه، به لام نه رمی نواند: عه بره م له بهر کوپه که مان، نه گه ر نا نه و ئه ر که ت ناخه مه سهر .

کارؤ تیگه یشت له ئامانجه که ی نزیک بووه ته وه، نه ویش نه رمی نواند: باشه له بهر خاتری کوپه که مان ده مینمه وه .

کارؤ بانگی (زه ندی) کرد، سوچی جیبه که وه هه ندئ پاره ی بؤ پاگرت: زه ندی گیان ها بگره (خهنده) ش له گه له خۆت بیه، هه م پیاسه یه کی ناو بازارپی بکه ن و هه میش که گه رانه وه هه ندئ میوه و بریشکه بکړن نه م شه و خۆمانی پیوه خه ریک بکه ین، به لام ئاگاداری خۆت به و له پؤلیسی هاتوچۆش نزیک مه به وه .

مامزو کارؤ، دوی بیست سال دابړان، بؤ یه که م جار به و شیوه یه پیئکه وه

دانیشتن، عەرش و قورشیان باسکرد، بەتایبەتی شەوێ خۆشەکانی ناو
 حەسارەکەیی بەغدا، پۆش شەوێ ناخۆشەکانی مامز لە دواي دابران، ژيان و
 گوزەرانی کۆلەمرگییەکانی خۆی و کۆپەکەیی لە ئێران. زۆر قسەیان کرد،
 لە میانەیی قسەکانیاندا هەندێ جار نەرمی و جار جارەش پەقییان دەنواند،
 هەتا کار گەیشته سەر ئەوێ مامز بە کارۆی گوت: کۆپەکەم لەوێتی لە
 گەل تۆدا دەگەپێ و دەسووپیتەوێ عەقڵی تێکچووێ، بمزانیبوايە وادەکەیی
 نەمدەهێشت نزیکي ببیەوێ. تۆ پەنگ و بۆ و هەلسوکهوتیت ببینیوێ چي
 بەسەر هاتووێ؟

بە نیچە تووێپەییوێ کارۆش بە مامز ی گوت: بەلێ ببینیوێ، ئەو بە
 زانیارییە هەلەکانی تۆ عەقڵی تێکچووێ، من خەریکم بەرە بەرە دەیهێنمەوێ
 سەر پێگەیی پاست. ئەگەر عەقڵیشی تێکچووێ هۆکاری دیکەیی هەبێ، من
 نیم. کارۆ پرسی: عاشقی هیچ کچیک نەبووێ؟
 _ بەلێ بوو... مامز گوتی.

_ کەواتە بۆی بخوازێ، ئەو گەورە بووێ ژنی دەوێ... وای بە مامز گوت.
 مامز تێگەیشته کارۆ تیخ تیخێ داوێ، بۆیە بە توندی گوتی: چۆن
 ببخوازم؟ هیچ بەلگەنامەیهکی نییە قازي لەسەری ماری بکات.
 کارۆ بە پێکەنینەوێ گوتی: ئاسانە ئەگەر تۆ پریار بدەیی؟
 مامز زانی مەبەستی کارۆ ی چییە، بەلام پرسی: پریاری چي بدەم خۆمن
 قازي نیم.

کارۆ - هەروەک گوتویانە - بۆی لەبنی کودی دا، بە تەواوی تێگەیاندا:
 من نامەوێ لە ولاتیکدا بژیم کە ئێمەیی فروشت، هەتا لێبوردن هەبێ
 دەگەرێننەوێ هەولێر، لەوێ پارێزەرێک بەکڕێ دەگرم هەموو کاروبارەکانی
 دەرھێنانی ناسنامە و مارەپێنی من و تۆ تەواو بکا، ئێستا داخوای کچە
 بۆ کۆپەکەمان دەکەین، داوای هەرجیمان لێکەن نالێین نا، لێرە ماری
 ناکەین، کچە لەگەل خۆمان دەبەین، داوای تەواو بوونی کارە یاساییەکان لە
 هەولێر لە یەکدییان مارە دەکەین.

مامز پووی لەلایەکی دی کرد، هەر بە تووێپەیی بە کورتی پێی گوت: نابێ.

_ بۆ نابێ کەسی دی لە ژياندا هەبێ؟
 نەخێر نییە، بەلام مێرد بە یەکیک ناکەم منی خۆش نەوێ، تۆ لەبەر

خاترى كۆپەكتە دەمكەيە ھاوسەرى خۆت.

__ كۆنە كايان بە با مەكەو، با لەبەر خاترى كۆپەكەشمان بى، يىگومان
بۆ دروست بوونى پەيوەندى خۆشەويستى دەبىن ھۆكاريك پرەخسى. ئەگەر
ھەر لەسەر لاملەيەكەشت بەردەوام دەبى، من ھەموو شتەك بۆ كۆپەكەم
ئاشكرا دەكەم، دواتریش بەگەل خۆمى دەدەم و دەيبەمە ھەولير، لەوئ
لەسەر ناوى خۆم تۆمارى دەكەم، تۆش ھەر يالئىلى بانگ بکە.

مامز ئەگەرچى حەزى دەکرد و نازى دەکرد، بەلام بەو قسەيە ژانى گرت،
چونكە زانى كار لە كار ترازاو و بەو چەند پۆژە كارۆ توانيەتى سەرئچ
وخۆشەويستى زەندى بۆ خۆى پابكىشى، ناچار نەرمى نواند: چۆن زەندى
تيدەگەيەنى كە تۆ باوكى ئەوى؟

ئەگەرچى پازىکردنى (زەندى) و (خەندە) كاتى دەويست، بەلام
ھەردووکیان (مامز) و (كارۆ) پىكەو ھەنگاويان ھاويشت، ھەنگاوەكانيشيان
بۆ يەك مەبەست كرد بە يەك. مامز خەرىكى باناندنەوئى (خەندە) بوو،
خۆشەويستى بەسەردا باراند، كارۆش لە بزى و مەپو كارو بەرخان فيرە
باناندنەوئى ببوو، لە ماوہيەكى كەم دا توانى (زەندى) وا لىيكا پىيى بلئى
- باوكە.

ھەريپنجيان ھەكو ھەزاران خەلكى دىكە خۆيان گەياندە مەرزى سەر
سنوورى نيوان ئيران و ئىراق، خۆيان پادەستى حكومەتى ئىراق كردهو،
لەوئ دواى ئەوئى سەرەيان گەيشتن ھەندى لىكۆلئینەوئىيان لە گەلدا كردن،
ويستيان گەفتىك بۆ (زەندى) و كچە دەستگيرانەكەى دروست بکەن، بەلام
مامۆستا كارۆ لىپرسراوہكەى ئەوئى بەھەندى پارە پازى كرد و دەرياز
بوون. كارۆ ئەو پلانائەى لەزەينى خۆى دا دايرىشتبوون بە ھىمنى و يەك
لە دواى يەك جىيەجىي دەكردن، سەرەتا كاروبارى گەپانەوئى خۆى بۆ
سەر پيشەى جارائى جىيەجىي كرد، دواتر پاريزەرئىكى پاسپارد بۆ ئەوئى
ھەموو ئىش و كارەكانيان بۆ جىيەجىي بكات. دواى ماوہيەكى كەم مامز
كارۆ بوونە ھاوسەرى پەسمى و خاوەنى كورپىك و كچىك. (زەندى) يش
لەسەر پيشنبارى (كارۆ) و بەرەزامەندى (مامز) ناوى گۆپا بوو (پشتيوان).
(پشتيوان) و كچە كورده ئىرانىيەكەشيان - بە پىنە و پەپۆى پاريزەرەكە -
لەلاى قازى لە يەكدى مارە كرد.

کارۆ هه‌رچهنده ببوو خاوه‌نی ژن و مندالێکی دیکه به‌لام (ئیبیتیسام) له‌ناو گۆریشدا شوێنێکی تایبه‌تی مه‌زنی له‌ ناو دڵی دا هه‌بوو. دواى جێگیربوونیان به‌ته‌واوى له‌ هه‌ولێر و سه‌ردانى کردنى گونده‌که‌ى خۆيان و ئاگادارکردنه‌وه‌ى که‌سو کاره‌که‌ى له‌و ژيانه‌ نوێیه‌ى، جوانه‌ گایه‌کیشى بۆ ئیبیتیسام کرده‌ خێر، هه‌ر له‌و ماوه‌یه‌شدا هه‌موویان پێکرا گه‌شتیکیان بۆ نه‌جف و که‌ربه‌لا کرد، سه‌ردانى گۆپى دایکى خه‌نده‌یان کرد. له‌ گه‌رانه‌وه‌شیاندا له‌سه‌ر پێشنیاری مامۆستا کارۆ، شه‌ویک له‌ به‌غدا مانه‌وه، کارۆ سه‌ردانى مه‌لای مزگه‌وته‌که‌ى کرد، مه‌لا و کارۆ دوو به‌ دوو پێکه‌وه‌ دانیشتن، باسى چه‌ندین بابته‌ى کۆن و نوێیان کرد، مامۆستا کارۆ به‌ مه‌لای گوت:

__ مامۆستا گیان نه‌وه‌ خودا له‌و مه‌ینه‌تیانه‌ پزگاری کردی، وه‌کو من له‌ یادی بکه‌وژیانێکی نوێ ده‌ست پێیکه‌.

مه‌لا ئاخێکی قوولێ به‌ره‌و هه‌ناوی شوێنێکه‌وه‌: برا، ژيانى من هه‌ر نه‌و مه‌ینه‌تییه‌ نییه‌ که‌ تۆ ده‌یزانى، زۆر له‌وه‌ى گه‌وره‌تره‌، ناخم پیره‌. به‌ر له‌وه‌ى نه‌و به‌دپه‌وشتانه‌ بمخه‌نه‌ به‌ندىخانه‌ ئاگرێک له‌ هه‌ناوم به‌ر ببوو، هه‌میشه‌ که‌للێ ده‌کردمه‌ مه‌نجه‌لی ساواری و میشکی ده‌کولاندم، ده‌وم بۆ هه‌ر کانیاویک ده‌برد نه‌و ئاگره‌ى پێ بکوژێنمه‌وه‌ وشک ده‌بوو، ده‌ستم بۆ هه‌ر پێچیک ده‌برد پێوه‌ى سه‌رکه‌وم، پێچک له‌ بن و بۆتکه‌وه‌ هه‌لده‌کێشرا. ئاگردانه‌ کوژیبووکه‌ى من کوژاوه‌ته‌وه‌ و گه‌رمایى تێدا نه‌ماوه‌، تازه‌ زه‌حمه‌ته‌ به‌ پفان داگیرسێته‌وه‌ - نه‌وه‌ى من پێى بلێم ماشه‌للا ته‌نها چه‌ند پۆژێک له‌ ژياندا ده‌مینێته‌وه‌- با شتێک بۆ باس بکه‌م هه‌تا ئێستا له‌ تۆم شارده‌بووه‌وه‌، بێگومان له‌ بیرته‌ نه‌وه‌نده‌ى له‌لام بووى من دوو جار سه‌فه‌رم کرد و مزگه‌وتم به‌ ته‌مای تۆ به‌جێهێشت، هه‌روه‌ها (حه‌جیه‌ فه‌حیه‌) شت له‌ یاد ماوه‌، سه‌فه‌رى دووه‌م به‌ پێشنیاری نه‌و بوو. من زۆر چاکه‌ى (حه‌جى که‌رم) ى هاوسه‌ریم له‌به‌ر چاو بوو، دواى کۆچى نه‌و پیاوه‌ش چاکه‌کانى نه‌و بپه‌ژنه‌ش له‌ نه‌ندازه‌ ده‌رچووویون، دلێم نه‌شکاند و پێنیشاره‌که‌یم په‌سند کرد، که‌ به‌تۆم گوت ده‌چم دوعاى بۆ ده‌نوسم، له‌ جیاتى دوعانووسین هه‌ر نه‌و ده‌مه‌ بۆ زیاره‌تى (نه‌جف) و (که‌ربه‌لا) به‌پێکه‌وتین، دواى چوار شه‌وو چوار پۆژ مانه‌وه‌مان له‌وێ بریاری هاوسه‌رگیریمان به‌ یه‌کدی دا، به‌ بۆچرونى خۆم نه‌و به‌دبه‌ختیه‌ى له‌

ناوچه وانم نووسراوه خودا دهیسرپتته و به هژی جوانی و قهشهنگی و زیرهکی و لیها توویی نهو بیوه ژنه و په رۆشیم بۆ نهو دوو مندا له جوانکه لهیه، له جیاتی نهو به دبەختییەم به خته وه ریم بۆ ده نووسی، که چی وا دهرنه چوو، په شه بای به دبەختییەکی من، چرای به خته وه رییەکی (فه تحییە) شی کوژانده وه.

سەری بۆ کارۆ بهرز کرده وه و هه ناسه یه کی هه لکیشا: ده بۆن چۆن؟

— چۆن؟ به سەرسوپمانه وه کارۆ پرسى.

— نهو کاته ی که باسم کرد، به پێی شهرعی خواو سوننه تی پێغه مبهری نهو بیوه ژنه ماره نه کرد بوو، به لام ههردوو کمان به قهناعت به لیتمان به یه کدی دا، نهو کۆتا بریاریشمان بوو. نهو بوو ههردوای چەند پۆژیک من دهستگیر کرام و ماوه ی چەند سالیک له بهندیخانه مامه وه، ماوه ی نهو چەند سالی ش دهنگ و یاسی نهو م نه ده زانی، که له دوای شۆرشى چوارده ی ته ممووزیش نازاد کرام، ماوه ی یهک سال له نهخۆشخانان که وتم، ههردو له نهخۆشخانه بووم جارێکی دی به گرتنیان دام، نهو جاریش ماوه ی سالیکی دی گیرام، تا کو نهو کاته ی تۆ منت له تاقیکردنه وه که بینى و نهو پۆزه ش سەر له نوێ به ندرامه وه، بهو جۆره پۆزه کی خۆشم نه دیت، یان له بهندیخانه یانیش له نهخۆشخانه بووم.

مه لا په رداختیک ئاوی خوارده وه، کارۆ ش بۆی ته واو کرد: هه تا نهو پۆزه ی له دهست نهو چه تانه هه لاتی و خۆت گه یانده من.

مه لا به رده وام بوو: به لێ وایه، به لام چیرۆکی من و (فه تحییە) ته واو نه بووه. نهو چیرۆکه ش به شیکه له ژیا نی پێ کۆله مه رگی و مه رگ ساتی من، پێم وابوو له مه و دوا مهینه تییه کانم کۆتاییان پێ دیت و لهو بارو دۆخه گونجاوه شدا ده توانم پرۆزه ی هاوسه رگیری نیتوان خۆم و فه تحییە ش ته واو ده که م، بهو ئاواته وه بۆ هه مان مزگه وتی پێشوم گه پامه وه، که چی من له خه یالیک و ناوچه وانیشم پوو له لایه کی دی. ههردو پۆزه ی گه پامه وه بهر له هه موو کارێکم به ره و مائی فه تحییە پۆیشتم، مالیکی خالی که سی تیدا نه ما بوو. پرسیارم کرد، خۆزگه نه مکردبا، به لام دارى هیوا به خۆزگان نا پوێ.

خه فه ت نهوکی مه لای گرت نوتقی برپا، کارۆ لێی پرسى: مامۆستا له

شوینی خوئی باری کردبوو؟

هه لا به خه مبارییه وه، وه لآمی کارۆی دایه وه: خۆزگه هه ر بارکردن بویه .
حکومهت بۆ ئێران نه فی کردبوو، هه ر ئه و نا دهیان مآلی وه کو نه ویان
به ره و ئێران ده ربه ده ر کردبوو گوايه رگه زنامه ی ئێراقییان نییه .
__ مامۆستا متمانه کردن به و حکومه ته - حاشا له جه نابت - گه مژه ییه ..
کارۆ گوتی .

هه لا له خهفته تان پێکه نی، هه ر به پێکه نینیش به کارۆی گوت: وه لا برا چ
حاشای ناوی، ئه وه ی متمانه به و دپندانه بکا نه ک گه مژه ییه، هه ر که ریشه .
ئێستا له هه موو ئه و به لێتانه په شیمان بووینه وه که پێیان دام، دوو پۆژ
له مه ویه ر فه رمانی کارگێڕی دامه زاندنی مه لایه کیان بۆ ئه م مژگه وه بۆ
هینام، ده بێ له ماوه ی چه ند پۆژیکدا بۆی به جێ به یلم، له وانه شه هه ر
به و ده رکردنه ی وازم لێ نه هێتن.

کارۆ خه می بۆ مه لای خوارد به لآم هه چی له ده ست نه ده هات، ته نیا توانی
دآی بداته وه و ناوونیشانی خوئی به ته وای له پارچه کاغه زێ بنووسی
و بیداتی: فه رموو مامۆستا، ئه گه ر هاتی بۆ هه ولێر ئه وه ناوونیشانی منه،
هه رده بێ سه ردانم بکه ی.

بۆ به یانی کارۆ و مامزو کچ و کوپو بووکه که یان له به غداوه به ره و هه ولێر
گه رانه وه .

هه رچه نده شۆڕشی ئه یلول شکستی پێهێنرا بوو، بزوتنه وه ی چه کداریش
کوژتایی هاتبوو، به لآم جموجولی سیاسییانه له مێشک و دآی خه لکی
کورد په ره ره و نیشتمان په ره ره بده وام بوو. به ره به ره رێکخسته کانی ناوشار
ده بووژانه وه، هه تا کار گه یشته ئه وه ی جولانه وه ی چه کداریش له هه موو
شوینه کانی کوردستان ده ستپێکده وه . ئه و گۆڕانکارییه ی له ناو ده سه لات و
حکومه تی ئێرانیش له ساڵی ۱۹۷۹ پوویدا هۆکاریکی گرنگ بوو بۆ زیاتر
گه شه کردنی ئه و شۆڕشه سیاسی و چه کدارییه نوێیه، چونکه له وێ شا
پووخوا و پێکه و تننامه ی جه زائیریش له لایه ن سه رکواری ئێراق (سه دام)
ه وه هه لوه شێنرایه وه . ئیتر پۆیشتنه ناو ئێران و هاتوچۆ بۆ کوردی ئێراق
له پێشان ئاسانتر بوو. (کارۆ)ش ئێراقی لێ ببوووه دۆزهخ، ئاگری شه پی
نیوان ئه و دوو وڵاته هه لگه یسه یندرا بوو، دارو په ردوه که شی خه لکی بێچاره ی

هەردوولا بوو. لە ئێراق سەرەپای عەسکەری، خەلکیان بە زۆرەملی بە ناوی (جەیشی شەعبی) دەگرت و بە لۆرییان پەوانەیی بەرەکانی شەپیان دەکردن. کارۆ بیری لە پزگارکردنی خۆی و ژن و منداڵەکانی دەکردەوه. ئەو جێبەیی خۆی کە دابووێه کوپەکەیی فرۆشتی، بە یارەیی ئەو جێبە لاندروڤەرە و هەندێ لەو پارەییەیی لە فرۆشتنی مāl و مولکی (ئیبیتسام) بۆی مابوو، پێنج پاسەپۆرتی ساختەیی پەیدا کرد و لە پێگای ئێرانەوه خۆیان گەیانده ئەوروپا.

دوای ئەو هەموو پۆژو شەوه هیاککێه دەموست بلیتم - کراشم دریا هیچم پێنه‌برا - کەچی هاوڕێکانم، ئەوانەیی لە سەرەتای چیرۆکە کە گوتیان بۆ شل کردبووم، پێیان وا بوو چیرۆکە درێژە کە کوتایی نەهاتوو، یەکیکیان پرسى: تۆ کارۆی بەختەوهرت بە خۆشییه‌کانی ئەوروپا سپارد، کەچی چاره‌نووسی (مەلا)ت بە نهێنی هێشتهوه.

زۆر لێیان پارامه‌وه وازم لێهێتن، سوودی نه‌بوو، ناچار بووم به‌وه پارزێیان بکەم، به‌چەند دێرێک دەربارەیی مەلا کوتایی بە چیرۆکە کە بهێتم. دانیشتمه‌وه، ئەوانیش دیسان وه‌کو یه‌کەم جاری دەستپێکردنم بە چیرۆکە کە، ژیرانه و به‌هێمنی به‌رامبه‌رم دانیشن. سەرەتا پێم گوتن: من لەو چەند سālەیی دوایی به‌رزى و نزمى ئاستی ژيان و گوزەرانی (مەلا) ی بازده‌ده‌م، تەنها ئەو تان بۆ باس ده‌کەم کە ئەمڕۆ تێیدا ده‌ژی. ئەوان ورته‌یان لێوه نه‌هات هەر خواخوايان بوو شتێکم لێ هەلبکێتن. پێم گوتن: مەلا ئێستاش لە ژياندا ماوه، به‌لام ته‌واو پیر بووه، پیرێکی روح سووک نه‌ک پەزا قورپس، له‌به‌ر ئەو هەموو نه‌هامه‌تییه‌یی له‌ ژياندا چه‌شتویه‌تی، نه‌ک هەر له‌ به‌غدا، له‌ هەموو شارەکانی ئێراق و کوردستان ناسراوه و پێگه‌و قورپسایى و کەسایه‌تی خۆی ماوه و پێزی لێده‌گیرێ، به‌لام ئەوه‌ی جێگه‌ی داخه - زیاتر له‌ ته‌مه‌نی خۆی - چورچ و لۆچی به‌ پوخسارییه‌وه دیاره، ئەوه‌ی چه‌ورایه‌تی بێ پێوه‌ی نه‌مایه، به‌ هاوکاری خەلکی دیکه ژيانى ده‌گوزەرێتی، خەلکی ئەم زه‌مانه‌ش وه‌فاییه‌کەیی جارانیان نه‌ماوه، هه‌تا خزم و به‌ره‌بابی خۆشی لێی دوور ده‌که‌ونه‌وه.

خەلك تىكەدە قۇرۇان، شەقامى ھاملىتۇن پىر سوارو
 پىادە بوو، بە پانتايى شەقامەكە و زياتریش ھەر
 بابايە پەلى مندالەكانى گرتبوو، بەرەو ھات و نەھات،
 بەرەو چارەنووسىكى نادىار، بەرەو ولاتىك
 دەرۇشتەن كە سەرچاۋەى مەرگەساتىيەكە بوو،
 كە لە شكست و ھەرەسھىنانەكە لايەنى
 سەرەكى بوو.. باسى رۇژى ھەشرو پردى سىرات
 دەكەن لەو چەشنە بوو، خەلكى برسى، تىنوو،
 بى سەر، بى رىنىشانەر، بى فەرماندە،
 بى سەرگردە، بە بى ھىوا، بە گرىان، بە رۇ رۇ،
 بە لاکە لاک دەرۇشتەن. پىيەك لە پىش دۇو لە
 پاش نەيان دەزانى بۇ كوۋى برۇن. راستيان دەبيست،
 درۇيان دەبيست، باۋەرو متمانە لەو دەقەرە بارى
 كىرەبوو... چەك فرىدەدرا، چەك دەشكىندرا، چەك
 لە يەكدى رادەكىشرا، چەك لوولەى لە خۇ دەكرا،
 چەك باۋى نەدەما، برنۇيەك بە يەك جفارە دەفرۇشرا،
 كلاًشىنكوۋف و سەمىنوۋف ببوونە پەرۇ بەگوو

♦♦♦ دىنار

رۇمان

زاسكان دەكولائىنەو

بەھرام محەمەد

ھەولير ۲۰۱۸

چاپخانەى روشنبىرى